ISSN 0250-815X

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

C 203 E

45ο έτος

27 Αυγούστου 2002

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

I *Ανακοινώσεις*

. . . . . .

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

Επιτροπή

2002/C 203 E/01 Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των όρων εργασίας των προσωρινά απασχολουμένων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης *[COM(2002) 149 τελικό — 2002/0072(COD)]* [1] 1

2002/C 203 E/02 Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως της απόφασης αριθ. 276/1999/ΕΚ με την οποία είχε εγκριθεί το πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την προώθηση της ασφαλέστερης χρήσης του Ίντερνετ μέσω της καταπολέμησης του παράνομου και βλαβερού περιεχομένου στα παγκόσμια δίκτυα *[COM(2002) 152 τελικό — 2002/0071(COD)]* 6

2002/C 203 E/03 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων *[COM(2002) 153 τελικό — 2002/0053(COD)]* 10

2002/C 203 E/04 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την παράταση της ισχύος του συστήματος στατιστικών χάλυβα της ΕΚΑΧ μετά τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ *[COM(2002) 160 τελικό — 2002/0078(COD)]* 22

2002/C 203 E/05 Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη θέση της Κοινότητας σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό της ενδιάμεσης επιτροπής που θεσπίστηκε με την ενδιάμεση συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Κροατίας *[COM(2002) 161 τελικό]* 24

2002/C 203 E/06 Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου περί θεσπίσεως ορισμένων παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με την Εσθονία *[COM(2002) 164 τελικό — 80/2002(ACC)]* 29

EL

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 203 E/07	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβεβαίωση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Ινδίας με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2398/97, όπως τροποποιήθηκε και ανεστάλη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 του Συμβουλίου *[COM(2002) 172 τελικό]*	38
2002/C 203 E/08	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση που λαμβάνει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Συμβουλίου των Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ με σκοπό την παράταση της απόφασης αριθ. 1/2000 του Συμβουλίου Υπουργών της 27ης Ιουλίου 2000 σχετικά με τα προσωρινά μέτρα που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ *[COM(2002) 174 τελικό]*	45
2002/C 203 E/09	Πρόταση για απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αναφορικά με πολυετές πρόγραμμα δράσεων στο πεδίο της ενέργειας: Πρόγραμμα «Ευφυής ενέργεια για την Ευρώπη» (2003-2006) *[COM(2002) 162 τελικό — 2002/0082(COD)]*	47
2002/C 203 E/10	Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή της συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας και Ουκρανίας *[COM(2002) 178 τελικό]*	53
2002/C 203 E/11	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας *[COM(2002) 182 τελικό]*	60
2002/C 203 E/12	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων *[COM(2002) 192 τελικό — 2001/0098(COD)]* [1]	69
2002/C 203 E/13	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό μεταβατικών διατάξεων όσον αφορά τα μέτρα αντιντάμπινγκ και τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν υιοθετηθεί δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής καθώς και τις έρευνες, τις καταγγελίες και τις αιτήσεις αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων που έχουν υποβληθεί σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις και εξακολουθούν να εκκρεμούν *[COM(2002) 194 τελικό]*	82
2002/C 203 E/14	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις *[COM(2002) 159 τελικό — 2002/0090(CNS)]*	86
2002/C 203 E/15	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 περί κοινοτικού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών ειδών και τεχνολογίας διπλής χρήσης *[COM(2002) 184 τελικό — 2002/0085(ACC)]*	108
2002/C 203 E/16	Πρόταση απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών *[COM(2002) 173 τελικό — 2002/0086(CNS)]*	109
2002/C 203 E/17	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση πρόσθετων δασμών στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής *[COM(2002) 202 τελικό — 2002/0095(ACC)]*	114
2002/C 203 E/18	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/96 για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου για ορισμένα βιομηχανικά, γεωργικά και προϊόντα αλιείας *[COM(2002) 198 τελικό]*	125

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 203 E/19	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για το άνοιγμα, υπό μορφή αυτόνομου μέτρου, δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας *[COM(2002) 199 τελικό — 2002/0094(ACC)]*	130
2002/C 203 E/20	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας όσον αφορά τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής που πρόκειται να αποφασιστεί από το Συμβούλιο Σύνδεσης το οποίο συγκροτήθηκε με την ευρωπαϊκή συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Σλοβακικής Δημοκρατίας *[COM(2002) 200 τελικό — 2002/0093(ACC)]*	131
2002/C 203 E/21	Πρόταση απόφασης του Ερωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 253/2000/ΕΚ για τη θέσπιση του δευτέρου σταδίου του προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της εκπαίδευσης «Σωκράτης» *[COM(2002) 193 τελικό — 2002/0101(COD)]*	133
2002/C 203 E/22	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τροποποίηση της απόφασης 97/788/ΕΚ όσον αφορά την περίοδο ισχύος *[COM(2002) 216 τελικό]*	135
2002/C 203 E/23	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης *[COM(2002) 225 τελικό — 1999/0258(CNS)]*	136
2002/C 203 E/24	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στη Μέση Ανατολή (UNRWA), όσον αφορά την παροχή βοήθειας στους πρόσφυγες στη Μέση Ανατολή για τα έτη 2002-2005 *[COM(2002) 238 τελικό — 2002/0104(CNS)]*	142
2002/C 203 E/25	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσης που πρόκειται να υποστηριχθεί, εξ ονόματος της Κοινότητας, στην επιτροπή επισιτιστικής βοήθειας *[COM(2002) 219 τελικό]*	145
2002/C 203 E/26	Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου περί θεσπίσεως παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λιθουανία *[COM(2002) 221 τελικό — 2002/0102(ACC)]*	146
2002/C 203 E/27	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 και τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 όσον αφορά τα θέματα διατροφής *[COM(2002) 222 τελικό — 2002/0110(CNS)]*	155
2002/C 203 E/28	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων όσον αφορά ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα *[COM(2002) 224 τελικό]*	179
2002/C 203 E/29	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης *[COM(2002) 226 τελικό]*	181

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2002/C 203 E/30	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών *[COM(2002) 235 τελικό — 2000/0117(COD)]* (1)	183
2002/C 203 E/31	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών και συμβάσεων δημοσίων έργων *[COM(2002) 236 τελικό — 2000/0115(COD)]* (1)	210
2002/C 203 E/32	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί θεσπίσεως παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λετονία *[COM(2002) 227 τελικό — 2002/0103(ACC)]*	241
2002/C 203 E/33	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας στα πλαίσια του μεικτού συμβουλίου ΕΚ-Μεξικού όσον αφορά τον εσωτερικό κανονισμό των ειδικών επιτροπών *[COM(2002) 228 τελικό]*	250
2002/C 203 E/34	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας όσον αφορά τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής που πρόκειται να αποφασιστεί από το Συμβούλιο Σύνδεσης το οποίο ιδρύθηκε με την ευρωπαϊκή συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας *[COM(2002) 231 τελικό — 2002/0107(ACC)]*	253
2002/C 203 E/35	Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 69/208/ΕΟΚ περί εμπορίας σπόρων προς σπορά των ελαιούχων και κλωστικών φυτών *[COM(2002) 232 τελικό — 2002/0105(CNS)]*	256
2002/C 203 E/36	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προθεσμίες διαβίβασης των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών των εθνικών λογαριασμών, τις παρεκκλίσεις σχετικά με τη διαβίβαση των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών των εθνικών λογαριασμών και τη διαβίβαση των δεδομένων περί απασχόλησης σε μονάδες «ωρών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν» *[COM(2002) 234 τελικό — 2002/0109(COD)]*	258
2002/C 203 E/37	Τροποποιημένη πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ για την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο κατά τη διάρκεια της εργασίας *[COM(2002) 254 τελικό — 2001/0165(COD)]*	273
2002/C 203 E/38	Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής *[COM(2002) 185 τελικό — 2002/0114(CNS)]* (1)	284
2002/C 203 E/39	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας *[COM(2002) 187 τελικό — 2002/0116(CNS)]* (1)	304

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των όρων εργασίας των προσωρινά απασχολουμένων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης

(2002/C 203 E/01)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 149 τελικό — 2002/0072(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 21 Μαρτίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 137 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η παρούσα πράξη σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· η παρούσα πράξη έχει προπάντων σκοπό να εξασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή του άρθρου 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προβλέπει ότι κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα σε υγιεινές, ασφαλείς και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας καθώς και σε ένα όριο μέγιστης διάρκειας εργασίας, σε ημερήσιες και εβδομαδιαίες περιόδους ανάπαυσης καθώς και σε ετήσια περίοδο αμειβόμενων διακοπών.

(2) Εξάλλου, το σημείο 7 του Κοινοτικού Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των εργαζομένων προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς πρέπει να οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα· η διαδικασία αυτή θα επιτευχθεί με την εναρμόνιση των εν λόγω συνθηκών προς το καλύτερο, ιδίως όσον αφορά τις μορφές εργασίας εκτός της εργασίας αορίστου χρόνου, όπως η εργασία ορισμένου χρόνου, η εργασία με μερική απασχόληση, η προσωρινή εργασία μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης και η εποχιακή εργασία.

(3) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβόνας στις 23 και 24 Μαρτίου 2000 έταξαν ένα νέο στρατηγικό στόχο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, «να γίνει η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή».

(4) Σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κοινωνικό θεματολόγιο, το οποίο, βάσει της ανακοίνωσης της Επιτροπής, εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας στις 7, 8 και 9 Δεκεμβρίου 2000, με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Στοκχόλμης στις 23 και 24 Μαρτίου 2001 και με την απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2001 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση το 2001, πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή μια ικανοποιητική και ευέλικτη οργάνωση της εργασίας στο πλαίσιο νέων και ευέλικτων συμβάσεων που να εξασφαλίζουν την ενδεδειγμένη ασφάλεια και αναβαθμισμένη επαγγελματική θέση για τους ενδιαφερόμενους εργαζόμενους, η οποία συγχρόνως να συμβιβάζεται με τις επιθυμίες τους και με τις ανάγκες των επιχειρήσεων.

(5) Η Επιτροπή διαβουλεύθηκε με τους κοινωνικούς εταίρους για τον ενδεχόμενο προσανατολισμό μιας κοινοτικής δράσης που αφορά την ελαστικότητα του χρόνου εργασίας και την ασφάλεια των εργαζομένων στις 27 Σεπτεμβρίου 1995.

(6) Η Επιτροπή, κρίνοντας μετά από αυτήν τη διαβούλευση ότι ήταν σκόπιμη η ανάληψη κοινοτικής δράσης, διαβουλεύθηκε εκ νέου με τους κοινωνικούς εταίρους επί του περιεχομένου της μελετώμενης πρότασης στις 9 Απριλίου 1996.

(7) Τα συμβαλλόμενα μέρη, στο προοίμιο της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, εξέφρασαν την πρόθεσή τους να εξετάσουν κατά πόσον είναι αναγκαίο να συναφθεί παρόμοια συμφωνία για την προσωρινή εργασία μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης.

(8) Οι διεπαγγελματικές οργανώσεις γενικού χαρακτήρα, ήτοι η Ένωση των Συνομοσπονδιών της Βιομηχανίας και των Εργοδοτών της Ευρώπης (UNICE), το Ευρωπαϊκό Κέντρο Δημοσίων Επιχειρήσεων (CEEP) και η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων (CES), πληροφόρησαν την Επιτροπή, με κοινή επιστολή, ότι επιθυμούν να κινήσουν τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 138 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ· ζήτησαν από την Επιτροπή, με κοινή επιστολή, συμπληρωματική προθεσμία τριών μηνών· η Επιτροπή αποδέχθηκε αυτό το αίτημα, παρατείνοντας την προθεσμία των διαπραγματεύσεων έως τις 15 Μαρτίου 2001.

(9) Στις 21 Μαΐου 2001 οι κοινωνικοί εταίροι αναγνώρισαν ότι οι διαπραγματεύσεις τους για την προσωρινή εργασία δεν μπόρεσαν να τελεσφορήσουν.

(10) Εντός της Ένωσης, η νομική κατάσταση των απασχολουμένων με προσωρινή εργασία μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης χαρακτηρίζεται από μεγάλη ποικιλία.

(11) Η προσωρινή εργασία αναμένεται να ανταποκριθεί στις ανάγκες ευελιξίας των επιχειρήσεων και στην ανάγκη να συνδυασθεί η ιδιωτική και η επαγγελματική ζωή των μισθωτών και να συμβάλει στη δημιουργία θέσεων εργασίας καθώς και στη συμμετοχή και στην ένταξη στην αγορά εργασίας.

(12) Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να θεσπισθεί προστατευτικό πλαίσιο για τους απασχολουμένους με προσωρινή εργασία μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης, το οποίο να αποτελεί συγχρόνως κοινό και ευέλικτο πλαίσιο και να διευκολύνει την παρέμβαση των επιχειρήσεων του τομέα οι οποίες δρουν στο χώρο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αποφεύγοντας την επιβολή διοικητικών, οικονομικών και νομικών εξαναγκασμών, οι οποίοι θα παρεμπόδιζαν τη δημιουργία και την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

(13) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται τηρουμένης της συνθήκης, ιδιαιτέρως όσον αφορά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και την ελευθερία εγκατάστασης και επιφυλασσομένης της εφαρμογής της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 ([1]) σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών.

(14) Η οδηγία 91/383/ΕΟΚ της 25ης Ιουνίου 1991 ([2]) για τη συμπλήρωση των μέτρων που αποσκοπούν στο να προαγάγουν τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ή με σχέση πρόσκαιρης εργασίας ορίζει τις διατάξεις που εφαρμόζονται στους προσωρινά απασχολουμένους μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης όσον αφορά την ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία.

(15) Όσον αφορά τους ουσιώδεις όρους εργασίας και απασχόλησης, οι απασχολούμενοι με προσωρινή εργασία μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης δεν πρέπει να τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης από ένα «συγκρίσιμο εργαζόμενο», δηλαδή εργαζόμενο στη χρήστρια επιχείρηση ο οποίος κατέχει ίδια ή παρεμφερή θέση, λαμβανομένων υπόψη της αρχαιότητας και των προσόντων και δεξιοτήτων.

(16) Ωστόσο, επιτρέπονται διαφορές μεταχείρισης εάν δικαιολογούνται αντικειμενικά και εύλογα από την επιδίωξη θεμιτού σκοπού.

(17) Προκειμένου περί εργαζομένων οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου με εταιρεία προσωρινής απασχόλησης, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης προστασίας που εκ φύσεως παρέχει η σύμβαση εργασίας τους, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα παρέκκλισης από τους κανόνες που εφαρμόζονται στη χρήστρια επιχείρηση.

(18) Λόγω της ανάγκης να διατηρηθεί κάποια ευελιξία στη σχέση εργασίας, πρέπει να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν στους κοινωνικούς εταίρους τη μέριμνα να καθορίζουν ουσιώδεις όρους εργασίας και απασχόλησης προσαρμοσμένους στις ιδιαιτερότητες ορισμένων τύπων απασχόλησης ή ορισμένων κλάδων οικονομικής δραστηριότητας.

(19) Κατά την εφαρμογή της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων, ενδείκνυται να εξασφαλισθεί κάποια ευελιξία στις τοποθετήσεις με σκοπό την εκτέλεση έργου το οποίο, λαμβανομένης υπόψη της φύσης ή της διάρκειάς του, δεν υπερβαίνει τις έξι εβδομάδες.

(20) Η βελτίωση της βάσης προστασίας των προσωρινά απασχολουμένων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης, η οποία απορρέει από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δικαιολογεί περιοδική επανεξέταση των περιορισμών ή απαγορεύσεων που ενδέχεται να ισχύουν όσον αφορά την προσφυγή σε προσωρινή εργασία και, ενδεχομένως, την κατάργησή τους σε περίπτωση που δεν δικαιολογούνται πλέον από λόγους γενικού συμφέροντος σε σχέση, ιδίως, με την προστασία των μισθωτών εργαζομένων.

(21) Η εκπροσώπηση των δικαιωμάτων των απασχολουμένων με προσωρινή εργασία πρέπει να εξασφαλίζεται στην πράξη.

(22) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας που αναφέρονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, οι στόχοι της μελετώμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, καθόσον πρόκειται για τη θέσπιση εναρμονισμένου, σε κοινοτικό επίπεδο, πλαισίου προστασίας των προσωρινά απασχολουμένων μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης· λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο με τη θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών εφαρμοζόμενων στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· η παρούσα οδηγία περιορίζεται στα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στη σύμβαση εργασίας ή στη σχέση εργασίας μεταξύ, αφενός, εταιρείας προσωρινής απασχόλησης η οποία αποτελεί τον εργοδότη και, αφετέρου, του εργαζομένου, ο οποίος τίθεται στη διάθεση χρήστριας επιχείρησης με σκοπό να εργασθεί για λογαριασμό και υπό τον έλεγχό της.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις που ασκούν οικονομική δραστηριότητα, ανεξαρτήτως εάν έχουν, ή όχι, κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

3. Τα κράτη μέλη, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, μπορούν να ορίζουν ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας που συνάπτονται στο πλαίσιο ειδικού δημόσιου ή επιδοτούμενου από τις δημόσιες αρχές, προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης, επαγγελματικής ένταξης ή επαγγελματικού αναπροσανατολισμού.

Άρθρο 2

Σκοπός

Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί:

1. στη βελτίωση της ποιότητας της προσωρινής εργασίας με την εξασφάλιση του σεβασμού της αρχής της απαγόρευσης διακρίσεων έναντι των προσωρινά απασχολουμένων·

([1]) ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 206 της 29.7.1991, σ. 19.

2. στη θέσπιση κατάλληλου πλαισίου χρησιμοποίησης της προσωρινής εργασίας ως συμβολή στην καλή λειτουργία της αγοράς εργασίας και στην απασχόληση.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) ως «εργαζόμενος»: νοείται κάθε πρόσωπο, το οποίο στο θεωρούμενο κράτος μέλος προστατεύεται ως εργαζόμενος στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας για την απασχόληση και σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές·

β) ως «συγκρίσιμος εργαζόμενος»: νοείται ο εργαζόμενος στη χρήστρια επιχείρηση, ο οποίος κατέχει ίδια ή παρεμφερή θέση εργασίας με εκείνη που κατέχει ο εργαζόμενος που τέθηκε στη διάθεση της επιχείρησης από την εταιρεία προσωρινής απασχόλησης, λαμβανομένων υπόψη της αρχαιότητας και των προσόντων και δεξιοτήτων·

γ) ως «τοποθέτηση»: νοείται η περίοδος κατά την οποίαν ο προσωρινά απασχολούμενος έχει τεθεί στη διάθεση της χρήστριας επιχείρησης·

δ) ως «ουσιώδεις όροι εργασίας και απασχόλησης»: νοούνται οι όροι εργασίας και απασχόλησης που αφορούν:

i) τη διάρκεια εργασίας, τις περιόδους ανάπαυσης, τη νυκτερινή εργασία, τις άδειες μετ' αποδοχών, τις αργίες·

ii) τις αποδοχές·

iii) την εργασία των εγκύων και γαλουχουσών γυναικών, των παιδιών και των νεαρών ατόμων και

iv) τα μέτρα που λαμβάνονται για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκεύματος ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις σχετικά με τον ορισμό της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τις συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αποκλειστικώς και μόνον εκ του λόγου ότι αφορούν:

α) εργαζομένους με μερική απασχόληση υπό την έννοια της οδηγίας 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997·

β) εργαζομένους ορισμένου χρόνου υπό την έννοια της οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999·

γ) προσωρινά απασχολουμένους που έχουν τεθεί στα διάθεση χρήστριας επιχείρησης μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης.

Άρθρο 4

Επανεξέταση των απαγορεύσεων και περιορισμών

1. Τα κράτη μέλη, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, σύμφωνα με τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις και τις εθνικές πρακτικές, επανεξετάζουν περιοδικά, τουλάχιστον ανά πενταετία, τους περιορισμούς ή απαγορεύσεις προσφυγής στην προσωρινή εργασία που αφορούν ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων ή ορισμένους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας, με σκοπό να εκτιμηθεί εάν συνεχίζουν να υφίστανται οι ειδικές συνθήκες επί των οποίων στηρίζονται οι περιορισμοί και απαγορεύσεις. Εάν τούτο δεν συμβαίνει, τα κράτη μέλη οφείλουν να τους καταργήσουν.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα αποτελέσματα της εν λόγω εξέτασης. Σε περίπτωση διατήρησης τέτοιων περιορισμών ή απαγορεύσεων, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν τους λόγους για τους οποίους θεωρούν αναγκαίους και δικαιολογημένους τους περιορισμούς ή τις απαγορεύσεις.

Οι περιορισμοί ή απαγορεύσεις που μπορούν να διατηρηθούν πρέπει να δικαιολογούνται από λόγους γενικού συμφέροντος σε σχέση, ιδίως, με την προστασία των μισθωτών εργαζομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 5

Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων

1. Οι απασχολούμενοι με προσωρινή εργασία, κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής τους, τυγχάνουν εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης με συγκρίσιμο εργαζόμενο της χρήστριας επιχείρησης ως προς τους ουσιώδεις όρους εργασίας και απασχόλησης, περιλαμβανομένων και εκείνων που εξαρτώνται από ορισμένη αρχαιότητα στη θέση απασχόλησης, εκτός εάν η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους.

Όπου ενδείκνυται, έχει εφαρμογή η αρχή του κατά χρόνο επιμερισμού («pro rata temporis»).

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν δυνατότητα παρέκκλισης από την αρχή που εξαγγέλλεται στην παράγραφο 1 στην περίπτωση που οι προσωρινά απασχολούμενοι, έχοντας συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου με εταιρεία προσωρινής απασχόλησης, συνεχίζουν να αμείβονται στο διάστημα μεταξύ δύο τοποθετήσεων.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν στους κοινωνικούς εταίρους, στο ενδεδειγμένο επίπεδο, τη δυνατότητα να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις οι οποίες παρεκκλίνουν από την αρχή που εξαγγέλλεται στην παράγραφο 1, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο προστασίας στους προσωρινά απασχολουμένους.

4. Επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 ανωτέρω, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 δεν έχει εφαρμογή όταν ο προσωρινά απασχολούμενος εργάζεται, στο πλαίσιο τοποθέτησης ή σειράς τοποθετήσεων, στην ίδια χρήστρια επιχείρηση, σε έργο το οποίο, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειάς του ή της φύσης του, μπορεί να εκτελεσθεί σε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις έξι εβδομάδες.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να αποτραπεί η καταχρηστική εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

5. Όταν, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, πρέπει να γίνεται σύγκριση με συγκρίσιμο εργαζόμενο της χρήστριας επιχείρησης αλλά τέτοιος δεν υπάρχει, η σύγκριση διενεργείται με αναφορά στη συλλογική σύμβαση η οποία εφαρμόζεται στη χρήστρια επιχείρηση· όπου δεν υφίσταται εφαρμοστέα συλλογική σύμβαση, η σύγκριση διενεργείται με αναφορά στη συλλογική σύμβαση η οποία εφαρμόζεται στην εταιρεία προσωρινής απασχόλησης· εάν δεν υπάρχει εφαρμοστέα συλλογική σύμβαση, οι ουσιώδεις όροι εργασίας και απασχόλησης του απασχολουμένου με προσωρινή εργασία ρυθμίζονται από την εθνική νομοθεσία και τις εθνικές πρακτικές.

6. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται από τα κράτη μέλη μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αναθέτουν στους κοινωνικούς εταίρους, στο ενδεδειγμένο επίπεδο, τη μέριμνα να καθορίζουν με συμφωνία αυτές τις λεπτομέρειες.

Άρθρο 6

Πρόσβαση σε μόνιμη και καλής ποιότητας θέση εργασίας

1. Οι απασχολούμενοι με προσωρινή εργασία ενημερώνονται για τις κενές θέσεις εργασίας στη χρήστρια επιχείρηση, με σκοπό να τους εξασφαλισθούν οι ίδιες δυνατότητες με τους άλλους εργαζομένους της επιχείρησης να προσληφθούν σε μόνιμες θέσεις εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ρήτρες, οι οποίες απαγορεύουν ή κατ' αποτέλεσμα παρακωλύουν τη σύναψη σύμβασης εργασίας ή σχέσης εργασίας μεταξύ της χρήστριας επιχείρησης και του απασχολουμένου με προσωρινή εργασία, μετά τη λήξη της περιόδου διάθεσής του, να θεωρούνται άκυρες ή ακυρώσιμες.

3. Οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης δεν ζητούν αμοιβή από τους εργαζομένους ως αντάλλαγμα της τοποθέτησής τους σε χρήστρια επιχείρηση.

4. Οι προσωρινά απασχολούμενοι επωφελούνται από τις κοινωνικές υπηρεσίες της χρήστριας επιχείρησης εκτός εάν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν διαφορετική μεταχείριση.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ή διευκολύνουν το διάλογο μεταξύ κοινωνικών εταίρων, σύμφωνα με τις εθνικές παραδόσεις και πρακτικές τους, με σκοπό:

— να βελτιωθεί η πρόσβαση των απασχολουμένων με προσωρινή εργασία στις ευκαιρίες κατάρτισης που υπάρχουν στις εταιρείες προσωρινής απασχόλησης, ακόμη και κατά τις περιόδους μεταξύ δύο τοποθετήσεων, με σκοπό να προαχθεί η σταδιοδρομία τους και η απασχολησιμότητά τους·

— να βελτιωθεί η πρόσβαση των απασχολουμένων με προσωρινή εργασία στις ευκαιρίες κατάρτισης των εργαζομένων που υπάρχουν στις χρήστριες επιχειρήσεις, στη διάθεση των οποίων τίθενται.

Άρθρο 7

Εκπροσώπηση των απασχολουμένων με προσωρινή εργασία

Οι απασχολούμενοι με προσωρινή εργασία προσμετρώνται, στο πλαίσιο της εταιρείας προσωρινής απασχόλησης, κατά τον υπολογισμό του ορίου, άνω του οποίου πρέπει να συνιστώνται τα αντιπροσωπευτικά όργανα των εργαζομένων που προβλέπουν οι εθνικές και κοινοτικές διατάξεις.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν τα ίδια, ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι προσμετρώνται, στο πλαίσιο της χρήστριας επιχείρησης, κατά τον υπολογισμό του ορίου, άνω του οποίου μπορούν να συνιστώνται τα αντιπροσωπευτικά όργανα των εργαζομένων που προβλέπουν οι εθνικές και κοινοτικές διατάξεις.

Άρθρο 8

Πληροφόρηση των εκπροσώπων των εργαζομένων

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής αυστηρότερων ή/και ειδικότερων εθνικών και κοινοτικών διατάξεων για την πληροφόρηση των εργαζομένων και τη διαβούλευση μαζί τους, η χρήστρια επιχείρηση υποχρεούται να παρέχει κατάλληλες πληροφορίες για την εκ μέρους της χρήση προσωρινής εργασίας στο πλαίσιο της παροχής πληροφοριών σχετικά με τις θέσεις εργασίας εντός της επιχείρησης προς τα αντιπροσωπευτικά όργανα των εργαζομένων, τα οποία συνιστώνται σύμφωνα με τις εθνικές και κοινοτικές διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 9

Ελάχιστες απαιτήσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν ή να θεσπίζουν νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ευνοϊκότερες προς τους εργαζομένους ή να διευκολύνουν ή να επιτρέπουν συλλογικές συμβάσεις ή συμφωνίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων οι οποίες να είναι ευνοϊκότερες προς τους εργαζομένους.

2. Μόνη η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ουδέποτε μπορεί να δικαιολογήσει μείωση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων στους τομείς που καλύπτει η παρούσα οδηγία. Τα μέτρα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών ή/και των κοινωνικών εταίρων να θεσπίζουν, εν όψει της εξέλιξης των συνθηκών, νομοθετικές, κανονιστικές ή συμβατικές διατάξεις διαφορετικές από εκείνες που ισχύουν κατά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, εφόσον συμμορφώνονται προς τις ελάχιστες απαιτήσεις που θέτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη φύση των εφαρμοστέων κυρώσεων σε περιπτώσεις παράβασης των εθνικών διατάξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο την ημέρα που αναφέρεται στο άρθρο 11, καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση το συντομότερο δυνατό. Μεριμνούν ιδιαιτέρως ώστε οι εργαζόμενοι ή/και οι εκπρόσωποί τους να έχουν στη διάθεσή τους κατάλληλες διαδικασίες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Μέτρα εφαρμογής

1. Τα κράτη μέλη εκδίδουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις . . . (δύο έτη μετά την έκδοση), ή εξασφαλίζουν ότι οι κοινωνικοί εταίροι θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις μέσω συμφωνίας, τα δε κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο που να τους επιτρέπει ανά πάσα στιγμή να είναι σε θέση να διασφαλίζουν τα αποτελέσματα που επιβάλλει η παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι προαναφερόμενες διατάξεις, όταν εκδίδονται από τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 12

Επανεξέταση από την Επιτροπή

Το αργότερο στις . . . (πέντε έτη από την έκδοση της παρούσας οδηγίας), η Επιτροπή επανεξετάζει, διαβουλευόμενη με τα κράτη μέλη και τους κοινωνικούς εταίρους σε κοινοτικό επίπεδο, την εφαρμογή της, με σκοπό να προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εφόσον χρειάζεται, τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από της δημοσιεύσεώς της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως της απόφασης αριθ. 276/1999/ΕΚ με την οποία είχε εγκριθεί το πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την προώθηση της ασφαλέστερης χρήσης του Ίντερνετ μέσω της καταπολέμησης του παράνομου και βλαβερού περιεχομένου στα παγκόσμια δίκτυα

(2002/C 203 E/02)

COM(2002) 152 τελικό — 2002/0071(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 153 παράγραφος 2,

Την πρόταση της Επιτροπής,

Τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η απόφαση αριθ. 276/1999/ΕΚ [1] είχε εγκριθεί για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών.

(2) Όπως οριζόταν στο άρθρο 6 παράγραφος 4 της απόφασης 276/1999/ΕΚ, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση αξιολόγησης [2] σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά την υλοποίηση των γραμμών δράσης του παραρτήματος Ι της απόφασης.

(3) Τα πορίσματα της αξιολόγησης αποτέλεσαν μέρος του βασικού υλικού τεκμηρίωσης για το εργαστήριο που πραγματοποιήθηκε με θέμα την ασφαλέστερη χρήση των νέων μορφών τεχνολογίας σε επιγραμμική σύνδεση, κατά τη διάρκεια του οποίου οι εξέχοντες εμπειρογνώμονες στον τομέα αυτό εξέτασαν την πιθανή μελλοντική πορεία εξέλιξης των ζητημάτων που αποτελούσαν αντικείμενο του προγράμματος δράσης, σύμφωνα με όσα καθορίζονταν στην απόφαση αριθ. 276/1999/ΕΚ (το οποίο καλείται στο εξής το «πρόγραμμα δράσης») και υπέβαλαν συστάσεις στην Επιτροπή.

(4) Οι νέες μορφές τεχνολογίας, οι νέοι χρήστες αλλά και τα νέα πρότυπα χρήσης εγκυμονούν νέους και οξύνουν τους υφιστάμενους κινδύνους, διανοίγοντας πληθώρα νέων ευκαιριών.

(5) Είναι πασιφανής η ανάγκη συντονισμού των ενεργειών, τόσο σε εθνική, όσο και σε πανευρωπαϊκή κλίμακα, στο πλαίσιο του θεματικού πεδίου ενεργειών για την ασφαλέστερη χρήση του Ίντερνετ (Internet). Πρέπει να επικρατήσει μεγάλος βαθμός αποκέντρωσης, με τη χρήση των δικτύων των εθνικών κομβικών σημείων. Πρέπει να ενθαρρυνθεί η ανάμιξη όλων των ενεχόμενων πρωταγωνιστικών παραγόντων και ιδίως μεγάλου αριθμού φορέων παροχής περιεχομένου από τους διάφορους τομείς. Η Επιτροπή επιφορτίζεται με το καθήκον να διαδραματίσει το ρόλο του πρωταγωνιστικού φορέα διευκόλυνσης των ενεργειών και συνδρομής στην πανευρωπαϊκή και παγκόσμια συνεργασία. Πρέπει να διευρυνθεί η συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και των υποψήφιων χωρών.

(6) Απαιτείται περισσότερος χρόνος για τις δράσεις που θα εφαρμοσθούν με σκοπό τη διεύρυνση της διαδικτύωσης, την επίτευξη των στόχων του προγράμματος δράσης και τον συνυπολογισμό των νέων μορφών τεχνολογίας επιγραμμικής σύνδεσης.

(7) Κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί το χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί βασικό σημείο αναφοράς για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή κατά τη διάρκεια της ετήσιας διαδικασίας κατάρτισης του προϋπολογισμού.

(8) Η Επιτροπή επιφορτίζεται με την υποχρέωση να υποβάλει τη δεύτερη έκθεση για τα πορίσματα που προέκυψαν κατά την υλοποίηση των γραμμών δράσης, έπειτα από την παρέλευση μίας τετραετίας και να υποβάλει την τελική έκθεση, στο τέλος του προγράμματος δράσης.

(9) Ο πίνακας των υποψήφιων χωρών που είναι σε θέση να συμμετάσχουν πρέπει να τροποποιηθεί, με την ένταξη της Μάλτας και της Τουρκίας.

(10) Η εφαρμογή του προγράμματος δράσης πρέπει να παραταθεί επί χρονικό διάστημα άλλης μίας διετίας, η οποία οφείλει να εκλαμβάνεται ως η δεύτερη φάση. Για να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα για τη δεύτερη φάση, πρέπει να τροποποιηθούν οι υφιστάμενες γραμμές δράσης, λαμβάνοντας υπόψη τους την πείρα και τα πορίσματα της έκθεσης αξιολόγησης.

(11) Κατά συνέπεια, είναι αναγκαία η τροποποίηση της απόφασης 276/1999/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση αριθ. 276/1999/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«Απόφαση 276/1999/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Ιανουαρίου 1999 με την οποία εγκρίνεται το πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την προώθηση της ασφαλέστερης χρήσης του Ίντερνετ και των νέων μορφών τεχνολογίας επιγραμμικής σύνδεσης μέσω της καταπολέμησης του παράνομου και βλαβερού περιεχομένου (*e*Safe)»

2. Το άρθρο 1 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«Το πρόγραμμα δράσης καλύπτει χρονική περίοδο έξι ετών από την 1η Ιανουαρίου 1999 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004.»

[1] ΕΕ L 33 της 6.2.1999, σ. 1.

[2] COM(2001) 690 της 23.11.2001.

3. Το άρθρο 1 παράγραφος 3 πρώτη υποπαράγραφος αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«Το δημοσιονομικό πλαίσιο για την εφαρμογή του προγράμματος δράσης για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1999 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 καθορίζεται σε 38,3 εκατ. ευρώ.»

4. Το άρθρο 6 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«Στο τέλος της διετίας, στο τέλος της τετραετίας και κατά τη λήξη του προγράμματος δράσης, η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά την υλοποίηση του προγράμματος δράσης για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 2 και την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών αφού την εξετάσει η επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 5. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει, με βάση τα αποτελέσματα αυτά προτάσεις για την αναπροσαρμογή του προσανατολισμού προγράμματος δράσης.»

5. Το άρθρο 7 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«2. Η συμμετοχή στο πρόγραμμα δράσης θα είναι ανοικτή στις υποψήφιες χώρες υπό τους εξής όρους:

α) Στις χώρες της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ), βάσει των όρων που καθορίζονται στις συμφωνίες σύνδεσης με την Ευρώπη στα πρόσθετα πρωτόκολλά τους και στις αποφάσεις των αντίστοιχων συμβουλίων σύνδεσης;

β) Στην Κύπρο, τη Μάλτα και την Τουρκία, σύμφωνα με τους όρους των διμερών συμφωνιών, οι οποίες πρόκειται να συναφθούν.»

6) Το παράρτημα Ι τροποποιείται όπως καθορίζεται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης.

7. Το παράρτημα ΙΙ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος ΙΙ της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Το παράρτημα Ι της απόφασης 276/1999/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στον τίτλο που επιγράφεται γραμμές δράσεις προστίθεται η ακόλουθη τρίτη υποπαράγραφος:

«Έπειτα από την αρχική φάση η οποία καλύπτει τη χρονική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1999-31 Δεκεμβρίου 2002, θα οργανωθεί η δεύτερη φάση κατά τη χρονική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2003-31 Δεκεμβρίου 2004. Η φάση αυτή θα στηριχθεί στα επιτεύγματα της αρχικής φάσης, προβαίνοντας ταυτόχρονα στις απαιτούμενες προσαρμογές για να ληφθούν υπόψη οι εμπειρίες που έχουν αποκτηθεί και ο αντίκτυπος των νέων μορφών τεχνολογίας και ιδίως:

i) Η κάλυψη της ασφαλέστερης χρήσης θα επεκταθεί στις νέες μορφές τεχνολογίας επιγραμμικής σύνδεσης, συμπεριλαμβανομένων των μορφών περιεχομένου κινητής μορφής και ευρέος φάσματος, των παιχνιδιών σε επιγραμμική σύνδεση, της μεταβίβασης φακέλων σε ομότιμη βάση, των μηνυμάτων κειμένου και διευρυμένης μορφής και όλων των μορφών επικοινωνίας σε πραγματικό χρόνο, όπως οι χώροι συνομιλίας και στιγμιαία μηνύματα.

ii) Θα ληφθούν μέτρα για να εξασφαλισθεί η κάλυψη των θεματικών τομέων με παράνομο και βλαβερό περιεχόμενο και οι στάσεις συμπεριφοράς που προκαλούν ανησυχία, συμπεριλαμβανομένων των εκδηλώσεων ρατσισμού και βίας.

iii) Θα ενθαρρυνθεί περισσότερη ενεργός ανάμιξη της βιομηχανίας δημιουργίας περιεχομένου και μαζικών μέσων και θα διευρυνθεί η συνεργασία με οργανισμούς που έχουν κυβερνητική υποστήριξη, οι οποίοι ασκούν δραστηριότητες στον τομέα αυτό.

iv) Θα ενθαρρυνθεί η διαδικτύωση μεταξύ όσον συμμετέχουν στις διάφορες γραμμές δράσεις του έργου και ιδίως στους τομείς των ανοικτών γραμμών επικοινωνίας, της διαβάθμισης του περιεχομένου, της αυτορρύθμισης και της ενίσχυσης του βαθμού συνειδητοποίησης.

v) Θα γίνουν συγκεκριμένα βήματα στις σχέσεις με τις υποψήφιες για προσχώρηση χώρες στις συνεχιζόμενες δραστηριότητες και θα καταβληθεί μέριμνα για τον επιμερισμό των εμπειριών και της τεχνογνωσίας, αλλά και για την αύξηση των δεσμών και την τόνωση της συνεργασίας σε παρόμοιες δραστηριότητες με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς.»

2. Στην παράγραφο 1.1 προστίθεται η εξής έκτη υποπαράγραφος:

«Κατά τη διάρκεια της δεύτερης φάσης θα παρέχονται περαιτέρω συμβουλές και βοήθεια, για να εξασφαλίζεται η συνεργασία σε κοινοτικό επίπεδο με τη διαδικτύωση των κατάλληλων υποδομών στα κράτη μέλη και με τη συστηματική επανεξέταση και υποβολή εκθέσεων για τα συναφή νομικά και κανονιστικά ζητήματα, για να υποβοηθείται η ανάπτυξη συγκρίσιμων μεθοδολογιών αξιολόγησης για το δίκτυο αυτορρύθμισης, να παρέχεται υποστήριξη για την προσαρμογή των πρακτικών αυτορρύθμισης στις νέες τεχνολογίες με την παροχή πληροφοριών σε συστηματική βάση για τις αντίστοιχες εξελίξεις της τεχνολογίας αυτής και τον τρόπο χρήσης τους, και για να παρέχεται έμπρακτη υποστήριξη στις υποψήφιες χώρες οι οποίες επιθυμούν να συγκροτήσουν οργανισμούς αυτορρύθμισης και για τη διεύρυνση των δεσμών με τα εξωευρωπαϊκά όργανα αυτορρύθμισης.»

3. Στην παράγραφο 1.2 προστίθεται η ακόλουθη τέταρτη υποπαράγραφος:

«Κατά τη διάρκεια της δεύτερης φάσης παρέχονται περαιτέρω συμβουλές και υποστήριξη για την εξασφάλιση της συνεργασίας σε κοινοτικό επίπεδο με τη διαδικτύωση των κατάλληλων υποδομών στο πλαίσιο των κρατών μελών και με τη συστηματική επανεξέταση και επισήμανση των συναφών νομικών και κανονιστικών προβλημάτων, ούτως ώστε να υποβοηθείται η προσαρμογή των πρακτικών αυτορρύθμισης στις νέες μορφές τεχνολογίας με την παροχή πληροφοριών σε συστηματική βάση για τις συναφείς εξελίξεις στις προαναφερθείσες μορφές τεχνολογίας και για τον τρόπο χρήσης τους, να παρέχεται έμπρακτη υποστήριξη στις υποψήφιες χώρες οι οποίες επιθυμούν να συγκροτήσουν όργανα αυτορρύθμισης και να διευρυνθούν οι δεσμοί με όργανα αυτορρύθμισης εκτός των ορίων της Ευρώπης.»

4. Στην παράγραφο 2.1 προστίθεται η ακόλουθη έβδομη υποπαράγραφος:

«Κατά τη διάρκεια της δεύτερης φάσης οι ενέργειες θα επικεντρωθούν στη συγκριτική αξιολόγηση των εργασιών διύλισης λογισμικού και προσφερόμενων υπηρεσιών (ιδίως των επιδόσεων, της ικανότητας χρήσης, της καταλληλότητας για τις ευρωπαϊκές αγορές και των νέων μορφών ψηφιακού περιεχομένου). Η παροχή υποστήριξης για την ανάπτυξη της τεχνολογίας διύλισης θα συνεχιστεί στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος έρευνας σε στενή συνεργασία με τις συναφής δραστηριότητες διύλισης που αναλαμβάνονται βάσει του προγράμματος δράσης.»

5. Στην παράγραφο 2.2 προστίθεται η ακόλουθη τρίτη υποπαράγραφος:

«Κατά τη διάρκεια της δεύτερης φάσης θα παρέχεται υποστήριξη για τη σύζευξη των πρωτοβουλιών των ενδιαφερόμενων βιομηχανικών κλάδων και πλευρών, όπως οι φορείς παροχής περιεχομένου, οι οργανισμοί κανονιστικής και αυτορρυθμιζόμενης διευθέτησης, οι οργανώσεις λογισμικού και διαβάθμισης Ίντερνετ και οι ενώσεις των καταναλωτών, για την προώθηση των όρων που είναι ευνοϊκοί για την ανάπτυξη και εφαρμογή των συστημάτων διαβάθμισης, τα οποία είναι εύκολο να γίνουν κατανοητά και να χρησιμοποιηθούν για τους φορείς παροχής περιεχομένου και τους καταναλωτές, τα οποία θέτουν στη διάθεση των ευρωπαίων γονέων και του εκπαιδευτικού προσωπικού τις απαιτούμενες πληροφορίες για να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους με βάση τις πολιτιστικές και γλωσσικές τους αξίες και τα οποία λαμβάνουν υπόψη τους τη σύγκλιση των τηλεπικοινωνιών, των οπτικοακουστικών μέσων και της τεχνολογίας των πληροφοριών.»

6. Η παράγραφος 3.2 τροποποιείται ως εξής:

α) Η τέταρτη υποπαράγραφος αντικαθίσταται από το εξής χωρίο:

«Σκοπός της κοινοτικής υποστήριξης είναι η τόνωση των δράσεων συνειδητοποίησης πρωταρχικής σημασίας που έχουν ευρεία βάση και η μέριμνα για το συνολικό συντονισμό και την ανταλλαγή εμπειριών, ούτως ώστε να είναι δυνατόν να αντλούνται διδάγματα, σε συνεχή βάση, από τα αποτελέσματα της δράσης (για παράδειγμα με την προσαρμογή του υλικού που διανέμεται). Παρά το ότι η χρήση των υφιστάμενων δικτύων θα επιτρέψει την εξοικονόμηση κόστους, χρειάζονται πρόσθετοι πόροι χρηματοδότησης για τη δημιουργία του συναφούς περιεχομένου και τον επηρεασμό των ομάδων στις οποίες απευθύνονται συνειδητά.»

β) Προστίθεται η ακόλουθη πέμπτη υποπαράγραφος:

«Κατά τη διάρκεια της δεύτερης φάσης θα παρέχεται υποστήριξη για την ανταλλαγή των άριστων πρακτικών όσον αφορά τη διαπαιδαγώγηση στα νέα μέσα, μέσω του ευρωπαϊκού δικτύου τόνωσης της συνειδητοποίησης για την ασφαλέστερη χρήση του Ίντερνετ και των νέων μορφών τεχνολογίας επιγραμμικής σύνδεσης με τη βοήθεια

— του ενιαίου υπερεθνικού θεματοφύλακα (διαδικτυακής πύλης) των συναφών πληροφοριών και των πόρων συνειδητοποίησης

— των εφαρμοσμένων κοινωνιολογικών ερευνών με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων πλευρών (π.χ. των εκπαιδευτικών, των επίσημων και εθελοντικών οργανώσεων προαγωγής της ευημερίας των παιδιών, των συλλόγων γονέων, της βιομηχανίας, των οργάνων επιβολής της τάξεως) όσον αφορά τη χρήση των νέων μορφών τεχνολογίας από τα παιδιά, για να εντοπισθούν τα εκπαιδευτικά και τεχνολογικά μέσα προστασίας τους από τις βλαβερές επιπτώσεις

Το δίκτυο θα προσφέρει επίσης τεχνική υποστήριξη στις υποψήφιες χώρες οι οποίες επιθυμούν να εγκαινιάσουν δράσεις συνειδητοποίησης και να επεκτείνουν τους δεσμούς με τις δραστηριότητες συνειδητοποίησης εκτός της Ευρώπης.»

7. Στην παράγραφο 4.2 αντικαθίστανται η δεύτερη, η τρίτη και η τέταρτη υποπαράγραφος από το εξής χωρίο:

«Η Επιτροπή θα οργανώνει ως εκ τούτου σε συχνά διαστήματα σεμινάρια και εργαστήρια κατά τη διάρκεια των οποίων θα διερευνώνται οι διάφοροι τομείς που καλύπτει το πρόγραμμα δράσης ή ένας συνδυασμός των τομών αυτών. Η συμμετοχή πρέπει να επεκτείνεται στη βιομηχανία, τους χρήστες, τις ομάδες προστασίας των καταναλωτών και των δικαιωμάτων των πολιτών αλλά και στους κυβερνητικούς οργανισμούς οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητες στο χώρο της ρύθμισης βιομηχανικών θεμάτων και της επιβολής των ρυθμίσεων του νόμου, καθώς και στους εξέχοντες εμπειρογνώμονες και ερευνητές. Η Επιτροπή θα φροντίσει να εξασφαλισθεί η ευρεία συμμετοχή των χωρών του ΕΟΧ, τρίτων χωρών και διεθνών οργανισμών.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

1. Δημιουργία ασφαλέστερου περιβάλλοντος	20-26 %
2. Ανάπτυξη συστημάτων διύλισης και διαβάθμισης	20-26 %
3. Τόνωση των δράσεων συνειδητοποίησης	42-46 %
4. Δράσεις παροχής υποστήριξης	3-5 %
Σύνολο:	100 %

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων

(2002/C 203 E/03)

COM(2002) 153 τελικό — 2002/0053(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Μαρτίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 37 και 152 παράγραφος 4 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η ελεύθερη κυκλοφορία ασφαλών και υγιεινών τροφίμων και ζωοτροφών είναι θεμελιώδης πτυχή της εσωτερικής αγοράς και συμβάλλει σημαντικά στην υγεία και την ευημερία των πολιτών και διασφαλίζει τα κοινωνικά και οικονομικά τους συμφέροντα.

(2) Πρέπει να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης ζωής και υγείας κατά την άσκηση των κοινοτικών πολιτικών.

(3) Για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, της υγείας των ζώων και του περιβάλλοντος, οι πρόσθετες ύλες ζωοτροφών πρέπει να υφίστανται αξιολόγηση της ασφάλειας τους, μέσω κοινοτικής διαδικασίας, πριν από τη διάθεση τους στην αγορά, τη χρήση ή την επεξεργασία τους εντός της Κοινότητας.

(4) Η κοινοτική δράση για την ανθρώπινη υγεία, την υγεία των ζώων και το περιβάλλον πρέπει να βασίζεται στην αρχή της προφύλαξης.

(5) Σύμφωνα με το άρθρο 153 της Συνθήκης, η Κοινότητα συμβάλλει στην προώθηση του δικαιώματος των καταναλωτών για ενημέρωση.

(6) Από την εφαρμογή της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1970, περί των προσθέτων υλών στη διατροφή των ζώων [1] διαπιστώθηκε ότι είναι αναγκαίο να αναθεωρηθούν όλοι οι κανόνες για τις πρόσθετες ύλες ώστε να ληφθεί υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης μεγαλύτερου βαθμού προστασίας της ανθρώπινης υγείας, της υγείας των ζώων και του περιβάλλοντος. Είναι επίσης ανάγκη να ληφθεί υπόψη ότι η τεχνολογική πρόοδος κατέστησε δυνατή την εμφάνιση νέων ειδών πρόσθετων υλών, όπως είναι αυτές που χρησιμοποιούνται στις ενσιρωμένες ζωοτροφές ή στο πόσιμο νερό.

(7) Η βασική αρχή στον τομέα αυτό θα πρέπει να είναι ότι μόνο εκείνες οι πρόσθετες ύλες που επιτρέπονται δυνάμει της διαδικασίας που προβλέπει ο παρών κανονισμός μπορούν να διατίθενται στην αγορά, να χρησιμοποιούνται και να υφίστανται επεξεργασία στη διατροφή των ζώων υπό τους όρους που προβλέπει η άδεια.

(8) Πρέπει να καθοριστούν κατηγορίες των πρόσθετων υλών στις ζωοτροφές ώστε να διευκολυνθεί η διαδικασία αξιολόγησης που προβλέπεται για τη χορήγηση της άδειας. Στα αμινοξέα τα οποία επί του παρόντος καλύπτονται από την οδηγία 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1982, σχετικά με ορισμένα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων [2] πρέπει να συμπεριληφθούν ως κατηγορία πρόσθετων υλών στις ζωοτροφές και συνεπώς να μεταφερθούν από το πεδίο εφαρμογής εκείνης της οδηγίας στον παρόντα κανονισμό.

(9) Για να εξασφαλιστεί η εναρμονισμένη επιστημονική αξιολόγηση των πρόσθετων υλών των ζωοτροφών, η αξιολόγηση αυτή πρέπει να διεξάγεται από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Επίσης θα πρέπει να συμπληρώνεται από μελέτες για τα κατάλοιπα ώστε να αξιολογείται ο καθορισμός Ανώτατων Ορίων Καταλοίπων (ΑΟΚ).

(10) Αναγνωρίζεται ότι η επιστημονική αξιολόγηση του κινδύνου, δεν μπορεί μόνη της, σε ορισμένες περιπτώσεις να παρέχει όλες τις πληροφορίες στις οποίες θα βασιστεί μια απόφαση για τη διαχείριση κινδύνου και ότι άλλοι παράγοντες που είναι σχετικοί με το θέμα είναι θεμιτό να λαμβάνονται υπόψη, όπως η κοινωνικοί, οικονομικοί ή περιβαλλοντικοί παράγοντες, η σκοπιμότητα των ελέγχων και το όφελος για το ζώο ή για τον καταναλωτή ζωικών προϊόντων. Συνεπώς η άδεια για μια πρόσθετη ύλη πρέπει να χορηγείται από την Επιτροπή.

(11) Η αρμοδιότητα για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας σε πρόσθετες ύλες ζωοτροφών και για τον καθορισμό των όρων χρήσης τους καθώς και η αρμοδιότητα για την τήρηση και τη δημοσίευση μητρώου των επιτρεπόμενων πρόσθετων υλών ζωοτροφών πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που θα εγγυάται τη στενή συνεργασία των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων.

(12) Είναι ανάγκη να εισαχθεί, ανάλογα με την περίπτωση, η υποχρέωση κατάρτισης σχεδίου παρακολούθησης μετά τη διάθεση στην αγορά, ώστε να ανιχνεύεται και να προσδιορίζεται κάθε άμεση ή έμμεση, ετεροχρονισμένη ή απρόβλεπτη συνέπεια της χρήσης πρόσθετων υλών στις ζωοτροφές για την ανθρώπινη υγεία ή την υγεία των ζώων ή το περιβάλλον.

[1] ΕΕ L 270 της 14.12.1970, σ. 1.

[2] ΕΕ L 213 της 21.7.1982, σ. 8.

(13) Προκειμένου να μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η τεχνική και επιστημονική πρόοδος, είναι ανάγκη να αναθεωρούνται τακτικά οι άδειες για τις πρόσθετες ύλες ζωοτροφών. Η αναθεώρηση αυτή θα είναι δυνατή για τις άδειες ορισμένου χρόνου.

(14) Θα πρέπει να καταρτιστεί μητρώο των επιτρεπόμενων πρόσθετων υλών ζωοτροφών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν και των μεθόδων δειγματοληψίας και ανίχνευσης. Το κοινό θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα που δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

(15) Είναι ανάγκη να θεσπιστούν κανόνες για την εξέταση των πρόσθετων υλών που κυκλοφορούν ήδη στην αγορά και οι οποίες έχουν εγκριθεί δυνάμει της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ και τα αμινοξέα που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την οδηγία 82/471/ΕΟΚ, καθώς και των πρόσθετων υλών για τις οποίες η διαδικασία χορήγησης άδειας βρίσκεται σε εξέλιξη.

(16) Η επιστημονική συντονιστική επιτροπή δήλωσε στη γνώμη της 28ης Μαΐου 1999 ότι «σε ό,τι αφορά τη χρήση αντιμικροβιακών ουσιών ως αυξητικών παραγόντων, η χρήση παραγόντων από κατηγορίες που χρησιμοποιούνται ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην ιατρική ή την κτηνιατρική (δηλ. όπου υπάρχει κίνδυνος ανάπτυξης διασταυρούμενης αντοχής σε φάρμακα που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση βακτηριακών λοιμώξεων) πρέπει να εξαλειφθεί σταδιακά το ταχύτερο δυνατό και, τέλος, να καταργηθεί». Η δεύτερη γνώμη της επιστημονικής συντονιστικής επιτροπής για τη μικροβιακή αντοχή, η οποία διατυπώθηκε στις 10-11 Μαΐου 2001, επιβεβαίωσε την ανάγκη να υπάρξει επαρκής χρόνος για την αντικατάσταση αυτών των αντιμικροβιακών ουσιών από εναλλακτικά προϊόντα: «συνεπώς, η διαδικασία σταδιακής εξάλειψης πρέπει να σχεδιαστεί και να συντονιστεί, διότι βεβιασμένες ενέργειες θα μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία». Συνεπώς, είναι ανάγκη να οριστεί μια ημερομηνία μετά την οποία η χρήση των αντιβιοτικών που μπορούν ακόμα να χρησιμοποιηθούν ως αυξητικοί παράγοντες θα απαγορεύεται, ενώ ταυτόχρονα θα υπάρχει επαρκής χρόνος για την ανάπτυξη εναλλακτικών προϊόντων που θα αντικαταστήσουν τα αντιβιοτικά αυτά. Πρέπει επίσης να προβλεφθεί η απαγόρευση της χορήγησης άδειας για τη χρήση αντιβιοτικών ως πρόσθετες ύλες στις ζωοτροφές.

(17) Ορισμένες ουσίες με κοκκιδιαστατικά αποτελέσματα πρέπει να θεωρούνται ως πρόσθετες ύλες ζωοτροφών για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού.

(18) Στο πλαίσιο της σταδιακής εξάλειψης των αντιβιοτικών που χρησιμοποιούνται ως αυξητικοί παράγοντες και για να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των ζώων, θα ζητηθεί από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων να επανεξετάσει την πρόοδο που συντελείται στην ανάπτυξη εναλλακτικών ουσιών και εναλλακτικών μεθόδων εκτροφής πριν από το 2005.

(19) Πρέπει να απαιτηθεί η αναλυτική επισήμανση του προϊόντος αφού δίνει τη δυνατότητα στον τελικό χρήστη να επιλέξει γνωρίζοντας πλήρως τα γεγονότα, δημιουργεί τα ελάχιστα δυνατά εμπόδια στο εμπόριο και διευκολύνει τις θεμιτές συναλλαγές.

(20) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και τις γενετικώς τροποποιημένες ζωοτροφές προβλέπει μια διαδικασία χορήγησης άδειας για τη διάθεση στην αγορά γενετικώς τροποποιημένων τροφίμων και ζωοτροφών, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων υλών των ζωοτροφών που αποτελούνται, περιέχουν ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς. Στην περίπτωση που οι στόχοι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και τις γενετικώς τροποποιημένες ζωοτροφές είναι διαφορετικοί από εκείνους του παρόντος κανονισμού, οι πρόσθετες ύλες των ζωοτροφών πρέπει να υπόκεινται σε διαδικασία χορήγησης άδειας επιπρόσθετη της διαδικασίας που προβλέπει ο ανωτέρω κανονισμός προτού τεθούν σε κυκλοφορία.

(21) Τέλη πρέπει να χρεώνονται για την εξέταση των φακέλων από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, ανάλογα με το αποτέλεσμα της έκθεσης που προβλέπεται άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων [1].

(22) Τα άρθρα 53 και 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 καθορίζουν τις διαδικασίες για τη λήψη μέτρων έκτακτης ανάγκης για ζωοτροφές που προέρχονται από την Κοινότητα ή εισάγονται από τρίτη χώρα. Βάσει των άρθρων η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει τέτοια μέτρα στην περίπτωση που οι ζωοτροφές είναι πιθανό να αποτελέσουν σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, την υγεία των ζώων ή το περιβάλλον και ο κίνδυνος αυτός δεν μπορεί να περιοριστεί ικανοποιητικά με τα μέτρα που λαμβάνονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

(23) Για την υλοποίηση του παρόντος κανονισμού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η τεχνολογική πρόοδος και οι επιστημονικές εξελίξεις.

(24) Αφού τα μέτρα που είναι αναγκαία για την υλοποίηση του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα γενικής εμβέλειας με την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2], θα πρέπει να θεσπιστούν με τη χρήση της κανονιστικής διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 5 της ανωτέρω απόφασης.

(25) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κανόνες για τις κυρώσεις που θα εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των κανόνων. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες με την παράβαση και αποτρεπτικές.

[1] ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(26) Η οδηγία 70/524/ΕΟΚ πρέπει να καταργηθεί. Ωστόσο οι διατάξεις που αφορούν την επισήμανση και εφαρμόζονται στις σύνθετες ζωοτροφές που περιέχουν πρόσθετες ύλες πρέπει να διατηρηθούν έως ότου ολοκληρωθεί η αναθεώρηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, για την εμπορία σύνθετων ζωοτροφών [1]. Τα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ πρέπει να διαγραφούν έτσι ώστε να είναι δυνατή η μεταφορά των αμινοξέων και των αλάτων τους στον παρόντα κανονισμό.

(27) Οι κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στα κράτη μέλη για την υποβολή του φακέλου της αίτησης περιέχονται στην οδηγία 87/153/ΕΟΚ. Η επαλήθευση της συμμόρφωσης των φακέλων με τις απαιτήσεις ανατίθεται στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων. Είναι συνεπώς ανάγκη να καταργηθεί η οδηγία 87/153/ΕΟΚ αλλά να διατηρηθεί το παράρτημα σε ισχύ έως ότου εγκριθούν οι κανόνες εφαρμογής.

(28) Απαιτείται μια μεταβατική περίοδος για να αποφευχθούν ανωμαλίες στη χρήση των πρόσθετων υλών στις ζωοτροφές. Συνεπώς, έως ότου γίνουν οι κανόνες του παρόντος κανονισμού εφαρμοστέοι, πρέπει να επιτρέπεται στις ήδη εγκεκριμένες ουσίες να παραμένουν στην αγορά και να χρησιμοποιούνται υπό τους όρους της τρέχουσας νομοθεσίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να καθοριστεί η κοινοτική διαδικασία για την χορήγηση άδειας κυκλοφορίας για πρόσθετες ύλες ζωοτροφών και την εποπτεία τους, καθώς και να θεσπιστούν κανόνες για την εξασφάλιση της επισήμανσης των πρόσθετων υλών ζωοτροφών κατά τρόπο ώστε να δημιουργηθεί η βάση για την εγγύηση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας, της υγείας των ζώων, του περιβάλλοντος και των συμφερόντων των χρηστών σε σχέση με τις πρόσθετες ύλες ζωοτροφών, ενώ ταυτόχρονα θα εξασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις χημικά καθορισμένες ουσίες ή στους μικροοργανισμούς που δεν χρησιμοποιούνται κανονικά ως πρώτες ύλες ζωοτροφών και οι οποίες σκόπιμα προστίθενται στις ζωοτροφές ή στο πόσιμο νερό, στο εξής καλούμενες «πρόσθετες ύλες ζωοτροφών».

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) στα βοηθητικά μέσα επεξεργασίας, ούτε στα τεχνικά αλλά αναπόφευκτα κατάλοιπα των βοηθητικών μέσων επεξεργασίας στο τελικό προϊόν·

β) στα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα όπως ορίζονται στην οδηγία 2001/82/ΕΚ [2].

3. Εφόσον είναι αναγκαίο, μπορεί να προσδιοριστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2, εάν μια ουσία ή ένας μικροοργανισμός είναι πρόσθετη ύλη ζωοτροφών που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ορισμοί των εννοιών «ζωοτροφές», «επιχείρηση ζωοτροφών», «υπεύθυνος επιχείρησης ζωοτροφών», «διάθεση στην αγορά» και «ανιχνευσιμότητα» που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό των διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων.

Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «πρώτες ύλες ζωοτροφών»: προϊόντα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου [3]·

β) «συμπληρωματικές ζωοτροφές»: προϊόντα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ·

γ) «προμείγματα πρόσθετων υλών ζωοτροφών»: μείγματα πρόσθετων υλών ζωοτροφών ή μείγματα ενός ή περισσότερων πρόσθετων υλών ζωοτροφών με πρώτες ύλες ζωοτροφών που χρησιμοποιούνται ως έκδοχα, τα οποία δεν προορίζονται άμεσα για τη διατροφή των ζώων αλλά προορίζονται για διανομή στις εγκαταστάσεις που έχουν εγγραφεί ή έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την οδηγία 95/69/ΕΚ του Συμβουλίου [4]·

δ) «σύνθετες ζωοτροφές»: προϊόντα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ·

ε) «πρώτη διάθεση στην αγορά»: η αρχική διάθεση στην αγορά πρόσθετης ύλης μετά την παρασκευή της, την εισαγωγή της ή, στην περίπτωση που η πρόσθετη ύλη έχει ενσωματωθεί σε ζωοτροφή χωρίς να έχει διατεθεί στην αγορά, η πρώτη διάθεση στην αγορά αυτής της ζωοτροφής·

στ) «βοηθητικά μέσα επεξεργασίας»: κάθε ουσία που δεν καταναλώνεται αυτούσια ως ζωοτροφή αλλά χρησιμοποιείται σκόπιμα στην επεξεργασία ζωοτροφών ή πρώτων υλών ζωοτροφών για να επιτευχθεί συγκεκριμένος τεχνολογικός σκοπός κατά την επεξεργασία ή τη μεταποίηση και τα οποία δεν παραμένουν στο τελικό προϊόν·

[1] ΕΕ L 86 της 6.4.1979, σ. 30.

[2] ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1.

[3] ΕΕ L 125 της 13.5.1996, σ. 35· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 234 της 1.9.2001, σ. 55).

[4] ΕΕ L 332 της 30.12.1995, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/20/ΕΚ (ΕΕ L 80 της 25.3.1999, σ. 20).

ζ) «αντιμικροβιακοί παράγοντες»: ουσίες που παράγονται είτε συνθετικά είτε φυσικά από βακτηρίδια, μύκητες ή φυτά και χρησιμοποιούνται για να επιφέρουν το θάνατο ή να εμποδίσουν τον πολλαπλασιασμό μικροοργανισμών όπως τα βακτηρίδια, οι ιοί και οι μύκητες και παρασίτων, ιδίως πρωτόζωων·

η) «αντιβιοτικό»: αντιμικροβιακή ουσία που παράγεται ή προέρχεται από ένα μικροοργανισμό, η οποία καταστρέφει ή εμποδίζει τον πολλαπλασιασμό άλλων μικροοργανισμών·

θ) «ανώτατο όριο καταλοίπου»: η ανώτατη συγκέντρωση καταλοίπου που δημιουργείται λόγω της χρήσης μιας πρόσθετης ύλης στη διατροφή των ζώων, την οποία η Κοινότητα μπορεί να δέχεται ως νομίμως επιτρεπόμενη ή να αναγνωρίζει ότι είναι αποδεκτή μέσα σε τρόφιμο ή πάνω σ'αυτό·

ι) «αυξητικός παράγοντας»: χημικά καθορισμένη ουσία η οποία, όταν χορηγείται στα ζώα, βελτιώνει τις παραμέτρους απόδοσης της παραγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ, ΧΡΗΣΗ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΥΛΕΣ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

Άρθρο 4

Διάθεση στην αγορά, επεξεργασία και χρήση

1. Κανένας δεν διαθέτει στην αγορά, δεν επεξεργάζεται και δεν χρησιμοποιεί μια πρόσθετη ύλη ζωοτροφών εκτός εάν:

α) καλύπτεται από άδεια που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·

β) πληρούνται οι όροι χρήσης που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και στην άδεια κυκλοφορίας της ουσίας· και

γ) πληρούνται οι όροι που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σχετικά με την επισήμανση.

2. Στην περίπτωση πρόσθετων υλών που ανήκουν στις κατηγορίες δ) και ε), όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, και στην περίπτωση πρόσθετων υλών που αποτελούνται, περιέχουν ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ), το προϊόν διατίθεται στην αγορά αποκλειστικά και μόνο από τον κάτοχο της άδειας που κατονομάζεται στον κανονισμό χορήγησης της άδειας ή από ένα τρίτο πρόσωπο το οποίο ενεργεί με γραπτή εξουσιοδότηση του κατόχου της άδειας.

Άρθρο 5

Χορήγηση άδειας

1. Ο ενδιαφερόμενος για την απόκτηση άδειας κυκλοφορίας μιας πρόσθετης ύλης ζωοτροφών υποβάλει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Μια άδεια χορηγείται, απορρίπτεται, ανανεώνεται, τροποποιείται, αναστέλλεται ή ανακαλείται αποκλειστικά βάσει των όρων και σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ή σύμφωνα με τα άρθρα 53 και 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων.

3. Ο αιτών πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

Άρθρο 6

Όροι χορήγησης της άδειας

1. Δεν χορηγείται άδεια σε καμία πρόσθετη ύλη ζωοτροφών εκτός εάν ο αιτών έχει αποδείξει καταλλήλως και επαρκώς ότι η πρόσθετη ύλη, όταν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους του κανονισμού με τον οποίο επιτρέπεται η χρήση της πρόσθετης ύλης, ικανοποιεί τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 και διαθέτει τουλάχιστον ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της παραγράφου 3.

2. Η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών:

α) δεν πρέπει να παρουσιάζει κίνδυνο για την υγεία των ζώων, την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον,

β) δεν πρέπει να παραπλανά τον χρήστη,

γ) δεν πρέπει να είναι επιβλαβής για τον καταναλωτή αλλοιώνοντας τα διακριτικά γνωρίσματα των ζωικών προϊόντων.

3. Η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών:

α) πρέπει να έχει θετικό αποτέλεσμα επί των χαρακτηριστικών των ζωοτροφών,

β) πρέπει να έχει θετικό αποτέλεσμα επί των χαρακτηριστικών των ζωικών προϊόντων,

γ) πρέπει να ικανοποιεί τις διατροφικές ανάγκες των ζώων,

δ) πρέπει να έχει θετικό αποτέλεσμα στις περιβαλλοντικές συνέπειες της ζωικής παραγωγής.

4. Τα αντιβιοτικά δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται ως πρόσθετες ύλες ζωοτροφών.

5. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 4, ορισμένες ουσίες με κοκκιδιοστατική δράση και οι οποίες προορίζονται για συνεχή χρήση αναμεμειγμένες με ζωοτροφές ή πόσιμο νερό, στο εξής καλούμενες κοκκιδιοστατικά, θεωρούνται ως πρόσθετες ύλες ζωοτροφών για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Κατηγορίες πρόσθετων υλών ζωοτροφών

1. Μια πρόσθετη ύλη ζωοτροφών καταχωρείται σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες, ανάλογα με τις λειτουργίες της και τις ιδιότητές της, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στα άρθρα 8 έως 10:

α) τεχνολογικές πρόσθετες ύλες: ουσίες που προστίθενται στις ζωοτροφές για συγκεκριμένο τεχνολογικό σκοπό·

β) αισθητικές πρόσθετες ύλες: ουσίες οι οποίες, όταν προστίθενται στις ζωοτροφές, βελτιώνουν ή μεταβάλλουν τις οργανοληπτικές ιδιότητες των ζωοτροφών ή τα οπτικά χαρακτηριστικά των τροφών ζωικής προέλευσης·

γ) θρεπτικές πρόσθετες ύλες: ουσίες που χρησιμοποιούνται για θρεπτικούς σκοπούς·

δ) ζωοτεχνικές πρόσθετες ύλες: πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται για να επιδράσουν θετικά στην απόδοση των ζώων που είναι υγιή ή οι οποίες χρησιμοποιούνται για να επιδράσουν θετικά στο περιβάλλον·

ε) κοκκιδιοστατικά.

2. Εντός των κατηγοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι πρόσθετες ύλες ζωοτροφών κατατάσσονται περαιτέρω σε μία ή περισσότερες από τις λειτουργικές ομάδες που αναφέρονται στο παράρτημα I, ανάλογα με την κύρια λειτουργία τους, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 8 έως 10.

3. Όπου κριθεί αναγκαίο λόγω της επιστημονικής προόδου ή των τεχνολογικών εξελίξεων, μπορούν να καθοριστούν πρόσθετες κατηγορίες και λειτουργικές ομάδες πρόσθετων υλών ζωοτροφών σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Αίτηση χορήγησης άδειας

1. Η αίτηση για τη χορήγηση άδειας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, υποβάλλεται στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, στο εξής καλούμενη «η Αρχή».

2. Η Αρχή γνωστοποιεί εγγράφως στον αιτούντα ότι έλαβε την αίτηση, εντός 15 ημερών από την παραλαβή της. Η γνωστοποίηση αναφέρει την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης.

3. Η αίτηση συνοδεύεται από τα ακόλουθα στοιχεία και έγγραφα:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του αιτούντος·

β) την ονομασία της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, συμπεριλαμβανόμενης πρότασης για την κατάταξή της σε κατηγορία και λειτουργική ομάδα δυνάμει του άρθρου 7 καθώς και τα χαρακτηριστικά της, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων καθαρότητας·

γ) περιγραφή της μεθόδου παραγωγής, παρασκευής και των χρήσεων για τις οποίες προορίζεται η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών, περιγραφή της μεθόδου ανάλυσης της πρώτης ύλης στη ζωοτροφή και, ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή της αναλυτικής μεθόδου για τον προσδιορισμό των καταλοίπων της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών στα τρόφιμα·

δ) αντίγραφο των μελετών που διεξήχθησαν και οποιοδήποτε άλλο υλικό είναι διαθέσιμο προκειμένου να αποδειχθεί ότι η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών ικανοποιεί τα κριτήρια του άρθρου 6 παράγραφοι 2 και 3·

ε) τους προτεινόμενους όρους για τη διάθεση της πρόσθετης ύλης στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων επισήμανσης και, ανάλογα με την περίπτωση, του ειδικούς όρους χρήσης και χειρισμού, τα επίπεδα χρήσης στις συμπληρωματικές ζωοτροφές και τα είδη των ζώων για τα οποία προορίζεται η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών·

στ) γραπτή δήλωση με την οποία βεβαιώνεται ότι τρία δείγματα της πρόσθετης ύλης έχουν αποσταλεί από τον αιτούντα απευθείας στο κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 20 με σκοπό να επικυρωθεί η μέθοδος ανάλυσης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος II·

ζ) για τις πρόσθετες ύλες που προτείνονται στην παράγραφο β) εφόσον δεν ανήκουν στην κατηγορία α) και β) που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και στην περίπτωση των πρόσθετων υλών που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από ΓΤΟ, μια πρόταση για την παρακολούθηση τους μετά τη διάθεση στην αγορά·

η) περίληψη του φακέλου·

θ) για τις πρόσθετες ύλες που αποτελούνται περιέχουν ή παράγονται από ΓΤΟ, λεπτομερή στοιχεία της κοινοτικής έγκρισης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. . . .

4. Ύστερα από διαβούλευση με την Αρχή, οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

Έως ότου θεσπιστούν οι κανόνες εφαρμογής, η εφαρμογή γίνεται σύμφωνα με το παράρτημα της οδηγίας 87/153/ΕΟΚ.

5. Η Αρχή εκδίδει λεπτομερείς οδηγίες σχετικά με την προετοιμασία, την παρουσίαση και την επικύρωση των αιτήσεων, το αργότερο εντός ενός έτους μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Γνώμη της Αρχής

1. Η Αρχή γνωμοδοτεί εντός έξι μηνών από την παραλαβή μιας έγκυρης αίτησης.

2. Η Αρχή μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να ζητήσει από τον αιτούντα να συμπληρώσει τα στοιχεία που συνοδεύουν την αίτηση εντός χρονικού διαστήματος που ορίζει η Αρχή. Όταν η Αρχή ζητά συμπληρωματικές πληροφορίες, η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αναστέλλεται έως ότου χορηγηθούν οι πληροφορίες. Παρομοίως, ο αιτών μπορεί, κατόπιν αιτήματος της Αρχής, ή με δική του πρωτοβουλία, να ετοιμάσει προφορικές ή γραπτές εξηγήσεις εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.

3. Προκειμένου να προετοιμάσει τη γνώμη της, η Αρχή:

α) επαληθεύει ότι τα στοιχεία και τα έγγραφα που υποβάλλει ο αιτών είναι σύμφωνα με το άρθρο 8 και πραγματοποιεί αξιολόγηση του κινδύνου προκειμένου να προσδιορίσει εάν η πρόσθετη ύλη ζωοτροφών συμμορφώνεται με τα κριτήρια του άρθρου 6 παράγραφοι 2 και 3·

β) επαληθεύει την έκθεση του Κοινοτικού Εργαστηρίου Αναφοράς·

γ) θέτει στη διάθεση των κρατών μελών και της Επιτροπής την αίτηση και οποιεσδήποτε συμπληρωματικές πληροφορίες παρέχει ο αιτών·

δ) θέτει στη διάθεση του κοινού την περίληψη του φακέλου που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο η·

ε) μπορεί να ζητήσει από οποιοδήποτε επίσημο επιστημονικό όργανο των κρατών μελών που δραστηριοποιείται στον τομέα της διατροφής των ζώων, να συμβάλλει στην αξιολόγηση της πρόσθετης ύλης.

4. Στην περίπτωση θετικής γνώμης για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, η γνώμη πρέπει επίσης να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του αιτούντος·

β) την ονομασία της πρόσθετης ύλης συμπεριλαμβανομένης της κατηγορίας της και της κατάταξης της στις λειτουργικές ομάδες που προβλέπονται στο άρθρο 7, των χαρακτηριστικών, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων καθαρότητας και της μεθόδου ανάλυσης·

γ) ανάλογα με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου, τις ειδικές συνθήκες ή τους περιορισμούς σε σχέση με το χειρισμό, τα επίπεδα χρήσης, την αναλογία ενσωμάτωσης όταν η πρόσθετη ύλη χρησιμοποιείται σε ζωοτροφή ή σε πόσιμο νερό, και τα είδη των ζώων και τις κατηγορίες των ειδών των ζώων για τις οποίες προορίζεται, καθώς και τις απαιτήσεις παρακολούθησης της πρόσθετης ύλης μετά τη διάθεση στην αγορά·

δ) τις ειδικές πρόσθετες απαιτήσεις για την επισήμανση της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, οι οποίες είναι αναγκαίες ως αποτέλεσμα των όρων και των περιορισμών που επιβάλλονται στο ανωτέρω στοιχείο γ)·

ε) πρόταση για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων (ΑΟΚ) στα σχετικά τρόφιμα ζωικής προέλευσης, εκτός εάν στη γνώμη της Αρχής συμπεραίνεται ότι ο καθορισμός ΑΟΚ δεν είναι αναγκαίος για την προστασία των καταναλωτών ή ότι τα ΑΟΚ έχουν ήδη καθοριστεί στο παράρτημα I ή III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης [1].

5. Η Αρχή διαβιβάζει τη γνώμη της στην Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τον αιτούντα, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της για την πρόσθετη ύλη και των λόγων που την οδήγησαν στο συμπεράσμά της.

6. Η Αρχή δημοσιοποιεί τη γνώμη της, αφού διαγράψει κάθε πληροφορία η οποία κρίνεται εμπιστευτική σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Χορήγηση άδειας από την Κοινότητα

1. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της γνώμης της Αρχής, η Επιτροπή συντάσσει σχέδιο κανονισμού για τη συγκεκριμένη αίτηση λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις του άρθρου 6 παράγραφοι 2 και 3, την κοινοτική νομοθεσία και άλλους θεμιτούς παράγοντες που σχετίζονται με το υπό εξέταση αντικείμενο και, ιδίως, τα οφέλη για την υγεία και την προστασία των ζώων και για τον καταναλωτή των ζωικών προϊόντων.

Στην περίπτωση που το σχέδιο κανονισμού δεν συμφωνεί με τη γνώμη της Αρχής, η Επιτροπή παρέχει εξηγήσεις για τους λόγους των διαφορών.

Σε εξαιρετικά πολύπλοκες περιπτώσεις, η προθεσμία των τριών μηνών μπορεί να παραταθεί.

2. Στην περίπτωση σχεδίου κανονισμού για τη χορήγηση της άδειας, το σχέδιο κανονισμού περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχεία β), γ) και δ).

3. Στην περίπτωση σχεδίου κανονισμού που προβλέπει τη χορήγηση άδειας για πρόσθετες ύλες οι οποίες ανήκουν στις κατηγορίες δ) και ε) που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και για πρόσθετες ύλες που αποτελούνται από, περιέχουν ή παράγονται από ΓΤΟ, το σχέδιο κανονισμού περιλαμβάνει το όνομα του κατόχου της άδειας και, ανάλογα με την περίπτωση, τον μοναδικό κωδικό ο οποίος δίνεται στον ΓΤΟ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. . . . [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανιχνευσιμότητα και την επισήμανση των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών καθώς και την ανιχνευσιμότητα τροφίμων και ζωοτροφών που παράγονται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/18/ΕΚ].

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή θεωρεί ότι τα επίπεδα των καταλοίπων μιας πρόσθετης ύλης σε τρόφιμα που προέρχονται από ζώα τα οποία έχουν τραφεί με αυτή την πρόσθετη ύλη, μπορεί να έχουν δυσμενή επίδραση στην ανθρώπινη υγεία, περιλαμβάνει στο σχέδιο κανονισμού τα ανώτατα όρια καταλοίπων (ΑΟΚ) για τη δραστική ουσία ή για τους μεταβολίτες της στα σχετικά τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή, η δραστική ουσία θεωρείται για τους σκοπούς τις οδηγίας 96/23/ΕΚ [2] ότι εμπίπτει στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής. Όταν ένα ΑΟΚ για την εν λόγω ουσία έχει ήδη καθοριστεί με κοινοτικούς κανόνες, αυτό το ΑΟΚ ισχύει επίσης και για τα κατάλοιπα της δραστικής ουσίας ή των μεταβολιτών της που προέρχονται από τη χρήση της ουσίας ως πρόσθετη ύλη ζωοτροφών.

[1] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 1.

[2] ΕΕ L 125 της 23.5.1993, σ. 10.

5. Ο κανονισμός που αφορά την αίτηση χορήγησης άδειας για μια πρόσθετη ύλη ζωοτροφών εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

6. Η Επιτροπή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τον αιτούντα για την απόφαση που έλαβε.

7. Η άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο παρών κανονισμός είναι έγκυρη σε όλη την Κοινότητα επί δέκα έτη και είναι ανανεώσιμη σύμφωνα με το άρθρο 15. Η επιτρεπόμενη πρόσθετη ύλη ζωοτροφών εγγράφεται στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 17 (στο εξής καλούμενο «το μητρώο»). Κάθε εγγραφή στο μητρώο δηλώνει την ημερομηνία χορήγησης της άδειας και περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

8. Η χορήγηση της άδειας δεν θίγει τη γενική αστική και ποινική ευθύνη κάθε υπευθύνου επιχείρησης ζωοτροφών σε σχέση με την εν λόγω πρόσθετη ύλη.

Άρθρο 11

Καθεστώς των υφιστάμενων προϊόντων

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4, μια πρόσθετη ύλη ζωοτροφών η οποία κυκλοφορεί στην αγορά σύμφωνα με την οδηγία 70/524/ΕΟΚ και ένα αμινοξύ, άλας αμινοξέος και μια ανάλογη ουσία η οποία είχε εγγραφεί στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 26 του παρόντος κανονισμού, μπορεί να διατίθεται στην αγορά και να χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις εγγραφές των παραρτημάτων των οδηγιών 70/524/ΕΟΚ ή 82/471/ΕΟΚ σε σχέση με την εν λόγω ουσία, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε πρόσωπο που διαθέτει στην αγορά την πρόσθετη ύλη ενημερώνει σχετικά την Αρχή. Η γνωστοποίηση αυτή συνοδεύεται από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως γ)·

β) Εντός ενός έτους από τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο α, η Αρχή, αφού επαληθεύσει ότι έχουν υποβληθεί όλες οι απαιτούμενες πληροφορίες, γνωστοποιεί στην Επιτροπή ότι έλαβε τις απαιτούμενες βάσει του παρόντος άρθρου πληροφορίες. Τα εν λόγω προϊόντα εγγράφονται στο μητρώο. Κάθε εγγραφή στο μητρώο αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω προϊόν εγγράφηκε στο μητρώο και, ανάλογα με την περίπτωση, την ημερομηνία λήξης της υφιστάμενης άδειας.

2. Μια αίτηση υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 8, στο αργότερο ένα έτος πριν από την ημερομηνία λήξης της χορηγηθείσας άδειας σύμφωνα με την οδηγία 70/524/ΕΟΚ για τις πρόσθετες ύλες με άδεια ορισμένου χρόνου, και εντός επτά ετών, κατ'ανώτατο όριο, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού για τις πρόσθετες ύλες με άδεια αορίστου χρόνου. Για τις ουσίες που ανήκουν στην κατηγορία των κοκκιδιοστατικών, μια αίτηση υποβάλλεται εντός τεσσάρων ετών κατ'ανώτατο όριο μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Λεπτομερές χρονοδιάγραμμα με τη σειρά προτεραιότητας για την επαναξιολόγηση των διαφόρων κατηγοριών των πρόσθετων υλών μπορεί να καταρτιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

3. Τα προϊόντα που εγγράφονται στο μητρώο υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ιδίως των άρθρων 13, 14, 15 και 16, οι οποίες εφαρμόζονται σε τέτοιου είδους προϊόντα ως να είχαν επιτραπεί σύμφωνα με το άρθρο 10.

4. Στην περίπτωση αδειών που δεν έχουν εκδοθεί για έναν συγκεκριμένο δικαιούχο, κάθε πρόσωπο που εισάγει ή παρασκευάζει τα προϊόντα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υποβάλλει τις πληροφορίες ή την αίτηση στην Αρχή.

5. Στην περίπτωση που η γνωστοποίηση και τα συνοδευτικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεν έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα ή διαπιστώνεται ότι είναι αναληθή, ή όταν η αίτηση δεν υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 εντός της ορισθείσας περιόδου, εκδίδεται κανονισμός, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2, με τον οποίο απαιτείται η απόσυρση των πρόσθετων υλών από την αγορά. Ένα τέτοιο μέτρο μπορεί να προβλέψει τη δυνατότητα χορήγησης περιορισμένης χρονικής προθεσμίας εντός της οποίας τα υφιστάμενα αποθέματα του προϊόντος θα έχουν καταναλωθεί.

Άρθρο 12

Σταδιακή εξάλειψη

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 5 και του άρθρου 11, απαγορεύεται από την 1η Ιανουαρίου 2006 η διάθεση στην αγορά και η χρήση, ως αντιβιοτικών αυξητικών παραγόντων, των ακόλουθων ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα Β στο Α των κεφαλαίων Ι και ΙΙ της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ: νατριούχος μονενσίνη, νατριούχος σαλινομυκίνη, φλαβοφωσφολιπόλη και αβιλαμυκίνη, και από την ημερομηνία αυτή οι ουσίες διαγράφονται από το μητρώο.

Άρθρο 13

Εποπτεία

1. Αφότου χορηγηθεί άδεια σε μια πρόσθετη ύλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, κάθε πρόσωπο που χρησιμοποιεί ή διαθέτει στην αγορά την ουσία αυτή, μια ζωοτροφή στην οποία έχει ενσωματωθεί αυτή η πρόσθετη ύλη, εξασφαλίζει ότι τηρούνται όλοι οι όροι ή οι περιορισμοί που έχουν επιβληθεί για τη διάθεση στην αγορά, τη χρήση και το χειρισμό της πρόσθετης ύλης ή των ζωοτροφών που την περιέχουν. Στην περίπτωση που έχουν επιβληθεί απαιτήσεις παρακολούθησης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο γ), ο κάτοχος της άδειας εξασφαλίζει τη διεξαγωγή της εποπτείας και υποβάλει εκθέσεις στην Αρχή σύμφωνα με τη χορηγηθείσα άδεια.

2. Ο κάτοχος της άδειας ανακοινώνει στην Αρχή κάθε νέα πληροφορία η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την αξιολόγηση της ασφάλειας της χρήσης της πρόσθετης ύλης, ιδίως σε ό,τι αφορά ευαισθησίες ορισμένων κατηγοριών των καταναλωτών σε σχέση με την υγεία τους. Ο κάτοχος της άδειας ενημερώνει αμέσως την Αρχή για κάθε απαγόρευση ή περιορισμό που του έχει επιβληθεί από την αρμόδια αρχή τρίτης χώρας στην αγορά της οποίας κυκλοφορεί η πρόσθετη ύλη.

Άρθρο 14

Τροποποίηση, αναστολή και ανάκληση των αδειών

1. Στην περίπτωση που η Αρχή, με δική της πρωτοβουλία ή ύστερα από αίτημα κράτους μέλους ή της Επιτροπής, συμπεραίνει ότι η άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να τροποποιηθεί, να ανασταλεί ή να ανακληθεί, διαβιβάζει αμέσως τη γνώμη της στην Επιτροπή.

2. Εάν ο κάτοχος της άδειας προτείνει να τροποποιηθούν οι όροι της άδειας, υποβάλλει σχετική αίτηση στην Αρχή στην οποία συμπεριλαμβάνει τα σχετικά δεδομένα που τεκμηριώνουν το αίτημά του. Η Αρχή γνωμοδοτεί σχετικά με την πρόταση.

3. Η Επιτροπή εξετάζει την γνώμη της Αρχής χωρίς καθυστέρηση και εκδίδει τελική απόφαση για την τροποποίηση, αναστολή ή ανάκληση μιας άδειας σύμφωνα τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τον αιτούντα για την απόφαση που έλαβε. Το μητρώο τροποποιείται αναλόγως.

Άρθρο 15

Ανανέωση των αδειών

1. Οι άδειες που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι ανανεώσιμες για περιόδους δέκα ετών, κατόπιν αίτησης που υποβάλλει ο αιτών στην Αρχή το αργότερο ένα έτος πριν από την ημερομηνία λήξης της άδειας.

Στην περίπτωση που οι άδειες δεν έχουν εκδοθεί σε ένα συγκεκριμένο δικαιούχο, κάθε πρόσωπο που εισάγει ή παρασκευάζει τα προϊόντα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο μπορεί να υποβάλλει τις πληροφορίες ή την αίτηση στην Αρχή και θεωρείται αιτών.

Η Αρχή γνωστοποιεί εγγράφως στον αιτούντα ότι έλαβε την αίτηση εντός δεκαπέντε ημερών από την παραλαβή της. Στην γνωστοποίηση δηλώνεται η ημερομηνία παραλαβής της αίτησης.

2. Η αίτηση συνοδεύεται από τα ακόλουθα στοιχεία και έγγραφα:

α) αντίγραφο της άδειας για τη διάθεση στην αγορά της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών·

β) έκθεση με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης μετά τη διάθεση στην αγορά, εφόσον τέτοιου είδους απαιτήσεις περιέχονται στην άδεια·

γ) κάθε νέα πληροφορία η οποία είναι διαθέσιμη και αφορά την αξιολόγηση της ασφάλειας της χρήσης και την αποτελεσματικότητα της πρόσθετης ύλης καθώς και τους κινδύνους που παρουσιάζει η πρόσθετη ύλη για τα ζώα, τον άνθρωπο ή το περιβάλλον·

δ) εφόσον αρμόζει, πρόταση για την τροποποίηση ή τη συμπλήρωση των όρων της αρχικής άδειας, μεταξύ άλλων των όρων που αφορούν τη μελλοντική παρακολούθηση.

3. Ο αιτών αποστέλλει στην Επιτροπή ταυτόχρονα με την αποστολή της αίτησής του προς την Αρχή, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 9 και 10 εφαρμόζεται αναλόγως.

5. Όταν, για λόγους για τους οποίους δεν είναι υπεύθυνος ο αιτών, δεν έχει ληφθεί απόφαση για την ανανέωση μιας άδειας πριν από την ημερομηνία λήξης της, η περίοδος ισχύος της άδειας του προϊόντος παρατείνεται αυτόματα έως ότου η Επιτροπή λάβει απόφαση. Η Επιτροπή ενημερώνει τον αιτούντα σχετικά με την παράταση της άδειας.

6. Οι κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται ύστερα από διαβούλευση με την Αρχή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

7. Η Αρχή δημοσιεύει λεπτομερείς οδηγίες για την προετοιμασία και την υποβολή της αίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ

Άρθρο 16

Επισήμανση των πρόσθετων υλών ζωοτροφών

1. Κανείς δεν διαθέτει στην αγορά πρόσθετη ύλη ζωοτροφών, μείγμα πρόσθετων υλών ζωοτροφών ή προμείγμα, εκτός εάν η συσκευασία ή ο περιέκτης φέρουν τις ακόλουθες πληροφορίες, σε θέση εμφανή και με τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, για κάθε πρόσθετη ύλη που περιέχεται στο υλικό:

α) την ειδική ονομασία που έχει δοθεί στις πρόσθετες ύλες στη χορηγηθείσα άδεια, δίπλα στο όνομα της λειτουργικής ομάδας όπως αναφέρεται στην άδεια·

β) το όνομα, την εταιρική επωνυμία και τη διεύθυνση της επιχείρησης ή την κατατεθειμένη έδρα του υπευθύνου για τα στοιχεία που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο·

γ) το καθαρό βάρος ή, στην περίπτωση υγρών πρόσθετων υλών, τον καθαρό όγκο ή το καθαρό βάρος·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τον αριθμό έγκρισης που έχει δοθεί στην εγκατάσταση ή τον ενδιάμεσο βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας 95/69/ΕΚ ή τον αριθμό μητρώου που έχει δοθεί στην εγκατάσταση ή τον ενδιάμεσο σύμφωνα με το άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας·

ε) οδηγίες χρήσης και τυχόν συστάσεις για την ασφάλεια σε ό,τι αφορά τη χρήση και, ανάλογα με την περίπτωση, τις ειδικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην άδεια, συμπεριλαμβανομένου του είδους και της κατηγορίας του ζώου για την οποία προορίζονται οι πρόσθετες ύλες, το μείγμα ή το προμείγμα πρόσθετων υλών.

2. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η συσκευασία ή ο περιέκτης μιας πρόσθετης ύλης που ανήκει σε μια λειτουργική ομάδα που προσδιορίζεται στο παράρτημα III πρέπει να αναγράφει τις πληροφορίες σε εμφανή θέση, με τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο, όπως υποδεικνύεται στο προαναφερθέν παράρτημα.

3. Στην περίπτωση προμειγμάτων, η λέξη «ΠΡΟΜΕΙΓΜΑ» πρέπει να αναγράφεται καθαρά στην ετικέτα.

4. Οι τροποποιήσεις του παραρτήματος III που γίνονται για να ληφθούν υπόψη οι τεχνικές και επιστημονικές εξελίξεις μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Κοινοτικό μητρώο των πρόσθετων υλών ζωοτροφών

1. Η Επιτροπή καταρτίζει και τηρεί κοινοτικό μητρώο των πρόσθετων υλών ζωοτροφών.

2. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό.

3. Τουλάχιστον μια φορά κατ'έτος το μητρώο αποκτά ενοποιημένη μορφή.

Άρθρο 18

Εμπιστευτικότητα

1. Ο αιτών μπορεί να υποδείξει ποιες από τις πληροφορίες που υποβάλλει στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού επιθυμεί να αντιμετωπιστούν ως εμπιστευτικές εφόσον θεωρεί ότι η αποκάλυψή τους μπορεί να βλάψει σημαντικά την ανταγωνιστική του θέση. Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να δίνονται επαληθεύσιμες αιτιολογίες.

2. Η Αρχή καθορίζει, αφού συμβουλευτεί τον αιτούντα, ποιες πληροφορίες πλην αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 θα θεωρηθούν εμπιστευτικές και ενημερώνει τον αιτούντα για την απόφασή της.

3. Οι πληροφορίες που αφορούν τα κατωτέρω δεν θεωρούνται εμπιστευτικές:

α) όνομα και σύνθεση της πρόσθετης ύλης και, ανάλογα με την περίπτωση, ένδειξη του υποστρώματος και του στελέχους παραγωγής·

β) τα φυσικοχημικά και βιολογικά χαρακτηριστικά της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών·

γ) τα αποτελέσματα της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών για την ανθρώπινη υγεία και την υγεία των ζώων και για το περιβάλλον·

δ) τα αποτελέσματα της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών στα χαρακτηριστικά των ζωικών προϊόντων και τις θρεπτικές της ιδιότητες·

ε) τις μεθόδους δειγματοληψίας, ανίχνευσης και ταυτοποίησης της πρόσθετης ύλης και, ανάλογα με την περίπτωση, τις απαιτήσεις παρακολούθησης καθώς και περίληψη των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης·

στ) πληροφορίες για την επεξεργασία αποβλήτων και την αντίδραση σε καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η Αρχή διαβιβάζει στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη, εφόσον το ζητήσουν, όλες τις πληροφορίες που έχει στην κατοχή της, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικές σύμφωνα με την παράγραφο 2.

5. Τα κράτη μέλη, η Επιτροπή και η Αρχή μεταχειρίζονται ως εμπιστευτικές όλες τις πληροφορίες που ο αιτών έχει χαρακτηρίσει εμπιστευτικές σύμφωνα με την παράγραφο 2, εκτός από τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιοποιούνται εάν οι περιστάσεις το απαιτούν, προκειμένου να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία, η υγεία των ζώων ή το περιβάλλον.

6. Εάν ο αιτών αποσύρει ή έχει αποσύρει μια αίτηση, η Αρχή, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη σέβονται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την έρευνα και την ανάπτυξη, καθώς και των πληροφοριών εκείνων για τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των οποίων υπάρχουν διαφωνίες μεταξύ της Αρχής και του αιτούντος.

Άρθρο 19

Προστασία δεδομένων

Τα επιστημονικά δεδομένα και άλλες πληροφορίες στο φάκελο της αίτησης που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 8 δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται προς όφελος άλλου αιτούντος για περίοδο δέκα ετών από την ημερομηνία της άδειας, εκτός εάν ο άλλος αιτών έχει συμφωνήσει με τον προηγούμενο αιτούντα για τη χρήση τέτοιων δεδομένων και πληροφοριών. Με την εκπνοή της δεκαετούς περιόδου, τα ευρήματα μέρους ή όλης της αξιολόγησης που διεξήχθη βάσει των επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών που περιέχονταν στο φάκελο της αίτησης μπορούν να χρησιμοποιηθούν από την Αρχή προς όφελος άλλου αιτούντα.

Άρθρο 20

Εργαστήρια αναφοράς

Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς, τα καθήκοντα και οι λειτουργίες του καθορίζονται στο παράρτημα II.

Τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παραρτήματος II και οποιεσδήποτε αλλαγές στο παράρτημα αυτό θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων, η οποία συνεστήθη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο εφαρμόζεται η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σε συμμόρφωση με το άρθρο 7 και 8 της απόφασης αυτής.

3. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

Άρθρο 22

Κατάργηση οδηγιών

1. Η οδηγία 70/524/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, το άρθρο 16 της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ εξακολουθεί να ισχύει έως ότου αναθεωρηθεί η οδηγία 79/373/ΕΟΚ ώστε να συμπεριλάβει τους κανόνες που αφορούν την επισήμανση των σύνθετων ζωοτροφών που ενσωματώνουν πρόσθετες ύλες.

2. Τα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος της οδηγίας 82/471/ΕΟΚ διαγράφονται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

3. Η οδηγία 87/153/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, το παράρτημα της οδηγίας αυτής εξακολουθεί να ισχύει έως ότου θεσπιστούν οι κανόνες εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού.

4. Οι αναφορές στις οδηγίες 70/524/ΕΟΚ νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 23

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των κανόνων. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες με την παράβαση και αποτρεπτικές.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους κανόνες και τα μέτρα στην Επιτροπή το αργότερο εντός 6 μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού και γνωστοποιούν χωρίς καθυστέρηση κάθε ενδεχόμενη μεταγενέστερη τροποποίηση τους.

Άρθρο 24

Μεταβατικά μέτρα

1. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού νοούνται ως αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 8 του παρόντος κανονισμού όταν τα αρχικά σχόλια που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ δεν έχουν ακόμη διαβιβαστεί στην Επιτροπή. Τυχόν κράτη μέλη που επιλέγονται ως εισηγητές για μια τέτοια αίτηση διαβιβάζουν αμέσως στην Επιτροπή το φάκελο που έχει υποβληθεί για την αίτηση.

2. Οι απαιτήσεις επισήμανσης που αναφέρονται στο κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα που έχουν παρασκευαστεί και επισημανθεί νομίμως στην Κοινότητα, ή τα οποία έχουν εισαχθεί και τεθεί σε κυκλοφορία νομίμως στην Κοινότητα, προ της ημερομηνίας εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευση του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται μετά από (ένα έτος μετά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού).

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΜΑΔΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΥΛΩΝ

1. Στην κατηγορία «τεχνολογικές πρόσθετες ύλες» περιλαμβάνονται οι ακόλουθες λειτουργικές ομάδες:

   α) Συντηρητικά: ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των παραγόντων ενσίρωσης ή, ανάλογα με την περίπτωση, μικροοργανισμοί που παρατείνουν τον χρόνο διατήρησης των ζωοτροφών και των πρώτων υλών ζωοτροφών και τις προστατεύουν από τις αλλοιώσεις που προκαλούνται από τους μικροοργανισμούς.

   β) Αντιοξειδωτικά: ουσίες που παρατείνουν τον χρόνο διατήρησης των ζωοτροφών και των πρώτων υλών ζωοτροφών και τις προστατεύουν από τις αλλοιώσεις που προκαλούνται από την οξείδωση.

   γ) Γαλακτωματοποιητές: ουσίες που επιτρέπουν τον σχηματισμό ή τη διατήρηση ομοιογενούς μείγματος δύο ή περισσοτέρων μη μιγνυόμενων φάσεων στις ζωοτροφές.

   δ) Σταθεροποιητές: ουσίες που επιτρέπουν τη διατήρηση της φυσικοχημικής κατάστασης των ζωοτροφών.

   ε) Πυκνωτικά μέσα: ουσίες που αυξάνουν το ιξώδες των ζωοτροφών.

   στ) Πηκτωματογόνοι παράγοντες: ουσίες που προσδίδουν σε ένα τρόφιμο υφή μέσω του σχηματισμού πηκτώματος.

   ι) Αντισυσσωματοποιητικοί παράγοντες: ουσίες που μειώνουν την τάση μεμονωμένων σωματιδίων μιας ζωοτροφής να προσκολλώνται μεταξύ τους.

   η) Ρυθμιστές οξύτητας: ουσίες που αναπροσαρμόζουν το pH των ζωοτροφών.

2. Στην κατηγορία «αισθητικές πρόσθετες ύλες» περιλαμβάνονται οι ακόλουθες λειτουργικές ομάδες:

   α) χρωστικές ουσίες:

      i) ουσίες που προσθέτουν χρώμα ή αποκαθιστούν το χρώμα στις ζωοτροφές και περιλαμβάνουν φυσικά συστατικά πρώτων υλών ζωοτροφών και φυσικές ουσίες οι οποίες συνήθως δεν καταναλώνονται ως ζωοτροφές·

      ii) ουσίες οι οποίες, όταν δοθούν στα ζώα, προσθέτουν χρώμα ή αποκαθιστούν το χρώμα των τροφίμων ζωικής προέλευσης·

      iii) μετουσιωτικά μέσα: ουσίες οι οποίες, όταν χρησιμοποιούνται για την παρασκευή επεξεργασμένων ζωοτροφών, επιτρέπουν τον προσδιορισμό της προέλευσης συγκεκριμένου τροφίμου ή πρώτων υλών ζωοτροφών·

   β) αρωματικές και ορεξιογόνες ουσίες: φυσικά προϊόντα που προκύπτουν με τις κατάλληλες φυσικές, χημικές, ενζυμικές ή μικροβιολογικές διεργασίες από υλικά φυτικής ή ζωικής προέλευσης, ή χημικά καθορισμένες ουσίες, και τα οποία όταν περιλαμβάνονται στις ζωοτροφές τις καθιστούν περισσότερο εύγευστες.

3. Στην κατηγορία «θρεπτικές πρόσθετες ύλες» περιλαμβάνονται οι ακόλουθες λειτουργικές ομάδες:

   α) βιταμίνες·

   β) ιχνοστοιχεία·

   γ) αμινοξέα.

4. Στην κατηγορία «ζωοτεχνικές πρόσθετες ύλες» περιλαμβάνονται οι ακόλουθες λειτουργικές ομάδες:

   α) Βελτιωτικά της πεπτικότητας: ουσίες, οι οποίες όταν χορηγηθούν στα ζώα καθιστούν την τροφή τους πιο εύπεπτη επενεργώντας σε ορισμένες πρώτες ύλες των ζωοτροφών.

   β) Βελτιωτικά της χλωρίδας του εντέρου: μικροοργανισμοί που σχηματίζουν αποικίες ή άλλες χημικώς καθορισθείσες ουσίες οι οποίες όταν χορηγηθούν στα ζώα επιδρούν θετικά στη χλωρίδα του εντέρου.

   γ) Αυξητικοί παράγοντες: χημικά καθορισθείσες ουσίες οι οποίες, όταν χορηγηθούν στα ζώα, βελτιώνουν τις παραμέτρους της παραγωγικής επίδοσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 20 είναι το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Επιτροπής.

2. Για τα καθήκοντα που περιγράφονται στο παρόν παράρτημα το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Επιτροπής επικουρείται από μια κοινοπραξία των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς.

   Το Κοινό Κέντρο Ερευνών είναι συγκεκριμένα επιφορτισμένο με:

   — την παραλαβή, την προετοιμασία την αποθήκευση και τη συντήρηση των δειγμάτων ελέγχου·

   — τη διενέργεια δοκιμών και επικύρωσης της μεθόδου δειγματοληψίας και ανίχνευσης·

   — την αξιολόγηση των δεδομένων που παρέχονται από τον αιτούντα για τη χορήγηση της άδειας διάθεσης στην αγορά της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, για τους σκοπούς των δοκιμών και της επικύρωσης της μεθόδου δειγματοληψίας και ανίχνευσης·

   — την υποβολή πλήρων εκθέσεων αξιολόγησης στην Αρχή.

3. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς συμμετέχει στον διακανονισμό διαφορών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα αποτελέσματα των καθηκόντων που περιγράφονται στο παρόν παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗΣ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΥΛΕΣ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΡΟΜΕΙΓΜΑΤΑ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

α) Ζωοτεχνικές πρόσθετες ύλες: η ημερομηνία λήξης της εγγύησης ή ο χρόνος διατήρησης από την ημερομηνία παρασκευής, ο αριθμός αναφοράς της παρτίδας και η ημερομηνία παρασκευής, οι οδηγίες χρήσης και, ανάλογα με την περίπτωση, μια σύσταση ασφάλειας σχετικά με τη χρήση στην περίπτωση πρόσθετων υλών που υπόκειται σε ειδικές διατάξεις σύμφωνα με την άδεια.

β) Ένζυμα, επιπλέον των προαναφερόμενων ενδείξεων: την ειδική ονομασία του δραστικού συστατικού ή των δραστικών συστατικών σύμφωνα με τις ενζυμικές τους δραστηριότητες, σε συμμόρφωση με τη χορηγηθείσα άδεια, τον αριθμό ταυτοποίησης από τη Διεθνή Ένωση Βιοχημείας (αριθ. IUB)·

γ) Μικροοργανισμοί, επιπλέον των προαναφερόμενων ενδείξεων: τον αριθμό ταυτοποίησης στελέχους για τις μονάδες που σχηματίζουν αποικίες (CFU ανά γραμμάριο)·

δ) Θρεπτικές πρόσθετες ύλες: το επίπεδο δραστικής ουσίας και την ημερομηνία λήξης της εγγύησης του επιπέδου αυτού ή τον χρόνο διατήρησης από την ημερομηνία παρασκευής·

ε) Τεχνολογικές και αισθητικές πρόσθετες ύλες: το επίπεδο δραστικής ουσίας.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την παράταση της ισχύος του συστήματος στατιστικών χάλυβα της ΕΚΑΧ μετά τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ

(2002/C 203 E/04)

COM(2002) 160 τελικό — 2002/0078(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 27 Μαρτίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 285, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Οι στατιστικές της βιομηχανίας χάλυβα είναι απαραίτητες προκειμένου να εφαρμοστεί η κοινοτική πολιτική στη βιομηχανία χάλυβα.

(2) Η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) λήγει στις 23 Ιουλίου 2002.

(3) Οι κοινοτικές στατιστικές χάλυβα συλλέγονται στο πλαίσιο του συστήματος στατιστικών ΕΚΑΧ έως την ημερομηνία λήξης της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

(4) Οι χρήστες στατιστικών χάλυβα χρειάζονται συνεχείς σειρές για το δεύτερο εξάμηνο του 2002.

(5) Με τη δήλωση 24 που προσαρτήθηκε στην τελική πράξη της 26ης Φεβρουαρίου 2001 της διάσκεψης των εκπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών κλήθηκε το Συμβούλιο να εξασφαλίσει, βάσει του άρθρου 2 του Πρωτοκόλλου σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες από τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ και με το Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα, την παράταση της ισχύος του συστήματος στατιστικών ΕΚΑΧ μετά τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(6) Έχει ζητηθεί η γνώμη της Επιτροπής Στατιστικού Προγράμματος (ΕΣΠ), η οποία συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ [1], σύμφωνα με το άρθρο 3 της προαναφερόμενης απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εξασφαλίσει την παράταση της ισχύος του συστήματος στατιστικών ΕΚΑΧ μετά τη λήξη της Συνθήκης ΕΚΑΧ και έως την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή σιδήρου και χάλυβα στον τομέα του χάλυβα, όπως ορίζεται από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να παρέχουν στην Επιτροπή, για το έτος αναφοράς 2002 και με ισχύ από 24ης Ιουλίου 2002, τις στατιστικές (τα ερωτηματολόγια) που καταρτίζονται βάσει των αποφάσεων και της σύστασης που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Εφαρμόζεται από τις 24 Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ

Οι στατιστικές θα παρέχονται στην Επιτροπή όπως ορίζεται στα ακόλουθα ερωτηματολόγια που καταρτίζονται βάσει των αποφάσεων και της σύστασης που αναφέρονται στη συνέχεια και σύμφωνα με καθορισμένους όρους:

1. Απόφαση αριθ. 1566/86/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 1986 σχετικά με τις στατιστικές σιδήρου και χάλυβα, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 1273/2000/ΕΚΑΧ της 16ης Ιουνίου 2000 της Επιτροπής:

   — Ερωτηματολόγιο 2-10 για την παραγωγή χυτοσιδήρου·

   — Ερωτηματολόγιο 2-11 για την παραγωγή ακατέργαστου χάλυβα·

   — Ερωτηματολόγιο 2-13 για την παραγωγή πλατέων και επιμήκων προϊόντων χάλυβα·

   — Ερωτηματολόγιο 2-14 για τα αποθέματα πλινθωμάτων, ημικατεργασμένων προϊόντων, πλατέων και επιμήκων προϊόντων χάλυβα·

   — Ερωτηματολόγιο 2-31 για τις μεταβολές απασχόλησης στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΚΑΧ)·

   — Ερωτηματολόγιο 2-32 για τις ώρες εργασίας στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΚΑΧ)·

   — Ερωτηματολόγιο 2-50 για το ισοζύγιο απορριμμάτων χυτοσιδήρου και χάλυβα·

   — Ερωτηματολόγιο 2-51 για την κατανάλωση πρώτων υλών για την παραγωγή ακατέργαστου χυτοσιδήρου·

   — Ερωτηματολόγιο 2-54 για την κατανάλωση πρώτων υλών στα χαλυβουργεία·

   — Ερωτηματολόγιο 2-56 για τις παραλαβές προϊόντων ΕΚΑΧ απευθείας ή μέσω του εμπορίου·

   — Ερωτηματολόγιο 2-58 για την κατανάλωση καυσίμων και ενέργειας και το ισοζύγιο ηλεκτρικής ενέργειας στη βιομηχανία χάλυβα·

   — Ερωτηματολόγιο 2-71 για τις παραδόσεις χάλυβα στις χώρες της Κοινότητας και για τις συνολικές παραδόσεις·

   — Ερωτηματολόγιο 2-72 για τις παραδόσεις χάλυβα σε τρίτες χώρες·

   — Ερωτηματολόγιο 2-73 για τις παραδόσεις χάλυβα στην εθνική αγορά κατά προϊόν και κατά καταναλώτρια βιομηχανία·

   — Ερωτηματολόγιο 2-74 για τις παραδόσεις κραματοποιημένων και μη κραματοποιημένων ειδικών χαλύβων, κατά κατηγορία, στις χώρες της Κοινότητας και σε τρίτες χώρες·

   — Ερωτηματολόγιο 2-76 για τις συνολικές παραδόσεις προϊόντων συνθήκης ΕΚΑΧ κατά αξία·

   — Ερωτηματολόγιο 2-79 Ι για τις παραδόσεις και τις νέες παραγγελίες για πωλήσεις ακατέργαστου χυτοσιδήρου·

   — Ερωτηματολόγιο 2-80 για τις νέες παραγγελίες χάλυβα από χώρες της Κοινότητας και από τρίτες χώρες·

   — Ερωτηματολόγιο 2-81 για τις νέες παραγγελίες χάλυβα από τρίτες χώρες·

2. Απόφαση αριθ. 81/3302/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 18ης Νοεμβρίου 1981 σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν για τις επενδύσεις τους οι επιχειρήσεις σιδηρουργίας:

   — Ερωτηματολόγιο 2-60 για τις δαπάνες για επενδύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΚΑΧ)·

   — Ερωτηματολόγιο 2-61 για την ικανότητα παραγωγής στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΚΑΧ)·

3. Σύσταση αριθ. 780/94/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 16ης Νοεμβρίου 1994 σχετικά με τις στατιστικές των εμπόρων σιδήρου και χάλυβα:

   — Ερωτηματολόγιο 3-70 για τις παραλαβές, τις παραδόσεις και τα αποθέματα προϊόντων σιδήρου και χάλυβα των εμπόρων.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη θέση της Κοινότητας σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό της ενδιάμεσης επιτροπής που θεσπίστηκε με την ενδιάμεση συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Κροατίας

(2002/C 203 E/05)

COM(2002) 161 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 27 Μαρτίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 300, παράγραφος 2, δεύτερη γραμμή,

το άρθρο 2(2) της απόφασης του Συμβουλίου 2002/107/ΕΚ της 28ης Ιανουαρίου 2002 σχετικά με τη σύναψη της ενδιάμεσης συμφωνίας για το εμπόριο και τα συναφή θέματα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφενός και της Δημοκρατίας της Κροατίας, αφετέρου [1],

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η ενδιάμεση συμφωνία εφαρμόστηκε προσωρινά από την 1η Ιανουαρίου 2002 και τέθηκε οριστικά σε ισχύ την 1η Μαρτίου 2002.

(2) Με το άρθρο 38 της ενδιάμεσης συμφωνίας θεσπίζεται ενδιάμεση επιτροπή που θα επιβλέπει την εφαρμογή και την υλοποίηση της συμφωνίας.

(3) Το άρθρο 39 της ενδιάμεσης συμφωνίας ορίζει ότι η ενδιάμεση επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό.

(4) Το άρθρο 41 της εν λόγω συμφωνίας εξουσιοδοτεί την ενδιάμεση επιτροπή να συστήνει υπο-επιτροπές, η ονομασία, η σύνθεση και τα καθήκοντα των υποεπιτροπών ορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό.

(5) Η Κοινότητα καθορίζει τη θέση που λαμβάνεται στην ενδιάμεση επιτροπή όσον αφορά την έγκριση του εσωτερικού κανονισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Η πρόταση που θα εγκριθεί από την Κοινότητα στα πλαίσια της ενδιάμεσης επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 38 της ενδιάμεσης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Κροατίας βασίζεται στο σχέδιο απόφασης της ενδιάμεσης επιτροπής που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

[1] ΕΕ L 40 της 12.2.2002, σ. 9.

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/2002

της ενδιάμεσης Επιτροπής μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κροατίας, αφετέρου

της . . .

σχετικά με την έγκριση του εσωτερικού της κανονισμού

(. . .)

Η ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη την ενδιάμεση συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφενός και της Δημοκρατίας της Κροατίας, αφετέρου και ιδίως τα άρθρα 38, 39, 40 και 41,

εκτιμώντας ότι η εν λόγω συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαρτίου 2002,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΣΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ:

Άρθρο 1

Προεδρία

Η ενδιάμεση επιτροπή προεδρεύεται εναλλάξ ανά περίοδο δώδεκα μηνών από εκπρόσωπο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, εφεξής αναφερόμενη ως «η Κοινότητα» και εκπρόσωπο της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας. Ωστόσο, η πρώτη περίοδος αρχίζει την ημερομηνία της πρώτης ενδιάμεσης επιτροπής και ολοκληρώνεται στις 31 Δεκεμβρίου του ιδίου έτους.

Άρθρο 2

Συνεδριάσεις

Η ενδιάμεση επιτροπή συνέρχεται τακτικά ετησίως. Έκτακτες σύνοδοι της ενδιάμεσης επιτροπής μπορούν να πραγματοποιηθούν, με συμφωνία των Μερών, κατ' αίτηση ενός εξ αυτών.

Κάθε συνεδρίαση της ενδιάμεσης επιτροπής διεξάγεται σε τόπο και χρόνο που συμφωνούν τα δύο Μέρη. Οι συνεδριάσεις συγκαλούνται από τον πρόεδρο.

Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας, οι συνεδριάσεις της ενδιάμεσης επιτροπής δεν είναι δημόσιες.

Άρθρο 3

Αντιπροσωπείες

Κάθε μέρος οφείλει, πριν από κάθε συνεδρίαση, να ενημερώνει τον Πρόεδρο σχετικά με την προβλεπόμενη σύνθεση της αντιπροσωπείας τους.

Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων παρίσταται στις συνόδους της ενδιάμεσης επιτροπής, υπό την ιδιότητα του παρατηρητή, όταν στην ημερήσια διάταξη της συνόδου υπάρχουν θέματα που αφορούν την ΕΤΕπ.

Η ενδιάμεση επιτροπή μπορεί να προσκαλέσει μη μέλη να παραστούν σε συνόδους του για να προσκομίσουν πληροφορίες για ειδικά θέματα.

Άρθρο 4

Γραμματεία

Υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και υπάλληλος της Δημοκρατίας της Κροατίας θα είναι από κοινού Γραμματείς της ενδιάμεσης επιτροπής.

Άρθρο 5

Αλληλογραφία

Η αλληλογραφία από και προς τον πρόεδρο της ενδιάμεσης επιτροπής θα αποστέλλεται προς τους δύο γραμματείς. Οι δύο γραμματείς εξασφαλίζουν ότι η αλληλογραφία προωθείται, όπου αυτό ενδείκνυται, στους αντίστοιχους εκπροσώπους τους στην ενδιάμεση επιτροπή.

Άρθρο 6

Ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων

1. Τόσο ο πρόεδρος όσο και οι γραμματείς συντάσσουν προσωρινή ημερήσια διάταξη για κάθε συνάντηση το αργότερο 15 εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνάντησης.

Η προσωρινή ημερησία διάταξη περιλαμβάνει τα θέματα, για τα οποία οποιοδήποτε από τα δύο μέρη έχει λάβει αίτηση για προσθήκη στην ημερησία διάταξη, το αργότερο 21 εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης, αλλά τα θέματα αναγράφονται στην προσωρινή ημερησία διάταξη μόνον όταν υποβληθούν τα έγγραφα στους γραμματείς το αργότερο κατά την ημερομηνία γνωστοποίησης της ημερησίας διάταξης.

Η ημερήσια διάταξη εγκρίνεται από την ενδιάμεση επιτροπή στην αρχή κάθε συνεδριάσεως. Εάν τα δύο Μέρη συμφωνούν, μπορεί να εγγραφούν στην ημερήσια διάταξη σημεία τα οποία δεν περιλαμβάνει η προσωρινή ημερήσια διάταξη.

2. Ο Πρόεδρος μπορεί, με τη συμφωνία των μερών, να ελαττώσει τα χρονικά όρια της παραγράφου 1, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις ειδικής περίπτωσης.

Άρθρο 7

Πρακτικά

Οι δύο Γραμματείς συντάσσουν σχέδιο πρακτικών κάθε συνόδου. Αναφέρουν τις εγκριθείσες αποφάσεις, συστάσεις και συμπεράσματα. Το σχέδιο πρακτικών υποβάλλεται προς έγκριση στην ενδιάμεση επιτροπή. Ύστερα από την έγκρισή τους, τα πρακτικά υπογράφονται από τον Πρόεδρο και τους δύο γραμματείς και τα δύο μέρη φυλάσσουν αυθεντικό αντίγραφο.

Άρθρο 8

Αποφάσεις

Η ενδιάμεση επιτροπή εκδίδει τις αποφάσεις και τις συστάσεις της κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των δύο Μερών.

Κατά την περίοδο μεταξύ δύο συνόδων, η ενδιάμεση επιτροπή μπορεί, εφόσον και τα δύο Μέρη συμφωνούν, να εκδώσει αποφάσεις ή συστάσεις διά γραπτής διαδικασίας.

Οι αποφάσεις και οι συστάσεις που εκδίδει η ενδιάμεση επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 39 της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, τιτλοφορούνται αντιστοίχως «απόφαση» και «σύσταση» και φέρουν μετά τον τίτλο αύξοντα αριθμό, την ημερομηνία της έγκρισής τους και μνεία του αντικειμένου τους.

Οι αποφάσεις και οι συστάσεις της ενδιάμεσης επιτροπής υπογράφονται από τον Πρόεδρο και επικυρώνονται από τους δύο γραμματείς.

Οι αποφάσεις της ενδιάμεσης επιτροπής δημοσιεύονται από τα μέρη στις αντίστοιχες επίσημες εφημερίδες τους. Τα μέρη μπορούν να αποφασίσουν για τη δημοσίευση κάθε άλλης πράξης που εγκρίνεται από την ενδιάμεση επιτροπή.

Άρθρο 9

Γλώσσες

Οι επίσημες γλώσσες της ενδιάμεσης επιτροπής είναι οι επίσημες γλώσσες των δύο μερών.

Εκτός εάν αποφασιστεί άλλως, τα έγγραφα που χρησιμεύουν για βάση στις συσκέψεις της ενδιάμεσης επιτροπής καταρτίζονται στις ως άνω γλώσσες.

Άρθρο 10

Δαπάνες

Η Κοινότητα και η Δημοκρατία της Κροατίας αναλαμβάνουν η καθεμία τις δαπάνες που συνεπάγεται η συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις της ενδιάμεσης επιτροπής και των υποεπιτροπών, όσον αφορά τόσο το προσωπικό, τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής, όσο και τα έξοδα ταχυδρομείου και τηλεπικοινωνιών.

Οι δαπάνες διερμηνείας κατά τις συνόδους, μετάφρασης και αναπαραγωγής των εγγράφων αναλαμβάνονται από την Κοινότητα, εξαιρουμένων των δαπανών διερμηνείας και μετάφρασης από και προς την κροατική γλώσσα, τις οποίες αναλαμβάνει η Δημοκρατία της Κροατίας.

Οι λοιπές δαπάνες που αφορούν τη διοργάνωση των συνεδριάσεων βαρύνουν το μέρος που φιλοξενεί τις συνεδριάσεις.

Άρθρο 11

Υποεπιτροπές

Οι υποεπιτροπές, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 41 της ενδιάμεσης συμφωνίας, απαριθμούνται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Οι υποεπιτροπές αποτελούνται από αντιπροσώπους αμφοτέρων των μερών. Προεδρεύονται εναλλάξ από τα δύο μέρη σύμφωνα με τους κανόνες της ενδιάμεσης επιτροπής. Συνεδριάζουν όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, κατόπιν αιτήσεως ενός από τα μέρη.

Οι υποεπιτροπές εργάζονται υπό την ενδιάμεση επιτροπή στην οποία υποβάλλουν έκθεση ύστερα από κάθε συνεδρίασή τους. Δεν λαμβάνουν αποφάσεις αλλά μπορούν να υποβάλουν συστάσεις στην ενδιάμεση επιτροπή.

Η ενδιάμεση επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να καταργήσει τις υφιστάμενες υποεπιτροπές, να τροποποιήσει τις αρμοδιότητές τους ή να δημιουργήσει νέες υποεπιτροπές που θα την επικουρούν στην εκτέλεση των καθηκόντων της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αρμοδιότητες

1. Οι γενικοί στόχοι της υποεπιτροπής είναι η επισκόπηση των οικονομικών εξελίξεων και πολιτικών καθώς και η παρακολούθηση και η από κοινού ανάλυση της οικονομικής, τεχνικής και οικονομικής συνεργασίας σύμφωνα με τα άρθρα 33 και 34 της ενδιάμεσης συμφωνίας, με στόχο να συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη της Δημοκρατίας της Κροατίας και στην ενίσχυση των οικονομικών δεσμών μεταξύ της Δημοκρατίας της Κροατίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

2. Η υποεπιτροπή θα ασχολείται ιδίως με τα ακόλουθα επιμέρους θέματα:

   — με την επισκόπηση των μακροοικονομικών εξελίξεων και πολιτικών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και στη Δημοκρατία της Κροατίας·

   — με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένων μεταρρυθμίσεων στον χρηματοοικονομικό τομέα·

   — με τη διευκόλυνση της κίνησης των κεφαλαίων και της σταδιακής ελευθέρωσής τους·

   — με στατιστικά συστήματα.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

Αρμοδιότητες

1. Ο γενικός στόχος της υποεπιτροπής είναι η εξέταση των γεωργικών, των μεταποιημένων γεωργικών προϊόντων και των προϊόντων αλιείας. Η υποεπιτροπή παρακολουθεί την εφαρμογή των υποχρεώσεων των μερών στους τομείς αυτούς και διεξάγει από κοινού ανάλυση της συνεργασίας στον τομέα της γεωργίας σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως 18, τα παραρτήματα III, IV και V και το πρωτόκολλο 3 της ενδιάμεσης συμφωνίας καθώς και σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τον οίνο.

2. Η υποεπιτροπή θα ασχολείται ιδίως με τα ακόλουθα επιμέρους θέματα:

   — με την εξέταση προβλημάτων που αφορούν την ανάπτυξη του γεωργικού τομέα και της γεωργικής πολιτικής καθώς και την αγροτική περιφερειακή ανάπτυξη στη Δημοκρατία της Κροατίας και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα·

   — με μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα·

   — με την αλιεία·

   — με κτηνιατρικά και φυτοϋγειονομικά θέματα και με την εξέταση των δυνατοτήτων ανάπτυξης της συνεργασίας στον τομέα αυτό.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Αρμοδιότητες

1. Ο γενικός στόχος της υποεπιτροπής αυτής είναι η εξέταση της νομοθετικής μεταρρύθμισης στη Δημοκρατία της Κροατίας. Η υποεπιτροπή ορίζει τις προτεραιότητες, εντοπίζει τις πολιτικές, παρακολουθεί και αναλύει την προσέγγιση της νομοθεσίας της Κροατίας στην κοινοτική νομοθεσία σύμφωνα με το άρθρο 69 της συμφωνίας σταθεροποίησης και σύνδεσης και σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 36 της ενδιάμεσης συμφωνίας.

2. Η υποεπιτροπή ασχολείται με τη βαθμιαία προσέγγιση της κροατικής νομοθεσίας με το κοινοτικό κεκτημένο στους τομείς που συνδέονται με την εσωτερική αγορά και ιδίως στους εξής συγκεκριμένους τομείς:

   — ανταγωνισμός και κρατικές ενισχύσεις·

   — πνευματική, βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία

   — δημόσιες συμβάσεις

   — εταιρικό δίκαιο·

   — λογιστική·

— προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·

— τυποποίηση, πιστοποίηση, διαπίστωση της συμμόρφωσης και της επιτήρησης της αγοράς·

— προστασία του καταναλωτή.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΑ, ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Αρμοδιότητες

1. Οι στόχοι της εν λόγω υποεπιτροπής είναι η συζήτηση και η παρακολούθηση όλων των ζητημάτων που συνδέονται με την εμπορική πολιτική καθώς και με τη συνεργασία σε τελωνειακά θέματα, σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 10 και 19 έως 31, τα παραρτήματα I και II και τα πρωτόκολλα 1, 2, 4 και 5 της ενδιάμεσης συμφωνίας.

2. Η υποεπιτροπή θα ασχολείται ιδίως με τα ακόλουθα επιμέρους θέματα:

— με την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων: παρακολούθηση της εφαρμογής των υποχρεώσεων των μερών και συζήτηση σχετικά με τις δυσκολίες που ενδέχεται να προκύψουν στο εμπορικό σύστημα για τα βιομηχανικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των υφασμάτων και των προϊόντων χάλυβα και σιδήρου.

— με τις εμπορικές πτυχές των δικαιωμάτων πνευματικής, βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας·

— με τις εμπορικές πτυχές των δημόσιων συμβάσεων·

— με τις εμπορικές πτυχές της τυποποίησης, της πιστοποίησης, της αξιολόγησης της πιστότητας και της επιτήρησης της αγοράς·

— με την τελωνειακή συνεργασία και συζήτηση σχετικά με όλα τα θέματα που συνδέονται με την εφαρμογή των κανόνων καταγωγής.

— με την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη συμβατότητα και τις εξελίξεις στον τομέα της φορολογίας.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Αρμοδιότητες

1. Στόχος της επιτροπής αυτής είναι η παρακολούθηση της εφαρμογής των υποχρεώσεων των μερών στον τομέα των μεταφορών σύμφωνα με το πρωτόκολλο 6 της ενδιάμεσης συμφωνίας.

2. Η υποεπιτροπή θα ασχολείται ιδίως με τα ακόλουθα επιμέρους θέματα:

— συζήτηση κάθε ζητήματος που μπορεί να προκύψει κατά την εφαρμογή της συμφωνίας όσον αφορά την ελευθερία της διαμετακόμισης

— Καθιέρωση συστήματος οικοσημείων σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου 6 της ενδιάμεσης συμφωνίας.

Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου περί θεσπίσεως ορισμένων παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με την Εσθονία

(2002/C 203 E/06)

COM(2002) 164 τελικό — 80/2002(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία, με την οποία πραγματοποιείται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Εσθονίας αφετέρου [1], προβλέπει κάποιες παραχωρήσεις για ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Εσθονίας.

(2) Οι πρώτες βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με την Εσθονία προβλέφθηκαν στο πρωτόκολλο για την προσαρμογή εμπορικών παραμέτρων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Εσθονίας αφετέρου ώστε να ληφθούν υπόψη η προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η έκβαση των διαπραγματεύσεων για τη γεωργία στο πλαίσιο του Γύρου της Ουρουγουάης, περιλαμβανομένων βελτιώσεων στις υφιστάμενες προτιμησιακές συμφωνίες [2]. Με την απόφαση αριθ. 1999/86/ΕΚ του Συμβουλίου [3], της 18ης Μαΐου 1998, το προαναφερόμενο πρωτόκολλο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο εξ ονόματος της Κοινότητας.

(3) Επίσης, υπό μορφή αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, προβλέφθηκαν και βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με την Εσθονία, εκκρεμούσας μιας δεύτερης αναπροσαρμογής των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής συμφωνίας, σε συνέχεια του πρώτου γύρου διαπραγματεύσεων για την ελευθέρωση των γεωργικών εμπορικών συναλλαγών. Οι βελτιώσεις τέθηκαν σε εφαρμογή από την 1η Ιουλίου έτους 2000 μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1349/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου έτους 2000, περί θεσπίσεως ορισμένων παραχωρήσεων υπό τη μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με την Εσθονία [4]. Η δεύτερη προσαρμογή των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — η οποία θα περιδυθεί τη μορφή ενός ακόμη συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — δεν έχει ακόμη τεθεί σε εφαρμογή.

(4) Έχουν διεξαχθεί οι διαπραγματεύσεις νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την ελευθέρωση των εμπορικών συναλλαγών γεωργικών προϊόντων.

(5) Ουσιαστικό μέρος των αποτελεσμάτων των διαπραγματεύσεων για τη συνομολόγηση νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την Εσθονία αποτελεί η εσπευσμένη υλοποίηση των προσαρμογών. Ως εκ τούτου ενδείκνυται να προβλεφθεί η προσαρμογή, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, των γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με την Εσθονία.

(6) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [5], τα μέτρα αυτά πρέπει να θεσπίζονται με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης.

(7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [6], έχει κωδικοποιήσει τους κανόνες διαχείρισης για δασμολογικές ποσοστώσεις που έχει καθορισθεί να χρησιμοποιούνται ακολουθώντας τη χρονολογική σειρά ημερομηνιών των τελωνειακών διασαφήσεων. Συνεπώς οι δασμολογικές ποσοστώσεις βάσει του παρόντος κανονισμού πρέπει να διέπονται από τους υπόψη κανόνες.

(8) Μετά τις διαπραγματεύσεις που αναφέρονται ανωτέρω, έχει απολεσθεί η ουσία του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1349/2000, ο οποίος κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι ρυθμίσεις για εισαγωγές στην Κοινότητα, ο οποίες εφαρμόζονται σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Εσθονίας, όπως εμφαίνεται στο παράρτημα Γ α) και στο παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού, αντικαθιστούν τις διατάξεις του Παραρτήματος Να της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Εσθονίας αφετέρου, η οποία στη συνέχεια στο παρόν θα αναφέρεται ως η «Ευρωπαϊκή Συμφωνία».

---

[1] ΕΕ L 68 της 9.3.1998, σ. 1.

[2] ΕΕ L 29 της 3.2.1999, σ. 11.

[3] ΕΕ L 29 της 3.2.1999, σ. 9.

[4] ΕΕ L 155 της 28.6.2000, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2677/2000 (ΕΕ L 308 της 8.12.2000, σ. 7).

[5] ΕΕ L 184 της 19.7.1999, σ. 23.

[6] ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/2001 (ΕΕ L 141 της 28.5.2001, σ. 1).

2. Κατά την έναρξη της εφαρμογής του νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου με το οποίο προσαρμόζεται η Ευρωπαϊκή Συμφωνία ώστε να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μεταξύ των μερών σχετικά με νέες αμοιβαίες γεωργικές παραχωρήσεις, οι παραχωρήσεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο εκείνο αντικαθιστούν τις αναφερόμενες στο παράρτημα Γ α) και στο παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 2

Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων με αριθμό άνω του 09.5100 πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 308α, 308β και 308γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από τη Διαχειριστική επιτροπή για τα σιτηρά, η οποία συγκροτείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου [1] ή, ανάλογα με την περίπτωση, από την επιτροπή που συγκροτείται με τις σχετικές διατάξεις των υπόλοιπων κανονισμών για την οργάνωση των γεωργικών αγορών.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 της υπόψη απόφασης.

3. Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

Άρθρο 4

Με το παρόν, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1349/2000 του Συμβουλίου καταργείται.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L181 της 1.7.1992, σ. 21.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ α)

Τα ακόλουθα προϊόντα καταγωγής Εσθονίας απολαύουν προτιμησιακού μηδενικού δασμολογικού συντελεστή για απεριόριστες ποσότητες (εφαρμογή δασμολογικού συντελεστή 0 % του ΜΕΚ) όταν εισάγονται στην Κοινότητα

Κωδικός ΣΟ (1)	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
0101 10 90	0709 20 00	0802 90 50	1008 20 00	1602 10 00
0101 90 19	0709 30 00	0802 90 85	1008 90 90	1602 20 19
0101 90 30	0709 40 00	0806 20 11	1102 90 90	1602 20 90
0101 90 90	0709 52 00	0806 20 12	1103 19 90	1602 31
0104	0709 59	0806 20 91	1103 20 90	1602 32 19
0106 19 10	0709 60 10	0806 20 92	1105 10 00	1602 32 30
0106 39 10	0709 60 99	0806 20 98	1105 20 00	1602 32 90
0204	0709 70 00	0808 20 90	1106 10 00	1602 39 29
0205	0709 90 10	0809 40 90	1106 30	1602 39 40
0206 80 91	0709 90 20	0810 40 30	1107	1602 39 80
0206 90 91	0709 90 50	0810 40 50	1108 20 00	1602 41 90
0207 13 91	0709 90 90	0810 40 90	1208 10 00	1602 42 90
0207 14 91	0710 10 00	0810 60 00	1209	1602 49 90
0207 26 91	0710 21 00	0810 90 95	1210	1602 50 31
0207 27 91	0710 22 00	0811 90 39	1211 90 30	1602 50 39
0207 35 91	0710 29 00	0811 90 50	1212 10 10	1602 50 80
0207 36 89	0710 30 00	0811 90 70	1212 10 99	1602 90 10
0208	0710 80 51	0811 90 75	1214 90 10	1602 90 31
0210 91 00	0710 80 59	0811 90 80	1302 19 05	1602 90 41
0210 92 00	0710 80 61	0811 90 95	1501 00 90	1602 90 69
0210 93 00	0710 80 69	0812 10 00	1502 00 90	1602 90 72
0210 99 10	0710 80 70	0812 90 40	1503 00 19	1602 90 74
0210 99 21	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 90	1602 90 76
0210 99 29	0710 80 85	0812 90 60	1504 10 10	1602 90 78
0210 99 31	0710 80 95	0812 90 99	1504 10 99	1602 90 98
0210 99 39	0710 90 00	0813 10 00	1504 20 10	1603 00 10
0210 99 59	0711 40 00	0813 20 00	1504 30 10	1703
0210 99 60	0711 59 00	0813 30 00	1507	1704 90 10
0210 99 79	0711 90 10	0813 40 10	1508 10 90	2001 10 00
0210 99 80	0711 90 50	0813 40 30	1508 90 10	2001 90 20
0407 00 90	0711 90 80	0813 40 95	1508 90 90	2001 90 50
0409 00 00	0711 90 90	0813 50 15	1511 10 90	2001 90 70
0410 00 00	0712 20 00	0813 50 19	1511 90 11	2001 90 75
0601	0712 31 00	0813 50 91	1511 90 19	2001 90 85
0602	0712 32 00	0813 50 99	1511 90 91	2001 90 93
0603	0712 33 00	0901 12 00	1511 90 99	2001 90 96
0604	0712 39 00	0901 21 00	1512	2003 20 00
0701 10 00	0712 90 05	0901 22 00	1513	2003 90 00
0701 90 10	0712 90 30	0901 90 90	1514	2004 10 10
0701 90 50	0712 90 50	0902 10 00	1515	2004 10 99
0701 90 90	0712 90 90	0904 12 00	1516 10 10	2004 90 30
0703 10	0713 50 00	0904 20 10	1516 20 91	2004 90 50
0703 90 00	0713 90 10	0904 20 90	1516 20 95	2004 90 91
0704 20 00	0713 90 90	0907 00 00	1516 20 96	2004 90 98
0704 90 90	0802 11 90	0910 40 13	1516 20 98	2005 10 00
0705 19 00	0802 12 90	0910 40 19	1517 10 90	2005 20 20
0705 21 00	0802 21 00	0910 40 90	1517 90 99	2005 20 80
0705 29 00	0802 22 00	0910 91 90	1518 00 31	2005 40 00
0706	0802 31 00	0910 99 99	1518 00 39	2005 51 00
0708 10 00	0802 32 00	1001 90 10	1522 00 91	2005 59 00
0708 90 00	0802 40	1008 10 00	1601 00 10	2005 60 00

Κωδικός ΣΟ (1)	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
2005 90 10	2008 40 21	2008 80 50	2008 99 78	2009 80 99
2005 90 50	2008 40 29	2008 80 70	2008 99 99	2009 90 19
2005 90 60	2008 40 39	2008 80 91	2009 50 10	2009 90 29
2005 90 70	2008 40 51	2008 80 99	2009 50 90	2009 90 39
2005 90 75	2008 40 59	2008 92 14	2009 71 10	2009 90 51
2005 90 80	2008 40 71	2008 92 34	2009 71 91	2009 90 59
2006 00 99	2008 40 91	2008 92 38	2009 71 99	2009 90 96
2007 10 91	2008 40 99	2008 92 59	2009 79 19	2009 90 98
2007 10 99	2008 50 11	2008 92 74	2009 79 30	2204 30 10
2007 99 10	2008 60 11	2008 92 78	2009 79 93	2302 50 00
2007 99 91	2008 60 31	2008 92 93	2009 79 99	2306 90 19
2007 99 98	2008 60 39	2008 92 96	2009 80 19	2308 00 90
2008 11 92	2008 60 51	2008 92 98	2009 80 38	2309 10 51
2008 11 94	2008 60 59	2008 99 28	2009 80 50	2309 10 90
2008 11 96	2008 60 61	2008 99 37	2009 80 63	2309 90 10
2008 11 98	2008 60 71	2008 99 40	2009 80 69	2309 90 31
2008 19 19	2008 60 79	2008 99 45	2009 80 71	2309 90 41
2008 19 93	2008 60 91	2008 99 49	2009 80 79	2309 90 51
2008 19 95	2008 80 11	2008 99 55	2009 80 89	2309 90 91
2008 19 99	2008 80 31	2008 99 68	2009 80 95	2905 45 00
2008 40 11	2008 80 39	2008 99 72	2009 80 96	

(1) Όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2001/1999 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2001, ο οποίος τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 279 της 23.10.2001, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ β)

Οι εισαγωγές στην Κοινότητα των ακόλουθων προϊόντων καταγωγής Εσθονίας υπάγονται στις παραχωρήσεις που αναφέρονται κατωτέρω (ΜΕΚ = Μάλλον Ευνοούμενο Κράτος)

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή [1]	(% του ΜΕΚ) [2]	Ετησια Ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια Αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4598	0102 90 05	Βοοειδή ζωντανά με βάρος που δεν υπερβαίνει τα 80 kg	20	178 000 κεφαλές	0	[3]
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Βοοειδή ζωντανά με βάρος που υπερβαίνει τα 80 kg αλλά που δεν υπερβαίνει τα 300 kg	20	153 000 κεφαλές	0	[3]
09.4563	ex 0102 90	Μοσχίδες και αγελάδες, μη προοριζόμενες για σφαγή, των ακόλουθων ορεσίβιων φυλών: γκρίζα, φαιά, κίτρινη, με στίγματα Simmental και Pinzgau	6 % κατ' αξία	7 000 κεφαλές	0	[4]
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Κρέατα βοοειδών, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη Κρέατα βοοειδών, κατεψυγμένα Άψητα. Μείγματα κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, ψημένων, και κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, άψητων από άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες βοοειδών	ατελώς	1 100	350	
09.4583	ex 0203	Κρέας κατοικιδίων χοιροειδών, νωπό, διατηρημένο με απλή ψύξη ή κατεψυγμένο, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	ατελώς	2 000	375	[6]
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα βοοειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	ατελώς	100	30	
09.6649	ex 0207	Κρέατα και παραπροϊόντα βρώσιμα, πουλερικών της κλάσης 0105, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	ατελώς	1 005	250	
09.4853	0210 19	Κρέατα χοιροειδών, αλατισμένα ή σε άρμη, αποξεραμένα ή καπνιστά, άλλα	ατελώς	100	30	
09.4578	0401	Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα) που δεν είναι συμπυκνωμένα και χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών	ατελώς	800	150	
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη Πλήρες γάλα σε σκόνη	ατελώς	14 000	0	
09.4579	 0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Γιαούρτια, μη αρωματισμένα και χωρίς προσθήκη φρούτων ή κακάου: Χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες: Που δεν υπερβαίνει το 3 % Που υπερβαίνει το 3 % αλλά που δεν υπερβαίνει το 6 % Που υπερβαίνει το 6 % Άλλα, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες Που δεν υπερβαίνει το 3 % Που υπερβαίνει το 3 % αλλά που δεν υπερβαίνει το 6 % Που υπερβαίνει το 6 %	ατελώς	800	240	

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	(% του ΜΕΚ) (2)	Ετησια Ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια Αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Ανθόγαλα όξινο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που υπερβαίνει το 6 % Ανθόγαλα όξινο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 3 % Ανθόγαλα όξινο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που υπερβαίνει το 3 % αλλά δεν υπερβαίνει το 6 % Ανθόγαλα όξινο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που υπερβαίνει το 6 %	ατελώς	1 120	210	
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Βούτυρο	ατελώς	4 800	900	
09.4582	0406 10	Τυριά νωπά (που δεν έχουν υποστεί ωρίμανση), στα οποία περιλαμβάνονται και το τυρί από ορό γάλακτος και πηγμένο γάλα για τυρί	ατελώς	1 120	210	
09.4581	0406 20 0406 30 0406 40 0406 90	Άλλα τυριά	ατελώς	4 000	1 200	
09.6650	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Αυγά πουλερικών ορνιθώνα	ατελώς	600	180	
09.6651	ex 0408	Αυγά πτηνών χωρίς το τσόφλι τους και κρόκοι αυγών, νωπά, αποξεραμένα, βρασμένα στο νερό ή στον ατμό, μορφοποιημένα, κατεψυγμένα ή αλλιώς διατηρημένα, έστω και με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20	ατελώς	205	40	(9)
09.6603	0703 20 00	Σκόρδα	ατελώς	60	5	
09.6454	0704 10 00 0704 90 10	Κουνουπίδια και μπρόκολα Κράμβες λευκές και κόκκινες	ατελώς	270	10	
	0707 00 05 0707 00 90	Αγγούρια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη Αγγουράκια	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0709 10 00	Αγκινάρες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0709 90 70	Κολοκυθάκια νωπά ή κατεψυγμένα	ατελώς	απεριόριστη		(8)
09.6605	0808 10	Μήλα, νωπά	ατελώς	400	75	(8)
	0808 20 50	Αχλάδια, νωπά (με εξαίρεση τα αχλάδια για απίτη, που παρουσιάζονται χύμα, από 1 Αυγούστου μέχρι 31 Δεκεμβρίου)	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0809 20 05	Βύσσινα, νωπά (*Prunus cerasus*)	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0809 20 95	Κεράσια, νωπά (εκτός από βύσσινα)	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	ex 0809 40 05	Δαμάσκηνα, νωπά, από 1 Ιουλίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0810 10 00	Φράουλες, νωπές	ατελώς	απεριόριστη		(7)
09.6609	0810 30	Φραγκοστάφυλα κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μαύρα (cassis)	ατελώς	130	30	(7)

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	(% του ΜΕΚ) (2)	Ετησια Ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια Αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.6467	0811 10 11	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	240	45	(7)
	0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, άλλες	ατελώς	απεριόριστη		(7)
09.6611	0811 20 11	Σμέουρα, μούρα ή βατόμουρα, μούρα-σμέουρα και φραγκοστάφυλα κάθε είδους, κατεψυγμένα, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	640	120	
	0811 20 19	Σμέουρα, μούρα ή βατόμουρα, μούρα-σμέουρα και φραγκοστάφυλα κάθε είδους, κατεψυγμένα, περιεκτικότητας σε ζάχαρα όχι ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 20 31	Άλλα κατεψυγμένα σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 20 39	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα μαύρα (cassis)	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 20 51	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα κόκκινα	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 20 59	Άλλα κατεψυγμένα μούρα ή βατόμουρα και μούρα-σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0811 20 90	Άλλα	ατελώς	απεριόριστη		(7)
09.6641	ex 1001	Σιτάρι και σιμιγδάλι, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1001 90 10	ατελώς	4 400	1 300	
09.6642	1002	Σίκαλη	ατελώς	1 500	500	
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Κριθάρι, για σπορά Κριθάρι, εκτός από κριθάρι που προορίζεται για τη βιομηχανία ζυθοποιίας	ατελώς	6 500	2 000	
	ex 1003 00 90	Κριθάρι, που προορίζεται για τη βιομηχανία ζυθοποιίας	ατελώς	απεριόριστη		
09.4588	1004 00	Βρώμη	ατελώς	4 800	900	
09.6644	1101	Αλεύρια σιταριού ή σιμιγδαλιού	ατελώς	2 000	600	
09.6645	ex 1102	Αλεύρια δημητριακών άλλα από του σιταριού ή σιμιγδαλιού, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1102 90 90	ατελώς	2 000	600	
09.6646	ex 1103	Πληγούρια, σιμιγδάλια και συσσωματώματα με μορφή σβόλων από δημητριακά εκτός από τους κωδικούς ΣΟ 1103 19 90 και 1103 20 90	ατελώς	100	30	
09.6647	1108 13	Άμυλο γεωμήλων	ατελώς	100	30	

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	(% του ΜΕΚ) (2)	Ετησια Ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια Αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4584	ex 1601 00	Λουκάνικα, σαλάμια και παρόμοια προϊόντα, από κρέας, παραπροϊόντα σφαγίων ή αίμα, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1601 00 10	ατελώς	960	180	
	ex 1602 41	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: Χοιροειδών Χοιρομέρι (ζαμπόν) και τεμάχια αυτού, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 41 90				
	ex 1602 42	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: Χοιροειδών Ωμοπλάτες και τεμάχια αυτών, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 42 90				
	ex 1602 49	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: Χοιροειδών Άλλα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μείγματα, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 49 90				
09.6652	1602 32 11	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: πουλερικών της κλάσης 0105: από πετεινούς και κότες των ειδών Gallus domesticus, άψητα	ατελώς	160	30	
	1602 39 21	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: πουλερικών της κλάσης 0105: άλλα εκτός από πετεινούς και κότες των ειδών Gallus domesticus, άψητα				
09.6470	2207 10 00	Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % ή περισσότερο	ατελώς	71	3	
09.6648	ex 2309	Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων, εκτός των κωδικών ΣΟ 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51, 2309 90 91	ατελώς	200	50	

(1) Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, το κείμενο της περιγραφής εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται ταυτόχρονα, στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, από το πεδίο εφαρμογής του κωδικού ΣΟ. Όταν των κωδικών ΣΟ προηγείται το «ex», το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται από το περιεχόμενο του κωδικού ΣΟ και από αυτό της αντίστοιχης περιγραφής, σε συνδυασμό.

(2) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίσταται ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής ΜΕΚ, ο εφαρμοστέος ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής είναι ίσος προς το γινόμενο του ελάχιστου δασμολογικού συντελεστή ΜΕΚ και του ποσοστού που δίδεται στην παρούσα στήλη.

(3) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Σε περίπτωση εισαγωγών στην Κοινότητα ζώντων κατοικίδιων βοοειδών που υπερβαίνουν τα 500 000 κεφάλια για οιοδήποτε δεδομένο έτος, η Κοινότητα μπορεί να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την προστασία της αγοράς, με επιφύλαξη όλων των άλλων δικαιωμάτων που παρέχει η συμφωνία.

(4) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία.

(5) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Η Κοινότητα μπορεί να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της νομοθεσίας της και όπου ενδείκνυται, τις ανάγκες προσφοράς της αγοράς της και την ανάγκη να διατηρείται η ισορροπία της αγοράς της.

(6) Με εξαίρεση το φιλέτο που αναφέρεται μόνο του.

(7) Υπόκειται σε διακανονισμούς ως προς την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο προσάρτημα του παρόντος παραρτήματος.

(8) Η μείωση εφαρμόζεται μόνο στο κατ'αξία μέρος του δασμού.

(9) Σε ισοδύναμο αποξηραμένου αυγού (100 kg υγρό αυγό = 25,7 kg αποξηραμένα αυγά).

Προσάρτημα στο παράρτημα Γ β)

Διακανονισμός ως προς την ελάχιστη τιμή εισαγωγής για ορισμένους μαλακούς καρπούς προς μεταποίηση

1. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής καθορίζονται ως εξής για τα ακόλουθα προϊόντα προς μεταποίηση καταγωγής Εσθονίας:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή	Ελάχιστη τιμή εισαγωγή Ευρώ/τόνο καθαρού βάρους
ex 0810 10	Φράουλες, νωπές, προοριζόμενες για μεταποίηση	514
ex 0810 30 10	Φραγκοστάφυλα μαύρα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	385
ex 0810 30 30	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	233
ex 0811 10 11	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος: ολόκληροι καρποί	750
ex 0811 10 11	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος: άλλα	576
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα όχι ανώτερης του 13 % κατά βάρος: ολόκληροι καρποί	750
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα όχι ανώτερης του 13 % κατά βάρος: άλλα	576
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληροι καρποί	750
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	576
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληροι καρποί	995
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: άλλα	796
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληροι καρποί	995
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	796
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα (cassis), κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς κοτσάνι	628
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα (cassis), κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	448
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς κοτσάνι	390
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	295

2. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο άρθρο 1, θα τηρούνται ανά αποστολή. Σε περίπτωση που η αξία της διασάφησης είναι χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, θα επιβάλλεται αντισταθμιστικός δασμός ίσος προς τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής εισαγωγής και της αξίας της διασάφησης.

3. Εάν οι τιμές εισαγωγής δεδομένου προϊόντος που καλύπτεται από το παρόν προσάρτημα παρουσιάζουν τάση που υποδηλώνει ότι οι τιμές μπορεί να είναι κατώτερες του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής στο άμεσο μέλλον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ενημερώνει τις εσθονικές αρχές προκειμένου να επανορθώσουν την κατάσταση.

4. Κατόπιν αίτησης είτε της Κοινότητας είτε της Εσθονίας, το Συμβούλιο σύνδεσης εξετάζει τη λειτουργία του συστήματος ή την αναθεώρηση του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής. Όπου ενδείκνυται, το Συμβούλιο σύνδεσης λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις.

5. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί και να προωθηθεί η ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών και προς αμοιβαίο όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών, είναι δυνατή η διοργάνωση συνάντησης για διαβουλεύσεις, τρεις μήνες πριν από την έναρξη κάθε έτους εμπορίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η εν λόγω συνάντηση για διαβουλεύσεις θα πραγματοποιείται μεταξύ αφενός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των ενδιαφερομένων οργανώσεων ευρωπαίων παραγωγών των οικείων προϊόντων και αφετέρου των οργανώσεων των αρχών, παραγωγών και εξαγωγέων όλων των συνδεδεμένων χωρών εξαγωγής.

Κατά τη διάρκεια της εν λόγω συνάντησης για διαβουλεύσεις, θα συζητηθούν η κατάσταση της αγοράς μαλακών καρπών και ειδικότερα προβλέψεις για την παραγωγή, κατάσταση αποθεμάτων, εξέλιξη τιμών και πιθανή εξέλιξη αγοράς καθώς και οι δυνατότητες προσαρμογής της προσφοράς προς τη ζήτηση.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβεβαίωση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Ινδίας με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2398/97, όπως τροποποιήθηκε και ανεστάλη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 του Συμβουλίου

(2002/C 203 E/07)

COM(2002) 172 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 9 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [1] («ο βασικός κανονισμός»),

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής,

Εκτιμώντας ως εξής:

Α. ΙΣΧΥΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2398/97, της 28ης Νοεμβρίου 1997 [2], το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν («οριστικός κανονισμός»). Του οριστικού κανονισμού προηγήθηκε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/97 της Επιτροπής [3] για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν («προσωρινός κανονισμός»).

Στις 12 Μαρτίου 2001, το αρμόδιο όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου («ΠΟΕ») ενέκρινε έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου και έκθεση της ειδικής ομάδας όπως τροποποιήθηκε με την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου για την υπόθεση «Ευρωπαϊκές Κοινότητες — δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού από την Ινδία» («εκθέσεις») [4].

Υπενθυμίζεται ότι μετά την έγκριση των εν λόγω εκθέσεων, ο οριστικός κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 του Συμβουλίου [5], περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν και για την αναστολή της εφαρμογής του όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Ινδίας. Ο οριστικός κανονισμός τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 160/2002 του Συμβουλίου [6], με τον οποίο ανεστάλη η εφαρμογή του δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές καταγωγής Αιγύπτου και περατώθηκε η διαδικασία όσον αφορά το Πακιστάν. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 160/2002 του Συμβουλίου, ο δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου έληξε στις 28 Φεβρουαρίου 2002 δεδομένου ότι δεν παρελήφθη από την Επιτροπή αίτηση για επανεξέταση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό.

Β. ΕΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ

1. Προκαταρκτική παρατήρηση

(2) Κατόπιν δεόντως τεκμηριωμένης αίτησης που υποβλήθηκε από την επιτροπή βαμβακουργίας και συναφών κλωστοϋφαντουργικών κλάδων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EUROCOTON), τον καταγγέλλοντα στην αρχική έρευνα, η Επιτροπή άρχισε επανεξέταση όσον αφορά μόνο την πρακτική ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού. Η ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2002 [7] και η εφαρμογή του δασμού αντιντάμπινγκ παραμένει σε αναστολή εν αναμονή του πορίσματος της έρευνας επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1644/2001.

(3) Ενόψει του γεγονότος ότι η διαδικασία όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Πακιστάν έχει περατωθεί και ότι τα μέτρα σχετικά με τις εισαγωγές καταγωγής Αιγύπτου έληξαν στις 28 Φεβρουαρίου 2002, θεωρείται σκόπιμη η επανεκτίμηση των συμπερασμάτων. Η επανεκτίμηση περιορίζεται στον καθορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας στο βαθμό που ο εν λόγω καθορισμός είχε βασιστεί στην εξέταση του κοινού αντίκτυπου των εισαγωγών από την Ινδία, την Αίγυπτο και το Πακιστάν.

(4) Υπενθυμίζεται ότι η έρευνα περί πρακτικής ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1995 έως 30 Ιουνίου 1996 («ΠΕ»). Η έρευνα σχετικά με τις παραμέτρους για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1992 μέχρι τέλους της ΠΕ (30 Ιουνίου 1996). Η εν λόγω περίοδος καλείται εφεξής «υπό εξέταση περίοδος».

---

[1] ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

[2] ΕΕ L 332 της 4.12.1997 σ. 1.

[3] ΕΕ L 156 της 13.6.1997, σ. 11.

[4] Έγγραφο WT/DS141/9 της 22ας Μαρτίου 2001.

[5] ΕΕ L 219 της 14.8.2001, σ. 1.

[6] ΕΕ L 26 της 30.1.2002, σ. 1.

[7] ΕΕ C 39 της 13.2.2002, σ. 17.

2. **Ζημία**

2.1. *Όγκος, μερίδιο αγοράς και τιμές των εισαγωγών από την Ινδία*

(5) Στον ακόλουθο πίνακα παρατίθεται η εξέλιξη των εισαγωγών από την Ινδία, εάν εξεταστούν χωριστά, κατά την υπό εξέταση περίοδο.

Εισαγωγές (τόνοι)	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Ινδία (Όγκος)	11 845	12 424	13 113	17 998	18 428
Δείκτης	100	105	111	152	156
Μερίδιο αγοράς	5,9 %	6,4 %	6,8 %	9,5 %	9,9 %
ECU/Kg	5,53	6,05	6,57	5,10	4,94
Eurostat					
Δείκτης	100				
Δείκτης 1993-ΠΕ		106	119	92	89
Δείκτης 1994-ΠΕ		100	109	84	82
			100	78	75

(6) Οι εισαγωγές από την Ινδία, εάν εξεταστούν χωριστά, αυξήθηκαν από 11 845 τόνους το 1992 σε 18 428 τόνους κατά την ΠΕ, δηλ. αυξήθηκαν κατά 56 % ή κατά 6 583 κατά την υπό εξέταση περίοδο.

(7) Εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές από εξαγωγείς που όπως διαπιστώθηκε δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ, η αύξηση των εισαγωγών με ντάμπινγκ από την Ινδία παραμένει σημαντική. Με την εξαίρεση των συγκεκριμένων εξαγωγέων, οι εισαγωγές με ντάμπινγκ αυξήθηκαν από 10 232 τόνους το 1992 σε 15 816 τόνους κατά την ΠΕ, που αντιστοιχεί σε αύξηση κατά 55 % ή 5 584 τόνους. Κατά τη διάρκεια της υπό εξέτασης περιόδου, το μερίδιο της αγοράς που κατείχαν αυξήθηκε κατά 66 %, αντιπροσωπεύοντας ακόμη 8,5 % της κοινοτικής αγοράς κατά την ΠΕ.

(8) Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εισαγωγές από την Ινδία σημείωσαν τη μεγαλύτερη αύξηση κατά την περίοδο από το 1994 μέχρι την ΠΕ (+ 5 315 τόνοι και αύξηση μεριδίου αγοράς + 3,1 ποσοστιαίες μονάδες· 5 058 τόνοι και αύξηση μεριδίου αγοράς + 2,9 ποσοστιαίες μονάδες με εξαίρεση των εισαγωγών ινδών εξαγωγέων που διαπιστώθηκε ότι δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ). Η εν λόγω εξέλιξη των εισαγωγών με ντάμπινγκ συνέπεσε με μείωση της κατανάλωσης κατά 4 % ή κατά 7 849 τόνους στην κοινοτική αγορά.

(9) Επιπλέον, ο ανωτέρω πίνακας δείχνει ότι οι τιμές των πανικών κρεβατιού από την Ινδία είχαν μειωθεί σημαντικά κατά την υπό εξέταση περίοδο. Παραδείγματος χάρη, οι μέσες τιμές μειώθηκαν κατά 18 % το χρονικό διάστημα από το 1993 μέχρι την ΠΕ και κατά 25 % μεταξύ του 1994 και της ΠΕ. Οι τάσεις των τιμών πώλησης δεν διαφέρουν σημαντικά εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές των ινδών εξαγωγέων που διαπιστώθηκε ότι δεν άσκησαν πρακτική ντάμπινγκ.

(10) Κατά την ΠΕ, το επίπεδο μείωσης των τιμών των εισαγωγών με ντάμπινγκ κυμάνθηκε από 13,8 % έως 40,8 %, εκφραζόμενο ως ποσοστό των μέσων προσαρμοσμένων τιμών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Το επίπεδο μείωσης των τιμών παραμένει επίσης σημαντικό εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές από τους εξαγωγείς που διαπιστώθηκε ότι δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ (βλ. αιτιολογική σκέψη (24) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1644/2001). Το μέσο σταθμισμένο περιθώριο πώλησης σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές είναι περίπου 19 %.

2.2. *Κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής*

(11) Υπενθυμίζεται ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αναλύθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις (81) έως (91) του προσωρινού κανονισμού καθώς και στις αιτιολογικές σκέψεις (40) και (41) του οριστικού κανονισμού. Όπως φαίνεται στις αιτιολογικές σκέψεις (25) έως (47) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1644/2001, αναλύθηκαν όλοι οι παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.

2.2.1. Ανάπτυξη

(12) Η ανάπτυξη του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν ιδιαίτερα αρνητική μεταξύ του 1994 και της ΠΕ όσον αφορά τον όγκο των πωλήσεων (- 1 173 τόνους). Η ανάπτυξη του μεριδίου αγοράς ήταν πολύ περιορισμένη κατά την ίδια περίοδο (+ 0,2 ποσοστιαίες μονάδες) και ήταν ακόμη και αρνητική μεταξύ του 1995 και της ΠΕ. Παράλληλα, η ανάπτυξη του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών σε χαμηλές τιμές από την Ινδία παρέμεινε θετική και σημαντική. Μεταξύ του 1994 και της ΠΕ, οι εισαγωγές από την Ινδία αυξήθηκαν κατά 40,5 % ή 5 315 τόνους (47 % ή 5 058 τόνους με εξαίρεση των εισαγωγών των ινδών παραγωγών-εξαγωγέων που δεν άσκησαν πρακτική ντάμπινγκ) και η ανάπτυξη του μεριδίου αγοράς ανήλθε σε 3,1 ποσοστιαίες μονάδες (2,9 ποσοστιαίες μονάδες) κατά την ίδια περίοδο.

2.2.2. Παράγοντες που επηρεάζουν τις κοινοτικές τιμές

(13) Κατά την αξιολόγηση των παραγόντων που επηρεάζουν τις εγχώριες τιμές, η ανάλυση εστιάστηκε αρχικά στη συμπίεση της ζήτησης και των τιμών του ακατέργαστου βάμβακος.

(14) Από την έρευνα προέκυψε σαφώς ότι το κενό που άφησε η παύση λειτουργίας των κοινοτικών εργοστασίων και η μείωση των εισαγωγών από ορισμένες άλλες τρίτες χώρες κατά την υπό εξέταση περίοδο καλύφθηκε σε σημαντικό βαθμό από τις εισαγωγές καταγωγής Ινδίας, οι περισσότερες από τις οποίες διαπιστώθηκε ότι αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεδομένου ότι οι τιμές των εισαγωγών με ντάμπινγκ από την Ινδία ήταν από τις χαμηλότερες όλων των επιχειρήσεων που πωλούσαν πανικά κρεβατιού στην κοινοτική αγορά, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η συμπίεση της ζήτησης από μόνη της δεν είχε σημαντικές επιπτώσεις στις τιμές, ιδίως αυτές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

(15) Η τιμή του ακατέργαστου βάμβακος, που αντιπροσωπεύει το 15 % του συνολικού κόστους πανικών κρεβατιού, αυξήθηκε σημαντικά κατά την υπό εξέταση περίοδο. Υπό κανονικές συνθήκες και δίκαιες συνθήκες αγοράς, οι παραγωγοί έπρεπε να μπορούν να μεταφέρουν την αύξηση αυτή του κόστους στους πελάτες. Από την έρευνα προέκυψε ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν ήταν σε θέση να το πράξει στην προκειμένη περίπτωση.

(16) Σημειώνεται επίσης ότι όπως περιγράφεται στις ανωτέρω αιτιολογικές σκέψεις (9) και (10), από την έρευνα προέκυψε ότι οι τιμές των υπό εξέταση εισαγωγών μειώθηκαν σημαντικά και ότι οι ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς διέθεταν τα προϊόντα τους σε σημαντικά χαμηλότερες τιμές. Η μείωση των τιμών έφθασε μέχρι το 18 %, ενώ διαπιστώθηκε ότι υπήρξαν περιθώρια μειωμένων τιμών τα οποία κυμάνθηκαν από 13,8 % έως 40,8 %.

(17) Επίσης, μεταξύ του 1994 και της ΠΕ, παρατηρήθηκε η μεγαλύτερη αύξηση του όγκου των εισαγωγών από την Ινδία: 5 315 τόνοι (5 058 τόνοι εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές που δεν πραγματοποιήθηκαν σε τιμές ντάμπινγκ) και αύξηση του μεριδίου αγοράς κατά 3,1 ποσοστιαίες μονάδες (2,9 ποσοστιαίες μονάδες). Οι εν λόγω εισαγωγές αντιπροσώπευαν 34 % του όγκου πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής το 1994, και πάνω από 50 % κατά την ΠΕ.

2.2.3. Μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ

(18) Λαμβανομένων υπόψη του όγκου και των τιμών των εισαγωγών καταγωγής Ινδίας, ο αντίκτυπος του μεγέθους του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής δεν μπορεί να θεωρηθεί αμελητέος. Πράγματι, όπως τονίστηκε στην ανωτέρω αιτιολογική σκέψη (8), οι εισαγωγές από την Ινδία αυξήθηκαν σημαντικά τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές. Οι εν λόγω εισαγωγές αντιστοιχούσαν στο 33 % του όγκου πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής το 1992 και σε άνω του 50 % κατά την περίοδο έρευνας (28 % και 43 % αντίστοιχα με εξαίρεση τις εισαγωγές των ινδών εξαγωγέων που δεν άσκησαν πρακτική ντάμπινγκ).

(19) Η ένωση ινδών εξαγωγέων ισχυρίστηκε ότι όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ είναι πολύ χαμηλότερα από τα περιθώρια απόκλισης των τιμών ή πώλησης σε μειωμένες τιμές, η ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής πρέπει να αποδοθεί σε άλλους παράγοντες. Αν και σημειώνεται ότι τα ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ και το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε για την Ινδία είναι χαμηλότερα από τα περιθώρια μειωμένων τιμών, τα περιθώρια ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν είναι ακόμη εμφανώς πάνω από το ελάχιστο όριο. Πράγματι, η διάθεση σε χαμηλότερες τιμές θα ήταν μειωμένη τουλάχιστον κατά ένα τρίτο εάν οι εισαγωγές από την Ινδία δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, γεγονός που θα καθιστούσε τα προϊόντα καταγωγής Ινδίας λιγότερο ελκυστικά.

2.3. *Συμπέρασμα ως προς τη ζημία*

(20) Από την ανωτέρω αξιολόγηση προκύπτει ότι οι εισαγωγές από την Ινδία αυξήθηκαν κατά 56 % ή κατά 6 583 τόνους από το 1992 έως την ΠΕ, και το μερίδιο αγοράς που κατείχαν αυξήθηκε κατά 67 % (55 % ή 5 584 τόνους εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ). Εάν εξεταστούν μόνο οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, σημείωσαν αύξηση κατά 3,4 ποσοστιαίες μονάδες όσον αφορά το μερίδιο αγοράς και αντιπροσώπευαν 8,5 % της κοινοτικής αγοράς κατά την ΠΕ. Επομένως, η αύξηση τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές παραμένει σημαντική, ακόμη και αν εξαιρεθούν οι εισαγωγές ινδών εξαγωγέων που διαπιστώθηκε ότι δεν άσκησαν πρακτική ντάμπινγκ. Επιπλέον, οι μέσες τιμές των ινδικών πανικών κρεβατιού μειώθηκαν έως και 18 % κατά την υπό εξέταση περίοδο και η πώληση σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές κατά την ΠΕ καθορίστηκε κατά μέσο όσο στο 19 %.

(21) Με βάση τα ανωτέρω, συμπεραίνεται ότι η Κοινότητα έχει υποστεί σημαντική ζημία.

3. **Αιτιώδης συναφεια**

3.1. *Εισαγωγή*

(22) Με βάση τα ανωτέρω συμπεράσματα, θα πρέπει κατά τον ίδιο τρόπο να επανεκτιμηθεί η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας που αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις (54) έως (58), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 καθώς και στις αιτιολογικές σκέψεις (100) και (101) του προσωρινού κανονισμού.

3.2. *Επιπτώσεις των εισαγωγών από την Ινδία που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ*

(23) Όπως περιγράφεται στις ανωτέρω αιτιολογικές σκέψεις (5) έως (8), οι εισαγωγές από την Ινδία αυξήθηκαν σημαντικά κατά 6 583 τόνους σε απόλυτες τιμές ή κατά 56 % (εάν εξαιρεθούν οι εισαγωγές από τους ινδούς εξαγωγείς που όπως διαπιστώθηκε δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ, ο όγκος αυξήθηκε κατά 5 584 τόνους ή 55 %). Το μερίδιο αγοράς που κατείχαν οι εισαγωγές αυτές αυξήθηκε κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου από 5,9 % σε 9,9 %, δηλαδή κατά 4,0 ποσοστιαίες μονάδες (από 5,1 % σε 8,5 %, δηλαδή κατά 3,4 ποσοστιαίες μονάδες, αν εξαιρεθούν οι εισαγωγές των ινδών παραγωγών-εξαγωγέων που όπως διαπιστώθηκε δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ). Κατά την περίοδο έρευνας, το μέσο σταθμισμένο περιθώριο μειωμένων τιμών (με εξαίρεση των εισαγωγών από τους ινδούς εξαγωγείς που δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ) καθορίστηκε περίπου στο 19 %.

(24) Κατά την υπό εξέταση περίοδο, οι πωλήσεις του κοινοτικού κλάδου παραγωγής σημείωσαν μικρή αύξηση κατά 348 τόνους και το μερίδιο αγοράς του αυξήθηκε από 18,1 % σε 19,7 %, δηλαδή κατά 1,6 ποσοστιαίες μονάδες. Η εξέλιξη αυτή πρέπει να εξεταστεί με βάση το γεγονός ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής μπόρεσε να στραφεί προς την παραγωγή και την πώληση προϊόντων μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας προκειμένου να διατηρήσει τα επίπεδα παραγωγής και πωλήσεων. Συνολικά, αυτό οδήγησε σε αύξηση του κόστους που δεν μπόρεσε να καλυφθεί από την αύξηση των τιμών. Πράγματι, από την έρευνα προέκυψε ότι η μέση σταθμισμένη τιμή πώλησης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής παρέμεινε ως επί το πλείστον σταθερή.

(25) Επίσης, υπενθυμίζεται ότι η αγορά πανικών κρεβατιού χαρακτηρίζεται από τη δυνατότητα υποκατάστασης των προϊόντων και από διαφάνεια (αιτιολογική σκέψη (97) του προσωρινού κανονισμού). Οι μεγάλοι κοινοτικοί αγοραστές πανικών κρεβατιού, οι παραγγελίες των οποίων μπορούν να εξασφαλίσουν υψηλό επίπεδο χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, και συνεπώς οικονομίες κλίμακας, είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι όσον αφορά τις τιμές. Ως εκ τούτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι χαμηλές τιμές των ενδιαφερόμενων ινδών παραγωγών-εξαγωγέων, οι οποίες ήταν από τις χαμηλότερες της κοινοτικής αγοράς, σε συνδυασμό με το σημαντικό και συνεχώς αυξανόμενο μερίδιο αγοράς τους, πίεζαν συνεχώς προς τα κάτω τις τιμές που εφαρμόζονταν στην κοινοτική αγορά.

(26) Όπως αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη (17), πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι, κατά το χρονικό διάστημα 1994-ΠΕ, ο όγκος των εισαγωγών από την Ινδία σημείωσε τη μεγαλύτερη αύξηση, δηλαδή κατά 41 % ή 5 315 τόνους (47 % ή 5 058 τόνους με εξαίρεση των εισαγωγών από τους ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που διαπιστώθηκε ότι δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ). Κατά το διάστημα αυτό, το μερίδιο αγοράς των ινδικών εισαγωγών αυξήθηκε κατά 3,1 ποσοστιαίες μονάδες (2,9 ποσοστιαίες μονάδες). Υπενθυμίζεται ότι από την έρευνα προέκυψε ότι κατά την περίοδο αυτή η χρηματοοικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής σημείωσε τη μεγαλύτερη επιδείνωση, συγκεκριμένα, τα κέρδη μειώθηκαν κατά 1,4 ποσοστιαίες μονάδες και η απόδοση των επενδύσεων κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες.

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη (99) του προσωρινού κανονισμού, η συμπίεση των τιμών και η συνακόλουθη μείωση της αποδοτικότητας (και η αντίστοιχη εξέλιξη των ταμειακών ροών και της απόδοσης των επενδύσεων) υπήρξαν οι κυριότεροι δείκτες στους οποίους βασίζεται το συμπέρασμα ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής υπέστη σημαντική ζημία. Λόγω της χρονικής σύμπτωσης της σημαντικής αύξησης των εισαγωγών με ντάμπινγκ σε χαμηλές τιμές καταγωγής Ινδίας και της επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, επιβεβαιώνεται ότι υπήρξε άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών αυτών και της διαπιστωθείσας σημαντικής ζημίας.

3.3. *Επιπτώσεις άλλων παραγόντων*

3.3.1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

(27) Υπενθυμίζεται ότι η ανάλυση των επιπτώσεων άλλων παραγόντων πλην των εισαγωγών με ντάμπινγκ στην κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001, επιβεβαιώνει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ καταγωγής Ινδίας, Αιγύπτου και Πακιστάν και της σημαντικής ζημίας που διαπιστώθηκε (αιτιολογική σκέψη (69) του κανονισμού (ΕΚ) 1644/2001). Η εν λόγω ανάλυση περιελάμβανε και ανάλυση των εισαγωγών από άλλες τρίτες χώρες που δεν υπόκεινται σε μέτρα, η οποία δεν κάλυπτε κατά τα φαινόμενα τις εισαγωγές από την Αίγυπτο και το Πακιστάν. Δεδομένης της περάτωσης της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Πακιστάν (αιτιολογική σκέψη (13) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 160/2002) και της λήξης των μέτρων όσον αφορά την Αίγυπτο, η εκ νέου αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών πανικών κρεβατιού από άλλες τρίτες χώρες καλύπτει όλες τις εισαγωγές πλην των ινδικών, καθώς και τις εισαγωγές από την Αίγυπτο και το Πακιστάν.

(28) Επιπλέον, είναι σημαντικό να διασφαλισθεί ότι οι ζημιογόνες επιπτώσεις των εισαγωγών από τρίτες χώρες που δεν αφορά η διαδικασία, καθώς και εκείνων από την Αίγυπτο και το Πακιστάν, δεν καταλογίζονται στις ινδικές εισαγωγές αν εξεταστούν χωριστά. Επομένως, πραγματοποιήθηκε χωριστή αξιολόγηση και διάκριση μεταξύ των ζημιογόνων επιπτώσεων των εισαγωγών αυτών.

(29) Από την αρχή θα πρέπει να τονιστεί η φύση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, δηλαδή, η συμπίεση των τιμών και η φθίνουσα και ανεπαρκής αποδοτικότητα που οδήγησε σε χρηματοοικονομικές απώλειες.

3.3.2. Επιπτώσεις των εισαγωγών από τρίτες χώρες

(30) Κατ' αρχήν, υπενθυμίζεται ότι οι επιπτώσεις των εισαγωγών πανικών κρεβατιού από τρίτες χώρες με εξαίρεση την Ινδία, την Αίγυπτο και το Πακιστάν αναλύθηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις (100) και (101) του προσωρινού κανονισμού. Όπως διαπιστώθηκε, οι εν λόγω εισαγωγές προήρχοντο από ευρύ φάσμα τρίτων χωρών με πολύ περιορισμένα μερίδια αγοράς. Όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα, κατά την ΠΕ, τα μερίδια αγοράς των βασικότερων τρίτων χωρών ήταν τα εξής: Τουρκία (4 %), Πολωνία (2,4 %), Ταϊλάνδη (1,5 %), Κίνα (1,1 %) και Ρουμανία (1,7 %). Όλες οι άλλες τρίτες χώρες κατείχαν μερίδιο αγοράς κάτω του 1 % της κοινοτικής κατανάλωσης.

Εισαγωγές από τρίτες αρχικά μη ενδιαφερόμενες χώρες (Eurostat)	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Τουρκία					
Μερίδιο αγοράς	4,2 %	3,6 %	3,1 %	3,6 %	4 %
Τιμή ECU/Χλγ.	6,7	7,1	7,6	8,1	7,9
Πολωνία					
Μερίδιο αγοράς	0,5 %	0,9 %	1,4 %	2,2 %	2,4 %
Τιμή ECU/Χλγ.	7,2	7,2	7,5	8,3	8,4
Ταϊλάνδη					
Μερίδιο αγοράς	2,1 %	1,6 %	2,2 %	1,8 %	1,5 %
Τιμή ECU/Χλγ.	5,0	5,4	4,9	5,1	5,3
Κίνα					
Μερίδιο αγοράς	0,9 %	1,2 %	1,4 %	1,3 %	1,1 %
Τιμή ECU/Χλγ.	10,0	9,5	9,1	9,2	9,7
Ρουμανία					
Μερίδιο αγοράς	0,3 %	0,2 %	0,7 %	1,0 %	1,7 %
Τιμή ECU/Χλγ.	6,7	4,9	5,1	5,6	5,8
Άλλες τρίτες χώρες με μικρό μερίδιο αγοράς	12,9 %	9,8 %	7,7 %	4,5 %	4,4 %
Τιμή ECU/Χλγ.	6,0	6,6	11,6	14,9	14,7

(31) Από την ανάλυση προκύπτει ότι η Ταϊλάνδη, της οποίας η τιμή εισαγωγής ήταν κατά 7 % υψηλότερη από την τιμή της Ινδίας, είχε το χαμηλότερο επίπεδο τιμών από όλες τις ανωτέρω τρίτες χώρες. Ωστόσο, το μερίδιο αγοράς της Ταϊλάνδης (1,5 %) ανέρχεται μόλις στο 15 % του μεριδίου αγοράς της Ινδίας. Οι εξαγωγείς όλων των άλλων τρίτων χωρών πωλούσαν πανικά κρεβατιού στην κοινοτική αγορά σε τιμές σημαντικά υψηλότερες από τις τιμές των ινδών και των αιγυπτίων παραγωγών-εξαγωγέων. Συμπεραίνεται επομένως ότι οι τιμές των εισαγωγών Ινδίας, Αιγύπτου, ενίοτε ακόμη και Πακιστάν ήταν σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές της πλειονότητας των ανωτέρω εισαγωγών.

(32) Όπως αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη (101) του προσωρινού κανονισμού, οι φθηνές εισαγωγές από τρίτες χώρες πλην της Αιγύπτου και του Πακιστάν, οι οποίες διατίθεντο σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές, είναι δυνατόν να συνέβαλαν στη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Ωστόσο, με βάση το επίπεδο των τιμών πώλησης και το περιορισμένο μερίδιο αγοράς που κατείχαν, οι ενδεχόμενες επιπτώσεις τους στην κοινοτική αγορά θεωρούνται αμελητέες.

(33) Δεύτερον, οι εισαγωγές που πραγματοποιούσαν οι πακιστανοί και οι αιγύπτιοι παραγωγοί-εξαγωγείς αναλύθηκαν στο πλαίσιο της αξιολόγησης των επιπτώσεων άλλων εισαγωγών στην Κοινότητα καταγωγής χωρών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας. Συνολικά, οι εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής τρίτων χωρών, περιλαμβανομένων των εισαγωγών από την Αίγυπτο και το Πακιστάν, εξελίχθησαν ως εξής.

Εισαγωγές από όλες τις άλλες τρίτες χώρες	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Όγκος (τόνοι)	63 694	65 094	67 552	65 473	64 078
Δείκτης	100	102	106	103	101
Τιμή ECU/Χλγ.	6,0	6,1	6,3	6,5	6,7
Δείκτης	100	102	105	108	111
Μερίδιο αγοράς	31,9 %	33,5 %	34,9 %	34,6 %	34,5 %
Δείκτης	100	105	109	109	108

(34) Όπως φαίνεται στον ανωτέρω πίνακα, ο όγκος των εισαγωγών από όλες τις άλλες τρίτες χώρες σημείωσε μικρή αύξηση κατά 1 % ή κατά 384 τόνους κατά την υπό εξέταση περίοδο. Έτσι, σε σύγκριση με τα συμπεράσματα του προσωρινού κανονισμού, τα οποία εμφάνισαν συνολική πτωτική τάση κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, οι εισαγωγές από τις άλλες αυτές χώρες αυξήθηκαν κατά 6 % μέχρι το 1994 και στη συνέχεια μειώθηκαν κατά 5 %. Στα τέλη της υπό εξέταση περιόδου, ο όγκος τους ήταν περίπου στο ίδιο επίπεδο με εκείνο που βρισκόταν και στην αρχή. Η προαναφερθείσα μεταβολή των συμπερασμάτων αντικατοπτρίζεται και στο μερίδιο αγοράς. Το μερίδιο αγοράς τους αυξήθηκε κατά 8 % ή κατά 2,6 ποσοστιαίες μονάδες κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου.

(35) Σημειώνεται ότι κατά το πλέον πρόσφατο χρονικό διάστημα, πριν από την περίοδο έρευνας, δηλαδή από το 1994 έως το τέλος της ΠΕ, κατά την οποία η χρηματοοικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είχε την πλέον αρνητική εξέλιξη, οι εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες ακολούθησαν και αυτές αρνητική τάση: ο όγκος τους μειώθηκε κατά 5 % ή κατά 3 474 τόνους και απώλεσαν και μερίδιο αγοράς. Ωστόσο, η μέση τιμή σημείωνε συνεχή αύξηση.

(36) Σημειώνεται ακόμη ότι ο συνυπολογισμός των εισαγωγών από την Αίγυπτο και το Πακιστάν δεν μεταβάλλει συνολικά τα συμπεράσματα των αιτιολογικών σκέψεων (100) και (101) του προσωρινού κανονισμού όσον αφορά την τάση του όγκου και τη μέση τιμή εισαγωγής άλλων τρίτων χωρών. Υπενθυμίζεται ότι το Πακιστάν είναι η μεγαλύτερη χώρα εξαγωγής μεταξύ των «άλλων τρίτων χωρών» και ότι η μέση τιμή εισαγωγής σημείωσε σταθερή αύξηση κατά τη διάρκεια της υπό εξέτασης περιόδου. Επιπλέον, κατά την ΠΕ, οι τιμές των πακιστανών παραγωγών που επιλέχθηκαν δειγματοληπτικώς ήταν συχνά υψηλότερες από τις τιμές εισαγωγής των παραγωγών-εξαγωγέων από την Ινδία.

(37) Τρίτον, για την παροχή πλήρους εικόνας, παρατίθενται στη συνέχεια και αναλύονται χωριστά τα διαθέσιμα στοιχεία για τις εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου και Πακιστάν, προκειμένου να διαχωριστούν οι ζημιογόνες επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών των τρίτων χωρών από τις ζημιογόνους επιπτώσεις των εισαγωγών με ντάμπινγκ καταγωγής Ινδίας:

Αίγυπτος	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Όγκος (τόνοι)	1 759	2 428	4 319	5 974	6 714
Δείκτης	100	142	246	340	382
Μερίδιο αγοράς	0,9 %	1,2 %	2,2 %	3,2 %	3,6 %
Δείκτης	100	142	253	359	410
ECU/Χλγ.	4,38	4,46	4,16	4,21	4,28
Eurostat					
Δείκτης	100	102	95	96	98
Δείκτης 1993-ΠΕ		100	93	94	96
Δείκτης 1994-ΠΕ			100	101	103

Πακιστάν	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Όγκος (τόνοι)	20 221	21 874	18 925	21 438	21 514
Δείκτης	100	111	94	106	106
Μερίδιο αγοράς	10,1 %	11,2 %	9,8 %	11,3 %	11,6 %
Δείκτης	100	111	97	112	114
ECU/Χγρ.	5,64	5,73	6,15	6,11	6,03
Eurostat					
Δείκτης	100	102	109	108	107
Δείκτης 1993-ΠΕ		100	107	107	105
Δείκτης 1994-ΠΕ			100	99	98

(38) Η εξέλιξη των εισαγωγών από την Αίγυπτο και το Πακιστάν έρχεται σε αντίθεση με την εξέλιξη των εισαγωγών από την Ινδία, η οποία παρατίθεται στις παραπάνω αιτιολογικές σκέψεις (5) έως (7). Ο συνδυασμένος όγκος τους ήταν πάντα μεγαλύτερος από τον όγκο των εισαγωγών μόνο από την Ινδία. Ωστόσο, αν και ο όγκος των εισαγωγών από την Ινδία αυξήθηκε σημαντικά τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές κατά την υπό εξέταση περίοδο, ο όγκος των εισαγωγών από το Πακιστάν παρέμεινε σε γενικές γραμμές σταθερός κατά την ίδια περίοδο. Ο όγκος των εισαγωγών από την Αίγυπτο αυξήθηκε τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές αλλά στο τέλος της υπό εξέτασης περιόδου παρέμεινε πολύ κάτω από τα ινδικά επίπεδα.

(39) Όσον αφορά τις τιμές, από τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat προκύπτει ότι αν και οι τιμές των αιγυπτιακών εισαγωγών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν σχετικά μικρό μερίδιο αγοράς σε σύγκριση με τις εισαγωγές από το Πακιστάν και την Ινδία, είχαν μειωθεί κατά 2 % την υπό εξέταση περίοδο, οι τιμές των πακιστανικών εισαγωγών σημείωσαν αύξηση (βλ. αιτιολογική σκέψη (80) του προσωρινού κανονισμού). Επίσης, οι τιμές των πακιστανικών εισαγωγών είναι κατά μέσο όρο υψηλότερες από τις τιμές των ινδικών εισαγωγών. Επιπλέον, κατά την ΠΕ και με βάση στοιχεία από εταιρείες που επιλέχθηκαν δειγματοληπτικώς όσον αφορά παρόμοιους τύπους πανικών κρεβατιού, διαπιστώθηκε ότι, σε πολλές περιπτώσεις και για μεγάλες ποσότητες, τα πακιστανικά προϊόντα πωλούντο σε τιμές υψηλότερες από τις τιμές που χρέωναν οι ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς.

(40) Με βάση τα στοιχεία της Eurostat για τις εισαγωγές, προκύπτει ότι, το 1994, οι τιμές των ινδικών εισαγωγών ήταν κατά 7 % υψηλότερες από τις τιμές των πακιστανικών, αλλά η τάση αυτή αντιστράφηκε κατά πολύ την περίοδο έρευνας και οι τιμές των ινδικών εισαγωγών μειώθηκαν κατά 18 % κατά μέσο όρο. Αυτό σημαίνει επίσης ότι το χρονικό διάστημα από το 1994 έως την περίοδο έρευνας, οι τιμές των πακιστανικών εισαγωγών είχαν μειωθεί κατά 2 % ενώ οι τιμές των ινδικών εισαγωγών, κατά 25 %. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, οι τιμές των αιγυπτιακών εισαγωγών αυξήθηκαν κατά 3 % κατά μέσο όρο.

(41) Οι ινδοί παραγωγοί-εξαγωγείς κατείχαν τον μεγαλύτερο όγκο και το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς το πιο πρόσφατο διάστημα της υπό εξέταση περιόδου, ήτοι, μεταξύ του 1994 και της ΠΕ (βλ. παραπάνω αιτιολογικές σκέψεις (17) και (26)). Το διάστημα αυτό συνέπεσε με την επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

(42) Οι εισαγωγές σε χαμηλές τιμές από την Ινδία αντιπροσώπευαν πάνω από 50 % των πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την ΠΕ και σημειώθηκε σημαντική διάθεση σε μειωμένες τιμές εκ μέρους παραγωγών-εξαγωγέων στη χώρα αυτή (βλ. αιτιολογικές σκέψεις (10) και (18)). Μεταξύ του 1993 και της ΠΕ, οι τιμές των ινδικών προϊόντων, που ήταν από τις χαμηλότερες όλων των επιχειρήσεων που δρούσαν στην κοινοτική αγορά, ευαίσθητη στην εξέλιξη των τιμών, μειώθηκαν κατά 18 %. Οι τιμές των ινδικών προϊόντων είχαν μειωθεί κατά 25 % το διάστημα από το 1994 έως την ΠΕ, κατά το οποίο η εξέλιξη της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν από τις πιο αρνητικές.

(43) Κατά την ανάλυση της φύσης και της έκτασης της ζημίας που προκάλεσαν οι ινδικές εισαγωγές σε χαμηλές τιμές στην κοινοτική αγορά, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η θεαματική αύξηση αυτών των εισαγωγών σε σύγκριση με τον όγκο πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής (βλ. αιτιολογική σκέψη (18)) και η αρνητική τάση των τιμών πωλήσεων ινδικών προϊόντων κατά την υπό εξέταση περίοδο, καθώς και κατά το διάστημα από το 1994 έως την ΠΕ, όπου, όπως αναφέρθηκε, η επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν από τις πλέον αισθητές. Οι επιπτώσεις της προαναφερθείσας αύξησης του όγκου και της τάσης των τιμών πώλησης στην κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής πρέπει επίσης να εξεταστούν υπό το πρίσμα της διαφάνειας και της σημασίας των τιμών στην αγορά πανικών κρεβατιού.

(44) Η χωριστή ανάλυση των επιπτώσεων του όγκου των εισαγωγών από την Αίγυπτο και το Πακιστάν και οι επιπτώσεις αυτών των εισαγωγών στις τιμές της κοινοτικής αγοράς πανικών κρεβατιού, καθώς και οι επακόλουθες επιπτώσεις στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, αποτελούν ένδειξη ότι αν και οι εν λόγω εισαγωγές είχαν αρνητικές επιπτώσεις, οι αρνητικές επιπτώσεις των εισαγωγών από την Ινδία που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, εάν εξεταστούν χωριστά, παραμένουν σημαντικές. Το εν λόγω συμπέρασμα συνάγεται λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της σημαντικής ζημίας που διαπιστώθηκε καθώς και την αύξηση του όγκου και το χαμηλό επίπεδο τιμών των ινδών παραγωγών-εξαγωγέων στην κοινοτική αγορά.

(45) Όπως αναφέρεται στις παραπάνω αιτιολογικές σκέψεις (5) έως (10), οι εισαγωγές από την Ινδία αυξάνονταν διαρκώς κατά την υπό εξέταση περίοδο. Ο ακόλουθος πίνακας παρουσιάζει την εξέλιξη των εισαγωγών από τους ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που, όπως διαπιστώθηκε, δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ, και το μερίδιο αγοράς που κατείχαν επί του συνόλου των εισαγωγών πανικών κρεβατιού από την Ινδία. Η εξέλιξη των ινδικών εισαγωγών παραμένει σημαντική, ακόμη και αν εξαιρεθούν οι εισαγωγές από τους ινδούς εξαγωγείς που διαπιστώθηκε ότι δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ.

Εισαγωγές χωρίς ντάμπινγκ — Ινδία	1992	1993	1994	1995	ΠΕ
Όγκος (τόνοι)	1 612	1 612	2 355	2 540	2 612
Δείκτης	100	100	146	158	162
ποσοστό (%) ινδικών εισαγωγών	16 %	15 %	22 %	16 %	17 %

(46) Τέλος, όπως προαναφέρθηκε, διαπιστώθηκε ότι πανικά κρεβατιού από ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ εισήχθησαν σε περιορισμένες ποσότητες στην κοινοτική αγορά. Οι εν λόγω εισαγωγές αυξήθηκαν από 1 612 τόνους το 1992 σε 2 611 τόνους κατά την ΠΕ. Από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι οι τιμές αυτών των εισαγωγών είχαν αυξηθεί κατά την υπό εξέταση περίοδο. Επομένως, ακόμη και αν οι εν λόγω εισαγωγές συμπεριληφθούν στην ανωτέρω ανάλυση δεν θα ανατρέψουν την τάση που διαπιστώθηκε στην παραπάνω αιτιολογική σκέψη (34).

Με βάση τα ανωτέρω, δεν μεταβάλλεται το συμπέρασμα που συνάγεται στην αιτιολογική σκέψη (44) εάν οι εισαγωγές από ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που, όπως διαπιστώθηκε, δεν ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ, συμπεριληφθούν στη συνολική ανάλυση των εισαγωγών πανικών κρεβατιού από άλλες τρίτες χώρες.

3.4. *Συμπέρασμα για την αιτιώδη συνάφεια*

(47) Με βάση το σκεπτικό των σημείων (52) έως (70) του αιτιολογικού του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 και την ανωτέρω επανεκτίμηση των συμπερασμάτων προκύπτει σαφώς η ύπαρξη άμεσης συνάφειας μεταξύ της αύξησης του όγκου και των επιπτώσεων των τιμών των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από την Ινδία, εάν εξεταστούν χωριστά, και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

(48) Ένδειξη αυτής της συνάφειας αποτελεί ειδικότερα ο βαθμός αύξησης του όγκου και του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών καταγωγής Ινδίας σε σύγκριση με τις εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες, που συνέβαλε στη συμπίεση των τιμών πώλησης και στην επιδείνωση της αποδοτικότητας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής από 3,6 % το 1992 σε 1,6 % κατά την περίοδο έρευνας.

(49) Επιπλέον, από την ανάλυση της κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μεταξύ του 1994 και της περιόδου έρευνας και τις εισαγωγές πανικών κρεβατιού από την Ινδία προκύπτει σαφής χρονική σύμπτωση μεταξύ της αισθητής επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και της αύξησης, τόσο σε απόλυτες όσο και σε σχετικές τιμές, των εισαγωγών με ντάμπινγκ και σε χαμηλές τιμές από την Ινδία.

(50) Με βάση την ανωτέρω ανάλυση, θεωρείται ότι οι εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής Ινδίας είχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και ότι οι επιπτώσεις άλλων παραγόντων, συγκεκριμένα των εισαγωγών από τρίτες χώρες περιλαμβανομένου του Πακιστάν και της Αιγύπτου δεν ήταν τέτοιες ώστε να μεταβάλουν το συμπέρασμα για την ύπαρξη πραγματικής και ουσιαστικής σχέσης αιτίου-αιτιατού μεταξύ των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από την Ινδία και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Πράγματι, η ζημιογόνος επίπτωση των εισαγωγών από την Ινδία στην κοινοτική αγορά ήταν μεγαλύτερη από τις επιπτώσεις οποιουδήποτε άλλου παράγοντα κατά το τέλος της υπό εξέταση περιόδου. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο όγκος και το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών καταγωγής Ινδίας ήταν στο υψηλότερο επίπεδο, οι τιμές τους μειώθηκαν κατά 25 % και η χρηματοοικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής επιδεινώθηκε σημαντικά. Κατά συνέπεια, υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από την Ινδία και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

Γ. **ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(51) Συμπεραίνεται ότι πρέπει να επιβεβαιωθεί ο τροποποιημένος οριστικός δασμός που επιβλήθηκε και ανεστάλη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001 σχετικά με τις εισαγωγές πανικών κρεβατιού καταγωγής Ινδίας.

(52) Οι ινδικές αρχές, οι ινδοί εξαγωγείς και η ένωση αυτών, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη στην Κοινότητα, ιδίως ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, οι εισαγωγείς και οι χρήστες, ενημερώθηκαν σχετικά με τα αναθεωρηθέντα συμπεράσματα και είχαν τη δυνατότητα να διατυπώσουν σχόλια και να γίνουν δεκτά σε ακρόαση. Τα προφορικά και γραπτά σχόλια που υπέβαλαν τα εν λόγω μέρη εξετάστηκαν αλλά δεν μετέβαλαν τα συμπεράσματα του παρόντος κανονισμού.

(53) Κατά παρέκκλιση από τον επιβεβαιωτικό χαρακτήρα του, και για λόγους διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου, ο παρών κανονισμός πρέπει να τεθεί σε ισχύ το συντομότερο δυνατό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Επιβεβαιώνεται ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Ινδίας με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2398/97, όπως τροποποιήθηκε και ανεστάλη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1644/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση που λαμβάνει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Συμβουλίου των Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ με σκοπό την παράταση της απόφασης αριθ. 1/2000 του Συμβουλίου Υπουργών της 27ης Ιουλίου 2000 σχετικά με τα προσωρινά μέτρα που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ

(2002/C 203 E/08)

COM(2002) 174 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 10 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 300 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 310,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Με το άρθρο 30 της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΚ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη συμφωνία που υπεγράφη στον Μαυρίκιο στις 4 Νοεμβρίου 1995 (εφεξής καλούμενη «σύμβαση»), θεσπίζεται Συμβούλιο υπουργών με αρμοδιότητες λήψης αποφάσεων οι οποίες καθορίζονται από τη σύμβαση.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 366 παράγραφος 3 της σύμβασης, το Συμβούλιο υπουργών πρέπει να θεσπίζει τα μεταβατικά μέτρα τα οποία μπορεί να κριθούν αναγκαία μέχρι την έναρξη ισχύος της νέας σύμβασης.

(3) Με την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2000, το Συμβούλιο Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ θέσπισε προσωρινά μέτρα που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της εταιρικής σχέσεως ΑΚΕ-ΕΚ, που περιορίζεται ωστόσο ως την 1η Ιουνίου 2002. Δεδομένης της κατάστασης όσον αφορά την πρόοδο της διαδικασίας κύρωσης, είναι απαραίτητη η επέκταση της απόφασης.

(4) Πρέπει να καθοριστεί η θέση της Κοινότητας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών σχετικά με την έκδοση απόφασης του τελευταίου όσον αφορά τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων κατά τη λήξη ισχύος των ήδη ισχυόντων μεταβατικών μέτρων,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η θέση της Κοινότητας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών σχετικά με την παράταση των μεταβατικών μέτρων για την κάλυψη της περιόδου μεταξύ 2ας Ιουνίου 2002 και της έναρξης ισχύος της συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ ΑΚΕ-ΕΚ, βασίζεται στο σχέδιο απόφασης που περιλαμβάνεται στο συνημμένο παράρτημα.

Σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ για την παράταση της απόφασης αριθ. 1/2000 της 27ης Ιουλίου 2000 σχετικά με τα μεταβατικά μέτρα που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΑΚΕ-ΕΚ,

Έχοντας υπόψη:

την τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΚ, που υπεγράφη στη Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989 και αναθεωρήθηκε στο Port Louis στις 4 Νοεμβρίου 1995, εφεξής καλούμενη «σύμβαση», και ιδίως το άρθρο 366 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ, εφεξής καλούμενη «συμφωνία», υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Ιουνίου 2000. Η συμφωνία δεν θα τεθεί σε ισχύ πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κύρωσης σύμφωνα με το άρθρο της 93 παράγραφος 3.

(2) Με την απόφαση της 27ης Ιουλίου 2000, το Συμβούλιο Υπουργών ΑΚΕ-ΕΚ θέσπισε προσωρινά μέτρα που ισχύουν από τις 2 Αυγούστου 2000 μέχρι την έναρξη ισχύος της εταιρικής σχέσεως ΑΚΕ-ΕΚ.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 7 της απόφασης αριθ. 1/2000, η απόφαση εφαρμόζεται μέχρι την έναρξη ισχύος της απόφασης, αλλά όχι αργότερα από την 1η Ιουνίου 2002. Δεδομένου ότι η συμφωνία δεν έχει αρχίσει να εφαρμόζεται από την εν λόγω ημερομηνία, το Συμβούλιο Υπουργών θα πρέπει να αποφασίσει να παρατείνει την εφαρμογή της απόφασης αριθ. 1/2000 για περιορισμένη χρονική περίοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση αριθ. 1/2000 τροποποιείται ως εξής:

Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ στις 2 Αυγούστου 2000. Εφαρμόζεται μέχρι την έναρξη ισχύος της συμφωνίας αλλά όχι πέραν της 31ης Ιουλίου 2003. Το Συμβούλιο υπουργών μπορεί να αποφασίσει την παράταση της εφαρμογής της».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει κατά την ημερομηνία έκδοσής της.

Πρόταση για απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αναφορικά με πολυετές πρόγραμμα δράσεων στο πεδίο της ενέργειας: Πρόγραμμα «Ευφυής ενέργεια για την Ευρώπη» (2003-2006)

(2002/C 203 E/09)

COM(2002) 162 τελικό — 2002/0082(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στους φυσικούς πόρους, για τους οποίους το άρθρο 174 της Συνθήκης προβλέπει τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίησή τους, περιλαμβάνονται, εκτός από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και τα στερεά καύσιμα, που αποτελούν τις βασικές πηγές ενέργειας αλλά συνιστούν επίσης και τις κύριες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Μεταξύ των στόχων του εν λόγω άρθρου περιλαμβάνεται και η προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων.

(2) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Αειφόρος ανάπτυξη της Ευρώπης για έναν καλύτερο κόσμο: στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη» ([1]), που υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ, στις 15 και 16 Ιουνίου 2001, αναφέρονται μεταξύ των κυρίων εμποδίων για την αειφόρο ανάπτυξη οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και οι οχλήσεις που οφείλονται στις μεταφορές. Για την αντιμετώπιση των εμποδίων αυτών είναι απαραίτητη μια νέα προσέγγιση στις κοινοτικές πολιτικές και μια προσπάθεια προσέγγισης στους πολίτες και στις επιχειρήσεις, με σκοπό την καταβολή των προτύπων κατανάλωσης και επενδύσεων.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ θέσπισε στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη και προσέθεσε περιβαλλοντική διάσταση στη διαδικασία της Λισαβόνας για την απασχόληση, την οικονομική μεταρρύθμιση και την κοινωνική συνοχή.

(4) Η ενεργειακή απόδοση και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας συνιστούν σημαντικό μέρος της σειράς των απαραίτητων μέτρων για συμμόρφωση προς τις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Κιότο, ενώ προβλέπονται στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος για την αλλαγή του κλίματος (ΕΠΑΚ) ([2]).

(5) Στην Πράσινη Βίβλο για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού ([3]) διαπιστώνεται αυξανόμενη εξάρτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από εξωτερικές ενεργειακές πηγές, εξάρτηση που μπορεί να φθάσει ποσοστό 70 % σε 20-30 έτη (έναντι 50 % σήμερα), υπογραμμίζεται η ανάγκη επανεξισορρόπησης της πολιτικής της προσφοράς μέσω σαφών δράσεων υπέρ μιας πολιτικής ζήτησης, ενώ απαιτείται γνήσια αλλαγή συμπεριφοράς των καταναλωτών ενόψει του προσανατολισμού της ζήτησης προς καλύτερα ελεγχόμενη κατανάλωση, η οποία θα σέβεται περισσότερο το περιβάλλον, ιδίως στις μεταφορές και τις κατασκευές, καθώς επίσης και η απόδοση προτεραιότητας στην ανάπτυξη των νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας όσον αφορά την προσφορά ενέργειας με σκοπό την αντιμετώπιση της πρόκλησης που συνιστά η θέρμανση του κλίματος.

(6) Στο σχέδιο δράσης για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ([4]) στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα προβλέπεται συμπληρωματική ετήσια βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά 1 % σε σχέση με το 0,6 % που αντιστοιχεί στην τάση που καταγράφηκε κατά τη διάρκεια των δέκα τελευταίων ετών. Εάν επιτευχθεί ο παραπάνω στόχος θα καταστεί δυνατή η επίτευξη, το 2010, των δύο τρίτων του δυναμικού εξοικονόμησης ενέργειας, που εκτιμάται σε ποσοστό 18 % της συνολικής κατανάλωσης. Στο σχέδιο δράσης προτείνονται νομοθετικά μέτρα και δράσεις υποστήριξης. Για την εφαρμογή του σχεδίου δράσης απαιτείται επίσης η εφαρμογή αποδοτικών συστημάτων ελέγχου και παρακολούθησης.

([1]) COM(2001) 264 της 15.5.2001.

([2]) COM(2000) 88 τελικό της 8.3.2000.

([3]) COM(2000) 769 τελικό.

([4]) COM(2000) 247 τελικό.

(7) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής «Ενέργεια για το μέλλον: ανανεώσιμες πηγές ενέργειας» — Λευκή Βίβλος σχετικά με κοινοτική στρατηγική και σχέδιο δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας [1], προβλέπεται ο ενδεικτικός στόχος του 12 % για ανανεώσιμες ενέργειες στη μικτή εγχώρια κατανάλωση της Κοινότητας, με ορίζοντα το 2010. Το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 8ης Ιουνίου 1998 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας [2] και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του που αφορά τη Λευκή Βίβλο, υπογράμμισαν την ανάγκη σημαντικής και διαρκούς αύξησης της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα και επικύρωσαν στο σύνολό της τη στρατηγική και το σχέδιο δράσης που πρότεινε η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης των προγραμμάτων υποστήριξης στις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας. Στο σχέδιο δράσης προβλέπονται τα μέτρα υποστήριξης της προώθησης και της ανάπτυξης των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας. Στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της κοινοτικής στρατηγικής και του προγράμματος δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (1998-2000) [3] διαπιστώνεται η πρόοδος που πραγματοποιήθηκε, με παράλληλη υπογράμμιση ότι απαιτούνται ακόμα προσπάθειες σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και, ιδίως, νέα νομοθετικά μέτρα υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και η προώθησή τους.

(8) Εφόσον η πλειονότητα των κοινοτικών νομοθετικών μέτρων αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση, ιδίως δε η επισήμανση του ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού γραφείου και επικοινωνιών, καθώς και η τυποποίηση των συσκευών φωτισμού, θέρμανσης και κλιματισμού δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τα κράτη μέλη, πρέπει να αναληφθεί προσπάθεια προώθησης σε κοινοτικό επίπεδο, με τη βοήθεια ειδικών προγραμμάτων, ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες για την εξέλιξη προς την κατεύθυνση αειφόρων ενεργειακών συστημάτων.

(9) Το ίδιο ισχύει όσον αφορά κοινοτικά μέτρα που αποσκοπούν σε μεγαλύτερη διείσδυση στην αγορά των ανανεώσιμων ενεργειακών πόρων, ιδίως την τυποποίηση εξοπλισμού για την παραγωγή και κατανάλωση ανανεώσιμων μορφών ενέργειας.

(10) Η απόφαση 1999/21/ΕΚ/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1998 για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος πλαισίου για δράσεις στον τομέα της ενέργειας (1998-2002) και συναφή μέτρα [4], καθώς και οι αποφάσεις που προβλέπουν ειδικά προγράμματα, συγκεκριμένα η απόφαση 1999/22/ΕΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1998 για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος μελετών, αναλύσεων, προβλέψεων και άλλων συναφών εργασιών στον τομέα της ενέργειας (1998-2002) — Πρόγραμμα ETAP [5], η απόφαση 1999/23/ΕΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1998 για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος για την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της ενέργειας (1998-2002) — Πρόγραμμα Synergy [6], η απόφαση 1999/24/ΕΚ/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1998 για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος τεχνολογικών δράσεων για την προώθηση της αντιρρυπαντικής και αποδοτικής χρησιμοποίησης των στερεών καυσίμων (1998-2002) — Πρόγραμμα Carnot [7], η απόφαση 1999/25/ΕΚ/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999 για τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος δράσεων (1998-2002) στον πυρηνικό τομέα σχετικά με την ασφάλεια μεταφοράς ραδιενεργών υλικών, τους ελέγχους των διασφαλίσεων και τη βιομηχανική συνεργασία ώστε να προωθηθούν ορισμένα ζητήματα ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων στις χώρες που συμμετέχουν προς το παρόν στο πρόγραμμα TACIS — Πρόγραμμα SURE [8], η απόφαση 646/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2000 σχετικά με τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης (1998-2002) — Πρόγραμμα Altener [9], και η απόφαση 647/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28 Φεβρουαρίου 2000 σχετικά με τη θέσπιση πολυετούς προγράμματος για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (1998-2002) — Πρόγραμμα SAVE [10], λήγουν την 31η Δεκεμβρίου 2002.

(11) Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, της απόφασης 1999/21/ΕΚ, Ευρατόμ, η Επιτροπή αναθέτει σε ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες της εξωτερική αξιολόγηση του εν λόγω προγράμματος πλαισίου και των ειδικών προγραμμάτων. Οι αξιολογητές αναγνωρίζουν, στην έκθεσή τους, ιδιαίτερα των προγραμμάτων Altener, SAVE, Synergy και ETAP στην εφαρμογή της ενεργειακής στρατηγικής και της κοινοτικής στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη. Διαπιστώνουν τις ελλείψεις μέσων των εν λόγω προγραμμάτων έναντι των πραγματικών αναγκών και συνιστούν την ενίσχυσή τους.

(12) Λαμβανομένης υπόψη της κοινοτικής στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη, καθώς και των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων του προγράμματος πλαισίου, θεωρείται απαραίτητο να ενισχυθεί η κοινοτική υποστήριξη στους τομείς της ενέργειας που συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη, με τη συγκέντρωσή τους σε ένα μόνο πρόγραμμα, με τίτλο «Ευφυής ενέργεια για την Ευρώπη», που θα περιλαμβάνει τέσσερα ειδικά πεδία.

(13) Η σημασία και η επιτυχία της κοινοτικής υποστήριξης στις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, στο πλαίσιο του προγράμματος Altener κατά τη χρονική περίοδο 1993-2002 αιτιολογεί τη συνέχισή του και τη συμπερίληψή του στο υφιστάμενο πρόγραμμα ειδικού πεδίου αναφορικά με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας με τίτλο «Altener».

(14) Η ανάγκη ενίσχυσης της κοινοτικής υποστήριξης για την ορθολογική χρήση της ενέργειας και η επιτυχία του προγράμματος SAVE κατά τη χρονική περίοδο 1991-2002 αιτιολογεί την συμπερίληψή του στο υφιστάμενο πρόγραμμα ειδικού πεδίου αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση, με τίτλο «SAVE».

---

[1] COM(97) 599 τελικό.

[2] ΕΕ C 198 της 24.6.1998, σ. 1.

[3] COM(2001) 69 τελικό.

[4] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 16.

[5] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 20.

[6] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 23.

[7] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 28.

[8] ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 31.

[9] ΕΕ L 79 της 25.10.2000, σ. 1.

[10] ΕΕ L 79 της 25.10.2000, σ. 6.

(15) Η βελτίωση της χρήσης της ενέργειας στον τομέα των μεταφορών αποκτά μεγάλη σημασία στο πλαίσιο των κοινοτικών προσπαθειών που αποβλέπουν στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τις μεταφορές, γεγονός που αιτιολογεί τη συμπερίληψή του στο υφιστάμενο πρόγραμμα ειδικού πεδίου αναφορικά με τις ενεργειακές πτυχές των μεταφορών, με τίτλο «Steer».

(16) Η ανάγκη προώθησης μορφών βέλτιστης πρακτικής που έχουν αναπτυχθεί στην Κοινότητα στους τομείς των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης, και η μετάδοσή τους ιδίως σε αναπτυσσόμενες χώρες συνιστά μία από τις προτεραιότητες των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα σε διεθνές επίπεδο, όπως και η ενίσχυση της συνεργασίας κατά τη χρησιμοποίηση των ευέλικτων μηχανισμών του πρωτοκόλλου του Κιότο. Για την εξασφάλιση της συνέχειας ως προς το παλαιό πρόγραμμα Synergy για τις δράσεις στα προαναφερθέντα πεδία, πρέπει να συμπεριληφθεί στο υφιστάμενο πρόγραμμα ένα ειδικό πεδίο αναφορικά με την προώθηση ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας, με τίτλο «Coopener».

(17) Με την παρούσα απόφαση καθορίζεται, για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, προϋπολογισμός που αποτελεί πλαίσιο αναφοράς για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, υπό την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού.

(18) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος προγράμματος που αφορά την εφαρμογή της κοινοτικής στρατηγικής στα πεδία της ενέργειας που συμβάλουν στην αειφόρο ανάπτυξη δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν ικανοποιητικά σε επίπεδο κρατών μελών, καθώς η εν λόγω εφαρμογή συνεπάγεται δράση προώθησης και ανταλλαγές βάσει στενής συνεργασίας σε ευρωπαϊκή κλίμακα μεταξύ των διαφόρων συντελεστών σε κοινοτικό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν συνεπώς να πραγματοποιηθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, μπορεί η Κοινότητα να λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που αναγνωρίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα απαραίτητα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(19) Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης ισχύουν με την επιφύλαξη των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ και ιδίως του κοινοτικού πλαισίου κρατικών ενισχύσεων υπέρ του περιβάλλοντος.

(20) Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Θεσπίζεται πολυετές πρόγραμμα δράσεων στον τομέα της ενέργειας, εφεξής καλούμενο «Ευφυής ενέργεια για την Ευρώπη», για την περίοδο 2003-2006.

2. Το παρόν πρόγραμμα συμβάλει στην εφαρμογή της μεσομακροπρόθεσμης κοινοτικής ενεργειακής στρατηγικής και ιδίως και στους ακόλουθους γενικούς στόχους:

α) την ασφάλεια εφοδιασμού,

β) την ανταγωνιστικότητα και

γ) την προστασία του περιβάλλοντος.

Αποσκοπεί στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και της προστασίας του περιβάλλοντος, διευκολύνοντας έτσι την αποτελεσματική συνάρθρωση των μέτρων αυτών με τις δράσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πολιτικών.

Επίσης, αποσκοπεί στην ενίσχυση της διαφάνειας, της συνάφειας και του συντονισμού του συνόλου των δράσεων και λοιπών μέτρων στον τομέα της ενέργειας.

Άρθρο 2

Οι ειδικοί στόχοι του παρόντος προγράμματος είναι οι ακόλουθοι:

α) να παράσχει τα απαραίτητα στοιχεία για την επεξεργασία και εφαρμογή μεσομακροπρόθεσμης ενεργειακής πολιτικής, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο της ζήτησης, την αυξανόμενη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την ενεργειακή διαφοροποίηση, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών και της ανάπτυξης του δυναμικού των περιφερειών, ιδίως των απομακρυσμένων περιφερειών, καθώς και την κατάρτιση των απαραίτητων νομοθετικών μέτρων για την επίτευξη των εν λόγω στρατηγικών στόχων·

β) να αναπτύξει τους απαραίτητους μηχανισμούς και μέσα για εξασφάλιση της παρακολούθησης, του ελέγχου και της αξιολόγησης του αντίκτυπου των μέτρων που έχουν θεσπιστεί σε κοινοτικό επίπεδο και σε επίπεδο των κρατών μελών της Ένωσης, στα πεδία της ενεργειακής απόδοσης και των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειακών πτυχών των μεταφορών·

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

γ) να επιφέρει πραγματική αλλαγή στην ενεργειακή συμπεριφορά στην Κοινότητα μέσω της ευαισθητοποίησης των κύριων ενδιαφερόμενων συντελεστών, των επιχειρήσεων και των πολιτών εν γένει, ώστε να προχωρήσουν σε αποδοτικά και ευφυή συστήματα παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας, που στηρίζονται σε στέρεες και αειφόρες βάσεις, προωθώντας τις ανταλλαγές εμπειριών και τεχνογνωσίας, υποστηρίζοντας τις δράσεις που στοχεύουν στην ενθάρρυνση των επενδύσεων στις αναδυόμενες τεχνολογίες και ενθαρρύνοντας τη διάδοση βέλτιστης πρακτικής και βέλτιστης διαθέσιμης τεχνικής, συμπεριλαμβανομένου και του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την προώθηση σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 3

1. Το παρόν πρόγραμμα διαρθρώνεται σε τέσσερα ειδικά πεδία:

α) το πεδίο «SAVE», που αφορά βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και της διαχείρισης της ζήτησης, ιδίως στα κτίρια και στη βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης νομοθετικών μέτρων και της εφαρμογής τους·

β) το πεδίο «Altener», που αφορά προώθηση νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας για συγκεντροποιημένη και αποκεντρωμένη παραγωγή, καθώς και της ένταξή τους στο αστικό περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης νομοθετικών μέτρων και της εφαρμογής τους·

γ) το πεδίο «Steer», που αφορά υποστήριξη σε πρωτοβουλίες που αφορούν τις ενεργειακές πτυχές των μεταφορών, τη διαφοροποίηση των καυσίμων και την προώθηση καυσίμων από ανανεώσιμες πηγές, καθώς και της ενεργειακής απόδοσης στις μεταφορές, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης νομοθετικών μέτρων και της εφαρμογής τους·

δ) το πεδίο «Coopener», που αφορά υποστήριξη σε πρωτοβουλίες που αφορούν την προώθηση ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και ενεργειακής απόδοσης σε αναπτυσσόμενες χώρες.

2. Μπορούν να δρομολογηθούν πρωτοβουλίες με την ονομασία «κεντρικές δράσεις», όπου εντάσσονται περισσότερα του ενός ειδικά πεδία ή/και αφορούν συγκεκριμένες κοινοτικές πρωτοβουλίες, π.χ. στις εξόχως απόκεντρες περιοχές του άρθρου 299, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Άρθρο 4

1. Για καθένα από τα τέσσερα ειδικά πεδία του άρθρου 3, παράγραφος 1, η κοινοτική χρηματοδότηση βάσει του προγράμματος προορίζεται σε δράσεις ή έργα που αφορούν:

α) την εφαρμογή μεσομακροπρόθεσμων στρατηγικών στα πεδία της ενέργειας που συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη, στην ασφάλεια εφοδιασμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, στην ανταγωνιστικότητα και στην προστασία του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της εκπόνησης προτύπων, συστημάτων επισήμανσης και πιστοποίησης, καθώς και μακροπρόθεσμων εκούσιων δεσμεύσεων με τη βιομηχανία, καθώς και στρατηγικών μελετών βάσει κοινών αναλύσεων, τακτική παρακολούθηση της εξέλιξης των αγορών και των ενεργειακών τάσεων·

β) δημιουργία ή διεύρυνση των δομών και των μέσων για την ανάπτυξη αειφόρων ενεργειακών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένων του τοπικού και περιφερειακού ενεργειακού προγραμματισμού και διαχείρισης, καθώς και ανάπτυξη κατάλληλων χρηματοοικονομικών προϊόντων και μηχανισμών της αγοράς·

γ) προώθηση συστημάτων και εξοπλισμών στο πεδίο της αειφόρου ενέργειας για επιτάχυνση της διείσδυσής τους στην αγορά και ενθάρρυνση των επενδύσεων που διευκολύνουν τη μετάβαση μεταξύ επίδειξης και εμπορικής εκμετάλλευσης των πλέον αποδοτικών τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων δράσεων ευαισθητοποίησης και δημιουργίας θεσμικών δυνατοτήτων που αποσκοπούν στην υλοποίηση του μηχανισμού για την περιβαλλοντικά συμβατή ανάπτυξη και της κοινής εφαρμογής στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο·

δ) ανάπτυξη των δομών πληροφόρησης, εκπαίδευσης και κατάρτισης· αξιοποίηση των αποτελεσμάτων, προαγωγή και διάδοση τεχνογνωσίας και βέλτιστης πρακτικής, και το σύνολο των καταναλωτών, καθώς και συνεργασία με τα κράτη μέλη μέσω δικτύων που λειτουργούν σε κοινοτική και διεθνή κλίμακα·

ε) παρακολούθηση της εφαρμογής και του αντίκτυπου της κοινοτικής πολιτικής, καθώς και των δράσεων υποστήριξης·

στ) αξιολόγηση του αντίκτυπου των δράσεων και έργων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του προγράμματος.

2. Βάσει του παρόντος προγράμματος, η οικονομική ενίσχυση που χορηγείται σε δράσεις και μέτρα στα τέσσερα ειδικά πεδία του άρθρου 3, παράγραφος 1, καθορίζεται συναρτήσει της κοινοτικής προστιθέμενης αξίας της προτεινόμενης δράσης και εξαρτάται από το ενδιαφέρον και τον λογιζόμενο αντίκτυπο, καθώς και από την προέλευση της πρωτοβουλίας.

Η ενίσχυση δεν μπορεί, κατά κανόνα, να υπερβεί ποσοστό ύψους 50 % του συνολικού κόστους του μέτρου, ενώ το υπόλοιπο μπορεί να καλυφθεί από δημόσιους ή ιδιωτικούς πόρους, είτε από συνδυασμό τους. Η εν λόγω ενίσχυση μπορεί, ωστόσο, να καλύπτει το σύνολο του κόστους ορισμένων δράσεων, όπως οι μελέτες και άλλες δράσεις που προορίζονται για την κατάρτιση, συμπλήρωση, εφαρμογή και αξιολόγηση του αντίκτυπου της κοινοτικής στρατηγικής και των μέτρων πολιτικής, καθώς και των μέτρων που προτείνει η Επιτροπή για ενθάρρυνση των ανταλλαγών εμπειρίας και τεχνογνωσίας ενόψει της βελτίωσης του συντονισμού μεταξύ των κοινοτικών, εθνικών, διεθνών και άλλων πρωτοβουλιών.

Το σύνολο των δαπανών που αφορούν δράσεις και μέτρα που αναλαμβάνονται αποκλειστικά κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής βαρύνουν την Κοινότητα.

Άρθρο 5

1. Εντός εξαμήνου από τη θέσπιση της παρούσας απόφασης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε διαβούλευση με την επιτροπή του άρθρου 8 παράγραφος 1, καταρτίζει πρόγραμμα εργασιών. Για την κατάρτιση και εφαρμογή του εν λόγω προγράμματος εργασιών ακολουθείται διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2.

2. Στο πρόγραμμα εργασιών αναφέρονται λεπτομερώς:

α) οι κατευθυντήριες γραμμές, οι ειδικοί στόχοι και οι προτεραιότητες για καθένα από τα ειδικά πεδία του άρθρου 3, παράγραφος 1, λαμβανομένης υπόψη της προστιθέμενης αξίας από το σύνολο των προτεινόμενων μέτρων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τα υφιστάμενα μέτρα·

β) οι λεπτομέρειες εφαρμογής, διακρίνοντας μεταξύ των δράσεων που προβλέπονται κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής και όσων η πρωτοβουλία προέρχεται από τον τομέα ή/και την αγορά, καθώς και τις λεπτομέρειες χρηματοδότησης, τον τύπο και τους κανόνες συμμετοχής·

γ) τα κριτήρια επιλογής και τις λεπτομέρειες εφαρμογής τους για κάθε τύπο δράσης, καθώς και τη μέθοδο και τα μέσα παρακολούθησης και αξιοποίησης των αποτελεσμάτων των δράσεων ή/και των έργων, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των δεικτών επιδόσεων·

δ) το ενδεικτικό ημερολόγιο εφαρμογής του προγράμματος εργασιών, ιδίως όσον αφορά το περιεχόμενο των προσκλήσεων υποβολής προτάσεων·

ε) τον τρόπο συντονισμού και συνάρθρωσης με άλλες κοινοτικές πολιτικές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, καθώς και τη διαδικασία εκπόνησης και εφαρμογής δράσεων και μέτρων συντονισμένων με τις αντίστοιχες των κρατών μελών στο πεδίο της αειφόρου ενέργειας, αποσκοπώντας σε προστιθέμενη αξία σε σχέση με μέτρα που έχουν ληφθεί μεμονωμένα από κάθε κράτος μέλος και επιδιώκοντας το βέλτιστο συντονισμό των διάφορων μέσων που διαθέτουν τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και τα κράτη μέλη·

στ) εάν απαιτηθεί, τις πρακτικές ρυθμίσεις για να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή στο πρόγραμμα απομακρυσμένων και περιφερειακών περιοχών, καθώς και η συμμετοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ).

Άρθρο 6

1. Το ποσό χρηματικής αναφοράς για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος ορίζεται σε 215 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, εντός του ορίου των δημοσιονομικών προοπτικών.

Τα σχετικά κονδύλια καθορίζονται ενδεικτικά για κάθε ειδικό πεδίο. Ενδεικτική κατανομή του εν λόγω ποσού περιλαμβάνεται στο παράρτημα. Η εν λόγω κατανομή του προϋπολογισμού παρουσιάζει ευελιξία μεταξύ των πεδίων ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στην εξέλιξη των αναγκών του τομέα.

2. Οι λεπτομέρειες της χρηματοοικονομικής ενίσχυσης της Κοινότητας για δράσεις που αναλαμβάνονται βάσει του παρόντος προγράμματος καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1997.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος και για την κατάρτιση των έργων των κατευθυντήριων γραμμών που αφορούν δράσεις και μέτρα με βάση κάθε ειδικό πεδίο του άρθρου 3, παράγραφος 1. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8, παράγραφος 2.

Άρθρο 8

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών και προεδρευόμενη από τον εκπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Σε περίπτωση που γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με τήρηση των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή εξετάζει κάθε χρόνο την πορεία της εφαρμογής του παρόντος προγράμματος και των δράσεων που έχουν αναληφθεί στα τέσσερα ειδικά πεδία του άρθρου 3 παράγραφος 1.

2. Το τρίτο έτος της περιόδου εφαρμογής του προγράμματος και, οπωσδήποτε, προτού υποβάλλει τις προτάσεις της αναφορικά με την εκπόνηση μεταγενέστερου προγράμματος, η Επιτροπή αναθέτει σε ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες εξωτερική αξιολόγηση της συνολικής εφαρμογής των κοινοτικών δράσεων που διεξάγονται βάσει του παρόντος προγράμματος. Η Επιτροπή ανακοινώνει τα συμπεράσματα της εν λόγω αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 10

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, η συμμετοχή στο παρόν πρόγραμμα είναι ελεύθερη για κάθε νομικό πρόσωπο, δημόσιο ή ιδιωτικό, που είναι εγκατεστημένο στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Η συμμετοχή στο παρόν πρόγραμμα είναι ελεύθερη για τις υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, σύμφωνα με τους όρους που έχουν καθοριστεί στις ευρωπαϊκές συμφωνίες, στα σχετικά συμπληρωματικά πρωτόκολλα, καθώς και στις αποφάσεις των αντίστοιχων Συμβουλίων σύνδεσης. Είναι επίσης ανοικτό για τη συμμετοχή της Κύπρου, της Μάλτας και της Τουρκίας, βάσει των διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί με τις εν λόγω χώρες.

3. Το παρόν πρόγραμμα είναι επίσης ανοικτό για τη συμμετοχή χωρών της ΕΖΕΣ/ΕΟΧ, βάσει συμπληρωματικών πιστώσεων και με διαδικασίες που θα συμφωνηθούν με τις εν λόγω χώρες.

Άρθρο 11

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ [1]

Πεδία δράσης	εκατομμύρια ευρώ (2003-2006)
1. Ορθολογική χρήση της ενέργειας και έλεγχος της ζήτησης	75
2. Νέες και ανανεώσιμες μορφές ενέργειας και διαφοροποίηση της παραγωγής ενέργειας	86
3. Ενεργειακές πτυχές των μεταφορών	35
4. Προώθηση ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και της ενεργειακής απόδοσης σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες	19
Σύνολο	215 [2] [3] [4]

[1] Τα σχετικά κονδύλια καθορίζονται ενδεικτικά για τα ειδικά πεδία «ορθολογική χρήση της ενέργειας και έλεγχος της ζήτησης», «νέες και ανανεώσιμες μορφές ενέργειας και διαφοροποίηση της παραγωγής ενέργειας» και «ενεργειακές πτυχές των μεταφορών». Η εν λόγω κατανομή του προϋπολογισμού είναι ευέλικτη ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στην εξέλιξη των αναγκών του τομέα.

[2] Οι πιστώσεις που προορίζονται για δράσεις προώθησης σε διεθνές επίπεδο δεν θα υπερβούν ποσοστό 8,8 % του συνολικού κόστους του προγράμματος.

[3] Από το 2004 κ.ε. προβλέπεται συμπληρωματική συνεισφορά, εξαιτίας της προσχώρησης των νέων κρατών μελών.

[4] Ο προϋπολογισμός για τον εκτελεστικό οργανισμό καθορίζεται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή σε ποσοστό της συνολικής χρηματοδότησης του προγράμματος.

Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή της συμφωνίας επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας και Ουκρανίας

(2002/C 203 E/10)

COM(2002) 178 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 15 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 170 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την πρώτη πρόταση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 300 παράγραφος 2.

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Μια συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κρατών μελών αφενός και Ουκρανίας αφετέρου υπεγράφη στις 16 Ιουνίου 1994 και ετέθη σε ισχύ την 1η Μαρτίου 1998 [1].

(2) Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι, στις 11 Δεκεμβρίου 1999 [2], υιοθετήθηκε μια κοινή στρατηγική του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την Ουκρανία.

(3) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ουκρανία εφαρμόζουν ειδικά προγράμματα Ε&ΤΑ σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος.

Με βάση την υπάρχουσα πείρα, και οι δύο πλευρές έχουν εκφράσει την επιθυμία να εμβαθύνουν και να διευρύνουν το πλαίσιο της συνεργασίας τους στην επιστήμη και την τεχνολογία.

Η υπόψη συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας εντάσσεται σε μια συνολικότερη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την Ουκρανία.

(4) Με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2001, το Συμβούλιο ανέθεσε στην Επιτροπή να διαπραγματευτεί εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μια συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Ουκρανία. Οι διαπραγματεύσεις, που διεξήχθησαν σύμφωνα με τις διαπραγματευτικές κατευθύνσεις, κατέληξαν στο συνημμένο σχέδιο συμφωνίας με τα δύο παραρτήματα.

(5) Με την επιφύλαξη ενδεχόμενης σύναψής της σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η συμφωνία που μονογραφήθηκε στις 13 Νοεμβρίου 2001 στο Κίεβο, θα πρέπει να υπογραφεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Με την επιφύλαξη ενδεχόμενης σύναψής της σε μεταγενέστερη ημερομηνία, ανατίθεται στον Πρόεδρο του Συμβουλίου να ονομάσει το άτομο που θα εξουσιοδοτηθεί να υπογράψει εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας και Ουκρανίας.

---

[1] ΕΕ L 49 της 19.2.1998, σ. 3.

[2] ΕΕ L 331 της 23.12.1999.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Συνεργασία στον τομέα της επιστήμης και τεχνολογίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας και Ουκρανίας

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, στο εξής «η Κοινότητα»,

αφενός,

και

η ΟΥΚΡΑΝΙΑ

αφετέρου,

στο εξής τα «μέρη»,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία της επιστήμης και της τεχνολογίας για την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η Κοινότητα και η Ουκρανία αναπτύσσουν ερευνητικές και τεχνολογικές δραστηριότητες σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος και ότι η εκατέρωθεν συμμετοχή στις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας θα αποβεί επωφελής και για τις δύο πλευρές,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας που έχει συναφθεί μεταξύ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κρατών μελών αφενός και Ουκρανίας αφετέρου και η οποία υπεγράφη στις 16 Ιουνίου 1994, και ιδίως το άρθρο 58,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εγκαθιδρύσουν μια επίσημη βάση συνεργασίας στην επιστημονική και τεχνολογική έρευνα που θα διευρύνει και θα ενισχύει τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων συνεργασίας σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος και θα ενθαρρύνει την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της συνεργασίας προς οικονομικό και κοινωνικό όφελος των μερών,

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Σκοπός

Τα μέρη ενθαρρύνουν, αναπτύσσουν και διευκολύνουν τις δραστηριότητες συνεργασίας σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος, στο πλαίσιο των οποίων διεξάγουν δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης στην επιστήμη και την τεχνολογία.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας:

α) ως «δραστηριότητα συνεργασίας» νοείται κάθε δραστηριότητα την οποία τα μέρη αναλαμβάνουν ή υποστηρίζουν δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, και η οποία συμπεριλαμβάνει κοινή έρευνα·

β) ως «πληροφορίες» νοούνται τα επιστημονικά ή τεχνικά δεδομένα, αποτελέσματα ή μέθοδοι έρευνας και ανάπτυξης που προκύπτουν από κοινή έρευνα, καθώς και τυχόν άλλα δεδομένα συνδεόμενα με τις δραστηριότητες συνεργασίας·

γ) η «πνευματική ιδιοκτησία» νοείται όπως στο άρθρο 2 της σύμβασης της Στοκχόλμης, της 14ης Ιουλίου 1967, περί ιδρύσεως Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας·

δ) ως «κοινή έρευνα» νοείται η έρευνα που διεξάγεται με χρηματοδοτική υποστήριξη ενός ή και των δύο μερών, και στην οποία συνεργάζονται ερευνητές τόσο από την Κοινότητα όσο και από την Ουκρανία·

ε) ως «συμμετέχων» νοείται κάθε πρόσωπο, νομική οντότητα, πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή άλλος φορέας που συμμετέχει σε δραστηριότητα συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, υπηρεσιών και επίσημων οργανισμών των ίδιων των μερών.

Άρθρο 3

Αρχές

Οι δραστηριότητες συνεργασίας διεξάγονται βάσει των ακόλουθων αρχών:

α) αμοιβαίο όφελος

β) έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών που ενδέχεται να επηρεάσουν τις δραστηριότητες συνεργασίας

γ) ισόρροπη επίτευξη οικονομικού και κοινωνικού οφέλους για την Κοινότητα και την Ουκρανία, λαμβανομένης υπόψη της συμβολής των εκάστοτε συμμετεχόντων ή/και των μερών στις δραστηριότητες συνεργασίας.

Άρθρο 4

Πεδία των δραστηριοτήτων συνεργασίας

α) Συνεργασία μπορεί να διεξάγεται στα πλαίσια δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, βασικής έρευνας συμπεριλαμβανομένης, που εμπίπτουν στα ακόλουθα πεδία:

— περιβάλλον και κλίμα, συμπεριλαμβανομένης της γεωσκόπησης

— βιοϊατρική και υγεία

— γεωργία, δασοκομία και αλιεία

— βιομηχανικές τεχνολογίες και τεχνολογίες της παραγωγής

— υλικά και μετρολογία

— μη πυρηνικές μορφές ενέργειας

— μεταφορές

— τεχνολογίες της κοινωνίας της πληροφορίας

— κοινωνικές επιστήμες

— πολιτική της επιστήμης και της τεχνολογίας

— κατάρτιση και ανταλλαγή επιστημόνων.

β) Στον ανωτέρω πίνακα θα μπορούσαν να προστεθούν και άλλα πεδία μετά από μελέτη και σύσταση της μεικτής επιτροπής Κοινότητας-Ουκρανίας του άρθρου 6 της συμφωνίας.

Άρθρο 5

Μορφές των δραστηριοτήτων συνεργασίας

α) Η συνεργασία μπορεί να συμπεριλαμβάνει τις ακόλουθες δραστηριότητες:

1. Συμμετοχή ουκρανικών φορέων σε κοινοτικά έργα που εμπίπτουν στα πεδία των δραστηριοτήτων συνεργασίας και αμοιβαία συμμετοχή φορέων εγκατεστημένων στην Κοινότητα σε έργα της Ουκρανίας που εμπίπτουν στα ίδια πεδία. Η συμμετοχή αυτή υπόκειται στους νόμους, κανόνες, κανονιστικές ρυθμίσεις και διαδικασίες που ισχύουν στο καθένα από τα μέρη. Στα έργα μπορούν να συμμετέχουν επιστημονικοί και τεχνολογικοί οργανισμοί ενός των μερών· είναι επίσης δυνατόν να αναλαμβάνονται έργα σε συνεργασία με υπηρεσίες και επίσημους φορείς των μερών.

2. Ελεύθερη πρόσβαση στις υποδομές έρευνας και από κοινού χρησιμοποίηση αυτών (συμπεριλαμβάνονται εγκαταστάσεις και χώροι για παρακολούθηση, παρατήρηση και διεξαγωγή πειραμάτων), καθώς και συγκέντρωση δεδομένων που άπτονται των δραστηριοτήτων συνεργασίας.

3. Επισκέψεις και ανταλλαγές επιστημόνων, μηχανικών και λοιπού προσωπικού, ενόψει συμμετοχής τους σε σεμινάρια, συνέδρια και εργαστήρια που σχετίζονται με τη συνεργασία βάσει της παρούσας συμφωνίας.

4. Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με πρακτικές, νομοθεσία, κανονιστικές ρυθμίσεις και προγράμματα που σχετίζονται με τη συνεργασία στα πλαίσια της παρούσας συμφωνίας.

5. Άλλες δραστηριότητες που συμφωνούνται αμοιβαίως από τη μεικτή επιτροπή Κοινότητας-Ουκρανίας, σύμφωνα με τις πολιτικές και τα προγράμματα των μερών.

β) Κοινά ερευνητικά έργα διεξάγονται δυνάμει της παρούσας συμφωνίας μόνον εφόσον οι συμμετέχοντες σε ένα έργο έχουν προηγουμένως εκπονήσει κοινό σχέδιο διαχείρισης της τεχνολογίας, όπως προβλέπεται στο παράρτημα 1 της παρούσας συμφωνίας.

γ) Τα μέρη μπορούν από κοινού να διεξάγουν δραστηριότητες συνεργασίας με τρίτα μέρη.

Άρθρο 6

Συντονισμός και προώθηση δραστηριοτήτων συνεργασίας

α) Για λόγους συντονισμού και διευκόλυνσης των δραστηριοτήτων συνεργασίας που αναλαμβάνονται βάσει της παρούσας συμφωνίας, τα μέρη συγκροτούν μεικτή επιτροπή Κοινότητας-Ουκρανίας για συνεργασία στο πεδίο της επιστήμης και της τεχνολογίας (στο εξής «επιτροπή»).

Η Επιτροπή συνεδριάζει στο πλαίσιο της αντίστοιχης υποεπιτροπής, η οποία έχει συσταθεί δυνάμει της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κρατών μελών αφενός και Ουκρανίας αφετέρου.

β) Τα καθήκοντα της επιτροπής περιλαμβάνουν:

1. εποπτεία και προώθηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται βάσει της παρούσας συμφωνίας·

2. διατύπωση συστάσεων δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος β)·

3. διατύπωση προτάσεων δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 5 υπό α)·

4. παροχή συμβουλών προς τα μέρη σχετικά με τρόπους βελτίωσης της συνεργασίας συνεπείς προς τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα συμφωνία·

5. υποβολή ετήσιας έκθεσης σχετικά με την πρόοδο και την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας που αναλαμβάνεται βάσει της παρούσας συμφωνίας·

6. επανεξέταση της αποτελεσματικής και ουσιαστικής λειτουργίας της παρούσας συμφωνίας·

7. συνεκτίμηση της σημασίας των περιφερειακών πτυχών της συνεργασίας.

γ) Η επιτροπή συνέρχεται μία φορά κατ'έτος. Οι συσκέψεις πραγματοποιούνται εναλλάξ στην Κοινότητα και την Ουκρανία. Έκτακτες συσκέψεις συγκαλούνται με κοινή συμφωνία των μερών.

δ) Η επιτροπή έχει περιορισμένη σύνθεση και απαρτίζεται από ίσο αριθμό επίσημων εκπροσώπων των μερών. Η επιτροπή καταρτίζει εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος υπόκειται στην έγκριση των μερών. Οι αποφάσεις της επιτροπής λαμβάνονται συναινετικά. Σε κάθε συνεδρίαση τηρούνται πρακτικά, στα οποία καταγράφονται οι αποφάσεις και τα κυριότερα σημεία συζήτησης. Τα πρακτικά υπόκεινται στην έγκριση των ατόμων που έχει επιλέξει η κάθε πλευρά για να διευθύνουν από κοινού τις εργασίες της συνεδρίασης. Η ετήσια έκθεση της επιτροπής διαβιβάζεται στο συμβούλιο συνεργασίας και στην επιτροπή συνεργασίας που έχουν συσταθεί βάσει της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κρατών μελών αφενός και Ουκρανίας αφετέρου, καθώς και στις αρμόδιες αρχές εκάστου των μερών.

Άρθρο 7

Χρηματοδότηση και φοροαπαλλαγές

α) Οι δραστηριότητες επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας υπόκεινται στους διατιθέμενους πόρους καθώς και στις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, πολιτικές και προγράμματα της Κοινότητας και της Ουκρανίας. Κατά κανόνα, κάθε μέρος βαρύνεται με το κόστος εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του που απορρέουν από την παρούσα συμφωνία, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών συμμετοχής στις συσκέψεις της επιτροπής.

β) Σε περιπτώσεις ειδικών μορφών επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας για τις οποίες προβλέπεται χρηματοδοτική ενίσχυση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είτε άμεση είτε έμμεση διαμέσου οργανισμών που ιδρύονται με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι σχετικές ενισχύσεις, χρηματοδότηση ή άλλου είδους, για επιστημονικές και τεχνολογικές δραστηριότητες συμμετεχόντων από την Ουκρανία τυγχάνουν προνομιακής φορολογικής και δασμολογικής μεταχείρισης. Η Ουκρανία απαλλάσσει κάθε ενίσχυση τέτοιου είδους από τελωνειακές επιβαρύνσεις και δασμούς, φόρο προστιθέμενης αξίας, φόρο εισοδήματος και κάθε άλλο φόρο ή δασμό ισοδύναμου αποτελέσματος.

Άρθρο 8

Είσοδος προσωπικού και εξοπλισμού

Έκαστο των μερών λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τις δικές του νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, ώστε να διευκολύνει την είσοδο, παραμονή και έξοδο προσώπων, υλικού, δεδομένων και εξοπλισμού που υπεισέρχονται σε δραστηριότητες συνεργασίας διεξαγόμενες δυνάμει της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 9

Πληροφορίες και πνευματική ιδιοκτησία

Η διάδοση και χρήση των πληροφοριών, καθώς και η διαχείριση, ο επιμερισμός και η άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, που απορρέουν από κοινή έρευνα δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, διέπονται από τις διατάξεις του παραρτήματος 2 της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 10

Λοιπές συμφωνίες και μεταβατικές διατάξεις

1. Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη άλλων συμφωνιών ή ρυθμίσεων που ισχύουν μεταξύ των μερών καθώς και συμφωνιών ή ρυθμίσεων μεταξύ των μερών και τρίτων.

2. Τα μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να υπαχθούν στους όρους της παρούσας συμφωνίας τυχόν διακανονισμοί επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ Κοινότητας και Ουκρανίας οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 11

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται αφενός στα εδάφη όπου ισχύει η συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και με τους όρους που προβλέπει η συνθήκη και αφετέρου στο έδαφος της Ουκρανίας. Η παρούσα διάταξη δεν αποκλείει τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων συνεργασίας σε ανοικτή θάλασσα, στο διάστημα ή στο έδαφος τρίτων χωρών σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος, καταγγελία, επίλυση διαφορών

α) Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία κατά την οποία τα μέρη κοινοποιούν εκατέρωθεν εγγράφως την ολοκλήρωση των αντίστοιχων εσωτερικών διαδικασιών που απαιτούνται για την έναρξη ισχύος αυτής.

β) Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για ένα πρώτο χρονικό διάστημα που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2002, και θα ανανεώνεται με κοινή συμφωνία των μερών για πενταετείς περιόδους.

γ) Εκάτερο των μερών μπορεί ανά πάσα στιγμή να καταγγείλει τη συμφωνία, με γραπτή προειδοποίηση έξι μήνες πριν τη λήξη της. Η λήξη ή η καταγγελία της συμφωνίας δεν θίγει την ισχύ ή τη διάρκεια τυχόν διακανονισμών που έχουν γίνει βάσει αυτής, ούτε τυχόν ειδικά δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν προκύψει δυνάμει των παραρτημάτων.

δ) Η παρούσα συμφωνία μπορεί να τροποποιηθεί με γραπτή συμφωνία των μερών. Οι τροποποιήσεις τίθενται σε ισχύ την ημερομηνία κατά την οποία τα μέρη γνωστοποιούν εκατέρωθεν εγγράφως την ολοκλήρωση των αντίστοιχων εσωτερικών διαδικασιών που απαιτούνται για την τροποποίησή της.

ε) Όλες οι διαφορές που συνδέονται με την ερμηνεία ή εφαρμογή της συμφωνίας, διευθετούνται με αμοιβαία συμφωνία των μερών.

Άρθρο 13

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται εις διπλούν στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, δανικά, ελληνικά, ισπανικά, ιταλικά, ολλανδικά, πορτογαλικά, ρωσικά, σουηδικά, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Έγινε ... ημερομηνία ... έτος ...

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Για την Ουκρανία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΣΔΤ)

Το ΣΔΤ είναι μια ειδική συμφωνία μεταξύ των συμμετεχόντων, η οποία αφορά τη διεξαγωγή κοινής έρευνας καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμμετεχόντων.

Σε ό,τι αφορά την πνευματική ιδιοκτησία, το ΣΔΤ καλύπτει μεταξύ άλλων θέματα κυριότητας και προστασίας, τα δικαιώματα χρήσης για σκοπούς έρευνας και ανάπτυξης, την εκμετάλλευση και τη διάδοση (συμπεριλαμβάνονται οι ρυθμίσεις περί κοινής δημοσίευσης), τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επισκεπτών ερευνητών καθώς και τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών. Το ΣΔΤ μπορεί επίσης να αφορά πληροφορίες νεότερες και παλαιότερες, την παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης και τα παραδοτέα.

Κατά την κατάρτιση των ΣΔΤ λαμβάνονται υπόψη οι στόχοι της κοινής έρευνας, η χρηματοδοτική ή άλλη συμβολή των μερών ή των συμμετεχόντων, τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της παραχώρησης αδειών ανά επικράτεια ή ανά πεδίο χρήσης, η μεταφορά δεδομένων, αγαθών και υπηρεσιών που υπόκεινται σε έλεγχο εξαγωγών, οι απαιτήσεις που επιβάλλονται από τη νομοθεσία καθώς και άλλοι παράγοντες κατά την κρίση των συμμετεχόντων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 9 της παρούσας συμφωνίας, τα δικαιώματα πρόσβασης στις πληροφορίες και η πνευματική ιδιοκτησία που θεμελιώνονται ή εκχωρούνται δυνάμει αυτής επιμερίζονται όπως ορίζει το παρόν παράρτημα.

I. ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Το παρόν παράρτημα έχει εφαρμογή στην κοινή έρευνα που αναλαμβάνεται δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν αλλιώς.

II. ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ, ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

1. Το παρόν παράρτημα καλύπτει τον τρόπο επιμερισμού δικαιωμάτων και συμφερόντων στα μέρη και τους συμμετέχοντες. Κάθε μέρος και οι αντίστοιχοι συμμετέχοντες μεριμνούν ώστε το άλλο μέρος και οι αντίστοιχοι συμμετέχοντες να μπορούν να στοιχειοθετήσουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, επιμεριζόμενα σύμφωνα με το παρόν παράρτημα. Κατά τα άλλα, το παρόν παράρτημα δεν μεταβάλλει ούτε θίγει τον επιμερισμό δικαιωμάτων, συμφερόντων και δικαιωμάτων εκμετάλλευσης ανάμεσα σε ένα μέρος και τους υπηκόους του ή τους αντίστοιχους συμμετέχοντες, επιμερισμό που διέπεται από τη νομοθεσία και τις πρακτικές που εφαρμόζει το εκάστοτε μέρος.

2. Εφαρμόζονται και προβλέπονται στους συμβατικούς διακανονισμούς οι ακόλουθες αρχές:

α) Επαρκής προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα μέρη ή/και οι αντίστοιχοι συμμετέχοντες, κατά περίπτωση, κοινοποιούν αμοιβαίως και σε εύλογο χρονικό διάστημα τη δημιουργία πνευματικής ιδιοκτησίας δυνάμει της παρούσας συμφωνίας ή των εκτελεστικών διακανονισμών, και μεριμνούν εγκαίρως για την προστασία της.

β) Συνεκτίμηση της συμβολής των μερών και των αντίστοιχων συμμετεχόντων κατά τον επιμερισμό δικαιωμάτων και συμφερόντων αυτών.

γ) Αποτελεσματική εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων.

δ) Μη διακριτική μεταχείριση σε βάρος συμμετεχόντων του άλλου μέρους υπέρ οικείων συμμετεχόντων.

ε) Προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.

3. Οι συμμετέχοντες καταρτίζουν από κοινού σχέδιο διαχείρισης της τεχνολογίας (ΣΔΤ) αναφορικά με την κυριότητα και χρήση (συμπεριλαμβάνεται η δημοσίευση) των πληροφοριών και της πνευματικής ιδιοκτησίας που προκύπτουν κατά την πορεία της κοινής έρευνας. Στο παράρτημα 1 περιέχονται τα ενδεικτικά χαρακτηριστικά του ΣΔΤ. Τα ΣΔΤ εγκρίνονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες χρηματοδότησης του μέρους που εμπλέκεται στη χρηματοδότηση της έρευνας, πριν από τη σύναψη των συμβάσεων συνεργασίας σε θέματα έρευνας και ανάπτυξης.

4. Πληροφορίες και πνευματική ιδιοκτησία που προκύπτουν στο πλαίσιο κοινής έρευνας και δεν καλύπτονται από το σχετικό ΣΔΤ, επιμερίζονται, με τη σύμφωνη γνώμη των μερών, βάσει των αρχών που προβλέπονται στο ΣΔΤ. Σε περίπτωση διαφωνίας, η κυριότητα των πληροφοριών και της πνευματικής ιδιοκτησίας θα ανήκει από κοινού σε όλους τους συμμετέχοντες που εμπλέκονται στην κοινή έρευνα από την οποία έχουν προκύψει οι πληροφορίες και η πνευματική ιδιοκτησία. Έκαστος συμμετέχων ο οποίος καλύπτεται από την εν λόγω διάταξη έχει δικαίωμα να κάνει χρήση πληροφοριών και πνευματικής ιδιοκτησίας για δικό του λογαριασμό χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς.

5. Ενώ διατηρούνται οι όροι του ανταγωνισμού σε πεδία που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία, κάθε μέρος μεριμνά ώστε δικαιώματα που αποκτώνται στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας και των σχετικών διακανονισμών να ασκούνται κατά τρόπο ώστε να προωθούνται:

α) η διάδοση και εκμετάλλευση των πληροφοριών που παράγονται, γίνονται γνωστές ή διατίθενται με άλλο τρόπο, δυνάμει της συμφωνίας·

β) η έγκριση και εφαρμογή διεθνών τεχνικών προτύπων.

6. Η καταγγελία ή η λήξη της παρούσας συμφωνίας δεν θίγει δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος παραρτήματος.

III. ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Προβλέπονται συμβατικοί και άλλοι εκτελεστικοί διακανονισμοί οι οποίοι θα διέπουν τα αποκλειστικά δικαιώματα που ανήκουν στα μέρη και τους συμμετέχοντες, σύμφωνα με τη σύμβαση της Βέρνης δια την προστασίαν των φιλολογικών και καλλιτεχνικών έργων (Paris Act 1971).

IV. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του τμήματος V, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο ΣΔΤ, τα μέρη και οι συμμετέχοντες που εμπλέκονται στην κοινή έρευνα δημοσιεύουν από κοινού τα αποτελέσματα αυτής. Με την επιφύλαξη του γενικού αυτού κανόνα, ισχύουν τα εξής:

1. Σε περίπτωση δημοσίευσης από ένα μέρος ή από δημόσιους οργανισμούς αυτού, επιστημονικών και τεχνικών περιοδικών, άρθρων, εκθέσεων, βιβλίων (συμπεριλαμβάνονται βιντεοταινίες και λογισμικό), που είναι προϊόντα κοινής έρευνας δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, το άλλο μέρος αποκτά δικαίωμα, παγκόσμιο, μη αποκλειστικό, αμετάκλητο και χωρίς υποχρέωση καταβολής δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, να μεταφράζει, να αναπαράγει, να διασκευάζει, να μεταδίδει και να διανέμει τα έργα αυτά δημοσίως.

2. Τα μέρη μεριμνούν για την ευρύτερη δυνατή διάδοση έργων επιστημονικού χαρακτήρα που είναι προϊόν κοινής έρευνας δυνάμει της παρούσας συμφωνίας.

3. Όλα τα διατιθέμενα στο κοινό αντίγραφα έργου που προστατεύεται με αποκλειστικά δικαιώματα, τα οποία παράγονται δυνάμει της παρούσας διάταξης, φέρουν τα ονόματα των δημιουργών, εκτός εάν υπάρχει ρητή άρνηση των τελευταίων. Τα αντίγραφα φέρουν επίσης ευδιάκριτη μνεία της αμοιβαίας συμβολής των μερών στη συνεργασία.

V. ΑΚΟΙΝΟΠΟΙΗΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Α. *Τεκμηριωτικές πληροφορίες που δεν κοινοποιούνται*

1. Τα μέρη και οι αντίστοιχοι συμμετέχοντες, κατά περίπτωση, προσδιορίζουν, εγκαίρως και κατά προτίμηση μέσα στο σχέδιο διαχείρισης της τεχνολογίας, τις πληροφορίες των οποίων δεν επιθυμούν κοινοποίηση, λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων τα ακόλουθα κριτήρια:

   α) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών, με την έννοια ότι αυτές, στο σύνολό τους ή με τη συγκεκριμένη μορφή ή διάταξη των επιμέρους στοιχείων τους, δεν είναι ευρέως γνωστές ή εύκολα προσιτές με νόμιμα μέσα στους ειδικούς του εκάστοτε πεδίου·

   β) την πραγματική ή δυνητική εμπορική αξία που έχουν οι πληροφορίες ως εκ του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα·

   γ) προγενέστερη προστασία των πληροφοριών, με την έννοια ότι ο νόμιμος κάτοχός τους έχει λάβει μέτρα αιτιολογούμενα από τις περιστάσεις, για να κατοχυρώσει τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα.

   Τα μέρη και οι αντίστοιχοι συμμετέχοντες, κατά περίπτωση, μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να συμφωνήσουν ως προς τη μη κοινοποίηση, εκτός αντίθετης ένδειξης, του συνόλου ή μέρους των πληροφοριών που παρέχονται, ανταλλάσσονται ή παράγονται στο πλαίσιο της κοινής έρευνας.

2. Κάθε μέρος μεριμνά ώστε το ίδιο και οι συμμετέχοντες να προσδιορίζουν επακριβώς τις πληροφορίες που δεν πρέπει να κοινοποιηθούν, π.χ. με κατάλληλη σήμανση ή απαγορευτική μνεία. Το ίδιο ισχύει και για τυχόν ολική ή μερική αναπαραγωγή των πληροφοριών.

   Το μέρος ή ο συμμετέχων που λαμβάνει γνώση ακοινοποίητων πληροφοριών, τηρεί τον προνομιακό τους χαρακτήρα. Οι περιορισμοί αυτοί αίρονται αυτομάτως, όταν οι πληροφορίες αυτές αποκαλύπτονται και δημοσιοποιούνται από τον κάτοχό τους.

3. Ακοινοποίητες πληροφορίες που γίνονται γνωστές βάσει της συμφωνίας και τίθενται σε γνώση του ενός μέρους προερχόμενες από το άλλο μέρος, μπορούν να προωθούνται από τον παραλήπτη στο προσωπικό του ή σε άτομα που απασχολούνται για λογαριασμό του ή σε άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες αυτού που έχουν εξουσιοδοτηθεί να εξυπηρετήσουν τους συγκεκριμένους σκοπούς της κοινής έρευνας, υπό τον όρο ότι η προώθηση κάθε τέτοιας πληροφορίας θα γίνεται στο πλαίσιο μιας συμφωνίας εμπιστευτικότητας και ότι η πληροφορία θα αναγνωρίζεται εύκολα ως εμπιστευτική, με βάση τα προηγούμενα.

4. Με προηγούμενη γραπτή συγκατάθεση του μέρους που παρέχει ακοινοποίητες πληροφορίες, ο παραλήπτης των τελευταίων μπορεί να τις προωθήσει σε ακτίνα ευρύτερη από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 του παρόντος τμήματος. Τα μέρη συνεργάζονται για τον καθορισμό των διαδικασιών αίτησης και χορήγησης προηγούμενης γραπτής συγκατάθεσης για ευρύτερη διάδοση, και κάθε μέρος δίνει μια τέτοια έγκριση στον βαθμό που του επιτρέπεται από τις εσωτερικές του πολιτικές, κανονιστικές ρυθμίσεις και νομοθετικές διατάξεις.

Β. *Μη τεκμηριωτικές ακοινοποίητες πληροφορίες*

Μη τεκμηριωτικές ακοινοποίητες πληροφορίες ή λοιπές εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες γίνονται γνωστές στο πλαίσιο σεμιναρίων και άλλων συσκέψεων που διοργανώνονται δυνάμει της συμφωνίας, καθώς και πληροφορίες που προκύπτουν από την τοποθέτηση προσωπικού, τη χρήση εγκαταστάσεων ή από κοινά έργα, αντιμετωπίζονται από τα μέρη και τους συμμετέχοντες σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπει για τις τεκμηριωτικές πληροφορίες το παρόν παράρτημα, υπό τον όρο ότι ο παραλήπτης τέτοιων ακοινοποίητων ή άλλων εμπιστευτικών πληροφοριών ενημερώνεται για τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών κατά τον χρόνο της κοινοποίησης.

Γ. *Έλεγχος*

Κάθε μέρος μεριμνά ώστε οι ακοινοποίητες πληροφορίες που του παρέχονται βάσει της συμφωνίας να ελέγχονται όπως προβλέπεται στη συμφωνία. Εάν ένα από τα μέρη κρίνει ότι δεν είναι σε θέση να τηρήσει ή ότι μπορεί να περιέλθει σε αδυναμία τήρησης των περί μη διάδοσης διατάξεων των κεφαλαίων Α και Β του παρόντος τμήματος, ενημερώνει αμέσως το άλλο μέρος σχετικά. Τα μέρη προχωρούν τότε σε διαβουλεύσεις για να καθορίσουν τη στάση που θα τηρήσουν.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

(2002/C 203 E/11)

COM(2002) 182 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 15 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [1], και ειδικότερα το άρθρο 11 παράγραφος 2,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας:

Α. ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΙΣΧΥΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

(1) Τον Μάρτιο 1996, με τον κανονισμό αριθ. 600/96 [2] του Συμβουλίου θεσπίστηκαν οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Τα επιβληθέντα μέτρα ήταν υπό μορφή ειδικού δασμού 3 479 ECU ανά τόνο.

Β. ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΑ

1. Αίτηση επανεξέτασης

(2) Μετά τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την επικείμενη λήξη [3] των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (εφεξής «η εν λόγω χώρα»), η Επιτροπή έλαβε αίτηση για επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, (εφεξής «ο βασικός κανονισμός»).

(3) Η αίτηση υποβλήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2001 από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Βιομηχανιών Χημικών Προϊόντων (CEFIC) (εφεξής «ο αιτών») για λογαριασμό του μοναδικού παραγωγού της Κοινότητας που αντιπροσωπεύει το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής κουμαρίνης.

(4) Στην αίτηση επανεξέτασης ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων προβαλλόταν ο ισχυρισμός ότι είναι πιθανή η συνέχιση ή η επανάληψη της πρόκλησης του ζημιογόνου ντάμπινγκ από τις εισαγωγές καταγωγής ΛΔΚ σε περίπτωση λήξεως των μέτρων.

2. Ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας

(5) Η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε, κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν την έναρξη επανεξέτασης, εν όψει της λήξεως ισχύος των μέτρων, κίνησε έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 του βασικού κανονισμού, με τη δημοσίευση ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [4].

3. Περίοδος της έρευνας

(6) Η περίοδος της έρευνας (εφεξής η «ΠΕ») για την εξέταση της συνέχισης ή της επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2000 έως 31 Δεκεμβρίου 2000. Η εξέταση των τάσεων που απαιτήθηκε για την εκτίμηση της συνέχισης και/ή της επανάληψης της ζημίας κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1996 έως το τέλος της ΠΕ (εφεξής «υπό επανεξέταση περίοδος»).

4. Μέρη που αφορά η έρευνα

(7) Η Επιτροπή ενημέρωσε επισήμως τον αιτούντα κοινοτικό παραγωγό, τους παραγωγούς-εξαγωγείς της ΛΔΚ και τους εκπροσώπους τους, τις κινεζικές αρχές, καθώς και τους εισαγωγείς, τους χρήστες τους και τις ενώσεις τους που είναι γνωστοί ως ενδιαφερόμενα μέρη, για την έναρξη της επανεξέτασης. Η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγια στους παραγωγούς-εξαγωγείς, σε έναν παραγωγό των Ηνωμένων Πολιτειών (ανάλογη χώρα), στο μοναδικό κοινοτικό παραγωγό, στους εισαγωγείς, στους χρήστες και στις ενώσεις τους που είναι γνωστοί ως ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς και στα μέρη που αναγγέλθηκαν εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην ανακοίνωση για την έναρξη της επανεξέτασης.

(8) Ο κοινοτικός παραγωγός, ο παραγωγός ανάλογης χώρας, μία ένωση εισαγωγέων και πέντε χρήστες απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Όσον αφορά την ΛΔΚ, δεν ελήφθη καμία απάντηση στο ερωτηματολόγιο.

---

[1] ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

[2] ΕΕ L 86 της 4.4.1996, σ. 1.

[3] ΕΕ C 271 της 31.10.2000, σ. 3.

[4] ΕΕ C 104 της 4.4.2001, σ. 5.

5. **Επαλήθευση των στοιχείων που ελήφθησαν**

(9) Η Επιτροπή αναζήτησε και επαλήθευσε όλα τα στοιχεία που έκρινε απαραίτητα για τον προκαταρκτικό προσδιορισμό της συνέχισης ή επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας καθώς και τον προσδιορισμό του συμφέροντος της Κοινότητας. Επίσης, η Επιτροπή έδωσε στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους γραπτώς και να ζητήσουν ακρόαση.

(10) Πραγματοποιήθηκαν, επίσης, επιτόπιοι έλεγχοι στις εγκαταστάσεις των ακόλουθων εταιρειών:

Κοινοτικός παραγωγός:

— Rhodia, (Lyon) Γαλλία

Εισαγωγείς:

— Quest International, (Ashford) Ηνωμένο Βασίλειο

Παραγωγός ανάλογης χώρας:

— Rhodia, (Cranbury NJ) ΗΠΑ

Γ. **ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΕΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ**

1. **Υπό εξέταση προϊόν**

(11) Το υπό εξέταση προϊόν είναι το ίδιο όπως και στην αρχική έρευνα, ήτοι η κουμαρίνη, μια λευκωπή κρυσταλλική σκόνη, η οποία έχει τη χαρακτηριστική μυρωδιά φρεσκοθερισμένου άχυρου. Χρησιμοποιείται κυρίως ως χημικό συστατικό αρωμάτων και ως σταθεροποιητικό στην παρασκευή αρωματικών συνθέσεων, τα οποία στη συνέχεια χρησιμοποιούνται για την παραγωγή απορρυπαντικών, καλλυντικών και εκλεκτών αρωμάτων.

(12) Η κουμαρίνη, η οποία αρχικά ήταν φυσικό προϊόν προερχόμενο από τον καρπό της διπτέρυγου της ευόσμου (tonka bean), παράγεται πλέον συνθετικά. Είναι δυνατό να παραχθεί με συνθετική διεργασία, κατά την οποία χρησιμοποιείται φαινόλη για την παραγωγή σαλικυλαλδεΰδης (αντίδραση Perkin), ή με σύνθεση από ορθοκρεσόλη (αντίδραση Raschig). Το κύριο φυσικό γνώρισμα που διαφοροποιεί τα διάφορα είδη κουμαρίνης μεταξύ τους είναι η καθαρότητά της, η οποία αποτελεί συνάρτηση του σημείου τήξεως. Η συνήθης ποιότητα της κουμαρίνης που αποτελεί αντικείμενο εμπορίας στην Ευρώπη έχει σημείο τήξεως που κυμαίνεται από 68 °C μέχρι 70 °C, το οποίο αντιστοιχεί σε καθαρότητα 99 %.

(13) Το υπό εξέταση προϊόν υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2932 21 00.

2. **Ομοειδές προϊόν**

(14) Όπως και στην αρχική έρευνα, η κουμαρίνη που παράγεται και πωλείται στην εγχώρια αγορά στην ανάλογη χώρα (ΗΠΑ) και αυτή που εξάγεται στην Κοινότητα από την ΛΔΚ, καθώς και η κουμαρίνη που παράγεται και πωλείται από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής στην κοινοτική αγορά διαπιστώθηκε ότι έχουν πράγματι όμοια φυσικά χαρακτηριστικά και χρήσεις και συνεπώς είναι ομοειδή προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού.

Δ. **ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗΣ ΚΑΙ/Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ**

(15) Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, είναι αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον η λήξη της ισχύος των μέτρων θα οδηγούσε σε συνέχιση της πρακτικής ντάμπινγκ.

(16) Κατά την εξέταση της πιθανότητας συνέχισης της πρακτικής ντάμπινγκ, είναι απαραίτητο να εξακριβωθεί κατά πόσον υπάρχει ντάμπινγκ επί του παρόντος και εάν η πρακτική αυτή είναι πιθανό να συνεχιστεί.

1. **Προκαταρκτικές παρατηρήσεις**

(17) Τα πορίσματα σχετικά με την πρακτική ντάμπινγκ που αναφέρονται παρακάτω θα πρέπει να εξεταστούν βάσει του γεγονότος ότι οι κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα και ότι συνεπώς τα πορίσματα έπρεπε να βασιστούν στα διαθέσιμα στοιχεία, ήτοι στα στοιχεία της Eurostat, στα στοιχεία για το κινεζικό εξαγωγικό εμπόριο και στις πληροφορίες που περιέχει η καταγγελία.

2. **Σημερινό επίπεδο ντάμπινγκ**

α) *Ανάλογη χώρα*

(18) Τα ισχύοντα μέτρα προβλέπουν ενιαίο δασμό σε εθνικό επίπεδο για όλες τις εισαγωγές στην Κοινότητα κουμαρίνης, καταγωγής ΛΔΚ. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 9 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή χρησιμοποίησε την ίδια μέθοδο όπως και κατά την αρχική έρευνα. Ως εκ τούτου, η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση τις πληροφορίες που λήφθηκαν σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς («η ανάλογη χώρα»).

(19) Οι Ηνωμένες Πολιτείες χρησιμοποιήθηκαν ως ανάλογη χώρα κατά την αρχική έρευνα. Στην ανακοίνωση για την έναρξη της εν λόγω επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων, εξετάστηκε συνεπώς το ενδεχόμενο να επιλεγούν εκ νέου οι Ηνωμένες Πολιτείες ως ανάλογη χώρα για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας. Δεδομένου ότι διαπιστώθηκε επίσης ότι οι αρχικοί λόγοι για την επιλογή των ΗΠΑ, ήτοι το μέγεθος της εγχώριας αγοράς τους, το άνοιγμα της αγοράς τους και ο βαθμός πρόσβασης στα βασικά υλικά εξακολουθούσαν να ισχύουν, οι Ηνωμένες Πολιτείες θεωρήθηκαν κατάλληλη και λογική επιλογή ανάλογης χώρας. Μόνο ένα ενδιαφερόμενο μέρος διατύπωσε αντίρρηση για την εν λόγω επιλογή ανάλογης χώρας, ιδίως όσον αφορά τη διαφορά στην κατασκευή του προϊόντος, αλλά δεν προτάθηκε εναλλακτική επιλογή εγκαίρως. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι ο παραγωγός των Ηνωμένων Πολιτειών, με τον οποίο είχαν πραγματοποιηθεί επαφές, συμφώνησε να συνεργαστούν πλήρως, και είχε επαρκείς και αντιπροσωπευτικές εγχώριες πωλήσεις, θεωρήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 του βασικού κανονισμού, κατάλληλη και λογική επιλογή ανάλογης χώρας για τον καθορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά τη ΛΔΚ για το υπό εξέταση προϊόν.

β) *Κανονική αξία*

(20) Εξετάστηκε εν συνεχεία κατά πόσον οι εγχώριες πωλήσεις του συνεργασθέντος παραγωγού των ΗΠΑ σε ανεξάρτητους πελάτες μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχουν πραγματοποιηθεί κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Διαπιστώθηκε ότι ο σταθμισμένος μέσος όρος της τιμής πώλησης όλων των πωλήσεων κατά την περίοδο έρευνας υπερέβαινε το σταθμισμένο μέσο όρο του μοναδιαίου κόστους παραγωγής, και ότι ο όγκος των μεμονωμένων συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν σε τιμή κατώτερη από το κόστος παραγωγής ήταν ανώτερος από το 20 % αλλά κατώτερος από το 90 % των πωλήσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας· επομένως, θεωρήθηκε ότι μόνο οι κερδοφόρες εγχώριες πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων. Η κανονική αξία υπολογίστηκε συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, βάσει της τιμής που κατέβαλαν ή έπρεπε να καταβάλουν, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, οι ανεξάρτητοι εγχώριοι πελάτες του συνεργασθέντος παραγωγού των Ηνωμένων Πολιτειών κατά την περίοδο έρευνας.

γ) *Τιμή εξαγωγής*

(21) Όσον αφορά τις εξαγωγές στην Κοινότητα, δεδομένου ότι οι παραγωγοί-εξαγωγείς της Κίνας δεν συνεργάστηκαν, τα πορίσματα βασίστηκαν στα διαθέσιμα στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Συνεπώς καθορίστηκε μέσος όρος τιμής εξαγωγής για όλες τις συναλλαγές με βάση τα στοιχεία για τις κινεζικές εξαγωγές.

δ) *Σύγκριση*

(22) Για λόγους ορθής σύγκρισης, και σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού, ελήφθησαν δεόντως υπόψη, υπό μορφή προσαρμογών, οι διαφορές όσον αφορά το κόστος μεταφοράς και πίστωσης, για τις οποίες αποδείχθηκε ότι επηρεάζουν τις τιμές και τη συγκρισιμότητα των τιμών.

(23) Σχετικά με τις ενδομεταφορές, οι σχετικές προσαρμογές βασίστηκαν στις δαπάνες της ανάλογης χώρας

ε) *Περιθώριο ντάμπινγκ*

(24) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού, ο σταθμισμένος μέσος όρος της κανονικής αξίας συγκρίθηκε, στο επίπεδο «εκ του εργοστασίου», με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής σε επίπεδο «εκ του εργοστασίου» στην Κίνα, στο ίδιο στάδιο εμπορίας.

(25) Από τη σύγκριση προέκυψε η ύπαρξη σημαντικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε ήταν σημαντικό και λίγο κατώτερο από το επίπεδο που διαπιστώθηκε κατά την αρχική έρευνα (περίπου 50 %).

(26) Η έρευνα δεν έδειξε ότι η πρακτική ντάμπινγκ θα έπαυε εάν καταργούνταν τα μέτρα. Συνεπώς συνήχθη το συμπέρασμα ότι υπάρχει πιθανότητα να συνεχιστεί η πρακτική ντάμπινγκ. Ωστόσο, λόγω του περιορισμένου όγκου εισαγωγών από την ΛΔΚ κατά την ΠΕ, κρίθηκε σκόπιμο να εξεταστεί επίσης κατά πόσον υπάρχει πιθανότητα επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ για μεγαλύτερο όγκο εξαγωγών σε περίπτωση κατάργησης των ισχυόντων μέτρων.

3. **Εξέλιξη των εισαγωγών από τη ΛΔΚ**

(27) Για την εξέταση της πιθανότητας επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ σε σημαντικές ποσότητες εκτιμήθηκαν οι ακόλουθοι παράγοντες: ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ, εξέλιξη της παραγωγής και χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στην ΛΔΚ, καθώς και εξέλιξη των κινεζικών εξαγωγών κουμαρίνης σε παγκόσμιο επίπεδο.

α) *Ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ*

(28) Το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε κατά την αρχική έρευνα ήταν υψηλό (υψηλότερο από 50 %, πράγμα που οδήγησε στην επιβολή δασμού 3 479 ECU ανά τόνο). Η έρευνα που διεξήχθη στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας δείχνει ότι η πρακτική ντάμπινγκ εξακολουθούσε και πλησίαζε το επίπεδο που διαπιστώθηκε κατά την αρχική έρευνα.

β) *Εξέλιξη της παραγωγής και χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στην ΛΔΚ*

(29) Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, η παραγωγική ικανότητα στη ΛΔΚ είναι υψηλή, και θα μπορούσε να αυξηθεί ακόμη περισσότερο πολύ γρήγορα λόγω της φύσεως του προϊόντος και της παραγωγικής διαδικασίας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, η κινεζική παραγωγική ικανότητα ανέρχεται σε 1 900 τόνους περίπου (αντιπροσωπεύοντας το 40 % της παγκόσμιας παραγωγικής ικανότητας με 7 παραγωγούς, και 18 δυνάμει παραγωγούς που είναι πρόθυμοι να εισέλθουν εκ νέου στις αγορές). Αυτό αντιπροσωπεύει πολύ περισσότερο από ολόκληρη την κατανάλωση της ΕΚ που ανέρχεται σε 700 τόνους.

(30) Ως εκ τούτου, η τεράστια διαθεσιμότητα αχρησιμοποίητης παραγωγικής ικανότητας (μεταξύ 50 και 60 % της παραγωγικής ικανότητας) παρέχει στους κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς πολύ μεγάλο βαθμό ελαστικότητας κατά την παραγωγική διαδικασία. Οι εν λόγω παραγωγοί είναι συνεπώς σε θέση να αυξήσουν ταχέως την παραγωγή τους και να την κατευθύνουν προς οποιαδήποτε εξαγωγική αγορά, συμπεριλαμβανομένης, εάν τα μέτρα καταργηθούν, της κοινοτικής αγοράς.

γ) *Εξέλιξη των κινεζικών εξαγωγών προς τρίτες χώρες*

1. Γενική τάση των εξαγωγών

(31) Με βάση τα στατιστικά στοιχεία για τις κινεζικές εξαγωγές, η εξέλιξη των κινεζικών τιμών στις άλλες εξαγωγικές αγορές δείχνει ότι οι τιμές των Κινέζων εξαγωγέων στις εν λόγω αγορές είναι κατά μέσον όρο 11 % κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζονται στην Κοινότητα, ακόμη και κατά 16 % σε ορισμένες αγορές τρίτων χωρών, όπως το Χονγκ Κονγκ και η Ινδία.

2. Πιθανότητα κάμψης των κινεζικών εξαγωγών λόγω της εισαγωγής περιορισμών σε τρίτες χώρες

(32) Οι ΗΠΑ επέβαλαν δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης από τη ΛΔΚ το 1995 και διατήρησαν τους δασμούς τον Μάιο 2000 κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων. Οι δασμοί των ΗΠΑ κυμάνθηκαν μεταξύ 31,02 % έως 160,80 %.

(33) Αυτό δείχνει ότι ασκείται πίεση στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς για την εξεύρεση εναλλακτικών εξαγωγικών αγορών. Εάν η Κοινότητα καταργήσει τα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ, οι εξαγωγές στην κοινοτική αγορά θα αποτελούσαν θελκτική λύση για τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς.

3. Κινεζικές εξαγωγές σε άλλες αντιπροσωπευτικές εξαγωγικές αγορές

(34) Σημειωτέον ότι αφότου το Συμβούλιο επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ το 1995, οι παραγωγοί-εξαγωγείς στην ΛΔΚ δεν ήταν σε θέση να διεισδύσουν σε άλλες εξαγωγικές αγορές ή να επεκτείνουν τις εξαγωγές τους στις άλλες υπάρχουσες αγορές.

δ) *Συμπέρασμα*

(35) Η έρευνα έδειξε ότι οι ποσότητες που εισήχθησαν στην Κοινότητα από τη ΛΔΚ κατά την περίοδο της έρευνας αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(36) Από την έρευνα προέκυψε επίσης ότι ο όγκος των κινεζικών εξαγωγών κουμαρίνης στην Κοινότητα πιθανότατα θα φθάσουν σε σημαντικά επίπεδα εάν καταργηθούν τα ισχύοντα μέτρα. Το συμπέρασμα αυτό συνήχθη λόγω της σημαντικής πλεονάζουσας ικανότητας στη ΛΔΚ, και λόγω της πίεσης που υπέστησαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς για την εξεύρεση εναλλακτικών εξαγωγικών αγορών στις ΗΠΑ και σε άλλες εξαγωγικές αγορές. Αυτό δείχνει το ισχυρό και διαρκές συμφέρον των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων να πραγματοποιούν πωλήσεις στην Κοινότητα.

(37) Συνήχθη επίσης το συμπέρασμα ότι οι εν λόγω σημαντικά αυξημένες εξαγωγές στην Κοινότητα θα πραγματοποιούνταν πιθανότατα σε τιμές ντάμπινγκ. Αυτό αποδεικνύεται από τις χαμηλές τιμές που διαπιστώθηκαν για·τις κινεζικές εξαγωγές σε άλλες κύριες αγορές τρίτων χωρών.

(38) Εν συντομία, είναι πιθανότατο να ξαναρχίσουν εισαγωγές στην Κοινότητα από την ΛΔΚ σε σημαντικές ποσότητες και σε τιμές που αποτελούν σε μεγάλο βαθμό αντικείμενο ντάμπινγκ, εάν καταργηθούν τα μέτρα.

Ε. **ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ**

(39) Η καταγγέλλουσα εταιρεία ήταν ο μοναδικός παραγωγός κουμαρίνης στην Κοινότητα κατά την περίοδο έρευνας.

(40) Κατά την ΠΕ. ο κοινοτικός παραγωγός εισήγαγε κουμαρίνη από άλλη χώρα εκτός της ΛΔΚ. Σκοπός αυτών των εισαγωγών ήταν η αντιστάθμιση της έλλειψης του υπό εξέταση προϊόντος στο πλαίσιο της κοινοτικής παραγωγής για τεχνικούς λόγους. Οι εν λόγω εισαγωγές αντιπροσώπευαν μικρό μέρος του συνολικού όγκου πωλήσεων από τον παραγωγό στην Κοινότητα. Συνεπώς, παρά τις εν λόγω πωλήσεις εισαχθείσας κουμαρίνης, η κύρια δραστηριότητα της εταιρείας παρέμεινε στην Κοινότητα και οι εισαγωγές του εν λόγω παραγωγού δεν επηρέασαν το καθεστώς του ως κοινοτικού παραγωγού. Επομένως, ο εν λόγω κοινοτικός παραγωγός θεωρείται ότι αποτελεί τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 και του άρθρου 5 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού.

ΣΤ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

1. Κατανάλωση στην Κοινότητα [1]

(41) Η κοινοτική κατανάλωση καθορίστηκε με βάση τον όγκο πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής στην κοινοτική αγορά όπως αναφέρεται στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο, τον όγκο εισαγωγών στην Κοινότητα από την εν λόγω χώρα και τις λοιπές τρίτες χώρες, με βάση τα στοιχεία της Eurostat.

(42) Με βάση αυτά τα στοιχεία, η φαινομένη κατανάλωση κουμαρίνης αυξήθηκε κατά 92 % κατά την υπό εξέταση περίοδο. Το μεγαλύτερο μέρος αυτής της αύξησης πραγματοποιήθηκε μεταξύ 1996 και 1997, ήτοι + 82 %. Εντούτοις, αυτό θα πρέπει να εξεταστεί με βάση τις μεγάλες ποσότητες κουμαρίνης που εισήχθησαν κυρίως από τη ΛΔΚ, το 1994 και το 1995, ήτοι πριν την επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ. Αυτές οι μεγάλες εισαχθείσες ποσότητες αποθεματοποιήθηκαν και στη συνέχεια πωλήθηκαν/χρησιμοποιήθηκαν το 1996, μειώνοντας έτσι τεχνητά τη ζήτηση κουμαρίνης για φέτος και συνεπώς τη φαινομένη κατανάλωση. Το 1997, ο συνολικός όγκος εισαγωγών επέστρεψε σε επίπεδο συγκρίσιμο με αυτό του 1993.

2. Εισαγωγές από την ενδιαφερόμενη χώρα

α) *Όγκος και μερίδιο αγοράς*

(43) Όσον αφορά τον όγκο των κινεζικών εισαγωγών, αυτός μειώθηκε δραστικά κατά την υπό επανεξέταση περίοδο, ήτοι κατά – 89 %, και ειδικότερα από το 1996 ως το 1998, ήτοι – 87 %. Αυτό συνέπεσε με την επιβολή των μέτρων αντιντάμπινγκ και την εμφάνιση άλλων χωρών που αύξησαν τις εξαγωγές τους στην Κοινότητα. Σχετικά με αυτό το θέμα, φαίνεται ότι ορισμένες εισαγωγές από την Ιαπωνία ήταν στην ουσία κινεζικής καταγωγής και ως εκ τούτου καταστρατηγούσαν τα μέτρα. Αυτό παρατηρείται κυρίως από το 1997 όταν εμφανίστηκαν ξαφνικά εισαγωγές από την Ιαπωνία. Στη συνέχεια, δεδομένου ότι οι ΗΠΑ έλαβαν μέτρα για την πρόληψη των εν λόγω δραστηριοτήτων καταστρατήγησης στην αγορά των ΗΠΑ, ο εν λόγω Ιάπωνας εξαγωγέας σταμάτησε επίσης τις εξαγωγές του προς την ΕΚ, και οι εισαγωγές από την Ιαπωνία στην κοινοτική αγορά, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, μειώθηκαν μέχρι τα τέλη του ΠΕ.

(44) Το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών από τη ΛΔΚ μειώθηκε κατά 25 εκατοστιαίες μονάδες κατά την υπό εξέταση περίοδο και διαπιστώθηκε ότι κυμαίνετο μεταξύ 1,5 και 3 %.

β) *Τιμές*

(45) Μετά την επιβολή των μέτρων το 1995, ο μέσος όρος των τιμών CIF των εν λόγω εισαγωγών, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, αυξήθηκε κατά 23 % στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ, αλλά παρέμεινε κάτω από τον μέσον όρο των τιμών CIF όλων των άλλων εισαγωγών κατά την υπό εξέταση περίοδο, καθώς επίσης και κάτω από τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

3. Οικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής

α) *Παραγωγή*

(46) Η παραγωγή του κοινοτικού κλάδου παραγωγής διπλασιάστηκε στο διάστημα μεταξύ 1996 και της ΠΕ. Στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1997 παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση της παραγωγής. Στη συνέχεια, η παραγωγή σημείωσε ελαφριά μείωση μέχρι το 1999 και εκ νέου αύξηση στο διάστημα μεταξύ 1999 και ΠΕ.

β) *Παραγωγική ικανότητα και χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας*

(47) Η συνολική παραγωγική ικανότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε κατά 29 % κατά την υπό εξέταση περίοδο. Η αύξηση οφείλεται στη βελτίωση της υπάρχουσας εγκατάστασης το 1999.

(48) Η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας αυξήθηκε κατά 56 % στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ. Η αύξηση ήταν ιδιαίτερα έντονη στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1997, καθώς και στο διάστημα μεταξύ 1999 και ΠΕ.

γ) *Πωλήσεις στην Κοινότητα*

(49) Η συνολική παραγωγική ικανότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε σημαντικά κατά την υπό εξέταση περίοδο. Στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ τριπλασιάστηκε. Η εν λόγω εξέλιξη κατέστη δυνατή σε μια χρονική στιγμή όπου η παραγωγή διπλασιάστηκε, διότι παράλληλα μειώθηκαν οι εξαγωγές. Η αύξηση των πωλήσεων ήταν ιδιαίτερα αισθητή στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1997, παρόλο που οι πωλήσεις αυξήθηκαν σταθερά στο διάστημα μεταξύ 1997 και ΠΕ. Εντούτοις, όπως ήδη εξηγήσαμε στο σημείο 42 του αιτιολογικού, η ζήτηση στην κοινοτική αγορά ήταν ιδιαίτερα χαμηλή το 1996, με αποτέλεσμα τη διαστρέβλωση της σύγκρισης. Εάν εκληφθεί το 1997 ως βάση της σύγκρισης, η αύξηση του όγκου των πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής στο διάστημα μεταξύ 1997 και ΠΕ είναι 41 %. Αυτή η εξέλιξη οφείλεται σε πολλούς λόγους, όπως η επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ το 1995 και η μείωση των εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες όπως αναφέρεται στο σημείο 43 του αιτιολογικού.

[1] Για λόγους εχεμύθειας, δεδομένου ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αποτελείται από έναν μόνο κοινοτικό παραγωγό, όλα τα αριθμητικά στοιχεία που παρέχονται στον παρόντα κανονισμό παρέχονται υπό μορφή δεικτών ή παρέχονται μόνο κατά προσέγγιση.

δ) *Αποθέματα*

(50) Τα αποθέματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής για το τέλος του οικονομικού έτους μειώθηκαν κατά 8 % κατά την υπό εξέταση περίοδο. Στην αρχή αυξήθηκαν στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1997, και στη συνέχεια μειώθηκαν από το 1999 και πέρα, και στη συνέχεια αυξήθηκαν εκ νέου στο διάστημα μεταξύ 1999 και ΠΕ.

ε) *Μερίδιο αγοράς*

(51) Το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκε κατά 27 % κατά την υπό εξέταση περίοδο. Η αύξηση ήταν ιδιαίτερα αισθητή στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1998, οπότε αυξήθηκε κατά 20 εκατοστιαίες μονάδες. Στη συνέχεια, το μερίδιο αγοράς σημείωσε ελαφριά μείωση το 1999 και επανέκτησε 12 εκατοστιαίες μονάδες στο διάστημα μεταξύ 1999 και ΠΕ.

στ) *Τιμές*

(52) Ο μέσος όρος της καθαρής τιμής πώλησης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μειώθηκε κατά 14 % μεταξύ του 1996 και της ΠΕ. Η μείωση ήταν ιδιαίτερα έντονη στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1997, καθώς και στο διάστημα μεταξύ 1999 και ΠΕ.

(53) Αυτό εξηγείται εν μέρει λόγω του επιπέδου της τιμής των κινεζικών προϊόντων τα οποία, όπως ήδη αναφέρθηκε στο σημείο 45 του αιτιολογικού, παρέμειναν κάτω από τον μέσο όρο των τιμών CIF όλων των άλλων εισαγωγών κατά την υπό εξέταση περίοδο. Παρόλο που ο όγκος των εισαγωγών παρέμεινε σχετικά χαμηλός κατά την ΠΕ, η έρευνα έδειξε ότι οι προσφορές τιμών των Κινέζων εξαγωγέων συνέχισαν να πραγματοποιούνται σε χαμηλές τιμές. Επιπλέον, η πίεση που άσκησαν οι εισαγωγές από την Ιαπωνία δεν μπορούν να θεωρηθούν αμελητέες κατά την υπό εξέταση περίοδο, ακόμη και αν ο όγκος έχει μειωθεί από το 1997. Εντούτοις, αυτή η εξέλιξη θα πρέπει να εξεταστεί επίσης υπό το φως των προσπαθειών που κατέβαλε ο κοινοτικός παραγωγός για να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της παραγωγικής διαδικασίας. Η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, σε συνδυασμό με το αποτέλεσμα των μέτρων αντιντάμπινγκ, επέτρεψε στον κοινοτικό παραγωγό να αυξήσει τον όγκο των πωλήσεων και συνεπώς να μειώσει το μοναδιαίο κόστος των πωλούμενων προϊόντων.

ζ) *Αποδοτικότητα*

(54) Ο σταθμισμένος μέσος όρος της αποδοτικότητας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής βελτιώθηκε αισθητά κατά την υπό εξέταση περίοδο, δεδομένου ότι πέρασε από σημαντική απώλεια το 1996 σε κέρδος που κυμάνθηκε μεταξύ 5 και 10 % κατά την ΠΕ. Η εν λόγω αύξηση, που ήταν ιδιαίτερα αισθητή στο διάστημα μεταξύ 1998 και ΠΕ, θα πρέπει να εξεταστεί υπό το φως της βελτίωσης της παραγωγικής ικανότητας που αναφέραμε ήδη στο σημείο 47 του αιτιολογικού, η οποία επέτρεψε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής να μειώσει το κόστος παραγωγής του.

η) *Ταμειακή ροή και ικανότητα άντλησης κεφαλαίων*

(55) Η εξέλιξη της ταμειακής ροής που δημιούργησε ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής σε σχέση με τις πωλήσεις κουμαρίνης είναι παρόμοια με την εξέλιξη της αποδοτικότητας, δεδομένου ότι μεταβλήθηκε από αρνητικό σε θετικό αριθμητικό στοιχείο από το 1999.

(56) Η έρευνα έδειξε ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν αντιμετώπιζε δυσκολίες όσον αφορά την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων. Εντούτοις, αυτό δεν θεωρείται ως σημαντική ένδειξη δεδομένου ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αποτελεί έναν μεγάλο όμιλο του οποίου η παραγωγή κουμαρίνης αντιπροσωπεύει σχετικά μικρό μέρος της συνολικής παραγωγής, και η ικανότητα δημιουργίας κεφαλαίου σχετίζεται στενά με την απόδοση ολόκληρου του ομίλου.

θ) *Απασχόληση, παραγωγικότητα και μισθοί*

(57) Η απασχόληση στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής σημείωσε ελαφριά αύξηση κατά την υπό εξέταση περίοδο και κέρδισε 9 εκατοστιαίες μονάδες στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ. Η παραγωγικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, εκφραζόμενη ως όγκος παραγωγής ανά απασχολούμενο, αυξήθηκε σημαντικά, κατά περισσότερο από 80 % κατά την ίδια περίοδο. Οι μισθοί, στο σύνολό τους, αυξήθηκαν κατά 27 % στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του μέσου όρου του μισθού ανά απασχολούμενο κατά 16 % στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ.

ια) *Επενδύσεις και απόδοση των επενδύσεων*

(58) Το επίπεδο των επενδύσεων αυξήθηκε σημαντικά στο διάστημα μεταξύ 1996 και 1999 και μειώθηκε εκ νέου σημαντικά κατά την ΠΕ. Η έρευνα έδειξε ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτής της κεφαλαιακής δαπάνης σχετιζόταν με τη βελτίωση της παραγωγικής ικανότητας που αναφέραμε ήδη στο σημείο 47 του αιτιολογικού, καθώς και με τη συντήρηση του εξοπλισμού.

(59) Η απόδοση των επενδύσεων, εκφρασμένη ως η σχέση μεταξύ του καθαρού κέρδους του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και της καθαρής λογιστικής αξίας των επενδύσεών του, ακολούθησε κατά πολύ την τάση της αποδοτικότητας δεδομένου ότι κατέστη θετική το 1999 και κέρδισε 23 εκατοστιαίες μονάδες στο διάστημα μεταξύ 1996 και ΠΕ.

ιβ) *Μεγέθυνση*

(60) Όπως αναφέραμε παραπάνω, ενώ η κοινοτική κατανάλωση σχεδόν διπλασιάστηκε κατά την υπό εξέταση περίοδο, ο όγκος των πωλήσεων και το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ακολούθησε ακόμη εντονότερη τάση μείωσης. Έτσι, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν μπόρεσε να επωφεληθεί πλήρως από τη μεγέθυνση της αγοράς.

ιγ) *Μέγεθος του περιθωρίου ντάμπινγκ*

(61) Όσον αφορά την επίπτωση στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής του μεγέθους του διαπιστωθέντος περιθωρίου ντάμπινγκ (βλ. σημείο 28 του αιτιολογικού), δεδομένου του χαμηλού όγκου των εισαγωγών κατά την ΠΕ, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει επίπτωση.

4. **Συμπέρασμα**

(62) Η επιβολή των μέτρων αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής ΛΔΚ είχε θετική επίπτωση στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, ο οποίος μπόρεσε να ανακάμψει από την εξασθενημένη οικονομική του κατάσταση. Όλοι οι δείκτες ζημίας εκτός από τις τιμές πώλησης εξελίχθηκαν θετικά. Εντούτοις, αυτή η εξέλιξη θα πρέπει να εξεταστεί επίσης υπό το φως των προσπαθειών που κατέβαλε ο κοινοτικός παραγωγός για να βελτιώσει την αποτελεσματικότητά του και να μειώσει το κόστος παραγωγής. Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εν λόγω βελτίωση επέτρεψε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής να επιστρέψει στην κατάσταση που επικρατούσε ακριβώς πριν να αρχίσει η πρακτική ντάμπινγκ.

Ζ. **ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ**

Πιθανότητα επανάληψης της ζημίας

(63) Όσον αφορά τις πιθανές επιπτώσεις στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής λόγω της λήξεως των ισχυόντων μέτρων, εξετάστηκαν οι ακόλουθοι παράγοντες, σύμφωνα με τα στοιχεία που συνοψίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 35 και 38.

(64) Υπάρχουν σαφείς ενδείξεις σύμφωνα με τις οποίες οι εισαγωγές καταγωγής ΛΔΚ θα εξακολουθήσουν να αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Επιπλέον, είναι πιθανό ότι ο όγκος των εισαγωγών θα αυξηθεί σημαντικά δεδομένου ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς έχουν τη δυνατότητα να αυξήσουν την παραγωγή και τον όγκο των εξαγωγών τους ενόψει της μεγάλης μη χρησιμοποιούμενης παραγωγικής ικανότητάς τους. Επιπλέον, παρόλο που η παγκόσμια κατανάλωση κουμαρίνης προβλέπεται ότι θα σημειώσει ελαφριά αύξηση κατά τα επόμενα τρία έτη, δεν είναι πιθανόν να απορροφήσει την αχρησιμοποίητη κινεζική παραγωγική ικανότητα.

(65) Όσον αφορά τη συμπεριφορά των Κινέζων εξαγωγέων σχετικά με την τιμή εξαγωγής στις αγορές των τρίτων χωρών που είναι περίπου κατά 10 % χαμηλότερη από αυτήν της κοινοτικής αγοράς, και ιδίως του Χονγκ Κονγκ, της Ινδίας, της Ιαπωνίας και της Σιγκαπούρης, είναι πιθανόν ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς θα υιοθετήσουν επιθετική συμπεριφορά στην Κοινότητα για να επανακτήσουν το απολεσθέν μερίδιο αγοράς. Πράγματι, αυτές οι χαμηλές τιμές στις αγορές των τρίτων χωρών δείχνουν ότι οι Κινέζοι εξαγωγείς θεωρούν ότι τους συμφέρει να πραγματοποιούν πωλήσεις σε αυτές τις τιμές. Αυτό με τη σειρά του θα οδηγήσει σε εκ νέου εμφάνιση ζημίας, υπό μορφή μείωσης των τιμών πώλησης του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, του όγκου των πωλήσεων και των μεριδίων της αγοράς, και με τις συνεπακόλουθες συνέπειες στην αποδοτικότητα.

(66) Η κοινοτική αγορά είναι επίσης πιθανόν να προσελκύσει τους Κινέζους εξαγωγείς. Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής απορρόφησε 46 % των κινεζικών εξαγωγών το 1995, ήτοι πριν την επιβολή των μέτρων που ισχύουν επί του παρόντος σε σύγκριση με 10 % το 1999.

(67) Επίσης, η σύγκριση μεταξύ των συνολικών κινεζικών εξαγωγών στην παγκόσμια αγορά, και των κινεζικών εξαγωγών στην κοινοτική αγορά κατά την ίδια περίοδο δείχνει ότι οι κινέζοι εξαγωγείς δεν κατόρθωσαν να βρουν νέες αγορές που θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις πωλήσεις τους στην ΕΚ. Πράγματι, η σημαντική μείωση των κινεζικών εξαγωγών στην κοινοτική αγορά στο διάστημα μεταξύ 1995 και 1999 (363 τόνοι) αντισταθμίστηκε μόνο με αύξηση των κινεζικών εξαγωγών σε άλλες τρίτες χώρες κατά περίπου 100 τόνους.

(68) Επιπλέον, δεδομένου ότι η κοινοτική αγορά και η αγορά των ΗΠΑ αντιπροσωπεύουν περίπου 50 % της παγκόσμιας κατανάλωσης κουμαρίνης και δεδομένου ότι οι ΗΠΑ επέβαλαν μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης από τη ΛΔΚ, είναι πολύ πιθανόν ότι εάν καταργηθούν τα μέτρα, η κοινοτική αγορά θα προσήλκυε εξαγωγείς από τη ΛΔΚ.

(69) Μια ένωση εισαγωγέων ισχυρίστηκε ότι η ύπαρξη παραγωγικής ικανότητας στη ΛΔΚ δεν συνεπάγεται απαραίτητα επανάληψη της ζημίας.

(70) Σχετικά με αυτό ειδικά το θέμα, υπενθυμίζουμε ότι η παρούσα έρευνα θα εκτιμήσει την πιθανότητα επανάληψης της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας σε περίπτωση που καταργηθούν τα μέτρα. Αν και η ύπαρξη μεγάλης παραγωγικής ικανότητας στη ΛΔΚ δεν συνεπάγεται απαραίτητα ζημιογόνο πρακτική ντάμπινγκ, αποτελεί ωστόσο σημαντικό δείκτη που θα πρέπει να ληφθεί υπόψη. Ο εν λόγω δείκτης, σε συνδυασμό με την ανάλυση της συμπεριφοράς των Κινέζων εξαγωγέων σε άλλες αγορές τρίτων χωρών και την διαπιστωθείσα πρακτική ντάμπινγκ, αποτελεί δείκτη της πιθανής συμπεριφοράς των εξαγωγέων στην περίπτωση που καταργηθούν τα μέτρα και συνεπώς της πιθανής επίπτωσης της κατάργησης.

(71) Επομένως, βάσει των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, σε περίπτωση κατάργησης των μέτρων, υπάρχει πιθανότητα επανάληψης της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής ΛΔΚ.

Η. **ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ**

1. **Εισαγωγή**

(72) Σύμφωνα με το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή εξέτασε αν η παράταση των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ θα αντίκειτο στο συμφέρον της Κοινότητας συνολικά. Ο προσδιορισμός του κοινοτικού συμφέροντος βασίστηκε σε εκτίμηση όλων των ενεχομένων συμφερόντων, ήτοι, του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, των εισαγωγέων και των εμπόρων, καθώς και των χρηστών του υπό εξέταση προϊόντος. Για να εκτιμηθούν οι πιθανές επιπτώσεις της διατήρησης ή μη των μέτρων, η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από όλα τα προαναφερθέντα ενδιαφερόμενα μέρη.

(73) Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, στην προηγούμενη έρευνα, είχε θεωρηθεί ότι η θέσπιση μέτρων ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας. Επιπλέον, το γεγονός ότι η παρούσα έρευνα αποτελεί επανεξέταση που συνεπώς αναλύει μια κατάσταση στην οποία έχουν ήδη εφαρμοστεί μέτρα αντιντάμπινγκ, θα επιτρέψει να εκτιμηθούν οι ενδεχόμενες αθέμιτες αρνητικές επιπτώσεις που θα είχαν στα ενδιαφερόμενα μέρη τα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ.

(74) Βάσει αυτών, εξετάστηκε επίσης κατά πόσον, παρά τα συμπεράσματα σχετικά με την πιθανότητα επανάληψης της ζημιογόνου πρακτικής ντάμπινγκ, υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι που θα οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι η επιβολή μέτρων στην παρούσα περίπτωση αντίκειται στο συμφέρον της Κοινότητας.

2. **Συμφέρον του κοινοτικού κλάδου παραγωγής**

(75) Αν καταργηθούν τα μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν κατά την προηγούμενη έρευνα, θεωρείται πιθανό ότι η ζημιογόνος πρακτική ντάμπινγκ θα επαναληφθεί και ότι η κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, η οποία επιδεινώθηκε κατά την υπό επανεξέταση περίοδο, θα επιδεινωθεί περαιτέρω.

3. **Συμφέρον των εισαγωγέων**

(76) Από τα 26 ερωτηματολόγια που αποστάληκαν, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν μόνο μία απάντηση από μια ένωση εισαγωγέων.

(77) Η εν λόγω ένωση ισχυρίστηκε ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ οδήγησαν στον αποκλεισμό τόσο του Κινέζου παραγωγού όσο και των παραγωγών των άλλων τρίτων χωρών από την κοινοτική αγορά, και συνεπώς δημιουργήθηκε εξάρτηση των χρηστών από τον μοναδικό κοινοτικό παραγωγό.

(78) Κατ'αρχάς, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι η παγκόσμια αγορά κουμαρίνης είναι συγκεντρωμένη σε πολύ λίγους παραγωγούς, από τους οποίους οι πιο σημαντικοί από άποψη παραγωγικής ικανότητας είναι εγκατεστημένοι στην Κίνα και στην Κοινότητα. Ως εκ τούτου, οποιοδήποτε μερίδιο αγοράς που απώλεσε ένας από αυτούς τους δύο παραγωγούς είναι πιθανόν να επανακτηθεί από τον άλλο. Υπενθυμίζουμε, ωστόσο, ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν αποβλέπουν στον περιορισμό των πηγών εφοδιασμού, αλλά στην αποκατάσταση θεμιτού ανταγωνισμού στην αγορά της Κοινότητας και ότι είναι ακόμη δυνατόν να γίνουν εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής ΛΔΚ στην κοινοτική αγορά. Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά την ΠΕ, περίπου 25 % του συνόλου των εισαγωγών κουμαρίνης εισήχθη από άλλες χώρες εκτός της Κίνας, και ιδίως από την Ιαπωνία και την Ινδία, πράγμα που δείχνει ότι υπάρχουν εναλλακτικές πηγές προμήθειας. Εξάλλου, δεδομένου του χαμηλού επιπέδου συνεργασίας και του γεγονότος ότι οι εισαγωγείς ασχολούνται γενικά με ευρύ φάσμα χημικών προϊόντων, εκ των οποίων η κουμαρίνη αποτελεί ένα μόνο από τα προϊόντα, συνήχθη το συμπέρασμα ότι οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις επί των εισαγωγέων δεν αποτελούν επιτακτικό λόγο κατά της συνέχισης της εφαρμογής των μέτρων αυτών.

4. **Συμφέρον των χρηστών**

(79) Πέντε χρήστες υπέβαλαν ερωτηματολόγια και/ή πληροφορίες (επί των 23 ερωτηματολογίων που απεστάλησαν).

(80) Μία από τις εν λόγω εταιρείες έχει τεθεί σαφώς υπέρ της συνέχισης των μέτρων, ενώ μια άλλη δεν προβλέπει αλλαγή στις επιχειρηματικές της δραστηριότητες σε περίπτωση είτε καταργηθούν είτε διατηρηθούν τα μέτρα. Η τελευταία αυτή εταιρεία τόνισε επίσης το γεγονός ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον του εν λόγω κλάδου παραγωγής να σταματήσει ο κοινοτικός παραγωγός την παραγωγή του σε περίπτωση επανάληψης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

(81) Δύο χρήστες, εκ των οποίων μόνο ένας εισήγαγε το εν λόγω προϊόν από την εν λόγω χώρα κατά την υπό εξέταση περίοδο, τέθηκαν κατά της συνέχισης της εφαρμογής των μέτρων, αλλά και οι δύο δήλωσαν στην απάντηση προς το ερωτηματολόγιο ότι κανείς από τους δύο δεν προβλέπει να έχει επίπτωση στις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, η κατάργηση ή η διατήρηση των μέτρων.Ένας άλλος χρήστης τέθηκε επίσης κατά της παράτασης των μέτρων.

(82) Ο εν λόγω χρήστης ισχυρίστηκε ότι ο ανταγωνισμός από τους Κινέζους εξαγωγείς είναι απαραίτητος για να διασφαλιστεί η προμήθεια σε ανταγωνιστικές τιμές. Εάν δεν διασφαλιστούν οι ανταγωνιστικές τιμές, ο εν λόγω χρήστης μπορεί να εξετάσει το ενδεχόμενο να μεταφέρει μέρος των αρωματικών του συνθέσεων στη ΛΔΚ με αποτέλεσμα την απώλεια θέσεων εργασίας στην Κοινότητα. Εντούτοις, δεδομένου ότι η κουμαρίνη αντιπροσωπεύει περίπου το 1,5 % του συνολικού κόστους παραγωγής του εν λόγω χρήστη, θεωρείται απίθανο να πραγματοποιηθεί μεταφορά της παραγωγής ορισμένων συστατικών στοιχείων εκτός Κοινότητας μόνο εξαιτίας της συνέχισης των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ, δεδομένου ιδίως ότι η εν λόγω μεταφορά δεν πραγματοποιήθηκε κατά τα τελευταία πέντε έτη ισχύος των μέτρων.

(83) Ο ίδιος χρήστης ανέφερε επίσης τα προβλήματα παραγωγής που αντιμετώπισε ο κοινοτικός παραγωγός που είχαν ως αποτέλεσμα σημαντικές καθυστερήσεις της παράδοσης. Παρόλο που ο κοινοτικός παραγωγός αντιμετώπισε προβλήματα παραγωγής κατά την υπό εξέταση περίοδο, αυτά οφείλονταν σε ειδικές περιστάσεις που δεν είναι πιθανόν να επαναληφθούν σε τακτική βάση, μεταξύ των οποίων η βελτίωση της υπάρχουσας εγκατάστασης που αναφέρεται στο σημείο 47 του αιτιολογικού. Επιπλέον, η επίπτωση των προβλημάτων παράδοσης στους χρήστες διαπιστώθηκε ότι είναι μικρή, δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στο σημείο 40 του αιτιολογικού, ο κοινοτικός παραγωγός ήταν σε θέση να εισάγει το ομοειδές προϊόν για να αντισταθμίσει την έλλειψη παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος.

(84) Με βάση τα παραπάνω, και λόγω του χαμηλού επιπέδου συνεργασίας, το οποίο από μόνο του φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι οι χρήστες δεν υπέστησαν σημαντική αρνητική επίπτωση στην οικονομική τους κατάσταση εξαιτίας των ισχυόντων μέτρων, η επίπτωση στους χρήστες θεωρήθηκε ότι δεν αποτελεί επιτακτικό λόγο για να μη συνεχιστούν τα μέτρα, δεδομένου ότι δεν είναι πιθανόν η αρνητική επίπτωση στους χρήστες να εξουδετερώσει το θετικό αποτέλεσμα στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

5. **Θέματα ανταγωνισμού**

(85) Ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη ισχυρίστηκαν ότι τα ισχύοντα μέτρα οδήγησαν στην κατάργηση της κινεζικής κουμαρίνης στην κοινοτική αγορά, πράγμα που προκάλεσε μονοπωλιακό καθεστώς για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Επομένως, η επιβολή των μέτρων είναι προς το συμφέρον του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

(86) Όπως αναφέραμε ήδη στο σημείο 51 του αιτιολογικού, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αύξησε το μερίδιο αγοράς του και συνεπώς μπορεί να επωφεληθεί από την ισχυρή του θέση στην κοινοτική αγορά. Εντούτοις, από την τρέχουσα έρευνα προέκυψε επίσης ότι η επίπτωση των μέτρων επέτρεψε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής να ανακτήσει το μερίδιο αγοράς που κατείχε η κοινοτική αγορά πριν να αρχίσουν οι κινεζικές πρακτικές ντάμπινγκ.

(87) Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η παγκόσμια αγορά κουμαρίνης χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι ασκούν δραστηριότητες λίγοι μόνο παραγωγοί. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα θέματα του ανταγωνισμού πρέπει να παρακολουθηθούν με ιδιαίτερη προσοχή, δεδομένου ότι η επίπτωση των μέτρων στους εν λόγω προμηθευτές μπορεί να έχει μεγάλη σημασία. Εντούτοις, από την έρευνα δεν προέκυψαν ενδείξεις ότι ο κοινοτικός παραγωγός προέβη σε ανταγωνιστικές πρακτικές. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι οι τιμές πώλησης μειώθηκαν κατά την υπό εξέταση περίοδο. Επιπλέον, εξακολουθούν να υπάρχουν διάφορες εναλλακτικές πηγές προμήθειας, δεδομένου ότι η κουμαρίνη εισάγεται ή μπορεί να εισαχθεί από πολλές χώρες, μεταξύ των οποίων η Ιαπωνία και η Ινδία που εξακολουθούν να κατέχουν σημαντικά μερίδια στην κοινοτική αγορά.

(88) Με βάση τα παραπάνω, συνήχθη το συμπέρασμα ότι τα τυχόν προβλήματα που σχετίζονται με τον ανταγωνισμό δεν θεωρήθηκε ότι αποτελούν επιτακτικό λόγο για τη μη συνέχιση των μέτρων.

6. **Συμπέρασμα για το συμφέρον της Κοινότητας**

(89) Για τους προαναφερθέντες λόγους, συνήχθη το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν επιτακτικοί λόγοι λόγω του συμφέροντος της Κοινότητας για τη μη συνέχιση των μέτρων.

Θ. **ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΝΤΑΜΠΙΝΓΚ**

(90) Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων επρόκειτο να γίνει σύσταση για τη διατήρηση της ισχύος των υφιστάμενων δασμών αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής ΛΔΚ. Καθορίστηκε επίσης προθεσμία εντός της οποίας τα μέρη μπορούσαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μετά την κοινολόγηση. Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση που θα μπορούσε να την οδηγήσει στην τροποποίηση των ανωτέρω συμπερασμάτων.

(91) Από τα παραπάνω προκύπτει ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν επί του παρόντος όσον αφορά τις εισαγωγές κουμαρίνης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας θα πρέπει να διατηρηθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κουμαρίνης, που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ ex 2932 21 00 (κωδικός Taric 2932 21 00 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

2. Ο δασμός που εφαρμόζεται είναι 3 479 ευρώ ανά τόνο.

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη τυχόν διαφορετικής ρύθμισης, εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις σχετικά με τους δασμούς.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων [1]

(2002/C 203 E/12)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 192 τελικό — 2001/0098(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 16 Απριλίου 2002)

[1] ΕΕ C 213 E της 31.7.2001, σ. 266.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,	Αμετάβλητο
Έχοντας υπόψη:	
τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175,	
την πρόταση της Επιτροπής,	
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	
τη γνώμη της Επιτροπής Περιφερειών,	
αποφασίζοντας σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,	
Εκτιμώντας τα εξής:	
(1) Το άρθρο 6 της συνθήκης ορίζει ότι οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων.	
(2) Οι φυσικοί πόροι, στων οποίων τη συνετή και ορθολογική χρήση αναφέρεται το άρθρο 174 της συνθήκης, οι οποίοι περιλαμβάνουν προϊόντα πετρελαίου, φυσικό αέριο και στερεά καύσιμα, αποτελούν βασικές πηγές ενέργειας, αλλά συνιστούν επίσης κύριες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.	(2) Φυσικοί πόροι, στων οποίων τη συνετή και ορθολογική χρήση αναφέρεται το άρθρο 174 της συνθήκης, οι οποίοι περιλαμβάνουν προϊόντα πετρελαίου, φυσικό αέριο και στερεά καύσιμα, αποτελούν βασικές πηγές ενέργειας, αλλά συνιστούν επίσης κύριες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.
(3) Η αυξημένη ενεργειακή απόδοση αποτελεί σημαντικό μέρος της δέσμης των πολιτικών και των μέτρων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με το Πρωτόκολλο του Κιότο και θα πρέπει να περιλαμβάνεται σε όλες τις δέσμες πολιτικής για την τήρηση των περαιτέρω δεσμεύσεων.	Αμετάβλητο
(4) Η διαχείριση της ενεργειακής ζήτησης είναι σημαντικό εργαλείο που επιτρέπει στην Κοινότητα να επηρεάζει την παγκόσμια αγορά ενέργειας και, ως εκ τούτου, την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(5) Στα συμπεράσματά του της 30ής Μαΐου 2000 και της 5ης Δεκεμβρίου 2000 [1] το Συμβούλιο ενέκρινε το πρόγραμμα δράσης της Επιτροπής σχετικά με την ενεργειακή απόδοση και ζήτησε τη λήψη ειδικών μέτρων για τον κτιριακό τομέα.	(5) Στα συμπεράσματά του 8835/2000 της 30ής Μαΐου 2000 και 14000/2000 της 5ης Δεκεμβρίου 2000 το Συμβούλιο ενέκρινε το πρόγραμμα δράσης της Επιτροπής σχετικά με την ενεργειακή απόδοση και ζήτησε τη λήψη ειδικών μέτρων για τον κτιριακό τομέα.
(6) Ο οικιακός και τριτογενής τομέας, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων είναι κτίρια, αντιπροσωπεύει περισσότερο από το 40 % της τελικής κατανάλωσης ενέργειας στην Κοινότητα και αναπτύσσεται, τάση που πρόκειται να αυξήσει την ενεργειακή του κατανάλωση και, κατά συνέπεια, τις σχετικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.	(6) Ο οικιακός και τριτογενής τομέας, ο οποίος καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του κτιριακού αποθέματος της Κοινότητας, αντιπροσωπεύει περισσότερο από το 40 % της τελικής κατανάλωσης ενέργειας στην Κοινότητα και αναπτύσσεται, τάση που πρόκειται να αυξήσει την ενεργειακή του κατανάλωση και, κατά συνέπεια, τις σχετικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.
(7) Η οδηγία 93/76/ΕΟΚ, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE) [2], ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίζουν και να εφαρμόζουν προγράμματα, καθώς και να υποβάλλουν σχετικές εκθέσεις για την ενεργειακή απόδοση στον κτιριακό τομέα, αρχίζει τώρα να αφήνει να διαφανούν ορισμένα σημαντικά οφέλη. Πάντως χρειάζεται ένα συμπληρωματικό νομικό εργαλείο για τη θέσπιση πιο συγκεκριμένων δράσεων με σκοπό την αξιοποίηση του μεγάλου ανεκμετάλλευτου δυναμικού εξοικονόμησης ενέργειας και τη μείωση των μεγάλων διαφορών μεταξύ των αποτελεσμάτων των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα.	(7) Η οδηγία 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE) [1], ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίζουν και να εφαρμόζουν προγράμματα, καθώς και να υποβάλλουν σχετικές εκθέσεις για την ενεργειακή απόδοση στον κτιριακό τομέα, αρχίζει τώρα να αφήνει να διαφανούν ορισμένα σημαντικά οφέλη. Πάντως χρειάζεται ένα συμπληρωματικό νομικό εργαλείο για τη θέσπιση πιο συγκεκριμένων δράσεων με σκοπό την αξιοποίηση του μεγάλου ανεκμετάλλευτου δυναμικού εξοικονόμησης ενέργειας και τη μείωση των μεγάλων διαφορών μεταξύ των αποτελεσμάτων των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα.
(8) Η οδηγία 89/106/ΕΟΚ [3], για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών απαιτεί τα δομικά έργα, καθώς και οι εγκαταστάσεις θέρμανσης, ψύξης και εξαερισμού να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε η απαιτούμενη κατανάλωση ενέργειας κατά τη χρησιμοποίηση του έργου να είναι χαμηλή, ανάλογα με τις κλιματικές συνθήκες του τόπου, αλλά και ανάλογα με τους χρήστες.	(8) Η οδηγία 89/106/ΕΟΚ [2] του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών απαιτεί τα δομικά έργα, καθώς και οι εγκαταστάσεις θέρμανσης, ψύξης και εξαερισμού να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε η απαιτούμενη κατανάλωση ενέργειας κατά τη χρησιμοποίηση του έργου να είναι χαμηλή, ανάλογα με τις κλιματικές συνθήκες του τόπου, αλλά και ανάλογα με τους χρήστες.
(9) Η ενεργειακή απόδοση των κτιρίων θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση μεθοδολογία που περιέχει, εκτός της θερμομόνωσης και επίσης άλλους παράγοντες που διαδραματίζουν ολοένα και σημαντικότερο ρόλο, όπως π.χ. οι εγκαταστάσεις θέρμανσης/κλιματισμού, η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ο σχεδιασμός του κτιρίου. Μια κοινή προσέγγιση της εν λόγω διαδικασίας, η οποία θα διεξάγεται από εξειδικευμένο προσωπικό, θα συμβάλλει στην επίτευξη ίσων όρων όσον αφορά τις προσπάθειες που καταβάλλονται στα κράτη μέλη για εξοικονόμηση ενέργειας στον κτιριακό τομέα και θα εισάγει διαφάνεια για τους υποψήφιους ιδιοκτήτες ή χρήστες αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση στην αγορά ακινήτων της Κοινότητας.	(9) Η ενεργειακή απόδοση των κτιρίων θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση μεθοδολογία που περιέχει, εκτός της θερμομόνωσης, και άλλους παράγοντες που διαδραματίζουν ολοένα και σημαντικότερο ρόλο, όπως π.χ. οι εγκαταστάσεις θέρμανσης/κλιματισμού, η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ο σχεδιασμός του κτιρίου. Μια κοινή προσέγγιση της εν λόγω διαδικασίας, η οποία θα διεξάγεται από εξειδικευμένο προσωπικό, θα συμβάλλει στην επίτευξη ίσων όρων όσον αφορά τις προσπάθειες που καταβάλλονται στα κράτη μέλη για εξοικονόμηση ενέργειας στον κτιριακό τομέα και θα εισάγει διαφάνεια για τους υποψήφιους ιδιοκτήτες ή χρήστες αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση στην αγορά ακινήτων της Κοινότητας.

[1] Συμπεράσματα του Συμβουλίου 8835/2000 (30 Μαΐου 2002) και συμπεράσματα του Συμβουλίου 14000/2000 (5 Δεκεμβρίου 2000).

[2] ΕΕ L 237 της 22.9.1993, σ. 28.

[3] ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 12.

[1] ΕΕ L 237 της 22.9.1993, σ. 28.

[2] ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 12.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(10) Τα κτίρια θα έχουν επιπτώσεις στην κατανάλωση ενέργειας μακροπρόθεσμα και τα νέα κτίρια θα πρέπει ως εκ τούτου να ικανοποιούν τα ελάχιστα πρότυπα ενεργειακής απόδοσης προσαρμοσμένα στο τοπικό κλίμα. Επειδή εν γένει δεν έχουν αξιοποιηθεί πλήρως οι δυνατότητες εφαρμογής εναλλακτικών συστημάτων ενεργειακού εφοδιασμού, είναι σκόπιμη η συστηματική εκτίμηση της εφικτότητας τέτοιων συστημάτων για νέα κτίρια μεγαλύτερα από ορισμένο μέγεθος.	Αμετάβλητο
(11) Η ανακαίνιση μεγάλης κλίμακας υφιστάμενων κτιρίων μεγαλύτερων από ορισμένο μέγεθος θα πρέπει να θεωρείται ευκαιρία για τη λήψη αποδοτικών οικονομικά μέτρων προκειμένου να βελτιωθεί η ενεργειακή απόδοση.	(11) Η ανακαίνιση μεγάλης κλίμακας υφιστάμενων κτιρίων μεγαλύτερων από ορισμένο μέγεθος θα πρέπει να θεωρείται ευκαιρία για τη λήψη αποδοτικών οικονομικά μέτρων προκειμένου να βελτιωθεί η ενεργειακή απόδοση. Οι απαιτούμενες επενδύσεις πρέπει να είναι οικονομικώς βιώσιμες, δηλαδή να παρέχουν κάποιον βαθμό απόδοσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
(12) Παρέχοντας αντικειμενική πληροφόρηση για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, όταν αυτά κατασκευάζονται, πωλούνται ή μισθώνονται, η ενεργειακή πιστοποίηση θα συμβάλλει στη βελτίωση της διαφάνειας στην αγορά ακινήτων και, ως εκ τούτου, θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις για εξοικονόμηση ενέργειας. Η πιστοποίηση θα διευκόλυνε επίσης τη χρήση των συστημάτων παροχής κινήτρων. Τα κτίρια όπου στεγάζονται δημόσιες αρχές και τα κτίρια τα οποία επισκέπτεται συχνά το κοινό θα πρέπει να δώσουν το παράδειγμα, λαμβάνοντας υπόψη τους περιβαλλοντικούς και ενεργειακούς προβληματισμούς και κατά συνέπεια, θα πρέπει να υπόκεινται τακτικά σε ενεργειακή πιστοποίηση. Η διάδοση των εν λόγω πληροφοριών σχετικά με την ενεργειακή απόδοση στο κοινό θα πρέπει να ενισχυθεί με την τοποθέτηση των εν λόγω ενεργειακών πιστοποιητικών σε εμφανές σημείο. Επί πλέον, η δημόσια παρουσίαση των επισήμως συνιστώμενων θερμοκρασιών των εσωτερικών χώρων, καθώς και της θερμοκρασίας που όντως μετρήθηκε, θα πρέπει να αποθαρρύνει την κακή χρήση των συστημάτων θέρμανσης, κλιματισμού και εξαερισμού. Αυτό θα να συμβάλει στην αποφυγή της άσκοπης χρήσης ενέργειας και στη διασφάλ άνετων κλιματικών συνθηκών στους εσωτερικούς χώρους (θερμοκρασιακή άνεση) σε σχέση με την εξωτερική θερμοκρασία.	(12) Παρέχοντας αντικειμενική πληροφόρηση για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, όταν αυτά κατασκευάζονται, πωλούνται ή μισθώνονται, η ενεργειακή πιστοποίηση θα συμβάλλει στη βελτίωση της διαφάνειας στην αγορά ακινήτων και, ως εκ τούτου, θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις για εξοικονόμηση ενέργειας. Η διαδικασία πιστοποίησης μπορεί να υποστηριχθεί από προγράμματα δημόσιας χρηματοδότησης προκειμένου να υπάρξει εγγύηση της ίσης πρόσβασης στη βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση, ιδίως στην περίπτωση κτιρίων κατοικιών τα οποία κατασκευάζονται ή αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης ως πτυχή της πολιτικής κοινωνικής ευημερίας. Η πιστοποίηση θα διευκόλυνε επίσης τη χρήση των συστημάτων παροχής κινήτρων. Τα κτίρια όπου στεγάζονται δημόσιες αρχές και τα κτίρια τα οποία επισκέπτεται συχνά το κοινό θα πρέπει να δώσουν το παράδειγμα, λαμβάνοντας υπόψη τους περιβαλλοντικούς και ενεργειακούς προβληματισμούς και θα πρέπει κατά συνέπεια να υπόκεινται τακτικά σε ενεργειακή πιστοποίηση. Η διάδοση των εν λόγω πληροφοριών σχετικά με την ενεργειακή απόδοση στο κοινό θα πρέπει να ενισχυθεί με την τοποθέτηση των εν λόγω ενεργειακών πιστοποιητικών σε εμφανές σημείο. Επί πλέον, η δημόσια παρουσίαση των επισήμως συνιστώμενων θερμοκρασιών των εσωτερικών χώρων, καθώς και της θερμοκρασίας που όντως μετρήθηκε, θα πρέπει να αποθαρρύνει την κακή χρήση των συστημάτων θέρμανσης, κλιματισμού και εξαερισμού. Αυτό πρέπει να συμβάλει στην αποφυγή της άσκοπης χρήσης ενέργειας και στη διασφάλιση άνετων κλιματικών συνθηκών στους εσωτερικούς χώρους (θερμοκρασιακή άνεση) σε σχέση με την εξωτερική θερμοκρασία.
	(13) Κατά τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε μια αύξηση του αριθμού των συστημάτων κλιματισμού στις χώρες της Νότιας Ευρώπης. Αυτό δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στις ώρες πλήρους φορτίου, αυξάνοντας το κόστος ηλεκτρικής ενέργειας και διαταράσσοντας το ενεργειακό ισοζύγιο στις εν λόγω χώρες. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στις στρατηγικές οι οποίες αυξάνουν την θερμική απόδοση των κτιρίων κατά τη θερινή περίοδο. Για το σκοπό αυτό πρέπει να υπάρξει περαιτέρω ανάπτυξη των τεχνικών παθητικής ψύξης, πρωτίστως εκείνων που βελτιώνουν τις κλιματικές συνθήκες των εσωτερικών χώρων και το μικροκλίμα γύρω από τα κτίρια.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(13) Η τακτική συντήρηση των λεβήτων και των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού από εξειδικευμένο προσωπικό συμβάλλει στη διατήρηση της σωστής τους ρύθμισης σύμφωνα με τις προδιαγραφές του προϊόντος και με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η βέλτιστη απόδοση από περιβαλλοντική άποψη και από άποψη ασφάλειας και ενέργειας. Είναι σκόπιμη η ανεξάρτητη αξιολόγηση της συνολικής εγκατάστασης θέρμανσης όταν εξετάζεται το ενδεχόμενο αντικατάστασής της με βάση την οικονομική αποδοτικότητα.	(14) Η τακτική συντήρηση των λεβήτων και των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού από εξειδικευμένο προσωπικό συμβάλλει στη διατήρηση της σωστής τους ρύθμισης σύμφωνα με τις προδιαγραφές του προϊόντος και με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η βέλτιστη απόδοση από περιβαλλοντική άποψη και από άποψη ασφάλειας και ενέργειας. Είναι σκόπιμη η ανεξάρτητη αξιολόγηση της συνολικής εγκατάστασης θέρμανσης όταν εξετάζεται το ενδεχόμενο αντικατάστασής της με βάση την οικονομική αποδοτικότητα.
	(15) Τα συστήματα κλιματισμού και φωτισμού δεν περιλαμβάνονται στα πρότυπα αποδοτικότητας EN 832 ή prEN 13790· ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα πρέπει να διευρύνει το πρότυπο EN 832 και το προ-πρότυπο prEN 13790 ούτως ώστε να συμπεριλάβουν τον κλιματισμό και το φωτισμό.
(14) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, πρέπει να θεσπισθούν σε κοινοτικό επίπεδο γενικές αρχές που θα προβλέπουν ένα σύστημα προτύπων ενεργειακής απόδοσης και τους στόχους του, αλλά η λεπτομερής εφαρμογή πρέπει να ανατεθεί στα κράτη μέλη, επιτρέποντας έτσι σε κάθε κράτος μέλος να επιλέξει το καθεστώς που ανταποκρίνεται καλύτερα στην ιδιαίτερη κατάστασή του. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στις ελάχιστες απαιτήσεις για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν προχωρεί πέραν των όσων είναι αναγκαία για τον σκοπό αυτό.	Διαγράφεται
	(16) Τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιήσουν πολλά μέσα προκειμένου να ενθαρρύνουν την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης, όπως φορολογικές απαλλαγές επί των τόκων, χαμηλότοκες πιστώσεις και συνυπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης ως σημαντικού στοιχείου στις πολιτικές δημόσιων αγορών και συμβάσεων.
	(17) Η τιμολόγηση των ενοίκων των κτιρίων με το κόστος θέρμανσης, κλιματισμού και ζεστού νερού, η οποία υπολογίζεται ανάλογα με την πραγματική κατανάλωση, θα συμβάλλει στην εξοικονόμηση ενέργειας στον τομέα της κατοικίας. Είναι ευκταίο οι ένοικοι τέτοιων κτιρίων να είναι σε θέση να ρυθμίζουν την κατανάλωσή τους σε θερμότητα και ζεστό νερό, εφόσον τα σχετικά μέτρα είναι οικονομικώς αποδοτικά. Σε σχέση με αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το άρθρο 3 της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ και επίσης οι συστάσεις 76/493/ΕΟΚ [1] και 77/712/ΕΟΚ [2] του Συμβουλίου, και τα ψηφίσματα της 9ης Ιουνίου 1980 [3] και της 15ης Ιανουαρίου 1985 [4] του Συμβουλίου σχετικά με την τιμολόγηση του εν λόγω κόστους.

[1] ΕΕ L 140 της 28.5.1976, σ. 12.
[2] ΕΕ L 295 της 18.11.1977, σ. 1.
[3] ΕΕ C 149 της 18.6.1980, σ. 3.
[4] ΕΕ C 20 της 22.1.1985, σ. 1.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(15) Πρέπει να γίνει πρόβλεψη για τη δυνατότητα ταχείας προσαρμογής της μεθοδολογίας υπολογισμού στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων την τεχνική πρόοδο και τις μελλοντικές εξελίξεις στην τυποποίηση.	(18) Πρέπει να γίνει πρόβλεψη για τη δυνατότητα ταχείας προσαρμογής της μεθοδολογίας υπολογισμού και της τακτικής αναθεώρησης των ελαχίστων προτύπων στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων προκειμένου να αντικατοπτρίζουν την τεχνική πρόοδο και [μελλοντικές] εξελίξεις στην τυποποίηση.
(14) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, πρέπει να θεσπισθούν σε κοινοτικό επίπεδο γενικές αρχές που θα προβλέπουν ένα σύστημα προτύπων ενεργειακής απόδοσης και τους στόχους του, αλλά η λεπτομερής εφαρμογή πρέπει να ανατεθεί στα κράτη μέλη, επιτρέποντας έτσι σε κάθε κράτος μέλος να επιλέξει το καθεστώς που ανταποκρίνεται καλύτερα στην ιδιαίτερη κατάστασή του. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στις ελάχιστες απαιτήσεις για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν προχωρεί πέραν των όσων είναι αναγκαία για τον σκοπό αυτό.	(19) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, πρέπει να θεσπισθούν σε κοινοτικό επίπεδο γενικές αρχές που θα προβλέπουν ένα σύστημα προτύπων ενεργειακής απόδοσης και τους στόχους του, αλλά η λεπτομερής εφαρμογή πρέπει να ανατεθεί στα κράτη μέλη, επιτρέποντας έτσι σε κάθε κράτος μέλος να επιλέξει το καθεστώς που ανταποκρίνεται καλύτερα στην ιδιαίτερη κατάστασή του. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στις ελάχιστες απαιτήσεις για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν προχωρεί πέραν των όσων είναι αναγκαία για τον σκοπό αυτό.
(16) Επειδή τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αποτελούν γενικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της την απόφαση αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1], πρέπει αυτά να εγκριθούν βάσει της κανονιστικής διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης,	(20) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1],
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:	Αμετάβλητο
Άρθρο 1	
Με την παρούσα οδηγία δημιουργείται ένα κοινό πλαίσιο η προώθηση της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων εντός της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματικές και τις τοπικές συνθήκες.	Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προώθηση της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων εντός της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τις εξωτερικές κλιματικές συνθήκες και τις εσωτερικές κλιματικές απαιτήσεις, τις τοπικές συνθήκες και την οικονομική αποδοτικότητα.
Η παρούσα οδηγία θεσπίζει απαιτήσεις όσον αφορά:	Αμετάβλητο
α) το γενικό πλαίσιο κοινής μεθοδολογίας για τον υπολογισμό της ενοποιημένης ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων,	
β) την εφαρμογή ελαχίστων προτύπων για την ενεργειακή απόδοση των καινούργιων κτιρίων,	
γ) την εφαρμογή ελαχίστων προτύπων για την ενεργειακή απόδοση μεγάλων υφιστάμενων κτιρίων που υποβάλλονται σε μεγάλης κλίμακας ανακαίνιση,	
δ) την ενεργειακή πιστοποίηση των κτιρίων και, για τα δημόσια κτίρια, την εμφανή τοποθέτηση της πιστοποίησης αυτής και των άλλων σχετικών πληροφοριών, και	

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ε) την τακτική επιθεώρηση των λεβήτων και των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού των κτιρίων και, επί πλέον, την αξιολόγηση της εγκατάστασης θέρμανσης όταν οι λέβητες είναι παλαιότεροι των 15 ετών.	
Άρθρο 2	
Για τον σκοπό της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:	
1. *«κτίριο»:* μια ο όρος «κτίριο» στο σύνολό του ή στον τομέα των κατοικιών, τμήματα του κτιρίου τα οποία έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιηθούν χωριστά όπως διαμερίσματα ή ημιανεξάρτητες κατοικίες·	1. *«κτίριο»:* μια στεγασμένη κατασκευή με τοίχους, για την οποία χρησιμοποιείται ενέργεια προς ρύθμιση των εσωτερικών κλιματικών συνθηκών· ο όρος «κτίριο» μπορεί να αναφέρεται στο κτίριο στο σύνολό του ή σε τμήματα της κατασκευής που έχουν σχεδιαστεί ή τροποποιηθεί για να χρησιμοποιηθούν χωριστά·
2. *«ενεργειακή απόδοση κτιρίου»:* η συνολική ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου αντικατοπτρίζεται σε έναν ή περισσότερους αριθμητικούς δείκτες που έχουν υπολογισθεί λαμβάνοντας υπόψη τη μόνωση, τα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης, τον σχεδιασμό και τη θέση την παραγωγή ενέργειας του ιδίου του κτιρίου την παραγωγή ενέργειας και άλλους παράγοντες που επηρεάζουν την καθαρή ενεργειακή ζήτηση·	2. *«ενεργειακή απόδοση κτιρίου»:* η συνολική ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου η οποία αντικατοπτρίζεται στο σχετικό ποσό της ενέργειας που υπολογίζεται και πραγματικά καταναλώνεται προκειμένου να καλυφθούν οι διάφορες ανάγκες που σχετίζονται με την συνήθη χρήση του κτιρίου, όπου συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η θέρμανση, το ζεστό νερό, η ψύξη, ο εξαερισμός και ο φωτισμός. Το εν λόγω ποσό πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε έναν ή περισσότερους αριθμητικούς δείκτες οι οποίοι έχουν υπολογισθεί λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που επηρεάζουν την ενεργειακή ζήτηση, δηλαδή τη μόνωση, την αεροστεγανότητα, τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης, τον σχεδιασμό και τη θέση σε σχέση με κλιματικούς παράγοντες, την έκθεση στον ήλιο και τη χρήση αυτού, την επίδραση γειτονικών κατασκευών, την παραγωγή ενέργειας του ιδίου του κτιρίου και την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και άλλους παράγοντες, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι κλιματικές συνθήκες των εσωτερικών χώρων·
3. *«πρότυπο ελάχιστης ενεργειακής απόδοσης κτιρίου»:* η ελάχιστη απαίτηση αναφορικά με την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, που καθορίζεται βάσει ρυθμιστικών διατάξεων·	Αμετάβλητο
4. *«πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίου»:* το επισήμως αναγνωρισμένο πιστοποιητικό το οποίο περιλαμβάνει το αποτέλεσμα του υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης κτιρίου σύμφωνα με τη μεθοδολογία που παρατίθεται στο παράρτημα·	
5. *«δημόσια κτίρια»:* κτίρια στα οποία στεγάζονται δημόσιες αρχές ή τα οποία επισκέπτεται και χρησιμοποιεί συχνά το ευρύ κοινό, όπως: σχολεία, νοσοκομεία, κτίρια δημόσιων μεταφορών, κλειστά αθλητικά κέντρα, κλειστές πισίνες και κτίρια υπηρεσιών λιανικού εμπορίου μεγαλύτερα από 1 000 m^2·	5. «δημόσια κτίρια»: κτίρια στα οποία στεγάζονται δημόσιες αρχές ή τα οποία επισκέπτεται και χρησιμοποιεί συχνά το ευρύ κοινό, όπως: σχολεία, νοσοκομεία, κτίρια δημόσιων μεταφορών, κλειστά αθλητικά κέντρα, κλειστές πισίνες και κτίρια λιανικού εμπορίου μεγαλύτερα από 1 000 m^2·
6. *«ΣΘΗ (συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρισμού)»:* η ταυτόχρονη μετατροπή πρωτογενών καυσίμων σε μηχανική ή ηλεκτρική ενέργεια και θερμότητα·	Αμετάβλητο
7. *«σύστημα κλιματισμού»*: εγκατάσταση σχεδιασμένη να ψύχει και να κλιματίζει τον αέρα του περιβάλλοντος·	
8. *«λέβητας»*: ο συνδυασμός σώματος λέβητα και μονάδας καυστήρα που είναι σχεδιασμένος για να μεταφέρει στο νερό τη θερμότητα που παράγεται από το κάψιμο·	8. «λέβητας»: ο συνδυασμός σώματος λέβητα και μονάδας καυστήρα που είναι σχεδιασμένος για να μεταφέρει στο νερό τη θερμότητα που παράγεται από την καύση·
9. *«ωφέλιμη ονομαστική ισχύς (εκφραζόμενη σε kW)»:* η μέγιστη θερμική ισχύς την οποία καθορίζει και εγγυάται ο κατασκευαστής ως παρεχόμενη κατά τη συνεχή λειτουργία με ταυτόχρονη τήρηση της ωφέλιμης απόδοσης που προσδιορίζεται από τον κατασκευαστή·	Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
10. *«ωφέλιμη απόδοση (εκφραζόμενη σε ποσοστό %)»:* ο λόγος μεταξύ της θερμικής ισχύος που μεταβιβάζεται στο νερό του λέβητα και του γινομένου της καθαρής θερμικής αξίας υπό σταθερή πίεση καυσίμου και της κατανάλωσης, εκφραζόμενης ως ποσότητας καυσίμου ανά μονάδα χρόνου·	
11. *«αντλία θερμότητας»:* εγκατάσταση που αφαιρεί θερμότητα από το εξωτερικό περιβάλλον και την παρέχει στο ελεγχόμενο περιβάλλον.	
Άρθρο 3	
Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μεθοδολογία υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων των οποίων το γενικό πλαίσιο βρίσκεται που προβλέπεται του παραρτήματος.	1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν μεθοδολογία υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων με βάση το πλαίσιο που προβλέπεται στο τμήμα Α του παραρτήματος. Η ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου θα εκφράζεται με διαφανή και απλό τρόπο και ενδέχεται να περιλαμβάνει δείκτη εκπομπών CO_2.
Η εν λόγω μεθοδολογία θα αναπτυχθεί περαιτέρω και θα οριστεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11(2).	2. Το μέρος 1 και το μέρος 2 του εν λόγω πλαισίου θα προσαρμοστούν στην τεχνική πρόοδο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12. Κατά την εν λόγω προσαρμογή θα λαμβάνονται υπόψη εκείνα τα πρότυπα και κανόνες σε εθνικό επίπεδο που μπορούν να χρησιμεύσουν επωφελώς στην προώθηση των βέλτιστων πρακτικών εντός της Κοινότητας.
Η ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου θα εκφράζεται με διαφανή και απλό τρόπο και ενδέχεται να περιλαμβάνει δείκτη εκπομπών CO_2.	Διαγράφεται
Άρθρο 4	Αμετάβλητο
Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα καινούργια κτίρια που προορίζονται για τακτική χρήση πληρούν τα πρότυπα ελάχιστης ενεργειακής απόδοσης, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με τη μεθοδολογία το πλαίσιο που καθορίζεται του παραρτήματος.	1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα καινούργια κτίρια που προορίζονται για τακτική χρήση πληρούν τα πρότυπα ελάχιστης ενεργειακής απόδοσης, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με το γενικό πλαίσιο που καθορίζεται στο τμήμα Α του παραρτήματος. Κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων, τα κράτη μέλη δύνανται να κάνουν διάκριση μεταξύ καινούργιων και υφιστάμενων κτιρίων και μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών κτιρίων. Οι εν λόγω απαιτήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις γενικές κλιματικές συνθήκες των εσωτερικών χώρων προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές αρνητικές επιπτώσεις, καθώς και τη βέλτιστη πρακτική.
Τα εν λόγω πρότυπα πρέπει να περιλαμβάνουν γενικές κλιματικές απαιτήσεις για τους εσωτερικούς χώρους προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές αρνητικές επιπτώσεις, όπως ο ακατάλληλος εξαερισμός. Τα εν λόγω πρότυπα ενεργειακής απόδοσης θα αναθεωρούνται κάθε πέντε χρόνια τουλάχιστον, έτσι ώστε να αντικατοπτρίζουν την τεχνική πρόοδο στον κτιριακό τομέα. Στα κράτη μέλη επιτρέπεται να εξαιρούν ιστορικά κτίρια, προσωρινά κτίρια, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, εργαστήρια και κτίρια κατοικιών που δεν χρησιμοποιούνται ως κανονικές κατοικίες.	Οι εν λόγω απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης θα αναθεωρούνται σε τακτά διαστήματα τα οποία δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερα των πέντε ετών και, εάν υπάρχει ανάγκη, θα αναπροσαρμόζονται προκειμένου να αντικατοπτρίζουν την τεχνική πρόοδο στον κτιριακό τομέα.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν να μην καθορίσουν ή εφαρμόσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για τις ακόλουθες κατηγορίες:
	α) κτίρια και μνημεία τα οποία προστατεύονται επισήμως ως τμήμα χαρακτηρισμένου περιβάλλοντος ή λόγω της ειδικής τους αρχιτεκτονικής ή ιστορικής αξίας, όπου η συμμόρφωση θα αλλοίωνε ανεπίτρεπτα τον χαρακτήρα ή την εμφάνισή τους·
	β) κτίρια που χρησιμοποιούνται ως χώροι λατρείας και θρησκευτικών δραστηριοτήτων·
	γ) προσωρινά κτίρια με προβλεπόμενο χρόνο χρήσης δύο ετών ή λιγότερο, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, εργαστήρια και αγροτικά κτίρια πλην κατοικιών με χαμηλή ενεργειακή ζήτηση και αγροτικά κτίρια πλην κατοικιών τα οποία χρησιμοποιούνται από τομέα καλυπτόμενο από την εθνική τομεακή συμφωνία για την ενεργειακή απόδοση·
	δ) κτίρια κατοικιών τα οποία προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν λιγότερο από τέσσερεις μήνες το χρόνο·
	ε) ανεξάρτητα κτίρια με συνολική ωφέλιμη επιφάνεια δαπέδου κάτω των 50 m^2.
	Άρθρο 5
Για τα καινούργια κτίρια συνολικής επιφάνειας άνω των 1 000 m^2, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, πριν από την έκδοση της άδειας του κτιρίου, αξιολογείται από τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική άποψη η εφικτότητα της εγκατάστασης αποκεντρωμένων συστημάτων παροχής ενέργειας που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειες, στη ΣΘΗ, στην τηλεθέρμανση ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε αντλίες θερμότητας. Το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης θα διατίθεται σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους για διαβούλευση.	1. Για τα καινούργια κτίρια συνολικής επιφάνειας άνω των 1 000 m^2, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, πριν από την έκδοση της άδειας του κτιρίου, αξιολογείται από τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική άποψη η εφικτότητα της εγκατάστασης αποκεντρωμένων συστημάτων παροχής ενέργειας που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειες, στη ΣΘΗ, στην τηλεθέρμανση ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε αντλίες θερμότητας. Το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης θα διατίθεται σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους για διαβούλευση.
Άρθρο 5	Διαγράφεται
Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η ενεργειακή απόδοση των υφιστάμενων κτιρίων με συνολική επιφάνεια άνω των 1 000 m^2 που ανακαινίζονται, αναβαθμίζονται προκειμένου να πληρούν τα πρότυπα ενεργειακής απόδοσης, εφόσον αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και συνεπάγεται επιπλέον κόστος το οποίο, βάσει του σημερινού μέσου στεγαστικού επιτοκίου μπορεί να ανακτηθεί εντός περιόδου οκτώ ετών ως αποτέλεσμα της μεγαλύτερης εξοικονόμησης ενέργειας.	2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι όταν τα κτίρια με συνολική ωφέλιμη επιφάνεια δαπέδου άνω των 1 000 m^2 υφίστανται μεγάλης κλίμακας ανακαίνιση, η ενεργειακή τους απόδοση αναβαθμίζεται προκειμένου να πληρεί τις ελάχιστες απαιτήσεις, εφόσον αυτό είναι εφικτό από τεχνική, λειτουργική και οικονομική άποψη, και η απαιτούμενη επένδυση είναι οικονομικώς βιώσιμη. Τα κράτη μέλη θα εξάγουν τις εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης με βάση τις απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που θεσπίζονται για τα κτίρια σύμφωνα με το άρθρο 3. Οι απαιτήσεις μπορούν να θεσπιστούν είτε για το ανακαινιζόμενο κτίριο στο σύνολό του, είτε για τα συστήματα που καταναλώνουν ενέργεια ή τα δομικά στοιχεία, όταν αυτά αποτελούν μέρος της ανακαίνισης η οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός περιορισμένου χρονικού διαστήματος, με στόχο τη βελτίωση της συνολικής ενεργειακής απόδοσης του κτιρίου.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Η εν λόγω αρχή θα εφαρμόζονται σε όλες εκείνες τις περιπτώσεις όπου η συνολική δαπάνη ανακαίνισης είναι μεγαλύτερη από το 25 % της τρέχουσας ασφαλιστικής αξίας του κτιρίου.	3. Οι παράγραφοι 1 και 2 θα εφαρμόζονται σε όλες εκείνες τις περιπτώσεις όπου η συνολική δαπάνη ανακαίνισης είναι μεγαλύτερη από το 25 % της τρέχουσας ασφαλιστικής αξίας του κτιρίου.
Άρθρο 6	Αμετάβλητο
1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κατά την κατασκευή, την πώληση ή την εκμίσθωση κτιρίων, θα διατίθεται στον υποψήφιο αγοραστή ή μισθωτή, πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης όχι παλαιότερο των 5 ετών.	
	Η πιστοποίηση διαμερισμάτων ή μονάδων που έχουν σχεδιαστεί για ξεχωριστή χρήση σε συγκροτήματα μπορεί να βασίζεται:
	α) σε κοινή πιστοποίηση του συνόλου του κτιρίου για συγκροτήματα με κοινόχρηστο σύστημα θέρμανσης·
	β) στην αξιολόγηση άλλου αντιπροσωπευτικού διαμερίσματος του ιδίου συγκροτήματος.
Στα κράτη μέλη επιτρέπεται να εξαιρούν ιστορικά κτίρια, προσωρινά κτίρια, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, εργαστήρια και κτίρια κατοικιών που δεν χρησιμοποιούνται ως κανονικές κατοικίες.	Στα κράτη μέλη επιτρέπεται να εξαιρούν από την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.
2. Το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίων θα παρέχει σχετικές πληροφορίες στους υποψήφιους χρήστες. περιλαμβάνει τιμών αναφοράς, όπως οι ισχύουσες νομικές απαιτήσεις και η βέλτιστη πρακτική οι ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να συγκρίνουν και να αξιολογούν την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου.	2. Το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης κτιρίων θα περιλαμβάνει πληροφορίες υπό μορφή τιμών αναφοράς, όπως οι ισχύουσες νομικές απαιτήσεις και οι συγκριτικές αξιολογήσεις, ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να συγκρίνουν και να αξιολογούν την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου.
Το πιστοποιητικό θα συνοδεύεται από συστάσεις για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.	Αμετάβλητο
	Οι πληροφορίες και οι συστάσεις θα υπόκεινται σε τροποποίηση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.
3. Τα κράτη μέλη θα απαιτούν την τοποθέτηση στα δημόσια κτίρια, σε περίοπτη θέση σαφώς ευδιάκριτη από το ευρύ κοινό, πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης όχι παλαιότερου των 5 ετών.	Αμετάβλητο
Επί πλέον, στα δημόσια κτίρια θα εκτίθενται σε ευκρινές σημείο οι ακόλουθες πληροφορίες:	
α) το εύρος των εσωτερικών θερμοκρασιών και, όπου κρίνεται σκόπιμο, άλλοι σχετικοί κλιματικοί παράγοντες, όπως η σχετική υγρασία, που συνιστώνται από τις αρχές για τον συγκεκριμένο τύπο κτιρίου.	
β) η καταγραφόμενη εσωτερική θερμοκρασία και άλλοι σχετικοί κλιματικοί παράγοντες που θα αναγράφονται σε αξιόπιστη συσκευή ή συσκευές.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Άρθρο 7	
Τα κράτη μέλη θα θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα για την καθιέρωση της τακτικής επιθεώρησης των λεβήτων ωφέλιμης ισχύος άνω των 10 kW, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται του παραρτήματος	Τα κράτη μέλη θα θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα για την καθιέρωση της τακτικής επιθεώρησης: α) των λεβήτων ωφέλιμης ισχύος άνω των 10 kW, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο τμήμα Β του παραρτήματος. β) των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού με ωφέλιμη ισχύ μεγαλύτερη των 12 kW, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος.
Αυτές απαιτήσεις θα θα αναπτυχθούν περαιτέρω και θα οριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.	Οι εν λόγω απαιτήσεις θα τροποποιηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.
Άρθρο 8	Διαγράφεται
Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καθορίσουν την τακτική επιθεώρηση των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού με ωφέλιμη ισχύ μεγαλύτερη των 12 kW, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που παρατίθενται στο παράρτημα. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα αναπτυχθούν περαιτέρω και θα οριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.	
Άρθρο 9	*Άρθρο 8*
Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πιστοποίηση των κτιρίων, και επιθεώρηση των θέρμανσης και των συστημάτων κλιματισμού — διεξάγονται από εξειδικευμένους και ανεξάρτητο προσωπικό.	Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πιστοποίηση των κτιρίων, η εκπόνηση των συνοδευτικών συστάσεων και η επιθεώρηση των λεβήτων και των συστημάτων κλιματισμού — είτε διενεργούνται από δημόσιους οργανισμούς, είτε από εγκεκριμένες ιδιωτικές επιχειρήσεις — διεξάγονται με ανεξάρτητο τρόπο από εξειδικευμένους ή/και διαπιστευμένους εμπειρογνώμονες.
	Άρθρο 9
	Η Επιτροπή, συνεπικουρούμενη από την επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 1, θα αξιολογήσει την οδηγία με γνώμονα την πείρα που θα έχει αποκτηθεί κατά την εφαρμογή της, το αργότερο πέντε έτη μετά από την έναρξη ισχύος της και, εάν κριθεί αναγκαίο, θα προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, η Επιτροπή θα λάβει: α) μέτρα με τα οποία υπάγονται τα υφιστάμενα ανακαινιζόμενα κτίρια συνολικής επιφάνειας κάτω των 1 000 m^2 στις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 5· β) γενικά κίνητρα για επενδύσεις ενεργειακής απόδοσης σε κτίρια τα οποία δεν υφίστανται ανακαινίσεις μεγάλης κλίμακας, προκειμένου να επιτευχθεί σύγκλιση των αντικρουόμενων συμφερόντων ιδιοκτήτη και ενοικιαστή.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	Άρθρο 10
	Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενημερώσουν τους χρήστες των κτιρίων σχετικά με τις διάφορες μεθόδους και πρακτικές που χρησιμεύουν στην αύξηση της ενεργειακής απόδοσης.
	Η Επιτροπή συνδράμει τα κράτη μέλη στο σχεδιασμό των σχετικών εκστρατειών ενημέρωσης, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινοτικών προγραμμάτων.
Άρθρο 10	*Άρθρο 11*
Οιεσδήποτε τροποποιήσεις είναι αναγκαίες για την προσαρμογή του παραρτήματος στην τεχνική πρόοδο εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.	Οιεσδήποτε τροποποιήσεις είναι αναγκαίες για την προσαρμογή του παραρτήματος στην τεχνική πρόοδο εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.
Άρθρο 11	*Άρθρο 12*
1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ [1], που εφεξής θα αναφέρεται ως η «επιτροπή», η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Επιτροπής.	1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ [1], η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Επιτροπής.
2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, η κανονιστική διαδικασία που καθορίζεται σ το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του άρθρου 7 και του άρθρου 8 αυτής.	2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, θα εφαρμόζεται το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 7 και του άρθρου 8 αυτής.
3. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.	Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.
	3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.
Άρθρο 12	*Άρθρο 13*
1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.	1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις [να οριστεί η ημερομηνία].
Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.	Αμετάβλητο
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.	
Άρθρο 13	*Άρθρο 14*
Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.	Αμετάβλητο
Άρθρο 14	*Άρθρο 15*
Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.	Αμετάβλητο

[1] ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 16.

[1] ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 16.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	
Α. **Πλαίσιο για τον υπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης κτιρίων (Άρθρο 3)**	Αμετάβλητο
1. Η μεθοδολογία υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:	
α) θερμομόνωση (του κελύφους του κτιρίου και των εγκαταστάσεων)	
β) εγκατάσταση θέρμανσης και παροχή ζεστού νερού	
γ) εγκατάσταση κλιματισμού	
δ) σύστημα εξαερισμού	
ε) εγκατάσταση φωτισμού	
στ) θέση και προσανατολισμός των οικιών και των διαμερισμάτων	
	ζ) κλιματικές συνθήκες εσωτερικών χώρων
	η) στοιχεία, προϊόντα ή δομικά στοιχεία των οποίων τα θερμικά ή ενεργειακά χαρακτηριστικά καθορίζονται σύμφωνα με τη μεθοδολογία που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της «Οδηγίας για τα δομικά προϊόντα» (89/106/ΕΟΚ) ή εθνικά πρότυπα, εφόσον δεν υπάρχουν ακόμη ευρωπαϊκά πρότυπα.
2. Στον εν λόγω υπολογισμό θα συνεκτιμάται η θετική επίδραση των ακόλουθων στοιχείων:	Αμετάβλητο
α) ηλιακά συστήματα και άλλα συστήματα θέρμανσης και ηλεκτρικά συστήματα που βασίζονται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας	
β) ηλεκτρισμός παραγόμενος με ΣΘΗ ή/και συστήματα τηλεθέρμανσης	
3. Για το σκοπό του εν λόγω υπολογισμού τα κτίρια θα κατατάσσονται τουλάχιστον στις ακόλουθες κατηγορίες:	
α) μονοκατοικίες διαφόρων τύπων	
β) συγκροτήματα διαμερισμάτων	
γ) γραφεία	
δ) εκπαιδευτικά κτίρια	
ε) νοσοκομεία	
στ) ξενοδοχεία και εστιατόρια	
	ζ) αθλητικές εγκαταστάσεις
ζ) κτίρια υπηρεσιών εμπορίου χονδρικής και λιανικής	η) κτίρια υπηρεσιών εμπορίου χονδρικής και λιανικής
η) άλλα είδη κτιρίων που καταναλώνουν ενέργεια	θ) άλλα είδη κτιρίων που καταναλώνουν ενέργεια

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Β. **Απαιτήσεις για την επιθεώρηση των λεβήτων [Άρθρο 7]**	Β. **Απαιτήσεις για την επιθεώρηση των λεβήτων [Άρθρο 7, σημείο α]**
Η επιθεώρηση των λεβήτων θα αναφέρεται στην κατανάλωση ενέργειας και στον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.	Αμετάβλητο
Οι λέβητες ωφέλιμης ισχύος μεγαλύτερης των 100 kW θα επιθεωρούνται τουλάχιστον κάθε 2 χρόνια.	
Για τις εγκαταστάσεις θέρμανσης με λέβητες ωφέλιμης ονομαστικής ισχύος άνω των 10 kW, ηλικίας μεγαλύτερης των 15 ετών, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για την καθιέρωση εφάπαξ επιθεώρησης του συνόλου της εγκατάστασης θέρμανσης. Βάσει αυτής της επιθεώρησης, η οποία θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση της απόδοσης του λέβητα σε πλήρες και μερικό φορτίο και της διαστασιολόγησης του λέβητα σε σχέση με τις απαιτήσεις θέρμανσης του κτιρίου, οι αρμόδιες αρχές θα παρέχουν συμβουλές στους χρήστες για την αντικατάσταση των λεβήτων και για εναλλακτικές λύσεις.	
Γ. **Απαιτήσεις για την επιθεώρηση των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού [Άρθρο 8]**	Γ. **Απαιτήσεις για την επιθεώρηση των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού [Άρθρο 7, σημείο β]**
Η επιθεώρηση των κεντρικών συστημάτων κλιματισμού θα αναφέρεται στην κατανάλωση ενέργειας και στον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.	Αμετάβλητο
Βάσει αυτής της επιθεώρησης, η οποία θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση της απόδοσης της εγκατάστασης κλιματισμού σε πλήρες και μερικό φορτίο και της διαστασιολόγησης σε σχέση με τις απαιτήσεις ψύξης του κτιρίου, οι αρμόδιες αρχές θα παρέχουν συμβουλές στους χρήστες για την ενδεχόμενη βελτίωση ή αντικατάσταση του συστήματος κλιματισμού, καθώς και για εναλλακτικές λύσεις.	

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τον καθορισμό μεταβατικών διατάξεων όσον αφορά τα μέτρα αντιντάμπινγκ και τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν υιοθετηθεί δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής καθώς και τις έρευνες, τις καταγγελίες και τις αιτήσεις αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων που έχουν υποβληθεί σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις και εξακολουθούν να εκκρεμούν

(2002/C 203 E/13)

COM(2002) 194 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 16 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ειδικότερα το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα («συνθήκη ΕΚΑΧ») εκπνέει στις 23 Ιουλίου 2002.

(2) Ήδη από τις 24 Ιουλίου 2002, τα προϊόντα που καλύπτονται επί του παρόντος από τη συνθήκη ΕΚΑΧ θα υπόκεινται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(3) Η Επιτροπή έχει εκδώσει διάφορα μέτρα αντιντάμπινγκ δυνάμει της απόφασης αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (εφεξής «βασική απόφαση αντιντάμπινγκ») ([1]). Τα μέτρα αυτά επιβάλλονται κατά κανόνα για πενταετή περίοδο σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της βασικής απόφασης αντιντάμπινγκ. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, ορισμένα από τα μέτρα αυτά δεν θα έχουν φθάσει στο τέλος της πενταετούς αυτής περιόδου (εφεξής «μέτρα αντιντάμπινγκ ΕΚΑΧ»). Επίσης, ορισμένες έρευνες, οι οποίες κινήθηκαν δυνάμει της βασικής απόφασης αντιντάμπινγκ, θα εξακολουθήσουν ενδεχομένως να εκκρεμούν κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ (εφεξής «τρέχουσες έρευνες αντιντάμπινγκ»). Επίσης, ορισμένες καταγγελίες ή άλλες αιτήσεις για την έναρξη έρευνας που έχουν κατατεθεί δυνάμει των διατάξεων της βασικής απόφασης αντιντάμπινγκ θα εξακολουθήσουν ενδεχομένως να εκκρεμούν κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ (εφεξής «τρέχουσες αιτήσεις αντιντάμπινγκ»).

(4) Επομένως, είναι σκόπιμο να εξασφαλιστεί η συνέχιση της εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ ΕΚΑΧ δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής «βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ») ([2]), μετά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, και να εφαρμοστούν στα μέτρα αυτά, αρχής γενομένης από την ημερομηνία αυτή, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Μετά την εκπνοή της συνθήκης ΕΚΑΧ, όλες οι τρέχουσες έρευνες αντιντάμπινγκ θα συνεχιστούν και θα περατωθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και όλα τα μέτρα αντιντάμπινγκ που θα προκύψουν από τις έρευνες αυτές, θα διέπονται από τις διατάξεις του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Κατ' αναλογία, μετά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι τρέχουσες αιτήσεις αντιντάμπινγκ θα εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.

(5) Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διατάξεις της βασικής απόφασης αντιντάμπινγκ, εξαιρουμένων των αποφάσεων για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Κοινότητας, είναι στην πράξη οι ίδιες ακριβώς με τις διατάξεις που προβλέπονται στον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ.

(6) Η Επιτροπή έχει υιοθετήσει διάφορα αντισταθμιστικά μέτρα δυνάμει της απόφασης αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (εφεξής «βασική απόφαση κατά των επιδοτήσεων») ([3]). Τα μέτρα αυτά επιβάλλονται κατά κανόνα για πενταετή περίοδο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της βασικής απόφασης κατά των επιδοτήσεων. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, ορισμένα από τα μέτρα αυτά δεν θα έχουν φθάσει στο τέλος της πενταετούς αυτής περιόδου (εφεξής «αντισταθμιστικά μέτρα κατά των επιδοτήσεων ΕΚΑΧ»). Επίσης, ορισμένες έρευνες, οι οποίες κινήθηκαν δυνάμει της βασικής απόφασης κατά των επιδοτήσεων, θα εξακολουθήσουν ενδεχομένως να εκκρεμούν κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ (εφεξής «τρέχουσες έρευνες κατά των επιδοτήσεων»). Επίσης, ορισμένες καταγγελίες ή άλλες αιτήσεις για την έναρξη έρευνας που έχουν κατατεθεί δυνάμει των διατάξεων της βασικής απόφασης κατά των επιδοτήσεων θα εξακολουθήσουν να εκκρεμούν κατά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ (εφεξής «ενδεχομένως αιτήσεις κατά των επιδοτήσεων»).

([1]) ΕΕ L 308 της 29.11.1996, σ. 11. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση αριθ. 435/2001/ΕΚΑΧ (ΕΕ L 63 της 3.3.2001, σ. 14).

([2]) ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

([3]) ΕΕ L 245 της 4.9.1998, σ. 3.

(7) Επομένως, είναι σκόπιμο να εξασφαλιστεί η συνέχιση της εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων ΕΚΑΧ δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (εφεξής «βασικός κανονισμός κατά των επιδοτήσεων») [1], μετά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, και να εφαρμοστούν στα μέτρα αυτά, αρχής γενομένης από την ημερομηνία αυτή, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Μετά την εκπνοή της συνθήκης ΕΚΑΧ, όλες οι τρέχουσες έρευνες κατά των επιδοτήσεων θα συνεχιστούν και θα περατωθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων και όλα τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που θα προκύψουν από τις έρευνες αυτές, θα διέπονται από τις διατάξεις του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων. Κατ'αναλογία, μετά την ημερομηνία εκπνοής της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι τρέχουσες αιτήσεις κατά των επιδοτήσεων θα εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.

(8) Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διατάξεις της βασικής απόφασης κατά των επιδοτήσεων, εξαιρουμένων των διατάξεων για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Κοινότητας, είναι στην πράξη οι ίδιες ακριβώς με τις διατάξεις που προβλέπονται στον βασικό κανονισμό κατά των επιδοτήσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Τα μέτρα αντιντάμπινγκ που έχουν ληφθεί δυνάμει της απόφασης αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής και τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν στις 23 Ιουλίου 2002 (τα μέτρα αντιντάμπινγκ που αναφέρονται στο παράρτημα Ι), συνεχίζονται και διέπονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, αρχής γενομένης από τις 24 Ιουλίου 2002.

2. Κατά τον υπολογισμό της ημερομηνίας εκπνοής των μέτρων αντιντάμπινγκ που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, λαμβάνεται υπόψη η αρχική ημερομηνία θέσης σε ισχύ των εν λόγω μέτρων.

3. Κάθε έρευνα που έχει κινηθεί δυνάμει της απόφασης αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής και η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί στις 23 Ιουλίου 2002, ή κάθε καταγγελία ή αίτηση για την έναρξη παρόμοιας έρευνας που εξακολουθεί να εκκρεμεί κατά την ημερομηνία αυτή, συνεχίζεται και διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, αρχής γενομένης από τις 24 Ιουλίου 2002. Όλα τα μέτρα αντιντάμπινγκ που απορρέουν από τις τρέχουσες αυτές έρευνες αντιντάμπινγκ, καταγγελίες ή αιτήσεις διέπονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου.

Άρθρο 2

1. Τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν ληφθεί δυνάμει της απόφασης αριθ. 1898/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής και τα οποία εξακολουθούν να ισχύουν στις 23 Ιουλίου 2002 (τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ), συνεχίζονται και διέπονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου, αρχής γενομένης από τις 24 Ιουλίου 2002.

2. Κατά τον υπολογισμό της ημερομηνίας εκπνοής των μέτρων κατά των επιδοτήσεων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου, λαμβάνεται υπόψη η αρχική ημερομηνία θέσης σε ισχύ των εν λόγω μέτρων.

3. Κάθε έρευνα που έχει κινηθεί δυνάμει της απόφασης αριθ. 1898/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής και η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί στις 23 Ιουλίου 2002, ή κάθε καταγγελία ή αίτηση για την έναρξη παρόμοιας έρευνας που εξακολουθεί να εκκρεμεί κατά την ημερομηνία αυτή, συνεχίζεται και διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου, αρχής γενομένης από τις 24 Ιουλίου 2002. Όλα τα αντισταθμιστικά μέτρα που απορρέουν από τις τρέχουσες αυτές έρευνες κατά των επιδοτήσεων, καταγγελίες ή αιτήσεις διέπονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2026/97.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ στις 24 Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 288 της 21.10.1997, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ ΕΚΑΧ στις 23 Ιουλίου 2002

Προϊόν	Κανονισμός	Κωδικός ΣΟ (Κωδικός TARIC)	Καταγωγή	Κατασκευαστές (Πρόσθετος κωδικός Taric)	Ύψος του δασμού
Τεμάχια οπτάνθρακα με διάμετρο μεγαλύτερη των 80 mm	Απόφαση αριθ. 2730/2000/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 14.12.2000 (ΕΕ L 316 της 15.12.2000)	2704 00 19 (2704 00 19 10)	Λ. Δημ. Κίνας	Όλες οι εταιρείες	32,6 EUR ανά τόνο καθαρού βάρους εν ξηρώ
Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από όχι σε κράμα χάλυβες (ρόλοι θερμής έλασης)	Απόφαση αριθ. 283/2000/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 4.2.2000 (ΕΕ L 31 της 5.2.2000) (όπως διορθώθηκε με την απόφαση αριθ. 2009/2000/ΕΚΑΧ της 22.9.2000) (ΕΕ L 240 της 23.9.2000) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση αριθ. 1357/2001/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 4.7.2001 (ΕΕ L 182 της 5.7.2001)	7208 10 00 7208 25 00 7208 26 00 7208 27 00 7208 36 00 7208 37 10 7208 37 90 7208 38 10 7208 38 90 7208 39 10 7208 39 90	Βουλγαρία	Όλες οι εταιρείες (A999) Kremikovtzi Corp. (A082)	7,5 % Ανάλ. υποχρ.
			Ινδία	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078) Όλες οι άλλες εταιρείες (A999) Essar Steel Ltd. (A083) Steel Authority of India Ltd. (A084) Ispat Industries Ltd. (A204) Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270)	0 10,7 % Ανάλ. υποχρ./1,5 % Ανάλ. υποχρ./11,5 % Ανάλ. υποχρ./15 % 18,1 %
			Νότιος Αφρική	Iscor Ltd. (A079) Όλες οι άλλες εταιρείες (A999) Highveld Steel & Vanadium Corp. (A085)	5,2 % 37,8 % Ανάλ. υποχρ.
			Ταϊβάν	China Steel Corp. (A080) Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A081) Όλες οι άλλες εταιρείες (A999)	2,7 % 2,1 % 24,9 %
			Ο.Δ. Γιουγκοσλαβίας	Όλες οι εταιρείες	15,4 %
Φύλλα (λαμαρίνες) από χάλυβα με προσανατολισμένους κόκκους, που χρησιμοποιούνται σε ηλεκτρικές εφαρμογές	Απόφαση αριθ. 303/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19.2.1996 (ΕΕ L 42 της 20.2.1996)	7225 11 00 7226 11 10	Ρωσία	Όλες οι εταιρείες (8877) Novolipetsk Iron and Steel Corp. (8878) OOO VIZ-STAL (8878) VO «Promsyrioimport» (8878)	40,1 % Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ.
Πλατέα προϊόντα θερμής έλασης μη κεκραμένων χαλύβων (πλάκες quarto)	Απόφαση αριθ. 1758/2000/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 9.8.2000 (ΕΕ L 202 της 10.8.2000)	ex 7208 51 30 (7208 51 30 10) ex 7208 51 50 (7208 51 50 10) ex 7208 51 91 (7208 51 91 10) ex 7208 51 99 (7208 51 99 10) ex 7208 52 91 (7208 52 91 10)	P.R. Κίνα	Όλες οι εταιρείες	8,1 %
			Ινδία	Όλες οι εταιρείες (A999) Steel Authority of India (A178)	22,3 % Ανάλ. υποχρ.
			Ρουμανία	Όλες οι άλλες εταιρείες (A999) Sidex SA (A069) Sidex Trading SRL (A179) Metalexportimport SA (A179) Metanef SA (A 179) Metagrimex Business Group SA (A179) Uzinsider SA (A179) Uzinexport SA (A179) Shiral Trading Impex SRL (A179) Metaltrade International '97 SRL (A179) Romilexim Trading Limited SRL (A179) Metal SA (A179)	11,5 % Ανάλ. υποχρ./5,7 % Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ισχύοντα μέτρα κατά των επιδοτήσεων ΕΚΑΧ στις 23 Ιουλίου 2002

Προϊόν	Κανονισμός	Κωδικός ΣΟ	Καταγωγή	Κατασκευαστές η/και κωδικός Taric (Πρόσθετος κωδικός Taric)	Ύψος του δασμού
Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από όχι σε κράμα χάλυβες (ρόλοι θερμής έλασης)	Απόφαση αριθ. 284/2000/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 4.2.2000 (ΕΕ L 31 της 5.2.2000) όπως διορθώθηκε με την απόφαση αριθ. 2071/2000/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 29.9.2000 (ΕΕ L 246 της 30.9.2000)	7208 10 00 7208 25 00 7208 26 00 7208 27 00 7208 36 00 7208 37 10 7208 37 90 7208 38 10 7208 38 90 7208 39 10 7208 39 90	Ινδία	Essar Steel Ltd. (A119) The Steel Authority of India Ltd. (A120) Tata Iron & Steel Company Ltd. (A121) Όλες οι άλλες εταιρείες (A999) Essar Steel Ltd. (A083) The Steel Authority of India Ltd. (A084) Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075)	4,9 % 12,3 % 6,4 % 13,1 % Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ. Ανάλ. υποχρ.
			Ταϊβάν	China Steel Corp. (A071) Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A072) Όλες οι άλλες εταιρείες (A999)	4,4 % 0 4,4 %

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις

(2002/C 203 E/14)

COM(2002) 159 τελικό — 2002/0090(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 61, στοιχείο γ),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Κοινότητα θέτει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης μέσα στον οποίο να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για αυτό το λόγο, η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, τα οποία είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(2) Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το Συμβούλιο ενέκρινε το Πρόγραμμα Δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης [το Πρόγραμμα Δράσης της Βιέννης ([1])].

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999 ενέκρινε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων ως ακρογωνιαίο λίθο για τη δημιουργία αυθεντικού χώρου δικαιοσύνης.

(4) Στις 30 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο ενέκρινε κοινό πρόγραμμα μέτρων της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων ([2]). Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει στο πρώτο στάδιό του την κατάργηση του exequatur, ήτοι τη δημιουργία του ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις.

(5) Η έννοια των «μη αμφισβητούμενων αξιώσεων» καλύπτει όλες τις περιπτώσεις όπου, αφού εξακριβωθεί η έλλειψη οποιασδήποτε διαφωνίας ως προς τον χαρακτήρα ή το μέγεθος της χρηματικής αξίωσης, εκδίδεται είτε δικαστική απόφαση κατά του οφειλέτη είτε εκτελεστό έγγραφο που απαιτεί ρητή συναίνεση του οφειλέτη και το οποίο μπορεί να είναι είτε δικαστικός συμβιβασμός ή δημόσιο έγγραφο.

(6) Η πρόσβαση στην εκτέλεση σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση θα επιταχύνεται και θα απλουστεύεται με την αποφυγή λήψης ενδιάμεσων μέτρων που έπρεπε να προηγηθούν της εκτέλεσης στο κράτος μέλος όπου αυτή ζητείται. Μια απόφαση για την οποία έχει χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου από το δικαστήριο προέλευσης, θα πρέπει, όσον αφορά την εκτέλεση, να θεωρείται ως εκδοθείσα στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση.

(7) Η διαδικασία αυτή πρέπει να παρέχει σημαντικά πλεονεκτήματα σε σύγκριση με τη διαδικασία του exequator, η οποία προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ([3]), διότι δεν απαιτείται η συμμετοχή του δικαστικού σώματος σε δεύτερο κράτος μέλος με τις παρεπόμενες καθυστερήσεις και δαπάνες. Γενικά δεν θα πρέπει να απαιτείται μετάφραση, καθώς θα χρησιμοποιούνται τα πολύγλωσσα έντυπα υποδείγματα για το πιστοποιητικό.

(8) Όταν ένα δικαστήριο σε ένα κράτος μέλος εκδώσει απόφαση επί μη αμφισβητούμενης αξίωσης χωρίς να έχει παρασταθεί ο οφειλέτης στη δίκη, η κατάργηση των ελέγχων στο κράτος μέλος εκτέλεσης συνδέεται άρρηκτα και εξαρτάται από την ύπαρξη επαρκών εγγυήσεων όσον αφορά την τήρηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης.

(9) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, επιδιώκει τη διασφάλιση της πλήρους τήρησης του δικαιώματος σε αμερόληπτο δικαστήριο, όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.

(10) Πρέπει να θεσπιστούν ελάχιστοι κανόνες για τη δίκη που οδηγεί στην απόφαση, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι ο οφειλέτης ενημερώνεται εγκαίρως για την κατ' αυτού αγωγή, για τις προϋποθέσεις ενεργητικής νομιμοποίησης προκειμένου να την αντικρούσει καθώς και για τις συνέπειες της ερημοδικίας του, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσει να προετοιμάσει έγκαιρα την υπεράσπισή του.

([1]) ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

([2]) ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

([3]) ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

(11) Λόγω σημαντικών διαφορών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τους κανόνες πολιτικής δικονομίας και ειδικά αυτούς που διέπουν την επίδοση των εγγράφων, πρέπει ο αυτόνομος ορισμός αυτών των ελάχιστων κανόνων να είναι ειδικός και λεπτομερής. Ειδικότερα, κάθε μέθοδος επίδοσης που βασίζεται σε πλάσμα δικαίου ή σε τεκμήριο χωρίς αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την τήρηση των ελάχιστων αυτών κανόνων δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής για την πιστοποίηση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για την απόφαση.

(12) Τα δικαστήρια, που είναι αρμόδια για τη δίκη που οδηγεί στην απόφαση, είναι επιφορτισμένα με τη διερεύνηση της πλήρους συμμόρφωσης με τους δικονομικούς ελάχιστους κανόνες πριν την έκδοση τυποποιημένου πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, που κάνει την εξέταση αυτή και τα αποτελέσματά της ευδιάκριτα.

(13) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης στην Κοινότητα δικαιολογεί από το δικαστήριο ενός κράτους μέλους να ελέγχει αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου που θα επιτρέψει την εκτέλεση μιας απόφασης σε όλα τα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται δικαστικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής των ελάχιστων δικονομικών κανόνων στο κράτος μέλος όπου θα εκτελεστεί η απόφαση.

(14) Ο παρών κανονισμός δεν συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να προσαρμόσουν την εθνική τους νομοθεσία στους ελάχιστους δικονομικούς κανόνες, όπως αυτοί ορίζονται στο παρόν κείμενο. Αποτελεί κίνητρο για αυτό το σκοπό με την εγκαθίδρυση πιο αποτελεσματικής και ταχείας εκτελεστότητας των αποφάσεων σε άλλα κράτη μέλη απλώς και μόνον εφόσον τηρούνται αυτοί οι ελάχιστοι κανόνες.

(15) Η αίτηση για πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις πρέπει να είναι προαιρετική για τον πιστωτή ο οποίος μπορεί αντί αυτής να επιλέξει το σύστημα αναγνώρισης και εκτέλεσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 ή άλλες κοινοτικές πράξεις.

(16) Με δεδομένο ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της δράσης να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(17) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(18) [Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δε συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντα κανονισμού και κατά συνέπεια δεν δεσμεύονται από αυτόν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή του.]/[Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την επιθυμία τους να συμμετάσχουν στην έκδοση και στην εφαρμογή του παρόντα κανονισμού.]

(19) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και κατά συνέπεια δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός αποβλέπει στη δημιουργία του ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, ο οποίος θα επιτρέψει την ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε όλα τα κράτη μέλη με τη θέσπιση ελάχιστων κανόνων, με την τήρηση των οποίων θα περιπέσει σε αχρηστία κάθε ενδιάμεση διαδικασία που πρέπει να ληφθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης πριν από την αναγνώριση και την εκτέλεση.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) στην προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, τις κληρονομικές σχέσεις,

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

β) τις πτωχεύσεις, τους πτωχευτικούς συμβιβασμούς και άλλες ανάλογες διαδικασίες,

γ) την κοινωνική ασφάλιση,

δ) τη διαιτησία.

3. Στον παρόντα κανονισμό ο όρος «κράτος μέλος» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη πλην της Δανίας [Ηνωμένου Βασιλείου, Ιρλανδίας].

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1. Ως «απόφαση» νοείται κάθε απόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους μέλους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή εκτέλεσης, καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από το δικαστικό υπάλληλο.

2. Στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (betalningsföreläggande), ο όρος «δικαστήριο» περιλαμβάνει τη σουηδική δημόσια υπηρεσία αναγκαστικής είσπραξης (kronofogdemyndighet).

3. Ως «αξίωση» νοείται η χρηματική αξίωση για ορισμένο ποσό που έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο.

4. Μια αξίωση θεωρείται «μη αμφισβητούμενη» εάν ο οφειλέτης:

α) συμφώνησε ρητά με αυτήν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου είτε με αποδοχή είτε με κατάρτιση συμβιβασμού που επικυρώθηκε από το δικαστήριο, ή

β) ουδέποτε προέβαλε ενστάσεις ως προς αυτήν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου· η δήλωση του οφειλέτη που βασίζεται αποκλειστικά σε υλικές δυσκολίες να εξοφλήσει το χρέος δεν μπορεί να θεωρηθεί ένσταση κατά τα προαναφερόμενα, ή

γ) δεν παραστάθηκε ή δεν εκπροσωπήθηκε στη σχετική με την εν λόγω αξίωση ακροαματική διαδικασία αφού είχε αρχικά αμφισβητήσει την αξίωση κατά τη διάρκεια της δίκης, ή

δ) συμφώνησε ρητά με αυτή σε δημόσιο έγγραφο.

5. Μια απόφαση καθίσταται «τελεσίδικη» εάν:

α) δεν είναι δυνατή η άσκηση τακτικού ενδίκου μέσου κατά της απόφασης, ή

β) παρήλθε άπρακτη η προθεσμία άσκησης τακτικού ενδίκου μέσου.

6. Ως «τακτικό ένδικο μέσο» νοείται κάθε ένδικο μέσο το οποίο μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση ή την τροποποίηση της απόφασης που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας πιστοποίησης ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, η άσκηση του οποίου περιορίζεται, στο κράτος μέλος προέλευσης, σε περίοδο που καθορίζεται από το νόμο και αρχίζει να ισχύει δυνάμει της ίδιας απόφασης.

7. Ως «δημόσιο έγγραφο» νοείται:

α) ένα έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωρηθεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο, η γνησιότητα του οποίου:

i) συνδέεται με το περιεχόμενο του εγγράφου· και

ii) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη αρχή, η οποία είναι εξουσιοδοτημένη προς τούτο από το κράτος μέλος προέλευσης, ή

β) μια συμφωνία που αφορά υποχρεώσεις διατροφής, οι οποίες συνάπτονται με διοικητικές αρχές ή θεωρούνται από αυτές.

8. Ως «κράτος μέλος προέλευσης» νοείται το κράτος μέλος έκδοσης της απόφασης η οποία πιστοποιείται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

9. Ως «κράτος μέλος εκτέλεσης» νοείται το κράτος μέλος όπου ζητείται η εκτέλεση της απόφασης η οποία πιστοποιείται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

10. Ως «δικαστήριο προέλευσης» νοείται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση που πρέπει να πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΣ ΤΙΤΛΟΣ

Άρθρο 4

Κατάργηση του exequatur

Απόφαση επί μη αμφισβητούμενης αξίωσης, η οποία έχει πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος στο κράτος μέλος προέλευσης, αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα κράτη μέλη, χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη διαδικασία στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 5

Προϋποθέσεις για την πιστοποίηση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου

Όταν εκδίδεται απόφαση επί μη αμφισβητούμενης αξίωσης σε κράτος μέλος, το δικαστήριο προέλευσης, κατόπιν αίτησης του πιστωτή, την πιστοποιεί ως ευρωπαϊκό εκτελεστό τίτλο εάν:

α) η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει καταστεί τελεσίδικη στο κράτος μέλος προέλευσης, και

β) δεν αντίκειται στα τμήματα 3, 4 ή 6 του Κεφαλαίου II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, και

γ) στην περίπτωση μη αμφισβητούμενης αξίωσης κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, στοιχείο β) ή στοιχείο γ), του παρόντος κανονισμού η δίκη στο κράτος μέλος προέλευσης πληροί τις δικονομικές προϋποθέσεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο III, και

δ) στις περιπτώσεις, όπου η απαιτούμενη, σύμφωνα με το κεφάλαιο III, επίδοση των εγγράφων πρέπει να διενεργηθεί σε διαφορετικό κράτος μέλος από το κράτος μέλος προέλευσης, η εν λόγω επίδοση έχει διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 31.

Άρθρο 6

Μερικός Ευρωπαϊκός Εκτελεστός Τίτλος

1. Το δικαστήριο προέλευσης πιστοποιεί ως ευρωπαϊκό εκτελεστό τίτλο μόνον τα μέρη της απόφασης που πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, όταν έχει εκδοθεί απόφαση:

α) επί διαφόρων θεμάτων και δεν αφορούν όλα χρηματικές αξιώσεις για ορισμένο ποσό που έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο, ή

β) επί χρηματικών αξιώσεων για ορισμένο ποσό που έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο ενώ η μη αμφισβήτηση δεν αφορά όλο το ποσό ή δεν πληροί όλο το ποσό τις προϋποθέσεις για την έκδοση πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

2. Ο αιτών μπορεί να ζητήσει τον περιορισμό του πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σε μέρη της απόφασης.

Άρθρο 7

Περιεχόμενο του πιστοποιητικού Ευρωπαϊκού Εκτελεστού Τίτλου

1. Το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα, που παρατίθεται στο παράρτημα I.

2. Το πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου συντάσσεται στη γλώσσα της απόφασης.

3. Ο αριθμός των επικυρωμένων αντιγράφων του πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου που χορηγούνται στον πιστωτή αντιστοιχεί στον αριθμό των θεωρημένων αντιγράφων της απόφασης που χορηγούνται σε αυτόν σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 8

Ένδικο μέσο

Η απόφαση επί αιτήσεως για πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.

Άρθρο 9

Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για ασφαλιστικά μέτρα

1. Όταν μια απόφαση επί μη αμφισβητούμενης αξίωσης δεν έχει καταστεί τελεσίδικη, αλλά πληροί όλες τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 5, το δικαστήριο προέλευσης, κατόπιν αίτησης του πιστωτή, χορηγεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα, που παρατίθεται στο παράρτημα II.

2. Το πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για ασφαλιστικά μέτρα παρέχει την εξουσία λήψης κάθε ασφαλιστικού μέτρου κατά της περιουσίας του οφειλέτη στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

3. Ο οφειλέτης δεν εμποδίζεται να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται σχετικά πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΕΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Πεδίο εφαρμογής των ελάχιστων κανόνων

Για απόφαση, η οποία αφορά αξίωση που δεν αμφισβητείται είτε επειδή δεν προβλήθηκαν ενστάσεις είτε λόγω ερημοδικίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, στοιχείο β) ή στοιχείο γ), μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου μόνον εάν η δίκη στο κράτος μέλος προέλευσης πληροί τις δικονομικές προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

Άρθρο 11

Τρόποι επίδοσης του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου

1. Το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμο έγγραφο επιδίδεται στον οφειλέτη με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) με προσωπική επίδοση που βεβαιώνεται με αποδεικτικό παραλαβής, το οποίο περιλαμβάνει την ημερομηνία παραλαβής και υπογράφεται από τον οφειλέτη, ή

β) με προσωπική επίδοση που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό που διενήργησε την επίδοση ο οποίος πιστοποιεί την παραλαβή του εγγράφου από τον οφειλέτη, ή

γ) με ταχυδρομική επίδοση που βεβαιώνεται με αποδεικτικό παραλαβής, το οποίο περιλαμβάνει την ημερομηνία παραλαβής, υπογράφεται και επιστρέφεται από τον οφειλέτη, ή

δ) με επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα όπως τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, που βεβαιώνεται με αποδεικτικό παραλαβής, το οποίο περιλαμβάνει την ημερομηνία παραλαβής, υπογράφεται και επιστρέφεται από τον παραλήπτη.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το έγγραφο μπορεί να έχει επιδοθεί στον νόμιμο αντιπρόσωπο του οφειλέτη ή στον πληρεξούσιό του.

Άρθρο 12

Υποκατάσταση της επίδοσης

1. Εάν οι εύλογες προσπάθειες για την επίδοση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου προσωπικά στον οφειλέτη, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α) ή στοιχείο β) αποβούν αλυσιτελείς, η επίδοση είναι δυνατόν να υποκατασταθεί από έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) προσωπική επίδοση στην κατοικία του οφειλέτη σε ενήλικους που συνοικούν με τον οφειλέτη ή απασχολούνται σε αυτή την κατοικία,

β) στην περίπτωση αυτοαπασχολούμενου οφειλέτη, εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου, προσωπική επίδοση στην έδρα του οφειλέτη σε ενήλικους που είναι υπάλληλοι του οφειλέτη,

γ) στην περίπτωση αυτοαπασχολούμενου οφειλέτη, εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου, κατάθεση του εγγράφου στο γραμματοκιβώτιο της κατοικίας ή της έδρας του οφειλέτη εάν το γραμματοκιβώτιο είναι κατάλληλο για την ασφαλή φύλαξη της αλληλογραφίας,

δ) στην περίπτωση αυτοαπασχολούμενου οφειλέτη, εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου, κατάθεση του εγγράφου σε ταχυδρομικό γραφείο ή σε αρμόδια δημόσια αρχή και γραπτή γνωστοποίηση της εν λόγω κατάθεσης στο γραμματοκιβώτιο της κατοικίας ή της έδρας του οφειλέτη εάν το γραμματοκιβώτιο είναι κατάλληλο για την ασφαλή φύλαξη της αλληλογραφίας και η γραπτή γνωστοποίηση σαφώς ορίζει το δικαστικό χαρακτήρα του εγγράφου και το έννομο αποτέλεσμα της γνωστοποίησης που επέχει θέση επίδοσης και ως εκ τούτου σηματοδοτεί την έναρξη των προθεσμιών.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το έγγραφο μπορεί να επιδοθεί στο νόμιμο αντιπρόσωπο του οφειλέτη ή στον πληρεξούσιό του.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η καθ' υποκατάσταση επίδοση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται, εάν η διεύθυνση της κατοικίας του οφειλέτη δεν είναι βέβαιη.

Άρθρο 13

Αποδεικτικό επίδοσης

Στο δικαστήριο προέλευσης προσκομίζονται αποδείξεις για την πραγματοποιηθείσα σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 επίδοση. Οι εν λόγω αποδείξεις συνίστανται:

α) σε αποδεικτικό παραλαβής από τον οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχεία α), γ) και δ),

β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις σε έγγραφο που υπογράφεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό που διενήργησε την επίδοση, το οποίο περιλαμβάνει:

i) το χρόνο και τόπο της επίδοσης·

ii) τον τρόπο επίδοσης·

iii) εάν το έγγραφο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε άλλο πρόσωπο και όχι στον οφειλέτη, το όνομα αυτού του προσώπου και τη σχέση του με τον οφειλέτη.

Άρθρο 14

Τρόποι επίδοσης της κλήτευσης

Σε περίπτωση απόφασης, επί αξιώσεως η οποία δεν αμφισβητήθηκε κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, στοιχείο β) ή στοιχείο γ) διότι ο οφειλέτης ερημοδίκησε ή δεν εκπροσωπήθηκε στην ακροαματική διαδικασία, πρέπει, αν η κλήτευση δεν έχει επιδοθεί στον οφειλέτη μαζί με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο, να έχει επιδοθεί στον οφειλέτη είτε:

α) σύμφωνα με τα άρθρα 11, 12 και 13, είτε

β) προφορικά σε προηγούμενη ακροαματική διαδικασία επί της ίδιας αξιώσεως και αυτό να αποδεικνύεται από τα πρακτικά της εν λόγω προηγούμενης ακροαματικής διαδικασίας.

Άρθρο 15

Επίδοση εντός της αναγκαίας για την υπεράσπιση προθεσμίας

1. Πρέπει να παρέχεται στον οφειλέτη για την υπεράσπισή του και την αντίκρουση της αξίωσης προθεσμία τουλάχιστον 14 ημερολογιακών ημερών ή εάν αυτός έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος προέλευσης, τουλάχιστον 28 ημερολογιακών ημερών, αρχής γενομένης από την ημερομηνία επίδοσης σ'αυτόν του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου.

2. Σε περίπτωση απόφασης, επί αξιώσεως η οποία δεν αμφισβητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 4, στοιχείο β) ή στοιχείο γ), διότι ο οφειλέτης ερημοδίκησε ή δεν εκπροσωπήθηκε στην ακροαματική διαδικασία, πρέπει, αν η κλήτευση δεν έχει επιδοθεί στον οφειλέτη μαζί με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο, να έχει επιδοθεί στον οφειλέτη μαζί με αυτό τουλάχιστον 14 ημερολογιακές ημέρες ή εάν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος προέλευσης, τουλάχιστον 28 ημερολογιακές ημέρες πριν από την ακροαματική διαδικασία, ώστε να μπορεί να παρασταθεί ή να εκπροσωπηθεί.

Άρθρο 16

Δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη

Για τη διασφάλιση της δέουσας ενημέρωσης του οφειλέτη για την αξίωση, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή το ισοδύναμο έγγραφο πρέπει να περιλαμβάνει:

α) το όνομα και την κατοικία των διαδίκων,

β) το ποσό της αξίωσης,

γ) εάν ζητούνται τόκοι επί της αξίωσης, το ποσοστό των τόκων και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται τόκοι εκτός εάν, σύμφωνα με το νόμο του κράτους μέλους προέλευσης, προστίθενται στο κεφάλαιο νόμιμοι τόκοι χωρίς να απαιτείται σχετική αίτηση,

δ) την αιτία της αγωγής, συμπεριλαμβανομένης τουλάχιστον σύντομης περιγραφής των περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση.

Άρθρο 17

Δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τις αναγκαίες δικονομικές ενέργειες για την αμφισβήτηση της αξίωσης

Προκειμένου να διασφαλισθεί η δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τη δικονομική διαδικασία που είναι απαραίτητη για την αμφισβήτηση της αξίωσης, τα κατωτέρω στοιχεία πρέπει να καθορίζονται σαφώς στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμο έγγραφο:

α) η προθεσμία για προβολής αντιρρήσεων κατά της αξίωσης και η διεύθυνση στην οποία αποστέλλονται οι αντιρρήσεις καθώς και οι τυπικές προϋποθέσεις για την προβολή αντιρρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της εκπροσώπησης από δικηγόρο όπου αυτό είναι υποχρεωτικό,

β) η δυνατότητα έκδοσης απόφασης υπέρ του πιστωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις για την αμφισβήτηση της αξίωσης,

γ) στα κράτη μέλη όπου αυτό ισχύει, το γεγονός ότι, εφόσον δεν προβληθούν αντιρρήσεις από τον οφειλέτη, μπορεί να εκδοθεί απόφαση υπέρ του πιστωτή:

— χωρίς να εξεταστεί από το δικαστήριο το βάσιμο της αξίωσης· ή

— μετά από περιορισμένη εξέταση από το δικαστήριο του βάσιμου της αξίωσης,

δ) στα κράτη μέλη όπου αυτό ισχύει, το γεγονός ότι:

— δεν υπάρχει τακτικό ένδικο μέσο κατά της απόφασης αυτής· ή

— ασκείται περιορισμένος δικαστικός έλεγχος του τακτικού ένδικου μέσου,

ε) η δυνατότητα να χορηγηθεί για την απόφαση αυτή πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα και η ως εκ τούτου δυνατότητα εκτέλεσης σε όλα τα λοιπά κράτη μέλη χωρίς ενδιάμεσα μέτρα στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 18

Δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τις αναγκαίες δικονομικές ενέργειες για την αποφυγή έκδοσης απόφασης ερήμην του

Προκειμένου να διασφαλισθεί η δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τη δικονομική διαδικασία που είναι απαραίτητη για να αποφευχθεί η έκδοση απόφασης ερήμην του, επί αξιώσεως που δεν αμφισβητείται, το δικαστήριο ορίζει σαφώς στην κλήτευση ή μαζί με αυτή:

α) τον χρόνο και τόπο της ακροαματικής διαδικασίας,

β) τις πιθανές συνέπειες, στην περίπτωση ερημοδικίας, όπως αναγράφονται στο άρθρο 17, στοιχεία β), γ), δ) και ε).

Άρθρο 19

Θεραπεία της μη συμμόρφωσης με τους ελάχιστους κανόνες

1. Εάν η δίκη στο κράτος μέλος προέλευσης δεν πληροί τις δικονομικές προϋποθέσεις, που ορίζονται στα άρθρα 11 έως 18, η μη συμμόρφωση προς αυτές θεραπεύεται και μπορεί να εκδοθεί για την απόφαση πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου εάν:

α) η απόφαση επιδόθηκε στον οφειλέτη σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 11 έως 14, και

β) ο οφειλέτης είχε τη δυνατότητα να ασκήσει τακτικό ένδικο μέσο κατά της απόφασης, και

γ) η προθεσμία για την άσκηση του σχετικού ένδικου μέσου είναι τουλάχιστον 14 ημερολογιακές ημέρες ή εάν ο οφειλέτης κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης, τουλάχιστον 28 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης, και

δ) ο οφειλέτης έχει δεόντως ενημερωθεί με την ίδια την απόφαση ή μαζί με αυτή σχετικά με:

i) τη δυνατότητα άσκησης τακτικού ένδικου μέσου· και

ii) την προθεσμία για την άσκηση αυτού του τακτικού ένδικου μέσου· και

iii) τον τόπο και τον τρόπο άσκησης του τακτικού ένδικου μέσου, και

ε) ο οφειλέτης παρέλειψε να ασκήσει εμπρόθεσμα το τακτικό ένδικο μέσο κατά της απόφασης.

2. Εάν η δίκη στο κράτος μέλος προέλευσης δεν πληροί τις δικονομικές προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 11 έως 14, αυτή η μη συμμόρφωση θεραπεύεται και μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μια απόφαση, εάν αποδειχθεί ότι το έγγραφο προς επίδοση είχε εγχειριστεί προσωπικά στον οφειλέτη και εντός της αναγκαίας για την υπεράσπισή του προθεσμίας βάσει του άρθρου 15 και σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17 και 18.

Άρθρο 20

Ελάχιστες προϋποθέσεις για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση

1. Εάν για μια απόφαση, επί αξιώσεως που δεν αμφισβητείται κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, στοιχείο β) ή στοιχείο γ) είτε επειδή δεν προβλήθηκαν ενστάσεις είτε λόγω ερημοδικίας, έχει χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, ο οφειλέτης δικαιούται να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση για την άσκηση τακτικού ενδίκου μέσου κατά της απόφασης ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, εάν πληρούνται τουλάχιστον οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο οφειλέτης χωρίς υπαιτιότητά του:

i) δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της απόφασης ώστε να ασκήσει τακτικό ένδικο μέσο, ή

ii) δεν έλαβε εγκαίρως γνώση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ώστε να οργανώσει την υπεράσπισή του εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, ή

iii) δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της κλήτευσης ώστε να παρασταθεί στην ακροαματική διαδικασία εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, και

β) οι ισχυρισμοί του οφειλέτη δεν φαίνονται εκ πρώτης όψεως προφανώς αστήρικτοι.

2. Εάν μια απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν επιδέχεται πλήρη δικαστικό έλεγχο κατόπιν άσκησης τακτικού ενδίκου μέσου στο κράτος μέλος προέλευσης, ο οφειλέτης δικαιούται να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, στοιχείο α), περίπτωση ii) ή iii) και στοιχείο β).

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση είναι τουλάχιστον 14 ημερολογιακών ημερών ή εάν ο οφειλέτης κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης, τουλάχιστον 28 ημερολογιακών ημερών από τότε που ο οφειλέτης έλαβε γνώση της απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 21

Διαδικασία εκτέλεσης

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διαδικασίες εκτέλεσης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Από τον πιστωτή ζητείται να χορηγήσει στις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης:

α) αντίγραφο της απόφασης που πληροί τις προϋποθέσεις οι οποίες είναι απαραίτητες για να αποδειχθεί η γνησιότητά του, και

β) αντίγραφο του πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου που να πληροί τις προϋποθέσεις οι οποίες είναι απαραίτητες για να αποδειχθεί η γνησιότητά του, και

γ) όπου χρειάζεται μετάφραση, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης ή σε κάθε άλλη γλώσσα την οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί, των μερών εκείνων του περιεχομένου του πολύγλωσσου τμήματος της βεβαίωσης ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου που δεν αποτελούνται από ονόματα, διευθύνσεις και αριθμούς ή τετραγωνίδια που συμπληρώνονται. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός από τη δική του τις οποίες μπορεί να δεχθεί για τη συμπλήρωση της βεβαίωσης. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπα εξουσιοδοτημένα προς αυτό σε ένα από τα κράτη μέλη.

3. Σε πιστωτή ο οποίος ζητεί σε ένα κράτος μέλος την εκτέλεση απόφασης άλλου κράτους μέλους, για την οποία χορηγήθηκε πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, δεν επιβάλλεται πρόσθετο τέλος, εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξαρτήτως χαρακτηρισμού, είτε με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός είτε επειδή δεν έχει την κατοικία ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

4. Ο πιστωτής δεν υποχρεούται να έχει, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ούτε ταχυδρομική διεύθυνση ούτε πληρεξούσιο για την εκτέλεση της απόφασης για την οποία χορηγήθηκε πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 22

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκτέλεσης

1. Το κράτος μέλος εκτέλεσης καθιστά προσιτό στον οφειλέτη τον δικαστικό έλεγχο εάν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που εκδόθηκε σε κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος υπό τον όρο ότι:

α) η προγενέστερη απόφαση εκδόθηκε για την ίδια διαφορά και μεταξύ των ιδίων διαδίκων,

β) η προγενέστερη απόφαση πληροί τις αναγκαίες για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης προϋποθέσεις,

γ) δεν θα ήταν δυνατό για τον οφειλέτη να προβάλει ασυμβίβαστο ως ένσταση κατά τη δίκη στο κράτος μέλος προέλευσης.

2. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης ο δικαστικός έλεγχος επί της ουσίας της απόφασης ή του σχετικού πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

Άρθρο 23

Αναστολή ή περιορισμός της εκτέλεσης

Εάν ο οφειλέτης έχει υποβάλει αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 20 ή επανάληψης της δίκης ή ακύρωσης της απόφασης στο κράτος μέλος προέλευσης ή δικαστικού ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 1, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή στο κράτος μέλος εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη,

α) να αναστείλει τη διαδικασία εκτέλεσης, ή

β) να περιορίσει τη διαδικασία εκτέλεσης σε ασφαλιστικά μέτρα, ή

γ) να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή της εγγύησης που αυτό καθορίζει.

Άρθρο 24

Ενημέρωση για τη διαδικασία εκτέλεσης

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στις διαδικασίες εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης για πιστωτή στον οποίο έχει χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, τα κράτη μέλη συνεργάζονται για να ενημερώνουν το ευρύ κοινό και τους επαγγελματικούς κύκλους σχετικά με:

α) τις μεθόδους και διαδικασίες εκτέλεσης στα κράτη μέλη, και

β) τις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης στα κράτη μέλη.

2. Οι πληροφορίες αυτές διατίθενται στο κοινό ιδίως στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου [1].

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Άρθρο 25

Δικαστικοί συμβιβασμοί

1. Για το συμβιβασμό, ο οποίος αφορά χρηματική αξίωση που καταρτίστηκε ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος στο οποίο συνήφθη, χορηγείται πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου από το δικαστήριο που τον κατάρτισε κατόπιν αίτησης του πιστωτή.

2. Το δικαστήριο χορηγεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα του παραρτήματος III.

3. Οι διατάξεις του κεφαλαίου II, με εξαίρεση το άρθρο 5, και του κεφαλαίου IV, με εξαίρεση το άρθρο 22, παράγραφος 1, εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 26

Δημόσια έγγραφα

1. Για ένα δημόσιο έγγραφο που αφορά αξίωση το οποίο είναι εκτελεστό σε ένα κράτος μέλος, χορηγείται, κατόπιν αίτησης του πιστωτή, πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου από την εκδούσα αρχή.

2. Η αρχή που εξέδωσε το δημόσιο έγγραφο χορηγεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα του παραρτήματος IV.

[1] ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

3. Για ένα δημόσιο έγγραφο μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου μόνο εάν:

α) η εκδούσα αρχή ενημέρωσε δεόντως τον οφειλέτη, πριν αυτός συναινέσει στη σύνταξη ή την καταχώρηση του εγγράφου, για την άμεση εκτελεστότητά του σε όλα τα κράτη μέλη, και

β) βεβαιώνεται από ρήτρα στο έγγραφο, την οποία υπογράφει ο οφειλέτης, ότι του έγινε αυτή η ενημέρωση.

4. Οι διατάξεις του κεφαλαίου II, με εξαίρεση το άρθρο 5, και του κεφαλαίου IV, με εξαίρεση το άρθρο 22, παράγραφος 1 εφαρμόζονται αναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Καθορισμός κατοικίας

1. Το δικαστήριο προέλευσης, προκειμένου να καθορίσει εάν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος προέλευσης, εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο.

2. Εάν ο οφειλέτης δεν έχει κατοικία στο κράτος μέλος προέλευσης, το δικαστήριο προέλευσης, προκειμένου να καθορίσει εάν ο οφειλέτης έχει κατοικία σε άλλο κράτος μέλος, εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.

Άρθρο 28

Έδρα εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο ή μια ένωση νομικών ή φυσικών προσώπων έχει την έδρα της στον τόπο όπου έχει:

α) την καταστατική έδρα της, ή

β) την κεντρική της διοίκηση, ή

γ) την κύρια εγκατάστασή της.

[2. Για τους σκοπούς του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας με τον όρο «καταστατική έδρα» νοείται ο τόπος του «registered office», ελλείψει δε αυτού νοείται το «place of incorporation» (τόπος ίδρυσης), ελλείψει δε και αυτού ο τόπος δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου πραγματοποιήθηκε η «formation» (σύσταση) του νομικού προσώπου.]

3. Το δικαστήριο προέλευσης για να καθορίσει εάν ένα trust έχει την έδρα του στο κράτος μέλος προέλευσης, εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνές δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 29

Μεταβατική διάταξη

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, λογίζεται ότι μία αγωγή ασκείται:

α) από την κατάθεση στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο, ή

β) εάν το έγγραφο πρέπει να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις αυτό παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 30

Σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001

1. Ο πιστωτής δεν κωλύεται να ζητήσει αναγνώριση και εκτέλεση:

α) απόφασης επί μη αμφισβητούμενης αξίωσης, συμβιβασμού που εγκρίνεται από δικαστήριο ή δημόσιου εγγράφου σύμφωνα με τα Κεφάλαια III και IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, ή

β) απόφασης δυνάμει των διατάξεων οι οποίες σε ειδικά θέματα, διέπουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και οι οποίες περιλαμβάνονται στα κοινοτικά νομοθετήματα ή στις εθνικές νομοθεσίες οι οποίες εναρμονίσθηκαν κατ' εφαρμογή των νομοθετημάτων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, ή

γ) απόφασης βάσει συμβάσεων στις οποίες τα κράτη μέλη είναι μέρη και οι οποίες σε ειδικά θέματα διέπουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σύμφωνα με το άρθρο 71 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

2. Εάν ο πιστωτής υποβάλει αίτηση για πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου σχετικά με απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή δικαστικό συμβιβασμό, για τους σκοπούς της σχετικής δίκης, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τα Κεφάλαια III, IV και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 καθώς και τις διατάξεις για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων, δημοσίων εγγράφων και δικαστικών συμβιβασμών στις συμβάσεις και στη συνθήκη που αναγράφονται στο άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

Άρθρο 31

Σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 [1] όταν κατά τη διάρκεια της δίκης στο κράτος μέλος προέλευσης ένα δικαστικό έγγραφο πρέπει να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο προκειμένου να επιδοθεί.

2. Για απόφαση που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 δεν μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

3. Εάν ένα εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμο έγγραφο, κλήτευση ή απόφαση πρέπει να διαβιβασθεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο προκειμένου να επιδοθεί εκεί, η εν λόγω επίδοση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού στο μέτρο που απαιτείται για τη χορήγηση πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

4. Στην περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 3, η βεβαίωση επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 αντικαθίσταται από το έντυπο υπόδειγμα του Παραρτήματος V του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 32

Κανόνες εφαρμογής

Τα έντυπα υποδείγματα που παρατίθενται στο Παράρτημα, ενημερώνονται ή τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 33, παράγραφος 2.

Άρθρο 33

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή, που προβλέπεται στο άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

2. Στην περίπτωση όπου γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Άρθρο 34

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

[1] ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 37.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ — ΑΠΟΦΑΣΗ

1. Κράτος μέλος προέλευσης: A ☐ B ☐ D ☐ E ☐ EL ☐ F ☐ FIN ☐
   I ☐ [IRL] ☐ L ☐ NL ☐ P ☐ S ☐ [UK] ☐
2. Εκδίδον Δικαστήριο:

   Διεύθυνση:

   Τηλ./φαξ/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο
3. Απόφαση

   3.1. Ημερομηνία:

   3.2. Αριθμός αναφοράς:

   3.3. Διάδικοι

      3.3.1. Όνομα και διεύθυνση του πιστωτή/των πιστωτών:

      3.3.2. Όνομα και διεύθυνση του οφειλέτη/των οφειλετών):
4. Βεβαιωθείσα χρηματική αξίωση

   4.1. Ποσό κεφαλαίου:

      4.1.1. Νόμισμα ☐ EUR

      ☐ Σουηδική κορώνα

      ☐ [Λίρα στερλίνα]

      4.1.2. Εάν η αξίωση συνίσταται σε περιοδικές πληρωμές

         4.1.2.1. Κεφάλαιο κάθε δόσης

         4.1.2.2. Ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης

         4.1.2.3. Ημερομηνία καταβολής των επόμενων δόσεων

            ανά εβδομάδα ☐ ανά μήνα ☐ άλλη (εξηγήσατε) ☐

         4.1.2.4. Χρονική ισχύς της αξίωσης

            4.1.2.4.1. Αόριστη ☐

            4.1.2.4.2. Ημερομηνία καταβολής της τελευταίας δόσης

      4.1.3. Η αξίωση αφορά από κοινού και εξ αδιαιρέτου ευθύνη των οφειλετών ☐

   4.2. Τόκοι

      4.2.1. Επιτόκιο

         4.2.1.1. ποσοστό %

         4.2.1.2. ποσοστό % πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ

      4.2.2. Καταβολή τόκων από:

   4.3. Ποσό επιστρεπτέων δαπανών εάν προσδιορίζεται στην απόφαση:
5. Η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης.

   Ναι ☐ Όχι ☐
6. Η απόφαση έχει καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με το άρθρο 5, στοιχείο α)

   Ναι ☐ Όχι ☐
7. Η απόφαση εκδίδεται για μη αμφισβητούμενη αξίωση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4

   Ναι ☐ Όχι ☐
8. Η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5, στοιχείο β)

   Ναι ☐ Όχι ☐

9. Όπου είναι αναγκαίο, η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5, στοιχείο γ)

Ναι ☐ Όχι ☐ Δεν είναι αναγκαίο ☐

10. Όπου είναι αναγκαίο, η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5, στοιχείο δ)

Ναι ☐ Όχι ☐ Δεν είναι αναγκαίο ☐

11. Επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου σύμφωνα με το κεφάλαιο III όπου είναι αναγκαίο

Ναι ☐ Όχι ☐

11.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης:

11.1.1. Άγνωστη η κατοικία του οφειλέτη ☐

11.2. Το έγγραφο παραδόθηκε με

11.2.1. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.2.2. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

11.2.3. ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.2.4. φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

11.3.1. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 11.2.1 ή το 11.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς

Ναι ☐ Όχι ☐

11.3.2. Εάν ναι το έγγραφο

11.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

11.3.2.1.1. Όνομα:

11.3.2.1.2. Σχέση με τον οφειλέτη

11.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

11.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

11.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

11.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

11.3.2.2.1. Όνομα:

11.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

11.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

11.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο δ) ☐

11.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

11.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

11.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

11.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 11.2.2 ή το 11.3 Ναι ☐ Όχι ☐

11.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

11.5. Θεραπεία της επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το 11.2-11.4

11.5.1. Έχει αποδειχθεί ότι ο οφειλέτης παρέλαβε αυτοπροσώπως το έγγραφο

Ναι ☐ Όχι ☐

11.6. Έγκαιρη επίδοση ή κοινοποίηση

Η προθεσμία που προσδιορίζεται για την προσφυγή κατά της αξίωσης συμμορφωνόταν με το άρθρο 15 παράγραφος 1

Ναι ☐ Όχι ☐

11.7. Δέουσα ενημέρωση

Ο οφειλέτης ενημερώθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17

Ναι ☐ Όχι ☐

12. Επίδοση ή κοινοποίηση κλήτευσης όπου είναι αναγκαίο δυνάμει του άρθρου 14

Ναι ☐ Όχι ☐

12.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης:

12.1.1. Η κατοικία του οφειλέτη είναι άγνωστη ☐

12.2. Η κλήτευση διενεργήθηκε

12.2.1. με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.2. με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

12.2.3. με ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.4. με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.5. προφορικά σε προηγούμενη ακροαματική διαδικασία ☐

12.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

12.3.1. Η επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 12.2.1 ή το 12.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2. Εάν ναι, η κλήτευση

12.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

12.3.2.1.1. Όνομα:

12.3.2.1.2. Σχέση με οφειλέτη

12.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

12.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

12.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

12.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

12.3.2.2.1. Όνομα:

12.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

12.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

12.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

12.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

12.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

12.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 12.2.2 ή το 12.3 Ναι ☐ Όχι ☐

12.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

12.5. Θεραπεία της επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το 12.2-12.4

12.5.1. Έχει αποδειχθεί ότι ο οφειλέτης παρέλαβε αυτοπροσώπως το έγγραφο

Ναι ☐ Όχι ☐

12.6. Έγκαιρη επίδοση ή κοινοποίηση

Η χρονική περίοδος μεταξύ της επίδοσης ή κοινοποίησης της κλήσης και της ακροαματικής διαδικασίας συμμορφωνόταν με το άρθρο 15 παράγραφος 2

Ναι ☐ Όχι ☐

12.7. Ο οφειλέτης ενημερώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 18

Ναι ☐ Όχι ☐

13. Θεραπεία της μη συμμόρφωσης με τους ελάχιστους δικονομικούς κανόνες σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1

13.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης της απόφασης:

Άγνωστη κατοικία του οφειλέτη ☐

13.2. Η απόφαση παραδόθηκε με

13.2.1. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.2.2. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

13.2.3. ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.2.4. φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

13.3.1. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 13.2.1 ή το 13.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς

Ναι ☐ Όχι ☐

13.3.2. Εάν ναι, η απόφαση

13.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

13.3.2.1.1. Όνομα:

13.3.2.1.2. Σχέση με τον οφειλέτη

13.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

13.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

13.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

13.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

13.3.2.2.1. Όνομα:

13.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

13.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

13.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

13.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

13.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

13.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

13.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 13.2.2 ή το 14.3? Ναι ☐ Όχι ☐

13.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

13.5. Μπορούσε ο οφειλέτης να προσφύγει κατά της απόφασης με τακτικό ένδικο μέσο;

Ναι ☐ Όχι ☐

13.6. Προθεσμία ανάλογης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ)

Ναι ☐ Όχι ☐

13.7. Δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ)

Ναι ☐ Όχι ☐

Τόπος Ημερομηνία

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

1. Κράτος μέλος προέλευσης: A ☐ B ☐ D ☐ E ☐ EL ☐ F ☐ FIN ☐
   I ☐ [IRL] ☐ L ☐ NL ☐ P ☐ S ☐ [UK] ☐
2. Εκδίδον Δικαστήριο:

   Διεύθυνση:

   Τηλ./φαξ/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο
3. Απόφαση

   3.1. Ημερομηνία:

   3.2. Αριθμός αναφοράς:

   3.3. Διάδικοι

      3.3.1. Όνομα και διεύθυνση του πιστωτή/των πιστωτών:

      3.3.2. Όνομα και διεύθυνση του οφειλέτη/των οφειλετών):
4. Βεβαιωθείσα χρηματική αξίωση

   4.1. Ποσό κεφαλαίου:

      4.1.1. Νόμισμα ☐ EUR

         ☐ Σουηδική κορώνα

         ☐ [Λίρα στερλίνα]

      4.1.2. Εάν η αξίωση συνίσταται σε περιοδικές πληρωμές

         4.1.2.1. Κεφάλαιο κάθε δόσης

         4.1.2.2. Ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης

         4.1.2.3. Ημερομηνία καταβολής των επόμενων δόσεων

            ανά εβδομάδα ☐ ανά μήνα ☐ άλλη (εξηγήσατε) ☐

         4.1.2.4. Χρονική ισχύς της αξίωσης

            4.1.2.4.1. Αόριστη ☐

            4.1.2.4.2. Ημερομηνία καταβολής της τελευταίας δόσης

      4.1.3. Η αξίωση αφορά από κοινού και εξ αδιαιρέτου ευθύνη των οφειλετών ☐

   4.2. Τόκοι

      4.2.1. Επιτόκιο

         4.2.1.1. ποσοστό %

         4.2.1.2. ποσοστό % πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ

      4.2.2. Καταβολή τόκων από:

   4.3. Ποσό επιστρεπτέων δαπανών εάν προσδιορίζεται στην απόφαση:
5. Η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης.

   Ναι ☐ Όχι ☐
6. Η εκτελεστότητα της απόφασης είναι χρονικά περιορισμένη

   Ναι ☐ Όχι ☐

   6.1. Εάν ναι, τελευταία ημέρα εκτελεστότητας
7. Η απόφαση εκδίδεται για μη αμφισβητούμενη αξίωση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4

   Ναι ☐ Όχι ☐
8. Η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5 στοιχείο β)

   Ναι ☐ Όχι ☐

9. Όπου είναι αναγκαίο, η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5, στοιχείο γ)

Ναι ☐ Όχι ☐ Δεν είναι αναγκαίο ☐

10. Όπου είναι αναγκαίο, η απόφαση συμμορφώνεται με το άρθρο 5, στοιχείο δ)

Ναι ☐ Όχι ☐ Δεν είναι αναγκαίο ☐

11. Επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου σύμφωνα με το κεφάλαιο III όπου είναι αναγκαίο

Ναι ☐ Όχι ☐

11.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης:

11.1.1. Άγνωστη η κατοικία του οφειλέτη ☐

11.2. Το έγγραφο παραδόθηκε με

11.2.1. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.2.2. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

11.2.3. ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.2.4. φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

11.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

11.3.1. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 11.2.1 ή το 11.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς

Ναι ☐ Όχι ☐

11.3.2. Εάν ναι το έγγραφο

11.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

11.3.2.1.1. Όνομα:

11.3.2.1.2. Σχέση με τον οφειλέτη

11.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

11.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

11.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

11.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

11.3.2.2.1. Όνομα:

11.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

11.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

11.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο δ) ☐

11.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

11.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

11.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

11.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 11.2.2 ή το 12.3

Ναι ☐ Όχι ☐

11.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

11.5. Θεραπεία της επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το 11.2-11.4

11.5.1. Έχει αποδειχθεί ότι ο οφειλέτης παρέλαβε αυτοπροσώπως το έγγραφο

Ναι ☐ Όχι ☐

11.6. Έγκαιρη επίδοση ή κοινοποίηση

Η προθεσμία που προσδιορίζεται για την προσφυγή κατά της αξίωσης συμμορφωνόταν με το άρθρο 15 παράγραφος 1

Ναι ☐ Όχι ☐

11.7. Δέουσα ενημέρωση

Ο οφειλέτης ενημερώθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17

Ναι ☐ Όχι ☐

12. Επίδοση ή κοινοποίηση κλήτευσης όπου είναι αναγκαίο δυνάμει του άρθρου 14

Ναι ☐ Όχι ☐

12.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης:

12.1.1. Η κατοικία του οφειλέτη είναι άγνωστη ☐

12.2. Η κλήτευση διενεργήθηκε

12.2.1. με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.2. με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

12.2.3. με ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.4. με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.5. προφορικά σε προηγούμενη ακροαματική διαδικασία ☐

12.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

12.3.1. Η επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 12.2.1 ή το 12.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς: Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2. Εάν ναι, η κλήτευση

12.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

12.3.2.1.1. Όνομα:

12.3.2.1.2. Σχέση με οφειλέτη

12.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

12.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

12.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

12.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

12.3.2.2.1. Όνομα:

12.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

12.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

12.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

12.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

12.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

12.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 12.2.2 ή το 12.3 Ναι ☐ Όχι ☐

12.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

12.5. Θεραπεία της επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το 12.2-12.4

12.5.1. Έχει αποδειχθεί ότι ο οφειλέτης παρέλαβε αυτοπροσώπως το έγγραφο

Ναι ☐ Όχι ☐

12.6. Έγκαιρη επίδοση ή κοινοποίηση

Η χρονική περίοδος μεταξύ της επίδοσης ή κοινοποίησης της κλήσης και της ακροαματικής διαδικασίας συμμορφωνόταν με το άρθρο 15 παράγραφος 2

Ναι ☐ Όχι ☐

12.7. Δέουσα ενημέρωση

Ο οφειλέτης ενημερώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 18

Ναι ☐ Όχι ☐

13. Θεραπεία της μη συμμόρφωσης με τους ελάχιστους δικονομικούς κανόνες σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1

13.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή κοινοποίησης της απόφασης:

Άγνωστη κατοικία του οφειλέτη ☐

13.2. Η απόφαση παραδόθηκε με

13.2.1. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη (συμπεριλαμβανομένου του αντιπροσώπου του) με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.2.2. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη που βεβαιώνεται από τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

13.2.3. ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον οφειλέτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.2.4. φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο με αποδεικτικό παραλαβής ☐

13.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση

13.3.1. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 13.2.1 ή το 13.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς

Ναι ☐ Όχι ☐

13.3.2. Εάν ναι, η απόφαση

13.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον οφειλέτη ☐

13.3.2.1.1. Όνομα:

13.3.2.1.2. Σχέση με τον οφειλέτη

13.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

13.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του οφειλέτη ☐

13.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

13.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του οφειλέτη ☐

13.3.2.2.1. Όνομα:

13.3.2.2.2. Υπάλληλος του οφειλέτη Ναι ☐ Όχι ☐

13.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ☐

13.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

13.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

13.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ☐

13.4. Απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης

13.4.1. Διενεργήθηκε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 13.2.2 ή το 14.3 Ναι ☐ Όχι ☐

13.4.2. Εάν ναι, αποδεικνύεται η επίδοση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13

Ναι ☐ Όχι ☐

13.5. Μπορούσε ο οφειλέτης να προσφύγει κατά της απόφασης με τακτικό ένδικο μέσο;

Ναι ☐ Όχι ☐

13.6. Προθεσμία ανάλογης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ)

Ναι ☐ Όχι ☐

13.7. Δέουσα ενημέρωση του οφειλέτη σχετικά με τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ)

Ναι ☐ Όχι ☐

Τόπος Ημερομηνία

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ — ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

1. Κράτος μέλος προέλευσης: A ☐ B ☐ D ☐ E ☐ EL ☐ F ☐ FIN ☐
   I ☐ [IRL] ☐ L ☐ NL ☐ P ☐ S ☐ [UK] ☐
2. Εκδίδον Δικαστήριο:

   Διεύθυνση:

   Τηλ./φαξ/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο
3. Δικαστικός συμβιβασμός

   3.1. Ημερομηνία:

   3.2. Αριθμός αναφοράς:

   3.3. Μέρη του δικαστικού συμβιβασμού

   3.3.1. Όνομα και διεύθυνση του πιστωτή /των πιστωτών:

   3.3.2. Όνομα και διεύθυνση του οφειλέτη/των οφειλετών:
4. Βεβαιωθείσα χρηματική αξίωση

   4.1. Ποσό κεφαλαίου:

   4.1.1. Νόμισμα ☐ EUR

   ☐ Σουηδική κορώνα

   ☐ [Λίρα στερλίνα]

   4.1.2. Εάν η αξίωση συνίσταται σε περιοδικές πληρωμές

   4.1.2.1. Κεφάλαιο κάθε δόσης

   4.1.2.2. Ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης

   4.1.2.3. Ημερομηνία καταβολής των επόμενων δόσεων

   ανά εβδομάδα ☐ ανά μήνα ☐ άλλη (εξηγήσατε) ☐

   4.1.2.4. Χρονική ισχύς της αξίωσης

   4.1.2.4.1. Αόριστη ☐

   4.1.2.4.2. Ημερομηνία καταβολής της τελευταίας δόσης

   4.1.3. Η αξίωση αφορά από κοινού και εξ αδιαιρέτου ευθύνη των οφειλετών ☐

   4.2. Τόκοι

   4.2.1. Επιτόκιο

   4.2.1.1. ποσοστό % ή

   4.2.1.2. ποσοστό % πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ

   4.2.2. Καταβολή τόκων από:

   4.3. Ποσό επιστρεπτέων δαπανών εάν προσδιορίζεται στο δικαστικό συμβιβασμό
5. Ο δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος προέλευσης

   Ναι ☐ Όχι ☐

Τόπος Ημερομηνία

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ — ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

1. Κράτος μέλος προέλευσης: A ☐ B ☐ D ☐ E ☐ EL ☐ F ☐ FIN ☐
   I ☐ [IRL] ☐ L ☐ NL ☐ P ☐ S ☐ [UK] ☐

2. Εκδίδουσα Αρχή
   - 2.1. Όνομα:
   - 2.2. Διεύθυνση:
   - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο
   - 2.4. Συμβολαιογράφος ☐
   - 2.5. Διοικητική αρχή ☐
   - 2.6. Δικαστήριο ☐
   - 2.7. Άλλο όργανο (εξηγήσατε) ☐

3. Δημόσιο έγγραφο
   - 3.1. Ημερομηνία:
   - 3.2. Αριθμός αναφοράς:
   - 3.3. Μέρη του δημοσίου εγγράφου
     - 3.3.1. Όνομα και διεύθυνση του πιστωτή/των πιστωτών:
     - 3.3.2. Όνομα και διεύθυνση του οφειλέτη/των οφειλετών:

4. Βεβαιωθείσα χρηματική αξίωση
   - 4.1. Ποσό κεφαλαίου
     - 4.1.1. Νόμισμα ☐ EUR
       ☐ Σουηδική κορώνα
       ☐ [Λίρα στερλίνα]
     - 4.1.2. Εάν η αξίωση συνίσταται σε περιοδικές πληρωμές
       - 4.1.2.1. Κεφάλαιο κάθε δόσης
       - 4.1.2.2. Ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης
       - 4.1.2.3. Ημερομηνία καταβολής των επόμενων δόσεων
         ανά εβδομάδα ☐ ανά μήνα ☐ άλλη (εξηγήσατε) ☐
       - 4.1.2.4. Χρονική ισχύς της αξίωσης
         - 4.1.2.4.1. Αόριστη ☐ ή
         - 4.1.2.4.2. Ημερομηνία καταβολής της τελευταίας δόσης
     - 4.1.3. Η αξίωση αφορά από κοινού και εξ αδιαιρέτου ευθύνη στους οφειλέτες ☐
   - 4.2. Τόκοι
     - 4.2.1. Επιτόκιο
       - 4.2.1.1. ποσοστό % ή
       - 4.2.1.2. ποσοστό % πάνω από το βασικό επιτόκιο της ΕΚΤ
     - 4.2.2. Καταβολή τόκων από
   - 4.3. Ποσό επιστρεπτέων δαπανών εάν προσδιορίζεται στο δημόσιο έγγραφο

5. Ο οφειλέτης ενημερώθηκε για την άμεση εκτελεστότητα του δημοσίου εγγράφου πριν συναινέσει σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 3
   Ναι ☐ Όχι ☐

6. Το δημόσιο έγγραφο είναι εκτελεστό στο κράτος μέλος προέλευσης
   Ναι ☐ Όχι ☐

Τόπος Ημερομηνία

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ Η ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Ή ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

[άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου]

12. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

12.1. Ημερομηνία και διεύθυνση της επίδοσης ή της κοινοποίησης:

12.2. Το έγγραφο παραδόθηκε με

12.2.1. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον παραλήπτη με αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.2. προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον παραλήπτη που βεβαιώνεται από αρμόδιο δημόσιο λειτουργό ☐

12.2.3. ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση στον παραλήπτη με συνημμένο αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.4. άλλα μέσα τηλεπικοινωνιών με συνημμένο αποδεικτικό παραλαβής ☐

12.2.4.1. Φαξ ☐

12.2.4.2. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ☐

12.2.4.3. Άλλο μέσο (εξηγήσατε) ☐

12.3. Καθ' υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση ☐

12.3.1. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με το 12.2.1 ή το 12.2.2 επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς;

Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2. Εάν ναι, το έγγραφο

12.3.2.1. εγχειρίστηκε σε ενήλικο που συγκατοικεί με τον παραλήπτη ☐

12.3.2.1.1. Όνομα

12.3.2.1.2. Σχέση με τον παραλήπτη

12.3.2.1.2.1. Οικογένεια ☐

12.3.2.1.2.2. Υπάλληλος στην κατοικία του παραλήπτη ☐

12.3.2.1.2.3. Άλλα πρόσωπα (εξηγήσατε) ☐

12.3.2.2. εγχειρίστηκε σε ενήλικο στην έδρα του παραλήπτη ☐

12.3.2.2.1. Όνομα

12.3.2.2.2. Υπάλληλος του παραλήπτη Ναι ☐ Όχι ☐

12.3.2.3. κατατέθηκε στο γραμματοκιβώτιο του οφειλέτη ☐

12.3.2.4. κατατέθηκε σε δημόσια αρχή ☐

12.3.2.4.1. Όνομα και διεύθυνση της δημόσιας αρχής:

12.3.2.4.2. Γνωστοποίηση της κατάθεσης στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ☐

12.3.2.5. επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με την ακόλουθη ειδική μέθοδο (παρακαλείσθε να προσδιορίσετε τον τρόπο)

12.4. έγγραφο παραδόθηκε με μία από τις μεθόδους που αναφέρονται στο 12.2 ή το 12.3 (παρακαλείσθε να σημειώσετε την ακριβή μέθοδο) όχι στον παραλήπτη αλλά στον αντιπρόσωπό του Ναι ☐ Όχι ☐

12.4.1. Εάν ναι, όνομα και διεύθυνση του αντιπροσώπου

12.4.2. Καθεστώς του αντιπροσώπου

12.4.2.1. Πληρεξούσιος, Δικηγόρος ☐

12.4.2.2. Νόμιμος αντιπρόσωπος νομικού προσώπου ☐

12.4.2.3. Άλλο (εξηγήσατε) ☐

12.5. Η επίδοση ή η κοινοποίηση συμμορφώθηκε με το δίκαιο του κράτους μέλους όπου διενεργήθηκε Ναι ☐ Όχι ☐

12.6. Ο παραλήπτης του εγγράφου ενημερώθηκε (προφορικά) (γραπτά) ότι μπορεί να αρνηθεί να το παραλάβει, εάν δεν έχει συνταχθεί σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους επίδοσης ή κοινοποίησης ή σε επίσημη γλώσσα του κράτους διαβίβασης την οποία κατανοεί
Ναι ☐ Όχι ☐

13. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Η επίδοση ή η κοινοποίηση δεν κατέστη δυνατή εντός μηνός από την παραλαβή ☐

14. ΑΡΝΗΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

Ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει το έγγραφο λόγω της γλώσσας που χρησιμοποιήθηκε. Το έγγραφο επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση ☐

15. ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

15.1. Άγνωστη διεύθυνση ☐

15.2. Ο παραλήπτης δεν ανευρίσκεται ☐

15.3. Το έγγραφο δεν μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί πριν από την ημερομηνία ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο σημείο 6.2 ☐

15.4. Άλλοι λόγοι (παρακαλούμε να διευκρινίσετε) ☐

Το έγγραφο επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση

Τόπος Ημερομηνία

Υπογραφή ή/και σφραγίδα

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 περί κοινοτικού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών ειδών και τεχνολογίας διπλής χρήσης

(2002/C 203 E/15)

COM(2002) 184 τελικό — 2002/0085(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 [1], τα είδη διπλής χρήσεως (συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού και της τεχνολογίας) πρέπει να υπόκεινται σε αποτελεσματικό έλεγχο κατά την εξαγωγή τους από την Κοινότητα.

(2) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000, απαιτείται άδεια για την ενδοκοινοτική μεταφορά ειδών και τεχνολογίας διπλής χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα IV. Το παράρτημα αυτό περιλαμβάνει, ιδίως, τα είδη που υπόκεινται σε έλεγχο στο πλαίσιο της Ομάδας Προμηθευτών Πυρηνικών Υλικών (NSG) και του διακανονισμού του Wassenaar.

(3) Οι πολιτικές δεσμεύσεις που αναλήφθησαν από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της NSG ή του διακανονισμού του Wassenaar πρέπει να εφαρμοστούν με την αυστηρή τήρηση των αρχών του κοινοτικού δικαίου, ιδίως της συνθήκης ΕΚ και της συνθήκης ΕΚΑΧ. Οι δύο αυτές συνθήκες καθιερώνουν την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στην Κοινότητα, στην οποία υπόκεινται τα είδη διπλής χρήσεως.

(4) Το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 αποτελεί εξαίρεση στην αρχή της ελεύθερης ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των ειδών διπλής χρήσης. Η εξαίρεση αυτή απορρέει ιδίως από τις πολιτικές δεσμεύσεις που αναλήφθησαν από τα κράτη μέλη και από τον ευαίσθητο χαρακτήρα των εν λόγω ειδών.

(5) Δεδομένου ότι ορισμένα από τα είδη αυτά είναι λιγότερο ευαίσθητα όσον αφορά τη διάδοσή τους, ο έλεγχος της ενδοκοινοτικής μεταφοράς τους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1334/2000, δεν φαίνεται δικαιολογημένος.

(6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 τροποποιείται ως εξής:

1. Από το Μέρος I, διαγράφονται τα σημεία 3A002.ζ.2., 6A001.α.1.β.2., 6A001.α.1.β.3., 6A001.α.1.β.4, 6A001.α.1.β.5., 6A001.α.2.δ., 8A002.ιε.3.α., 8A002.ιζ. και 8D002.

2. Το Μέρος II τροποποιείται ως εξής:

α) Τα σημεία 1C012.α., 3A201.α., 3A228.γ., 6A203.β. και 6E201 διαγράφονται.

β) Το σημείο 1E001 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1E001 "Τεχνολογία" σύμφωνα με τη Γενική Σημείωση περί Τεχνολογίας για την "ανάπτυξη" ή την "παραγωγή" εξοπλισμού ή υλικών που καθορίζονται στην παράγραφο 1C012.β.»

γ) Το σημείο 3E201 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3E201 "Τεχνολογία" σύμφωνα με τη Γενική Σημείωση περί Τεχνολογίας για τη "χρήση" εξοπλισμού που καθορίζεται στα σημεία 3A228.α., 3A228.β., 3A229, 3A231 η 3A232.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την πέμπτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 159 της 30.6.2000, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2432/2001 (ΕΕ L 338 της 20.12.2001, σ. 1).

Πρόταση απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών

(2002/C 203 E/16)

COM(2002) 173 τελικό — 2002/0086(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδιαίτερα τα άρθρα 29, 30, παράγραφος 1, στοιχείο α), 31 και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Έχουν διαπιστωθεί επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών, οφειλόμενες κυρίως στην απειλή που αντιπροσωπεύει το οργανωμένο έγκλημα, και υπάρχει αυξημένη ανησυχία ενώπιον του ενδεχόμενου τρομοκρατικών επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών που αποτελούν μέρος των ζωτικής σημασίας υποδομών των κρατών μελών. Αυτή η κατάσταση αποτελεί κίνδυνο για την υλοποίηση μιας ασφαλέστερης κοινωνίας της πληροφορίας και ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, και χρειάζεται ως εκ τούτου να αντιμετωπισθεί στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Η αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των απειλών προϋποθέτει ευρεία προσέγγιση όσον αφορά την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, όπως τονίστηκε στο πρόγραμμα δράσης eEurope, στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τον τίτλο «Ασφάλεια των δικτύων και πληροφοριών: Πρόταση ευρωπαϊκής πολιτικής» [1] και στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 2001 για κοινή προσέγγιση και ειδικές δράσεις στον τομέα της ασφάλειας των πληροφοριών και των δικτύων.

(3) Η ανάγκη για ακόμα μεγαλύτερη συνειδητοποίηση των προβλημάτων που αφορούν την ασφάλεια των πληροφοριών και για την παροχή πρακτικής βοήθειας τονίσθηκε επίσης στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2001 [2].

(4) Τα σημαντικά νομικά κενά και οι διαφορές των νομοθεσιών των κρατών μελών στον συγκεκριμένο τομέα παρεμποδίζουν την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας και δημιουργούν εμπόδια στην αποτελεσματική συνεργασία των αστυνομικών και δικαστικών υπηρεσιών σε περίπτωση επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών. Ο υπερεθνικός και χωρίς σύνορα χαρακτήρας των σύγχρονων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών συνεπάγεται ότι αυτές οι επιθέσεις έχουν συχνά διεθνή διάσταση και φέρει τοιουτοτρόπως στο φως την επείγουσα ανάγκη να υπάρξει προσέγγιση των ποινικών δικαίων στο συγκεκριμένο τομέα.

(5) Το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τις βέλτιστες λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης [3], το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σάντα Μαρία ντα Φέιρα της 19ης και 20ής Ιουνίου 2000, η Επιτροπή στον πίνακα αποτελεσμάτων [4] και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 19ης Μαίου 2000 [5] αναφέρουν ή απευθύνουν έκκληση για νομοθετική δράση κατά του εγκλήματος που χρησιμοποιεί τις προηγμένες τεχνολογίες συμπεριλαμβάνοντας κυρίως κοινούς ορισμούς, ποινικούς χαρακτηρισμούς και κυρώσεις.

(6) Είναι απαραίτητο να συμπληρωθούν οι εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί από τους διεθνείς οργανισμούς, ειδικότερα οι εργασίες του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προσέγγιση του ποινικού δικαίου και οι εργασίες της ομάδας G8 για τη διεθνή συνεργασία στον τομέα του εγκλήματος υψηλής τεχνολογίας, προτείνοντας κοινή προσέγγιση στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο συγκεκριμένο τομέα. Αυτή η ανάγκη αναπτύχθηκε ευρύτερα στην ανακοίνωση την οποία απηύθυνε η Επιτροπή στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Περιφερειών, με τον τίτλο «Για μια ασφαλέστερη κοινωνία της πληροφορίας με τη βελτίωση της ασφάλειας των υποδομών πληροφόρησης και την καταπολέμηση του εγκλήματος πληροφοριών» [6].

(7) Πρέπει να υπάρξει προσέγγιση των κανόνων ποινικού δικαίου όσον αφορά τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών για να υπάρξει η μέγιστη δυνατή δικαστική και αστυνομική συνεργασία όσον αφορά τα αδικήματα που έχουν σχέση με επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών και συμμετοχή στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

---

[1] COM(2001) 298.

[2] [2001/2098(INI)].

[3] ΕΕ C 19 της 23.1.1999.

[4] COM(2001) 278 τελικό.

[5] A5-0127/2000.

[6] COM(2000) 890.

(8) Η απόφαση πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το παράρτημα της σύμβασης Ευρωπόλ και η απόφαση του Συμβουλίου για τη δημιουργία του Eurojust περιλαμβάνουν αναφορές στο έγκλημα πληροφορικής που πρέπει να προσδιορισθεί επακριβέστερα. Για τους σκοπούς αυτών των νομικών μέσων, το έγκλημα πληροφορικής πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών όπως ορίζεται στην παρούσα απόφαση πλαίσιο η οποία εξασφαλίζει ένα πολύ μεγαλύτερο επίπεδο προσέγγισης των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης αυτών των αδικημάτων. Η παρούσα απόφαση πλαίσιο συμπληρώνει επίσης την απόφαση πλαίσιο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, η οποία καλύπτει τρομοκρατικές ενέργειες που προκαλούν εκτεταμένη καταστροφή υποδομών, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων πληροφοριών, θέτουν πιθανώς σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές ή προξενούν σημαντικές οικονομικές ζημίες.

(9) Όλα τα κράτη μέλη έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των ατόμων όσον αφορά την αυτόματη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Τα προσωπικά δεδομένα που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της παρούσας απόφασης πλαισίου θα προστατεύονται σύμφωνα με τις αρχές της εν λόγω Σύμβασης.

(10) Οι κοινοί ορισμοί στο συγκεκριμένο τομέα, ειδικότερα για τα συστήματα πληροφοριών και τα ηλεκτρονικά δεδομένα, είναι απαραίτητοι για να εξασφαλισθεί η συνεκτική εφαρμογή της παρούσας απόφασης πλαισίου στα κράτη μέλη.

(11) Είναι απαραίτητο να επιτευχθεί κοινή προσέγγιση για τα στοιχεία αντικειμενικής υπόστασης των ποινικών αδικημάτων, προβλέποντας ένα κοινό αδίκημα παράνομης πρόσβασης και παράνομης παρεμβολής σε σύστημα πληροφοριών.

(12) Είναι απαραίτητο να αποφευχθεί η υπερβολική ποινικοποίηση, κυρίως ήσσονος σημασίας ή κοινότοπων συμπεριφορών, καθώς και η ενοχοποίηση κατόχων δικαιωμάτων και εξουσιοδοτημένων ατόμων, όπως οι νόμιμοι ιδιωτικοί ή επαγγελματικοί χρήστες, οι διαχειριστές, οι ελεγκτές και οι φορείς δικτύων και συστημάτων, οι νόμιμοι επιστημονικοί ερευνητές και εξουσιοδοτημένα άτομα που ελέγχουν ένα σύστημα, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για άτομο που εργάζεται στο εσωτερικό της εταιρίας ή προσλαμβάνεται εξωτερικά και του δίδεται η άδεια να ελέγξει την ασφάλεια συστήματος.

(13) Είναι απαραίτητο να προβλεφθούν από τα κράτη μέλη αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις για την καταστολή των επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων ποινών φυλάκισης στις σοβαρές περιπτώσεις·

(14) Είναι απαραίτητο να προβλεφθούν πιο αυστηρές ποινές όταν ορισμένες περιστάσεις που συνοδεύουν επίθεση κατά συστήματος πληροφοριών αποτελούν αυξημένη απειλή για την κοινωνία. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους δράστες πρέπει να είναι επαρκείς για να δοθεί η δυνατότητα οι επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής πράξεων που έχουν ήδη θεσπισθεί με σκοπό την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος όπως η κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ της 21ης Δεκεμβρίου 1998 που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στη βάση του άρθρου K.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία ανάγει σε ποινικό αδίκημα τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης [1].

(15) Πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα να μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην παρούσα πράξη όταν διαπράττονται προς όφελός τους και να εξασφαλισθεί ότι κάθε κράτος μέλος έχει διεθνή δικαιοδοσία για τα αδικήματα που διαπράττονται κατά των συστημάτων πληροφοριών όταν ο δράστης τους βρίσκεται στην επικράτειά του ή όταν το σύστημα των πληροφοριών βρίσκεται στην επικράτειά του.

(16) Πρέπει επίσης να προβλεφθούν μέτρα συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική δράση κατά των επιθέσεων που αφορούν τα συστήματα πληροφοριών. Πρέπει να ορισθούν λειτουργικά σημεία επαφής για την ανταλλαγή πληροφοριών.

(17) Δεδομένου ότι οι στόχοι που συνίστανται στο να κατοχυρωθεί ότι οι επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών θα τιμωρούνται σε όλα τα κράτη μέλη με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινές και να βελτιωθεί και ενθαρρυνθεί η δικαστική συνεργασία με την άρση των ενδεχόμενων εμποδίων δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη χωριστά, επειδή οι κανόνες πρέπει να είναι κοινοί και συμβιβάσιμοι, και μπορούν ως εκ τούτου να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 της ΣΕΕ και όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της ΣΕΚ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της ΣΕΚ, η παρούσα απόφαση πλαίσιο δεν υπερβαίνει αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη αυτών των στόχων.

(18) Η παρούσα απόφαση πλαίσιο δεν θίγει τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(19) Η παρούσα απόφαση πλαίσιο τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδιαίτερα από το Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως τα κεφάλαια II και VI,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και αντικείμενο της απόφασης πλαισίου

Η παρούσα απόφαση πλαίσιο αποβλέπει στη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών και άλλων αρμοδίων αρχών, συμπεριλαμβανομένης της αστυνομίας και άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών επιφορτισμένων με την επιβολή του νόμου στα κράτη μέλη, μέσω της προσέγγισης των ποινικών κανόνων των κρατών μελών που αφορούν τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών.

[1] ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης πλαισίου, νοείται ως:

α) «Δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: τα συστήματα μετάδοσης και, κατά περίπτωση, ο εξοπλισμός μεταγωγής και δρομολόγησης και οι λοιποί πόροι που επιτρέπουν τη μεταφορά σημάτων με χρήση καλωδίου, ραδιοκυμάτων, οπτικών ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων των δορυφορικών δικτύων, των σταθερών (κυκλωμάτων μεταγωγής δεδομένων και πακετομεταγωγής) και κινητών επίγειων δικτύων, των δικτύων που χρησιμοποιούνται για ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές καθώς και των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης ανεξάρτητα από το είδος των μεταδιδόμενων πληροφοριών.

β) «Ηλεκτρονικός υπολογιστής»: οποιαδήποτε συσκευή ή ομάδα διασυνδεδεμένων ή σχετικών μεταξύ τους συσκευών, εκ των οποίων μια ή περισσότερες εκτελούν, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα, την αυτόματη επεξεργασία ηλεκτρονικών δεδομένων.

γ) «Ηλεκτρονικά δεδομένα»: οποιαδήποτε παρουσίαση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών δημιουργείται ή λαμβάνει μορφή που επιτρέπει την επεξεργασία από σύστημα πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος που παρέχει τη δυνατότητα στο σύστημα πληροφοριών να εκτελέσει μια λειτουργία.

δ) «Σύστημα πληροφοριών»: οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και τα ηλεκτρονικά δίκτυα επικοινωνιών, καθώς και τα ηλεκτρονικά δεδομένα που αποθηκεύονται, αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, ανακτώνται ή διαβιβάζονται από τους υπολογιστές με σκοπό τη λειτουργία, τη χρήση, την προστασία και τη συντήρησή τους.

ε) «Νομικό πρόσωπο»: κάθε οντότητα στην οποία το ισχύον δίκαιο αναγνωρίζει αυτό το καθεστώς, εξαιρουμένων των κρατών ή άλλων δημόσιων οργάνων κατά την άσκηση κριτικής εξουσίας και των δημόσιων διεθνών οργανισμών.

στ) «Εξουσιοδοτημένο άτομο»: οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει το δικαίωμα, δυνάμει σύμβασης ή νόμου, ή τη νόμιμη εξουσιοδότηση, να χρησιμοποιεί, να διαχειρίζεται, να ελέγχει, να δοκιμάζει, να πραγματοποιεί νόμιμες επιστημονικές έρευνες ή να λειτουργεί σύστημα πληροφοριών και το οποίο δρα σύμφωνα με αυτό το δικαίωμα ή την εξουσιοδότηση.

ζ) «Χωρίς δικαίωμα»: αποκλείει τις πράξεις των εξουσιοδοτημένων ατόμων ή άλλες πράξεις των οποίων ο νόμιμος χαρακτήρας αναγνωρίζεται από το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 3

Παράνομη πρόσβαση σε συστήματα πληροφοριών

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εκ προθέσεως πρόσβαση, χωρίς δικαίωμα, στο σύνολο ή σε μέρος συστήματος πληροφοριών τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα όταν διαπράττεται:

i) κατά οποιουδήποτε τμήματος ενός συστήματος πληροφοριών το οποίο υπόκειται σε ειδικά μέτρα προστασίας· ή

ii) με σκοπό να προξενήσει ζημία σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο· ή

iii) με σκοπό την αποκόμιση οικονομικού οφέλους.

Άρθρο 4

Παράνομη παρεμβολή σε συστήματα πληροφοριών

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες εκ προθέσεως συμπεριφορές, χωρίς δικαίωμα, τιμωρούνται ως ποινικά αδικήματα:

α) η σοβαρή παρεμπόδιση ή διακοπή της λειτουργίας συστήματος πληροφοριών με την εισαγωγή, μετάδοση, ζημία, διαγραφή, φθορά, αλλοίωση, απόκρυψη ηλεκτρονικών δεδομένων ή με τον αποκλεισμό της πρόσβασης στα δεδομένα αυτά·

β) η διαγραφή, φθορά, αλλοίωση, απόκρυψη ηλεκτρονικών δεδομένων ενός συστήματος πληροφοριών ή ο αποκλεισμός της πρόσβασης στα δεδομένα αυτά όταν αυτό διαπράττεται με την πρόθεση να προκληθεί ζημία σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 5

Υποκίνηση, συνδρομή, συνεργία και απόπειρα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εκ προθέσεως υποκίνηση, συνδρομή ή συνεργία σε αδίκημα που αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4 τιμωρείται.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η απόπειρα διάπραξης των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 τιμωρείται.

Άρθρο 6

Ποινές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 τιμωρούνται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινές, κυρίως με ποινή φυλάκισης μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους σε σοβαρές περιπτώσεις. Οι σοβαρές περιπτώσεις θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνουν περιπτώσεις στις οποίες η συμπεριφορά δεν κατέληξε σε ζημία ή δεν απέφερε οικονομικό όφελος.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα να επιβάλουν πρόστιμα ως παρεπόμενη ή εναλλακτική ποινή των ποινών φυλάκισης.

Άρθρο 7

Επιβαρυντικές περιστάσεις

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή με μέγιστη διάρκεια φυλάκισης τουλάχιστον τεσσάρων ετών όταν διαπράττονται υπό τις ακόλουθες συνθήκες:

α) το αδίκημα έχει διαπραχθεί στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης όπως ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ της 21ης Δεκεμβρίου 1998 ανάγοντας σε ποινικό αδίκημα τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από το αναφερόμενο εκεί επίπεδο ποινής·

β) το αδίκημα έχει σαν αποτέλεσμα ή συνεπακόλουθο σημαντική, άμεση ή έμμεση, οικονομική ζημία, σωματική βλάβη σε φυσικό πρόσωπο ή σημαντική ζημία σε μέρος των ζωτικής σημασίας υποδομών του κράτους μέλους·

γ) το αδίκημα απέφερε σημαντικά οικονομικά οφέλη·

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 τιμωρούνται με στερητικές της ελευθερίας ποινές μεγαλύτερες εκείνων που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 6, όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί με τελεσίδικη απόφαση για παρόμοιο αδίκημα σε κάποιο κράτος μέλος.

Άρθρο 8

Ιδιαίτερες περιστάσεις

Κατά παρέκκλιση των άρθρων 6 και 7, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ποινές που αναφέρονται στα άρθρα 6 και 7 μπορούν να μειωθούν όταν η αρμόδια δικαστική αρχή θεωρεί ότι ο δράστης του αδικήματος προξένησε ζημίες ήσσονος σημασίας.

Άρθρο 9

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να θεωρούνται υπεύθυνα για τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 που διαπράττονται προς όφελός τους από κάθε άτομο που δρα είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση στο εσωτερικό του δυνάμει:

α) εξουσίας εκπροσώπησης του νομικού προσώπου, ή

β) εξουσίας να λαμβάνει αποφάσεις εξ ονόματος του νομικού προσώπου, ή

γ) εξουσίας να ασκεί έλεγχο στο εσωτερικό του νομικού προσώπου.

2. Πέραν των περιπτώσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάποιο νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο όταν η απουσία εποπτείας ή ελέγχου από άτομο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατέστησε εφικτή την διάπραξη των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 προς όφελος αυτού του νομικού προσώπου από άτομο που τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη νομικού προσώπου δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει την ποινική δίωξη κατά φυσικών προσώπων που καθίστανται υπεύθυνα για αδικήματα ή πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5.

Άρθρο 10

Κυρώσεις νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το νομικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, υπόκειται σε αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν χρηματικές ποινές ή πρόστιμα και ενδεχομένως άλλες κυρώσεις όπως:

α) αποκλεισμό από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις,

β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας,

γ) θέση υπό δικαστική εποπτεία, ή

δ) δικαστική εντολή διάλυσης.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το νομικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, τιμωρείται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.

Άρθρο 11

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Κάθε κράτος μέλος θεμελιώνει τη δικαιοδοσία του όσον αφορά τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 όταν το αδίκημα διαπράττεται:

α) εν όλο ή εν μέρει στην επικράτειά του· ή

β) από έναν εκ των υπηκόων του και η πράξη θίγει άτομα ή ομάδες αυτού του κράτους·

ή

γ) προς όφελος νομικού προσώπου του οποίου η έδρα ευρίσκεται στην επικράτειά του.

2. Για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχείο α), κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι αυτή περιλαμβάνει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

α) ο δράστης διέπραξε το αδίκημα ευρισκόμενος στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το αν το αδίκημα στρέφεται κατά συστήματος πληροφοριών στην επικράτειά του· ή

β) το αδίκημα στρέφεται κατά συστήματος πληροφοριών στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης διαπράττει το αδίκημα ευρισκόμενος στην επικράτειά του.

3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει, ή να εφαρμόσει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες, τη δικαιοδοσία που ορίζεται στην παράγραφο 1 υπό β) και γ).

4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του για τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 5 σε περίπτωση που αρνείται την παράδοση ή την έκδοση υπόπτου ή καταδικασθέντος για παρόμοιο αδίκημα σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα.

5. Όταν κάποιο αδίκημα υπάγεται στη δικαιοδοσία περισσοτέρων του ενός κρατών μελών και οποιοδήποτε εκ των συγκεκριμένων κρατών μπορεί έγκυρα να ασκήσει δίωξη στη βάση των ίδιων πραγματικών περιστατικών, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να αποφασισθεί ποιό εξ αυτών θα προβεί στη δίωξη των δραστών με σκοπό, εφόσον είναι εφικτό, να συγκεντρωθεί η διαδικασία σε ένα μόνο κράτος μέλος. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να προσφεύγουν σε οποιοδήποτε όργανο ή μηχανισμό εγκαθιδρυμένο στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των δικαστικών αρχών τους και το συντονισμό των ενεργειών τους.

6. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή όταν αποφασίζουν να εφαρμόσουν την παράγραφο 3, προσδιορίζοντας εφόσον χρειάζεται τις ειδικές περιπτώσεις ή περιστάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση.

Άρθρο 12

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3, 4 και 5 και σύμφωνα με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων, τα κράτη μέλη διορίζουν λειτουργικά σημεία επαφής διαθέσιμα σε 24ωρη βάση και τις επτά ημέρες της εβδομάδας.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή για τα σημεία επαφής που έχει ορίσει με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών για τα αδικήματα που αφορούν επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών. Η Γενική Γραμματεία ανακοινώνει αυτή την πληροφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση πλαίσιο μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 2003.

2. Ανακοινώνουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων που θεσπίζουν και πληροφορίες για οποιοδήποτε άλλο μέτρο λαμβάνουν για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση πλαίσιο.

3. Στη βάση αυτή, η Επιτροπή υποβάλει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τη λειτουργία της παρούσας απόφασης πλαισίου, συνοδεύοντάς τη, εφ' όσον χρειάζεται, με νομοθετικές προτάσεις.

4. Το Συμβούλιο αξιολογεί το βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη συμμορφώθηκαν με την παρούσα απόφαση πλαίσιο.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση πρόσθετων δασμών στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής

(2002/C 203 E/17)

COM(2002) 202 τελικό — 2002/0095(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 133 και εξής,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επέβαλαν, με έναρξη ισχύος την 20ή Μαρτίου 2002, μέτρο διασφάλισης υπό μορφή αυξήσεων των δασμών ή δασμολογικών ποσοστώσεων στις εισαγωγές προϊόντων χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(2) Το μέτρο αυτό προξενεί σημαντική ζημία στους σχετικούς κοινοτικούς παραγωγούς και διαταράσσει την ισορροπία των παραχωρήσεων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τις συμφωνίες του ΠΟΕ· το μέτρο θα περιορίσει σημαντικά τις κοινοτικές εξαγωγές των εν λόγω προϊόντων χάλυβα προς τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, αξίας τουλάχιστον 2 407 εκατ. ευρώ ετησίως.

(3) Οι διαβουλεύσεις που έγιναν μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Κοινότητας, όπως προβλέπεται στη συμφωνία του ΠΟΕ δεν κατέληξαν σε καμία ικανοποιητική λύση.

(4) Η συμφωνία του ΠΟΕ δίνει σε κάθε κράτος μέλος-εξαγωγέα που πλήττεται από το μέτρο το δικαίωμα να αναστείλει την εφαρμογή των παραχωρήσεων και άλλων υποχρεώσεων που είναι ουσιαστικά ισοδύναμες, εκτός εάν υπάρχει αντίρρηση εκ μέρους του Συμβουλίου Εμπορευματικών Συναλλαγών του ΠΟΕ.

(5) Η επιβολή πρόσθετων δασμών ύψους 100 %, 30 %, 15 %, 13 % και 8 % σε επιλεγέντα προϊόντα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής που εισάγονται κάθε χρόνο στην Κοινότητα αντιστοιχεί στην αναστολή μιας ουσιαστικά ισοδύναμης εμπορικής παραχώρησης, δεδομένου ότι οι εισπραττόμενοι δασμοί δεν υπερβαίνουν το ποσό των δασμών που πρέπει να εισπραχθούν από τις κοινοτικές εξαγωγές των προϊόντων που καλύπτονται από το μέτρο διασφάλισης των ΗΠΑ, δηλ. 626 εκατ. ευρώ ετησίως.

(6) Η αναστολή ισοδύναμων ουσιαστικά παραχωρήσεων πρέπει να εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα στον τομέα του χάλυβα και εφόσον χρειάζεται, σε άλλους τομείς· ιδιαίτερα τα βιομηχανικά προϊόντα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής που έχουν επιλεγεί είναι εκείνα από τα οποία δεν εξαρτάται σημαντικά η Κοινότητα όσον αφορά τον ανεφοδιασμό της, αλλά που θα μπορούσαν με την επιβολή πρόσθετων εισαγωγικών δασμών, να έχουν επιπτώσεις ουσιαστικά ισοδύναμες με αυτές του μέτρου διασφάλισης που επέβαλαν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής στις εξαγωγές της Κοινότητας.

(7) Για ορισμένα προϊόντα που καθορίζονται ως «ορισμένα πλατυσμένα προϊόντα χάλυβα» το μέτρο διασφάλισης που υιοθετήθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής δεν έχει ληφθεί ως αποτέλεσμα μιας αύξησης των εισαγωγών σε απόλυτους όρους.

(8) Σύμφωνα με τη συμφωνία του ΠΟΕ, ένα τμήμα των κοινοτικών παραχωρήσεων που αντιστοιχεί στο τμήμα του μέτρου διασφάλισης που δεν έχει ληφθεί ως αποτέλεσμα μιας αύξησης των εισαγωγών σε απόλυτους όρους και αντιπροσωπεύει δασμούς ύψους 377 εκατ. ευρώ, θα μπορούσε ως εκ τούτου να ανασταλεί για τα προϊόντα που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής από τις 18 Ιουνίου 2002 έως την κατάργηση του μέτρου διασφάλισης των Ηνωμένων Πολιτειών.

(9) Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει το θέμα της συμβατότητας του μέτρου διασφάλισης που εφαρμόζεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής με τις συμφωνίες του ΠΟΕ· η αναστολή των παραχωρήσεων θα πρέπει να εφαρμοστεί σε κάθε περίπτωση από τις 20 Μαρτίου 2005 έως ότου οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής άρουν το μέτρο διασφάλισης· πρέπει, ωστόσο, να εφαρμοστεί αμέσως μόλις το Όργανο επίλυσης των διαφορών του ΠΟΕ αποφασίσει ότι η ενέργεια σχετικά με το μέτρο διασφάλισης των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής είναι ασυμβίβαστη με τις συμφωνίες του ΠΟΕ.

(10) Στις 17 Μαρτίου 2002 η Κοινότητα κοινοποίησε γραπτώς την αναστολή αυτή στο Συμβούλιο Εμπορευματικών Συναλλαγών, το οποίο δεν διατύπωσε καμία σχετική αντίρρηση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί που εφαρμόζονται σε επιλεγέντα προϊόντα καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής που αναφέρονται στο παράρτημα I και II αυξάνονται με έναν πρόσθετο δασμό ad valorem, αντιστοίχως, 100 %, 30 %, 15 %, 13 % ή 8 %, όπως αναφέρεται στα εν λόγω παραρτήματα.

Άρθρο 2

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Εφαρμόζεται για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I, από την 18η Ιουνίου 2002 μέχρι την εφαρμογή του παραρτήματος II

3. Για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα II,

i) από την 20ή Μαρτίου 2005, ή

ii) από την πέμπτη ημέρα μετά την ημερομηνία υιοθέτησης απόφασης από το Όργανο επίλυσης των διαφορών του ΠΟΕ που αναφέρει ότι το μέτρο διασφάλισης που θέσπισαν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής είναι ασυμβίβαστο με τις συμφωνίες του ΠΟΕ, αν αυτή η ημερομηνία προηγείται. Σ' αυτήν την περίπτωση, η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση που προσδιορίζει την ημερομηνία της απόφασης του Οργάνου επίλυσης των διαφορών του ΠΟΕ.

4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται έως ότου οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής άρουν το μέτρο διασφάλισης. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση που προσδιορίζει την ημερομηνία κατά την οποία αίρεται το μέτρο διασφάλισης που επέβαλαν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και εφαρμόζεται άμεσα στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΔΑΣΜΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ 18η ΙΟΥΝΙΟΥ 2002

Στο παρόν παράρτημα καθορίζονται τα προϊόντα μόνον με τους κωδικούς της ΣΟ.

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Εσπεριδοειδή, νωπά ή ξερά του κωδικού ΣΟ:	
0805 40 00	100 %
Μήλα, αχλάδια και κυδώνια, νωπά του κωδικού ΣΟ:	
0808 10 90	100 %
Ρύζι του κωδικού ΣΟ:	
1006 20 98	100 %
Τι-σέρτ και φανελάκια, από πλεκτό των κωδικών ΣΟ:	
6109 10 00	100 %
6109 90 10	100 %
6109 90 30	100 %
6109 90 90	100 %
Κουστούμια, σύνολα, σακάκια, παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντά παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), για άντρες ή αγόρια των κωδικών ΣΟ:	
6203 42 90	100 %
6203 43 11	100 %
6203 43 19	100 %
Κουστούμια-ταγιέρ, σύνολα, ζακέτες, φορέματα, φούστες, φούστες-παντελόνια (ζιπ-κιλότ), παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντα παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), για γυναίκες ή κορίτσια του κωδικού ΣΟ:	
6204 62 90	100 %
Πουκάμισα και πουκαμισάκια για άντρες ή αγόρια του κωδικού ΣΟ:	
6205 30 00	100 %
Κλινοσκεπάσματα του κωδικού ΣΟ:	
6301 30 10	100 %
Πανικά κρεβατιού, τραπεζιού, καθαριότητας ή κουζίνας των κωδικών ΣΟ:	
6302 32 10	100 %
6302 32 90	100 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Πλατέα προϊόντα έλασης από ανοξείδωτους χάλυβες, με πλάτος 600 mm ή περισσότερο των κωδικών ΣΟ:	
7219 32 10	100 %
7219 33 10	100 %
7219 33 90	100 %
7219 34 10	100 %
7219 34 90	100 %
7219 35 10	100 %
7219 35 90	100 %
7219 90 90	100 %
Πλατέα προϊόντα έλασης από ανοξείδωτους χάλυβες, με πλάτος κατώτερο των 600 mm των κωδικών ΣΟ:	
7220 20 10	100 %
7220 20 31	100 %
7220 20 51	100 %
7220 20 59	100 %
7220 20 91	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %
Ράβδοι και είδη με καθορισμένη μορφή από ανοξείδωτους χάλυβες των κωδικών ΣΟ:	
7222 20 11	100 %
7222 20 21	100 %
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
Ματογυάλια (διορθωτικά, προστατευτικά ή άλλα) και παρόμοια είδη των κωδικών ΣΟ:	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
Άλλα πυροβόλα όπλα και παρόμοια είδη που χρησιμοποιούν τη δύναμη της πυρίτιδας [π.χ. τουφέκια και καραμπίνες κυνηγιού, πυροβόλα όπλα που δεν μπορούν να οπλισθούν παρά μόνο από την κάννη, πιστόλια φωτοβολίδων και άλλα είδη που έχουν κατασκευασθεί μόνο για την εκτόξευση φωτοβολίδων επισήμανσης, πιστόλια και περίστροφα που παράγουν μόνο κρότο (άσφαιρα), πιστόλια σφαγείων με σφήνα, πυροβόλα για την εκτόξευση σχοινιών] του κωδικού ΣΟ:	
9303 30 00	100 %
Καθίσματα (με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 9402), έστω και αν μετατρέπονται σε κρεβάτια, και τα μέρη τους του κωδικού ΣΟ:	
9401 61 00	100 %
Άλλα έπιπλα και τα μέρη τους του κωδικού ΣΟ:	
9403 60 10	100 %
Είδη για παιχνίδια συντροφιάς, στα οποία περιλαμβάνονται και τα παιχνίδια με κινητήρα ή μηχανισμό, τα σφαιριστήρια (μπιλιάρδα), τα ειδικά τραπέζια για παιχνίδια λεσχών και τα αυτόματα παιχνίδια τύπου μπόουλινγκ του κωδικού ΣΟ:	
9504 10 00	100 %
Στυλογράφοι και μολύβια με σφαιρίδια (μπίλια). Στυλογράφοι και μαρκαδόροι με μύτη από πίλημα ή με άλλες πορώδεις μύτες. Στυλογράφοι με πένα και άλλοι στυλογράφοι. Μεταλλικές αιχμές για αντίγραφα. Μηχανικά μολύβια. Κονδυλοφόροι, θήκες για μολύβια και παρόμοια είδη. Μέρη (στα οποία περιλαμβάνονται και τα καλύμματα που προφυλάσσουν τις μύτες και τα άγκιστρα συγκράτησης) των ειδών αυτών, με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 9609 του κωδικού ΣΟ:	
9608 10 10	100 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΛΛΑ ΤΕΧΝΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Στο παρόν παράρτημα καθορίζονται τα προϊόντα μόνον με τους κωδικούς της ΣΟ.

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Όσπρια ξερά, χωρίς λοβό, έστω και ξεφλουδισμένα ή σπασμένα των κωδικών ΣΟ:	
0713 33 90	13 %
0713 40 00	13 %
Άλλοι καρποί με κέλυφος, νωποί ή ξεροί, έστω και χωρίς το κέλυφος ή τη φλούδα τους των κωδικών ΣΟ:	
0802 32 00	15 %
0802 50 00	15 %
Χουρμάδες, σύκα, ανανάδες, αχλάδια των ποικιλιών avocats και goyaves, μάγγες και μαγγούστες, νωπά ή ξερά του κωδικού ΣΟ:	
0804 50 00	13 %
Εσπεριδοειδή, νωπά ή ξερά του κωδικού ΣΟ:	
0805 40 00	15 %
Μήλα, αχλάδια και κυδώνια, νωπά των κωδικών ΣΟ:	
0808 10 90	15 %
0808 20 50	8 %
Βερύκοκα, κεράσια, ροδάκινα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα brugnons και nectarines). Δαμάσκηνα και αγριοδαμάσκηνα, νωπά του κωδικού ΣΟ:	
0809 20 95	15 %
Ρύζι των κωδικών ΣΟ:	
1006 20 98	8 %
1006 30 98	8 %
1006 40 00	8 %
Χυμοί φρούτων (στους οποίους περιλαμβάνεται και ο μούστος σταφυλιών) ή λαχανικών, που δεν έχουν υποστεί ζύμωση, χωρίς προσθήκη αλκοόλης, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών των κωδικών ΣΟ:	
2009 11 99	15 %
2009 12 00	15 %
2009 19 98	15 %
2009 21 00	15 %
2009 29 99	15 %
2009 80 79	13 %
Χαρτί και χαρτόνια επιχρισμένα με καολίνη ή με άλλες ανόργανες ουσίες στη μία ή και στις δύο επιφάνειες, με ή χωρίς συνδετικά, με εξαίρεση κάθε άλλη επίχριση ή επάλειψη, έστω και χρωματισμένα στην επιφάνεια, διακοσμημένα στην επιφάνεια ή τυπωμένα, σε κυλίνδρους ή σε φύλλα σχήματος τετραγώνου ή ορθογωνίου, σε όλα τα μεγέθη των κωδικών ΣΟ:	
4810 13 19	15 %
4810 13 99	15 %
4810 14 99	15 %
4810 22 99	15 %
4810 29 19	15 %
4810 29 99	15 %
Χαρτιά, χαρτόνια, χαρτοβάμβακας και ιστοί κυτταρινικών ινών επιστρωμένα, επιχρισμένα, διαποτισμένα, επικαλυμμένα, επιφανειακώς χρωματισμένα, διακοσμημένα ή τυπωμένα επιφανειακώς σχήματος τετραγώνου ή ορθογωνίου, σε όλα τα μεγέθη, σε ρολούς ή φύλλα, εκτός από εκείνα του είδους που περιγράφεται στις κλάσεις 4803, 4809 ή 4810 του κωδικού ΣΟ:	
4811 59 00	15 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Κουτιά, σάκοι, θύλακες, χωνιά και άλλες συσκευασίες από χαρτί, χαρτόνι, χαρτοβάμβακα ή επίπεδες επιφάνειες από ίνες κυτταρίνης. Είδη από χαρτόνι για γραφεία, καταστήματα ή παρόμοια των κωδικών ΣΟ:	
4819 10 00	15 %
4819 20 10	15 %
4819 40 00	15 %
4819 50 00	15 %
Άλλα χαρτιά, χαρτόνια, χαρτοβάμβακας και επίπεδες επιφάνειες από ίνες κυτταρίνης, κομμένα σε καθορισμένα μεγέθη. Άλλα τεχνουργήματα από χαρτόμαζα, χαρτί, χαρτόνι, χαρτοβάμβακα ή επίπεδες επιφάνειες από ίνες κυτταρίνης του κωδικού ΣΟ:	
4823 90 14	15 %
Παλτά, κοντά παλτά, κάπες, άνορακ, μπλουζόν και παρόμοια είδη, από πλεκτό, για άντρες ή αγόρια, με εξαίρεση τα είδη της κλάσης 6103 των κωδικών ΣΟ:	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %
Παλτά, κοντά παλτά, κάπες, άνορακ, μπλουζόν και παρόμοια είδη, από πλεκτό, για γυναίκες ή κορίτσια, με εξαίρεση τα είδη της κλάσης 6104 των κωδικών ΣΟ:	
6102 30 10	30 %
6102 30 90	30 %
Κουστούμια, σύνολα, σακάκια, παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντά παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), από πλεκτό, για άντρες ή αγόρια των κωδικών ΣΟ:	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Κουστούμια-ταγιέρ, σύνολα, ζακέτες, φορέματα, φούστες, φούστες-παντελόνια (ζιπ-κιλότ), παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντά παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), από πλεκτό, για γυναίκες ή κορίτσια των κωδικών ΣΟ:	
6104 43 00	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Πουκάμισα και πουκαμισάκια, από πλεκτό, για άντρες ή αγόρια των κωδικών ΣΟ:	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Φορέματα-πουκάμισα (σεμιζιέ), μπλούζες, μπλούζες-πουκάμισα και πουκαμισάκια, από πλεκτό, για γυναίκες ή κορίτσια του κωδικού ΣΟ:	
6106 10 00	30 %
Σλιπ, σώβρακα, νυχτικά, πιτζάμες, ρόμπες λουτρού, ρόμπες δωματίου και παρόμοια είδη από πλεκτό, για άντρες ή αγόρια του κωδικού ΣΟ:	
6107 11 00	30 %
Κομπινεζόν ή μεσοφόρια, μισά μεσοφόρια, σλιπ, νυχτικά, πιτζάμες, ελαφρές ρόμπες για το σπίτι (νεγκλιζέ), ρόμπες λουτρού, ρόμπες δωματίου και παρόμοια είδη από πλεκτό, για γυναίκες ή κορίτσια του κωδικού ΣΟ:	
6108 22 00	30 %
Τι-σέρτ και φανελάκια, από πλεκτό των κωδικών ΣΟ:	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Σαντάιγ, πουλόβερ, κάρντιγκαν, γιλέκα και παρόμοια είδη, στα οποία περιλαμβάνονται και τα σουπούλ, από πλεκτό των κωδικών ΣΟ:	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %
Φόρμες αθλητικές (προπόνησης), κουστούμια και σύνολα του σκι, μαγιό, κιλότες και σλιπ μπάνιου, από πλεκτό των κωδικών ΣΟ:	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Ενδύματα κατασκευασμένα από πλεκτά υφάσματα των κλάσεων 5903, 5906 ή 5907 των κωδικών ΣΟ:	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Άλλα ενδύματα πλεκτά των κωδικών ΣΟ:	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Κολάν (κάλτσες-κιλότες), κάλτσες, μισές-κάλτσες, καλτσάκια (σοσόνια) και άλλα παρόμοια είδη, στα οποία περιλαμβάνονται και οι κάλτσες φλεβίτιδας, από πλεκτό των κωδικών ΣΟ:	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Γάντια και γάντια χωρίς υποδιαίρεση δακτύλων που έχουν υποδοχή μόνο για τον αντίχειρα, πλεκτά των κωδικών ΣΟ:	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Παλτά, κοντά παλτά, κάπες, άνορακ, μπλουζόν και παρόμοια είδη, για άντρες ή αγόρια, με εξαίρεση τα είδη της κλάσης 6203 των κωδικών ΣΟ:	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Παλτά, κοντά παλτά, κάπες, άνορακ, μπλουζόν και παρόμοια είδη, για γυναίκες ή κορίτσια, με εξαίρεση τα είδη της κλάσης 6204 των κωδικών ΣΟ:	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Κουστούμια, σύνολα, σακάκια, παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντά παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), για άντρες ή αγόρια των κωδικών ΣΟ:	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %
Κουστούμια-ταγιέρ, σύνολα, ζακέτες, φορέματα, φούστες, φούστες-παντελόνια (ζιπ-κιλότ), παντελόνια, φόρμες με τιράντες (σαλοπέτ), κοντα παντελόνια που καλύπτουν και το γόνατο και παντελόνια κοντά (σορτς) (άλλα από εκείνα για το μπάνιο), για γυναίκες ή κορίτσια των κωδικών ΣΟ:	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Πουκάμισα και πουκαμισάκια για άντρες ή αγόρια των κωδικών ΣΟ:	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Φορέματα-πουκάμισα (σεμιζιέ), μπλούζες, μπλούζες-πουκάμισα και πουκαμισάκια για γυναίκες ή κορίτσια των κωδικών ΣΟ:	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Ενδύματα κατασκευασμένα από προϊόντα των κλάσεων 5602, 5603, 5903, 5906 ή 5907 των κωδικών ΣΟ:	
6210 10 99	30 %
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Φόρμες αθλητικές (προπόνησης), κουστούμια και σύνολα του σκι, μαγιό, κιλότες και σλιπ μπάνιου. Άλλα ενδύματα των κωδικών ΣΟ:	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %
Στηθόδεσμοι, κορσέδες χωρίς ελάσματα (λαστέξ), κορσέδες, τιράντες, καλτσοδέτες αντρών και γυναικών και παρόμοια είδη και τα μέρη τους, έστω και πλεκτά των κωδικών ΣΟ:	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Γραβάτες, παπιγιόν και φουλάρια-γραβάτες του κωδικού ΣΟ:	
6215 10 00	30 %
Γάντια και γάντια χωρίς υποδιαίρεση δακτύλων που έχουν υποδοχή μόνο για τον αντίχειρα του κωδικού ΣΟ:	
6216 00 00	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Άλλα έτοιμα συμπληρώματα του ενδύματος. Μέρη ενδυμάτων ή συμπληρωμάτων του ενδύματος, άλλα από εκείνα της κλάσης 6212 των κωδικών ΣΟ:	
6217 10 00	30 %
6217 90 00	30 %
Κλινοσκεπάσματα των κωδικών ΣΟ:	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Πανικά κρεβατιού, τραπεζιού, καθαριότητας ή κουζίνας των κωδικών ΣΟ:	
6302 10 10	30 %
6302 10 90	30 %
6302 31 10	30 %
6302 31 90	30 %
6302 32 10	30 %
6302 32 90	30 %
6302 60 00	30 %
6302 91 90	30 %
Καλύμματα εμπορευμάτων, οχημάτων κλπ. και εξωτερικά προπετάσματα (τέντες). Σκηνές. Ιστία για βάρκες και άλλα σκάφη που κινούνται με πανιά, είδη για κατασκήνωση του κωδικού ΣΟ:	
6306 29 00	30 %
Άλλα έτοιμα είδη, στα οποία περιλαμβάνονται και τα αχνάρια για ενδύματα (πατρόν) των κωδικών ΣΟ:	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 10	30 %
6307 90 99	30 %
Άλλα υποδήματα που έχουν τά εξωτερικά πέλματα και το πάνω μέρος από καουτσούκ ή από πλαστική ύλη των κωδικών ΣΟ:	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Υποδήματα που έχουν τα εξωτερικά πέλματα από καουτσούκ, πλαστική ύλη, δέρμα φυσικό ή ανασχηματισμένο και το πάνω μέρος από δέρμα φυσικό των κωδικών ΣΟ:	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 96	30 %
6403 99 98	30 %
Υποδήματα που έχουν τα εξωτερικά πέλματα από καουτσούκ, πλαστική ύλη, δέρμα φυσικό ή ανασχηματισμένο και το πάνω μέρος από υφαντικές ύλες των κωδικών ΣΟ:	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Άλλα υποδήματα των κωδικών ΣΟ:	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Μέρη υποδημάτων (στα οποία περιλαμβάνονται τα πάνω τμήματα έστω και προσαρμοσμένα σε πέλματα άλλα από τα εξωτερικά πέλματα). Εσωτερικά κινητά πέλματα, υποφτέρνια και παρόμοια κινητά είδη. Γκέτες, περιβλήματα της κνήμης κάθε είδους και παρόμοια είδη και τα μέρη τους των κωδικών ΣΟ:	
6406 99 50	30 %
6406 99 80	30 %
Πλατέα προϊόντα έλασης, από σίδηρο ή από όχι σε κράμα χάλυβες, με πλάτος 600 mm ή περισσότερο, επιστρωμένα με άλλο μέταλλο ή επενδυμένα των κωδικών ΣΟ:	
7210 12 11	30 %
7210 30 10	30 %
Πλατέα προϊόντα έλασης από ανοξείδωτους χάλυβες, με πλάτος 600 mm ή περισσότερο των κωδικών ΣΟ:	
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 10	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 90	30 %
Πλατέα προϊόντα έλασης από ανοξείδωτους χάλυβες, με πλάτος κατώτερο των 600 mm των κωδικών ΣΟ:	
7220 20 10	30 %
7220 20 31	30 %
7220 20 51	30 %
7220 20 59	30 %
7220 20 91	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %
Ράβδοι και είδη με καθορισμένη μορφή από ανοξείδωτους χάλυβες των κωδικών ΣΟ:	
7222 20 11	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
Κατασκευές και μέρη κατασκευών (π.χ. γέφυρες και στοιχεία γεφυρών, υδροφραχτικές πόρτες, πύργοι, πυλώνες, στύλοι, σκελετοί, στέγες, πόρτες και παράθυρα και τα πλαίσιά τους, περβάζια και κατώφλια, φράγματα, κιγκλιδώματα), από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα, με εξαίρεση τις προκατασκευές της κλάσης 9406. Λαμαρίνες, ράβδοι, είδη με καθορισμένη μορφή, σωλήνες και παρόμοια, από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα, προετοιμασμένα για να χρησιμοποιηθούν σε κατασκευές των κωδικών ΣΟ:	
7308 30 00	30 %
7308 90 99	30 %
Δεξαμενές, βαρέλια, τύμπανα, μπιτόνια, κουτιά και παρόμοια δοχεία, για όλες τις ύλες (με εξαίρεση τα πιεσμένα ή υγροποιημένα αέρια), από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα, με χωρητικότητα που δεν υπερβαίνει τα 300 l, χωρίς μηχανικές ή θερμικές διατάξεις, έστω και με εσωτερική επένδυση ή θερμομόνωση του κωδικού ΣΟ:	
7310 29 90	30 %
Δοχεία για πιεσμένα ή υγροποιημένα αέρια, από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα των κωδικών ΣΟ:	
7311 00 10	30 %
7311 00 91	30 %
Κοχλίες, βίδες, περικόχλια (παξιμάδια), καρφιά μακριά με σπείρωμα για σιδηροτροχιές, κοχλιωτά άγκιστρα, καζανόκαρφα (πριτσίνια), κοπίλιες, σφήνες, περόνες σύνδεσης, ροδέλες (στις οποίες περιλαμβάνονται και οι ροδέλες που προορίζονται να λειτουργούν ως ελατήρια) και παρόμοια είδη, από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα των κωδικών ΣΟ:	
7318 14 99	30 %
7318 15 10	30 %
7318 15 59	30 %
7318 15 90	30 %
7318 16 99	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Ελατήρια και ελάσματα ελατηρίων, από σίδηρο ή χάλυβα του κωδικού ΣΟ:	
7320 90 90	30 %
Θερμάστρες, λέβητες με εστία, μαγειρεία (στα οποία περιλαμβάνονται και αυτά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν βοηθητικά για την κεντρική θέρμανση), σχάρες ψησίματος (μπάρμπεκιου), μαγκάλια, καμινέτα υγραερίου, θερμαντήρες φαγητών και παρόμοιες μη ηλεκτρικές συσκευές, για οικιακή χρήση, καθώς και τα μέρη τους, από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα των κωδικών ΣΟ:	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %
Άλλα τεχνουργήματα χυτά από χυτοσίδηρο, σίδηρο ή χάλυβα του κωδικού ΣΟ:	
7325 99 90	30 %
Άλλα τεχνουργήματα από σίδηρο ή χάλυβα των κωδικών ΣΟ:	
7326 20 90	30 %
7326 90 93	30 %
7326 90 97	30 %
Μηχανές και συσκευές εκτύπωσης μέσω τυπογραφικών στοιχείων, πλακών για την εκτύπωση εικόνων, πλακών πινάκων, κυλίνδρων και άλλων οργάνων εκτύπωσης της κλάσης 8442. Μηχανές εκτύπωσης με έγχυση μελάνης, εκτός από εκείνες του κωδικού 8471, βοηθητικές μηχανές για την εκτύπωση των κωδικών ΣΟ:	
8443 11 00	30 %
8443 19 90	30 %
Εργαλεία πνευματικά, υδραυλικά ή με ενσωματωμένο κινητήρα (ηλεκτρικό ή μη ηλεκτρικό), για εργασία με το χέρι του κωδικού ΣΟ:	
8467 21 99	15 %
Ηλεκτρικές συσκευές ακουστικής ή οπτικής σηματοδότησης (π.χ. συστήματα κουδουνιών, σειρήνες, αναγγελτήριοι πίνακες, ειδοποιητήριες συσκευές για την προστασία κατά της κλοπής ή πυρκαγιάς), άλλες από εκείνες των κλάσεων 8512 ή 8530 του κωδικού ΣΟ:	
8531 10 30	30 %
Συσκευές και διατάξεις για τη διακοπή, κατανομή, προστασία, διακλάδωση, συναρμογή ή σύνδεση των ηλεκτρικών κυκλωμάτων [π.χ. διακόπτες, διακόπτες αναστροφής, ηλεκτρονόμοι, διατάξεις διακοπής κυκλωμάτων, αντιστάσεις στα κύματα ηλεκτρισμού, ρευματολήπτες (φις) και ρευματοδότες (πρίζες), υποδοχές ηλεκτρικών λαμπτήρων (ντουί), κουτιά σύνδεσης], για τάση που δεν υπερβαίνει τα 1 000 V των κωδικών ΣΟ:	
8536 20 10	15 %
8536 30 10	15 %
8536 41 90	30 %
8536 49 00	30 %
Λαμπτήρες και σωλήνες ηλεκτρικοί πυράκτωσης ή εκκένωσης, στους οποίους περιλαμβάνονται και τα είδη με την ονομασία «φάροι και προβολείς σφραγισμένοι» και οι λαμπτήρες και σωλήνες υπεριωδών ή υπέρυθρων ακτίνων. Ηλεκτρικοί λαμπτήρες τόξου των κωδικών ΣΟ:	
8539 21 30	30 %
8539 21 92	30 %
8539 21 98	30 %
Αυτοκίνητα οχήματα ειδικών χρήσεων, άλλα από εκείνα που είναι κατασκευασμένα κυρίως για τη μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων [π.χ. αυτοκίνητα-συνεργεία επισκευής οχημάτων, αυτοκίνητα φορτηγά-γερανοί, οχήματα πυροσβεστικά, φορτηγά-αναμεικτήρες σκυροδέματος (μπετονιέρες), αυτοκίνητα καθαρισμού δρόμων, αυτοκίνητα-καταβρεχτήρες, αυτοκίνητα-εργαστήρια, αυτοκίνητα-ακτινολογικά εργαστήρια] των κωδικών ΣΟ:	
8705 10 00	30 %
8705 90 90	30 %
Θαλαμηγοί (γιοτ) και άλλα πλοία και πλοιάρια αναψυχής ή αθλητισμού. Πλοία με κουπιά και κανό των κωδικών ΣΟ:	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Σκελετοί ματογυαλιών ή παρόμοιων ειδών, και τα μέρη τους του κωδικού ΣΟ:	
9003 19 30	30 %

Περιγραφή και κωδικός ΣΟ	Πρόσθετος δασμός
Ματογυάλια (διορθωτικά, προστατευτικά ή άλλα) και παρόμοια είδη των κωδικών ΣΟ:	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Συσκευές φωτοαντιγραφής με οπτικό σύστημα ή με επαφή και συσκευές θερμοαντιγραφής των κωδικών ΣΟ:	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Ρολόγια του χεριού, της τσέπης και τα παρόμοια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα χρονόμετρα των ίδιων τύπων), άλλα από εκείνα της κλάσης 9101 του κωδικού ΣΟ:	
9102 11 00	30 %
Μουσικά όργανα κρουστά [π.χ. τύμπανα, μεγαλοτύμπανα, ξυλόφωνα, κύμβαλα, χειροκρόταλα (καστανιέτες), μαράκας (maracas)] του κωδικού ΣΟ:	
9206 00 00	30 %
Περίστροφα και πιστόλια, άλλα από εκείνα των κλάσεων 9303 ή 9304 του κωδικού ΣΟ:	
9302 00 10	30 %
Άλλα πυροβόλα όπλα και παρόμοια είδη που χρησιμοποιούν τη δύναμη της πυρίτιδας [π.χ. τουφέκια και καραμπίνες κυνηγιού, πυροβόλα όπλα που δεν μπορούν να οπλισθούν παρά μόνο από την κάννη, πιστόλια φωτοβολίδων και άλλα είδη που έχουν κατασκευασθεί μόνο για την εκτόξευση φωτοβολίδων επισήμανσης, πιστόλια και περίστροφα που παράγουν μόνο κρότο (άσφαιρα), πιστόλια σφαγείων με σφήνα, πυροβόλα για την εκτόξευση σχοινιών] του κωδικού ΣΟ:	
9303 30 00	30 %
Βόμβες, χειροβομβίδες, τορπίλες, νάρκες, πύραυλοι, φυσίγγια και άλλα πυρομαχικά και βλήματα, και τα μέρη τους, στα οποία περιλαμβάνονται και τα κυνηγετικά σκάγια κάθε είδους και οι τάπες των φυσιγγιών του κωδικού ΣΟ:	
9306 90 90	30 %
Καθίσματα (με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 9402), έστω και αν μετατρέπονται σε κρεβάτια, και τα μέρη τους των κωδικών ΣΟ:	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %
Άλλα έπιπλα και τα μέρη τους των κωδικών ΣΟ:	
9403 60 10	30 %
9403 60 90	30 %
Είδη για παιχνίδια συντροφιάς, στα οποία περιλαμβάνονται και τα παιχνίδια με κινητήρα ή μηχανισμό, τα σφαιριστήρια (μπιλιάρδα), τα ειδικά τραπέζια για παιχνίδια λεσχών και τα αυτόματα παιχνίδια τύπου μπόουλινγκ του κωδικού ΣΟ:	
9504 10 00	30 %
Σκούπες και ψήκτρες, έστω και αν αποτελούν μέρη μηχανών, συσκευών ή οχημάτων, μηχανικές σκούπες για χρήση με το χέρι, άλλες από εκείνες με κινητήρα, πινέλα και ξεσκονιστήρια από φτερά. Παρασκευασμένες κεφαλές και είδη ψηκτροποιίας. Βύσματα και κύλινδροι για βαφή. Καθαριστήρες υγρών επιφανειών από καουτσούκ ή από ανάλογες εύκαμπτες ύλες του κωδικού ΣΟ:	
9603 21 00	30 %
Στυλογράφοι και μολύβια με σφαιρίδια (μπίλια). Στυλογράφοι και μαρκαδόροι με μύτη από πίλημα ή με άλλες πορώδεις μύτες. Στυλογράφοι με πένα και άλλοι στυλογράφοι. Μεταλλικές αιχμές για αντίγραφα. Μηχανικά μολύβια. Κονδυλοφόροι, θήκες για μολύβια και παρόμοια είδη. Μέρη (στα οποία περιλαμβάνονται και τα καλύμματα που προφυλάσσουν τις μύτες και τα άγκιστρα συγκράτησης) των ειδών αυτών, με εξαίρεση εκείνα της κλάσης 9609 του κωδικού ΣΟ:	
9608 10 10	30 %

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/96 για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου για ορισμένα βιομηχανικά, γεωργικά και προϊόντα αλιείας

(2002/C 203 E/18)

COM(2002) 198 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 26,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ότι η Κοινότητα έχει συμφέρον να αναστείλει, πλήρως ή μερικώς, τους αυτόνομους δασμούς του κοινού δασμολογίου για ορισμένα νέα προϊόντα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/96 [1] του Συμβουλίου.

(2) Ότι τα προϊόντα, για τα οποία η Κοινότητα δεν έχει πλέον συμφέρον να διατηρήσει την αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου, ή των οποίων πρέπει να τροποποιηθεί η περιγραφή λόγω τεχνικών εξελίξεων, πρέπει να διαγραφούν από τον κατάλογο που παρατίθεται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

(3) Τα προϊόντα για τα οποία απαιτείται τροποποίηση περιγραφής πρέπει να θεωρούνται ως νέα προϊόντα.

(4) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1255/96 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/96 τροποποιείται ως εξής:

1. παρεμβάλλονται τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού,

2. απαλείφονται τα προϊόντα των οποίων οι κωδικοί απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε καθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ L 158 της 29.6.1996, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2499/2001 (ΕΕ L 340 της 21.12.2001, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κωδικός της συνδυασμένης ονοματολογίας & Taric		Περιγραφή εμπορευμάτων	Αυτόνομοι δασμοί (%)
0017	ex 0811 90 95 30	Ανανάδες (Ananas comosus), σε τεμάχια, κατεψυγμένοι	0
0018	ex 0811 90 95 20	Boysenberries, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη σακχάρων, μη συσκευασμένα για τη λιανική πώληση	0
0021	ex 1511 90 19 10 ex 1511 90 91 10 ex 1513 11 10 10 ex 1513 19 30 10 ex 1513 21 11 10 ex 1513 29 30 10	Φοινικέλαιο, λάδι κοκοφοίνικα (λάδι κοπρά), λαχανοφοίνικα, που προορίζεται για την κατασκευή: — βιομηχανικών μονοκαρβοξυλικών λιπαρών οξέων της διάκρισης 3823 19 10, — μειγμάτων μεθυλεστέρων λιπαρών οξέων της διάκρισης 3824 90 95, — μεθυλεστέρων λιπαρών οξέων της διάκρισης 2915 ή 2916, — στεατικού οξέος της διάκρισης 3823 11 00 ή — προϊόντων της κλάσης 3401 (α)	0
0028	ex 2005 90 80 70	Φυτρώματα από μπαμπού, παρασκευασμένα ή διατηρημένα, κομμένα σε φέτες, μη συσκευασμένα για τη λιανική πώληση	0
0060	ex 2850 00 20 20	Αρσίνη	0
0117	ex 2914 29 00 20	Κυκλοεξαδεκ-8-ενόνη	0
0182	ex 2921 30 99 20	Κυκλοεξ-1,3-υλενοδισ(μεθυλαμίνη), που προορίζεται για την κατασκευή προϊόντων για τα πλυντήρια πιάτων (α)	0
0193	ex 2921 49 80 20	Ν-1-Ναφθυλανιλίνη	0
0219	ex 2922 39 00 40	1,4-Διαμινο-2,3-διχλωροανθρακινόνη	0
0234	ex 2924 29 95 65	2-(4-Υδροξυφαινυλ)ακεταμίδιο	0
0321	ex 2932 29 80 70	3',6'-Δισ(αιθυλαμινο)-2',7'-διμεθυλοσπιρο[ισοβενζοφουράνιο-1(3Η),9'-=[9Η]-ξανθενιο]-3-όνη	0
0322	ex 2933 99 90 75	2,3-Διχλωροπυραζίνη	0
0327	ex 2933 29 90 50	1,3-Διμεθυλιμιδαζολιδιν-2-όνη	0
0341	ex 2933 59 95 60	2,6-Διχλωρο-4,8-διπιπεριδινοπυριμιδο[5,4-d]πυριμιδίνη	0
0342	ex 2933 59 95 70	Ν-(4-Αιθυλο-2,3-διοξοπιπεραζιν-1-υλκαρβονυλ)-D-2-φαινυλογλυκίνη	0
0343	ex 2933 59 95 80	Ν-(4-Αιθυλο-2,3-διοξοπιπεραζιν-1-υλκαρβονυλ)-D-2-(4-υδροξυφαινυλο)γλυκίνη	0
0354	ex 2933 99 90 80	1-Μεθυλοτετραζολο-5-θειόλη	0
0371	ex 2934 20 80 20	(Ζ)-2-(2-Αμινοθειαζολ-4-υλο)-2-(μεθοξυιμινο)θειοοξικό S-(1,3-βενζοθειαζολ-2-ύλιο)	0
0372	ex 2934 99 90 60	Υδροχλωρικό DL-ομοκυστεΐνη-θειολακτόνη	0
0398a	ex 3204 19 00 15	4-{4-[3-(4-Μεθοξυφαινυλο)-13,13-διμεθυλο-3,13-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμεν-3-υλο] φαινυλο}μορφολίνη (α)	0
0398b	ex 3204 19 00 25	8-Μεθυλο-2,2-διφαινυλο-2Η-βενζο[h]χρωμενο-5-καρβοξυλικό κυκλοεξυλο	0
0398c	ex 3204 19 00 35	13-Βουτυλο-13-εθοξυ-6,11-διμεθοξυ-3,3-δισ(4-μεθοξυφαινυλο)-3,13-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f] χρωμένιο (α)	0
0398d	ex 3204 19 00 45	6,7-Διμεθοξυ-3,3-δισ(4-μεθοξυφαινυλο)-13,13-διμεθυλο-3,13-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμένιο (α)	0
0406	ex 3206 19 00 10	Παρασκεύασμα με βάση τον διοξείδιο του τιτάνιου, που περιέχει, κατά βάρος, 66 % ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 71 % διοξείδιο του τιτάνιου και 1 % ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 2 % τριισοστεατικό του ισοπροποξυτιτανίου	0

Κωδικός της συνδυασμένης ονοματολογίας & Taric		Περιγραφή εμπορευμάτων	Αυτόνομοι δασμοί (%)
0416	ex 3208 90 99 20	Διαλύματος με βάση χημικά τροποποιημένα φυσικά πολυμερή, που περιέχουν δύο ή περισσότερες από τις ακόλουθες χρωστικές ύλες: — 4-[4-(1 3,1 3-διμεθυλο-3-φαινυλο-3,1 3-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμεν-3-υλο)φαινυλο]μορφολίνη, — 4-{4-[3-(4-μεθοξυφαινυλο)-1 3,1 3-διμεθυλο-3,1 3-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμεν-3-υλο]φαινυλο}μορφολίνη, — 8-μεθυλο-2,2-διφαινυλο-2H-βενζο[h]χρωμενο-5-καρβοξυλικό κυκλοεξύλιο, — 6-ακετοξυ-2,2-διφαινυλο-2H-βενζο[h]χρωμενο-5-καρβοξυλικό αιθοξυκαρβονυλομεθύλιο, — 2-πεντυλο-7,7-διφαινυλο-7,8-βενζοχρωμενο[6,5-d]-1,3-διοξιν-4(7H)-όνη, — 1 3-βουτυλο-1 3-εθοξυ-6,1 1-διμεθοξυ-3,3-δις(4-μεθοξυφαινυλο)-3,1 3-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμένιο, — 3-(4-μεθοξυφαινυλο)-1 3,1 3-διμεθυλο-3-φαινυλο-3,1 3-διυδροβενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμένιο, — 6,7-διμεθοξυ-3,3-δις(4-μεθοξυφαινυλο)-1 3,1 3-διμεθυλο-3,1 3-διυδρο-βενζο=[h]ινδενο[2,1-f]χρωμένιο	0
0443	ex 3808 20 80 30	Παρασκεύασμα αποτελούμενο από υδατικό εναιώρημα πυριθειόνη ψευδαργύρου (INN), που περιέχουν, κατά βάρος, 24 % ή περισσότερο αλλά όχι περισσότερο από 26 % πυριθειόνη ψευδαργύρου (INN)	0
0498	ex 3824 90 99 81	Ζιρκόνιο σταθεροποιημένο με οξείδιο του ασβεστίου, σε όγκους των οποίων 94 % του βάρους ή περισσότερο δεν περνά από κόσκινο με μέγεθος βρόχων 16 mm, που περιέχουν, κατά βάρος: — 92 % ή περισσότερο διοξείδιο του ζιρκόνιου και — 2 % ή περισσότερο αλλά όχι περισσότερο από 6 % οξείδιο του ασβεστίου	0
0499	ex 3824 90 99 82 ex 3907 40 00 20	α-(2,4,6-Τριβρωμοφαινυλο)-ω-(2,4,6-τριβρωμοφαινοξυ)πολυ[οξυ(2,6-διβρωμο-=1,4-φαινυλοένιο)ισοπροπυλιδένιο(3,5-διβρωμο-1,4-φαινυλοένιο)οξυκαρβονυλο]	0
0600	ex 3905 29 00 91	Συμπολυμερή οξικό βινυλο, μηλεϊνικό διβουτυλο και ακρυλικού οξέος, υπό μορφή διαλύματος σε οξικό ισοπροπυλο και τολουόλιο	0
0609	ex 3906 90 90 70	Συμπολυμερή διμεθακρυλικό αιθυλένιο και είτε μεθακρυλικό μεθυλο είτε μεθακρυλικό δωδεκυλο	0
0617	ex 3906 90 90 50	Πολυμερή εστέρων του ακρυλικού οξέος με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μονομερή στην αλυσίδα: — χλωρομεθυλο-βινυλικος αιθέρας, — χλωροαιθυλο-βινυλικος αιθέρας, — χλωρομεθυλοστυρένιο, — χλωροοξικό βινυλο, — μεθακρυλικό οξύ, που περιέχουν, κατά βάρος, όχι περισσότερο από 5 % καθεμιάς από τις μονάδες μονομερούς	0
0631	ex 3907 60 80 10	Συμπολυμερή τερεφθαλικό οξύ και ισοφθαλικο οξύ με αιθυλενογλυκολη, βουτανο-1,4-διόλη και εξανο-1,6-διόλη	0
0632	ex 3907 60 80 20	Συμπολυμερές δέσμευσης οξυγόνου (σύμφωνα με τη μέθοδο ASTM D 1434 και 3985), που λαμβάνεται από βενζολοδικαρβοξυλικά οξέα, αιθυλενογλυκόλη και πολυβουταδιένιο που έχει υποκατασταθεί από υδροξυομάδες	0
0639	ex 3906 90 90 80	Πολυδιμεθυλοσιλοξανη-graft-(πολυακρυλικό; πολυμεθακρυλικό)	0
0643	ex 3911 90 99 60	Υδρογονανθρακωμένο προπολυμερές, που λαμβάνεται από την αντίδραση κυκλοπενταδιένιο και 1,3-πενταδιένιου	0
0660	ex 3917 32 31 91 ex 3917 32 99 10 ex 3926 90 99 45	Σύστημα θερμοσυστελλόμενου σωλήνα από πολυαιθυλένιο και πολυ(οξικό βινύλιο), σε διάταξη παράλληλη, σε ισαπέχοντα διαστήματα και στερεωμένο σ' ένα ή και στα δύο άκρα με πλαστικές διάτρητες ταινίες, σε κυλίνδρους	0
0676	ex 3926 90 99 55	Πεπλατυσμένο προϊόν πολυαιθυλενίου, διάτρητο σε αντίθετες κατευθύνσεις, με πάχος 600 m ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 1 200 m και βάρος 21 g/m^2 ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 42 g/m^2	0
0731	ex 3921 14 00 10	Κυψελοειδές φύλλο αναγεννημένης κυτταρίνης, με πάχος που δεν υπερβαίνει τα 350 m	0

Κωδικός της συνδυασμένης ονοματολογίας & Taric		Περιγραφή εμπορευμάτων	Αυτόνομοι δασμοί (%)
0744	ex 4007 00 00 20	Νήματα καουτσούκ φυσικού που λαμβάνεται με εξώθηση, απηλλαγμένο νιτροσαμίνης, που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην βιομηχανία τροφίμων (α)	0
0745	ex 4007 00 00 30	Νήματα καουτσούκ φυσικού που λαμβάνεται με εξώθηση, καλυμμένο με σιλικόνη και τάλκη	0
0753	ex 4803 00 90 10 ex 5603 13 90 80 ex 5603 93 90 30	Υφάσματα μη υφασμένα πολυαιθυλένιο, καλυμμένο και από τις δύο πλευρές από υφάσματα μη υφασμένα πολυπροπυλένιο και ξυλοπολτό, που περιέχει, κατά βάρος, 45 % ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 56 % ξυλοπολτό, με βάρος 70 g/m^2 ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 90 g/m^2, σε κυλίνδρους, που προορίζεται για την παρασκευή υγρών πετσετών (α)	0
0784	ex 5503 90 10 10 ex 5503 90 90 30	Ίνες υφαντικές ακεταλοποιημένες, πολυσύνθετες, με βασική δομή ινώδη, συνιστάμενες εκ γαλακτώματος πολυμερισμένης πολυ(βινυλική αλκοόλη) και πολυ(χλωρίδιο του βινύλιου)	0
0826	ex 7019 12 00 15	Νήματα με απανωτές στρώσεις (rovings), με τίτλο 650 tex ή περισσότερο αλλά όχι περισσότερο από 2 500 tex, επικαλυμμένες με ένα στρώμα πολυουρεθάνης, έστω και σε μίγμα με άλλες ύλες	0
0844	ex 7419 99 00 91 ex 7616 99 90 60	Δίσκος με υλικά εναπόθεσης, από πυριτιούχο μολυβδαίνιο: — με 1 mg/kg ή λιγότερο νάτριο και — συναρμολογημένος σε υπόθεμα από χαλκό ή αργίλιο	0
0002	ex 8408 90 31 10	Κινητήρες ντίζελ, με ισχύ που δεν υπερβαίνει 15 kW, με 2 ή 3 κυλίνδρους, που προορίζεται για χρήση στην κατασκευή συστημάτων ελέγχου της θερμοκρασίας σε οχήματα (α)	0
0003	ex 8408 90 33 10	Κινητήρες ντίζελ, με ισχύ που δεν υπερβαίνει 30 kW, με 4 κυλίνδρους, που προορίζεται για χρήση στην κατασκευή συστημάτων ελέγχου της θερμοκρασίας σε οχήματα (α)	0
0004	ex 8414 30 99 10	Συμπιεστές διπλής ενέργειας ελεύθερου άξονα, που προορίζεται για χρήση στην κατασκευή συστημάτων ελέγχου της θερμοκρασίας σε οχήματα (α)	0
0018	ex 8454 30 90 10	Συσκευή για καλούπωμα δι εγχύσεως κραμάτων μετάλλου σε θιξοτροπική (ημιστερεά) μορφή, προοριζόμενα για την κατασκευή μεταλλικών εξαρτημάτων των διακρίσεων 8473 30 90 ή 8529 90 40 (α)	0
0049	ex 8507 80 91 80	Νικελιο-υδριδικός συσσωρευτής, με κυλινδρικό σχήμα, με διάμετρο που δεν υπερβαίνει τα 14,5 mm, που προορίζεται για την κατασκευή επαναφορτίσιμων στηλών (α)	0
0073	ex 8522 90 98 44	για οπτικούς δίσκους, που περιλαμβάνει μία ή περισσότερες οπτικές μονάδες και κινητήρες συνεχούς ρεύματος η οποία δεν έχει ικανότητες εγγραφής διπλού επιπέδου	0
0113	ex 8537 10 99 93	Ηλεκτρονικές μονάδες ελέγχου, για τάση 12 V, που προορίζεται για χρήση στην κατασκευή συστημάτων ελέγχου της θερμοκρασίας σε οχήματα (α)	0
0159	ex 8543 90 80 40	Κάθοδος από ανοξείδωτο χάλυβα υπό μορφή πλάκας εφοδιασμένης με μία ράβδο ανάρτησης, με πλευρικές ταινίες από πλαστική ύλη ή μη	0
0192	ex 9027 10 90 10	Στοιχείο αισθητήρα για την ανάλυση αερίων ή καπνών σε μηχανοκίνητα οχήματα, αποτελούμενο κυρίως από στοιχείο ζιρκονίου-κεραμικών υλών σε μεταλλική υποδοχή	0
0193	ex 9031 80 34 30 ex 9031 80 39 50	Συσκευή για τη μέτρηση της γωνίας και της φοράς περιστροφής των κινητήρων οχημάτων, αποτελούμενη από τουλάχιστον έναν αισθητήρα ταχύτητας εκτροπής, υπό τη μορφή χαλαζία μονοκρυσταλλικό συνδυασμένο ή όχι με ένα ή περισσότερους αισθητήρες, το σύνολο τοποθετείται σε μεταλλική υποδοχή	0
0211	ex 9613 90 00 20	Πιεζοηλεκτρικός μηχανισμός ανάφλεξης, ακόμη και με τα συμπληρωματικά στοιχεία	0
0300	ex 8543 89 95 60	Ταλαντωτής με θερμική αντιστάθμιση, που περιλαμβάνει ένα τυπωμένο κύκλωμα στο οποίο έχουν συναρμολογηθεί τουλάχιστον ένας πιεζοηλεκτρικός κρύσταλλος και ένας ρυθμιζόμενος πυκνωτής μέσα σε κιβώτιο	0
0301	ex 8543 89 95 61	Τασιελεγχόμενοι ταλαντωτές (VCO), εκτός από τους θερμοαντισταθμιστικούς, αποτελούμενοι από ενεργητικά και παθητικά στοιχεία συναρμολογημένα σε τυπωμένο κύκλωμα περικλεισμένο σε κιβώριο	0

(α) Ο έλεγχος χρήσης για τον ειδικό αυτό προορισμό γίνεται κατ' εφαρμογήν των σχετικών κοινοτικών διατάξεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κωδικός ΣΟ	Taric
ex 1511 90 19	10
ex 1511 90 91	10
ex 1513 11 10	10
ex 1513 19 30	10
ex 1513 21 11	10
ex 1513 29 30	10
ex 2005 90 80	70
ex 2922 19 80	20
ex 3815 90 90	55
ex 3901 90 90	97
ex 3906 90 90	50
ex 3911 90 19	20
ex 5503 90 10	10
ex 5503 90 90	30
ex 7019 12 00	15
ex 7019 12 00	20
ex 7019 12 00	25
ex 7419 99 00	91
ex 7616 99 90	60
ex 8507 80 91	20
ex 8507 80 91	30
ex 8507 80 91	40
ex 8507 80 91	50
ex 8507 80 91	60
ex 8507 80 91	70
ex 8522 90 98	32
ex 8522 90 98	40
ex 8522 90 98	41
ex 8522 90 98	42
ex 8543 89 95	57
ex 8543 90 80	40
ex 9031 80 34	20
ex 9613 90 00	20

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για το άνοιγμα, υπό μορφή αυτόνομου μέτρου, δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας

(2002/C 203 E/19)

COM(2002) 199 τελικό — 2002/0094(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Λαμβανομένου υπόψη του ενδιαφέροντος της Κοινότητας, για την ανάπτυξη αρμονικών εμπορικών σχέσεων με τις τρίτες, χώρες και των μεγάλων οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν ορισμένες από αυτές πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις για το άνοιγμα, υπό μορφή αυτόνομου μέτρου, κοινοτικής δασμολογικής ποσόστωσης για την εισαγωγή 10 000 τόνων νωπού, διατηρημένου με απλή ψύξη ή κατεψυγμένου βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας.

(2) Η αγορά βοείου κρέατος έχει αρχίσει να σταθεροποιείται. Στην Κοινότητα αυξάνεται η ζήτηση κρέατος και ειδικά βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας. Μια πρόσθετη ποσόστωση για την εισαγωγή βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας με μειωμένους δασμούς θα είναι προς το συμφέρον τόσο των καταναλωτών όσο και των προμηθευτών.

(3) Πρέπει να διασφαλιστεί η ίση και συνεχής πρόσβαση όλων των σχετικών φορέων της Κοινότητας στην ποσόστωση καθώς και ο κατάλληλος έλεγχός της. Για το σκοπό αυτό η χρησιμοποίηση της ποσόστωσης πρέπει να βασιστεί στην υποβολή πιστοποιητικού γνησιότητας που εγγυάται το είδος και την καταγωγή των προϊόντων.

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1] η Επιτροπή διαχειρίζεται τις δασμολογικές ποσοστώσεις για τα προϊόντα που καλύπτει ο παρών κανονισμός σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που εγκρίθηκαν με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ανοίγεται ετήσια κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για την εισαγωγή 10 000 τόνων, που εκφράζονται σε βάρος του προϊόντος, νωπού, διατηρημένου με απλή ψύξη ή κατεψυγμένου βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 και 0206 29 91 του Κοινού Δασμολογίου.

2. Ο δασμός που επιβάλλεται στην ποσόστωση ανέρχεται στο 20 % της αξίας.

3. Η ποσόστωση θα ισχύει από την 1η Ιουλίου 2002 έως τις 30 Ιουνίου 2003.

Άρθρο 2

Οι λεπτομέρειες κανόνες του παρόντος κανονισμού που εγκρίθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 περιλαμβάνουν διατάξεις ώστε η χρησιμοποίηση της ποσόστωσης που αναφέρεται στο άρθρο 1 να υπόκειται στην υποβολή πιστοποιητικού γνησιότητας που εγγυάται το είδος και την καταγωγή των προϊόντων.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τρεις ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικές ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2345/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 315 της 1.12.2001, σ. 29).

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας όσον αφορά τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής που πρόκειται να αποφασιστεί από το Συμβούλιο Σύνδεσης το οποίο συγκροτήθηκε με την ευρωπαϊκή συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Σλοβακικής Δημοκρατίας

(2002/C 203 E/20)

COM(2002) 200 τελικό — 2002/0093(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 23 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ),

το άρθρο 300, παράγραφος 2, δεύτερο και τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, όσον αφορά τη σύναψη της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 109 της εν λόγω ευρωπαϊκής συμφωνίας προβλέπει ότι το Συμβούλιο Σύνδεσης δύναται να αποφασίσει τη σύσταση κάθε άλλης ειδικής επιτροπής ή οργάνου που θα το επικουρεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

(2) Ο διάλογος και η συνεργασία μεταξύ των περιφερειακών και των τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην πλήρη εφαρμογή της ευρωπαϊκής συμφωνίας.

(3) Κρίνεται σκόπιμο να οργανωθεί η συνεργασία αυτή μεταξύ των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Σλοβακικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Η θέση που θα υιοθετήσει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Συμβουλίου Σύνδεσης, το οποίο συγκροτήθηκε με το άρθρο 104 της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου, σχετικά με τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής, βασίζεται στο σχέδιο απόφασης του εν λόγω Συμβουλίου Σύνδεσης που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

ΣΧΕΔΙΟ

Απόφασης αριθ. .../2002 του Σύμβουλίου Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου, για την τροποποίηση, μέσω της σύστασης μικτής συμβουλευτικής επιτροπής μεταξύ της Επιτροπής των Περιφερειών και της Σλοβακικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, της απόφασης αριθ. 1/95 για την έκδοση του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου Σύνδεσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

την ευρωπαϊκή συμφωνία σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου [1], και ιδίως το άρθρο 109,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο διάλογος και η συνεργασία των περιφερειακών και των τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη των σχέσεών τους και στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

(2) Κρίνεται σκόπιμο η συνεργασία αυτή να οργανωθεί στο επίπεδο της Επιτροπής των Περιφερειών, αφενός, και της Σλοβακικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου, με τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής.

(3) Συνεπώς, πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο εσωτερικός κανονισμός του Συμβουλίου Σύνδεσης, ο οποίος εγκρίθηκε με την απόφαση αριθ. 1/95,

[1] ΕΕ L 360 της 31.12.1994, σ. 2.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Τα ακόλουθα άρθρα προστίθενται στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου Σύνδεσης:

«*Άρθρο 19*

Συνίσταται μικτή συμβουλευτική επιτροπή (εφεξής η "Επιτροπή") που έχει ως καθήκον να συνδράμει το Συμβούλιο Σύνδεσης στην προώθηση του διάλογου και της συνεργασίας μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας. Ο εν λόγω διάλογος και συνεργασία αποβλέπουν, ιδίως, στους ακόλουθους στόχους:

1. στην προετοιμασία των σλοβακικών περιφερειών και τοπικών αρχών να λειτουργήσουν στο πλαίσιο της μελλοντικής προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

2. στην προετοιμασία των σλοβακικών περιφερειών και τοπικών αρχών να συμμετάσχουν στις εργασίες της Επιτροπής των Περιφερειών, μετά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας·

3. στην ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα τρέχοντα θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, ιδίως για την πορεία της περιφερειακής πολιτικής της ΕΕ και της διαδικασίας προσχώρησης, καθώς και για το βαθμό προετοιμασίας των σλοβακικών περιφερειών και τοπικών αρχών για τις εν λόγω πολιτικές·

4. στην προώθηση πολυμερούς διαρθρωμένου διαλόγου μεταξύ α) των σλοβακικών περιφερειών και τοπικών αρχών και β) των περιφερειών και τοπικών αρχών των κρατών μελών της ΕΕ, με τη δημιουργία δικτύων σε ειδικούς τομείς, όπου οι άμεσες επαφές και η συνεργασία μεταξύ των περιφερειών και τοπικών αρχών της Δημοκρατίας της Σλοβακίας και των κρατών μελών της ΕΕ θα μπορούσαν να συμβάλουν αποτελεσματικότερα στην επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων·

5. στη διοργάνωση τακτικών ανταλλαγών πληροφοριών σχετικά με τη διαπεριφερειακή συνεργασία μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των κρατών μελών·

6. στην ενθάρρυνση της ανταλλαγής εμπειριών και γνώσεων στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής και των διαρθρωτικών παρεμβάσεων μεταξύ α) των σλοβακικών περιφερειών και τοπικών αρχών και β) των περιφερειών και τοπικών αρχών των κρατών μελών της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά την τεχνογνωσία και τις τεχνικές για την προετοιμασία περιφερειακών και τοπικών σχεδίων ή στρατηγικών ανάπτυξης και την αποτελεσματικότερη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων·

7. στην παροχή συνδρομής προς τις σλοβακικές περιφερειακές και τοπικές αρχές, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών για την πρακτική εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας σε όλες τις πλευρές της ζωής, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο·

8. στη συζήτηση οποιουδήποτε άλλου σχετικού θέματος που θα προκύψει από το ένα ή το άλλο μέρος στο πλαίσιο της εφαρμογής της ευρωπαϊκής συμφωνίας και της προενταξιακής στρατηγικής.

Άρθρο 20

Η επιτροπή απαρτίζεται από οκτώ αντιπροσώπους της Επιτροπής των Περιφερειών, αφενός, και οκτώ αντιπροσώπους της Σλοβακικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου. Θα διοριστεί ισοδύναμος αριθμός αναπληρωματικών μελών.

Η επιτροπή ασκεί τις δραστηριότητές της βάσει διαβουλεύσεων με το Συμβούλιο Σύνδεσης ή με δική της πρωτοβουλία όσον αφορά την προώθηση του διαλόγου μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών.

Η επιτροπή μπορεί να προβεί σε συστάσεις προς το Συμβούλιο Σύνδεσης.

Η επιλογή των μελών πραγματοποιείται κατά τέτοιο τρόπο ώστε η επιτροπή να αντανακλά όσο το δυνατό πιο πιστά τα διάφορα επίπεδα των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας.

Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η επιτροπή συγκαλείται με τη συχνότητα που καθορίζεται στον εσωτερικό της κανονισμό.

Η προεδρία της επιτροπής ασκείται από κοινού από ένα μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και από ένα μέλος της Σλοβακικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 21

Η Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και η Σλοβακική Επιτροπή Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου, αναλαμβάνουν τις αντίστοιχες δαπάνες συμμετοχής τους στις συνεδριάσεις της επιτροπής, τόσο όσον αφορά τα έξοδα προσωπικού, ταξιδιού και παραμονής, όσο και τα ταχυδρομικά έξοδα και τα έξοδα τηλεπικοινωνιών.

Τα έξοδα διερμηνείας κατά τις συνεδριάσεις και τα έξοδα μετάφρασης και αναπαραγωγής εγγράφων επιβαρύνουν την Επιτροπή των Περιφερειών, με εξαίρεση τα έξοδα διερμηνείας ή μετάφρασης προς ή από τα σλοβακικά, τα οποία επιβαρύνουν τη Σλοβακική Επιτροπή Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών.

Οι λοιπές δαπάνες σχετικά με την υλική οργάνωση των συνεδριάσεων επιβαρύνουν το μέρος που φιλοξενεί τις συνεδριάσεις.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την ημερομηνία της έγκρισής της.

Πρόταση απόφασης του Ερωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 253/2000/ΕΚ για τη θέσπιση του δευτέρου σταδίου του προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της εκπαίδευσης «Σωκράτης»

(2002/C 203 E/21)

COM(2002) 193 τελικό — 2002/0101(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 29 Απριλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 149 και 150,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στο Μέρος IV, τμήμα Β, σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης αριθ. 253/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] καθορίζεται ότι η κοινοτική συνεισφορά δεν υπερβαίνει υπό κανονικές συνθήκες το 75 % του συνολικού κόστους για οποιοδήποτε συγκεκριμένο σχέδιο, εκτός των συνοδευτικών μέτρων.

(2) Στην απόφαση αριθ. 819/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 1995 [2], για τη θέσπιση του κοινοτικού προγράμματος δράσης Σωκράτης, δεν καθορίζεται κάποιο ελάχιστο επίπεδο συγχρηματοδότησης.

(3) Δεν είναι δυνατή η υλοποίηση σχεδίων στο πλαίσιο των αποκεντρωμένων δράσεων του προγράμματος χωρίς σημαντική συμβολή, με τη μορφή διάθεσης χρόνου του προσωπικού και υποδομής, από την πλευρά των οργανισμών που συμμετέχουν στη σύμπραξη, ενώ η κοινοτική επιδότηση που χορηγείται στα σχέδια αυτά δεν καλύπτει δαπάνες που αφορούν το προσωπικό, μπορεί όμως να καλύπτει έως και το 100 % άλλων δαπανών που διενεργούνται για την υλοποίηση του σχεδίου.

(4) Η ομάδα στόχος αυτών των σχεδίων είναι κυρίως μικρά ιδρύματα, όπως σχολεία και ιδρύματα εκπαίδευσης ενηλίκων, τα οποία γενικά διαθέτουν περιορισμένους διοικητικούς πόρους.

(5) Η Κοινότητα δεν ζητούσε έως τώρα από ιδρύματα που συμμετέχουν σε σχέδια στο πλαίσιο των αποκεντρωμένων δράσεων του προγράμματος να υποβάλουν πληροφορίες σχετικά με το κόστος του προσωπικού που απασχολούν για την υλοποίηση των σχεδίων.

(6) Τα ποσά που χορηγήθηκαν ως κοινοτική επιδότηση σε σχέδια στο πλαίσιο των αποκεντρωμένων δράσεων του προγράμματος είναι μικρά, κατά μέσο όρο 3 315 ευρώ το 2000.

(7) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 28ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος Σωκράτης έχει εκφράσει επιφυλάξεις όσον αφορά τις δυσανάλογα επαχθείς διοικητικές διαδικασίες για τους υποψηφίους που ζητούν υποτροφίες μικρού ποσού, ιδίως στο πλαίσιο της δράσης Comenius, και κάλεσε την Επιτροπή να προτείνει τις απαραίτητες νομικές αλλαγές για την κατάργηση της απαίτησης συγχρηματοδότησης για αυτού του είδους τις υποτροφίες.

(8) Η Επιτροπή, στο Λευκό Βιβλίο — με τίτλο Η μεταρρύθμιση της Επιτροπής — Λευκή Βίβλος μέρος ΙΙ — πρόγραμμα δράσης [3], δεσμεύεται να βελτιώσει και να απλουστεύσει τις εσωτερικές και εξωτερικές διαδικασίες της, στο βαθμό που αυτές αφορούν άλλα θεσμικά όργανα, κράτη μέλη και πολίτες.

(9) Η εφαρμογή μιας νέας απαίτησης προς τα ιδρύματα που συμμετέχουν σε σχέδια στο πλαίσιο των αποκεντρωμένων δράσεων του προγράμματος, να λογοδοτούν για το κόστος συμβολής του προσωπικού που απασχολούν στην υλοποίηση του σχεδίου, με μόνο σκοπό να αποδείξουν ότι η κοινοτική επιδότηση δεν υπερβαίνει το 75% του συνολικού κόστους του σχεδίου, δεν είναι σύμφωνη με τις αρχές της απλούστευσης και της αναλογικότητας.

(10) Πρέπει λοιπόν να τροποποιηθεί η πρώτη παράγραφος του Μέρους IV, Τμήμα Β, σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης αριθ. 253/2000/ΕΚ, έτσι ώστε να παρέχεται η απαραίτητη ευελιξία στην εφαρμογή αυτής της απαίτησης συγχρηματοδότησης,

---

([1]) ΕΕ L 28 της 3.2.2000, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 87 της 20.4.1995, σ. 10, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 68/2000/ΕΚ (ΕΕ L 10 της 14.1.2000, σ. 1).

([3]) COM(2000) 200 τελικό.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

Η πρώτη παράγραφος του Μέρους IV, Τμήμα Β, σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης αριθ. 253/2000/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά κανόνα, οι κοινοτικές χρηματοδοτικές ενισχύσεις που χορηγούνται για σχέδια βάσει του παρόντος προγράμματος αποσκοπούν να αντισταθμίσουν εν μέρει τις δαπάνες που υπολογίζεται ότι θα χρειασθούν για τη διεξαγωγή των εκάστοτε δραστηριοτήτων και μπορούν ενδεχομένως να καλύπτουν κατ' ανώτατο όριο τριετή περίοδο, με επιφύλαξη περιοδικής επανεξέτασης της επιτευχθείσας προόδου. Σύμφωνα με την αρχή της συγχρηματοδότησης, η συνεισφορά του δικαιούχου μπορεί να λάβει τη μορφή παροχής του προσωπικού ή/και της υποδομής που απαιτούνται για την υλοποίηση του σχεδίου. Μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση προκαταβολικά, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα πραγματοποίησης προπαρασκευαστικών επισκέψεων για τα εν λόγω σχέδια.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τροποποίηση της απόφασης 97/788/ΕΚ όσον αφορά την περίοδο ισχύος

(2002/C 203 E/22)

COM(2002) 216 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 70/457/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1970 περί του κοινού καταλόγου των ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών [1], και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο β),

την οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1970 περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών [2], και ιδίως το άρθρο 32 παράγραφος 1, στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Με την απόφαση 97/788/ΕΚ, του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1997, περί της ισοδυναμίας των ελέγχων των διατηρητέων ποικιλιών που διεξάγονται σε τρίτες χώρες [3], καθορίζεται ότι οι επίσημοι έλεγχοι που εφαρμόζονται για τη διατήρηση των ποικιλιών σε ορισμένες τρίτες χώρες προσφέρουν τις ίδιες εγγυήσεις όπως οι έλεγχοι που διεξάγονται στα κράτη μέλη. Η ισχύς της απόφασης αυτής έληξε στις 30 Ιουνίου 1999 για ορισμένες τρίτες χώρες, ενώ για άλλες θα λήξει στις 30 Ιουνίου 2002.

(2) Φαίνεται ότι οι έλεγχοι, οι οποίοι διεξάγονται στις τρίτες χώρες σύμφωνα με την απόφαση 97/788/ΕΚ, εξακολουθούν να παρέχουν τις ίδιες εγγυήσεις όπως αυτοί που διεξάγονται από τα κράτη μέλη.

(3) Ως εκ τούτου, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η απόφαση 97/788/ΕΚ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 3 της απόφασης 97/788/ΕΚ αντικαθίσταται από το εξής:

«*Άρθρο 3*

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1997 έως τις 30 Ιουνίου 1999 και από (ημερομηνία έκδοσης της απόφασης . . ./2002/ΕΚ) έως τις 30 Ιουνίου 2005 όσον αφορά την Δημοκρατία της Κορέας και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, και από την 1η Ιουλίου 1997 έως τις 30 Ιουνίου 2005 όσον αφορά τις λοιπές τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

---

[1] ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/96/ΕΚ (ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 27).

[2] ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/96/ΕΚ.

[3] ΕΕ L 322 της 25.11.1997, σ. 39.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης [1]

(2002/C 203 E/23)

COM(2002) 225 τελικό — 1999/0258(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπει, αφενός, τη θέσπιση μέτρων που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα που αφορούν τον έλεγχο στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση και, αφετέρου, τη θέσπιση μέτρων στον τομέα του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.

(2) Το άρθρο 63, σημείο 3, της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει μέτρα περί μεταναστευτικής πολιτικής· Το στοιχείο α) του εν λόγω άρθρου ορίζει κυρίως ότι το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα στον τομέα των προϋποθέσεων εισόδου και διαμονής καθώς και προδιαγραφές διαδικασιών κατά τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν θεωρήσεις και άδειες διαμονής μακράς διαρκείας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών.

(3) Τα μέτρα που αφορούν την οικογενειακή επανένωση πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την υποχρέωση προστασίας της οικογένειας και σεβασμού της οικογενειακής ζωής που αναφέρεται σε πολλές πράξεις διεθνούς δικαίου. Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε, κατά την ειδική σύνοδό του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, την ανάγκη προσέγγισης των εθνικών νομοθεσιών, που αφορούν τους όρους αποδοχής και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών, θεμελιωμένης σε κοινή αξιολόγηση τόσο της οικονομικής και δημογραφικής εξέλιξης στο πλαίσιο της Ένωσης όσο και της κατάστασης στις χώρες προέλευσης. Προς το σκοπό αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε από το Συμβούλιο να εκδώσει ταχέως αποφάσεις στη βάση προτάσεων της Επιτροπής. Οι αποφάσεις αυτές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο την ικανότητα υποδοχής κάθε κράτους μέλους αλλά εξίσου τους ιστορικούς και πολιτιστικούς δεσμούς τους με τις χώρες προέλευσης.

(5) Για την αξιολόγηση των μεταναστευτικών ρευμάτων και την προετοιμασία της θέσπισης μέτρων του Συμβουλίου, είναι σημαντικό για την Επιτροπή να διαθέτει στατιστικά στοιχεία και πληροφορίες για την νόμιμη μετανάστευση των υπηκόων τρίτων χωρών σε κάθε κράτος μέλος, ιδίως όσον αφορά τον αριθμό των χορηγούμενων αδειών, τον τύπο και τη διάρκεια ισχύος των αδειών αυτών· για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής, τακτικά και γρήγορα, τα αναγκαία στοιχεία και πληροφορίες.

(6) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδό του στο Τάμπερε, της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 επιβεβαίωσε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξασφαλίζει ισότιμη μεταχείριση των υπηκόων των τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών, και μια πιο ενεργητική πολιτική κοινωνικής ένταξης θα όφειλε να έχει ως φιλοδοξία να τους προσφέρει δικαιώματα και υποχρεώσεις συγκρίσιμα με αυτά των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάκεν της 14ης και 15ης Δεκεμβρίου 2001 επιβεβαίωσε εκ νέου τη δέσμευσή του έναντι των πολιτικών κατευθύνσεων και στόχων που καθορίστηκαν στο Τάμπερε, και τόνισε ότι είναι απαραίτητο να υπάρξουν νέα κίνητρα και κατευθύνσεις προκειμένου να καλυφθεί η σημειωθείσα καθυστέρηση· επιβεβαίωσε ότι μια αληθινή κοινή πολιτική μετανάστευσης προϋποθέτει τη θέσπιση κοινών κανόνων στον τομέα της οικογενειακής επανένωσης και κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλλει νέα τροποποιημένη πρόταση σχετικά με το θέμα.

(8) Η οικογενειακή επανένωση αποτελεί απαραίτητο μέσο για την ύπαρξη οικογενειακού βίου. Συμβάλλει στη δημιουργία κοινωνικοπολιτιστικής σταθερότητας που διευκολύνει την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη, γεγονός που επιτρέπει εξάλλου την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, που αποτελεί θεμελιώδη στόχο της Κοινότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο κ) της Συνθήκης ΕΚ.

(9) Προκειμένου να κατοχυρωθεί η προστασία της οικογένειας και η διατήρηση ή η δημιουργία οικογενειακού βίου, πρέπει να καθορισθούν, σύμφωνα με κοινά κριτήρια, ειδικές προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης.

[1] ΕΕ C 62 E της 27.2.2001, σ. 99.

(10) Η κατάσταση των προσφύγων χρήζει ιδιαίτερης προσοχής, εξαιτίας των λόγων που τους υποχρέωσαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και που τους εμποδίζουν να διεξάγουν εκεί οικογενειακό βίο. Στη βάση αυτή, φαίνεται ενδεδειγμένο να προβλεφθούν πιο ευνοϊκές προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματός τους οικογενειακής επανένωσης.

(11) Η οικογενειακή επανένωση αφορά τα μέλη του πυρήνα της οικογένειας, δηλαδή τον/την σύζυγο και τα ανήλικα τέκνα. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν το κατά πόσο επιθυμούν να διευρύνουν αυτόν τον κύκλο και να χορηγήσουν το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης στους ανιόντες, στα ενήλικα τέκνα και στους συντρόφους που δε συνδέονται με δεσμούς γάμου.

(12) Πρέπει να δημιουργηθεί ένα σύστημα διαδικαστικών κανόνων που να διέπει την εξέταση της αίτησης οικογενειακής επανένωσης, καθώς και την είσοδο και τη διαμονή των μελών της οικογένειας. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές και να μπορούν να υπόκεινται σε διαχείριση σε σχέση με το συνήθη φόρτο εργασίας των διοικήσεων των κρατών μελών, καθώς και διαφανείς και δίκαιες προκειμένου να προσφέρουν κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας του δικαίου στα σχετικά πρόσωπα.

(13) Η κοινωνική ένταξη των μελών της οικογένειας πρέπει να προωθηθεί. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να έχουν πρόσβαση σε καθεστώς ανεξάρτητο από εκείνο του αιτούντος την επανένωση, μετά από κάποια περίοδο διαμονής στο κράτος μέλος. Πρέπει να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση παρόμοια με τον αιτούντα την επανένωση.

(14) Κατάλληλα, ανάλογα και αποτρεπτικά μέτρα πρέπει να ληφθούν για την πρόληψη και την κύρωση της καταστρατήγησης των κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την οικογενειακή επανένωση.

(15) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή η σύσταση δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης για τους υπηκόους τρίτων χωρών, το οποίο ασκείται σύμφωνα με κοινούς όρους, δε μπορεί, ως τέτοιο, να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί ως εκ τούτου να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο απαιτούμενο για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν υπερβαίνει αυτό που είναι απαραίτητο για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ασκείται το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης το οποίο διαθέτουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην επικράτεια των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1 της συνθήκης, περιλαμβανομένων των απάτριδων·

β) «πρόσφυγας»: κάθε υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις που απολαύει καθεστώτος πρόσφυγα κατά την έννοια της Σύμβασης για το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·

γ) «αιτών την επανένωση»: υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα σε κράτος μέλος, ο οποίος ζητεί την επανένωση με τα μέλη της οικογενείας του·

δ) «οικογενειακή επανένωση»: η είσοδος και διαμονή σε κράτος μέλος των μελών της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, προκειμένου να διατηρηθεί η οικογενειακή ενότητα, ασχέτως εάν οι οικογενειακοί δεσμοί προηγούνται ή έπονται της εισόδου του αιτούντος·

ε) «άδεια διαμονής»: παντός είδους εξουσιοδότηση εκδοθείσα από κράτος μέλος, η οποία παρέχει δικαίωμα διαμονής στο έδαφος του κράτους αυτού. Στον ορισμό αυτό δεν περιλαμβάνεται η προσωρινή άδεια διαμονής στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό την εξέταση αίτησης ασύλου ή αίτησης άδειας διαμονής.

Άρθρο 3

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όταν ο αιτών την επανένωση είναι υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα σε κράτος μέλος, δικαιούχος άδειας διαμονής που έχει εκδοθεί από το συγκεκριμένο κράτος μέλος διάρκειας ισχύος ανώτερης ή ίσης με ένα έτος, ο οποίος έχει εύλογη προοπτική να αποκτήσει δικαίωμα μόνιμης διαμονής, εφόσον τα μέλη της οικογενείας του είναι υπήκοοι τρίτης χώρας, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς τους.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όταν ο αιτών την επανένωση είναι υπήκοος τρίτης χώρας:

α) ο οποίος ζητεί την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα και του οποίου η αίτηση δεν έχει ακόμα αποτελέσει το αντικείμενο οριστικής απόφασης,

β) στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια διαμονής σε κράτος μέλος δυνάμει προσωρινής προστασίας ή ο οποίος ζητεί την άδεια να διαμείνει για τον ίδιο λόγο αναμένοντας την έκδοση απόφασης σχετικά με το καθεστώς του,

γ) στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια διαμονής σε κράτος μέλος δυνάμει επικουρικών μορφών προστασίας, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις, τις εθνικές νομοθεσίες ή τις πρακτικές των κρατών μελών, ή ο οποίος ζητεί την άδεια να διαμείνει για τον ίδιο λόγο αναμένοντας την έκδοση απόφασης σχετικά με το καθεστώς του.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα μέλη της οικογένειας πολιτών της Ένωσης.

4. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη πιο ευνοϊκών διατάξεων:

α) διμερών και πολυμερών συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και τρίτων χωρών, αφετέρου,

β) του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη της 18ης Οκτωβρίου 1961, του αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη της 3ης Μαΐου 1987 και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το καθεστώς του διακινούμενου εργαζόμενου της 24ης Νοεμβρίου 1977.

5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η συγκεκριμένη οδηγία.

6. Το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, το άρθρο 7, παράγραφος 1 υπό γ) δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να έχουν σαν αποτέλεσμα την εισαγωγή λιγότερο ευνοϊκών προϋποθέσεων από αυτές που υπάρχουν σε κάθε κράτος μέλος κατά την ημερομηνία θέσπισής της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μέλη της οικογένειας

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την είσοδο και διαμονή, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της τήρησης των προϋποθέσεων που αναφέρονται στο κεφάλαιο IV, των ακόλουθων μελών της οικογένειας:

α) του/της συζύγου του αιτούντος την επανένωση,

β) των ανήλικων τέκνων του αιτούντος την επανένωση και του/της συζύγου του, συμπεριλαμβανομένων των τέκνων που έχουν υιοθετηθεί σύμφωνα με απόφαση που ελήφθη από την αρμόδια αρχή του σχετικού κράτους μέλους ή με απόφαση αυτοδικαίως εκτελεστή δυνάμει διεθνών υποχρεώσεων του εν λόγω κράτους μέλους ή η οποία πρέπει να αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις,

γ) των ανήλικων τέκνων, συμπεριλαμβανομένων των υιοθετημένων, του αιτούντος την επανένωση ή του/της συζύγου του, όταν ένας εξ αυτών έχει το δικαίωμα επιμέλειας και την ευθύνη συντήρησης των τέκνων. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν την επανένωση παιδιών των οποίων η επιμέλεια είναι επιμερισμένη, υπό τον όρο ότι ο άλλος δικαιούχος επιμέλειας έχει συναινέσει.

Τα ανήλικα τέκνα που αναφέρονται στα σημεία β) και γ), πρέπει να είναι ηλικίας μικρότερης από την ηλικία της νόμιμης ενηλικίωσης του σχετικού κράτους μέλους και να μην είναι έγγαμα.

Κατά παρέκκλιση, όταν κάποιο τέκνο υπερβαίνει τα 12 έτη, το κράτος μέλος μπορεί, πριν να επιτρέψει την είσοδο και διαμονή του δυνάμει της παρούσας οδηγίας, να εξετάσει το κατά πόσον πληρεί ένα από τα κριτήρια ένταξης των οποίων η εξέταση προβλεπόταν από την υφιστάμενη κατά την ημερομηνία θέσπισης της παρούσας οδηγίας νομοθεσία του.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, με νομοθετική ή κανονιστική πράξη, να επιτρέψουν την είσοδο και την διαμονή, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της τήρησης των προϋποθέσεων που ορίζονται στο κεφάλαιο IV, των ακόλουθων μελών της οικογένειας:

α) των εξ αίματος και πρώτου βαθμού ανιόντων του αιτούντος την επανένωση ή του/της συζύγου του, εφόσον έχουν την ευθύνη συντήρησης τους και τα άτομα αυτά στερούνται της απαραίτητης οικογενειακής υποστήριξης στη χώρα καταγωγής·

β) των ενηλίκων αγάμων τέκνων του αιτούντος την επανένωση ή του/της συζύγου του, εφόσον αυτά δεν μπορούν αντικειμενικά να καλύψουν τις ανάγκες τους λόγω της κατάστασης της υγείας τους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, με νομοθετική ή κανονιστική πράξη, να επιτρέψουν την είσοδο και την διαμονή δυνάμει της παρούσας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της τήρησης των προϋποθέσεων που ορίζονται στο κεφάλαιο IV, του μη συνδεόμενου με δεσμούς γάμου συντρόφου, υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος διατηρεί με τον αιτούντα την επανένωση σταθερή σχέση δεόντως αποδεδειγμένη, ή του υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος συνδέεται με τον αιτούντα με καταχωρημένη σχέση ελεύθερης συμβίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, καθώς και των άγαμων ανηλίκων τέκνων, συμπεριλαμβανομένων των υιοθετημένων, αυτών των προσώπων.

4. Σε περίπτωση πολυγαμικού γάμου, αν ο αιτών την επανένωση έχει ήδη σύζυγο που συζεί μαζί του στην επικράτεια κράτους μέλους, το σχετικό κράτος μέλος δεν επιτρέπει την είσοδο και διαμονή άλλου/άλλης συζύγου, ούτε των τέκνων αυτού/ής του/της τελευταίου/ας, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της Σύμβασης των δικαιωμάτων του παιδιού του 1989.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τον αιτούντα την επανένωση και τον/την σύζυγό του να έχουν συμπληρώσει ελάχιστη ηλικία, τουλάχιστον αυτήν της νόμιμης ενηλικίωσης, πριν ο σύζυγος να μπορέσει να συναντήσει τον αιτούντα την επανένωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Υποβολή και εξέταση της αίτησης

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν, με σκοπό την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης, μπορεί να υποβληθεί αίτηση εισόδου και διαμονής στις αρμόδιες αρχές του σχετικού κράτους μέλους είτε από τον αιτούντα είτε από το/τα μέλος/μέλη της οικογένειας.

2. Η αίτηση συνοδεύεται από ταξιδιωτικά έγγραφα του ή των μέλους/ων της οικογενείας, δικαιολογητικά στοιχεία που αποδεικνύουν τις οικογενειακές σχέσεις και την τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 6 και, ενδεχομένως, στα άρθρα 7 και 8.

Προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη οικογενειακών σχέσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να προβούν σε συνεντεύξεις με τον αιτούντα και το/τα μέλος/η της οικογενείας του και να διενεργήσουν οποιαδήποτε άλλη απαιτούμενη έρευνα.

Κατά την εξέταση αίτησης που αφορά τον μη συνδεόμενο με δεσμούς γάμου σύντροφο του αιτούντος την επανένωση, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη, προκειμένου να θεμελιώσουν την ύπαρξη σταθερής σχέσης, στοιχεία όπως η ύπαρξη κοινού τέκνου, η προηγούμενη συγκατοίκηση, η καταχώρηση της ελεύθερης σχέσης ή κάθε άλλο αξιόπιστο αποδεικτικό μέσο.

3. Η αίτηση υποβάλλεται όταν τα μέλη της οικογένειας βρίσκονται στο εξωτερικό της επικράτειας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου διαμένει ο αιτών την επανένωση.

Κατά παρέκκλιση, ένα κράτος μέλος μπορεί να δεχθεί, στις δέουσες περιπτώσεις, αίτηση που υποβάλλεται ενώ τα μέλη της οικογένειας βρίσκονται ήδη στην επικράτειά του.

4. Μόλις καταστεί δυνατόν και, οπωσδήποτε όχι αργότερα από εννέα μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους κοινοποιούν γραπτώς στον αιτούντα την επανένωση/στο (στα) μέλος(η) της οικογενείας την απόφαση που τον(τα) αφορά.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που έχουν σχέση με τον πολύπλοκο χαρακτήρα της εξέτασης της αίτησης, η προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να παραταθεί, αλλά δεν δύναται σε καμία περίπτωση να υπερβεί τους δώδεκα μήνες.

Η απόφαση απόρριψης της αίτησης είναι δεόντως αιτιολογημένη. Οι συνέπειες της απουσίας απόφασης μετά την πάροδο της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να ρυθμίζονται από την εθνική νομοθεσία του σχετικού κράτους μέλους.

5. Κατά την εξέταση της αίτησης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη το ύψιστο συμφέρον του ανήλικου τέκνου, σύμφωνα με τη Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού του 1989.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν αίτηση εισόδου και διαμονής μελών της οικογενείας για λόγους δημόσιας τάξης, εσωτερικής ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλούν ή να αρνούνται να ανανεώσουν την άδεια διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημόσιας τάξης, εσωτερικής ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

3. Οι λόγοι δημόσιας τάξης ή εσωτερικής ασφάλειας πρέπει να είναι θεμελιωμένοι αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του σχετικού μέλους της οικογένειας.

4. Η απλή επέλευση ασθένειας ή αναπηρίας μετά την έκδοση της άδειας διαμονής δεν μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση ανανέωσης της άδειας διαμονής ή την απομάκρυνση από την επικράτεια εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του σχετικού κράτους μέλους.

Άρθρο 7

1. Κατά την υποβολή της αίτησης οικογενειακής επανένωσης, το συγκεκριμένο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα ή από το(τα) μέλος(η) της οικογένειας να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτών διαθέτει:

α) κατοικία, η οποία να θεωρείται κανονική για αντίστοιχη οικογένεια στην αυτή περιοχή και η οποία να πληρεί τις γενικές προδιαγραφές ασφάλειας και υγιεινής που ισχύουν στο κράτος μέλος,

β) ασφάλιση κατά της ασθένειας που να καλύπτει το σύνολο των κινδύνων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, γι' αυτόν τον ίδιο και τα μέλη της οικογενείας του·

γ) σταθερούς πόρους και ανώτερους ή τουλάχιστον ίσους με το επίπεδο πόρων κάτω του οποίου μπορεί να χορηγηθεί κοινωνική βοήθεια στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Όταν δεν μπορεί να εφαρμοσθεί το πρώτο εδάφιο, οι πόροι πρέπει να είναι ανώτεροι ή τουλάχιστον ίσοι με το επίπεδο της ελάχιστης σύνταξης της κοινωνικής ασφάλισης που καταβάλλει το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Το κριτήριο των σταθερών πόρων αξιολογείται με βάση τη φύση και τον τακτικό χαρακτήρα των πόρων.

Το κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει από τον αιτούντα την επανένωση να πληρεί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 κατά τη στιγμή της πρώτης ανανέωσης του τίτλου διαμονής των μελών της οικογενείας του.

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών την επανένωση δεν πληρεί τις εν λόγω προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις συνεισφορές των μελών της οικογενείας στο εισόδημα του νοικοκυριού.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τις προϋποθέσεις που αφορούν τη στέγη, την ασφάλιση κατά της ασθένειας και τους πόρους, οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 1, μόνο προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι ο αιτών την επανένωση θα είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες των μελών της οικογενείας του, χωρίς συμπληρωματική προσφυγή στους κρατικούς πόρους. Αυτές οι διατάξεις δεν μπορούν να συνεπάγονται διακρίσεις μεταξύ των υπηκόων του κράτους μέλους και των υπηκόων τρίτων χωρών.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη μπορούν να αξιώσουν από τον αιτούντα να έχει διαμείνει νόμιμα στην επικράτειά τους για περίοδο η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη, πριν να καλέσει τα μέλη της οικογενείας του.

Κατά παρέκκλιση, όταν σε υπόθεση οικογενειακής επανένωσης, η υφιστάμενη κατά την ημερομηνία θέσπισης της οδηγίας νομοθεσία κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη την ικανότητά του υποδοχής, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει περίοδο αναμονής 3 ετών κατ'ανώτατο όριο μεταξύ της υποβολής της αίτησης οικογενειακής επανένωσης και της έκδοσης άδειας διαμονής των μελών της οικογένειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Οικογενειακή επανένωση προσφύγων

Άρθρο 9

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται στην οικογενειακή επανένωση προσφύγων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του κεφαλαίου στους πρόσφυγες των οποίων οι οικογενειακοί δεσμοί είναι προγενέστεροι της αναγνώρισης του καθεστώτος τους.

Άρθρο 10

1. Όσον αφορά τον ορισμό των μελών της οικογένειας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4, εξαιρουμένης της παραγράφου 1, στοιχείο γ), τρίτο εδάφιο, που δεν ισχύει για τα παιδιά προσφύγων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την επανένωση με άλλα μέλη της οικογένειας μη αναφερόμενα στο άρθρο 4, εφόσον για τη συντήρησή τους υπεύθυνος είναι ο πρόσφυγας.

3. Αν ο πρόσφυγας είναι μη συνοδευόμενος ανήλικος, τα κράτη μέλη μπορούν:

α) να επιτρέπουν την είσοδο και διαμονή, για λόγους οικογενειακής επανένωσης, των εξ αίματος και πρώτου βαθμού ανιόντων του χωρίς να εφαρμόζουν τις οριζόμενες στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α) προϋποθέσεις·

β) να επιτρέπουν την είσοδο και διαμονή, για λόγους οικογενειακής επανένωσης, του νόμιμου επιτρόπου του ή άλλου μέλους της οικογένειας, εφόσον ο πρόσφυγας δεν έχει εξ αίματος ανιόντες ή αυτοί δεν μπορούν να εντοπιστούν.

Άρθρο 11

1. Όσον αφορά την υποβολή και την εξέταση της αίτησης, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 6, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2.

2. Όταν ο πρόσφυγας αδυνατεί να προσκομίσει δικαιολογητικά έγγραφα που να αποδεικνύουν τους οικογενειακούς δεσμούς, το κράτος μέλος εξετάζει άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη αυτών των δεσμών. Απόφαση απόρριψης της αίτησης δεν μπορεί να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην απουσία δικαιολογητικών εγγράφων.

Άρθρο 12

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν στον πρόσφυγα/στο(στα) μέλος(η) της οικογένειας την υποχρέωση να προσκομίσουν, προκειμένου για αιτήσεις που αφορούν τα μέλη της οικογένειας που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, αποδεικτικά στοιχεία που να βεβαιώνουν ότι πληρεί τις προϋποθέσεις της κατοικίας, ασφάλισης ασθένειας και σταθερών πόρων.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν στον πρόσφυγα την υποχρέωση να έχει διαμείνει στο έδαφός τους επί ορισμένο διάστημα, προτού καλέσει τα μέλη της οικογένειάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Είσοδος και διαμονή των μελών της οικογένειας

Άρθρο 13

1. Μόλις η αίτηση εισόδου για λόγους οικογενειακής επανένωσης γίνει δεκτή, το σχετικό κράτος μέλος επιτρέπει την είσοδο του μέλους ή των μελών της οικογένειας. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη χορηγούν σε αυτά τα πρόσωπα κάθε διευκόλυνση για να λάβουν τις απαιτούμενες θεωρήσεις.

2. Το σχετικό κράτος μέλος εκδίδει για τα μέλη της οικογένειας ανανεώσιμο ή άδεια διαμονής, διάρκειας ταυτόσημης με εκείνη του αιτούντος.

Αν ο αιτών την επανένωση είναι δικαιούχος καθεστώτος κατοίκου μακράς διάρκειας, τα κράτη μέλη χορηγούν στα μέλη της οικογένειας άδεια διαμονής περιορισμένης διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους, ανανεώσιμης, μέχρις ότου καλύψουν τις προϋποθέσεις που ορίζονται από την οδηγία .../.../ΕΚ, για να αποκτήσουν με τη σειρά τους το καθεστώς κατοίκου μακράς διάρκειας.

Άρθρο 14

1. Τα μέλη της οικογένειας του αιτούντος την επανένωση έχουν δικαίωμα ταυτόσημο με το δικό του:

α) πρόσβασης στην εκπαίδευση·

β) πρόσβασης στην μισθωτή απασχόληση ή σε ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα·

γ) πρόσβασης στον επαγγελματικό προσανατολισμό, στην κατάρτιση, στην επαγγελματική τελειοποίηση και επανεκπαίδευση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την πρόσβαση σε μισθωτή απασχόληση ή σε ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα των ανιόντων και των ενηλίκων τέκνων, που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2.

Άρθρο 15

1. Το αργότερο μετά από πέντε έτη διαμονής και στο βαθμό που συνεχίζουν να υπάρχουν οι οικογενειακοί δεσμοί, ο/η σύζυγος ή ο μη συνδεόμενος με δεσμούς γάμου σύντροφος, και το τέκνο που έχει ενηλικιωθεί έχουν δικαίωμα αυτόνομης άδειας διαμονής, ανεξάρτητης από αυτήν του αιτούντος.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν αυτόνομη άδεια διαμονής στα ενήλικα τέκνα και στους ανιόντες, που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2.

3. Σε περίπτωση χηρείας, διαζυγίου, χωρισμού ή, θανάτου ανιόντων ή κατιόντων, τα πρόσωπα που έχουν εισέλθει στο κράτος μέλος για λόγους οικογενειακής επανένωσης μπορούν να λάβουν ανεξάρτητη άδεια διαμονής. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις οι οποίες εξασφαλίζουν τη χορήγηση ανεξάρτητης άδειας διαμονής σε περίπτωση ιδιαίτερα δυσχερών καταστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Κυρώσεις και ένδικα μέσα

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίψουν την αίτηση εισόδου και διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, ή ενδεχομένως, να ανακαλέσουν ή να αρνηθούν να ανανεώσουν την άδεια διαμονής μέλους της οικογένειας, σε μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία·

β) όταν ο αιτών την επανένωση και το(τα) μέλος(η) της οικογενείας του δεν διατηρούν ή δεν διατηρούν πλέον πραγματικό συζυγικό ή οικογενειακό βίο·

γ) όταν διαπιστώνεται ότι ο αιτών την επανένωση ή ο μη συνδεόμενος με δεσμούς γάμου σύντροφός του έχει συνάψει γάμο ή διατηρεί σταθερή σχέση με κάποιο άλλο πρόσωπο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να απορρίψουν την αίτηση εισόδου και διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, να ανακαλέσουν ή να αρνηθούν να ανανεώσουν την άδεια διαμονής των μελών της οικογένειας, εφόσον θεμελιώνεται:

α) ότι χρησιμοποιήθηκαν ψευδείς ή παραπλανητικές πληροφορίες, πλαστά ή παραποιημένα έγγραφα, ή ότι έγινε με άλλο τρόπο χρήση απάτης ή άλλων παράνομων μέσων,

β) ότι ο γάμος, η σχέση ελεύθερης συμβίωσης ή η υιοθεσία συνάφθηκαν μόνο για να επιτραπεί στο σχετικό πρόσωπο να εισέλθει ή να διαμείνει σε κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν ή να αρνηθούν την ανανέωση της άδειας διαμονής μέλους της οικογένειας, εφόσον τίθεται τέλος στην διαμονή του αιτούντος την επανένωση και το μέλος της οικογένειας δεν δικαιούται ακόμα ανεξάρτητης άδειας διαμονής δυνάμει του άρθρου 15.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε ειδικούς ελέγχους εφόσον υπάρχουν θεμελιωμένες υποψίες απάτης ή εικονικών γάμων, σχέσεων ελεύθερης συμβίωσης ή υιοθεσιών όπως ορίζονται στην παράγραφο 2. Ειδικοί έλεγχοι μπορούν επίσης να πραγματοποιούνται επ'ευκαιρία της ανανέωσης της άδειας διαμονής μελών της οικογένειας.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη το χαρακτήρα και τη σταθερότητα των οικογενειακών δεσμών του προσώπου και τη διάρκεια διαμονής του στο κράτος μέλος, καθώς και την ύπαρξη οικογενειακών, πολιτιστικών ή κοινωνικών δεσμών με τη χώρα καταγωγής του, σε περίπτωση απόρριψης αίτησης, ανάκλησης ή μη ανανέωσης της άδειας διαμονής, καθώς και σε περίπτωση λήψης μέτρου απομάκρυνσης εις βάρος του αιτούντος ή των μελών της οικογενείας του.

Άρθρο 18

Στις περιπτώσεις απόρριψης της αίτησης οικογενειακής επανένωσης, μη ανανέωσης ή ανάκλησης της άδειας διαμονής ή θέσπισης μέτρου απομάκρυνσης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο αιτών και/ή τα μέλη της οικογένειας έχουν πρόσβαση σε ένδικα μέσα.

Η διαδικασία σύμφωνα με την οποία ασκείται το δικαίωμα του πρώτου εδαφίου καθορίζεται από τα οικεία κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 19

Περιοδικά, και για πρώτη φορά το αργότερο δύο έτη μετά τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 20, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Αυτές οι προτάσεις τροποποιήσεων αφορούν κατά προτεραιότητα τις διατάξεις των άρθρων 3, 4, 7, 8 και 13.

Άρθρο 20

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις (31 Δεκεμβρίου 2003). Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή άνευ αργοπορίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 21

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την (. . .) ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στη Μέση Ανατολή (UNRWA), όσον αφορά την παροχή βοήθειας στους πρόσφυγες στη Μέση Ανατολή για τα έτη 2002-2005

(2002/C 203 E/24)

COM(2002) 238 τελικό — 2002/0104(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 3 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 181, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η δέκατη Σύμβαση [1] που συνήφθη με την Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στη Μέση Ανατολή (UNRWA), έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2001.

(2) Η σημερινή κρίση στη Μέση Ανατολή επιβάρυνε επιπλέον την UNRWA.

(3) Η κοινοτική βοήθεια στην UNRWA είναι σημαντικό στοιχείο για τη σταθεροποίηση της κατάστασης στη Μέση Ανατολή και επιπλέον αποτελεί μέρος της εκστρατείας κατά της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες και συνεπώς συμβάλλει στην αειφόρο οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του εν λόγω πληθυσμού και των χωρών υποδοχής στις οποίες διαβιώνει.

(4) Η στήριξη των ενεργειών της UNRWA θα συνεισφέρει στην επίτευξη των κοινοτικών στόχων που αναφέρονται στην παραπάνω παράγραφο.

(5) Πρέπει να συναφθεί νέα Σύμβαση με την UNRWA, έτσι ώστε να μπορέσει να συνεχιστεί η παροχή της κοινοτικής βοήθειας ως μέρος ενός συνολικού προγράμματος που εξασφαλίζει τη συνέχεια των ενεργειών.

(6) Πρέπει να θεσπιστεί η κατάλληλη εσωτερική διαδικασία ώστε να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της συμφωνίας. Είναι συνεπώς απαραίτητο να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να προβεί σε τροποποιήσεις στις περιπτώσεις όπου η σύμβαση προβλέπει την έγκριση τροποποιήσεων μέσω απλοποιημένης διαδικασίας (ανταλλαγή επιστολών),

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας η Σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στη Μέση Ανατολή (UNRWA).

Το κείμενο της εν λόγω Σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Η εκτέλεση του κοινοτικού προγράμματος επισιτιστικής βοήθειας στην UNRWA διέπεται από τη διαδικασία που καθορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1292/96 [2].

Άρθρο 3

Η Επιτροπή θα εγκρίνει, σε συνεννόηση με ειδική επιτροπή, τροποποιήσεις στη σύμβαση, στις περιπτώσεις όπου η σύμβαση προβλέπει την έγκριση τροποποιήσεων μέσω απλοποιημένης διαδικασίας (ανταλλαγή επιστολών).

Άρθρο 4

Εξουσιοδοτείται ο πρόεδρος του Συμβουλίου να ορίσει τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να υπογράψουν τη Σύμβαση για τη δέσμευση της Κοινότητας.

---

[1] ΕΕ L 261 της 7.11.1996, σ. 69.

[2] ΕΕ L 166 της 5.7.1996, σ 1.

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης (UNRWA) σχετικά με τη βοήθεια στους πρόσφυγες στις χώρες της Μέσης Ανατολής

Άρθρο 1

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα (εφεξής «η Κοινότητα») συνάπτει την παρούσα Σύμβαση με την Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στη Μέση Ανατολή (εφεξής «UNRWA») για να επιβεβαιώσει τη δέσμευσή της για παροχή οικονομικής βοήθειας στην UNRWA. Η εν λόγω χρηματοδότηση, τετραετούς διάρκειας (2002-2005), θα λάβει τη μορφή συνεισφορών σε χρήμα, που θα χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού της UNRWA.

Η ανάληψη χρηματοδοτικής υποχρέωσης θα εξαρτηθεί από τις διαθέσιμες πιστώσεις του προϋπολογισμού και θα συμβιβάζεται με τις χρηματοοικονομικές προοπτικές των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέχρι το έτος 2006.

Άρθρο 2

Κοινοτική συνεισφορά

1. Η Κοινότητα θα καταβάλει ετησίως στον γενικό προϋπολογισμό της UNRWA συνεισφορά σε χρήμα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 3 της παρούσας σύμβασης, το μέγεθος της συνεισφοράς αυτής δεν θα υπερβεί τα 55 εκατ. EUR το 2002, τα 57,75 εκατ. EUR το 2003, τα 60 637 500 EUR το 2004, και τα 63 669 375 EUR το 2005.

2. Η συνεισφορά στον γενικό προϋπολογισμό θα γίνει μέσω συμφωνιών μη επιστρεπτέων ενισχύσεων που θα συναφθούν μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της UNRWA που θα καλύπτουν τα έτη 2002-2005. Οι συμφωνίες μη επιστρεπτέων ενισχύσεων θα συναφθούν με πλήρη σεβασμό των διατάξεων της «συμφωνίας της 9ης Αυγούστου 1999 μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τις αρχές που ισχύουν όσον αφορά τη χρηματοδότηση ή τη συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα προγραμμάτων και σχεδίων που διοικούνται από τα Ηνωμένα Έθνη».

3. Η συνεισφορά αποτελεί αντικείμενο εσωτερικών και εξωτερικών λογιστικών διαδικασιών που θεσπίζονται με τους δημοσιονομικούς κανονισμούς, κανόνες και οδηγίες της UNRWA, το πόρισμα των οποίων θα ανακοινώνεται εγκαίρως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 3

Επισιτιστική βοήθεια

Λαμβανομένης υπόψη της ετήσιας εκτίμησης των αναγκών του προσφυγικού πληθυσμού, μπορούν να κινητοποιηθούν επίσης και άλλοι κοινοτικοί πόροι για το πρόγραμμα επισιτιστικής βοήθειας της UNRWA για να καλυφθούν οι ειδικές ανάγκες ευάλωτων ομάδων. Τα ποσά, οι ποσότητες και τα χαρακτηριστικά των αγαθών, των χρηματικών πόρων και των υπηρεσιών που παρέχονται και όλοι οι άλλοι όροι που σχετίζονται με τη στήριξη του προγράμματος επισιτιστικής βοήθειας θα συμφωνούνται ξεχωριστά, με βάση τις ετήσιες αιτήσεις της UNRWA.

Άρθρο 4

Προσαρμογές

Εάν καταστεί απαραίτητο, κατά τη διάρκεια ισχύος της Σύμβασης, τα μέρη μπορούν, με αμοιβαία συμφωνία, να αυξήσουν ή να μειώσουν τα τμήματα εκείνα των συνεισφορών που έχουν καθοριστεί βάσει της παρούσας Σύμβασης, με ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Κοινότητας και της UNRWA.

Ως τα τέλη του 2003, οι πολιτικές εξελίξεις σχετικά με τους πρόσφυγες θα αναθεωρηθούν από τα μέρη, και θα γίνει εκτίμηση των σχεδίων που θα έχει ενδεχομένως καταρτίσει η UNRWA, τα οποία, στην περίπτωση αυτή, θα εφαρμοστούν με σκοπό τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων της στην Παλαιστινιακή Αρχή και/ή σε άλλους φορείς.

Εάν, κατά τη διάρκεια ισχύος της Σύμβασης, ορισμένες ή όλες οι αρμοδιότητες της UNRWA μεταβιβασθούν στην Παλαιστινιακή Αρχή ή σε άλλο φορέα, θα πραγματοποιηθούν οι απαραίτητες προσαρμογές στα εν λόγω τμήματα της κοινοτικής συνεισφοράς στην UNRWA σύμφωνα με τη Σύμβαση, με ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Κοινότητας και της UNRWA.

Άρθρο 5

Ρήτρα διαιτησίας

1. Οποιαδήποτε διαφορά, διένεξη ή καταγγελία που απορρέει ή σχετίζεται με την ερμηνεία, την εφαρμογή ή την εκτέλεση της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της ύπαρξής της, της ισχύος της ή της περάτωσής της, που δεν μπορεί να διευθετηθεί φιλικά μεταξύ των μερών υποβάλλεται σε διαιτησία σύμφωνα με τους προαιρετικούς κανόνες διαιτησίας του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου για τους Διεθνείς Οργανισμούς και τα Κράτη που ισχύει κατά την ημερομηνία της παρούσας Σύμβασης.

2. Ορίζεται ένας διαιτητής.

3. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται κατά τη διαιτησία είναι τα αγγλικά.

4. Εάν δεν υπάρξει συμφωνία μεταξύ των δύο μερών, ο διαιτητής ορίζεται από τον πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου μετά από γραπτή αίτηση που υποβάλλεται από ένα από τα δύο μέρη.

5. Ο/η διαιτητής εκδίδει την απόφασή του/της σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στη Σύμβαση και υπό το πρίσμα των γενικών αρχών δικαίου που αναγνωρίζονται από τα κράτη.

Άρθρο 6

Συμφωνία για τις γενικές ρυθμίσεις

Εάν υπάρξει συμφωνία κατά τις συζητήσεις που διεξάγονται μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και της Επιτροπής για τις γενικές ρυθμίσεις που διέπουν την εθελοντική παροχή συνεισφορών, οι σχετικές διατάξεις αυτής της συμφωνίας και η παρούσα Σύμβαση αναθεωρούνται το ταχύτερο δυνατόν και πραγματοποιούνται οι απαραίτητες

τροποποιήσεις που συμφωνούνται από την UNRWA και την Επιτροπή στις εφαρμοστέες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 7

Διάρκεια της Σύμβασης

Η Σύμβαση καλύπτει περίοδο τριών ημερολογιακών ετών (2002, 2003, 2004 και 2005).

Άρθρο 8

Η Σύμβαση εγκρίνεται από τα μέρη σύμφωνα με τις διαδικασίες που αυτά ορίζουν.

Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ [την πρώτη ημέρα του μήνα] μετά την ημερομηνία, κατά την οποία τα μέρη κοινοποιούν το ένα στο άλλο ότι οι διαδικασίες που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο έχουν ολοκληρωθεί.

Άρθρο 9

Η παρούσα Σύμβαση συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στη δανική, ολλανδική, αγγλική, φινλανδική, γαλλική, γερμανική, ελληνική, ιταλική, πορτογαλική, ισπανική και σουηδική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσης που πρόκειται να υποστηριχθεί, εξ ονόματος της Κοινότητας, στην επιτροπή επισιτιστικής βοήθειας

(2002/C 203 E/25)

COM(2002) 219 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 3 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 181 σε συνδυασμό με το άρθρο 300, παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

Η σύμβαση του 1999 για την επισιτιστική βοήθεια είχε συναφθεί από την Κοινότητα με την απόφαση 2000/421/ΕΚ του Συμβουλίου. Η ισχύς αυτής της σύμβασης πρόκειται να λήξει την 30ή Ιουνίου 2002, εκτός εάν παραταθεί πέραν αυτής της ημερομηνίας με απόφαση της επιτροπής επισιτιστικής βοήθειας για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Η παράταση αυτής της σύμβασης είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας. Η Επιτροπή, η οποία εκπροσωπεί την Κοινότητα στη σύμβαση για την επισιτιστική βοήθεια, θα πρέπει επομένως να εξουσιοδοτηθεί με απόφαση του Συμβουλίου για να ψηφίσει υπέρ αυτής της παράτασης,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

1. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα τίθεται υπέρ της παράτασης της σύμβασης του 1999 για την επισιτιστική βοήθεια για περαιτέρω χρονική περίοδο δύο ετών.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να υποστηρίξει αυτή τη θέση στο πλαίσιο της επιτροπής επισιτιστικής βοήθειας.

Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου περί θεσπίσεως παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λιθουανία

(2002/C 203 E/26)

COM(2002) 221 τελικό — 2002/0102(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 3 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία, με την οποία πραγματοποιείται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας αφετέρου [1], προβλέπει κάποιες παραχωρήσεις για ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Λιθουανίας.

(2) Οι πρώτες βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με την Λιθουανία προβλέφθηκαν στο πρωτόκολλο για την προσαρμογή εμπορικών παραμέτρων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας αφετέρου ώστε να ληφθούν υπόψη η προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η έκβαση των διαπραγματεύσεων για τη γεωργία στο πλαίσιο του Γύρου της Ουρουγουάης, περιλαμβανομένων βελτιώσεων στις υφιστάμενες προτιμησιακές συμφωνίες [2].

(3) Επίσης, υπό μορφή αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, προβλέφθηκαν και βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με την Λιθουανία, εκκρεμούσας μιας δεύτερης προσαρμογής των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής συμφωνίας, σε συνέχεια του πρώτου γύρου διαπραγματεύσεων για την ελευθέρωση των γεωργικών εμπορικών συναλλαγών. Οι βελτιώσεις τέθηκαν σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου έτους 2001 μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2766/2000 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως ορισμένων παραχωρήσεων υπό τη μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λιθουανία [3]. Η δεύτερη προσαρμογή των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — η οποία θα περιδυθεί τη μορφή ενός ακόμη συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — δεν έχει ακόμη τεθεί σε εφαρμογή.

(4) Έχουν διεξαχθεί οι διαπραγματεύσεις νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την ελευθέρωση των εμπορικών συναλλαγών γεωργικών προϊόντων.

(5) Ουσιαστικό μέρος των αποτελεσμάτων των διαπραγματεύσεων για τη συνομολόγηση νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τη Λιθουανία αποτελεί η εσπευσμένη υλοποίηση των προσαρμογών. Ως εκ τούτου ενδείκνυται να προβλεφθεί η προσαρμογή, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, των γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λιθουανία.

(6) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [4], τα μέτρα αυτά πρέπει να θεσπίζονται με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης.

(7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [5], έχει κωδικοποιήσει τους κανόνες διαχείρισης για δασμολογικές ποσοστώσεις που έχει καθορισθεί να χρησιμοποιούνται ακολουθώντας τη χρονολογική σειρά ημερομηνιών των τελωνειακών διασαφήσεων. Η διαχείριση συνεπώς των δασμολογικών ποσοστώσεων βάσει του κανονισμού αυτού πρέπει να ακολουθεί τους κανόνες αυτούς.

(8) Λόγω των διαπραγματεύσεων που προαναφέρονται, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2766/2000 του Συμβουλίου έχει κατ'ουσία χάσει το νόημά του και πρέπει συνεπώς να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι προϋποθέσεις για εισαγωγές στην Κοινότητα, οι οποίες εφαρμόζονται σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Λιθουανίας, όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα Γ α) και στο Παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού, αντικαθιστούν τις διατάξεις του Παραρτήματος Να της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας αφετέρου, η οποία στη συνέχεια στο παρόν θα αναφέρεται ως η «Ευρωπαϊκή Συμφωνία».

2. Κατά την έναρξη της εφαρμογής του νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου με το οποίο προσαρμόζεται η Ευρωπαϊκή Συμφωνία ώστε να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μεταξύ των μερών σχετικά με νέες αμοιβαίες γεωργικές παραχωρήσεις, οι παραχωρήσεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο εκείνο αντικαθιστούν τις αναφερόμενες στο Παράρτημα Γ α) και στο Παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού.

([1]) ΕΕ L 51 της 20.2.1998, σ. 3.

([2]) ΕΕ L 321 της 30.11.1998, σ. 3.

([3]) ΕΕ L 321 της 19.12.2000, σ. 8.

([4]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

([5]) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 993/2001 (ΕΕ L 144 της 28.5.2001, σ. 1).

3. Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 2

Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων με αριθμό άνω του 09.5100 πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 308α, 308β και 308γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από τη Διαχειριστική επιτροπή για τα σιτηρά, η οποία συγκροτείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], ή, ανάλογα με την περίπτωση, από την επιτροπή που συγκροτείται με τις σχετικές διατάξεις των υπόλοιπων κανονισμών για την οργάνωση των γεωργικών αγορών.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 της υπόψη απόφασης.

3. Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

Άρθρο 4

Με το παρόν καταργείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2766/2000 του Συμβουλίου.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ α)

Τα ακόλουθα προϊόντα καταγωγής Λιθουανίας απολαύουν προτιμησιακού μηδενικού δασμολογικού συντελεστή για απεριόριστες ποσότητες (εφαρμογή δασμολογικού συντελεστή 0 % του ΜΕΚ) όταν εισάγονται στην Κοινότητα

Κωδικός ΣΟ [1]	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
0101 10 90	0210 99 80	0709 52 00	0711 90 10	0806 20 11
0101 90 19	0407 00 90	0709 59 00	0711 90 50	0806 20 12
0101 90 30	0409 00 00	0709 60 10	0711 90 80	0806 20 91
0101 90 90	0410 00 00	0709 60 99	0711 90 90	0806 20 92
0104 20 10	0601	0709 70 00	0712 20 00	0806 20 98
0106 19 10	0602	0709 90 10	0712 31 00	0808 20 90
0106 39 10	0603	0709 90 20	0712 32 00	0809 40 90
0205	0604	0709 90 50	0712 33 00	0810 40 30
0206 80 91	0701 10 00	0709 90 90	0712 39 00	0810 40 50
0206 90 91	0701 90 10	0710 10 00	0712 90 05	0810 40 90
0207 13 91	0703 10	0710 21 00	0712 90 30	0811 90 39
0207 14 91	0703 90 00	0710 22 00	0712 90 50	0811 90 50
0207 26 91	0704 20 00	0710 29 00	0712 90 90	0811 90 75
0207 27 91	0704 90 90	0710 30 00	0713 50 00	0811 90 80
0207 35 91	0705 19 00	0710 80 51	0713 90 10	0811 90 85
0207 36 89	0705 21 00	0710 80 59	0713 90 90	0811 90 95
0208	0705 29 00	0710 80 61	0802 11 90	0812 10 00
0210 91 00	0706	0710 80 69	0802 12 90	0812 90 40
0210 92 00	0707 00 90	0710 80 70	0802 21 00	0812 90 50
0210 93 00	0708 10 00	0710 80 80	0802 22 00	0812 90 60
0210 99 10	0708 90 00	0710 80 85	0802 31 00	0812 90 99
0210 99 31	0709 20 00	0710 80 95	0802 32 00	0813 10 00
0210 99 39	0709 30 00	0710 90 00	0802 40 00	0813 20 00
0210 99 59	0709 40 00	0711 40 00	0802 90 50	0813 30 00
0210 99 79	0709 51 00	0711 59 00	0802 90 85	0813 40 10

Κωδικός ΣΟ (1)	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
0813 40 30	1508 90 90	2001 90 75	2008 40 71	2009 50 90
0813 40 95	1511 10 90	2001 90 85	2008 40 79	2009 71 10
0813 50 15	1511 90 11	2003 20 00	2008 40 91	2009 71 91
0813 50 19	1511 90 19	2003 90 00	2008 40 99	2009 71 99
0813 50 91	1511 90 91	2004 10 10	2008 50 11	2009 79 19
0813 50 99	1511 90 99	2004 10 99	2008 60 11	2009 79 30
0901 12 00	1512	2004 90 30	2008 60 31	2009 79 93
0901 21 00	1513	2004 90 50	2008 60 39	2009 79 99
0901 22 00	1514	2004 90 91	2008 60 51	2009 80 19
0901 90 90	1515	2004 90 98	2008 60 59	2009 80 38
0902 10 00	1516 10 10	2005 10 00	2008 60 61	2009 80 50
0904 12 00	1516 10 90	2005 20 20	2008 60 69	2009 80 63
0904 20 10	1516 20 91	2005 20 80	2008 60 71	2009 80 69
0904 20 90	1516 20 95	2005 40 00	2008 60 79	2009 80 71
0907 00 00	1516 20 96	2005 51 00	2008 60 91	2009 80 79
0910 40 13	1516 20 98	2005 59 00	2008 60 99	2009 80 89
0910 40 19	1517 10 90	2005 60 00	2008 80 11	2009 80 95
0910 40 90	1517 90 99	2005 90 10	2008 80 31	2009 80 96
0910 91 90	1518 00 31	2005 90 50	2008 80 39	2009 80 99
0910 99 99	1518 00 39	2005 90 60	2008 80 50	2009 90 19
1001 90 10	1522 00 91	2005 90 70	2008 80 70	2009 90 29
1105	1602 10 00	2005 90 75	2008 80 91	2009 90 39
1106 10 00	1602 20 11	2005 90 80	2008 80 99	2009 90 51
1106 30	1602 20 19	2006 00 99	2008 92 14	2009 90 59
1108 20 00	1602 20 90	2007 10 91	2008 92 34	2009 90 96
1208 10 00	1602 31	2007 10 99	2008 92 38	2009 90 98
1209	1602 41 90	2007 99 10	2008 92 59	2204 30 10
1210	1602 42 90	2007 99 91	2008 92 74	2206 00 39
1211 90 30	1602 49 90	2007 99 98	2008 92 78	2206 00 59
1212 10 10	1602 90 10	2008 11 92	2008 92 93	2302 50 00
1212 10 99	1602 90 31	2008 11 94	2008 92 96	2306 90 19
1214 90 10	1602 90 41	2008 11 96	2008 92 98	2308 00 90
1501 00 90	1602 90 72	2008 11 98	2008 99 28	2309 10 51
1502 00 90	1602 90 74	2008 19 19	2008 99 37	2309 10 90
1503 00 19	1602 90 76	2008 19 93	2008 99 40	2309 90 10
1503 00 90	1602 90 78	2008 19 95	2008 99 45	2309 90 31
1504 10 10	1602 90 98	2008 19 99	2008 99 49	2309 90 41
1504 10 99	1603 00 10	2008 40 11	2008 99 55	2309 90 51
1504 20 10	1704 90 10	2008 40 21	2008 99 68	2309 90 91
1504 30 10	2001 10 00	2008 40 29	2008 99 72	
1507	2001 90 20	2008 40 39	2008 99 78	
1508 10 90	2001 90 50	2008 40 51	2008 99 99	
1508 90 10	2001 90 70	2008 40 59	2009 50 10	

(1) Όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2031/2001 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2001, ο οποίος τροποποιεί το Παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 279 της 23.10.2001, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ β)

Οι εισαγωγές στην Κοινότητα των ακόλουθων προϊόντων καταγωγής Λιθουανίας υπάγονται στις παραχωρήσεις που αναφέρονται κατωτέρω (ΜΕΚ = δασμός Μάλλον Ευνοούμενου Κράτους)

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή [1]	Προς εφαρμογή δασμ. συντ. (% του ΜΕΚ) [2]	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4598	0102 90 05	Βοοειδή ζωντανά κατοικιδίων ειδών, με βάρος που δεν υπερβαίνει τα 80 kg	20	178 000 κεφαλές	0	[3]
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Βοοειδή ζωντανά οικόσιτων ειδών με βάρος που υπερβαίνει τα 80 kg αλλά δεν υπερβαίνει τα 300 kg	20	153 000 κεφαλές	0	[3]
09.4563	ex 0102 90	Μοσχίδες και αγελάδες, μη προοριζόμενες για σφαγή, των ακόλουθων ορεσίβιων φυλών: γκρίζα, φαιά, κίτρινη, με στίγματα Simmental και Pinzgau	6 % κατ'αξία	7 000 κεφαλές	0	[4]
09.4861	0201	Κρέατα βοοειδών, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	2 000	200	[8]
	0202	Κρέατα βοοειδών, κατεψυγμένα				
	0206 10 95	Παραπροϊόντα σφαγίων, βρώσιμα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0206 29 91	Παραπροϊόντα σφαγίων, βρώσιμα, κατεψυγμένα, άλλα, στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0210 20	Κρέατα βοοειδών, αλατισμένα, σε άλμη, αποξεραμένα ή καπνιστά				
	0210 99 51	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0210 99 90	Άλευρα και ζωοτροφές, βρώσιμα, από κρέατα ή παραπροϊόντα σφαγίων:				
	1602 50	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων ή παραπροϊόντα σφαγίων, βοοειδών				
09.4542	ex 0203	Κρέας κατοικιδίων χοιροειδών, νωπό, διατηρημένο με απλή ψύξη ή κατεψυγμένο, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	ατελώς	1 800	150	[5] [8]
	0104 10 30	Ζωντανά προβατοειδή, αρνιά μέχρις ενός έτους	ατελώς	απεριόριστη		[8]
	0104 10 80	Ζωντανά προβατοειδή, άλλα				
	0104 20 90	Ζωντανά αιγοειδή, άλλα				
	0204	Κρέατα προβατοειδών ή αιγοειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα				
	0210 99 21	Βρώσιμα κρέατα αιγοπροβάτων, με κόκκαλο				
	0210 99 29	Βρώσιμα κρέατα αιγοπροβάτων, χωρίς κόκκαλο				
	0210 99 60	Βρώσιμα παραπροϊόντα κρέατος αιγοπροβάτων				
09.6661	ex 0207	Κρέατα και παραπροϊόντα βρώσιμα, πουλερικών της κλάσης 0105, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	ατελώς	1 200	100	[8]

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμ. συντ. (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4862	0401	Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα) που δεν είναι συμπυκνωμένα και χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών	ατελώς	3 000	300	(8)
09.4863	0402	Γάλα και κρέμα γάλακτος, συμπυκνωμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών	ατελώς	6 350	635	(8)
09.4864	0403 10 11-0403 10 39 0403 90 11-0403 90 69	Γιαούρτια, μη αρωματισμένα και χωρίς προσθήκη φρούτων, καρπών με κέλυφος ή κακάου Βουτυρόγαλα, πηγμένο γάλα και πηγμένη κρέμα, κεφίρ και άλλα γάλατα και κρέμες που έχουν υποστεί ζύμωση ή έχουν καταστεί όξινα, όχι αρωματισμένα ή με προσθήκη φρούτων ή κακάου	ατελώς	300	30	(8)
09.4865	0404	Ορός γάλακτος, έστω και συμπυκνωμένος ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών. Προϊόντα που αποτελούνται από φυσικά συστατικά του γάλακτος, έστω και με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού	ατελώς	2 000	200	(8)
09.4866	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Βούτυρο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 %, σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου που δεν υπερβαίνει το 1 kg Βούτυρο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 %, άλλα Βούτυρο που έχει ανασυσταθεί, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 % Βούτυρο από ορό γάλακτος Βούτυρο, άλλα Πολτοί με αλοιφώδη υφή, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που υπερβαίνει το 75 % αλλά δεν υπερβαίνει το 80 % Άλλα λίπη και λάδια παραγόμενα από το γάλα	ατελώς	2 100	210	(8)
09.4557	0406	Τυριά και πηγμένο γάλα για τυρί	ατελώς	7 200	600	(8)
09.6662	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Αυγά πουλερικών ορνιθώνα	ατελώς	700	70	(8)
09.6663	0408 91 80	Αυγά, αποξηραμένα, λοιπά	ατελώς	140	15	(8) (9)
09.6452		Ντομάτες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη				(7) (8)
	ex 0702 00 00	15 Μαΐου-31 Οκτωβρίου	ατελώς	400	40	
	ex 0702 00 00	1 Νοεμβρίου-14 Μαΐου	ατελώς	απεριόριστη		
09.6453	0703 20 00	Σκόρδα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	60	5	
09.6664	ex 0707 00 05	Αγγούρια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, 1 Μαρτίου-31 Οκτωβρίου	ατελώς	100	10	(7)
	ex 0707 00 05	Αγγούρια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, 1 Νοεμβρίου-τέλος Φεβρουαρίου	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0709 10 00	Αγκινάρες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη	ατελώς	απεριόριστη		(7)

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμ. συντ. (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
	0709 90 70	Κολοκυθάκια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	απεριόριστη		(7)
09.6631	0808 10	Μήλα, νωπά	ατελώς	2 760	230	(7) (8)
	0808 20 50	Αχλάδια νωπά (στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα αχλάδια για απίτη, χύμα, 1 Αυγούστου-31 Δεκεμβρίου)	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0809 20	Κεράσια, νωπά	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	ex 0809 40 05	Δαμάσκηνα, νωπά, από 1 Ιουλίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0810 10 00	Φράουλες, νωπές	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0810 30	Φραγκοστάφυλα κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μαύρα (cassis):	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, άλλες	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 19	Σμέουρα, μούρα ή βατόμουρα, μούρα-σμέουρα και φραγκοστάφυλα κάθε είδους, κατεψυγμένα, περιεκτικότητας σε ζάχαρα όχι ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 31	Άλλα κατεψυγμένα σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 39	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα μαύρα (cassis)	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 51	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα κόκκινα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 59	Άλλα κατεψυγμένα μούρα ή βατόμουρα και μούρα-σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		
	0811 20 90	Άλλα κατεψυγμένα	ατελώς	απεριόριστη		
09.6665	1001 10 00	Σιτάρι σκληρό	ατελώς	25 000	2 500	(8)
	1001 90 91	Σιτάρι μαλακό και σμιγάδι που προορίζονται για σπορά				
	1001 90 99	Άλλα				
	1101 00 11	Αλεύρι σιταριού σκληρού				
	1101 00 15	Αλεύρι σιταριού μαλακού και όλυρας				
	1101 00 90	Αλεύρι σμιγαδιού				
	1103 11 10	Πληγούρια και σιμιγδάλια σιταριού σκληρού				
	1103 11 90	Πληγούρια και σιμιγδάλια σιταριού μαλακού και όλυρας				
	1103 20 60	Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, σιταριού				

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή [1]	Προς εφαρμογή δασμ. συντ. (% του ΜΕΚ) [2]	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.6666	1002 00 00	Σίκαλη	ατελώς	6 000	600	[8]
	1102 10 00	Αλεύρι σίκαλης				
	1103 19 10	Πληγούρια και σιμιγδάλια σίκαλης				
	1103 20 10	Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, σίκαλης				
09.6667	1004 00 00	Βρώμη	ατελώς	500	50	[8]
	1102 90 30	Αλεύρι βρώμης				
	1103 19 40	Πληγούρια και σιμιγδάλια βρώμης				
	1103 20 30	Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, σίκαλης				
	1008 10 00	Φαγόπυρο το εδώδιμο (μαύρο σιτάρι)	ατελώς	απεριόριστη		[8]
	1008 20 00	Κεχρί				
	1008 30 00	Κεχρί το μακρό				
	1008 90 10	Τριτικάλ				
	1008 90 90	Σιτηρά, άλλα				
	1102 90 90	Αλεύρια σιτηρών, άλλα				
	1103 19 90	Πληγούρια και ζωοτροφές από άλλα σιτηρά				
	1103 20 90	Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, από σιτηρά, άλλα				
09.6668	1104 29 19	Σπόροι δημητριακών, με μερική απόξεση του περικάρπιου (αποφλοιωμένοι ή ξεφλουδισμένοι), έστω και τεμαχισμένοι ή σπασμένοι, μη προερχόμενοι από βρώμη, καλαμπόκι, κριθή, σίτο και σίκαλη	ατελώς	1 000	100	
	1104 29 39	Σπόροι δημητριακών, με ολική σχεδόν απόξεση του περικάρπιου και στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους, μη προερχόμενοι από βρώμη, καλαμπόκι, κριθή, σίτο και σίκαλη				
	1104 29 59	Σπόροι δημητριακών, μόνο σπασμένοι, μη προερχόμενοι από βρώμη, καλαμπόκι, κριθή, σίτο και σίκαλη				
09.4569	1601 00	Λουκάνικα, σαλάμια και παρόμοια προϊόντα, από κρέας, παραπροϊόντα σφαγίων ή αίμα· παρασκευάσματα διατροφής με βάση τα προϊόντα αυτά	ατελώς	360	30	[8]
	ex 1602 41	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Χοιρομέρι (ζαμπόν) και τεμάχια αυτού, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 41 90				
	ex 1602 42	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Ωμοπλάτες και τεμάχια αυτών, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 42 90				
	ex 1602 49	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Άλλα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μείγματα, εκτός από τον κωδικό ΣΟ 1602 49 90				
09.6669	1602 32	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από πουλερικά της κλάσης 0105: πετεινοί και κότες	ατελώς	240	20	[8]
	1602 39	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από πουλερικά της κλάσης 0105: διαφορετικά από πετεινούς και κότες, και διαφορετικά από γαλοπούλες				

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμ. συντ. (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
	1703	Μελάσες που προκύπτουν από την εκχύλιση ή τον εξευγενισμό (ραφινάρισμα) της ζάχαρης	ατελώς	απεριόριστη		(8)
09.6670	2001 90 93	Κρεμμύδια, παρασκευασμένα ή διατηρημένα με ξίδι ή οξικό οξύ	ατελώς	100	10	
	2001 90 96	Άλλα λαχανικά, καρποί και φρούτα και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών, παρασκευασμένα ή διατηρημένα με ξίδι ή οξικό οξύ				
	2002	Ντομάτες παρασκευασμένες ή διατηρημένες, αλλιώς παρά με ξίδι ή οξικό οξύ	ατελώς	απεριόριστη		(8)
09.6671	ex 2302	Πίτουρα εν γένει και άλλα υπολείμματα, έστω και συσσωματωμένα με μορφή σβόλων, από το κοσκίνισμα, το άλεσμα ή άλλες κατεργασίες των δημητριακών ή λαχανικών λοβοφόρων	ατελώς	300	30	
	2302 30	— σιταριού				
	2302 40	— άλλων δημητριακών				
09.6672	ex 2309 90	Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων, άλλα από τροφές για σκύλους ή γάτες, συσκευασμένες για τη λιανική πώληση:	ατελώς	200	20	
	2309 9033	Άλλα, που δεν περιέχουν άμυλο κάθε είδους ή που περιέχουν τέτοιες ύλες σε ποσοστό κατά βάρος κατώτερο ή ίσο του 10 %, περιεκτικότητας κατά βάρος σε γαλακτοκομικά προϊόντα ίσης ή ανώτερης του 10 % και κατώτερης του 50 %				
	2309 90 43	Άλλα, περιεκτικότητας κατά βάρος σε άμυλα κάθε είδους ανώτερης του 10 % και κατώτερης ή ίσης του 30%, περιεκτικότητας κατά βάρος σε γαλακτοκομικά προϊόντα ίσης ή ανώτερης του 10 % και κατώτερης του 50 %				
	2309 90 53	Άλλα, περιεκτικότητας κατά βάρος σε άμυλα κάθε είδους ανώτερης του 30 % και περιεκτικότητας κατά βάρος σε γαλακτοκομικά προϊόντα ίσης ή ανώτερης του 10 % και κατώτερης του 50 %				

(1) Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, το κείμενο της περιγραφής εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται ταυτόχρονα, στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, από το πεδίο εφαρμογής του κωδικού ΣΟ. Όταν των κωδικών ΣΟ προηγείται το «ex», το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται από το περιεχόμενο του κωδικού ΣΟ και από αυτό της αντίστοιχης περιγραφής, σε συνδυασμό.

(2) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίσταται ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής ΜΕΚ, ο εφαρμοστέος ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής είναι ίσος προς το γινόμενο του ελάχιστου δασμολογικού συντελεστή ΜΕΚ και του ποσοστού που δίδεται στην παρούσα στήλη.

(3) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Σε περίπτωση εισαγωγών στην Κοινότητα ζώντων κατοικίδιων βοοειδών που υπερβαίνουν τα 500 000 κεφάλια για οιοδήποτε δεδομένο έτος, η Κοινότητα μπορεί να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την προστασία της αγοράς, με επιφύλαξη όλων των άλλων δικαιωμάτων που παρέχει η συμφωνία.

(4) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία.

(5) Εκτός από τα φιλετάκια (filets mignons) που παρουσιάζονται μόνα τους.

(6) Υπόκειται σε διακανονισμούς ως προς την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο προσάρτημα του παρόντος παραρτήματος.

(7) Η μείωση εφαρμόζεται μόνο στο κατ' αξία μέρος του δασμού.

(8) Η παραχώρηση αυτή εφαρμόζεται μόνο για προϊόντα μη υπαγόμενα στο ευεργέτημα επιστροφών κατά την εξαγωγή.

(9) Σε ισοδύναμο αποξηραμένου αυγού (100 kg υγρό αυγό = 25,7 kg αποξηραμένα αυγά).

Προσάρτημα στο Παράρτημα Γ β)

Ρυθμίσεις ελάχιστης τιμής εισαγωγής για ορισμένους μαλακούς καρπούς προοριζόμενους για μεταποίηση

1. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής καθορίζονται ως εξής για τα ακόλουθα προϊόντα προς μεταποίηση καταγωγής Λιθουανίας:

Κωδικοί ΣΟ	Χώρα εξαγωγής	Ελάχιστη τιμή εισαγωγής ευρώ/τόνο καθαρού βάρους
ex 0810 10	Φράουλες, νωπές, προοριζόμενες για μεταποίηση	514
ex 0810 30 10	Φραγκοστάφυλα μαύρα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	385
ex 0810 30 30	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	233
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληρες	750
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: άλλες	576
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληρες	750
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλες	576
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληρα	995
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: άλλα	796
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληρα	995
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	796
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς τον μίσχο	628
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	448
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς τον μίσχο	390
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	295

2. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο άρθρο 1, θα τηρούνται ανά αποστολή. Σε περίπτωση που η αξία της διασάφησης είναι χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, θα επιβάλλεται αντισταθμιστικός δασμός ίσος προς τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής εισαγωγής και της αξίας της διασάφησης.

3. Εάν οι τιμές εισαγωγής δεδομένου προϊόντος που καλύπτεται από το παρόν προσάρτημα παρουσιάζουν τάση που υποδηλώνει ότι οι τιμές μπορεί να είναι κατώτερες του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής στο άμεσο μέλλον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ενημερώνει τις εσθονικές αρχές προκειμένου να επανορθώσουν την κατάσταση.

4. Κατόπιν αιτήσεως είτε της Κοινότητας είτε της Λιθουανίας, το Συμβούλιο σύνδεσης εξετάζει τη λειτουργία του συστήματος ή την αναθεώρηση του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής. Όπου ενδείκνυται, Συμβούλιο σύνδεσης λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις.

5. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί και να προωθηθεί η ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών και προς αμοιβαίο όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών, είναι δυνατή η διοργάνωση συνάντησης για διαβουλεύσεις, τρεις μήνες πριν από την έναρξη κάθε έτους εμπορίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η εν λόγω συνάντηση για διαβουλεύσεις θα πραγματοποιείται μεταξύ αφενός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των ενδιαφερομένων οργανώσεων ευρωπαίων παραγωγών των οικείων προϊόντων και αφετέρου των οργανώσεων των αρχών, παραγωγών και εξαγωγέων όλων των συνδεδεμένων χωρών εξαγωγής.

   Κατά τη διάρκεια της εν λόγω συνάντησης για διαβουλεύσεις, θα συζητηθούν η κατάσταση της αγοράς μαλακών καρπών και ειδικότερα προβλέψεις για την παραγωγή, κατάσταση αποθεμάτων, εξέλιξη τιμών και πιθανή εξέλιξη αγοράς καθώς και οι δυνατότητες προσαρμογής της προσφοράς προς τη ζήτηση.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 και τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 όσον αφορά τα θέματα διατροφής

(2002/C 203 E/27)

COM(2002) 222 τελικό — 2002/0110(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 3 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61, στοιχείο γ) και το άρθρο 67, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Προς το σκοπό αυτό, η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, τα οποία είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε όρισε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων ως ακρογωνιαίο λίθο για τη δημιουργία ενιαίου δικαστικού χώρου και απέδωσε χαρακτήρα προτεραιότητας στο δικαίωμα επικοινωνίας.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων [1] προβλέπει κανόνες για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων που εκδίδονται επ' ευκαιρία γαμικών διαδικασιών.

(4) Στις 3 Ιουλίου 2000 η Γαλλία υπέβαλε πρωτοβουλία για την έκδοση κανονισμού του Συμβουλίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων που αφορούν το δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί [2].

(5) Με σκοπό τη διευκόλυνση της εφαρμογής των κανόνων γονικής μέριμνας που αποτελεί ζήτημα που συχνά ανακύπτει στο πλαίσιο γαμικών διαδικασιών, φαίνεται πιο ενδεδειγμένο να υπάρξει ένα ενιαίο νομικό μέσο για τις γαμικές διαφορές και τις διαφορές γονικής μέριμνας.

(6) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού καλύπτει τις αστικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών που θεωρούνται ισοδύναμες με δικαστικές, εξαιρουμένων των αμιγώς θρησκευτικών διαδικασιών. Κατά συνέπεια η αναφορά σε «δικαστήρια» περιλαμβάνει όλες τις αρχές, δικαστικές ή άλλες, που έχουν δικαιοδοσία στα θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(7) Τα δημόσια έγγραφα και οι δικαστικοί διακανονισμοί που είναι εκτελεστοί σε κάποιο κράτος μέλος εξομοιώνονται με «αποφάσεις».

(8) Όσον αφορά τις αποφάσεις περί διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στη λύση των συζυγικών δεσμών, και δεν επηρεάζει θέματα όπως η υπαιτιότητα των συζύγων, οι περιουσιακές συνέπειες του γάμου, η υποχρέωση διατροφής και άλλα συναφή ζητήματα.

(9) Για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των παιδιών, ο παρών κανονισμός καλύπτει όλες τις αποφάσεις γονικής μέριμνας, εξαιρουμένων των θεμάτων που αφορούν τη διατροφή, τα οποία καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [3] και μέτρων που λαμβάνονται σαν αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων που διαπράχθηκαν από παιδιά.

(10) Οι βάσεις δικαιοδοσίας όσον αφορά τη γονική μέριμνα που γίνονται δεκτές στον παρόντα κανονισμό επιλέγονται υπό το πρίσμα του ύψιστου συμφέροντος του παιδιού. Αυτό σημαίνει ότι η δικαιοδοσία ανατίθεται κατά κύριο λόγο στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του παιδιού, εκτός από ορισμένες περιπτώσεις αλλαγής της διαμονής του παιδιού ή μετά από συμφωνία μεταξύ των δικαιούχων γονικής μέριμνας.

---

[1] ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 19.

[2] ΕΕ C 234 της 15.8.2000, σ. 7.

[3] ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

(11) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 της 29ης Μαΐου 2000 για την επίδοση και κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις [1] εφαρμόζεται για την επίδοση και κοινοποίηση εγγράφων σε διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(12) Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα δικαστήρια κράτους μέλους να λαμβάνουν προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα, σε επείγουσες περιπτώσεις, σχετικά με πρόσωπα ή περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα στο συγκεκριμένο κράτος.

(13) Σε περιπτώσεις απαγωγής παιδιού, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει μετακινηθεί ή κατακρατείται μπορούν να λάβουν προσωρινό ασφαλιστικό μέτρο για τη μη επιστροφή του παιδιού, το οποίο ακυρώνεται με απόφαση επιμέλειας που εκδίδεται από τα δικαστήρια της προηγούμενης συνήθους διαμονής του παιδιού. Αν αυτό το τελευταίο αποφασίσει την επιστροφή του παιδιού, το παιδί επιστρέφεται χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία για την αναγνώριση και εκτέλεση στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί.

(14) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις [2] μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ακρόαση του παιδιού.

(15) Η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και οι λόγοι της μη αναγνώρισης περιορίζονται στο ελάχιστο απαραίτητο. Αυτοί οι λόγοι μπορεί να αφορούν την τήρηση της δημόσιας τάξης στο κράτος μέλος εκτέλεσης, την κατοχύρωση των δικαιωμάτων της υπεράσπισης και των δικαιωμάτων των μερών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων του παιδιού, και την αποτροπή της αναγνώρισης ασυμβίβαστων αποφάσεων.

(16) Δεν απαιτείται ειδική διαδικασία στο κράτος μέλος εκτέλεσης για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων που αφορούν το δικαίωμα επικοινωνίας και αποφάσεων που αφορούν την επιστροφή του παιδιού για τις οποίες έχει εκδοθεί βεβαίωση στο κράτος μέλος προέλευσης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

(17) Οι κεντρικές αρχές πρέπει να συνεργάζονται τόσο σε γενικά θέματα όσο και σε ειδικές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης του φιλικού διακανονισμού των οικογενειακών διαφορών. Προς το σκοπό αυτό, οι κεντρικές αρχές συμμετέχουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 2001/470/ΕΚ, της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις [3].

(18) Η Επιτροπή έχει την εξουσία να τροποποιεί τα παραρτήματα I, II και III σχετικά με τα δικαστήρια και τις διαδικασίες προσφυγής στη βάση των πληροφοριών που της διαβιβάζονται από το σχετικό κράτος μέλος.

(19) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης του Συμβουλίου 1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [4], οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων IV έως VII εγκρίνονται χρησιμοποιώντας τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 3 της συγκεκριμένης απόφασης.

(20) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί.

(21) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 τροποποιείται για να επιτρέψει στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σε διαφορές γονικής μέριμνας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού να αποφασίζει όσον αφορά τα θέματα διατροφής.

(22) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανακοίνωσαν ότι επιθυμούν να συμμετέχουν στην έγκριση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(23) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και κατά συνέπεια δεν δεσμεύεται από τον κανονισμό και δεν υπόκειται στην εφαρμογή του.

(24) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.

(25) Ο παρών κανονισμός τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδιαίτερα, επιδιώκει να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του παιδιού όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 24 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

[1] ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 37.

[2] ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1.

[3] ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

[4] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις αστικές διαδικασίες που αφορούν:

α) το διαζύγιο, το δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση γάμου

και

β) την ανάθεση, άσκηση, μεταβίβαση, περιορισμό ή παύση της γονικής μέριμνας.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε αστικές διαδικασίες που αφορούν:

α) θέματα διατροφής

και

β) μέτρα που λαμβάνονται σαν αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων που διαπράχθηκαν από παιδιά.

3. Άλλες διαδικασίες που αναγνωρίζονται επίσημα σε κράτος μέλος θεωρούνται ως ισοδύναμες με δικαστικές διαδικασίες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Ο όρος «δικαστήριο» καλύπτει όλες τις αρχές του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για τα ζητήματα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 1.

2. Ο όρος «κράτος μέλος» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη εξαιρουμένης της Δανίας.

3. Ο όρος «απόφαση» περιλαμβάνει κάθε απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, καθώς και κάθε απόφαση σχετικά με τη γονική μέριμνα, που εκδίδεται από δικαστήριο κράτους μέλους, ασχέτως ονομασίας της, όπως διαταγή, διάταξη ή απόφαση.

4. Ο όρος «κράτος μέλος προέλευσης» ορίζει το κράτος μέλος στο οποίο έχει εκδοθεί η προς εκτέλεση απόφαση.

5. Ο όρος «κράτος μέλος εκτέλεσης» ορίζει το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η εκτέλεση της απόφασης.

6. Ο όρος «γονική μέριμνα» ορίζει δικαιώματα και υποχρεώσεις που αναγνωρίζονται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με δικαστική απόφαση, απευθείας από το νόμο ή με ισχύουσα συμφωνία και αφορά το πρόσωπο ή την περιουσία του παιδιού. Ειδικότερα, ο όρος περιλαμβάνει το δικαίωμα επιμέλειας και το δικαίωμα επικοινωνίας.

7. Ο όρος «δικαιούχος γονικής μέριμνας» προσδιορίζει κάθε πρόσωπο που έχει τη γονική μέριμνα παιδιού.

8. Ο όρος «δικαίωμα επιμέλειας» περιλαμβάνει δικαιώματα και υποχρεώσεις που αφορούν τη μέριμνα για το πρόσωπο του παιδιού, και ειδικότερα το δικαίωμα λόγου στον καθορισμό του τόπου διαμονής του.

9. Ο όρος «δικαίωμα επικοινωνίας» περιλαμβάνει το δικαίωμα να μεταφέρει κάποιος το παιδί για ορισμένο χρονικό διάστημα σε τόπο άλλο από τον τόπο της συνήθους διαμονής του.

10. Ως «απαγωγή παιδιού» νοείται η μετακίνηση ή η κατακράτηση παιδιού:

α) εφόσον έγιναν κατά παραβίαση δικαιώματος επιμέλειας αναγνωρισμένου από απόφαση ή από το νόμο ή από συμφωνία που ισχύει σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή την κατακράτησή του·

και

β) το δικαίωμα αυτό ασκείτο πραγματικά, αποκλειστικά ή από κοινού με άλλους, κατά το χρόνο της μετακίνησης ή κατακράτησης ή θα είχε ασκηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο εάν δεν είχαν επισυμβεί τα γεγονότα αυτά.

Άρθρο 3

Δικαίωμα του παιδιού να διατηρεί επαφές με τους δύο γονείς

Το παιδί έχει δικαίωμα να διατηρεί τακτικά προσωπικές σχέσεις και απ' ευθείας επαφές με τους δύο γονείς του, εκτός εάν αυτό είναι αντίθετο προς το συμφέρον του.

Άρθρο 4

Δικαίωμα ακρόασης του παιδιού

Το παιδί έχει δικαίωμα ακρόασης για ζητήματα που αφορούν τη γονική μέριμνα σε συνάρτηση με την ηλικία και την ωριμότητά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός και ακύρωση γάμου

Άρθρο 5

Γενική δικαιοδοσία

1. Διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους:

α) στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται:

— η συνήθης διαμονή των συζύγων, ή

— η τελευταία συνήθης διαμονή των συζύγων στο μέτρο που ένας των συζύγων έχει ακόμα αυτή τη διαμονή, ή

— η συνήθης διαμονή του εναγομένου, ή

— σε περίπτωση κοινής αιτήσεως, η συνήθης διαμονή του ενός ή του άλλου των συζύγων, ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον ένα χρόνο αμέσως πριν την αγωγή, ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την κατάθεση της αγωγής και εάν είναι είτε υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους ή στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας έχει εκεί «domicile»·

β) της ιθαγένειας των δύο συζύγων ή, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, του «domicile» των δύο συζύγων.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «domicile» νοείται όπως στην έννομη τάξη του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας.

Άρθρο 6

Ανταγωγή

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η κύρια αγωγή βάσει του άρθρου 5 είναι αρμόδιο και για την ανταγωγή, στο μέτρο που αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο

Με την επιφύλαξη του άρθρου 5, το δικαστήριο του κράτους μέλους το οποίο εξέδωσε απόφαση επί του δικαστικού χωρισμού είναι εξίσου αρμόδιο για να μετατρέψει την απόφαση αυτή σε διαζύγιο, εφόσον το προβλέπει το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 8

Αποκλειστική δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 5 έως 7

Σύζυγος που:

α) έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους μέλους ή

β) είναι υπήκοος κράτους μέλους, ή, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, έχει «domicile» στην επικράτεια ενός εκ των δύο αυτών κρατών μελών,

μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνο δυνάμει των άρθρων 5 έως 7.

Άρθρο 9

Επικουρικές δικαιοδοτικές βάσεις

1. Εφόσον κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 5 έως 7, η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δίκαιο του κράτους αυτού.

2. Κάθε υπήκοος κράτους μέλους που έχει συνήθη διαμονή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μπορεί να επικαλείται, όπως οι ημεδαποί, τους κανόνες δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στο εν λόγω κράτος κατά εναγομένου που δεν έχει συνήθη διαμονή και δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους ή, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, δεν έχει «domicile» στην επικράτεια ενός εκ των δύο αυτών κρατών μελών.

Τμήμα 2

Γονική μέριμνα

Άρθρο 10

Γενική διεθνής δικαιοδοσία

1. Τα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα παιδιού το οποίο έχει συνήθη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος κατά τη στιγμή της άσκησης της προσφυγής.

2. Η παράγραφος 1 τελεί υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11, 12 και 21.

Άρθρο 11

Διεθνής δικαιοδοσία του κράτους μέλους της προηγούμενης διαμονής του παιδιού

1. Στην περίπτωση μεταβολής του τόπου διαμονής παιδιού, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της προηγούμενης διαμονής του παιδιού συνεχίζουν να έχουν δικαιοδοσία όταν:

α) υπάρχει απόφαση που έχει εκδοθεί από αυτά τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 10·

β) το παιδί διέμεινε στο κράτος μέλος της νέας διαμονής του για περίοδο μικρότερη των έξι μηνών πριν επιληφθεί το δικαστήριο·

καθώς και

γ) ένας από τους δικαιούχους γονικής μέριμνας συνεχίζει να διαμένει στο κράτος μέλος της προηγούμενης διαμονής το παιδιού.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εάν η νέα διαμονή του παιδιού έχει καταστεί συνήθης διαμονή του και αν ο δικαιούχος γονικής μέριμνας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο γ) έχει δεχτεί τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου η εμφάνιση δικαιούχου γονικής μέριμνας ενώπιον δικαστηρίου δεν θεωρείται από μόνη της ότι αποτελεί αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Άρθρο 12

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

1. Τα δικαστήρια κράτους μέλους που ασκούν δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 5 επί αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα επί του κοινού τέκνου των συζύγων:

α) εφόσον το παιδί έχει συνήθη διαμονή σε κάποιο κράτος μέλος·

β) τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων έχει τη γονική μέριμνα του τέκνου·

και

γ) η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων έχει γίνει δεκτή από τους συζύγους και συνάδει προς το ύψιστο συμφέρον του παιδιού.

2. Τα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν διεθνή δικαιοδοσία όταν:

α) όλοι οι δικαιούχοι γονικής μέριμνας έχουν δεχτεί τη δικαιοδοσία κατά τη στιγμή που ασκήθηκε η προσφυγή·

β) το παιδί έχει ουσιαστικό σύνδεσμο με το συγκεκριμένο κράτος μέλος, ιδιαίτερα δυνάμει του γεγονότος ότι ένας εκ των δικαιούχων γονικής μέριμνας έχει συνήθη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή το παιδί είναι υπήκοος αυτού του κράτους μέλους·

και

γ) η δικαιοδοσία εξυπηρετεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού.

3. Η διεθνής δικαιοδοσία που απονέμεται από τις παραγράφους 1 και 2 παύει:

α) μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου·

ή

β) στις περιπτώσεις όπου κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στο στοιχείο α) εκκρεμεί δίκη σχετική με τη γονική μέριμνα, μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση επί της εν λόγω δίκης·

ή

γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) μόλις περατωθεί η δίκη για άλλο λόγο.

4. Για τους σκοπούς του συγκεκριμένου άρθρου, η εμφάνιση δικαιούχου γονικής μέριμνας ενώπιον δικαστηρίου δεν θεωρείται από μόνη της ότι αποτελεί αποδοχή της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Άρθρο 13

Διεθνής δικαιοδοσία που θεμελιώνεται στην παρουσία του παιδιού

1. Όταν δεν μπορεί να διαπιστωθεί η συνήθης διαμονή του παιδιού και δεν θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία κράτους μέλους δυνάμει των άρθρων 11 ή 12, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το παιδί έχουν διεθνή δικαιοδοσία.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται εξίσου σε παιδιά πρόσφυγες ή παιδιά διεθνώς μετακινούμενα λόγω συρράξεων στη χώρα τους.

Άρθρο 14

Επικουρικές δικαιοδοτικές βάσεις

Εφόσον κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 10 έως 13 ή 21, η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δίκαιο του κράτους αυτού.

Άρθρο 15

Παραπομπή σε δικαστήριο καταλληλότερο να εκδικάσει την υπόθεση

1. Κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου γονικής μέριμνας, τα δικαστήρια κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις που εξυπηρετούν το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, να παραπέμψουν την υπόθεση στα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους το οποίο:

α) ήταν η προηγούμενη συνήθης διαμονή του παιδιού, ή

β) είναι ο τόπος της ιθαγένειας του παιδιού, ή

γ) είναι η συνήθης διαμονή δικαιούχου γονικής μέριμνας, ή

δ) είναι ο τόπος στον οποίο ευρίσκεται περιουσία του παιδιού.

Προς το σκοπό αυτό, τα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης αναστέλλουν τη διαδικασία και ορίζουν προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να επιληφθούν τα δικαστήρια αυτού του άλλου κράτους μέλους.

Τα δικαστήρια αυτού του άλλου κράτους μέλους μπορούν, εφόσον αυτό εξυπηρετεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού, να αποδεχτούν τη διεθνή δικαιοδοσία εντός μηνός από την παραπομπή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί πρώτο διαπιστώνει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του. Σε αντίθετη περίπτωση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί πρώτο ασκεί διεθνή δικαιοδοσία.

2. Τα δικαστήρια συνεργάζονται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, είτε άμεσα είτε μέσω των κεντρικών αρχών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 55.

Τμήμα 3

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 16

Επιλαμβανόμενο δικαστήριο

Ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

α) από της καταθέσεως στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο·

ή

β) εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Άρθρο 17

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας

Δικαστήριο κράτους μέλους διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του εφόσον επιλαμβάνεται υπόθεσης για την οποία δεν έχει δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού και για την οποία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 18

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος που έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο ασκείται η αγωγή δεν παρίσταται, το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την υπεράσπιση του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

2. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 εφαρμόζεται αντί των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο δυνάμει του ανωτέρω κανονισμού.

3. Όταν δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή σύμφωνα με την συγκεκριμένη σύμβαση.

Άρθρο 19

Εκκρεμοδικία και συναφείς αγωγές

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές για θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου μεταξύ των αυτών διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Εάν έχουν ασκηθεί αγωγές για θέματα γονικής μέριμνας έναντι του ίδιου παιδιού ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

3. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο, κάθε δικαστήριο που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ αυτού του δικαστηρίου.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο διάδικος που άσκησε τη σχετική αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα μπορεί να ασκήσει την αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

Άρθρο 20

Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα

1. Υπό την επιφύλαξη του κεφαλαίου III, σε επείγουσες περιπτώσεις, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζουν τα αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους να λαμβάνουν προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα σχετικά με πρόσωπα ή περιουσιακά στοιχεία που ευρίσκονται στο κράτος αυτό, τα οποία προβλέπονται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, έστω και αν το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διεθνή δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παύουν να ισχύουν όταν εκδοθεί απόφαση από τα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν επί της ουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΑΓΩΓΗ ΠΑΙΔΙΩΝ

Άρθρο 21

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Σε περιπτώσεις απαγωγής παιδιού, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή την κατακράτησή του συνεχίζουν να έχουν διεθνή δικαιοδοσία.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εάν το παιδί έχει αποκτήσει συνήθη διαμονή σε άλλο κράτος μέλος, και:

α) όλοι οι δικαιούχοι γονικής μέριμνας έχουν συγκατατεθεί στη μετακίνηση ή κατακράτηση·

ή

β) πληρούνται συνολικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) το παιδί έχει διαμείνει σε αυτό το άλλο κράτος μέλος για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους αφότου ο δικαιούχος της γονικής μέριμνας έλαβε ή όφειλε να έχει λάβει γνώση του τόπου στον οποίον ευρίσκεται το παιδί·

ii) εντός της περιόδου που αναφέρεται υπό i) δεν έχει υποβληθεί αίτηση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 1, ή έχει εκδοθεί απόφαση που δεν διατάσσει την επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 3, ή δεν έχει εκδοθεί απόφαση περί επιμέλειας ένα έτος μετά την προσφυγή στο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2·

και

iii) το παιδί έχει ενταχθεί στο νέο περιβάλλον του.

Άρθρο 22

Επιστροφή του παιδιού

1. Υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε άλλων διαθέσιμων νομικών μέσων, ο δικαιούχος επιμέλειας μπορεί να ζητήσει την επιστροφή απαχθέντος παιδιού στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει απαχθεί το παιδί, είτε άμεσα είτε μέσω άλλης κεντρικής αρχής.

2. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί, αφού λάβει αίτηση για την επιστροφή του σύμφωνα με την παράγραφο 1, οφείλει:

α) να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τον εντοπισμό του παιδιού·

και

β) να εξασφαλίσει ότι το παιδί θα επιστραφεί εντός μηνός από τον εντοπισμό του, εκτός αν εκκρεμεί αγωγή που έχει εγερθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί διαβιβάζει στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή κατακράτηση κάθε χρήσιμη πληροφορία και προβαίνει στις αρμόζουσες συστάσεις για να διευκολύνει την επιστροφή του παιδιού ή χορηγεί κάθε χρήσιμη πληροφορία και παραμένει σε επαφή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Η επιστροφή του παιδιού μπορεί να απορριφθεί μόνο με την υποβολή αίτησης στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί για τη λήψη ασφαλιστικού μέτρου εντός της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 23

Προσωρινό ασφαλιστικό μέτρο για τη μη επιστροφή του παιδιού

1. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί αποφασίζουν χωρίς καθυστέρηση για την εφαρμογή ασφαλιστικού μέτρου σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3.

Το παιδί δικαιούται ακρόασης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, εκτός αν αυτό δεν κρίνεται ενδεδειγμένο δεδομένης της ηλικίας ή του βαθμού ωριμότητάς του.

2. Τα δικαστήρια μπορούν να αποφασίσουν ως ασφαλιστικό μέτρο τη μη επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με την παράγραφο 1 μόνον εάν:

α) υπάρχει σοβαρός κίνδυνος η επιστροφή του παιδιού να το εκθέσει σε φυσική ή ψυχική δοκιμασία ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο να το περιαγάγει σε αφόρητη κατάσταση·

ή

β) το παιδί αντιτίθεται στην επιστροφή του και έχει ήδη την ηλικία και την ωριμότητα που υπαγορεύουν να ληφθεί υπόψη η γνώμη του.

3. Το μέτρο που λαμβάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 είναι προσωρινό. Τα δικαστήρια που εκδίδουν το συγκεκριμένο μέτρο μπορούν οποτεδήποτε να αποφασίσουν ότι παύει να ισχύει.

Το μέτρο που λαμβάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ακυρώνεται και αντικαθίσταται με απόφαση επιμέλειας που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 3.

Άρθρο 24

Απόφαση επιμέλειας

1. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί ενημερώνει την κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή κατακράτηση για οποιοδήποτε ασφαλιστικό μέτρο λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, εντός δύο εβδομάδων από τη λήψη του μέτρου, και διαβιβάζει κάθε χρήσιμη πληροφορία, ιδιαίτερα ακριβές αντίγραφο της ακρόασης του παιδιού, εφόσον υπάρχει.

2. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή κατακράτηση προσφεύγει στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους εντός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να επιδιώξει απόφαση επιμέλειας.

Οποιοσδήποτε δικαιούχος γονικής μέριμνας μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια για τον ίδιο σκοπό.

3. Το δικαστήριο στο οποίο ασκείται προσφυγή σύμφωνα με την παράγραφο 2 εκδίδει άνευ αργοπορίας απόφαση επιμέλειας.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας το δικαστήριο παραμένει σε επαφή, απευθείας ή μέσω των κεντρικών αρχών, με το δικαστήριο που έλαβε το ασφαλιστικό μέτρο για τη μη επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, με σκοπό τον έλεγχο της κατάστασης του παιδιού.

Το παιδί έχει το δικαίωμα ακρόασης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, εκτός αν αυτό αντενδείκνυται λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία ή το βαθμό ωριμότητάς του. Για το συγκεκριμένο σκοπό το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες που διαβιβάζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και, όπου χρειάζεται, χρησιμοποιεί τις διατάξεις περί συνεργασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001.

4. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή κατακράτηση ενημερώνει την κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το απαχθέν παιδί για την απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, και διαβιβάζει κάθε χρήσιμη πληροφορία διατυπώνοντας, εφόσον χρειάζεται, συστάσεις.

5. Απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 η οποία συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού και για την οποία έχει εκδοθεί βεβαίωση σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV, τμήμα 3, αναγνωρίζεται και εκτελείται χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία με αποκλειστικό σκοπό την επιστροφή του παιδιού.

Για τους σκοπούς της συγκεκριμένης παραγράφου η απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 είναι εκτελεστή υπό την επιφύλαξη προσφυγής.

Άρθρο 25

Τέλη και άλλα έξοδα

1. Η συνδρομή των κεντρικών αρχών παρέχεται ατελώς.

2. Τα δικαστήρια μπορούν να υποχρεώσουν τον απαγωγέα παιδιού να καταβάλει τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων, που συνεπάγεται ο εντοπισμός και η επιστροφή του παιδιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Τμήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 26

Αναγνώριση αποφάσεων

1. Απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης για τον καθορισμό του ποσού των εξόδων και δαπανών σε δίκες που διεξάγονται βάσει του παρόντος κανονισμού και για την εκτέλεση διαταγών ή εντολών πληρωμής των εν λόγω εξόδων και δαπανών.

Τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε κράτος μέλος καθώς και οι συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος όπου συνήφθησαν, αναγνωρίζονται και καθίστανται εκτελεστοί(-ά) υπό τους ίδιους όρους όπως και οι αποφάσεις.

2. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν επιδέχεται περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Υπό την επιφύλαξη του τμήματος 3 του παρόντος κεφαλαίου, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το τμήμα 2 του παρόντος κεφαλαίου, να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου που συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος 1 καθορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία αναγνώρισης ή μη αναγνώρισης.

4. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Λόγοι μη αναγνώρισης αποφάσεων που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου

Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν αναγνωρίζονται:

α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης·

β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

γ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνώρισης· ή

δ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης.

Άρθρο 28

Λόγοι μη αναγνώρισης αποφάσεων που αφορούν τη γονική μέριμνα

Απόφαση που αφορά τη γονική μέριμνα δεν αναγνωρίζεται:

α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης, λαμβάνοντας υπόψη το ύψιστο συμφέρον του παιδιού·

β) αν έχει εκδοθεί, εκτός περιπτώσεων κατεπείγοντος, χωρίς να δοθεί στο παιδί η ευκαιρία να ακουστεί, κατά παράβαση θεμελιωδών δικονομικών αρχών του κράτους μέλους αναγνώρισης·

γ) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο έγκαιρα και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο διάδικος έχει δεχτεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

δ) κατόπιν αιτήματος προσώπου που ισχυρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει τη γονική μέριμνά του, εάν η απόφαση έχει εκδοθεί χωρίς να δοθεί στο πρόσωπο αυτό η ευκαιρία να ακουστεί·

ε) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνώρισης·

ή

στ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα συνήθους διαμονής του παιδιού, εφόσον η μεταγενέστερη απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης.

Άρθρο 29

Απαγόρευση έρευνας της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προέλευσης

Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης των άρθρων 27 στοιχείο α) και 28 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 5 έως 9, 10 έως 14 και 21.

Άρθρο 30

Διαφορές του εφαρμοστέου δικαίου

Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν μπορούν να μην αναγνωρισθούν επειδή η νομοθεσία του κράτους μέλους αναγνώρισης δεν επιτρέπει διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου στη βάση των ιδίων γεγονότων.

Άρθρο 31

Μη αναθεώρηση επί της ουσίας

Η επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης αποκλείεται.

Άρθρο 32

Αναστολή της διαδικασίας

1. Το δικαστήριο κράτους μέλους, από το οποίο ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

2. Το ίδιο δικαστήριο κράτους μέλους από το οποίο ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία εάν στο κράτος προέλευσης η εκτέλεση έχει ανασταλεί λόγω άσκησης προσφυγής.

Τμήμα 2

Αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας

Άρθρο 33

Εκτελεστές αποφάσεις

1. Απόφαση που εκδόθηκε σε κράτος μέλος για την άσκηση της γονικής μέριμνας παιδιού, η οποία είναι εκτελεστή σ' αυτό το κράτος μέλος και έχει επιδοθεί, εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθεί εκεί εκτελεστή με αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου.

2. Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και στην Ουαλία, στη Σκωτία ή στην Βόρειο Ιρλανδία αφού προηγουμένως η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση, στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 34

Κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια

1. Η αίτηση για την κήρυξη εκτελεστότητας υποβάλλεται στο δικαστήριο που προβλέπεται στον κατάλογο του παραρτήματος I.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από τη συνήθη διαμονή του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τη συνήθη διαμονή του παιδιού το οποίο αφορά η αίτηση.

Εάν ουδείς από τους τόπους που μνημονεύονται στο πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να βρεθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο 35

Διαδικασία

1. Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν προβλέπει την επιλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίκλητο.

3. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 42 και 44.

Άρθρο 36

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει αμελλητί. Ο διάδικος, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, δεν έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

2. Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27, 28 και 29.

3. Η επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης αποκλείεται.

Άρθρο 37

Επίδοση ή κοινοποίηση της απόφασης

Η απόφαση επί της αιτήσεως επιδίδεται ή κοινοποιείται αμελλητί στον αιτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 38

Προσφυγή κατά της απόφασης εκτέλεσης

1. Κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με την αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή και από τους δύο διαδίκους.

2. Η προσφυγή ασκείται σε δικαστήριο που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ.

3. Η προσφυγή εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Εάν η προσφυγή ασκείται από τον αιτούντα την κήρυξη εκτελεστότητας, ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση θα κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου της προσφυγής. Εάν ο εν λόγω διάδικος δεν εμφανιστεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 18.

5. Η προσφυγή κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός μηνός από την επίδοσή της. Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής είναι δύο μήνες από την ημέρα που του έγινε η επίδοση προσωπικά, ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 39

Δικαστήριο προσφυγής και ένδικα μέσα

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής μπορούν να ασκηθούν μόνον οι αναφερόμενες στο παράρτημα ΙΙΙ διαδικασίες.

Άρθρο 40

Αναστολή της διαδικασίας

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται η προσφυγή σύμφωνα με τα άρθρα 38 ή 39, μπορεί, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να αναστείλει τη διαδικασία αν έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο ή αν η προθεσμία για την άσκησή του τρέχει. Στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

2. Εάν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε μορφή ένδικου μέσου διαθεσίμου στο κράτος μέλος προέλευσης θεωρείται ως τακτικό ένδικο μέσο για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

Άρθρο 41

Μερική εκτέλεση

1. Αν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

2. Ο αιτών μπορεί να ζητήσει μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 42

Έγγραφα

1. Ο διάδικος που επικαλείται ή αμφισβητεί την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας, οφείλει να προσκομίσει:

α) αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας

και

β) τη βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 44.

2. Επιπλέον, ο διάδικος που επικαλείται ή αμφισβητεί την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας, εφόσον πρόκειται για απόφαση ερήμην, οφείλει να προσκομίσει:

α) το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο

ή

β) οποιοδήποτε έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.

Άρθρο 43

Απουσία εγγράφων

1. Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1 στοιχείο β) ή παράγραφος 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μετάφρασης των εγγράφων. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που έχει αυτή την εξουσία σε ένα από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 44

Βεβαίωση που αφορά αποφάσεις που εκδίδονται σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας

Το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή του κράτους μέλους έκδοσης απόφασης εκδίδει, μετά από αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου μέρους, βεβαίωση χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα IV (αποφάσεις εκδιδόμενες επ' ευκαιρία γαμικών διαφορών) ή στο παράρτημα V (αποφάσεις για τη γονική μέριμνα).

Τμήμα 3

Εκτέλεση αποφάσεων που αφορούν το δικαίωμα επικοινωνίας και την επιστροφή του παιδιού

Άρθρο 45

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται όσον αφορά:

α) το δικαίωμα επικοινωνίας που αναγνωρίζεται σε έναν εκ των γονέων παιδιού

και

β) την επιστροφή παιδιού που απορρέει από απόφαση επιμέλειας που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 3.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν εμποδίζουν το δικαιούχο γονικής μέριμνας να επιδιώξει την αναγνώριση και εκτέλεση σύμφωνα με τις διατάξεις των τμημάτων 1 και 2 του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 46

Δικαίωμα επικοινωνίας

1. Το δικαίωμα επικοινωνίας που αναφέρεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, στοιχείο α) το οποίο χορηγείται με εκτελεστή απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος, αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία, εφόσον η απόφαση πληροί τις διαδικαστικές αξιώσεις και συνοδεύεται από βεβαίωση του κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει τη βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μόνο εφόσον:

α) η απόφαση δεν έχει εκδοθεί ερήμην·

και

β) έχει δοθεί στο παιδί η δυνατότητα ακρόασης, εκτός αν η ακρόαση αντενδείκνυται λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας ή του βαθμού ωριμότητάς του.

Η βεβαίωση εκδίδεται από το δικαστήριο προέλευσης μετά από αίτηση κατόχου δικαιώματος επικοινωνίας και χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος VI (βεβαίωση σχετικά με το δικαίωμα επικοινωνίας).

Η βεβαίωση συμπληρώνεται στη γλώσσα της απόφασης.

Άρθρο 47

Επιστροφή του παιδιού

1. Η επιστροφή παιδιού που αναφέρεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, στοιχείο β) που απορρέει από εκτελεστή απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία, εφόσον η απόφαση πληροί τις διαδικαστικές προϋποθέσεις και συνοδεύεται από βεβαίωση του κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει τη βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μόνον εφόσον έχει παρασχεθεί στο παιδί η δυνατότητα ακρόασης, εκτός αν η ακρόαση αντενδείκνυται δεδομένης της ηλικίας ή του βαθμού ωριμότητάς του.

3. Το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει τη βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αυτεπαγγέλτως και χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος VII (βεβαίωση σχετικά με την επιστροφή).

Η βεβαίωση συμπληρώνεται στη γλώσσα της απόφασης.

Άρθρο 48

Προσφυγή

Δεν προβλέπεται προσφυγή κατά της έκδοσης βεβαίωσης σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 1 ή το άρθρο 47, παράγραφος 1.

Άρθρο 49

Έγγραφα

1. Ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση απόφασης οφείλει να προσκομίσει:

α) αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

και

β) τη βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 46, παράγραφος 1 ή στο άρθρο 47, παράγραφος 1.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 46, παράγραφος 1, συνοδεύεται, εφόσον απαιτείται, από μετάφραση του σημείου της 10 σχετικά με τους διακανονισμούς για την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας.

Η μετάφραση γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα γίνεται ρητά δεκτή από το κράτος μέλος εκτέλεσης. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που έχει σχετικό δικαίωμα σε ένα από τα κράτη μέλη.

Δεν απαιτείται μετάφραση της βεβαίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 47, παράγραφος 1.

Τμήμα 4

Λοιπές διατάξεις

Άρθρο 50

Διαδικασία εκτέλεσης

Η διαδικασία εκτέλεσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 51

Πρακτικοί διακανονισμοί για την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας

1. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορούν να προβούν σε πρακτικούς διακανονισμούς για τη διοργάνωση της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας, εφόσον δεν έχουν γίνει οι απαραίτητοι διακανονισμοί στην απόφαση του κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης και υπό τον όρο ότι τηρούνται τα ουσιαστικά στοιχεία αυτής της απόφασης.

2. Οι πρακτικοί διακανονισμοί σύμφωνα με την παράγραφο 1 παύουν να ισχύουν με μεταγενέστερη απόφαση των δικαστηρίων του κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης.

Άρθρο 52

Δικαστική αρωγή

Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί στο κράτος μέλος προέλευσης εν όλω ή εν μέρει δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες, απολαύει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 26, 33 και 51, της ευμενέστερης μεταχείρισης ή της ευρύτερης απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες, που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 53

Εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι:

α) δεν έχει συνήθη διαμονή στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση· ή

β) είναι αλλοδαπός ή, όταν η εκτέλεση ζητείται στο Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία, δεν έχει σε κανένα από αυτά τα κράτη μέλη «domicile».

Άρθρο 54

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 42, 43 και 49, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το έγγραφο διορισμού αντικλήτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Άρθρο 55

Διορισμός

Κάθε κράτος μέλος διορίζει μια κεντρική αρχή η οποία έχει ως καθήκον να παρέχει τη συνδρομή της στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Πέραν της κεντρικής αρχής που διορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, το κράτος μέλος στο οποίο εφαρμόζονται σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που αφορούν θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να διορίσει μια αρχή για κάθε εδαφική ενότητα και να προσδιορίσει την δωσιδικία της. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι ανακοινώσεις μπορούν να απευθύνονται είτε απευθείας στην κατά τόπο αρμόδια αρχή είτε στην κεντρική αρχή η οποία αναλαμβάνει να τις διαβιβάσει στην κατά τόπο αρμόδια αρχή και ενημερώνει τον αποστολέα.

Άρθρο 56

Γενικά καθήκοντα

Οι κεντρικές αρχές καθιερώνουν ένα σύστημα ενημέρωσης σχετικά με τις εθνικές νομοθεσίες και διαδικασίες και λαμβάνουν μέτρα για να βελτιώσουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και να ενισχύσουν την συνεργασία τους, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης διασυνοριακών μηχανισμών μεσολάβησης.

Προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιείται το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε από την απόφαση αριθ. 2001/470/ΕΚ.

Άρθρο 57

Συνεργασία σε ειδικές υποθέσεις

Οι κεντρικές αρχές συνεργάζονται στο πλαίσιο ειδικών υποθέσεων, ιδιαίτερα με σκοπό να εξασφαλίσουν την πραγματική άσκηση της γονικής μέριμνας σε σχέση με κάποιο παιδί. Προς το σκοπό αυτό, ενεργώντας απευθείας ή μέσω δημοσίων αρχών ή άλλων οργανισμών σύμφωνα με τη νομοθεσία τους:

α) ανταλλάσσουν πληροφορίες:

i) για την κατάσταση του παιδιού,

ii) για εκκρεμούσες διαδικασίες ή

iii) για ληφθείσες αποφάσεις σχετικά με το παιδί·

β) προβαίνουν σε συστάσεις, ιδιαίτερα με σκοπό να συντονίσουν ασφαλιστικό μέτρο που έχει ληφθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το παιδί με απόφαση που έχει ληφθεί στο κράτος μέλος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια να αποφανθούν επί της ουσίας·

γ) λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον εντοπισμό και την επιστροφή του παιδιού, συμπεριλαμβανομένης της έγερσης αγωγής προς το σκοπό αυτό σύμφωνα με τα άρθρα 22 ως 24·

δ) παρέχουν πληροφορίες και βοήθεια στους δικαιούχους γονικής μέριμνας που επιδιώκουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στην επικράτειά τους, ιδιαίτερα όσον αφορά το δικαίωμα επικοινωνίας και την επιστροφή του παιδιού·

ε) υποστηρίζουν την επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων, ιδιαίτερα για τους σκοπούς της παραπομπής μιας υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 15 ή της λήψης απόφασης σε υποθέσεις απαγωγής παιδιού σύμφωνα με τα άρθρα 22 ως 24·

και

στ) προωθούν την σύναψη συμφωνίας μεταξύ των δικαιούχων γονικής μέριμνας προσφεύγοντας στην μεσολάβηση ή σε άλλα μέσα και διοργανώνουν προς το σκοπό αυτό διασυνοριακή συνεργασία.

Άρθρο 58

Μέθοδος εργασίας

1. Ο δικαιούχος γονικής μέριμνας μπορεί να υποβάλλει αίτηση συνδρομής στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του ή στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του ή ευρίσκεται. Εάν η αίτηση συνδρομής παραπέμπει σε απόφαση που έχει εκδοθεί κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ο δικαιούχος γονικής μέριμνας επισυνάπτει στην αίτηση τις σχετικές βεβαιώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 44, 46, παράγραφος 1 ή 47, παράγραφος 1.

2. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή την επίσημη γλώσσα/επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλην της δικής του που μπορεί να αποδεχτεί για ανακοινώσεις στις κεντρικές αρχές.

3. Η συνδρομή των κεντρικών αρχών σύμφωνα με το άρθρο 57 παρέχεται ατελώς.

4. Κάθε κεντρική αρχή αναλαμβάνει τα έξοδά της.

Άρθρο 59

Συνεδριάσεις

Η Επιτροπή συγκαλεί συνεδριάσεις των κεντρικών αρχών, χρησιμοποιώντας το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε από την απόφαση αριθ. 2001/470/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑ ΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 60

Σχέση με άλλα νομικά μέσα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 63 και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, για τα κράτη μέλη, τις κατά την έναρξη ισχύος του υφιστάμενες συμβάσεις, οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών και αφορούν θέματα τα οποία διέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. α) Η Σουηδία και η Φινλανδία δύνανται να δηλώσουν ότι ισχύει, εν όλω ή εν μέρει, στις μεταξύ των σχέσεις η σύμβαση της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Ισλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας, η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, καθώς και το τελικό πρωτόκολλο αυτής, αντί των κανόνων του παρόντος κανονισμού. Οι δηλώσεις αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ως παράρτημα του κανονισμού. Αυτά τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ανά πάσα στιγμή ότι τις ανακαλούν εν όλω ή εν μέρει.

β) Η αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων λόγω ιθαγενείας μεταξύ των πολιτών της Ένωσης τηρείται.

γ) Οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας σε κάθε μελλοντική συμφωνία που θα συναφθεί μεταξύ των αναφερομένων στο στοιχείο α) κρατών μελών και θα αφορά θέματα ρυθμιζόμενα στον παρόντα κανονισμό, ευθυγραμμίζονται με τα προβλεπόμενα στον παρόντα κανονισμό.

δ) Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα από τα σκανδιναβικά κράτη που έχει προβεί στη δήλωση του στοιχείου α), στα πλαίσια δωσιδικίας που αντιστοιχεί σε περίπτωση που προβλέπεται στα κεφάλαια II και III του παρόντος κανονισμού, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο κεφάλαιο IV του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

α) αντίγραφο των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και γ), καθώς και των ομοιόμορφων νόμων που τις θέτουν σε ισχύ·

β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των ανωτέρω συμφωνιών ή ομοιόμορφων νόμων.

Άρθρο 61

Σχέση με ορισμένες πολυμερείς συμβάσεις

Στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του, ο παρών κανονισμός υπερισχύει των ακόλουθων συμβάσεων, στο βαθμό που αφορούν θέματα διεπόμενα από αυτόν:

α) σύμβαση της Χάγης, της 5ης Οκτωβρίου 1961, σχετικά με την αρμοδιότητα των αρχών και το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά την προστασία των ανηλίκων,

β) σύμβαση του Λουξεμβούργου, της 8ης Σεπτεμβρίου 1967, για την αναγνώριση αποφάσεων που αφορούν το κύρος γάμων,

γ) σύμβαση της Χάγης, της 1ης Ιουνίου 1970, για την αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου και δικαστικού χωρισμού,

δ) ευρωπαϊκή σύμβαση, της 20ής Μαΐου 1980, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα επιμέλειας των τέκνων και για την αποκατάσταση της επιμέλειάς τους,

ε) σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών,

και

στ) σύμβαση της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1996 για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, εκτέλεση και συνεργασία όσον αφορά τη γονική μέριμνα και μέτρα για την προστασία των παιδιών.

Άρθρο 62

Συνθήκες με την Αγία Έδρα

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη διεθνή συμφωνία (Concordat) μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Πορτογαλίας, που υπεγράφη στην πόλη του Βατικανού στις 7 Μαΐου 1940.

2. Κάθε απόφαση σχετικά με ελαττωματικό γάμο η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της συμφωνίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη υπό τους όρους του κεφαλαίου IV, τμήμα 1.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στις ακόλουθες διεθνείς συμφωνίες (Concordats) με την Αγία Έδρα:

α) Συνθήκη του Λατερανού (Concordato lateranense) της 11ης Φεβρουαρίου 1929 μεταξύ της Ιταλίας και της Αγίας Έδρας, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία και το πρόσθετο πρωτόκολλό της που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Φεβρουαρίου 1984·

β) συμφωνία μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Ισπανίας περί νομικών υποθέσεων, της 3ης Ιανουαρίου 1979.

4. Η αναγνώριση των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 μπορεί να υπόκειται στην Ιταλία και στην Ισπανία στις ίδιες διαδικασίες και στους ίδιους ελέγχους που ισχύουν για τις αποφάσεις των εκκλησιαστικών δικαστηρίων, οι οποίες εκδίδονται σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες που συνάπτονται με την Αγία Έδρα και αναφέρονται στη παράγραφο 3.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

α) αντίγραφο των συνθηκών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3·

β) τυχόν καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συνθηκών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που συντάσσονται και στους δικαστικούς συμβιβασμούς που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης, μετά την έναρξη ισχύος του σύμφωνα με το άρθρο 71.

2. Αποφάσεις που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από αυτήν την ημερομηνία αλλά μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 του Συμβουλίου αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV του παρόντος κανονισμού, αν η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώθηκε σε κανόνες σύμφωνους με τις διατάξεις των κεφαλαίων II ή III του παρόντος κανονισμού ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 ή σύμβασης η οποία, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους μέλους προέλευσης και του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

3. Αποφάσεις που εκδίδονται πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV του παρόντος κανονισμού στο βαθμό που πρόκειται για απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου ή για απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα των κοινών τέκνων που εκδίδεται επ' ευκαιρία αυτών των γαμικών διαφορών.

4. Αποφάσεις που εκδίδονται πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού αλλά μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV του παρόντος κανονισμού στο βαθμό που πρόκειται για απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου ή για απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα των κοινών τέκνων που εκδίδεται επ' ευκαιρία αυτών των γαμικών διαφορών και η διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σε κανόνες σύμφωνους με τις διατάξεις των κεφαλαίων II ή III του παρόντος κανονισμού ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 ή σύμβασης η οποία, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους μέλους προέλευσης και του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 64

Κράτη μέλη με δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου

Στα κράτη μέλη όπου εφαρμόζονται σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που αφορούν τα θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό:

α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο οικείο κράτος μέλος αφορά τη συνήθη διαμονή σε μια εδαφική ενότητα·

β) κάθε αναφορά στην ιθαγένεια ή, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, στο «domicile», αφορά την εδαφική ενότητα που ορίζεται από το δίκαιο του οικείου κράτους·

γ) κάθε αναφορά στην αρχή κράτους μέλους αναφέρεται στην αρχή μιας εδαφικής ενότητας που ανήκει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·

δ) κάθε αναφορά στους κανόνες του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης αφορά τους κανόνες της εδαφικής ενότητας στην οποία γίνεται επίκληση της διεθνούς δικαιοδοσίας, της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης.

Άρθρο 65

Πληροφορίες για τις κεντρικές αρχές και γλώσσες

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή εντός προθεσμίας τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού:

α) τα ονόματα, διευθύνσεις και μέσα επικοινωνίας όσον αφορά τις κεντρικές αρχές που διορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 55·

β) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για ανακοινώσεις προς τις κεντρικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 58, παράγραφος 2·

και

γ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη βεβαίωση που αφορά το δικαίωμα επικοινωνίας σύμφωνα με το άρθρο 49, παράγραφος 2.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε τροποποίηση των συγκεκριμένων πληροφοριών.

Η Επιτροπή θέτει αυτές τις πληροφορίες στη διάθεση του κοινού.

Άρθρο 66

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II και III

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα που τροποποιούν τους καταλόγους των δικαστηρίων και των ενδίκων μέσων που παρατίθενται στα παραρτήματα I έως III.

Η Επιτροπή προσαρμόζει τα παραρτήματα αναλόγως.

Άρθρο 67

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων IV έως VII

Κάθε τροποποίηση των εντύπων που παρατίθενται στα παραρτήματα IV έως VII αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 68, παράγραφος 2.

Άρθρο 68

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπροσώπους της Επιτροπής.

2. Όταν γίνεται παραπομπή σε αυτήν την παράγραφο εφαρμόζεται η συμβουλευτική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3.

3. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 69

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1347/2000

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 καταργείται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 71.

2. Κάθε παραπομπή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 του Συμβουλίου νοείται ως παραπομπή στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα VIII.

Άρθρο 70

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 αντικαθίσταται με το ακόλουθο κείμενο:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου στον οποίο ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για αγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικά με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται αποκλειστικά στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων ή, εφόσον πρόκειται για αγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικά με τη γονική μέριμνα, ενώπιον του δικαστηρίου που σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. . . . του Συμβουλίου (για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας) (*), έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής

(*) ΕΕ L . . .»

Άρθρο 71

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 2003.

Ο κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2004, εκτός από το άρθρο 65, που εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Οι αιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 26 και 33 υποβάλλονται στα ακόλουθα δικαστήρια:

— στο Βέλγιο, στο «tribunal de première instance»/«rechtbank van eerste aanleg»/«erstinstanzliches Gericht»,

— στη Γερμανία:

  — στην περιφέρεια του «Kammergericht» (Βερολίνο), στο «Familiengericht Pankow/Weißensee»,

  — στις περιφέρειες των υπολοίπων «Oberlandesgerichte» στο «Familiengericht» που βρίσκεται στην έδρα του αντίστοιχου «Oberlandesgericht»

— στην Ελλάδα, στο «Μονομελές Πρωτοδικείο»,

— στην Ισπανία, στο «Juzgado de Primera Instancia»,

— στη Γαλλία, στον πρόεδρο του «tribunal de grande instance»,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στην Ιταλία, στο «Corte d'apello»,

— στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του «Tribunal d'arrondissement»,

— στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του «arrondissementsrechtbank»,

— στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,

— στην Πορτογαλία, στο «Tribunal de Comarca» ή το «Tribunal de Familia»,

— στη Φινλανδία, στο «käräjäoikeus»/«tingsrätt»,

— στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

  α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο «High Court of Justice»·

  β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»·

  γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice»·

  δ) στο Γιβραλτάρ, στο «Supreme Court».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Η προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 38 ασκείται στα ακόλουθα δικαστήρια:

— στο Βέλγιο:

  α) ο αιτών την κήρυξη εκτελεστότητας μπορεί να προσφύγει στο «cour d'appel» ή στο «hof van beroep»·

  β) ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση μπορεί να προσφύγει στο «tribunal de première instance»/«rechtbank van eerste aanleg»/«erstinstanzliches Gericht»,

— στη Γερμανία, στο «Oberlandesgericht»,

— στην Ελλάδα, στο «Εφετείο»,

— στην Ισπανία, στο «Audiencia Provincial»,

— στη Γαλλία, στο «Cour d'appel»,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στην Ιταλία, στο «Corte d'appello»,

— στο Λουξεμβούργο, στο «Cour d'appel»,

— στις Κάτω Χώρες:

α) αν ο αιτών ή ο εναγόμενος που εμφανίστηκε στο δικαστήριο ασκήσει την προσφυγή: στο «gerechtshof»·

β) αν ο εναγόμενος στον οποίο επετράπη να μην εμφανισθεί στο δικαστήριο ασκήσει προσφυγή: στο «arrondissements-rechtbank»,

— στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,

— στην Πορτογαλία, στο «Tribunal da Relação»,

— στη Φινλανδία, στο «hovioikeus»/«hovrätt»,

— στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και Ουαλία, στο «High Court of Justice»·

β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»·

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice»·

δ) στο Γιβραλτάρ, στο «Court of Appeal».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Οι προσφυγές που προβλέπονται στο άρθρο 39 μπορούν να ασκηθούν μόνο με:

— στο Βέλγιο, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο και Κάτω Χώρες, αναίρεση,

— στη Γερμανία, «Rechtsbeschwerde»,

— στην Ιρλανδία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο «Supreme Court»,

— στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,

— στην Πορτογαλία, «recurso restrito à matéria de direito»,

— στη Φινλανδία, προσφυγή στο «korkein oikeus»/«högsta domstolen»,

— στη Σουηδία, προσφυγή στο «Högsta domstolen»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο, με μία μόνον περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Βεβαίωση αναφερόμενη στο άρθρο 44 σχετικά με αποφάσεις που εκδίδονται σε γαμικές διαφορές

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εξέδωσε τη βεβαίωση
   - 2.1. Όνομα
   - 2.2. Διεύθυνση
   - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Στοιχεία γάμου
   - 3.1. Στοιχεία της συζύγου
     - 3.1.1. Πλήρες όνομα
     - 3.1.2. Χώρα και τόπος γέννησης
     - 3.1.3. Ημερομηνία γέννησης
   - 3.2. Στοιχεία του συζύγου
     - 3.2.1. Πλήρες όνομα
     - 3.2.2. Χώρα και τόπος γέννησης
     - 3.2.3. Ημερομηνία γέννησης
   - 3.3. Χώρα, τόπος (όπου υπάρχει) και ημερομηνία γάμου
     - 3.3.1. Χώρα γάμου
     - 3.3.2. Τόπος γάμου (όπου υπάρχει)
     - 3.3.3. Ημερομηνία γάμου
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
   - 4.1. Όνομα του δικαστηρίου
   - 4.2. Τόπος του δικαστηρίου
5. Απόφαση
   - 5.1. Ημερομηνία
   - 5.2. Αριθμός αναφοράς
   - 5.3. Είδος απόφασης
     - 5.3.1. Διαζύγιο
     - 5.3.2. Ακύρωση γάμου
     - 5.3.3. Δικαστικός χωρισμός
   - 5.4. Η απόφαση εκδόθηκε ερήμην;
     - 5.4.1. όχι
     - 5.4.2. ναι [1]
6. Ονόματα διαδίκων στους οποίους χορηγήθηκε δικαστική αρωγή
7. Η απόφαση υπόκειται σε αναίρεση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης;
   - 7.1. Όχι
   - 7.2. Ναι
8. Ημερομηνία έναρξης ισχύος στο κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση
   - 8.1. Διαζύγιο
   - 8.2. Δικαστικός χωρισμός

Έγινε . . ., ημερομηνία . . . Υπογραφή και/ή σφραγίδα

---

[1] Πρέπει να επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Βεβαίωση αναφερόμενη στο άρθρο 44 σχετικά με αποφάσεις περί γονικής μέριμνας

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εξέδωσε τη βεβαίωση
   - 2.1. Όνομα
   - 2.2. Διεύθυνση
   - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Δικαιούχος γονικής μέριμνας
   - 3.1. Μητέρα
     - 3.1.1. Πλήρες όνομα
     - 3.1.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
   - 3.2. Πατέρας
     - 3.2.1. Πλήρες όνομα
     - 3.2.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
   - 3.3. Λοιποί
     - 3.3.1. Πλήρες όνομα
     - 3.3.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
   - 4.1. Όνομα του δικαστηρίου
   - 4.2. Τόπος του δικαστηρίου
5. Απόφαση
   - 5.1. Ημερομηνία
   - 5.2. Αριθμός αναφοράς
   - 5.3. Η απόφαση εκδόθηκε ερήμην;
     - 5.3.1. Όχι
     - 5.3.2. Ναι [1]
6. Παιδιά που καλύπτονται από την απόφαση [2]
   - 6.1. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.2. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.3. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.4. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
7. Ονόματα διαδίκων στους οποίους χορηγήθηκε δικαστική αρωγή
8. Βεβαίωση εκτελεστότητας και υπηρεσία
   - 8.1. Η απόφαση είναι εκτελεστή σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης;
     - 8.1.1. Ναι
     - 8.1.2. Όχι
   - 8.2. Η απόφαση επιδόθηκε στον αντίδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση;
     - 8.2.1. Ναι
       - 8.2.1.1. Πλήρες όνομα του αντιδίκου
       - 8.2.1.2. Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης
     - 8.2.2. Όχι

Έγινε . . ., ημερομηνία . . . Υπογραφή και/ή σφραγίδα

---

[1] Πρέπει να προσκομίζονται τα έγγραφα που αναφέρονται στο 42, παράγραφος 2.

[2] Εάν καλύπτονται περισσότερα των τεσσάρων παιδιών, χρησιμοποιείστε δεύτερο έντυπο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Βεβαίωση αναφερόμενη στο άρθρο 46, παράγραφος 1 σχετικά με αποφάσεις για το δικαίωμα επικοινωνίας

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εξέδωσε τη βεβαίωση
   - 2.1. Όνομα
   - 2.2. Διεύθυνση
   - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Γονείς
   - 3.1. Μητέρα
     - 3.1.1. Πλήρες όνομα
     - 3.1.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
   - 3.2. Πατέρας
     - 3.2.1. Πλήρες όνομα
     - 3.2.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
   - 4.1. Όνομα του δικαστηρίου
   - 4.2. Τόπος του δικαστηρίου
5. Απόφαση
   - 5.1. Ημερομηνία
   - 5.2. Αριθμός αναφοράς
6. Παιδιά που καλύπτονται από την απόφαση [1]
   - 6.1. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.2. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.3. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.4. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
7. Η απόφαση είναι εκτελεστή σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης ☐
8. Η απόφαση έχει εκδοθεί ερήμην ☐
9. Έχει χορηγηθεί στο παιδί η δυνατότητα ακρόασης, εκτός αν αυτό αντενδείκνυται δεδομένης της ηλικίας και του βαθμού ωριμότητάς του ☐
10. Διακανονισμοί για την άσκηση των δικαιωμάτων επικοινωνίας
    - 10.1. Ημερομηνία
    - 10.2. Τόπος
    - 10.3. Ειδικές υποχρεώσεις των δικαιούχων γονικής μέριμνας να παραλαμβάνουν και να επιστρέφουν το παιδί
      - 10.3.1. Ευθύνη για τα έξοδα μεταφοράς
      - 10.3.2. Λοιπά
    - 10.4. Περιορισμοί που συνδέονται με την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας
11. Ονόματα διαδίκων στους οποίους χορηγήθηκε δικαστική αρωγή

Έγινε . . ., ημερομηνία . . . Υπογραφή και/ή σφραγίδα

---

[1] Εάν καλύπτονται περισσότερα των τεσσάρων παιδιών, χρησιμοποιείστε δεύτερο έντυπο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Βεβαίωση αναφερόμενη στο άρθρο 47, παράγραφος 1 σχετικά με την επιστροφή

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή έκδοσης της βεβαίωσης
   - 2.1. Όνομα
   - 2.2. Διεύθυνση
   - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Δικαιούχοι γονικής μέριμνας
   - 3.1. Μητέρα
     - 3.1.1. Πλήρες όνομα
     - 3.1.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
   - 3.2. Πατέρας
     - 3.2.1. Πλήρες όνομα
     - 3.2.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
   - 3.3. Λοιποί
     - 3.3.1. Πλήρες όνομα
     - 3.3.2. Ημερομηνία και τόπος γέννησης
4. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση
   - 4.1. Όνομα του δικαστηρίου
   - 4.2. Τόπος του δικαστηρίου
5. Απόφαση
   - 5.1. Ημερομηνία
   - 5.2. Αριθμός αναφοράς
6. Παιδιά που καλύπτονται από την απόφαση [1]
   - 6.1. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.2. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.3. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
   - 6.4. Πλήρες όνομα και ημερομηνία γέννησης
7. Δόθηκε στο παιδί η ευκαιρία ακρόασης, εκτός αν αυτό αντενδείκνυται δεδομένης της ηλικίας και του βαθμού ωριμότητάς του ☐
8. Η απόφαση συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού ☐
9. Άτομο που έχει την επιμέλεια του παιδιού
10. Ονόματα διαδίκων στους οποίους χορηγήθηκε δικαστική αρωγή

Έγινε . . ., ημερομηνία . . . Υπογραφή και/ή σφραγίδα

---

[1] Εάν καλύπτονται περισσότερα των τεσσάρων παιδιών, χρησιμοποιείστε δεύτερο έντυπο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Συγκριτικός πίνακας με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000

Καταργούμενα άρθρα	Αντίστοιχα άρθρα του νέου κειμένου
1	1, 2
2	5
3	12
4	
5	6
6	7
7	8
8	9
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 26
14	26
15	27, 28
16	
17	29
18	30
19	31
20	32
21	33
22	26, 34
23	35
24	36
25	37
26	38
27	39
28	40
29	41
30	52
31	53
32	42
33	44
34	43
35	54
36	62
37	63
38	
39	
40	64
41	66
42	65
43	
44	67
45	68
46	69
Παράρτημα I	Παράρτημα I
Παράρτημα II	Παράρτημα II
Παράρτημα III	Παράρτημα III
Παράρτημα IV	Παράρτημα IV
Παράρτημα V	Παράρτημα V

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων όσον αφορά ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα

(2002/C 203 E/28)

COM(2002) 224 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 26,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2505/96 [1], το Συμβούλιο προέβη στο άνοιγμα κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα. Κρίνεται σκόπιμο να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την κάλυψη των αναγκών εφοδιασμού της Κοινότητας όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα υπό τους ευνοϊκότερους κατά το δυνατόν όρους. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να ανοιχθούν κοινοτικές δασμολογικές ποσοστώσεις με μειωμένο ή μηδενικό δασμό για τις αναγκαίες ποσότητες, να αυξηθούν οι ποσότητες και να παραταθεί η ισχύς ορισμένων υφιστάμενων δασμολογικών ποσοστώσεων, χωρίς να διαταραχθεί η ισορροπία των αγορών των εν λόγω προϊόντων.

(2) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2505/96 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την ποσοστωτική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 30 Ιουνίου 2002, το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 τροποποιείται ως εξής:

— ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης με αύξοντα αριθμό 09.2935, μεταβάλλεται σε 80 000 τόνους.

Άρθρο 2

Για την ποσοστωτική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002, το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 τροποποιείται ως εξής:

— ο όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης με αύξοντα αριθμό 09.2799, μεταβάλλεται σε 50 000 τόνους,

— όγκος της δασμολογικής ποσόστωσης με αύξοντα αριθμό 09.2950, μεταβάλλεται σε 6 500 τόνους.

Άρθρο 3

Οι δασμολογικές ποσοστώσεις που αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθενται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96, με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2002.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ L 345 της 31.12.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2559/2001 (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 5).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή εμπορευμάτων	Όγκος των ποσοστώσεων	Ποσοστωτικός δασμός (%)	Ποσοστωτική περίοδος
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Διχλωρο-3-αιθυλο-6-νιτροφαινόλη, σε μορφή σκόνης	43 τόνοι	0	1.7.-31.12.2002
09.2890	ex 4819 40 00	10	Σακουλάκι από χαρτί τυπωμένο με διαστάσεις 139 × 303 mm (± 5 mm), που προορίζεται για τη συσκευασία καλαμποκιού πρός διόγκωση σε φούρνο μικροκυμάτων (α)	33 000 000 μονάδες	0	1.7.-31.12.2002
09.2902	ex 8540 11 15	91	Έγχρωμη σωληνωτή καθοδική λυχνία για επίπεδη οθόνη με λόγο πλάτους/μήκους οθόνης 4/3, με διαγώνιο οθόνης 59 cm ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 61 cm και με ακτίνα καμπυλότητας της οθόνης 50 m ή περισσότερο	13 000 μονάδες	7	1.7.-31.12.2002
09.2904	ex 8540 11 19	95	Έγχρωμη σωληνωτή καθοδική λυχνία για επίπεδη οθόνη με λόγο πλάτους/μήκους οθόνης 4/3, με διαγώνιο οθόνης 79 cm ή περισσότερο αλλά που δεν υπερβαίνει τα 81 cm και με ακτίνα καμπυλότητας της οθόνης 50 m ή περισσότερο	3 600 μονάδες	0	1.7.-31.12.2002
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Πληκτρολόγια, — που αποτελούνται από στρώμα σιλικόνης και πολυκαρβονικό στο πάνω μέρος ή — εξ ολοκλήρου, από σιλικόνη ή πολυκαρβονικό, συμπεριλαμβανομένων και των τυπωμένων πλήκτρων, προοριζόμενα για την κατασκευή ή επισκευή κινητών ραδιοτηλεφωνικών συσκευών της διάκρισης 8525 20 91 (α)	10 000 000 μονάδες	0	1.7.-31.12.2002
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Χλωρο-3-υδροξυ-2',4'-διμεθοξυ-2-ναφθανιλίδιο	8 τόνοι	0	1.7.-31.12.2002

(α) Ο έλεγχος της χρησιμοποίησης για αυτόν τον ειδικό προορισμό πραγματοποιείται με την εφαρμογή των σχετικών κοινοτικών διατάξεων που ισχύουν.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης

(2002/C 203 E/29)

COM(2002) 226 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 6 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [1] (βασικός κανονισμός) και, ιδίως, το άρθρο 9 και το άρθρο 11 παράγραφος 2,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα εξής:

Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 648/96 της 28ης Μαρτίου 1996 [2], το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων και άλλων δικύκλων (μεταξύ άλλων και τρίκυκλων για διανομές), όχι μηχανοκίνητα, που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 8712 00 10, 8712 00 30 και 8712 00 80, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης.

(2) Μετά τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την επικείμενη λήξη των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης [3], η Επιτροπή έλαβε αίτηση επανεξέτασης των εν λόγω μέτρων, στις 12 Ιανουαρίου 2001, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

(3) Η αίτηση υποβλήθηκε από την Ένωση Ευρωπαίων Κατασκευαστών Ποδηλάτων («ΕΕΚΠ») για λογαριασμό των παραγωγών που αντιπροσωπεύουν σημαντικό τμήμα του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής.

(4) Η αίτηση περιελάμβανε εκ πρώτης όψεως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι η λήξη των μέτρων είναι πιθανό να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ζημιογόνου ντάμπινγκ, τα οποία θεωρήθηκαν επαρκή για να δικαιολογήσουν την έναρξη επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων.

(5) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [4], άρχισε, στις 11 Απριλίου 2001, επανεξέταση ενόψει της λήξης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ποδηλάτων, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης.

(6) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα τους παραγωγούς/εξαγωγείς που ήταν γνωστό ότι ενδιαφέρονταν, τους εκπροσώπους της εξάγουσας χώρας και τους κοινοτικούς παραγωγούς σχετικά με την έναρξη επανεξέτασης. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση εντός της προθεσμίας που καθορίσθηκε στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας.

Β. ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

(7) Με επιστολή της 6ης Φεβρουαρίου 2002 προς την Επιτροπή, η ΕΕΚΠ ανακάλεσε επισήμως την αίτηση επανεξέτασης των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης.

(8) Σύμφωνα με τα άρθρα 9 παράγραφος 1 και 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, η διαδικασία περατώνεται σε περίπτωση ανάκλησης της αίτησης, εκτός εάν κρίνεται ότι η περάτωσή της δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας.

(9) Η Επιτροπή έκρινε σκόπιμη την περάτωση της παρούσας διαδικασίας, δεδομένου ότι η έρευνα δεν έφερε στο φως τυχόν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία η περάτωση αυτή δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά και τους παρεσχέθη η ευκαιρία να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους. Ωστόσο, λίγες μόνο παρατηρήσεις παρελήφθησαν. Μετά από εξέταση των παρατηρήσεων, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η περάτωση των μέτρων δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας.

(10) Ως εκ τούτου, συμπεραίνεται ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης, πρέπει να περατωθεί και ότι πρέπει να επιτραπεί η λήξη των ισχυόντων μέτρων,

---

[1] ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό 2238/2000/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

[2] ΕΕ L 91 της 12.4.1996, σ. 1.

[3] ΕΕ C 271 της 22.9.2000, σ. 5.

[4] ΕΕ C 110 της 11.4.2001, σ. 6.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καταργούνται τα μέτρα αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ποδηλάτων, που υπάγονται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ 8712 00 10, 8712 00 30 και 8712 00 80, καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας και Ταϊλάνδης, και περατώνεται η διαδικασία όσον αφορά τις εν λόγω εισαγωγές.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών [1]

(2002/C 203 E/30)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 235 τελικό — 2000/0117(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 6 Μαΐου 2002)

1. **Ιστορικό του φακέλου**

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2000) 276 τελικό — 2000/0117(COD)] σύμφωνα με το άρθρο 175, παράγραφος 1 της συνθήκης: 11 Ιουλίου 2000

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 26 Απριλίου 2001

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών: 13 Δεκεμβρίου 2000

Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση: 17 Ιανουαρίου 2002

2. **Στόχος της πρότασης της Επιτροπής**

Η οδηγία περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας και των μεταφορών επιδιώκει τον τριπλό στόχο του εκσυγχρονισμού, της απλούστευσης και της ευελιξίας του υφιστάμενου νομικού πλαισίου. Εκσυγχρονισμός προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι νέες τεχνολογίες και οι αλλαγές του οικονομικού περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της απελευθέρωσης που συντελείται ή πρόκειται να συντελεστεί σε ορισμένες από τις δραστηριότητες που ορίζονται, απλούστευση προκειμένου να διευκολυνθεί η κατανόηση των σημερινών κειμένων από τους χρήστες έτσι ώστε οι συμβάσεις να συνάπτονται σε πλήρη συμμόρφωση με τα πρότυπα και τις αρχές που διέπουν τον τομέα και έτσι ώστε οι εμπλεκόμενοι φορείς (είτε πρόκειται για αγοραστές είτε για προμηθευτές) να είναι σε θέση να γνωρίζουν καλύτερα τα δικαιώματά τους και ευελιξία των διαδικασιών προκειμένου να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των αγοραστών και των οικονομικών φορέων.

3. **Γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες που ενέκρινε το Κοινοβούλιο**

Η Επιτροπή δέχτηκε, στο σύνολό τους, ή εν μέρει, ενδεχομένως με αναδιατύπωση, 47 από τις 83 τροπολογίες που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3.1. *Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή στο σύνολό τους ή που επαναδιατυπώθηκαν για καθαρά τυπικούς λόγους (τροπολογίες 111, 7, 8, 67, 68 και 69)*

Η τροπολογία 111 εισαγάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη η οποία υπογραμμίζει ότι τίποτε στην οδηγία αυτή δεν εμποδίζει οποιονδήποτε αναθέτοντα φορέα να επιβάλλει ή να εφαρμόζει μέτρα αναγκαία για την προστασία απαιτήσεων γενικού συμφέροντος: δημόσια τάξη, ηθική, ασφάλεια και υγεία, ζωή των ανθρώπινων όντων, της πανίδας και της χλωρίδας. Η Επιτροπή δέχεται την τροπολογία αυτή υπογραμμίζοντας ότι είναι διατυπωμένη με τρόπο ώστε να απεικονίζει τις διατάξεις της συνθήκης (άρθρο 30):

αιτιολογική σκέψη: «2γ. Τίποτε στην οδηγία αυτή δεν εμποδίζει οποιονδήποτε αναθέτοντα φορέα να επιβάλλει ή να εφαρμόζει μέτρα αναγκαία για την προστασία της δημόσιας τάξης, της δημόσιας ηθικής και της δημόσιας ασφάλειας, της υγείας και της ζωής των ανθρώπινων όντων, της πανίδας και της χλωρίδας, ιδίως με στόχο την αειφόρο ανάπτυξη, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά δεν δημιουργούν διακρίσεις και δεν είναι αντίθετα ούτε προς το στόχο του ανοίγματος των αγορών στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων ούτε προς τη συνθήκη.»

Η τροπολογία 7 τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 34 για να διασαφηνιστεί ότι οι προσφορές που βασίζονται σε λύσεις άλλες από αυτές που ορίζει ο αναθέτων φορέας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι ισοδύναμες και ότι εναπόκειται στους αναθέτοντες φορείς να αιτιολογήσουν κάθε απόφαση που δεν δέχεται την ισοδυναμία.

Είναι απαραίτητο να συνδυαστεί η τροπολογία 7 με άλλες τροπολογίες που αφορούν το ίδιο πρόβλημα — βλέπε σχόλια στις τροπολογίες 35, 36, 38, 40, 95 και 99/118.

Η τροπολογία 8 τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 42. Προσθέτει τις υπηρεσίες των μηχανικών στα παραδείγματα υπηρεσιών των οποίων η αμοιβή διέπεται από εθνικές διατάξεις οι οποίες δεν πρέπει να επηρεάζονται.

Οι τροπολογίες 67, 68 και 69 διαγράφουν τις πολύ λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τους κανόνες που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την ένδειξη της στάθμισης κάθε κριτηρίου που εφαρμόζεται για τον καθορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς. Η διαγραφή των τριών παραγράφων γίνεται δεκτή για την απλούστευση των κανόνων ένδειξης της στάθμισης.

[1] ΕΕ C 29 E της 30.1.2001, σ. 112.

3.2. *Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή με αναδιατύπωση, εν μέρει ή επί της ουσίας (τροπολογίες 89-96, 4, 33, 9, 70, 35, 36, 38, 40, 95, 99-118, 64, 18, 57, 109, 60, 43, 47, 13, 16, 21, 22, 26, 27, 29, 30, 117, 51, 53, 56, 66, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85 και 86)*

Οι τροπολογίες 89-96 εισαγάγουν μια νέα αιτιολογική σκέψη, με στόχο να υπογραμμιστεί η ενσωμάτωση της πολιτικής για το περιβάλλον στο καθεστώς δημόσιων συμβάσεων. Το άρθρο 6 της συνθήκης επιβάλλει την ενσωμάτωση της προστασίας του περιβάλλοντος στις άλλες πολιτικές: αυτό συνεπάγεται ότι η πολιτική σχετικά με το περιβάλλον πρέπει να συνάδει με την πολιτική για τις δημόσιες συμβάσεις. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι πρέπει να επιτραπεί στους αναθέτοντες φορείς να προμηθεύονται «πράσινα» προϊόντα/υπηρεσίες υπό τους καλύτερους όρους όσον αφορά τη σχέση ποιότητας/τιμής. Ενσωματώνει την τροπολογία αναδιατυπώνοντάς την ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «2β. Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι απαιτήσεις όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος ενσωματώνονται στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 της εν λόγω συνθήκης, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

Επομένως, η παρούσα οδηγία διασαφηνίζει πώς μπορούν να συμβάλλουν οι αναθέτοντες φορείς στην προστασία του περιβάλλοντος και στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα στους αναθέτοντες φορείς το δικαίωμα να επιτυγχάνουν για τις συμβάσεις τους την καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής.»

Η τροπολογία 4 εισαγάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη με στόχο να διευκρινιστεί ότι οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να επιβάλουν όρους σχετικά με την εκτέλεση της σύμβασης, κυρίως όσον αφορά την προώθηση στόχων κοινωνικής πολιτικής, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι οι όροι αυτοί συνάδουν με το κοινοτικό δίκαιο. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των δύο οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις, η δυνατότητα αυτή πρέπει επίσης να επεκταθεί στους όρους που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος ([1]).

Η τροπολογία 33, η οποία τροποποιεί το άρθρο 33, τρίτο εδάφιο, επιδιώκει να διευκρινιστεί ότι οι όροι εκτέλεσης μπορούν να συμπεριλάβουν όρους που συνδέονται με την προώθηση στόχων κοινωνικής πολιτικής· επιδιώκει ακόμη να ενισχυθεί περισσότερο η τήρηση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της μη εισαγωγής διακρίσεων και της διαφάνειας όταν οι αναθέτοντες φορείς απαιτούν ειδικούς όρους εκτέλεσης της σύμβασης. Ουσιαστικά, η εν λόγω τροπολογία διευκρινίζει σε μια ειδική διάταξη αυτό που περιέχεται ήδη στη διάταξη του άρθρου 9 το οποίο έχει γενική ισχύ.

([1]) Παραπομπή στην τροπολογία 10 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναφορικά με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών, δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών και συμβάσεων δημοσίων έργων.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 4 και 33 με τα ακόλουθα κείμενα:

Αιτιολογική σκέψη: «(32) Οι όροι εκτέλεσης μιας σύμβασης συνάδουν με την οδηγία εφόσον δεν εισάγουν άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις και εφόσον αναγγέλλονται στην ανακοίνωση που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων. Μπορούν να έχουν ως αντικείμενο την ενθάρρυνση της επιτόπιας επαγγελματικής κατάρτισης και της απασχόλησης των ατόμων που αντιμετωπίζουν ειδικές δυσκολίες ένταξης, την καταπολέμηση της ανεργίας, ή την προστασία του περιβάλλοντος και να επιβάλουν υποχρεώσεις, που εφαρμόζονται στην εκτέλεση της σύμβασης, όπως μεταξύ άλλων η πρόσληψη ανέργων μακράς διάρκειας ή η υλοποίηση δράσεων κατάρτισης για τους ανέργους και τους νέους, η τήρηση ως προς την ουσία τους των διατάξεων των θεμελιωδών συμβάσεων της ΔΟΕ στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω διατάξεις δεν έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο, η πρόσληψη ενός αριθμού ατόμων με ειδικές ανάγκες που υπερβαίνει τον αριθμό που απαιτείται από την εθνική νομοθεσία.»

«Άρθρο 37α

Όροι εκτέλεσης της σύμβασης

Οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να απαιτήσουν ειδικούς όρους σχετικά με την εκτέλεση της σύμβασης με την προϋπόθεση ότι οι όροι αυτοί θα συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο και θα αναφέρονται στην ανακοίνωση που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων. Οι όροι υπό τους οποίους εκτελείται μια σύμβαση μπορούν, μεταξύ άλλων, να συνεκτιμούν κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες.»

Η τροπολογία 9 εισαγάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη 42α με στόχο να διευκρινιστεί ότι οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να απορρίπτουν προσφορές οι οποίες είναι ασυνήθιστα χαμηλές λόγω της μη τήρησης του κοινωνικού δικαίου. Η ευχέρεια αυτή υπάρχει ήδη στο ισχύον δίκαιο, αρκεί επομένως να διευκρινιστεί επαρκώς.

Η τροπολογία 70 τροποποιεί το άρθρο 55 σχετικά με τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, αντικαθιστώντας την έκφραση «σε σχέση με την παροχή» με «σε σχέση με την παροχή προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων». Η αιτιολογία (ότι η διάταξη αυτή πρέπει να εφαρμόζεται στις προμήθειες και στα έργα και όχι μόνο στις υπηρεσίες) καθιστά σαφές ότι η τροπολογία βασίζεται σε παρανόηση που οφείλεται σε μεταφραστικό πρόβλημα. Η διάταξη εφαρμόζεται πράγματι και στα τρία είδη συμβάσεων. Για λόγους συνοχής με την κλασική οδηγία και για να αποφευχθούν διαφορετικές ερμηνείες στη συνέχεια, δεν θα πρέπει να τροποποιηθεί η υφιστάμενη νομοθεσία στη γαλλική έκδοση που καθιστά αρκετά σαφές ότι η διάταξη εφαρμόζεται και στα τρία είδη συμβάσεων. Θα πρέπει επίσης να ληφθεί μέριμνα ώστε αυτό να γίνει σαφές σε όλες τις γλωσσικές εκδόσεις ([2]).

([2]) Η αγγλική έκδοση θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αναφέρεται σε «goods, works or services»

Η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 9 και 70 ως εξής:

«Άρθρο 55

Οι ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές

1. Εάν, για μια ορισμένη σύμβαση, οι προσφορές εμφανίζονται ως ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με την παροχή, ο αναθέτων φορέας, πριν απορρίψει τις εν λόγω προσφορές, ζητεί γραπτώς τις διευκρινίσεις που θεωρεί χρήσιμες σε σχέση με τη σύνθεση της προσφοράς.

Οι εν λόγω διευκρινίσεις μπορούν να αφορούν κυρίως:

α) τον οικονομικό χαρακτήρα της μεθόδου κατασκευής των προϊόντων, της παροχής υπηρεσιών, της μεθόδου δομικής κατασκευής·

β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή/και τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την προμήθεια των προϊόντων, την παροχή των υπηρεσιών, ή την εκτέλεση των έργων·

γ) την πρωτοτυπία των προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων που προτείνονται από τον προσφέροντα·

γα) την τήρηση των διατάξεων σχετικά με την προστασία και τις συνθήκες εργασίας που ισχύουν στον τόπο της παροχής·

δ) τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα.

2. Ο αναθέτων φορέας εξακριβώνει, συμβουλευόμενος τον προσφέροντα, αυτή τη σύνθεση λαμβάνοντας υπόψη τις δοθείσες διευκρινίσεις.

3. Ο αναθέτων φορέας που διαπιστώνει ότι μια προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα δεν μπορεί να απορρίψει την εν λόγω προσφορά με την αιτιολογία αυτή παρά μόνον εφόσον διαβουλευθεί με τον προσφέροντα και εφόσον ο τελευταίος δεν είναι σε θέση να αποδείξει, εντός επαρκούς προθεσμίας την οποία ορίζει ο αναθέτων φορέας, ότι η εν λόγω ενίσχυση είχε χορηγηθεί νόμιμα. Ο αναθέτων φορέας που απορρίπτει προσφορά υπό τους όρους αυτούς, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.»

Οι τροπολογίες 35, 36, 38, 40, 95 και 99/118 αναφέρονται στο άρθρο 34 σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές.

Η τροπολογία 35 προβλέπει ότι οι τεχνικές προδιαγραφές μπορούν να διατυπώνονται ως προς τις επιπτώσεις του προϊόντος στο περιβάλλον κατά τη διάρκεια της ζωής του. Η Επιτροπή συμμερίζεται την προσέγγιση αυτή.

Η τροπολογία 36 εισαγάγει ένα νέο ορισμό, ήτοι του «ισοδύναμου πρότυπου», εκεί όπου, αντιθέτως, πρόκειται για μια προσφορά η οποία εξασφαλίζει ισοδύναμη λύση. Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η τροπολογία αφορά ισοδύναμες λύσεις, η συμπερίληψη των δαπανών στον ορισμό των ισοδύναμων λύσεων δεν είναι αποδεκτή διότι το στοιχείο «τιμή» πρέπει να παρεμβαίνει στο στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών βάσει των κριτηρίων ανάθεσης και όχι για να επιτραπεί ο αποκλεισμός προσφορών που βασίζονται σε άλλες λύσεις ως μη σύμφωνες με τις τεχνικές προδιαγραφές του αναθέτοντα φορέα.

Οι τροπολογίες 99-118 τροποποιούν το άρθρο 34 για να διασαφηνιστεί ότι ο αναθέτων φορέας δεν μπορεί να απορρίψει μια προσφορά εφόσον ο προσφέρων του έχει αποδείξει ότι η προσφορά ικανοποιεί ισοδύναμα τις απαιτήσεις της σύμβασης.

Η τροπολογία 38 διευκρινίζει, αφενός, ότι μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός μπορεί να συνιστά κατάλληλο αποδεικτικό μέσο και, αφετέρου, ότι εναπόκειται στους αναθέτοντες φορείς που απορρίπτουν μια λύση ως μη ισοδύναμη να αιτιολογούν την απόφαση αυτή και να την κοινοποιούν στους οικονομικούς φορείς που υποβάλλουν σχετική αίτηση. Η υποχρέωση κοινοποίησης της αιτιολογίας λαμβάνεται γενικά υπόψη στο άρθρο 48, παράγραφος 2.

Η τροπολογία 40 αποσκοπεί να επιτρέψει τη μνεία ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής ή συγκεκριμένων κατασκευαστών ή προμηθευτών σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Η αναφορά σε ιδιαίτερη μέθοδο κατασκευής μπορεί να επιτραπεί εφόσον αυτό δεν έχει ως αποτέλεσμα την ανάθεση της σύμβασης σε συγκεκριμένο προμηθευτή.

Η τροπολογία 95, η οποία τροποποιεί το παράρτημα XX, αποσκοπεί στην τροποποίηση του ορισμού των τεχνικών προδιαγραφών προσθέτοντας την συνεκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των οδηγιών χρήσης και των μεθόδων ή διαδικασιών παραγωγής.

Αυτό το μέρος της τροπολογίας διασαφηνίζει το κείμενο με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής της 4 Ιουλίου 2001 για τις δημόσιες συμβάσεις και το περιβάλλον [1] και επομένως γίνεται δεκτό με αναδιατύπωση.

Προβλέπει ακόμη την ενσωμάτωση της έννοιας για όλες τις ανάγκες, περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

---

[1] «Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και τις δυνατότητες ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών παραγόντων στις δημόσιες συμβάσεις», COM(2001) 274 τελικό (ΕΕ C 333 της 29.11.2001, σ. 13).

Λαμβάνοντας επίσης υπόψη την τροπολογία 7, η οποία εξετάζεται στο σημείο 3.1 παραπάνω, η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 35, 36, 38, 40, 95 και 99/118 στην αιτιολογική σκέψη 34, στο άρθρο 34, στο άρθρο 48, παράγραφος 2 και στο παράρτημα XX, τα οποία αναδιατυπώνονται ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «(34) Οι τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζονται από τους αγοραστές του δημοσίου πρέπει να επιτρέπουν το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. Γι' αυτό το σκοπό, πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα υποβολής προσφορών που να αντικατοπτρίζουν την ποικιλία των τεχνικών λύσεων. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, αφενός, οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να μπορούν να ορίζονται ως προς τις επιδόσεις και τις λειτουργικές απαιτήσεις και, αφετέρου, σε περίπτωση αναφοράς στο ευρωπαϊκό πρότυπο — ή, ελλείψει αυτού, στο εθνικό πρότυπο — πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τους αναθέτοντες φορείς προσφορές βασιζόμενες σε άλλες ισοδύναμες λύσεις, που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των αναθετόντων φορέων και να είναι ισοδύναμες από την άποψη της ασφάλειας. Για την κατάδειξη της ισοδυναμίας, οι προσφέροντες πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιήσουν κάθε αποδεικτικό μέσο. Ο αναθέτων φορέας πρέπει να μπορεί να αιτιολογήσει κάθε απόφαση που δεν δέχεται την ισοδυναμία.

Οι αναθέτοντες φορείς που επιθυμούν να προσδιορίσουν περιβαλλοντικές ανάγκες στις τεχνικές προδιαγραφές μιας συγκεκριμένης σύμβασης, μπορούν να καθορίσουν τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά ή/και τις ειδικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών. Μπορούν, αλλά δεν υποχρεούνται, να χρησιμοποιήσουν τις κατάλληλες προδιαγραφές για να ορίσουν τις ζητούμενες προμήθειες ή παροχές, οι οποίες προσδιορίζονται στα οικολογικά σήματα, όπως το ευρωπαϊκό οικολογικό σήμα, το (πολυ) εθνικό οικολογικό σήμα ή κάθε άλλο οικολογικό σήμα ή μέρη των εν λόγω προδιαγραφών. Ωστόσο, η δυνατότητα αυτή δεν πρέπει να παρέχεται παρά μόνον εφόσον οι απαιτήσεις για το σήμα αναπτύσσονται και εγκρίνονται βάσει επιστημονικών στοιχείων μέσω μιας διαδικασίας στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι κυβερνητικοί οργανισμοί, οι καταναλωτές, οι κατασκευαστές, οι διανομείς ή οι περιβαλλοντικές οργανώσεις και αν το σήμα είναι προσιτό και διαθέσιμο για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.»

«Άρθρο 34

Οι τεχνικές προδιαγραφές

1. Οι τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες ορίζονται στο σημείο 1 του παραρτήματος XX, εμφαίνονται στα έγγραφα της σύμβασης, όπως είναι οι προκηρύξεις διαγωνισμού, η συγγραφή υποχρεώσεων ή τα συμπληρωματικά έγγραφα.

2. Οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να επιτρέπουν την πρόσβαση των προσφερόντων επί ίσοις όροις και να μην έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων φραγμών στο άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό.

3. Με την επιφύλαξη των νομικά δεσμευτικών τεχνικών κανόνων, στο μέτρο που συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία, οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να διατυπώνονται:

α) είτε παραπέμποντας στις προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα XX και κατά σειρά προτίμησης στα εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών προτύπων, στις ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, στις κοινές τεχνικές προδιαγραφές, στα διεθνή πρότυπα, στα άλλα τεχνικά πλαίσια αναφοράς που έχουν εκπονηθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή, όταν αυτά δεν υπάρχουν, στα εθνικά πρότυπα, στις εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή στις εθνικές τεχνικές προδιαγραφές όσον αφορά τη μελέτη, τον υπολογισμό και την υλοποίηση των έργων και τη χρησιμοποίηση των προϊόντων. Κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τη μνεία "ή ισοδύναμο"·

β) είτε ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις· αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά. Πρέπει ωστόσο να είναι αρκετά ακριβείς ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να καθορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στους αναθέτοντες φορείς να αναθέτουν τη σύμβαση·

γ) είτε ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο β), παραπέμποντας, ως τεκμήριο συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις ή τις επιδόσεις αυτές, στις προδιαγραφές που απαριθμούνται στο σημείο α)·

δ) είτε παραπέμποντας στις προδιαγραφές του σημείου α) για ορισμένα χαρακτηριστικά και στις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις του σημείου β) για άλλα χαρακτηριστικά.

4. Όταν οι αναθέτοντες φορείς κάνουν χρήση της δυνατότητας παραπομπής στις προδιαγραφές που ορίζονται στην παράγραφο 3, σημείο α), δεν μπορούν να απορρίψουν μια προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προσφερόμενα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν τηρούν τις προδιαγραφές στις οποίες έχουν κάνει αναφορά, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του κατά τρόπο που ικανοποιεί τον αναθέτοντα φορέα, με κάθε κατάλληλο μέσο, ότι οι λύσεις που προτείνει ικανοποιούν ισοδύναμα τις απαιτήσεις που ορίζουν οι τεχνικές προδιαγραφές.

Κατάλληλο μέσο μπορεί να συνιστά ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

5. Όταν οι αναθέτοντες φορείς κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην παράγραφο 3, να ορίσουν ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν μπορούν να απορρίψουν μια προσφορά προϊόντων, υπηρεσιών ή έργων που τηρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μια ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μια κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο, ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εάν οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που έχουν καθοριστεί.

Στην προσφορά του, ο προσφέρων υποχρεούται να αποδείξει, κατά τρόπο που ικανοποιεί τον αναθέτοντα φορέα και με κάθε κατάλληλο μέσο, ότι τα προϊόντα, οι υπηρεσίες ή τα έργα τα οποία είναι σύμφωνα με το πρότυπο, ικανοποιούν τις λειτουργικές απαιτήσεις ή τις επιδόσεις του αναθέτοντα φορέα.

Κατάλληλο μέσο μπορεί να συνιστά ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

5α. Όταν οι αναθέτοντες φορείς ορίζουν περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις, μπορούν να χρησιμοποιούν τις λεπτομερείς προδιαγραφές ή μέρη αυτών, οι οποίες προσδιορίζονται στα ευρωπαϊκά ή (πολυ) εθνικά οικολογικά σήματα, ή σε κάθε άλλο οικολογικό σήμα, εφόσον είναι κατάλληλες για τον ορισμό των χαρακτηριστικών των προμηθειών ή των παροχών που αποτελούν αντικείμενο της σύμβασης, εφόσον οι απαιτήσεις του σήματος αναπτύσσονται βάσει επιστημονικών στοιχείων και τα οικολογικά σήματα εγκρίνονται μέσω μιας διαδικασίας στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι κυβερνητικοί οργανισμοί, οι καταναλωτές, οι κατασκευαστές, οι διανομείς και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις και αν το σήμα είναι διαθέσιμο για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να αναφέρουν ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που φέρουν οικολογικό σήμα θεωρείται ότι πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες ορίζονται στη συγγραφή υποχρεώσεων· πρέπει να δέχονται κάθε άλλο κατάλληλο αποδεικτικό μέσο, όπως ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

6. Ως "αναγνωρισμένοι οργανισμοί", κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, νοούνται τα εργαστήρια δοκιμών και διαμέτρησης, οι οργανισμοί επιθεώρησης και πιστοποίησης που ακολουθούν τα εφαρμοστέα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Οι αναθέτοντες φορείς δέχονται πιστοποιητικά από οργανισμούς αναγνωρισμένους σε άλλα κράτη μέλη.

7. Εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, οι τεχνικές προδιαγραφές δεν μπορούν να περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής, ούτε και να αναφέρονται σε εμπορικό σήμα ή δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή τύπο ή συγκεκριμένη καταγωγή ή παραγωγή που θα είχαν ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία ή αναφορά επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει αρκούντως ακριβής και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή των παραγράφων 3 και 4· η εν λόγω μνεία ή αναφορά πρέπει να συνοδεύεται από τους όρους "ή ισοδύναμο".»

«Άρθρο 48

Ενημέρωση των αιτούντων προεπιλογή, των υποψηφίων και των προσφερόντων

1. . . .

2. Οι αναθέτοντες φορείς γνωστοποιούν, το συντομότερο δυνατό, σε κάθε αποκλεισθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα που υποβάλλει σχετική αίτηση τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητάς του ή της προσφοράς του και, σε κάθε προσφέροντα που έχει υποβάλει παραδεκτή προσφορά, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου ή τα μέρη της συμφωνίας-πλαισίου. Οι εν λόγω προθεσμίες δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνουν τις δεκαπέντε ημέρες από την παραλαβή της γραπτής αίτησης.

Ωστόσο, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να αποφασίσουν να μην κοινοποιήσουν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την ανάθεση της σύμβασης ή τη σύναψη της συμφωνίας πλαισίου, οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον η γνωστοποίησή τους θα αποτελούσε εμπόδιο για την εφαρμογή των νόμων ή θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον ή θα έθιγε έννομα εμπορικά συμφέροντα δημόσιων ή ιδιωτικών οικονομικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του οικονομικού φορέα στον οποίο ανατέθηκε η σύμβαση, ή θα μπορούσε να θίξει τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων.

3. . . .

4. . . .

5. . . .»

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XX

ΟΡΙΣΜΟΣ ΜΕΡΙΚΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ

Κατά την έννοια τη παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. α) "τεχνική προδιαγραφή", όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών ή συμβάσεις δημοσίων προμηθειών: μια προδιαγραφή που εμφαίνεται σ' ένα έγγραφο το οποίο προσδιορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, όπως τα επίπεδα ποιότητας, τα επίπεδα περιβαλλοντικών επιδόσεων, την έννοια για όλες τις χρήσεις (περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες), τη χρήση του προϊόντος, την ασφάλειά του ή τις διαστάσεις του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, τις οδηγίες χρήσης, τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης·

β) "τεχνικές προδιαγραφές", όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων: όλες οι τεχνικές απαιτήσεις που περιέχονται ιδίως στις συγγραφές υποχρεώσεων και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός υλικού, ενός προϊόντος ή μιας προμήθειας ειδών και οι οποίες επιτρέπουν το χαρακτηρισμό αυτών κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στη χρήση για την οποία προορίζονται από τον αναθέτοντα φορέα. Τα χαρακτηριστικά αυτά περιλαμβάνουν τα επίπεδα περιβαλλοντικών επιδόσεων, την έννοια για όλες τις χρήσεις (περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες) και τα επίπεδα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, την απόδοση, την ασφάλεια ή τις διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών σχετικά με την εξασφάλιση της ποιότητας, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, τις οδηγίες χρήσης, καθώς και τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής. Περιλαμβάνουν επίσης τους κανόνες μελέτης και προμέτρησης, τους όρους δοκιμής, ελέγχου και παραλαβής των έργων, καθώς και τις κατασκευαστικές τεχνικές ή μεθόδους και κάθε άλλο όρο τεχνικού χαρακτήρα που ο αναθέτων φορέας είναι σε θέση να καθορίσει, μέσω γενικών ή ειδικών κανονιστικών διατάξεων, σχετικά με τα ολοκληρωμένα έργα, καθώς και με τα υλικά ή τα στοιχεία που αποτελούν τα έργα αυτά·

2. "πρότυπο": μια τεχνική προδιαγραφή που έχει εγκριθεί από κάποιον αναγνωρισμένο οργανισμό με τυποποιητική αρμοδιότητα, με σκοπό την επαναλαμβανόμενη ή συνεχή εφαρμογή, της οποίας όμως η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική και εμπίπτει σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:

— διεθνές πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από διεθνή οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

— ευρωπαϊκό πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

— εθνικό πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από εθνικό οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

3. "ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση": η ευνοϊκή τεχνική αξιολόγηση της καταλληλότητας ενός προϊόντος για χρήση, με γνώμονα την ικανοποίηση των βασικών απαιτήσεων κατασκευής και με βάση τα εγγενή χαρακτηριστικά του προϊόντος και τους όρους εφαρμογής και χρήσης που έχουν τεθεί. Μια ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση χορηγείται από τον οργανισμό που είναι αναγνωρισμένος για το σκοπό αυτό από το εκάστοτε κράτος μέλος·

4. "κοινές τεχνικές προδιαγραφές": οι τεχνικές προδιαγραφές που έχουν εκπονηθεί σύμφωνα με διαδικασία αναγνωρισμένη από τα κράτη μέλη και έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

5. "τεχνικό πλαίσιο αναφοράς": κάθε προϊόν το οποίο εκπονείται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης και είναι διαφορετικό από τα επίσημα πρότυπα, σύμφωνα με διαδικασίες προσαρμοσμένες στην εξέλιξη της αγοράς.»

Η τροπολογία 64 εισαγάγει ένα νέο άρθρο 53α, το οποίο προβλέπει ότι σε περίπτωση που ένας αναθέτων φορέας απαιτεί την υποβολή πιστοποιητικού σχετικού με ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, πρέπει να δεχτεί τα πιστοποιητικά EMAS, τα πιστοποιητικά που συμμορφώνονται προς τις διεθνείς προδιαγραφές, καθώς και κάθε άλλο ισοδύναμο αποδεικτικό μέσο. Σε ορισμένες κατάλληλες περιπτώσεις — παραδείγματος χάριν όσον αφορά την ικανότητα σεβασμού ενός οικοσυστήματος κατά την εκτέλεση ενός δημόσιου έργου [1] — η τεχνική ικανότητα μπορεί να βεβαιώνεται με ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Για τις περιπτώσεις αυτές, είναι σκόπιμο να προβλεφθούν τα δυνατά αποδεικτικά μέσα και η αναγνώριση της ισοδυναμίας κατά τρόπο ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν ανατίθενται συμβάσεις κατ' αποκλειστικότητα στους κατόχους ορισμένων πιστοποιητικών. Η τροπολογία αυτή ενσωματώνει ως προς την ουσία τους τις διατάξεις του άρθρου 51, παράγραφος 2 σχετικά με τα πιστοποιητικά εξασφάλισης της ποιότητας. Δεδομένης της συνάφειας αυτής, η εν λόγω τροπολογία μπορεί να ενσωματωθεί στο άρθρο 51 και να αναδιατυπωθεί για να εξασφαλιστεί ο παραλληλισμός μεταξύ των δύο διατάξεων. Επομένως, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 64 ως εξής:

[1] Πβ. προαναφερθείσα ερμηνευτική ανακοίνωση.

Αιτιολογική σκέψη: «(39α) Στις κατάλληλες περιπτώσεις όπου η φύση των εργασιών ή/και των υπηρεσιών δικαιολογεί την εφαρμογή μέτρων ή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης, μπορεί να απαιτηθεί η εφαρμογή παρόμοιων μέτρων ή συστημάτων. Τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από την καταχώρισή τους σύμφωνα με τα κοινοτικά μέσα (κανονιστικές διατάξεις EMAS), μπορούν να αποδείξουν την τεχνική ικανότητα του οικονομικού φορέα να εκτελέσει τη σύμβαση. Εξάλλου, μια περιγραφή των μέτρων που εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας για να εξασφαλίσει το ίδιο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να γίνεται δεκτή ως εναλλακτικό αποδεικτικό μέσο στα καταχωρισμένα περιβαλλοντικά συστήματα διαχείρισης.»

«Άρθρο 51

Αμοιβαία αναγνώριση όσον αφορά τους διοικητικούς, τεχνικούς ή χρηματοοικονομικούς όρους καθώς και τα πιστοποιητικά, τις δοκιμές και τα αποδεικτικά στοιχεία

1. . . .

2. Όταν ζητούν την υποβολή πιστοποιητικών που συντάσσονται από ανεξάρτητους οργανισμούς, με τα οποία βεβαιώνεται ότι ο οικονομικός φορέας τηρεί ορισμένα πρότυπα εξασφάλισης της ποιότητας, οι αναθέτοντες φορείς παραπέμπουν σε συστήματα εξασφάλισης της ποιότητας που βασίζονται στις σχετικές σειρές ευρωπαϊκών προτύπων και πιστοποιούνται από οργανισμούς που ακολουθούν τις σειρές ευρωπαϊκών προτύπων που αφορούν την πιστοποίηση.

Οι αναθέτοντες φορείς αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη μέλη. Επίσης, δέχονται και άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα εξασφάλισης της ποιότητας εκ μέρους των οικονομικών φορέων.

3. Για τις συμβάσεις έργων και υπηρεσιών και μόνο σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να απαιτήσουν την αναφορά μέτρων περιβαλλοντικής διαχείρισης που ενδέχεται να εφαρμόσει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Στις περιπτώσεις αυτές, όταν οι αναθέτοντες φορείς ζητούν την υποβολή πιστοποιητικών που συντάσσονται από ανεξάρτητους οργανισμούς, με τα οποία βεβαιώνεται ότι ο οικονομικός φορέας τηρεί ορισμένα πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης, παραπέμπουν στο κοινοτικό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και επιθεώρησης (EMAS) ή στα πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης που βασίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα και πιστοποιούνται από οργανισμούς που τηρούν την κοινοτική νομοθεσία ή τα ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα τα οποία αφορούν την πιστοποίηση.

Οι αναθέτοντες φορείς αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη μέλη. Επίσης, δέχονται και άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα περιβαλλοντικής διαχείρισης εκ μέρους των οικονομικών φορέων.»

Η τροπολογία 18 αποσκοπεί να επιτρέψει στους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν ως κοινοπραξία να επικαλεστούν τις ικανότητές τους κατά σωρευτικό τρόπο για τους σκοπούς της επιλογής, όσον αφορά: την άδεια άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας, τη χρηματοοικονομική ικανότητα και τις τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες. Ωστόσο, η διάρκεια της πείρας που ενδεχομένως ζητείται δεν μπορεί να υπολογιστεί κατά σωρευτικό τρόπο. Ακόμη, η τροπολογία προβλέπει ότι μπορούν να απαιτηθούν ελάχιστοι όροι από τον επικεφαλής της ομάδας.

Η τροπολογία είναι σύμφωνη με τη νομολογία. Ωστόσο, η άδεια άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας πρέπει να μπορεί να απαιτείται από καθένα συμμετέχοντα στην κοινοπραξία ανάλογα με τη δραστηριότητα που καλείται να ασκήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Όσον αφορά τους ελάχιστους όρους που μπορεί να απαιτήσει η αναθέτουσα αρχή από τον επικεφαλής της ομάδας, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η λέξη «ελάχιστοι» ερμηνεύεται με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται στην αναθέτουσα αρχή ότι τουλάχιστον ένας συμμετέχων στην κοινοπραξία κατέχει την απαιτούμενη τεχνογνωσία για την εκτέλεση της σύμβασης.

Το πρόβλημα αυτό μπορεί να παρουσιαστεί σε διάφορα πλαίσια (τόσο στη διαχείριση ενός συστήματος προεπιλογής όσο και σε ανοικτές, κλειστές και με διαπραγμάτευση διαδικασίες με προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού και, για κάθε μία από τις καταστάσεις αυτές, τόσο για κοινοπραξίες οικονομικών φορέων με την κυριολεκτική έννοια όσο και για οικονομικούς φορείς που παρουσιάζονται μόνοι αλλά σκοπεύουν να κάνουν χρήση των ικανοτήτων άλλων φορέων όπως ελεγχόμενων επιχειρήσεων, υπεργολάβων κ.λπ.). Θα πρέπει επομένως να ληφθεί υπόψη στην αναδιατύπωση των άρθρων 52 και 53.

Η αναδιατύπωση αυτή πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις τροπολογίες 57 και 109 οι οποίες, χωρίς να κάνουν διάκριση μεταξύ των υποχρεωτικών κριτηρίων αποκλεισμού και των προαιρετικών κριτηρίων, καθιστούν υποχρεωτικά όλα τα κριτήρια αποκλεισμού που προβλέπονται στο άρθρο 46 της πρότασης της κλασικής οδηγίας, αντίστοιχα, στη διαχείριση των συστημάτων προεπιλογής και στην επιλογή των συμμετεχόντων στις ανοικτές, κλειστές ή με διαπραγμάτευση διαδικασίες με προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού.

Όσον αφορά την εφαρμογή των προαιρετικών κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 46, παράγραφος 2, της κλασικής οδηγίας (πτώχευση, σοβαρά επαγγελματικά παραπτώματα . . .), πρέπει να αναδιατυπωθούν οι εν λόγω τροπολογίες για να διατηρηθεί ο προαιρετικός χαρακτήρας αυτών των περιπτώσεων αποκλεισμού.

Όσον αφορά τα υποχρεωτικά κριτήρια αποκλεισμού που προβλέπονται στο άρθρο 46, παράγραφος 1, της κλασικής οδηγίας (σε περίπτωση καταδίκης με τελεσίδικη απόφαση για ορισμένα ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα, όπως η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση), είναι αποδεκτό να εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές όταν οι αναθέτουσες αρχές συνάπτουν συμβάσεις που διέπονται από την οδηγία για τους ειδικούς τομείς, δεδομένου ότι συχνά η ίδια αναθέτουσα αρχή δραστηριοποιείται τόσο στους «ειδικούς» όσο και στους «κλασικούς» τομείς.

Αντίθετα, όσον αφορά τους αναθέτοντες φορείς που δεν είναι δημόσιες αρχές (άρα, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που ασκούν τη δραστηριότητά τους βάσει ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων), μια τέτοια υποχρέωση εφαρμογής αυτών των κριτηρίων αποκλεισμού δεν είναι αποδεκτή, δεδομένου ότι η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων από φορείς που δεν είναι αναθέτουσες αρχές θα προϋπέθετε απαραίτητα ότι οι φορείς αυτοί μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που περιέχονται σε ποινικά μητρώα, πράγμα που θα μπορούσε να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα σε σχέση με την προστασία των δεδομένων. Ακόμη, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι εν λόγω πληροφορίες ενδέχεται να αφορούν ανταγωνιστικές εταιρείες.

Η τροπολογία 60 εισάγει έναν προαιρετικό κατάλογο κριτηρίων αποκλεισμού στο άρθρο 53 σχετικά με την επιλογή των συμμετεχόντων σε ανοικτές, κλειστές ή με διαπραγμάτευση διαδικασίες με δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού. Η τροπολογία δεν μπορεί να ενσωματωθεί ως έχει, δεδομένου ότι ορισμένες περιπτώσεις θα δημιουργούσαν αδικαιολόγητες διαφορές σε σχέση με την «κλασική» οδηγία (παραδείγματος χάριν, ο κατάλογος περιλαμβάνει τη δυνατότητα αποκλεισμού για «οικολογικά» αδικήματα, ενώ η περίπτωση αυτή δεν αναφέρεται ρητά στο άρθρο 46, παράγραφος 2 της κλασικής οδηγίας). Για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των δύο οδηγιών, πρέπει επομένως να ενσωματωθεί η ουσία της εν λόγω τροπολογίας με παραπομπή στο άρθρο 46, παράγραφος 2, της κλασικής οδηγίας.

Στο μέτρο που αναφέρεται παραπάνω, η Επιτροπή μπορεί επομένως να ενσωματώσει τις τροπολογίες 18, 57, 109 και 60 στα άρθρα 52 (τροποποιημένο) και 53, τα οποία διατυπώνονται ως εξής:

«Άρθρο 52

Συστήματα προεπιλογής

1. Οι αναθέτοντες φορείς μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, να θεσπίσουν και να διαχειρίζονται σύστημα προεπιλογής των οικονομικών φορέων.

Οι φορείς που θεσπίζουν ή διαχειρίζονται ένα σύστημα προεπιλογής εξασφαλίζουν τη δυνατότητα των οικονομικών φορέων να υποβάλουν ανά πάσα στιγμή αίτηση για προεπιλογή.

2. Το σύστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να περιλαμβάνει διάφορα στάδια προεπιλογής.

Η διαχείρισή του πρέπει να γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και κανόνων που ορίζονται από τον αναθέτοντα φορέα.

Όταν τα εν λόγω κριτήρια και κανόνες περιέχουν τεχνικές προδιαγραφές, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 34. Τα εν λόγω κριτήρια και κανόνες είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζονται, εάν παρίσταται ανάγκη.

2α. Τα κριτήρια και κανόνες προεπιλογής που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν τα κριτήρια αποκλεισμού που απαριθμούνται στο άρθρο 46 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ [περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών].

Όταν ένας αναθέτων φορέας είναι δημόσια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο α, τα εν λόγω κριτήρια και κανόνες περιλαμβάνουν τα υποχρεωτικά κριτήρια αποκλεισμού που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 46 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ.

2β. Όταν τα κριτήρια και οι κανόνες προεπιλογής που αναφέρονται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνουν απαιτήσεις σχετικά με τη χρηματοοικονομική ικανότητα του οικονομικού φορέα, μπορεί, ενδεχομένως, να κάνει χρήση των ικανοτήτων άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στον αναθέτοντα φορέα ότι θα διαθέτει τα μέσα αυτά καθ' όλη την περίοδο ισχύος του συστήματος προεπιλογής, π.χ. με την παρουσίαση σχετικών εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων.

Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων που αναφέρεται στο άρθρο 10 μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στην κοινοπραξία ή άλλων φορέων.

2γ. Όταν τα κριτήρια και οι κανόνες προεπιλογής που αναφέρονται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνουν απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες του οικονομικού φορέα, μπορεί, ενδεχομένως, να κάνει χρήση των ικανοτήτων άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στον αναθέτοντα φορέα ότι θα διαθέτει τα μέσα αυτά καθ' όλη την περίοδο ισχύος του συστήματος προεπιλογής, π.χ. με την παρουσίαση εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων ότι θα διαθέσουν στον οικονομικό φορέα τα απαραίτητα μέσα.

Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων που αναφέρεται στο άρθρο 10 μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στην κοινοπραξία ή άλλων φορέων.

3. Τα κριτήρια και οι κανόνες προεπιλογής που αναφέρονται στην παράγραφο 2 παρέχονται, κατ' αίτηση, στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς. Η αναπροσαρμογή αυτών των κριτηρίων και αυτών των κανόνων ανακοινώνεται στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς.

Εάν ένας αναθέτων φορέας κρίνει ότι το σύστημα προεπιλογής ορισμένων τρίτων φορέων ή οργανισμών ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του, ανακοινώνει στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς τις επωνυμίες των εν λόγω τρίτων φορέων ή οργανισμών.

4. Τηρείται μητρώο των προεπιλεγέντων οικονομικών φορέων· το μητρώο αυτό μπορεί να χωριστεί σε κατηγορίες ανάλογα με τα είδη των συμβάσεων για τις οποίες ισχύει η προεπιλογή.

5. Όταν η προκήρυξη διαγωνισμού γίνεται με προκήρυξη για την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής, οι προσφέροντες σε κλειστή διαδικασία ή οι συμμετέχοντες σε διαδικασία με διαπραγμάτευση, επιλέγονται μεταξύ των υποψηφίων που έχουν προεπιλεγεί βάσει ενός τέτοιου συστήματος.»

«Άρθρο 53

Κριτήρια ποιοτικής επιλογής

1. Οι αναθέτοντες φορείς που ορίζουν τα κριτήρια επιλογής σε μια ανοικτή διαδικασία οφείλουν να τα ορίζουν σύμφωνα με αντικειμενικούς κανόνες και κριτήρια που είναι στη διάθεση των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων.

2. Οι αναθέτοντες φορείς οι οποίοι επιλέγουν τους υποψήφιους για μια κλειστή διαδικασία ή για μια διαδικασία με διαπραγμάτευση, οφείλουν να προβαίνουν στην επιλογή σύμφωνα με τα αντικειμενικά κριτήρια και τους κανόνες που έχουν ορίσει και που είναι στη διάθεση των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων.

3. Στις κλειστές διαδικασίες και στις διαδικασίες με διαπραγμάτευση τα κριτήρια είναι δυνατόν να βασίζονται στην αντικειμενική ανάγκη του αναθέτοντα φορέα να μειώσει τον αριθμό των υποψηφίων σε επίπεδο ανάλογο με την ανάγκη εξισορρόπησης μεταξύ των ειδικών χαρακτηριστικών της διαδικασίας σύναψης σύμβασης και των μέσων που απαιτεί η ολοκλήρωσή της. Ο αριθμός των επιλεγέντων υποψηφίων πρέπει οπωσδήποτε να είναι ανάλογος με την ανάγκη εξασφάλισης επαρκούς ανταγωνισμού.

4. Τα κριτήρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορούν να περιλαμβάνουν τα κριτήρια αποκλεισμού που απαριθμούνται στο άρθρο 46 της οδηγίας 2000/. . ./ΕΚ [περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών].

Όταν ο αναθέτων φορέας είναι δημόσια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο α, τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν τα υποχρεωτικά κριτήρια αποκλεισμού που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 46 της οδηγίας . . ./. . ./ΕΚ.

5. Όταν τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 περιλαμβάνουν απαιτήσεις σχετικά με τη χρηματοοικονομική ικανότητα του οικονομικού φορέα, μπορεί, ενδεχομένως και για μια δεδομένη σύμβαση, να κάνει χρήση των ικανοτήτων άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στον αναθέτοντα φορέα ότι θα διαθέτει τα απαραίτητα μέσα, π.χ. με την παρουσίαση σχετικών εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων.

Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων που αναφέρεται στο άρθρο 10 μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στην κοινοπραξία ή άλλων φορέων.

6. Όταν τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 περιλαμβάνουν απαιτήσεις σχετικά με τις τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες του οικονομικού φορέα, μπορεί, ενδεχομένως και για μια δεδομένη σύμβαση, να κάνει χρήση των ικανοτήτων άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στον αναθέτοντα φορέα ότι θα διαθέτει, για την εκτέλεση της σύμβασης, τα απαραίτητα μέσα, π.χ. με την παρουσίαση εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων ότι θα διαθέσουν στον οικονομικό φορέα τα απαραίτητα μέσα.

Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων που αναφέρεται στο άρθρο 10 μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στις κοινοπραξίες ή άλλων φορέων.»

Η τροπολογία 43 τροποποιεί τον τίτλο του άρθρου 38 προσθέτοντας μια αναφορά στις υποχρεώσεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό συνεπάγεται ότι οι φορείς μπορούν να αναφέρουν τις αρχές από τις οποίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να λάβουν πληροφορίες σχετικά με τις συναφείς υποχρεώσεις που ισχύουν στην τοποθεσία όπου πρόκειται να εκτελεστούν τα έργα ή οι υπηρεσίες.

Αν και η τροποποίηση του τίτλου που προβλέπεται από την τροπολογία αυτή δεν αντιστοιχεί στο περιεχόμενο της διάταξης λόγω της απόρριψης των τροπολογιών που τροποποιούν το περιεχόμενο του άρθρου αυτού, η τροπολογία μπορεί, ωστόσο, να γίνει δεκτή ως προς την ουσία της, δεδομένου ότι το περιεχόμενο του άρθρου 38 πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να αποφευχθούν αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ της εν λόγω διάταξης και εκείνων της κλασικής οδηγίας (άρθρο 27), όπως τροποποιήθηκαν (βλέπε τροπολογία 50 στην «κλασική» οδηγία).

Η τροπολογία 47 εισαγάγει ένα νέο εδάφιο στο άρθρο 41, παράγραφος 1 που αποσκοπεί στην αύξηση της διαφάνειας όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους οικονομικούς φορείς σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την κοινωνική νομοθεσία, σύμφωνα με το άρθρο 38. Αν και η τροπολογία προϋπόθετε την έγκριση των τροπολογιών (που απορρίφθηκαν) στο άρθρο 38, η αρχή ότι οι οικονομικοί φορείς πρέπει να γνωρίζουν τη νομοθεσία που οφείλουν να τηρούν κατά την εκτέλεση της σύμβασης ώστε να την λαμβάνουν υπόψη κατά την κατάρτιση των προσφορών και να είναι αποδεκτή. Οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει ωστόσο να περιορίζονται μόνο στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το κοινωνικό δίκαιο, διότι πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη και άλλες νομοθετικές διατάξεις (στον περιβαλλοντικό ή φορολογικό τομέα) — που περιέχονται στο άρθρο 38. Όμως, οι πληροφορίες αυτές κινδυνεύουν να λάβουν τέτοια έκταση ώστε να μην είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν στις προκηρύξεις όταν ο διαγωνισμός προκηρύσσεται με περιοδική ενδεικτική προκήρυξη ή με προκήρυξη για την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής που όχι μόνον ενδέχεται να αφορούν μεγάλο αριθμό μεμονωμένων συμβάσεων, αλλά επιπλέον μπορεί να δημοσιεύονται πολύ ενωρίτερα από την προκήρυξη της μεμονωμένης σύμβασης (μερικές φορές ένα χρόνο ή περισσότερο) ώστε οι πληροφορίες κινδυνεύουν να είναι παρωχημένες. Είναι λοιπόν προτιμότερο να περιοριστεί η υποχρέωση παροχής των εν λόγω πληροφοριών στις συμβάσεις για τις οποίες το μέσο προκήρυξης διαγωνισμού είναι μια προκήρυξη διαγωνισμού. Σε αντίθετη περίπτωση, η απαραίτητη διαφάνεια εξασφαλίζεται παρόλα αυτά διότι οι συγγραφές υποχρεώσεων που αφορούν μεμονωμένες συμβάσεις πρέπει να περιέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε οι οικονομικοί φορείς να μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλες και ενημερωμένες πληροφορίες.

Η Επιτροπή μπορεί να ενσωματώσει την τροπολογία 43 και την τροπολογία 47 στο άρθρο 38, παράγραφος 1 και στο παράρτημα XII που αναδιατυπώνονται ως εξής:

«*Άρθρο 38*

Υποχρεώσεις σχετικά με τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος, τις διατάξεις περί προστασίας και περί συνθηκών εργασίας

Ο αναθέτων φορέας αναφέρει στη συγγραφή υποχρεώσεων τον οργανισμό ή τους οργανισμούς από τους οποίους οι υποψήφιοι ή οι προσφέροντες μπορούν να λάβουν τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις περί προστασίας και συνθηκών εργασίας που ισχύουν στο κράτος μέλος, την περιφέρεια ή τον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστούν οι παροχές και οι οποίες θα εφαρμόζονται στις επί τόπου εκτελούμενες εργασίες ή παρεχόμενες υπηρεσίες κατά την εκτέλεση της σύμβασης.»

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΜΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Α. **ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

1. Επωνυμία, διεύθυνση, τηλεγραφική διεύθυνση, ηλεκτρονική διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου, τηλετυπίας και τηλεομοιοτυπίας (φαξ) του αναθέτοντα φορέα.

1α. Όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων, προμηθειών που περιλαμβάνουν εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης και υπηρεσιών: επωνυμία, διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονική διεύθυνση των υπηρεσιών από τις οποίες μπορούν να ληφθούν οι κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος την προστασία της εργασίας και τις συνθήκες εργασίας, που ισχύουν στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστεί η παροχή.

. . .

Β. **ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

1. Επωνυμία, διεύθυνση, τηλεγραφική διεύθυνση, ηλεκτρονική διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου, τηλετυπίας και τηλεομοιοτυπίας (φαξ) του αναθέτοντα φορέα.

1α. Όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων, προμηθειών που περιλαμβάνουν εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης και υπηρεσιών: επωνυμία, διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονική διεύθυνση των υπηρεσιών από τις οποίες μπορούν να ληφθούν οι κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος την προστασία της εργασίας και τις συνθήκες εργασίας, που ισχύουν στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστεί η παροχή.

. . .

Γ. **ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ**

1. Επωνυμία, διεύθυνση, τηλεγραφική διεύθυνση, ηλεκτρονική διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου, τηλετυπίας και τηλεομοιοτυπίας (φαξ) του αναθέτοντα φορέα.

1α. Όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων, προμηθειών που περιλαμβάνουν εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης και υπηρεσιών: επωνυμία, διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονική διεύθυνση των υπηρεσιών από τις οποίες μπορούν να ληφθούν οι κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος, την προστασία της εργασίας και τις συνθήκες εργασίας, που ισχύουν στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστεί η παροχή.

. . .»

Η τροπολογία 13 σχετίζεται με την τροπολογία 16. Αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι οι αναθέτουσες αρχές του ταχυδρομικού τομέα, που υπόκεινται τώρα στην κλασική οδηγία, θα υπόκεινται στους ελαστικότερους κανόνες της οδηγίας για τους «τομείς» ώστε να μπορέσει να ληφθεί υπόψη η απελευθέρωση που συντελείται στον εν λόγω τομέα.

Η τροπολογία 13 θα πρόσθετε επομένως στον ορισμό του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας μια αναφορά στις ταχυδρομικές δραστηριότητες, τόσο για τις αναθέτουσες αρχές όσο και για τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που ασκούν μια ταχυδρομική δραστηριότητα βάσει ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων.

Η τροπολογία 16 προβλέπει ακόμη στην παράγραφο 2 ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ταχυδρομικές υπηρεσίες στις οποίες η πρόσβαση για άλλους φορείς είτε είναι ελεύθερη, είτε υπόκειται απλώς σε διαδικασία χορήγησης άδειας. Όσον αφορά την παράγραφο 3, είναι δύσκολο να συνοψιστεί δεδομένου ότι υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδόσεων. Βασιζόμενη σ' αυτό που φαίνεται να αποτελεί κοινό παρανομαστή των περισσότερων εκδόσεων, η παράγραφος 3 θα συμπλήρωνε την τροπολογία προβλέποντας ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις που συνάπτονται από φορείς που ασκούν ταχυδρομική δραστηριότητα (η οποία δεν αποκλείεται δυνάμει της παραγράφου 2) για τη δική τους επιχείρηση, εφόσον άλλοι φορείς δύνανται να παρέχουν όλες τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, των οποίων η οικονομική σημασία δεν είναι μικρότερη ούτε αμελητέα, υπό τους ίδιους ουσιαστικά όρους και στον αυτό γεωγραφικό χώρο.

Η αρχή εξομοίωσης του ταχυδρομικού τομέα με τις άλλες μορφές δραστηριοτήτων τις οποίες αφορά η παρούσα οδηγία είναι αποδεκτή για την Επιτροπή. Πράγματι, πρόκειται για έναν τομέα που χαρακτηρίζεται από μια δραστηριότητα την οποία ασκούν φορείς τόσο δημόσιοι όσο και ιδιωτικοί μέσω ενός δικτύου, συχνά με μονοπωλιακές ή ολιγοπωλιακές καταστάσεις, και για τον οποίο συνεχίζεται το άνοιγμα των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό. Κατά την εξομοίωση πρέπει να διασφαλιστεί ότι ο ορισμός των καλυπτόμενων δραστηριοτήτων εξασφαλίζει, αφενός, ότι συμπεριλαμβάνονται όλες οι δραστηριότητες που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τη συμβατική ταχυδρομική δραστηριότητα και, αφετέρου, ότι ο ορισμός δεν αποτελεί εξουσιοδότηση εν λευκώ για την εξομοίωση δραστηριοτήτων που δεν συνδέονται ούτε άμεσα ούτε έμμεσα με τις συμβατικές ταχυδρομικές υπηρεσίες. Για το σκοπό αυτό, οι ορισμοί που περιέχονται στην οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών ([1]) αποτελούν καλό σημείο αφετηρίας. Πρέπει να σημειωθεί ότι η μερική αποδοχή της τροπολογίας 16 στο άρθρο 5α καθιστά περιττές τις τροποποιήσεις που προτείνονται με την τροπολογία 13 στο άρθρο 2, παράγραφος 2, χωρίς αυτό να αλλάζει την ουσία.

([1]) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί τις εξαιρέσεις που προτείνονται στην τροπολογία 16, δεδομένου ότι η παράγραφος 2 βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με τη σφαιρική προσέγγιση της πρότασής της, η οποία αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι υπάρχει ένας μόνο μηχανισμός αποκλεισμού από το πεδίο εφαρμογής, ο οποίος εφαρμόζεται υπό τους ίδιους όρους σε όλες τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, η ιδέα ότι οι φορείς — ανεξάρτητα από το νομικό τους καθεστώς — δύνανται να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής όταν η απελευθέρωση που συντελείται θα έχει αποδώσει ικανοποιητικά αποτελέσματα, μπορεί να γίνει δεκτή. Για τις τροποποιήσεις στο άρθρο 29 ώστε να μπορεί να εφαρμοστεί στις δημόσιες αρχές, οι οποίες ασκούν δραστηριότητα που έχει απελευθερωθεί, βλέπε σχόλια στην τροπολογία 117. Ως εκ τούτου, η αιτιολογική σκέψη 14 διαγράφεται. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι η γενική οικονομία του κειμένου εξασφαλίζει ότι οι ιδιωτικοί φορείς που δραστηριοποιούνται στον ταχυδρομικό τομέα δεν θα υπόκεινται στους κανόνες του παρά μόνο στο μέτρο που απολαύουν ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων. Όσον αφορά την παράγραφο 3, δεν είναι αποδεκτή στη μορφή που προτείνεται δεδομένου ότι η εφαρμογή της φαίνεται να συνδέεται μόνο με τη δυνατότητα άλλων φορέων να παρέχουν ταχυδρομικές υπηρεσίες κάποιας οικονομικής σημασίας. Πρέπει, ωστόσο, να υπογραμμιστεί ότι οι υφιστάμενες εξαιρέσεις, συμπεριλαμβανομένης κυρίως αυτής που προβλέπεται στο άρθρο 20 σχετικά με τις συμβάσεις που συνάπτονται με σκοπό την πώληση ή τη μίσθωση σε τρίτους, θα εφαρμόζονται και στον ταχυδρομικό τομέα.

Η Επιτροπή μπορεί επομένως να δεχθεί την ουσία των τροπολογιών 13 και 16 ως εξής:

Τίτλος: «ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών»

Αιτιολογική σκέψη: «(2) Οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που εφαρμόζονται από φορείς των τομέων του ύδατος, της ενέργειας των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών απαιτούν συντονισμό βασιζόμενο στις απαιτήσεις που προκύπτουν από τα άρθρα 14, 28 και 49 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 97 της συνθήκης Ευρατόμ, δηλαδή στις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της οποίας απλώς ιδιαίτερη έκφραση αποτελεί η αρχή περί μη εισαγωγής διακρίσεων, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της αναλογικότητας, της διαφάνειας, και του ανοίγματος των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. Ο εν λόγω συντονισμός πρέπει να εξασφαλίζει την εφαρμογή των εν λόγω αρχών, δημιουργώντας ταυτόχρονα ένα πλαίσιο θεμιτών εμπορικών πρακτικών και επιτρέποντας τη μέγιστη δυνατή ευελιξία.»

Αιτιολογική σκέψη: «(2α) Λαμβανομένης υπόψη της συνέχισης του ανοίγματος των ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό και λόγω του ότι τέτοιες υπηρεσίες παρέχονται μέσω ενός δικτύου τόσο από δημόσιες αρχές, δημόσιες επιχειρήσεις όσο και από άλλες επιχειρήσεις, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι συμβάσεις που συνάπτονται από τους αναθέτοντες φορείς που παρέχουν ταχυδρομικές υπηρεσίες διέπονται από κανόνες οι οποίοι, διαφυλάσσοντας την εφαρμογή των αρχών που προαναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 2, δημιουργούν ταυτόχρονα ένα πλαίσιο για τις θεμιτές εμπορικές πρακτικές και επιτρέπουν μεγαλύτερη ευελιξία απ' ό,τι οι διατάξεις της οδηγίας 2002/00/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της . . . (τίτλος της οδηγίας περί δημοσίων έργων, κ.λπ.), αναμένοντας τη διαδικασία απελευθέρωσης να επιτύχει ένα τέτοιο επίπεδο ώστε να είναι δυνατός ο αποκλεισμός δυνάμει του γενικού μηχανισμού που προβλέπεται για το σκοπό αυτό. Για τον ορισμό των καλυπτόμενων δραστηριοτήτων πρέπει να ληφθούν υπόψη, προσαρμοσμένες για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι διατάξεις της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών [1], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία . . ./. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . . για τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ όσον αφορά τη συνέχιση του ανοίγματος των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό.»

Αιτιολογική σκέψη: «(8) Η ανάγκη να εξασφαλισθεί πραγματικό άνοιγμα της αγοράς και ισόρροπη εφαρμογή των κανόνων σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών απαιτεί να οριστούν οι αντίστοιχοι φορείς με βάση άλλα κριτήρια και όχι το νομικό τους καθεστώς. Θα πρέπει λοιπόν να υπάρξει μέριμνα ώστε να μη θιγεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης φορέων ανάθεσης του δημόσιου τομέα και φορέων ανάθεσης του ιδιωτικού τομέα. Είναι επίσης απαραίτητο να υπάρξει μέριμνα ώστε, σύμφωνα με το άρθρο 295 της συνθήκης, να μην προδικάζεται κατά κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη.»

Αιτιολογική σκέψη (14): διαγράφεται

«Άρθρο 5α

Διατάξεις για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις δραστηριότητες που αποσκοπούν στην παροχή βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών, άλλων ταχυδρομικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών επικουρικών των ταχυδρομικών υπηρεσιών.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία . . ./. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της . . . για τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ όσον αφορά τη συνέχιση του ανοίγματος των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό, νοούνται ως:

α) "ταχυδρομικό αντικείμενο": αντικείμενο με συγκεκριμένο παραλήπτη, αποστελλόμενο υπό την τελική του μορφή, οποιουδήποτε βάρους. Πρόκειται π.χ., πέραν των αντικειμένων αλληλογραφίας, για βιβλία, καταλόγους, εφημερίδες, περιοδικά και ταχυδρομικά δέματα που περιέχουν εμπορεύματα με ή χωρίς εμπορική αξία, οποιουδήποτε βάρους. Περιλαμβάνονται επίσης και άλλες μορφές αποστολών, όπως το διαφημιστικό ταχυδρομείο χωρίς συγκεκριμένο παραλήπτη·

β) "βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες": υπηρεσίες που ανατίθενται ή μπορούν να ανατεθούν κατ' αποκλειστικότητα βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας 97/67/ΕΚ, οι οποίες συνίστανται στη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των ταχυδρομικών αντικειμένων·

γ) "άλλες ταχυδρομικές υπηρεσίες": υπηρεσίες άλλες από τις αναφερόμενες στο σημείο β) οι οποίες συνίστανται στη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή ταχυδρομικών αντικειμένων· και

δ) "υπηρεσίες επικουρικές των ταχυδρομικών υπηρεσιών": υπηρεσίες που παρέχονται στους ακόλουθους τομείς:

— υπηρεσίες διαχείρισης ταχυδρομικών υπηρεσιών (τόσο οι υπηρεσίες που προηγούνται της αποστολής όσο και αυτές που έπονται της αποστολής, όπως υπηρεσίες πλήρους διαχείρισης και διεκπεραίωσης αλληλογραφίας — mailroom management services)· και

— υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας που συνδέονται με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (συμπεριλαμβανομένης της ασφαλούς ηλεκτρονικής διαβίβασης κρυπτογραφημένων εγγράφων)·

— χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες· και

— υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποστήριξης,

όταν οι εν λόγω υπηρεσίες παρέχονται από φορέα ο οποίος παρέχει επίσης ταχυδρομικές υπηρεσίες κατά την έννοια των σημείων β) ή γ).»

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V α

ΑΝΑΘΕΤΟΝΤΕΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΒΕΛΓΙΟ

De Post/La Poste

ΔΑΝΙΑ

Post Danmark

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Deutsche Post AG

ΕΛΛΑΔΑ

ΕΛΤΑ

[1] ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Correos y Telégrafos, SA

ΓΑΛΛΙΑ

La Poste

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

An Post

ΙΤΑΛΙΑ

Poste Italiane SpA

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Entreprise des Postes et Télécommunications Luxembourg

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

TNT Post Groep (TPG)

ΑΥΣΤΡΙΑ

Österreichische Post AG

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

CTT — Correios de Portugal

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Soumen Posti OYJ

ΣΟΥΗΔΙΑ

Posten Sverige AB

Posten Logistik AB

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Consignia plc»

Ο κατάλογος θα συμπληρωθεί εν καιρώ.

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ*

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 29, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

Ζα ΑΝΑΘΕΤΟΝΤΕΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών ([1]).»

Οι τροπολογίες 21 και 22 τροποποιούν το άρθρο 19 το οποίο αφορά τις μεθόδους υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας των συμβάσεων υπηρεσιών.

Η τροπολογία 21 αποσκοπεί, όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού των συμβάσεων ασφαλιστικών υπηρεσιών, να λαμβάνονται υπόψη οι άλλες μορφές αμοιβών που είναι συγκρίσιμες με το ασφάλιστρο.

Η τροπολογία αυτή δικαιολογείται από το είδος των παροχών και από τον τρόπο αμοιβής τους.

Η τροπολογία 22 ρυθμίζει ιδιαίτερα τον υπολογισμό του ποσού των συμβάσεων αορίστου χρόνου με ρήτρα σιωπηρής παράτασης.

Η τροπολογία αποσκοπεί στην αποτροπή των καταχρηστικών κατατμήσεων που αποβλέπουν στην αποφυγή των υποχρεώσεων οι οποίες επιβάλλονται στις συμβάσεις από την οδηγία: επομένως επιδιώκει έναν αξιέπαινο σκοπό. Ωστόσο, πρέπει να αποφεύγεται η προσφυγή στις ανανεώσεις που μειώνουν τον ανταγωνισμό.

Για να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συν-νομοθετών, η Επιτροπή εκτιμά ότι πρέπει να συγχωνευθούν τα τέσσερα άρθρα σχετικά με τις μεθόδους υπολογισμού — άρθρο 16 που περιλαμβάνει τους γενικούς κανόνες, άρθρο 17 για τις συμβάσεις έργων, άρθρο 18 για τις συμβάσεις προμηθειών και άρθρο 19 για τις συμβάσεις υπηρεσιών. Επομένως, ενσωματώνει τις τροπολογίες 21 και 22 ως εξής:

«Άρθρο 16

Μέθοδοι υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας των συμβάσεων και των συμφωνιών-πλαισίων

1. Ο υπολογισμός της εκτιμώμενης αξίας μιας σύμβασης βασίζεται στο συνολικό πληρωτέο ποσό, εκτός ΦΠΑ, εκτιμώμενο από τον αναθέτοντα φορέα. Ο υπολογισμός αυτός λαμβάνει υπόψη το εκτιμώμενο συνολικό ποσό, συμπεριλαμβανομένων τυχόν δικαιωμάτων προαιρέσεως και ενδεχόμενων σιωπηρών ανανεώσεων.

([1]) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από την οδηγία .../.../ΕΚ της για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ όσον αφορά τη συνέχιση του ανοίγματος των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό (ΕΕ L ...).

Στην περίπτωση που ο αναθέτων φορέας προβλέπει βραβεία ή την καταβολή ποσών στους υποψήφιους ή προσφέροντες, λαμβάνει τα ποσά αυτά υπόψη του κατά τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης.

2. Οι αναθέτοντες φορείς δεν μπορούν να καταστρατηγούν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας κατατέμνοντας τα σχέδια έργων ή τα σχέδια αγοράς για την απόκτηση συγκεκριμένης ποσότητας προμηθειών ή/και υπηρεσιών ή χρησιμοποιώντας ειδικές μεθόδους υπολογισμού της αξίας των συμβάσεων.

3. Ο υπολογισμός της αξίας μιας συμφωνίας-πλαισίου πρέπει να βασίζεται στη μέγιστη εκτιμώμενη αξία εκτός ΦΠΑ του συνόλου των συμβάσεων που προβλέπονται για τη συγκεκριμένη περίοδο.

4. Για την εφαρμογή του άρθρου 15, οι αναθέτοντες φορείς περιλαμβάνουν στην εκτιμώμενη αξία των συμβάσεων έργων την αξία των εργασιών καθώς και όλων των προμηθειών ή υπηρεσιών που απαιτούνται για την εκτέλεση των έργων και τις οποίες θέτουν στη διάθεση του εργολήπτη.

5. Η αξία των προμηθειών ή των υπηρεσιών που δεν είναι απαραίτητες για την εκτέλεση μιας συγκεκριμένης σύμβασης έργων δεν μπορεί να προστεθεί στην αξία αυτής της σύμβασης έργων, με αποτέλεσμα να εξαιρείται η απόκτηση αυτών των προμηθειών ή υπηρεσιών από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

6. Όταν μια προμήθεια, υπηρεσία ή έργο αποτελείται από πολλά τμήματα, η εκτιμώμενη συνολική αξία του συνόλου αυτών των τμημάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Όταν η σωρευτική αξία των τμημάτων ισούται με ή υπερβαίνει το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 15, οι διατάξεις αυτής της παραγράφου ισχύουν για όλα τα τμήματα.

Πάντως, στην περίπτωση συμβάσεων έργων, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή του άρθρου 15 για τμήματα των οποίων η εκτιμώμενη αξία, χωρίς τον ΦΠΑ, είναι κατώτερη του 1 εκατομμυρίου ευρώ, εφόσον το συνολικό ύψος αυτών των τμημάτων δεν υπερβαίνει το 20 % της αξίας του συνόλου των τμημάτων.

7. Όταν πρόκειται για απόκτηση προμηθειών ή υπηρεσιών για δεδομένη περίοδο μέσω σειράς συμβάσεων που θα ανατεθούν σε έναν ή περισσότερους προμηθευτές ή παρόχους υπηρεσιών, ή συμβάσεων που πρόκειται να ανανεωθούν, ο υπολογισμός της αξίας της σύμβασης πρέπει να βασίζεται:

α) στη συνολική αξία των συμβάσεων που έχουν συναφθεί κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους ή δωδεκαμήνου και παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά, διορθωμένη, ει δυνατόν, για να ληφθούν υπόψη οι προβλέψιμες αλλαγές στις ποσότητες ή στην αξία κατά τους επόμενους δώδεκα μήνες·

β) στη σωρευτική αξία όλων των συμβάσεων που θα συναφθούν κατά τους δώδεκα μήνες μετά την ανάθεση της πρώτης σύμβασης ή καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, εφόσον αυτή υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

8. Ο υπολογισμός της εκτιμώμενης αξίας μιας σύμβασης που περιλαμβάνει ταυτοχρόνως υπηρεσίες και προμήθειες πρέπει να βασίζεται στη συνολική αξία των υπηρεσιών και των προμηθειών, ανεξάρτητα από την επιμέρους αξία τους. Στον υπολογισμό αυτόν περιλαμβάνεται η αξία των εργασιών τοποθέτησης και εγκατάστασης.

9. Στην περίπτωση συμβάσεων προμηθειών που έχουν ως αντικείμενο χρηματοδοτική μίσθωση, μίσθωση ή μίσθωση-πώληση, ως βάση για τον υπολογισμό της αξίας της σύμβασης πρέπει να λαμβάνεται:

α) για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, εάν μεν ο χρόνος αυτός είναι δώδεκα μήνες ή λιγότερο, η κατ' εκτίμηση συνολική αξία της σύμβασης για όλη τη διάρκειά της ή, αν η διάρκεια αυτή υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, η συνολική αξία της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του κατ' εκτίμηση υπολοίπου·

β) για τις συμβάσεις αορίστου χρόνου ή για τις συμβάσεις των οποίων η διάρκεια δεν μπορεί να καθοριστεί, το προβλεπόμενο σύνολο των πληρωμών που πρέπει να καταβληθούν κατά τα πρώτα τέσσερα έτη.

10. Για τον υπολογισμό του εκτιμώμενου ποσού συμβάσεων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα ποσά:

α) όσον αφορά τις ασφαλιστικές υπηρεσίες, το καταβλητέο ασφάλιστρο και οι άλλοι τρόποι αμοιβής·

β) όσον αφορά τις τραπεζικές και άλλες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, οι αμοιβές, οι προμήθειες, οι τόκοι και άλλοι τρόποι αμοιβής·

γ) όσον αφορά τις συμβάσεις που προϋποθέτουν σχεδιασμό, οι καταβλητέες αμοιβές, προμήθειες και άλλοι τρόποι αμοιβής.

11. Όταν πρόκειται για συμβάσεις υπηρεσιών στις οποίες δεν αναφέρεται συνολική τιμή, ως βάση υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας των συμβάσεων πρέπει να λαμβάνεται:

α) η ολική αξία της σύμβασης για όλη τη διάρκειά της, εφόσον η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου με διάρκεια μέχρι και 48 μήνες·

β) το προβλεπόμενο σύνολο των καταβλητέων πληρωμών κατά τα πρώτα τέσσερα έτη, εφόσον η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου ή έχει διάρκεια άνω των 48 μηνών.»

Οι τροπολογίες 26 και 27 τροποποιούν αντίστοιχα τον τίτλο και την παράγραφο 1 του άρθρου 26 που αφορά τη δυνατότητα ανάθεσης συμβάσεων υπηρεσιών σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις ή σε αναθέτοντα φορέα που αποτελεί μέρος κοινής επιχείρησης.

Όλες οι τροπολογίες αυτές αποσκοπούν κατ' αρχάς στην επέκταση της διάταξης στις συμβάσεις προμηθειών ή έργων.

Στη συνέχεια, προβλέπουν τι ακόλουθες εξαιρέσεις για τις συμβάσεις που ανατίθενται σε:

1. μια επιχείρηση συνδεδεμένη με τον αναθέτοντα φορέα ή

2. μια κοινή επιχείρηση που αποτελείται από πολλούς αναθέτοντες φορείς για την άσκηση μιας από τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, η τροπολογία αποσκοπεί να μειώσει σε 50 % τον απαιτούμενο κύκλο εργασιών. Προβλέπεται επίσης να ισχύει ο όρος αυτός σε περίπτωση που η επιχείρηση στην οποία ανατίθεται η σύμβαση υφίσταται επί διάστημα μικρότερο της τριετίας, όταν αναμένεται ότι μετά τα πρώτα τρία χρόνια θα επιτευχθεί ο απαιτούμενος κύκλος εργασιών.

Η τροπολογία προβλέπει επίσης εξαιρέσεις για τις συμβάσεις τις οποίες συνάπτει κοινή επιχείρηση:

3. μ' έναν από τους αναθέτοντες φορείς που την έχουν ιδρύσει, ή

4. με επιχείρηση που συνδέεται μ' έναν από αυτούς τους αναθέτοντες φορείς.

Σ' αυτές τις δύο τελευταίες περιπτώσεις δεν προβλέπεται κανένας όρος.

Η επέκταση στις συμβάσεις έργων και προμηθειών δεν είναι αποδεκτή, στο μέτρο που θα έθετε υπό αμφισβήτηση, χωρίς κατάλληλη αιτιολόγηση, το κοινοτικό κεκτημένο, αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας συμβάσεις οι οποίες εμπίπτουν σήμερα στο πεδίο εφαρμογής της. Επιπλέον, η ενδεχόμενη αποδοχή αυτής της επέκτασης θα μπορούσε να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, με την παροχή της δυνατότητας σε ορισμένες επιχειρήσεις να αποκτήσουν εισοδήματα και πείρα των οποίων οι ίδιες αυτές επιχειρήσεις μπορούν να κάνουν χρήση σε προκηρύξεις διαγωνισμών — από άλλους αναθέτοντες φορείς — συγκρίσιμων συμβάσεων θέτοντας σε μειονεκτική θέση ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που δεν έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν τα ίδια εισοδήματα και την ίδια πείρα.

Για τους ίδιους λόγους, η μείωση του απαιτούμενου κύκλου εργασιών από 80 % σε 50 %, για την εφαρμογή της εξαίρεσης, δεν είναι επίσης αποδεκτή, όπως και η κατάργηση κάθε όρου στην περίπτωση σύμβασης την οποία συνάπτει κοινή επιχείρηση με επιχείρηση συνδεδεμένη με έναν από τους αναθέτοντες φορείς που έχουν ιδρύσει την κοινή επιχείρηση (περίπτωση αριθ. 4).

Αντίθετα, η πρόβλεψη της δυνατότητας ανάθεσης συμβάσεων σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων ετών ύπαρξής τους είναι ως αρχή αποδεκτή, αν αναδιατυπωθεί. Η δυνατότητα ενός αναθέτοντα φορέα να συνάπτει συμβάσεις με κοινή επιχείρηση (περίπτωση αριθ. 2) εμπίπτει στη λογική της διάταξης και επομένως είναι αποδεκτή. Οι περιπτώσεις 1 και 3 προβλέπονται ήδη από το υφιστάμενο δίκαιο και επομένως δεν δημιουργούν προβλήματα ως προς την ουσία.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 26 και 27 ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «(28) Θα πρέπει να εξαιρεθούν ορισμένες συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται σε συνδεδεμένη επιχείρηση, της οποίας κύρια δραστηριότητα στον τομέα των υπηρεσιών είναι η παροχή των υπηρεσιών της στον όμιλο στον οποίο ανήκει η ίδια και όχι η εμπορία των υπηρεσιών της στην αγορά. Πρέπει επίσης να εξαιρεθούν ορισμένες συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται από αναθέτοντα φορέα σε κοινή επιχείρηση, η οποία έχει συσταθεί από πολλούς αναθέτοντες φορείς με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και της οποίας αποτελεί μέρος.»

«Άρθρο 26

Συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται σε μια συνδεδεμένη επιχείρηση, σε κοινή επιχείρηση ή σε αναθέτοντα φορέα που αποτελεί μέρος κοινής επιχείρησης

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοείται ως "συνδεδεμένη επιχείρηση" κάθε επιχείρηση της οποίας οι ετήσιοι λογαριασμοί έχουν ενοποιηθεί με τους λογαριασμούς του αναθέτοντα φορέα σύμφωνα με τις απαιτήσεις της έβδομης οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] ή, στην περίπτωση που οι φορείς δεν εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, κάθε επιχείρηση επί της οποίας ο αναθέτων φορέας μπορεί να ασκήσει, άμεσα ή έμμεσα, καθοριστική επιρροή, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), ή η οποία μπορεί να ασκήσει καθοριστική επιρροή επί του αναθέτοντα φορέα ή η οποία υπόκειται, από κοινού με τον αναθέτοντα φορέα, στην καθοριστική επιρροή άλλης επιχείρησης λόγω της κυριότητας, της χρηματοδοτικής συμμετοχής ή των κανόνων που τη διέπουν.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις υπηρεσιών:

α) τις οποίες συνάπτει ένας αναθέτων φορέας με μια συνδεδεμένη επιχείρηση·

β) τις οποίες συνάπτει κοινή επιχείρηση, η οποία έχει συσταθεί από πολλούς αναθέτοντες φορείς με σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων κατά την έννοια των άρθρων 3 έως 6, με επιχείρηση συνδεδεμένη με έναν από αυτούς τους αναθέτοντες φορείς,

εφόσον το 80 % τουλάχιστον του μέσου κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε αυτή η επιχείρηση κατά την τελευταία τριετία στον τομέα των υπηρεσιών προέρχεται από την παροχή αυτών των υπηρεσιών στις επιχειρήσεις με τις οποίες συνδέεται.

Όταν, ανάλογα με την ημερομηνία ίδρυσης ή έναρξης των δραστηριοτήτων της συνδεδεμένης επιχείρησης, ο κύκλος εργασιών δεν είναι διαθέσιμος για τα τρία τελευταία έτη, αρκεί για την εν λόγω επιχείρηση να αποδείξει ότι η επίτευξη του κύκλου εργασιών που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι πιθανή, κυρίως με προβολές δραστηριοτήτων.

---

[1] ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ (ΕΕ L 317 της 16.11.1990, σ. 60).

Όταν η ίδια υπηρεσία ή παρόμοιες υπηρεσίες παρέχονται από περισσότερες από μία επιχειρήσεις συνδεδεμένες με τον αναθέτοντα φορέα, λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός κύκλος εργασιών που προκύπτει από την παροχή υπηρεσιών εκ μέρους των επιχειρήσεων αυτών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις υπηρεσιών:

α) τις οποίες συνάπτει κοινή επιχείρηση, η οποία έχει συσταθεί από πολλούς αναθέτοντες φορείς με σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων κατά την έννοια των άρθρων 3 έως 6, με έναν από αυτούς τους αναθέτοντες φορείς,

β) τις οποίες συνάπτει ένας αναθέτων φορέας με μια τέτοια κοινή επιχείρηση της οποίας αποτελεί μέρος.

4. Οι αναθέτοντες φορείς κοινοποιούν στην Επιτροπή, εφόσον το ζητήσει, τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3:

α) τις επωνυμίες των επιχειρήσεων ή κοινών επιχειρήσεων για τις οποίες πρόκειται·

β) τη φύση και την αξία των οριζόμενων συμβάσεων υπηρεσιών,

γ) τα στοιχεία που η Επιτροπή κρίνει απαραίτητα για να αποδείξει ότι οι σχέσεις μεταξύ του αναθέτοντα φορέα και της επιχείρησης ή της κοινής επιχείρησης στην οποία ανατίθενται οι συμβάσεις ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.»

Η τροπολογία 29, η οποία τροποποιεί το άρθρο 27, παράγραφος 1, επιδιώκει να επανεισαχθεί μια εξαίρεση, η οποία υπάρχει στην παρούσα οδηγία, για την αγορά ενέργειας και καυσίμων που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας, όταν πραγματοποιείται από αναθέτοντες φορείς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ενέργειας υπό την ευρεία έννοια (παραγωγή, μεταφορά και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου ή ζεστού νερού, καθώς και αναζήτηση και εξόρυξη πετρελαίου, φυσικού αερίου, άνθρακα ή άλλων στερεών καυσίμων). Πρέπει ωστόσο να γίνει αναδιατύπωση, καθαρά συντακτικής φύσης, αντικαθιστώντας τις αναφορές στα παραρτήματα, που συμπεριλαμβάνουν αναφορά στους αναθέτοντες φορείς, με αναφορά στα άρθρα που ορίζουν τις σχετικές δραστηριότητες.

Η τροπολογία 30 επιδιώκει να εξασφαλίσει ότι μια ενδεχόμενη τροποποίηση της εξαίρεσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 θα γίνει σε συμφωνία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεδομένου ότι κάθε ενδεχόμενη πρόταση τροποποίησης της διάταξης αυτής πρέπει να ακολουθεί τη διαδικασία συναπόφασης που προβλέπεται στη συνθήκη και ότι η Επιτροπή θα έχει πάντα τη δυνατότητα να επιτύχει επανεξέταση της διάταξης από τους δύο συν-νομοθέτες υποβάλλοντας κατάλληλες και αιτιολογημένες προτάσεις, η τροπολογία, χωρίς να ενσωματωθεί απόλυτα, μπορεί να γίνει δεκτή ως προς την ουσία της με τη διαγραφή της παραγράφου 2 του άρθρου 27.

Η Επιτροπή δέχεται τις τροπολογίες 29 και 30 στο άρθρο 27 ως εξής:

«Άρθρο 27

Συμβάσεις που συνάπτονται από ορισμένους αναθέτοντες φορείς για την αγορά νερού και για την προμήθεια ενέργειας ή καυσίμων που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

α) στις συμβάσεις για την αγορά νερού, εφόσον συνάπτονται από αναθέτοντες φορείς οι οποίοι ασκούν τη δραστηριότητα που ορίζεται στο άρθρο 4·

β) στις συμβάσεις για την προμήθεια ενέργειας ή καυσίμων που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας, εφόσον συνάπτονται από αναθέτοντες φορείς οι οποίοι ασκούν μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στο άρθρο 3, παράγραφος 3 ή στο άρθρο 6, στοιχείο α).»

Η τροπολογία 117 επιδιώκει την εισαγωγή της δυνατότητας για τους ίδιους τους αναθέτοντες φορείς να ζητήσουν την κίνηση μιας διαδικασίας εξαίρεσης βάσει του άρθρου 29. Μια τέτοια δυνατότητα είναι αποδεκτή για την Επιτροπή. Στην ενσωμάτωση της τροπολογίας 117 είναι επίσης δυνατόν να ληφθεί υπόψη ο φόβος που υποβόσκει στην τροπολογία 31 ότι η διαδικασία για τη λήψη αποφάσεων βάσει του άρθρου 29 είναι αρκετά πολύπλοκη και μακρά. Συνεπώς, η τροπολογία 117 μπορεί να ενσωματωθεί ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη (14): διαγράφεται.

«Άρθρο 29

Γενικός μηχανισμός για την εξαίρεση δραστηριοτήτων που είναι απευθείας εκτεθειμένες στον ανταγωνισμό

1. Οι συμβάσεις που προορίζονται να καταστήσουν δυνατή την παροχή υπηρεσίας που ορίζεται στα άρθρα 3 έως 6 δεν υπόκεινται στην οδηγία εάν η δραστηριότητα, στο κράτος μέλος στο οποίο ασκείται, είναι απευθείας εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό, σε αγορές στις οποίες η πρόσβαση δεν είναι περιορισμένη.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, προκειμένου να καθορίσει κανείς εάν μια δραστηριότητα είναι απευθείας εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό, πρέπει να στηριχθεί σε κριτήρια όπως τα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων αγαθών ή υπηρεσιών, η ύπαρξη εναλλακτικών αγαθών ή υπηρεσιών, οι τιμές και η πραγματική ή δυνητική παρουσία περισσότερων του ενός προμηθευτών των εν λόγω αγαθών ή παρόχων των εν λόγω υπηρεσιών.

3. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, η είσοδος σε μια αγορά θεωρείται ότι δεν περιορίζεται εάν το κράτος μέλος έχει ενσωματώσει και εφαρμόσει τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας που αναφέρονται στο παράρτημα Χ.

Όταν δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ότι υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση σε μια δεδομένη αγορά βάσει του πρώτου εδαφίου, το κράτος μέλος ή ο αναθέτων φορέας που ζητεί την εξαίρεση οφείλει να καταδείξει ότι η πρόσβαση στην εν λόγω αγορά είναι ελεύθερη εκ των πραγμάτων και εκ του νόμου.

4. Τα κράτη μέλη ή οι αναθέτοντες φορείς, για να τύχουν εξαίρεσης βάσει της παραγράφου 1, ζητούν από την Επιτροπή να λάβει σχετική απόφαση εξαίρεσης. Εάν η αίτηση προέρχεται από αναθέτοντα φορέα, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις παραγράφους 2 και 3, για όλα τα συναφή περιστατικά και, ιδίως, για κάθε νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη ή συμφωνία που αφορά τη συμμόρφωση προς τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία για την έκδοση απόφασης εξαίρεσης με δική της πρωτοβουλία.

Για να εκδώσει απόφαση δυνάμει του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 65, παράγραφος 2, η Επιτροπή διαθέτει τρίμηνη προθεσμία από την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης εξαίρεσης. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί μία φορά για έναν, δύο ή τρεις μήνες σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, κυρίως όταν οι πληροφορίες που περιέχει η αίτηση ή τα έγγραφα που τη συνοδεύουν είναι ελλιπείς ή ανακριβείς ή όταν τα γεγονότα που αναφέρονται στην αίτηση υφίστανται ουσιαστικές τροποποιήσεις.

Εάν μετά το πέρας της προθεσμίας η Επιτροπή δεν έχει εκδώσει απόφαση εξαίρεσης, η παράγραφος 1 τεκμαίρεται εφαρμοστέα.

Η Επιτροπή εγκρίνει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 65, παράγραφος 2.»

Η τροπολογία 51 διευκρινίζει ότι η υποχρέωση του αγοραστή να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα των δεδομένων που του υποβάλλονται καλύπτει όλο το λειτουργικό κύκλο της διαδικασίας: αποθήκευση, επεξεργασία και διατήρηση.

Οι προτεινόμενες διευκρινίσεις ενσωματώνονται στις συναφείς διατάξεις του κειμένου μετά από αναδιατύπωση, ώστε να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις των διαφόρων ειδών ηλεκτρονικής υποβολής.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 51, τροποποιώντας το άρθρο 47 ως εξής:

«Άρθρο 47

Κανόνες που εφαρμόζονται στις επικοινωνίες

1. Όλες οι επικοινωνίες καθώς και όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο δύνανται, κατ' επιλογή του αναθέτοντα φορέα, να πραγματοποιούνται με επιστολή, με τηλεομοιοτυπία, με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, με το τηλέφωνο στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 6, ή με συνδυασμό των μέσων αυτών.

2. Τα επιλεγόμενα μέσα επικοινωνίας πρέπει να είναι γενικώς προσιτά και συνεπώς δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της πρόσβασης των οικονομικών φορέων στη διαδικασία ανάθεσης.

3. Κατά την επικοινωνία, την ανταλλαγή και την αποθήκευση πληροφοριών λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θίγεται η ακεραιότητα των δεδομένων και το απόρρητο των προσφορών και των αιτήσεων συμμετοχής και ότι οι αναθέτοντες φορείς λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου των προσφορών και των αιτήσεων συμμετοχής, μόνο μετά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας για την υποβολή τους.

4. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τις επικοινωνίες με ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους, πρέπει να μη δημιουργούν διακρίσεις και να είναι ευλόγως προσιτά στο κοινό και συμβατά σε σχέση με τις γενικώς χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών.

5. Στους μηχανισμούς ηλεκτρονικής παραλαβής προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) οι πληροφορίες σχετικά με τις προδιαγραφές που πρέπει να πληρούνται για την ηλεκτρονική υποβολή προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής, συμπεριλαμβανομένης της κρυπτογράφησης, πρέπει να είναι προσιτές στους ενδιαφερόμενους. Επί πλέον, οι μηχανισμοί ηλεκτρονικής παραλαβής των προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του Παραρτήματος XXII·

β) τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώνουν ή να διατηρούν συστήματα εθελοντικής πιστοποίησης με σκοπό τη βελτίωση του επιπέδου των υπηρεσιών πιστοποίησης των εν λόγω μηχανισμών·

γ) οι προσφέροντες ή οι υποψήφιοι δεσμεύονται ώστε εάν τα έγγραφα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις ή δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 και στα άρθρα 52 και 53 δεν είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή, να υποβάλλονται πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή των προσφορών ή των αιτήσεων συμμετοχής.

6. Κανόνες που εφαρμόζονται για την υποβολή των αιτήσεων συμμετοχής:

α) οι αιτήσεις συμμετοχής στις διαδικασίες σύναψης των δημόσιων συμβάσεων μπορούν να υποβάλλονται γραπτώς ή τηλεφωνικά·

β) όταν οι αιτήσεις συμμετοχής υποβάλλονται τηλεφωνικά, πρέπει να αποστέλλεται γραπτή επιβεβαίωση πριν από τη λήξη της προθεσμίας που έχει οριστεί για την παραλαβή τους·

γ) οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να απαιτούν οι αιτήσεις συμμετοχής που υποβάλλονται με τηλεομοιοτυπία να επιβεβαιώνονται ταχυδρομικά ή με ηλεκτρονικά μέσα, στις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο ως νόμιμη απόδειξη. Η απαίτηση αυτή και η προθεσμία για την αποστολή της επιβεβαίωσης ταχυδρομικά ή με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να επισημαίνονται από τον αναθέτοντα φορέα στην προκήρυξη που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού ή στην πρόσκληση που αναφέρεται στο άρθρο 46, παράγραφος 3.»

Η τροπολογία 53, η οποία τροποποιεί την παράγραφο 4 του άρθρου 48, εισαγάγει μέγιστη προθεσμία δύο μηνών για την ενημέρωση των οικονομικών φορέων των οποίων η αίτηση προεπιλογής στο πλαίσιο ενός συστήματος προεπιλογής απορρίπτεται. Η παρούσα διάταξη δεν περιλαμβάνει προθεσμία. Η αρχή καθορισμού προθεσμίας μπορεί να είναι χρήσιμη. Ωστόσο, μια μέγιστη προθεσμία δύο μηνών θα μπορούσε να θεωρηθεί υπερβολικά μακρά σε σχέση με τις εθνικές προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής. Δεδομένου, εξάλλου, ότι προκύπτουν τα ίδια προβλήματα με αυτά που συνδέονται με την απουσία προθεσμίας για την ενημέρωση των οικονομικών φορέων σε σχέση με τους οποίους έχει ληφθεί αρνητική απόφαση, η Επιτροπή μπορεί να ενσωματώσει την τροπολογία αυτή ως εξής:

«Άρθρο 48

Ενημέρωση των αιτούντων προεπιλογή, των υποψηφίων και των προσφερόντων

1. Οι αναθέτοντες φορείς ενημερώνουν το συντομότερο δυνατό, εντός προθεσμίας που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις δεκαπέντε ημέρες, τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν για τη σύναψη συμφωνίας-πλαισίου ή την ανάθεση της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους αποφάσισαν να μην συνάψουν συμφωνία-πλαίσιο ή να αναθέσουν μια σύμβαση για την οποία υπήρξε διαγωνισμός ή να αρχίσουν νέα διαδικασία, αυτό δε και γραπτώς εφόσον τους ζητηθεί.

2. Οι αναθέτοντες φορείς γνωστοποιούν, το συντομότερο δυνατό, σε κάθε αποκλεισθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα που υποβάλλει σχετική αίτηση τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητάς του ή της προσφοράς του και, σε κάθε προσφέροντα που έχει υποβάλει παραδεκτή προσφορά, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου ή τα μέρη της συμφωνίας-πλαισίου. Οι εν λόγω προθεσμίες δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνουν τις δεκαπέντε ημέρες από την παραλαβή της γραπτής αίτησης.

Ωστόσο, οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να αποφασίσουν να μην κοινοποιήσουν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την ανάθεση της σύμβασης ή τη σύναψη της συμφωνίας-πλαισίου, οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον η γνωστοποίησή τους θα αποτελούσε εμπόδιο για την εφαρμογή των νόμων ή θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον ή θα έθιγε έννομα εμπορικά συμφέροντα δημόσιων ή ιδιωτικών οικονομικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του οικονομικού φορέα στον οποίο ανατέθηκε η σύμβαση, ή θα μπορούσε να θίξει τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων.

3. Οι αναθέτοντες φορείς που θεσπίζουν και διαχειρίζονται ένα σύστημα προεπιλογής οφείλουν να ενημερώνουν τους αιτούντες σχετικά με την απόφαση που λαμβάνουν για την προεπιλογή τους εντός εύλογης προθεσμίας.

Εάν για την απόφαση σχετικά με την προεπιλογή απαιτείται διάστημα άνω του εξαμήνου από την κατάθεση της αίτησης προεπιλογής, ο αναθέτων φορέας οφείλει να γνωστοποιήσει στον αιτούντα, μέσα σε δύο μήνες από την κατάθεση αυτή, τους λόγους που δικαιολογούν παράταση της προθεσμίας και την ημερομηνία κατά την οποία θα γίνει δεκτή ή θα απορριφθεί η αίτησή του.

4. Οι αιτούντες των οποίων η αίτηση προεπιλογής απορρίπτεται πρέπει να ενημερώνονται το συντομότερο δυνατό, εντός προθεσμίας που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις δεκαπέντε ημέρες, ως προς την απόφαση αυτή και ως προς τους λόγους απόρριψης της αίτησής τους. Οι λόγοι αυτοί πρέπει να βασίζονται στα κριτήρια προεπιλογής που ορίζονται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

5. Οι αναθέτοντες φορείς που θεσπίζουν και διαχειρίζονται σύστημα προεπιλογής μπορούν να τερματίσουν τη διαδικασία προεπιλογής ενός οικονομικού φορέα μόνο για λόγους που στηρίζονται στα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 52 παράγραφος 2. Η πρόθεση τερματισμού της διαδικασίας προεπιλογής πρέπει να κοινοποιείται γραπτώς στον οικονομικό φορέα και να αναφέρεται ο λόγος ή οι λόγοι που οδήγησαν σε αυτόν. Η κοινοποίηση αυτή διαβιβάζεται το συντομότερο δυνατό, εντός προθεσμίας που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις δεκαπέντε ημέρες από την προβλεπόμενη ημερομηνία τερματισμού της διαδικασίας προεπιλογής.»

Η τροπολογία 56 τροποποιεί το άρθρο 50 περιγράφοντας τη διεξαγωγή της διαδικασίας για την εισαγωγή υποχρέωσης επαλήθευσης της τήρησης των υποχρεώσεων των υποψηφίων ή προσφερόντων σχετικά με τις περιβαλλοντικές, φορολογικές και κοινωνικές νομοθετικές διατάξεις, που καθορίζονται με αναφορά στο άρθρο 38. Από τη σχέση με τις τροπολογίες που απορρίφθηκαν κατά την ψηφοφορία, προκύπτει σαφώς ότι η τροπολογία αυτή αφορά κυρίως τις περιπτώσεις μη τήρησης της κοινωνικής νομοθεσίας. Επομένως, η τροπολογία, καθεαυτή, θα προϋπόθετε την έγκριση των τροπολογιών (που απορρίφθηκαν) στο άρθρο 38.

Είναι, εντούτοις, σωστό ότι η μη τήρηση του εργατικού δικαίου μπορεί να αιτιολογήσει δικαστικές αποφάσεις οι οποίες επιτρέπουν τον αποκλεισμό προσφερόντων στο πλαίσιο των διατάξεων που πρότεινε η Επιτροπή, χωρίς να είναι απαραίτητη η ρητή αναφορά της υποθετικής αυτής περίπτωσης στο διατακτικό· μπορεί επίσης να αιτιολογήσει αποκλεισμούς για «σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα» κατά την έννοια του άρθρου 46, παράγραφος 2 της κλασικής οδηγίας. στο οποίο μπορούν να αναφερθούν ρητά οι αναθέτοντες φορείς (βλέπε σχόλια στις τροπολογίες 57, 109 και 60 παραπάνω). Η Επιτροπή επεξήγησε στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κοινωνικές πτυχές των δημόσιων συμβάσεων [1], σε ποιο μέτρο οι υποθετικές αυτές περιπτώσεις καλύπτονται από το υφιστάμενο δίκαιο. Αυτό ισχύει επίσης για την παρούσα πρόταση· είναι επομένως αποδεκτό να επεξηγηθεί. Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να ενσωματώσει την τροπολογία 56 ως εξής:

[1] «Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο περί δημοσίων συμβάσεων και τις δυνατότητες ένταξης κοινωνικών πτυχών στις συμβάσεις αυτές», COM(2001) 566 τελικό (ΕΕ C 333 της 29.11.2001, σ. 13).

Αιτιολογική σκέψη: «(32α) Οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις καθώς και οι συλλογικές συμβάσεις, τόσο εθνικές όσο και κοινοτικές, που ισχύουν στον κοινωνικό τομέα και στον τομέα της ασφάλειας, εφαρμόζονται κατά την εκτέλεση μιας δημόσιας σύμβασης, εφόσον οι εν λόγω κανόνες καθώς και η εφαρμογή τους συνάδουν προς το κοινοτικό δίκαιο. Στις διασυνοριακές περιπτώσεις, κατά τις οποίες εργαζόμενοι ενός κράτους μέλους παρέχουν υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος για την εκτέλεση μιας δημόσιας σύμβασης, η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών [1] αναφέρει τους ελάχιστους όρους που πρέπει να τηρούνται στη χώρα υποδοχής έναντι αυτών των αποσπασμένων εργαζομένων. Η μη τήρηση των σχετικών υποχρεώσεων μπορεί να θεωρηθεί, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, σοβαρό παράπτωμα ή αδίκημα που αφορά την επαγγελματική διαγωγή του οικονομικού φορέα.»

Η τροπολογία 66 αποσκοπεί κατ' αρχήν στην κατάργηση της υποχρέωσης για τους αναθέτοντες φορείς να αναφέρουν τη στάθμιση για καθένα από τα κριτήρια που εφαρμόζουν για τον καθορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς. Η τροπολογία την αντικαθιστά με απλή αναφορά της σειράς σπουδαιότητας των κριτηρίων.

Η εισαγωγή διάταξης που επιβάλλει τη στάθμιση είναι σημαντικό στοιχείο της πρότασης για την αποφυγή καταχρηστικών πρακτικών που ευνοούν ορισμένους φορείς, οι οποίες συναντώνται στην πράξη, επιτρέποντας σε κάθε προσφέροντα να ενημερώνεται σωστά σύμφωνα με τις αρχές που υπογράμμισε το Δικαστήριο στην απόφαση «SIAC» [2]. Η εκ των προτέρων αναφορά της στάθμισης των κριτηρίων είναι απαραίτητη.

Η τροπολογία 66 αποσκοπεί επίσης στην απλούστευση του τρόπου ενημέρωσης των οικονομικών φορέων για καθένα από τα κριτήρια.

Η Επιτροπή μπορεί να ενσωματώσει εν μέρει την τροπολογία 66 ως εξής, στις αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41, συγχωνευμένες, καθώς και στο άρθρο 54, παράγραφος 2:

Αιτιολογική σκέψη: «(40) Η ανάθεση της σύμβασης πρέπει επίσης να γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που να εξασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της διαφάνειας, της αποφυγής διακρίσεων και της ίσης μεταχείρισης και να εγγυώνται την αξιολόγηση των προσφορών σε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει αποδεκτή η εφαρμογή δύο μόνο κριτηρίων ανάθεσης: "της χαμηλότερης τιμής" και "της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς".

Εξάλλου, προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης κατά την ανάθεση των συμβάσεων, θα πρέπει να κωδικοποιηθεί η υποχρέωση που καθιερώνεται με τη νομολογία για εξασφάλιση της απαραίτητης διαφάνειας που επιτρέπει σε κάθε προσφέροντα να ενημερώνεται σωστά σχετικά με τα κριτήρια που επιλέγονται για τον εντοπισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς. Εναπόκειται συνεπώς στους αναθέτοντες φορείς να δηλώνουν τη σχετική στάθμιση που δίδεται σε καθένα από αυτά τα κριτήρια εγκαίρως ώστε οι οικονομικοί φορείς να το γνωρίζουν κατά την κατάρτιση των προσφορών τους. Δεν πρέπει ο αναθέτων φορέας να μπορεί να περιορίζεται στην αναφορά απλώς και μόνο της φθίνουσας σειράς σπουδαιότητας των κριτηρίων. Η αναφορά μιας τέτοιας φθίνουσας σειράς είναι ωστόσο επαρκής εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατή η στάθμιση, ιδίως λόγω του αντικειμένου της σύμβασης.»

«Άρθρο 54

Κριτήρια ανάθεσης των συμβάσεων

1. ...

2. Στην προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 στοιχείο α) περίπτωση, ο αναθέτων φορέας υποδεικνύει το σχετικό βάρος που προσδίδει σε καθένα από τα επιλεγέντα κριτήρια για τον προσδιορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς.

Η στάθμιση αυτή μπορεί να εκφράζεται με την πρόβλεψη μιας ψαλίδας με κατάλληλο εύρος.

Εάν, σε έκτακτες περιπτώσεις, η στάθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί ιδίως σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, ο αναθέτων φορέας αναφέρει τη σειρά σπουδαιότητας που προσδίδεται στην εφαρμογή των κριτηρίων.

Αυτή η σχετική στάθμιση ή σειρά σπουδαιότητας αναφέρονται στην προκήρυξη που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού, στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος που αναφέρει το άρθρο 46 παράγραφος 3, στην πρόσκληση υποβολής προσφοράς ή συμμετοχής σε διαπραγματεύσεις, ή στη συγγραφή υποχρεώσεων.»

Η τροπολογία 75 διευκρινίζει ότι η υποχρέωση του αγοραστή να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα των δεδομένων που του υποβάλλονται καλύπτει όλο το λειτουργικό κύκλο της διαδικασίας: αποθήκευση, επεξεργασία και διατήρηση.

Οι προτεινόμενες διευκρινίσεις ενσωματώνονται στις συναφείς διατάξεις του κειμένου μετά από αναδιατύπωση, ώστε να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις των διαφόρων ειδών ηλεκτρονικής υποβολής. Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία ως εξής:

«Άρθρο 62

Μέσα επικοινωνίας

1. Σε κάθε επικοινωνία σχετικά με διαγωνισμούς εφαρμόζεται το άρθρο 47, παράγραφοι 1, 2 και 4.

---

[1] ΕΕ L 18 της 21.10.1997, σ. 1.

[2] Απόφαση της 18 Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση C-19/2000, Συλλογή 2001, σ. I-7725.

2. Οι κοινοποιήσεις, οι ανταλλαγές και η αποθήκευση πληροφοριών πραγματοποιούνται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θίγεται η ακεραιότητα και η εμπιστευτικότητα του συνόλου των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τους συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς και ότι η κριτική επιτροπή λαμβάνει γνώση του περιεχομένου των μελετών και σχεδίων μόνο μετά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή τους.

3. Εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες για τα συστήματα ηλεκτρονικής παραλαβής των μελετών και των σχεδίων:

α) οι πληροφορίες σχετικά με τις αναγκαίες προδιαγραφές για την παρουσίαση των μελετών και σχεδίων με ηλεκτρονικό τρόπο, καθώς και για την κρυπτογράφηση, πρέπει να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων. Επί πλέον, τα συστήματα ηλεκτρονικής παραλαβής των μελετών και σχεδίων πρέπει να είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος XXII·

β) τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώνουν ή να διατηρούν μηχανισμούς εθελοντικής πιστοποίησης με σκοπό τη βελτίωση του επιπέδου των υπηρεσιών πιστοποίησης που παρέχονται για αυτά τα συστήματα.»

Η τροπολογία 76, η οποία αφορά μια συγκεκριμένη γερμανική κατάσταση, επιδιώκει την εισαγωγή ενός νομικού τεκμηρίου ελεύθερης πρόσβασης σε δραστηριότητες εξερεύνησης και εξόρυξης άνθρακα ή άλλων στερεών καυσίμων στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος θα εφάρμοζε προαιρετικά στον τομέα του άνθρακα μια οδηγία 94/22/ΕΚ σχετικά με τις άδειες στον τομέα των υδρογονανθράκων ([1]). Η τροπολογία αυτή συνδέεται με το γενικό μηχανισμό εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Η εισαγωγή ενός νομικού τεκμηρίου που συνδέεται με την προαιρετική εφαρμογή μιας κοινοτικής οδηγίας πέραν του δικού της πεδίου εφαρμογής δημιουργεί σοβαρά προβλήματα ασφάλειας δικαίου και δεν λαμβάνει υπόψη τις διαφορές μεταξύ του τομέα των υδρογονανθράκων και του τομέα του άνθρακα και των άλλων στερεών καυσίμων. Μια τέτοια προαιρετική εφαρμογή δεν μπορεί ωστόσο να αγνοηθεί. Επομένως, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 76 στην αιτιολογική σκέψη 13, τροποποιημένη ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «(13) Η απευθείας έκθεση στον ανταγωνισμό πρέπει να αξιολογείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που να λαμβάνουν υπόψη τους τα ειδικά χαρακτηριστικά του αντίστοιχου τομέα. Η εφαρμογή της προσήκουσας κοινοτικής νομοθεσίας για την ελευθέρωση ενός συγκεκριμένου τομέα ή ενός μέρους του θεωρείται επαρκές τεκμήριο ελεύθερης πρόσβασης στην εν λόγω αγορά. Η προαναφερόμενη προσήκουσα νομοθεσία πρέπει να επισημαίνεται σε παράρτημα το οποίο μπορεί να ενημερώνει με νέα στοιχεία η Επιτροπή. Όταν η πρόσβαση σε μια συγκεκριμένη αγορά δεν έχει απελευθερωθεί με κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη οφείλουν να καταδείξουν ότι η εν λόγω πρόσβαση είναι ελεύθερη εκ του νόμου και εκ των πραγμάτων. Η προαιρετική εφαρμογή, στο εθνικό δίκαιο, μιας οδηγίας που απελευθερώνει έναν συγκεκριμένο τομέα σ' έναν άλλο τομέα αποτελεί ένα γεγονός το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 29.»

Οι τροπολογίες 78, 79 και 80 επιβάλλουν, αντίστοιχα, για τις ανοικτές διαδικασίες, τις κλειστές διαδικασίες και τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση για τις οποίες δημοσιεύεται προκήρυξη διαγωνισμού, στους αναθέτοντες φορείς να αναφέρουν στις προκηρύξεις αυτές την επωνυμία και διεύθυνση των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων.

Μια αυξημένη διαφάνεια είναι επιθυμητή στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 78, 79 και 80 ως εξής:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΜΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Α. **ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

. . .

19α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .

Β. **ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

. . .

17α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .

Γ. **ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ**

. . .

18α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .».

([1]) Οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων (ΕΕ L 164 της 30.6.1994, σ. 3).

Οι τροπολογίες 81 και 82 αφορούν τις συμβάσεις για τις οποίες ο διαγωνισμός δημοσιεύεται αντίστοιχα με προκήρυξη για την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής και με περιοδική ενδεικτική προκήρυξη και επιβάλλουν στους αναθέτοντες φορείς να αναφέρουν στις προκηρύξεις αυτές την επωνυμία και διεύθυνση των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων. Όσον αφορά τις περιοδικές ενδεικτικές προκηρύξεις, θα πρέπει ωστόσο η νέα αυτή υποχρέωση διαφάνειας να περιοριστεί στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η περιοδική ενδεικτική προκήρυξη χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού ή επιτρέπει τη μείωση της προθεσμίας παραλαβής υποψηφιοτήτων ή προσφορών. Όταν η προκήρυξη δεν πληροί τους όρους αυτούς, δεν αποδεικνύεται η προστιθέμενη αξία της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες προσφυγής.

Όσον αφορά την τροπολογία 83, εισαγάγει την ίδια υποχρέωση στις περιπτώσεις ανακοινώσεων για τις συναφθείσες συμβάσεις.

Μια αυξημένη διαφάνεια είναι επιθυμητή στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 81, 82 και 83 ως εξής:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΕΠΙΛΟΓΗΣ

. . .

6α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .»

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΕΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

I. ΓΕΝΙΚΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

. . .

II. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΟΤΑΝ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ Ή ΟΤΑΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΩΝ Ή ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

. . .

14α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .»

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

I. Πληροφορίες προς δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([1])

. . .

11α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

12. Προαιρετικές πληροφορίες:

. . .»

Οι τροπολογίες 85 και 86 επιβάλλουν, αντίστοιχα, για τις προκηρύξεις διαγωνισμών και τις ανακοινώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα των διαγωνισμών, στους αναθέτοντες φορείς να αναφέρουν στις προκηρύξεις αυτές την επωνυμία και διεύθυνση των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων.

Μια αυξημένη διαφάνεια είναι επιθυμητή στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 85 και 86 ως εξής:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

. . .

13α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .»

([1]) Τα στοιχεία των σημείων 6, 9 και 11 θεωρούνται μη δημοσιεύσιμα εφόσον ο αναθέτων φορέας κρίνει ότι η δημοσίευσή τους θίγει ευαίσθητο εμπορικό συμφέρον.

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVIII*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΕΛΕΤΩΝ

. . .

8α. Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .»

3.3. *Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή (τροπολογίες 1, 5, 6, 123, 124, 10, 11, 106, 14, 19, 23, 25, 28, 31, 32, 91-98, 100, 120, 45, 48, 49, 50, 103, 52, 54, 55, 58, 61, 62, 125, 71, 73, 74, 77, 84 και 88)*

Η τροπολογία 1 αποσκοπεί να συμπεριληφθεί η εξασφάλιση «υψηλού επιπέδου αξιόπιστων υπηρεσιών κοινού συμφέροντος σε προσιτές τιμές» μεταξύ των στόχων που επιδιώκει η οδηγία. Η τροπολογία αυτή δεν είναι αποδεκτή, διότι η οδηγία επιδιώκει απλώς να συντονίσει τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων και όχι το επίπεδο των υπηρεσιών κοινής ωφελείας που παρέχονται στα διάφορα κράτη μέλη.

Η τροπολογία 5 τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 8 προσθέτοντας ότι «Η ρύθμιση, μέσω της παρούσας οδηγίας, των τομέων του ύδατος, της ενέργειας και των μεταφορών δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι φορείς που παρέχουν υπηρεσίες στους τομείς αυτούς είναι σε ορισμένες περιπτώσεις δημόσιοι και σε άλλες ιδιωτικοί.»

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι δραστηριότητες που καλύπτονται από την οδηγία ασκούνται τόσο από δημόσιους όσο και από ιδιωτικούς φορείς. Ωστόσο, ο περιορισμός του λόγου ύπαρξης μιας νομοθεσίας περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων, στην εφαρμογή της σε όλους τους φορείς, ανεξάρτητα από το νομικό τους καθεστώς, είναι απαράδεκτος. Πράγματι, οι λόγοι για τη ρύθμιση των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς αυτούς συνδέονται με την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς σε τομείς που χαρακτηρίζονται από μια δραστηριότητα την οποία ασκούν φορείς τόσο δημόσιοι όσο και ιδιωτικοί μέσω ενός δικτύου, συχνά με μονοπωλιακές ή ολιγοπωλιακές καταστάσεις, όπου ενδέχεται να εξακολουθούν να υπάρχουν εμπόδια στην ομαλή λειτουργία αυτής της ενιαίας αγοράς. Το γεγονός ότι οι φορείς που δραστηριοποιούνται σ' αυτούς τους τομείς είναι τόσο δημόσιοι όσο και ιδιωτικοί δεν δικαιολογεί από μόνο του την εισαγωγή της ρύθμισης, αλλά συνεπάγεται ότι το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας πρέπει να οριστεί διαφορετικά και όχι με απλή αναφορά στο νομικό καθεστώς των φορέων.

Η τροπολογία 6 επιδιώκει την αιτιολόγηση της επέκτασης, στις συμβάσεις προμηθειών και έργων, της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 26 (συνδεδεμένη επιχείρηση), όπως τροποποιήθηκε. Μια τέτοια επέκταση δεν είναι αποδεκτή για τους λόγους που εκτίθενται παραπάνω σε σχέση με τις τροπολογίες 26 και 27.

Οι τροπολογίες 123 και 124 αποσκοπούν στην αλλαγή του όρου «συμφωνία-πλαίσιο», που υπάρχει στο ισχύον δίκαιο, σε «σύμβαση-πλαίσιο» [1], αντίστοιχα, στους ορισμούς του άρθρου 1 και του άρθρου 13 που διέπει τη χρήση. Οι τροπολογίες αυτές δεν είναι αποδεκτές· αφενός, θα δημιουργούσαν, χωρίς καμία αιτιολόγηση, σημαντικές διαφορές μεταξύ των δύο οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις (πράγματι, ένας ορισμός για τις συμφωνίες-πλαίσια που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σ' αυτόν της σημερινής οδηγίας για τους τομείς θα συμπεριληφθεί στην κλασική οδηγία) και, αφετέρου, θα στερούσαν από τους αναθέτοντες φορείς ένα ευέλικτο και χρήσιμο εργαλείο.

Η τροπολογία 10 ρυθμίζει συγκεκριμένα τις συμβάσεις-πλαίσια [2] στον τομέα των υπηρεσιών μετάφρασης και διερμηνείας.

Η τροπολογία αυτή επίσης δεν είναι αποδεκτή — αφενός, οι αναθέτοντες φορείς στους οποίους πρόκειται να χορηγηθούν υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας ενδέχεται να χρειάζονται την ίδια ευελιξία με άλλους αναθέτοντες φορείς και, αφετέρου, δεν υπάρχει κανένας λόγος να υπόκειται η σύναψη συμβάσεων ή συμφωνιών-πλαισίων που έχουν ως αντικείμενο αυτήν την κατηγορία υπηρεσιών που υπάγεται στο παράρτημα XVI B, σε άλλους λεπτομερείς διαδικαστικούς κανόνες από αυτούς που εφαρμόζονται σε άλλες υπηρεσίες του ίδιου παραρτήματος.

Η τροπολογία 11, με σκοπό να καταστήσει υποχρεωτική την απονομή βραβείων στους συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς μελετών, τροποποιεί τον ορισμό του «διαγωνισμού μελετών» περιορίζοντάς τον αποκλειστικά στους διαγωνισμούς μελετών με απονομή βραβείων.

Η αρχή του να καταστεί υποχρεωτική η απονομή βραβείων στους συμμετέχοντες μπορεί να δικαιολογηθεί όταν ο διαγωνισμός μελετών αφορά σχέδια τα οποία συνεπάγονται πραγματικά έξοδα, όπως οι διαγωνισμοί μελετών που διοργανώνονται για την εκτέλεση ενός έργου, ενός πολεοδομικού ή χωροταξικού σχεδίου. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διαγωνισμοί μελετών μπορούν να διοργανωθούν σε άλλους τομείς όπου δεν δικαιολογείται αυτή η υποχρεωτική απονομή βραβείου. Επιπλέον, ο ορισμός που προτείνει η τροπολογία, που επιβάλλει την προσφυγή μόνο στους διαγωνισμούς μελετών με απονομή βραβείων, δεν φαίνεται κατάλληλος για την επίτευξη του στόχου αυτού. Πράγματι, ένας τέτοιος ορισμός δεν θα εμπόδιζε τη διοργάνωση διαγωνισμών μελετών χωρίς βραβεία, αλλά θα απέκλειε τους εν λόγω διαγωνισμούς από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η τροπολογία 106, με σκοπό να αυξήσει την ασφάλεια δικαίου έναντι των κοινών υπηρεσιών αγορών (κεντρικοί οργανισμοί αγορών) που έχουν ήδη δημιουργήσει πολλά κράτη μέλη, συμπεριλαμβάνει τους «κεντρικούς οργανισμούς αγορών» μεταξύ των δημόσιων αρχών. Προς το σκοπό αυτό, η τροπολογία, αφενός, ενσωματώνει μια ρητή αναφορά σ' αυτούς τους κεντρικούς οργανισμούς αγορών και, αφετέρου, τροποποιεί το δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, δηλαδή το πρώτο σωρευτικό κριτήριο που ορίζει την έννοια του οργανισμού δημοσίου δικαίου διαγράφοντας τις λέξεις «που δεν εμπίπτουν στο βιομηχανικό ή εμπορικό τομέα».

---

[1] Σύμφωνα με την πρωτότυπη έκδοση (DE) και 8 άλλες γλωσσικές εκδόσεις. Η ιταλική έκδοση αντίθετα παραμένει αμετάβλητη. Η φινλανδική γλώσσα δεν επιτρέπει κατά τα φαινόμενα τη διάκριση μεταξύ των δύο εννοιών.

[2] Σημειώνεται ωστόσο ότι η πρωτότυπη έκδοση (IT) αναφέρεται σε συμφωνίες-πλαίσια — 9 άλλες γλωσσικές εκδόσεις σε συμβάσεις-πλαίσια. Η φινλανδική γλώσσα δεν επιτρέπει κατά τα φαινόμενα τη διάκριση μεταξύ των δύο εννοιών.

Η τροπολογία είναι απρόσφορη για διάφορους λόγους:

— η τροποποίηση του ορισμού των «οργανισμών δημοσίου δικαίου» θα δημιουργούσε αδικαιολόγητη αντίφαση μεταξύ των δύο οδηγιών δεδομένου ότι η ψηφοφορία κατά τμήματα για τις τροπολογίες 126 και 172 στην κλασική οδηγία κατέληξε στην απόρριψη αυτής της τροποποίησης της έννοιας του οργανισμού δημοσίου δικαίου. Αυτό το τμήμα της τροπολογίας θα δημιουργούσε ακόμη πολύ μεγάλη ανασφάλεια δικαίου στην οριοθέτηση των «δημόσιων αρχών», συμπεριλαμβανομένων κυρίως των οργανισμών δημοσίου δικαίου και των «δημόσιων επιχειρήσεων». Αυτή η ανασφάλεια δικαίου θα ήταν ακόμη πιο σημαντική δεδομένου ότι ορισμένοι κανόνες εφαρμόζονται στις «δημόσιες αρχές» και όχι στις «δημόσιες επιχειρήσεις» και αντίστροφα·

— η συμπερίληψη των κεντρικών οργανισμών αγορών μεταξύ των αναθετουσών αρχών δεν συνοδεύεται από κανένα νομικό αποτέλεσμα, δεδομένης της πλήρους έλλειψης διατάξεων κατάλληλης πλαισίωσης των σχέσεων μεταξύ των αναθετόντων φορέων και των κεντρικών οργανισμών αγορών·

— οι κεντρικοί οργανισμοί αγορών, των οποίων έχει γνώση σήμερα η Επιτροπή, δεν ασκούν καμία από τις δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία και επομένως δεν υπόκεινται στους κανόνες της·

— εκτός από την τροπολογία αυτή, της οποίας η αιτιολόγηση δείχνει ότι αφορά μάλλον καταστάσεις που διέπονται από την κλασική οδηγία, ούτε οι συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ούτε αυτές στο Συμβούλιο δεν έδειξαν κάποια πραγματική ανάγκη ειδικών σχετικών κανόνων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Η τροπολογία 14 απορρίπτει τις τροποποιήσεις του ορισμού των αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων που προτείνονται από την Επιτροπή και επομένως έχει ως αποτέλεσμα την επιστροφή στο ισχύον δίκαιο.

Η τροποποίηση του ορισμού των αποκλειστικών και ειδικών δικαιωμάτων είναι επιθυμητή, αφενός, για να εναρμονιστεί περισσότερο με άλλους ορισμούς της ίδιας έννοιας σε άλλες κοινοτικές νομοθετικές διατάξεις [ιδίως ορισμένες οδηγίες για τις τηλεπικοινωνίες και η οδηγία «διαφάνεια» [1]] και, αφετέρου, διότι η εμπειρία έχει δείξει ότι ο σημερινός ορισμός είναι πολύ ευρύς. Η επιστροφή στο ισχύον δίκαιο σ' αυτό το σημείο δεν είναι επομένως σκόπιμη για την Επιτροπή.

Η τροπολογία 19 επιδιώκει να εισαγάγει στο διατακτικό μια νέα διάταξη η οποία υπογραμμίζει ότι τίποτε στην οδηγία αυτή δεν εμποδίζει οποιονδήποτε αναθέτοντα φορέα να λαμβάνει ή να εφαρμόζει μέτρα αναγκαία για την προστασία απαιτήσεων γενικού συμφέροντος: δημόσια τάξη, ηθική, ασφάλεια και υγεία, ζωή των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών.

Η τροπολογία αυτή, της οποίας το περιεχόμενο είναι ουσιαστικά ίδιο με αυτό που προτείνεται στην τροπολογία 111, είναι περιττή δεδομένου ότι η Επιτροπή δέχτηκε την τελευταία αυτή τροπολογία.

Η τροπολογία 23 επιδιώκει να εισαγάγει τη δυνατότητα για την Επιτροπή να ζητεί από τα κράτη μέλη πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 22 σε περίπτωση συμβάσεων οι οποίες κηρύσσονται απόρρητες. Η τροπολογία είναι περιττή και επιπλέον επιτρέπει τη συναγωγή αντίθετων συμπερασμάτων σχετικά με όλες τις διατάξεις στις οποίες δεν αναφέρεται αυτή η δυνατότητα και θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα της Επιτροπής να απευθύνει ερωτήσεις στα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 10 ή του άρθρου 226 της συνθήκης.

Η τροπολογία 25 επεκτείνει στις συμβάσεις προμηθειών και έργων μια εξαίρεση η οποία αφορά μόνο τις συμβάσεις υπηρεσιών. Η επέκταση αυτή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 25 είναι απαράδεκτη, επειδή θα έθετε υπό αμφισβήτηση, χωρίς κατάλληλη αιτιολόγηση, το κοινοτικό κεκτημένο, αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας συμβάσεις οι οποίες υπόκεινται σήμερα στο πεδίο εφαρμογής της.

Η τροπολογία 28, η οποία τροποποιεί την παράγραφο 3, στοιχείο β) του άρθρου 26, είναι άμεση συνέπεια της επέκτασης, που προτείνεται με τις τροπολογίες 26 και 27 στις συμβάσεις προμηθειών και έργων, της εξαίρεσης η οποία προβλέπεται μόνο για τις υπηρεσίες στο άρθρο 26, παράγραφος 1. Δεδομένου ότι αυτό το μέρος των τροπολογιών 26 και 27 δεν γίνεται δεκτό από την Επιτροπή, δεν γίνεται δεκτή και η τροπολογία 28.

Η τροπολογία 31 τροποποιεί το γενικό μηχανισμό εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 29 αντικαθιστώντας τους ουσιαστικούς όρους για την εξαίρεση με το μοναδικό όρο ότι η πρόσβαση στη δραστηριότητα αυτή δεν είναι περιορισμένη και προσθέτει ότι η αυτή η ελεύθερη πρόσβαση θεωρείται νόμιμα ότι δεν είναι περιορισμένη σε περίπτωση μεταφοράς της κοινοτικής νομοθεσίας για την απελευθέρωση της εν λόγω δραστηριότητας. Επιπλέον, η τροπολογία θα καταργούσε τη δυνατότητα της Επιτροπής να διαπιστώσει με απόφαση κατά πόσον μια δραστηριότητα έχει απελευθερωθεί, με αποτέλεσμα να καταστήσει την εφαρμογή των κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις περιττή.

Η τροπολογία δεν είναι αποδεκτή για την Επιτροπή, αφενός λόγω πλήρους έλλειψης ασφάλειας δικαίου, τόσο για τους ενδιαφερόμενους αναθέτοντες φορείς — ενδέχεται να βρεθούν αντιμέτωποι με πληθώρα διαφορών ύστερα από απόφαση να μην εφαρμόζουν ή, κυρίως, να μην εφαρμόζουν πλέον τους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις — όσο και για τους οικονομικούς φορείς οι οποίοι δεν θα αναγνωρίζουν πλέον το νομικό πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις τους με τους αναθέτοντες φορείς. Επιπλέον, ενδέχεται να επακολουθήσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού σε περίπτωση διαφορετικής εκτίμησης — για παράδειγμα, ανάλογα με το αν πραγματοποιείται από τους εγκατεστημένους φορείς ή τις νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις στον τομέα — της κατάστασης απελευθέρωσης ενός συγκεκριμένου τομέα, ιδίως στην περίπτωση μιας δραστηριότητας που δεν αποτελεί αντικείμενο κοινοτικής νομοθεσίας απελευθέρωσης.

[1] Οδηγία 2000/52/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημόσιων επιχειρήσεων (ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 75).

Αφετέρου, η τροπολογία αυτή δεν είναι αποδεκτή διότι καταργεί τον όρο σύμφωνα με τον οποίο η ελεύθερη πρόσβαση πρέπει να παράγει τα αποτελέσματά της όταν η δραστηριότητα είναι απόλυτα εκτεθειμένη στον ανταγωνισμό. Πράγματι, δεν είναι ασυνήθιστο, ιδίως όταν πρόκειται για υπηρεσίες που παρέχονται μέσω δικτύων, να υπάρχει διαφορά μεταξύ της θέσπισης νομοθεσίας απελευθέρωσης και της χρονικής στιγμής που αρχίζει να εφαρμόζεται. Μπορούν επίσης να προβλεφθούν περιπτώσεις όπου οι εγκατεστημένοι φορείς απολαμβάνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα πλεονεκτήματα τέτοια ώστε η είσοδος άλλων φορέων στην αγορά να είναι καθαρά θεωρητική για μεγάλη περίοδο.

Η τροπολογία 32 μετατρέπει σε υποχρέωση τη δυνατότητα, που προβλέπεται στο άρθρο 33 της αρχικής πρότασης της Επιτροπής και περιλαμβάνεται στο ισχύον δίκαιο, για τους αναθέτοντες φορείς να απαιτούν από τους προσφέροντες πληροφορίες σχετικά με τις προβλεπόμενες υπεργολαβίες.

Καθιστά επίσης υποχρεωτική την επιβολή όρων σχετικά με τις διατάξεις περί προστασίας και συνθηκών εργασίας. Η τροπολογία προσθέτει ακόμη όρους περί προστασίας του περιβάλλοντος στη διάταξη αυτή.

Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, βλέπε σχόλια σχετικά με τη δεύτερη πτυχή της τροπολογίας 120 παρακάτω.

Όσον αφορά το δεύτερο μέρος της τροπολογίας, είναι περιττό δεδομένου ότι η δυνατότητα επιβολής όρων περί προστασίας του περιβάλλοντος έχει επεξηγηθεί σε άλλο σημείο της πρότασης (βλέπε σχόλια για τις τροπολογίες 3 και 33), ενώ η υποχρέωση τήρησης της κοινωνικής νομοθεσίας υπενθυμίζεται στη νέα αιτιολογική σκέψη 32α, που αναφέρεται στα σχόλια σχετικά με την τροπολογία 56. Υπό τους όρους αυτούς, η υποχρέωση επιβολής όρων πέραν των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη νομοθεσία ή τις εφαρμοστέες συλλογικές συμβάσεις δεν ενδείκνυται.

Οι τροπολογίες 91-98 προσθέτουν ειδικότερα τα οικολογικά σήματα και τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης στα μέσα που μπορούν να χρησιμεύσουν ως τεχνικά πλαίσια αναφοράς για τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών. Ακόμη, εισάγουν μια προτίμηση για τα ευρωπαϊκά οικολογικά σήματα.

Η προτίμηση στα ευρωπαϊκά οικολογικά σήματα δεν ενδείκνυται, δεδομένου ότι τα σήματα αυτά δεν αντικαθιστούν τα εθνικά ή πολυ-εθνικά σήματα. Η αναφορά στα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης δεν ενδείκνυται διότι δεν πρόκειται για μια τεχνική προδιαγραφή που χαρακτηρίζει ένα προϊόν ή μια υπηρεσία. Αντίθετα, όταν ένας αναθέτων φορέας καθορίζει μια περιβαλλοντική επίδοση, μπορεί να χρησιμοποιήσει κριτήρια που περιέχονται σε ευρωπαϊκά ή εθνικά οικολογικά σήματα ή σε οποιοδήποτε άλλο οικολογικό σήμα, εφόσον έχει εκπονηθεί από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και είναι διαθέσιμο (βλέπε παραπάνω — ενσωμάτωση των τροπολογιών 35, 36, 38, 40, 95, 99 και 118).

Η τροπολογία 100 αφορά τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους οι οικονομικοί φορείς για να αποδείξουν κατά τρόπο που ικανοποιεί τον αναθέτοντα φορέα την ισοδυναμία των προτεινόμενων τεχνικών λύσεων. Καταργεί κάθε ρητή αναφορά σε άλλα αποδεικτικά μέσα εκτός από την έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει αμερόληπτος τρίτος οργανισμός — εκθέσεις των οποίων η κατάρτιση μπορεί να αποδειχθεί δαπανηρή.

Αν και η τροπολογία είναι διφορούμενη ως προς το ότι αναφέρει πως μια έκθεση «μπορεί» να συνιστά κατάλληλο μέσο, αφήνει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον γίνονται δεκτά άλλα μέσα όπως ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή. Η τροπολογία, επομένως, αν επιδιώκει πράγματι να αποκλείσει άλλα αποδεικτικά μέσα, αντίκειται στο στόχο αποσαφήνισης στον οποίο βασίζεται η πρόταση η Επιτροπής.

Η τροπολογία 120 αποσκοπεί:

1. να εξασφαλίσει ότι ο αναθέτων φορέας δεν επιβάλλει «ποσοτικούς περιορισμούς στην άσκηση, εκ μέρους των επιχειρήσεων, της ελευθερίας οργάνωσης των δικών τους συντελεστών παραγωγής»·

2. να υποχρεώσει τον αναθέτοντα φορέα να ζητεί από τον προσφέροντα να προσδιορίσει το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους καθώς και τους υπεργολάβους στους οποίους θα το αναθέσει·

3. να υποχρεώσει την αναθέτοντα φορέα να απαγορεύει την υπεργολαβία στις επιχειρήσεις που εμπίπτουν σε μία από τις υποθετικές περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 46 της κλασικής οδηγίας «ή/και σε εκείνες που δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 47, 48 και 49»·

4. να απαγορεύσει την ανάθεση υπό μορφή υπεργολαβίας «των πνευματικών υπηρεσιών, με εξαίρεση τις υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας, καθώς και τις υπηρεσίες διαχείρισης και τις παρεμφερείς υπηρεσίες».

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχτεί την τροπολογία αυτή για τους ακόλουθους λόγους:

1. Εάν ένας οικονομικός φορέας μπορεί να αποδείξει ότι διαθέτει πράγματι τις ικανότητες άλλων φορέων, παραδείγματος χάριν, για μια σύμβασης υπεργολαβίας, έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με τη νομολογία, να επικαλεστεί τις εν λόγω ικανότητες για την επιλογή. Απεναντίας, τίποτα στο ισχύον δίκαιο δεν εμποδίζει έναν αναθέτοντα φορέα να απαγορεύσει την (μεταγενέστερη) ανάθεση με υπεργολαβία στο στάδιο της εκτέλεσης της σύμβασης.

2. Μέσω της υποχρέωσης αυτής, οι προσφέροντες θα ήταν υποχρεωμένοι να παγιώνουν στην προσφορά τους τόσο το τμήμα που πρόκειται να ανατεθεί με υπεργολαβία όσο και την επιλογή των υπεργολάβων. Η επιβολή της σε κοινοτικό επίπεδο φαίνεται υπερβολική, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο ανάδοχος της σύμβασης φέρει πάντα την ευθύνη της εκτέλεσής της. Λαμβανομένης υπόψη της αρχής της επικουρικότητας, εναπόκειται στα κράτη μέλη να προβλέψουν, ενδεχομένως, την υποχρέωση να ζητούνται τα στοιχεία των υπεργολάβων.

3. Όσον αφορά τις συμβάσεις που συνάπτουν αναθέτοντες φορείς που είναι δημόσιες αρχές, η δυνατότητα αποκλεισμού υπεργολάβων φαίνεται εύλογη όταν πρόκειται για επιχειρήσεις/πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για ορισμένα αδικήματα (οργανωμένο έγκλημα/δωροδοκία/απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, βλ. άρθρο 46, παράγραφος 1) ή για άλλες υποθετικές περιπτώσεις (μη τήρηση του εργατικού δικαίου, βλ. παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου)· δημιουργεί ωστόσο δυσκολίες εφαρμογής. Πράγματι, η εν λόγω δυνατότητα συνεπάγεται τη γνώση (βλ. σημείο 2) και τον εκ των προτέρων έλεγχο των υπεργολάβων, πράγμα το οποίο θα παρέτεινε υπερβολικά τις διαδικασίες ανάθεσης.

Εντούτοις, θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας (υποχρέωση που επιβάλλεται ενδεχομένως από τα κράτη μέλη).

Όσον αφορά τις συμβάσεις που συνάπτουν αναθέτοντες φορείς άλλοι από τις δημόσιες αρχές, εκτός από τα προβλήματα που θίγονται στα σχόλια σχετικά με τις τροπολογίες 57 και 109 παραπάνω αναφορικά με την υποχρεωτική εφαρμογή των υποχρεωτικών κριτηρίων αποκλεισμού που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 46 της κλασικής οδηγίας, η εφαρμογή μιας τέτοιας υποχρέωσης στους υπεργολάβους αποδεικνύεται αδύνατη.

Μια ενδεχόμενη υποχρέωση αποκλεισμού των υπεργολάβων σε άλλες περιπτώσεις (μη τήρηση του εργατικού δικαίου, βλ. παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου) θα μπορούσε να προβλεφθεί σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας (υποχρέωση που επιβάλλεται ενδεχομένως από τα κράτη μέλη), αλλά θα δημιουργούσε τις ίδιες δυσκολίες όπως και στην περίπτωση που ο αναθέτων φορέας είναι δημόσια αρχή.

Όσον αφορά τις πτυχές του σημείου 3) σχετικά με τις χρηματοοικονομικές, τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες που αναφέρονται στα άρθρα 48 και 49 της κλασικής οδηγίας, αυτό θα σήμαινε ότι οι υπεργολάβοι θα πρέπει να έχουν την ίδια ικανότητα με τον κύριο ανάδοχο, αποκλείοντας έτσι τις ΜΜΕ αδικαιολόγητα. Οι πτυχές αυτές δεν μπορούν, επομένως, να ληφθούν υπόψη, αφού άλλωστε οι αναθέτοντες φορείς δεν έχουν καμιά υποχρέωση να συμπεριλάβουν τέτοια κριτήρια στους κανόνες και τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την επιλογή των κύριων ανάδοχων ή στη διαχείριση ενός συστήματος προεπιλογής.

Όσον αφορά το άρθρο 47 της κλασικής οδηγίας, η τροπολογία προτείνει να εφαρμόζεται για τους υπεργολάβους ένα αυστηρότερο καθεστώς από εκείνο που προβλέπεται για τους υποψήφιους και τους προσφέροντες (για τους τελευταίους αυτούς, οι αναθέτοντες φορείς δεν είναι υποχρεωμένοι να συμπεριλάβουν τέτοιες απαιτήσεις στους κανόνες και τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την επιλογή των υποψηφίων και προσφερόντων ή στη διαχείριση των συστημάτων προεπιλογής ούτε να ζητούν πληροφορίες, ενώ για τους υπεργολάβους αυτό θα πρέπει να γίνεται συστηματικά). Ωστόσο, όταν το προβλέπουν οι κανόνες και τα κριτήρια για την επιλογή των συμμετεχόντων ή για τη διαχείριση ενός συστήματος προεπιλογής, η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 47 της κλασικής οδηγίας στους υπεργολάβους για τους σκοπούς της επιλογής υπάρχει ήδη εάν ο προσφέρων στηρίζεται σε μέσα τα οποία τίθενται στη διάθεσή του από υπεργολάβους [απόφαση «Holst Italia» [1]].

4. Δεν φαίνεται δικαιολογημένη η θέσπιση μιας τέτοιας γενικευμένης απαγόρευσης: οι αναθέτοντες φορείς, που είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη, μπορούν ήδη, εάν το επιθυμούν, να απαγορεύσουν την υπεργολαβία θέτοντας όρους εκτέλεσης της σύμβασης και αυτό για όλα τα είδη συμβάσεων και όχι μόνο για ορισμένες υπηρεσίες. Με το ίδιο πνεύμα, πρέπει να έχουν την ευχέρεια να αποδέχονται την υπεργολαβία.

Η τροπολογία 45 αποσκοπεί να διευρύνει τις δυνατότητες σύναψης συμβάσεων για σκοπούς έρευνας, δοκιμής ή ανάπτυξης χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού καταργώντας όρους που προβλέπονται στο ισχύον δίκαιο, σύμφωνα με τους οποίους οι συμβάσεις αυτές δεν μπορούν «να συναφθούν με σκοπό την εξασφάλιση κέρδους ή την ανάκτηση των δαπανών έρευνας και ανάπτυξης και στο βαθμό που η σύναψη μιας τέτοιας σύμβασης δεν θίγει την προκήρυξη διαγωνισμού για τις επόμενες συμβάσεις που θα επιδιώκουν, ιδίως, αυτούς τους σκοπούς».

Καταργώντας τους όρους αυτούς, η τροπολογία θα είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό από το πεδίο εφαρμογής της των συμβάσεων που υπόκεινται τώρα στην οδηγία θέτοντας έτσι υπό αμφισβήτηση το κοινοτικό κεκτημένο. Επιπλέον, η τροπολογία θα μπορούσε να δημιουργήσει αγορές αποκλειστικής προσφοράς για πολύ μεγάλες περιόδους, δεδομένου ότι η εφαρμογή αυτής της εξαίρεσης θα μπορούσε εύκολα να συνοδεύεται από τη χρήση μιας άλλης εξαίρεσης προβάλλοντας τεχνικούς λόγους (για παράδειγμα διαλειτουργικότητας) για τη συνέχιση της ανάθεσης συμβάσεων στον εργολήπτη της αρχικής σύμβασης έρευνας. Επομένως η τροπολογία δεν γίνεται δεκτή.

Η τροπολογία 48 προσθέτει τη διευκρίνιση ότι «οποιοσδήποτε άλλος ιδιαίτερος όρος συμμετοχής στη σύμβαση», που πρέπει να εμφαίνεται στην πρόσκληση για υποβολή προσφορών ή για διαπραγμάτευση, αντίστοιχα, στις κλειστές διαδικασίες και στις διαδικασίες με διαπραγμάτευση, δεν μπορεί να συνιστά «αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ των προσφερόντων».

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 1999, Holst Italia SpA κατά Comune di Cagliari παρισταμένης της Ruhrwasser AG International Water Management, Υπόθεση C-176/98, Συλλογή της Νομολογίας 1999 σελίδα I-08607.

Ο σκοπός που επιδιώκει η τροπολογία αυτή ευθυγραμμίζεται με την πρόταση οδηγίας. Ωστόσο, η προσθήκη αυτή είναι περιττή, επειδή καλύπτεται ήδη από το άρθρο 9 σχετικά με τις θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να τηρούνται γενικά.

Η τροπολογία 49 επιδιώκει να εμποδίσει τον αναθέτοντα φορέα να έχει τη δυνατότητα επιλογής των μέσων με τα οποία πρέπει να γίνεται η επικοινωνία καθώς και η ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο μιας διαδικασίας σύναψης σύμβασης ή της διαχείρισης ενός συστήματος προεπιλογής.

Η τροπολογία αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα να υποχρεώσει τους αναθέτοντες φορείς να λαμβάνουν τις προσφορές με οποιοδήποτε μέσο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι δεν θα ήταν εξοπλισμένοι για να τις λαμβάνουν με τα μέσα αυτά. Ως εκ τούτου, η τροπολογία πρέπει να απορριφθεί.

Η τροπολογία 50 επιβάλλει την απόρριψη των προσφορών που διαβιβάζονται ηλεκτρονικά εάν δεν φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια της οδηγίας 1999/93/ΕΚ και εάν δεν υπάρχει αξιόπιστη κρυπτογράφηση του περιεχομένου της προσφοράς.

Η τροπολογία αυτή επαναλαμβάνει την κατάσταση που υπάρχει σήμερα όσον αφορά τις ηλεκτρονικές υπογραφές. Εντούτοις, ο τομέας αυτός σημειώνει ταχείες τεχνικές εξελίξεις. Η τροπολογία θα καθιστούσε υποχρεωτική την τροποποίηση της οδηγίας σε συνάρτηση με τις εκάστοτε εξελίξεις. Οι εγγυήσεις όσον αφορά τις ηλεκτρονικές υπογραφές μπορούν να εξασφαλιστούν με παραπομπή στις εθνικές διατάξεις στον τομέα των ηλεκτρονικών υπογραφών (αποφεύγοντας έτσι τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του κειμένου αν η κοινοτική νομοθεσία εξελιχθεί). Εξάλλου, η κρυπτογράφηση δεν είναι αναγκαία, διότι το απαραβίαστο των προσφορών μπορεί να εξασφαλιστεί με άλλα μέσα χωρίς να χρησιμοποιείται η κρυπτογράφηση. Επιπλέον, η υποχρεωτική κρυπτογράφηση συνεπάγεται πρόσθετο κόστος τόσο για τον αγοραστή όσο και για τους προσφέροντες. Η τροπολογία αυτή δεν μπορεί επομένως να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 103 αποσκοπεί να επιβάλει την προσφυγή σε διαπιστευμένο τρίτο οργανισμό για τη διασφάλιση του απορρήτου των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τους προσφέροντες.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η κοινοτική πολιτική έχει φροντίσει να μην καταστήσει ποτέ υποχρεωτικό κανένα καθεστώς πιστοποίησης, λόγω των κινδύνων στρέβλωσης ή αύξησης των ανισοτήτων μεταξύ κρατών μελών.

Η τροπολογία 52 επιδιώκει να διευκρινιστεί ότι οι αναθέτοντες φορείς οφείλουν να ενημερώνουν τους οικονομικούς φορείς σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν για τις αιτήσεις προεπιλογής εντός προθεσμίας όχι μεγαλύτερης των δύο μηνών.

Στο μέτρο που η τροπολογία θα αποσκοπούσε στο να υποχρεώσει τους αναθέτοντες φορείς να ολοκληρώσουν την αξιολόγηση μιας αίτησης προεπιλογής εντός προθεσμίας όχι μεγαλύτερης των δύο μηνών, δεν γίνεται αποδεκτή, δεδομένου ότι τα συστήματα προεπιλογής εισήχθησαν στην παρούσα οδηγία, μεταξύ άλλων, για να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι αναθέτοντες φορείς χρειάζονται ιδιαίτερα πολύπλοκο βιομηχανικό εξοπλισμό (για παράδειγμα, τροχαίο υλικό για τους σιδηροδρόμους), του οποίου η τεχνική αξιολόγηση μπορεί να απαιτήσει μακροχρόνιες δοκιμές, αναλύσεις κ.λπ. Εξάλλου, αν η τροπολογία επιδιώκει απλώς να εξασφαλίσει ότι οι οικονομικοί φορείς πρέπει να ενημερώνονται εντός αυτής της προθεσμίας των δύο μηνών, είναι περιττή δεδομένου ότι το δεύτερο εδάφιο προβλέπει ήδη ότι «Εάν για την απόφαση σχετικά με την προεπιλογή απαιτείται διάστημα άνω του εξαμήνου από την κατάθεση της αίτησης προεπιλογής, ο αναθέτων φορέας οφείλει να γνωστοποιήσει στον αιτούντα, μέσα σε δύο μήνες από την κατάθεση αυτή, τους λόγους που δικαιολογούν την παράταση της προθεσμίας και την ημερομηνία κατά την οποία θα γίνει δεκτή ή θα απορριφθεί η αίτησή του.»

Η τροπολογία 54 αποσκοπεί στην παράταση της περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας οι αναθέτοντες φορείς πρέπει να διατηρούν πληροφορίες σχετικά με τη διεξαγωγή μιας διαδικασίας ανάθεσης, από 4 σε 6 έτη.

Η εν λόγω διάταξη εισήχθη «ώστε ο αναθέτων φορέας, κατά την περίοδο αυτή, να είναι σε θέση να παράσχει στην Επιτροπή, εφόσον το ζητήσει, τις απαραίτητες πληροφορίες». Έχοντας υπόψη τους κανόνες που διέπουν τη διεκπεραίωση των καταγγελιών και τον κώδικα ορθής συμπεριφοράς, φαίνεται δυσανάλογη η απαίτηση μιας τέτοιας παράτασης, λαμβανομένων επίσης υπόψη των μη αμελητέων εξόδων που συνεπάγεται το μέτρο αυτό για τους αναθέτοντες φορείς (ιδίως σε σχέση με το χώρο αρχειοθέτησης). Πρέπει να σημειωθεί ότι ένα κράτος μέλος είναι ελεύθερο να προβλέψει μεγαλύτερη περίοδο αν αυτό κρίνεται αναγκαίο για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των οικονομικών φορέων (ή για την εναρμόνιση της εν λόγω περιόδου, για παράδειγμα, με αυτήν που καθορίζεται στις εθνικές διατάξεις).

Η τροπολογία 55 αποσκοπεί στην εισαγωγή ενός συστήματος προσφυγής σχετικά με τις αποφάσεις των αναθετόντων φορέων και στην εξασφάλιση ότι αυτό είναι ανοικτό στους εργαζόμενους και στους εκπροσώπους τους.

Οι διαδικασίες προσφυγής στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων αποτελούν ήδη αντικείμενο χωριστής και ειδικής οδηγίας (για τους ειδικούς τομείς, οδηγία 92/13/ΕΟΚ και όχι 89/665/ΕΟΚ). Εξάλλου, υπάρχουν δυνατότητες προσφυγής των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους σε σχέση με την τήρηση του κοινωνικού δικαίου στο πλαίσιο των δημόσιων συμβάσεων. Πράγματι, ειδικά μέσα προσφυγής για τους αποσπασμένους εργαζόμενους προβλέπονται στην οδηγία «απόσπαση εργαζομένων» 96/71/ΕΕ. Τα δύο συστήματα προσφυγής δεν μπορούν να συνδυαστούν. Μια ίδια τροπολογία (άρθρο 41α) απορρίφθηκε από τη νομική επιτροπή και δεν παρουσιάστηκε για την κλασική οδηγία· αν η τροπολογία στην παρούσα οδηγία γινόταν δεκτή, αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων διαφορών μεταξύ των δύο οδηγιών.

Η τροπολογία 58 επιδιώκει την εισαγωγή του κανόνα σύμφωνα με τον οποίο τα ειδικά πρότυπα ενός δεδομένου τομέα πρέπει να υπερισχύουν των κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις, σε περίπτωση σύγκρουσης.

Σύμφωνα με την αιτιολογία, η τροπολογία αφορά κυρίως το σιδηροδρομικό τομέα [πρόταση κανονισμού στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών επιβατών ([1])].

Η τροπολογία πρέπει να απορριφθεί, διότι αντίκειται στην προσέγγιση που ακολουθεί η Επιτροπή κυρίως στο πλαίσιο της πρότασης κανονισμού, δηλαδή ότι οι τομεακοί κανόνες ισχύουν με την επιφύλαξη των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις κατά την έννοια ότι δεν μπορούν να εισαχθούν διαδικαστικοί κανόνες για τις συμβάσεις για τις οποίες είναι υποχρεωτική η προκήρυξη διαγωνισμού σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις. Εξάλλου, η τροπολογία θα δημιουργούσε αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ των δύο οδηγιών στο μέτρο που δεν έχει προταθεί ανάλογη τροπολογία για την κλασική οδηγία, για την οποία ενδέχεται να προκύψει το ίδιο πρόβλημα.

Η τροπολογία 61 θα καθιστούσε υποχρεωτική την εφαρμογή του συστήματος επίσημων καταλόγων εγκεκριμένων οικονομικών φορέων, που προβλέπεται στο πλαίσιο της κλασικής οδηγίας, στους αναθέτοντες φορείς.

Θα πρέπει, αφενός, να τονιστεί ότι τίποτα δεν εμποδίζει έναν αναθέτοντα φορέα να δεχθεί πιστοποιητικά εγγραφής σε τέτοιους καταλόγους ως αποδεικτικό στοιχείο ικανότητας. Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι, ακόμη και στο πλαίσιο της κλασικής οδηγίας, πρέπει να γίνονται δεκτά και άλλα αποδεικτικά μέσα. Έτσι, η τροπολογία αντίκειται στη γενική προσέγγιση της παρούσας οδηγίας, η οποία, εκτός των περιπτώσεων όπου οι θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου απαιτούν τους ίδιους κανόνες, προβλέπει ελαστικότερους κανόνες από την κλασική οδηγία ώστε να ληφθεί υπόψη το πεδίο εφαρμογής που περιλαμβάνει δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Η τροπολογία 62 επιδιώκει να θεσπίσει ότι οι κανόνες και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την επιλογή των συμμετεχόντων δεν θίγουν ενδεχόμενους όρους εκτέλεσης.

Οι όροι εκτέλεσης είναι, όπως δείχνει το όνομά τους, όροι σχετικοί με την εκτέλεση της σύμβασης και όχι κριτήρια επιλογής, ούτε κριτήρια ανάθεσης, πράγμα που επιβεβαιώθηκε εξάλλου από τη νομολογία. Η ενσωμάτωση αυτής της τροπολογίας θα δημιουργούσε άλλωστε απαράδεκτη αντίφαση μεταξύ των δύο οδηγιών δεδομένου ότι καμιά παρόμοια τροπολογία δεν έχει προταθεί για την κλασική οδηγία.

Η τροπολογία 125, σχετικά με το κριτήριο ανάθεσης σύμφωνα με την «πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά», αποσκοπεί στα εξής:

1. εξάλειψη της διευκρίνισης σύμφωνα με την οποία πρόκειται για την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά «για τους αναθέτοντες φορείς»·

2. διευκρίνιση ότι τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά μπορούν να περιλαμβάνουν τις «μεθόδους παραγωγής»·

3. προσθήκη του κριτηρίου της «πολιτικής ίσης μεταχείρισης».

Ως προς το σημείο 1: η εξάλειψη των λέξεων «για τους αναθέτοντες φορείς» θα επέτρεπε να λαμβάνονται υπόψη ασαφή στοιχεία, τα οποία πολύ συχνά δεν είναι μετρήσιμα, σε σχέση με ένα ενδεχόμενο όφελος για την «κοινωνία» με την ευρεία έννοια. Παρόμοια κριτήρια ανάθεσης δεν θα πληρούσαν πλέον το ρόλο τους που συνίσταται στο να επιτρέπουν την αξιολόγηση των εγγενών πλεονεκτημάτων των προσφορών για να προσδιοριστεί εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής για τον αγοραστή. Τούτο θα αποτελούσε αναστάτωση ως προς το στόχο που καθορίζεται στις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις και θα είχε ως αποτέλεσμα τη χειραγώγηση της νομοθεσίας αυτής προς όφελος τομεακών πολιτικών, εισάγοντας επιπροσθέτως σοβαρούς κινδύνους ανισότητας μεταχείρισης.

Ως προς το σημείο 2: η ανάθεση της σύμβασης δεν αποτελεί την κατάλληλη φάση για την επιλογή μιας λιγότερο ρυπογόνου μεθόδου παραγωγής. Λιγότερο ρυπογόνοι μέθοδοι παραγωγής μπορούν να απαιτηθούν ήδη κατά τον καθορισμό του αντικειμένου της σύμβασης στις τεχνικές προδιαγραφές όταν ο αγοραστής επιλέγει να αγοράσει ό,τι ρυπαίνει λιγότερο. Εάν επιθυμεί να συγκρίνει διάφορες λύσεις και να αξιολογήσει τα πλεονεκτήματα ως προς το κόστος λύσεων λιγότερο ή περισσότερο ρυπογόνων, μπορεί να επιτρέψει ή να επιβάλει την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.

Ως προς το σημείο 3: η έννοια της ίσης μεταχείρισης προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο των δημόσιων συμβάσεων (δηλαδή, να υφίστανται την ίδια μεταχείριση όλοι οι υποψήφιοι/προσφέροντες), ενώ η τροπολογία φαίνεται να αναφέρεται στη μη εισαγωγή διακρίσεων κατά την έννοια του άρθρου 13 της συνθήκης. Στο μέτρο που πρόκειται για ένα κριτήριο το οποίο αναφέρεται στην πολιτική της επιχείρησης και όχι στα πλεονεκτήματα μιας προσφοράς, δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο ανάθεσης. Η εισαγωγή κριτηρίων σχετικών με την επιχείρηση θα κατέληγε στο να προτιμούνται ορισμένες επιχειρήσεις σε συνάρτηση με μη μετρήσιμα στοιχεία, κατά τη φάση ανάθεσης, μολονότι η προσφορά τους δεν θα πρόσφερε την καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής για τον αγοραστή.

Η τροπολογία 71 αφορά το άρθρο 57. Η διάταξη αυτή, η οποία επί του παρόντος εφαρμόζεται μόνο στις συμβάσεις υπηρεσιών, αφορά τις ενδεχόμενες δυσκολίες πρόσβασης των ευρωπαϊκών οικονομικών φορέων στις συμβάσεις υπηρεσιών των τρίτων χωρών. Η διάταξη επιβάλλει στην Επιτροπή να προσπαθήσει να επιλύσει τα προβλήματα που συνδέονται με την πρόσβαση στις συμβάσεις των τρίτων χωρών. Η τροπολογία θα επέκτεινε, αφενός, τις ισχύουσες διατάξεις στα τρία είδη συμβάσεων και θα εισήγαγε, αφετέρου, την υποχρέωση παρέμβασης σε περίπτωση ενδεχόμενης μη τήρησης ορισμένων συμβάσεων της ΔΟΕ από τις τρίτες χώρες.

Η επέκταση στις συμβάσεις προμηθειών και έργων των υφιστάμενων υποχρεώσεων επέμβασης δεν είναι αιτιολογημένη. Πράγματι, γι' αυτά τα είδη συμβάσεων υπάρχουν άλλα μέσα, είτε στην παρούσα οδηγία (βλέπε π.χ. άρθρο 56), είτε στο πλαίσιο διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διαπραγματεύσεων. Επομένως, αυτή η πτυχή της τροπολογίας δεν είναι μπορεί να γίνει δεκτή.

([1]) ΕΕ C 365 της 19.12.2000, σ. 169.

Όσον αφορά τη νέα περίπτωση παρέμβασης, μια οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις δεν είναι το κατάλληλο μέσο για την εισαγωγή υποχρέωσης εποπτείας από την Επιτροπή της τήρησης του διεθνούς δικαίου εργασίας εκ μέρους των τρίτων χωρών.

Η τροπολογία 73 καταργεί, στο άρθρο 62, παράγραφος 1, το τμήμα της φράσης που αναφέρει με σαφήνεια ότι εναπόκειται στον αναθέτοντα φορέα να επιλέξει τα μέσα επικοινωνίας που θα χρησιμοποιούνται κατά τη διεξαγωγή διαγωνισμού μελετών.

Χωρίς αυτό το τμήμα της φράσης, το κείμενο θα έδινε στους συμμετέχοντες τη δυνατότητα να επιλέγουν οι ίδιοι το μέσο επικοινωνίας, με τις συνέπειες που αναφέρονται για την τροπολογία 49.

Η τροπολογία 74 εισαγάγει στο άρθρο 62 μια νέα παράγραφο 1α, η οποία επιβάλει τη χρησιμοποίηση της προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής καθώς και μια αξιόπιστη κρυπτογράφηση όταν οι μελέτες ή τα σχέδια υποβάλλονται ηλεκτρονικά στο πλαίσιο των διαγωνισμών μελετών για υπηρεσίες.

Βλέπε αιτιολογήσεις της απόρριψης της τροπολογίας 50 και κείμενο του τροποποιημένου άρθρου 62 (τροπολογία 75).

Η τροπολογία 77 θα εισήγαγε ένα νομικό τεκμήριο ελεύθερης πρόσβασης στο σιδηροδρομικό τομέα σε περίπτωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και ορθής εφαρμογής της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων [1]. Η τροπολογία συνδέεται με το γενικό μηχανισμό εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Η τροπολογία δεν είναι αποδεκτή δεδομένου ότι η οδηγία 91/440/ΕΟΚ δεν είναι ακριβώς μια οδηγία απελευθέρωσης.

Η τροπολογία 84 αποσκοπεί να εξαιρέσει τελείως τις τραπεζικές υπηρεσίες από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η τροπολογία αυτή δεν είναι αποδεκτή, στο μέτρο που θα έθετε υπό αμφισβήτηση το κοινοτικό κεκτημένο αποκλείοντας συμβάσεις οι οποίες υπόκεινται σήμερα στην οδηγία. Εξάλλου, οι λόγοι που προβάλλονται συχνά για να δικαιολογήσουν την εξαίρεση αυτή (αδυναμία εφαρμογής των διαδικασιών λόγω της αστάθειας των επιτοκίων), δεν γίνονται δεκτοί· πράγματι, η οδηγία προσφέρει μέσα (χρήση συστημάτων προεπιλογής, συμφωνίες-πλαίσια, ηλεκτρονικά μέσα . . .) τα οποία μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες που εκφράζονται για τη σύναψη των εν λόγω συμβάσεων.

Η τροπολογία 88 εισαγάγει ένα νέο παράρτημα που περιέχει τον κατάλογο των διεθνών συμβάσεων στον τομέα των συνθηκών εργασίας για τους σκοπούς της εφαρμογής της τροπολογίας 71.

Δεδομένου ότι το παράρτημα αυτό δεν χρησιμεύει παρά μόνο στο πλαίσιο της τροπολογίας 71 που αφορά το άρθρο 57 και ότι η τροπολογία 71 δεν είναι αποδεκτή για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και η τροπολογία 88 δεν είναι επομένως αποδεκτή για τους ίδιους λόγους.

3.4. *Τροποποιημένη πρόταση*

Δυνάμει του άρθρου 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της βάσει των προαναφερθέντων.

[1] ΕΕ L 237 της 24.8.1991, σ. 25.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών και συμβάσεων δημοσίων έργων [1]

(2002/C 203 E/31)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 236 τελικό — 2000/0115(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 6 Μαΐου 2002)

1. **Ιστορικό**

Διαβίβαση των προτάσεων στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2000) 275 τελικό — 2000/0115(COD)] σύμφωνα με το άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης: 12 Ιουλίου 2000

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 26 Απριλίου 2001

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών: 13 Δεκεμβρίου 2000

Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση: 17 Ιανουαρίου 2002

2. **Στόχος της πρότασης της Επιτροπής**

Η πρόταση αποσκοπεί στην ανασύνταξη της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων, με στόχο τη δημιουργία μιας πραγματικής ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς στον τομέα των αγορών του δημοσίου. Στόχος της νομοθεσίας αυτής δεν είναι να αντικαταστήσει την εθνική νομοθεσία, αλλά να διασφαλίσει την τήρηση των αρχών περί ίσης μεταχείρισης, μη εισαγωγής διακρίσεων και διαφάνειας κατά τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων στο σύνολο των κρατών μελών.

Η πρόταση αυτή, που αποτελεί συνέχεια της συζήτησης που ξεκίνησε με την Πράσινη Βίβλο για τις δημόσιες συμβάσεις, επιδιώκει τον τριπλό στόχο του εκσυγχρονισμού, της απλούστευσης και της μεγαλύτερης ευελιξίας του υφιστάμενου νομικού πλαισίου στον τομέα αυτό: εκσυγχρονισμός προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι νέες τεχνολογίες και οι αλλαγές του οικονομικού περιβάλλοντος, απλούστευση προκειμένου να διευκολυνθεί η κατανόηση των σημερινών κειμένων από τους χρήστες έτσι ώστε οι συμβάσεις να συνάπτονται σε πλήρη συμμόρφωση με τα πρότυπα και τις αρχές που διέπουν τον τομέα και έτσι ώστε οι εμπλεκόμενες εταιρείες να είναι σε θέση να γνωρίζουν καλύτερα τα δικαιώματά τους, και ευελιξία των διαδικασιών προκειμένου να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των αγοραστών του δημοσίου και των οικονομικών φορέων.

Επιπλέον, η ανασύνταξη των τριών ισχυουσών νομοθετικών πράξεων θα θέσει στη διάθεση των οικονομικών φορέων και των αναθετουσών αρχών και του ευρωπαίου πολίτη ένα σαφές και διαφανές ενιαίο κείμενο.

3. **Γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες που ενέκρινε το Κοινοβούλιο**

Η Επιτροπή δέχτηκε, είτε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, είτε ως προς το πνεύμα τους ή με αναδιατύπωση, 63 από τις 103 τροπολογίες που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3.1. *Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή εξ ολοκλήρου ή που επαναδιατυπώθηκαν για καθαρά τυπικούς λόγους (τροπολογίες 1, 141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97 και 112)*

Η τροπολογία 1 προτείνει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία αναγνωρίζει ότι η συμμετοχή οργανισμών δημοσίου δικαίου ως υποψηφίων σε διαδικασία σύναψης δημόσιων συμβάσεων μπορεί να προκαλέσει ορισμένες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και η οποία προβλέπει επομένως ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν κανόνες για τις μεθόδους που θα χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της σχέσης τιμής/πραγματικού κόστους των προσφορών.

Η τροπολογία 141 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία υπογραμμίζει ότι η οδηγία δεν εμποδίζει οποιαδήποτε αναθέτουσα αρχή να λαμβάνει ή να επιβάλλει μέτρα απαραίτητα για την προστασία απαιτήσεων γενικού συμφέροντος: δημόσια τάξη, δημόσια ήθη, δημόσια ασφάλεια και υγεία, ζωή ανθρώπων, ζώων και φυτών. Η Επιτροπή δέχεται την τροπολογία αυτή υπογραμμίζοντας ότι πρέπει να συνταχθεί κατά τρόπο ώστε να αναπαράγονται οι διατάξεις της συνθήκης (άρθρο 30):

αιτιολογική σκέψη «(6) Καμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζει οποιαδήποτε αναθέτουσα αρχή να λαμβάνει ή να επιβάλλει μέτρα απαραίτητα για την προστασία των δημόσιων ηθών, της δημόσιας πολιτικής, της δημόσιας τάξης, καθώς και της υγείας και της ζωής ανθρώπων, ζώων ή φυτών, με γνώμονα ιδίως την αειφόρο ανάπτυξη, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά δεν εισάγουν διακρίσεις και δεν αντίκεινται στο στόχο του ανοίγματος των αγορών στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων ούτε στη συνθήκη.»

Η τροπολογία 4 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη η οποία σχετίζεται με την τροπολογία 40. Στόχος της είναι να αποσαφηνίσει, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου [απόφαση «Teckal» [2]], τους όρους που επιτρέπουν στις αναθέτουσες αρχές να συνάπτουν απευθείας δημόσιες συμβάσεις με πρόσωπα επισήμως μεν διακριτά, αλλά επί των οποίων ασκούν έλεγχο ανάλογο με αυτό που ασκούν στις ίδιες τους τις υπηρεσίες.

---

[1] ΕΕ C 29 E της 30.1.2001, σ. 11.

[2] Απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 1999, υπόθεση C-107/98, συλλογή 1999, σ. I-8121.

Η τροπολογία 13 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία υπογραμμίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίσουν τα απαραίτητα μέτρα για την ενίσχυση και λειτουργία της οδηγίας και να εξετάσουν την ανάγκη ίδρυσης μιας ανεξάρτητης αρχής στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων.

Η τροπολογία 125 τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 31. Προσθέτει τις υπηρεσίες των μηχανικών στα παραδείγματα υπηρεσιών των οποίων η αμοιβή διέπεται από εθνικές διατάξεις οι οποίες δεν πρέπει να επηρεάζονται.

Η τροπολογία 17 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία καλεί την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο να εγκρίνει πρόταση οδηγίας με στόχο τη ρύθμιση των συμβάσεων παραχώρησης και του λεγόμενου «project financing» (χρηματοδότηση έργου).

Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή ελαφρώς τροποποιημένη για θεσμικούς λόγους:

«(46) Η Επιτροπή καλείται να εξετάσει τη δυνατότητα να ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου στον τομέα των συμβάσεων παραχώρησης και των εταιρικών σχέσεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και να εγκρίνει, εάν το κρίνει αναγκαίο, νομοθετική πρόταση.»

Η τροπολογία 50 τροποποιεί το άρθρο 27 — τον τίτλο και την παράγραφο 1 — προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι προσφέροντες διαθέτουν τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τις περιβαλλοντικές, φορολογικές και κοινωνικές διατάξεις που ισχύουν στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστεί η σύμβαση και προκειμένου να υποχρεωθούν οι αναθέτουσες αρχές να αναφέρουν στη συγγραφή υποχρεώσεων το φορέα ή τους φορείς από τους οποίους οι προσφέροντες μπορούν να λάβουν τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις.

Η τροπολογία 85 τροποποιεί το άρθρο 46, παράγραφος 2, στοιχείο γ), που αφορά τη δυνατότητα αποκλεισμού ενός υποψηφίου ή προσφέροντος για αδίκημα το οποίο αφορά την επαγγελματική διαγωγή του, ώστε ο αποκλεισμός να πραγματοποιείται μόνον αφού έχει καταδικαστεί με τελεσίδικη απόφαση σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.

Η τροπολογία 88 διαγράφει, από το άρθρο 46, παράγραφος 2, το στοιχείο η) που προβλέπει τη «δυνατότητα» αποκλεισμού ενός υποψηφίου ή προσφέροντος που έχει καταδικαστεί για απάτη ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 280 της συνθήκης, πλην των οριζόμενων στην παράγραφο 1 (υποχρέωση αποκλεισμού).

Η τροπολογία 97 εισάγει ένα νέο άρθρο 50 α, το οποίο προβλέπει ότι σε περίπτωση που αναθέτουσα αρχή απαιτεί την υποβολή πιστοποιητικού σχετικού με ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, πρέπει να δεχτεί τα πιστοποιητικά EMAS, τα πιστοποιητικά που συμμορφώνονται προς τις διεθνείς προδιαγραφές, καθώς και κάθε άλλο ισοδύναμο αποδεικτικό μέσο. Η τροπολογία αυτή πρέπει να διαβαστεί παράλληλα με την τροπολογία 93 σχετικά με την τεχνική ικανότητα· πράγματι, σε ορισμένες κατάλληλες περιπτώσεις — παραδείγματος χάριν όσον αφορά την ικανότητα σεβασμού ενός οικοσυστήματος κατά την εκτέλεση ενός δημόσιου έργου — η τεχνική ικανότητα μπορεί να βεβαιώνεται με ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Για τις περιπτώσεις αυτές, είναι σκόπιμο να προβλεφθούν τα δυνατά αποδεικτικά μέσα και η αναγνώριση της ισοδυναμίας κατά τρόπο ώστε να διασφαλιστεί ότι συμβάσεις δεν επιφυλάσσονται αποκλειστικά στους κατόχους ορισμένων πιστοποιητικών. Η τροπολογία αυτή ενσωματώνει ως προς την ουσία τους τις διατάξεις του άρθρου 50 σχετικά με τα πιστοποιητικά εξασφάλισης της ποιότητας.

Η τροπολογία 112 προτείνει το παράρτημα VII Α, Προκήρυξη διαγωνισμού, παράγραφος 11, στοιχείο α) — σχετικά με την ονομασία και τη διεύθυνση της υπηρεσίας από την οποία μπορούν να ζητηθούν η συγγραφή υποχρεώσεων και τα συμπληρωματικά έγγραφα — να συμπληρωθεί με το αριθμό τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας καθώς και με την ηλεκτρονική διεύθυνση.

3.2. *Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή με αναδιατύπωση, εν μέρει ή επί της ουσίας (τροπολογίες 2, 5, 168, 126-172, 21, 175, 7, 142, 171-145, 9, 137, 138, 45, 46, 47-123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77-132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)*

Η τροπολογία 2 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, με στόχο να υπογραμμιστεί η ενσωμάτωση της πολιτικής για το περιβάλλον στο καθεστώς δημόσιων συμβάσεων. Το άρθρο 6 επιβάλλει την ενσωμάτωση της προστασίας του περιβάλλοντος στις άλλες πολιτικές: αυτό συνεπάγεται ότι η πολιτική σχετικά με το περιβάλλον πρέπει να συνάδει με την πολιτική για τις δημόσιες συμβάσεις. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι πρέπει να επιτραπεί στους αγοραστές του δημοσίου να προμηθεύονται «πράσινα» προϊόντα/υπηρεσίες υπό τους καλύτερους όρους όσον αφορά τη σχέση ποιότητας/τιμής. Ενσωματώνει την τροπολογία αναδιατυπώνοντάς την ως εξής.

Αιτιολογική σκέψη: «(5) Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι απαιτήσεις όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος ενσωματώνονται στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 της εν λόγω συνθήκης, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

Επομένως, η παρούσα οδηγία διασαφηνίζει πώς μπορούν να συμβάλλουν οι αναθέτουσες αρχές στην προστασία του περιβάλλοντος και στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα στις αναθέτουσες αρχές τη δυνατότητα να επιτυγχάνουν τους καλύτερους όρους για τις συμβάσεις τους όσον αφορά τη σχέση ποιότητας/τιμής.»

Η τροπολογία 5 σχετίζεται με τις τροπολογίες 168, 126-172 και 21: όλες οι τροπολογίες αυτές εισάγουν διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν στις αναθέτουσες αρχές να πραγματοποιούν τις αγορές τους προσφεύγοντας σε κεντρικούς οργανισμούς αγορών.

Η τροπολογία 5 προβλέπει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία δικαιολογεί την καθιέρωση ενός ορισμού και ενός καθεστώτος απαλλαγής από τις διαδικασίες για τις αναθέτουσες αρχές όταν αγοράζουν διαμέσου κεντρικών οργανισμών αγορών που είναι οι ίδιοι αναθέτουσες αρχές.

Η τροπολογία 168 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, με στόχο την αιτιολόγηση των αγορών εμπορευμάτων ή υπηρεσιών από κεντρικούς οργανισμούς αγορών, εφόσον οι εν λόγω οργανισμοί έχουν τηρήσει τους διαδικαστικούς κανόνες της οδηγίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή σε παρόμοιους κεντρικούς οργανισμούς πρέπει να είναι επίσης δυνατή για τα έργα.

Η Επιτροπή δέχεται τις τροποποιημένες τροπολογίες που έχουν συγκεντρωθεί σε μία μόνο αιτιολογική σκέψη ως εξής:

«(13) Τα κράτη μέλη έχουν αναπτύξει ορισμένες τεχνικές συγκέντρωσης των αγορών. Διάφορες αναθέτουσες αρχές είναι επιφορτισμένες να πραγματοποιούν αγορές ή να συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις που προορίζονται για άλλες αναθέτουσες αρχές. Οι τεχνικές αυτές επιτρέπουν, λόγω της σημασίας του μεγέθους των αγορών αυτών, να διευρύνεται ο ανταγωνισμός και να βελτιώνεται η αποτελεσματικότητα των δημόσιων παραγγελιών. Πρέπει συνεπώς να προβλεφθεί κοινοτικός ορισμός για τους κεντρικούς οργανισμούς αγορών για λογαριασμό των αναθετουσών αρχών. Πρέπει επίσης να καθοριστούν οι όροι υπό τους οποίους, τηρουμένων των αρχών περί μη εισαγωγής διακρίσεων και ίσης μεταχείρισης, οι αναθέτουσες αρχές που αποκτούν έργα, προμήθειες ή/και υπηρεσίες απευθείας από κεντρικούς οργανισμούς αγορών θεωρούνται ότι συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.»

Οι τροπολογίες 126-172, 21 και 175 εισάγουν ειδικές διατάξεις σχετικά με τους κεντρικούς οργανισμούς αγορών.

Οι τροπολογίες 126-172 ενσωματώνουν στις αναθέτουσες αρχές κατά την έννοια της οδηγίας τους κεντρικούς οργανισμούς αγορών που έχουν δημιουργηθεί από τις εν λόγω αρχές.

Η τροπολογία 21 εισάγει έναν ορισμό του κεντρικού οργανισμού αγορών και επιβάλλει τη γνωστοποίηση στην Επιτροπή των κεντρικών αυτών οργανισμών.

Ο στόχος που επιδιώκεται από τις τροπολογίες 126-172 και 21 είναι νόμιμος, επειδή οι κεντρικοί οργανισμοί αγορών μπορούν ταυτόχρονα να συμβάλλουν στην επίτευξη οικονομιών κλίμακας, στην ενίσχυση του ανταγωνισμού με δημοσιεύσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεδομένου του μεγέθους των συμβάσεων και στην παροχή βοήθειας στις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης. Πρέπει ωστόσο να πλαισιωθούν με τον ευρύτερο τρόπο οι διαμορφώσεις που υπάρχουν στα κράτη μέλη.

Η τροπολογία 175 αποσκοπεί να επιβάλλει στους κεντρικούς οργανισμούς αγορών την πλήρη τήρηση της οδηγίας και να επιτρέψει στις αναθέτουσες αρχές να αγοράζουν άμεσα ή μέσω τρίτων υπηρεσίες και προμήθειες από τους εν λόγω κεντρικούς οργανισμούς χωρίς οι ίδιες να εφαρμόζουν μεταγενέστερα την οδηγία.

Η τροπολογία μπορεί να γίνει δεκτή ως προς την αρχή όσον αφορά την προσφυγή σε έναν κεντρικό οργανισμό αγορών, επεκτείνοντας τη δυνατότητα αυτή στις συμβάσεις έργων προκειμένου να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συννομοθετών.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποδέχεται το πνεύμα των τροπολογιών αυτών μέσω του ορισμού του κεντρικού οργανισμού αγορών και ενός άρθρου το οποίο, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, αφήνει στα κράτη μέλη την ευχέρεια να προσφεύγουν στους εν λόγω κεντρικούς οργανισμούς καθώς και, κατά περίπτωση, να περιορίζουν την προσφυγή αυτή σε ορισμένες συμβάσεις.

«Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί που παρατίθενται στις παραγράφους 2 έως 12.

. . .

7 α) Ένας κεντρικός οργανισμός αγορών είναι μια αναθέτουσα αρχή η οποία:

— αποκτά προμήθειες ή/και υπηρεσίες που προορίζονται για αναθέτουσες αρχές ή/και

— συνάπτει δημόσιες συμβάσεις ή συμφωνίες-πλαίσια έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών που προορίζονται για αναθέτουσες αρχές.»

«Άρθρο 7α

Δημόσιες συμβάσεις και συμφωνίες-πλαίσια που συνάπτονται από τους κεντρικούς οργανισμούς αγορών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα για τις αναθέτουσες αρχές να αποκτούν έργα, προμήθειες ή/και υπηρεσίες προσφεύγοντας σε κεντρικούς οργανισμούς αγορών.

2. Οι αναθέτουσες αρχές που αποκτούν έργα, προμήθειες ή/και υπηρεσίες προσφεύγοντας σε κεντρικό οργανισμό αγορών στις υποθετικές περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 7 α), θεωρούνται ότι τηρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφόσον ο κεντρικός αυτός οργανισμός αγορών έχει τηρήσει τις εν λόγω διατάξεις.»

Οι τροπολογίες 7, 142 και 171-145 αφορούν τις μικτές συμβάσεις «υπηρεσιών-έργων»

Η τροπολογία 7 σχετίζεται με τις τροπολογίες 171-145· εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία αποσκοπεί να επεξηγήσει ότι η επιλογή μεταξύ μιας συνολικής σύμβασης, που καλύπτει ταυτόχρονα το σχεδιασμό και την εκτέλεση έργων, και της ανάθεσης χωριστών συμβάσεων επαφίεται στις αναθέτουσες αρχές και δεν μπορεί να επιβληθεί από την οδηγία. Η τροπολογία διευκρινίζει ότι η επιλογή της αναθέτουσας αρχής πρέπει να βασίζεται σε ποιοτικά και οικονομικά κριτήρια και επιβάλλει να αιτιολογείται από την αναθέτουσα αρχή η επιλογή της συνολικής ανάθεσης.

Η Επιτροπή συμφωνεί ότι είναι σκόπιμο να αναφέρεται ότι η ευχέρεια της επιλογής μεταξύ της συνολικής ανάθεσης και της χωριστής ανάθεσης πρέπει να βασίζεται σε ποιοτικά και οικονομικά κριτήρια. Εντούτοις, δεν συμφωνεί με την υποχρέωση να αιτιολογείται η επιλογή σύμβασης μελέτης — εκτέλεσης. Πράγματι, δεδομένου ότι η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο σε περίπτωση που επιλέγεται η «συνολική» ανάθεση, ευνοεί εκ των πραγμάτων την προσφυγή στη χωριστή ανάθεση, η οποία τεκμαίρεται ότι είναι μια μέθοδος ανάθεσης η οποία πληροί αυτομάτως τα ποιοτικά και οικονομικά κριτήρια. Αφενός, το τεκμήριο αυτό δεν αποτελεί δεδομένο και, αφετέρου, αντίκειται στην ελευθερία της επιλογής που αποτελεί έκφραση της αρχής της επικουρικότητας. Τέλος, δεν φαίνεται κατάλληλο να αποθαρρύνεται η «συνολική» ανάθεση, διότι επιτρέπει, πράγματι, να επιτευχθεί ευκολότερα το όριο ενεργοποίησης της εφαρμογής των διαδικαστικών κανόνων της οδηγίας χάρη στην επισώρευση των υπηρεσιών σχεδιασμού και των έργων εκτέλεσης.

Η τροπολογία 142 σχετίζεται με τις τροπολογίες 171-145· εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, η οποία αποσκοπεί να αποσαφηνίσει τη διάκριση μεταξύ συμβάσεων δημόσιων έργων και δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (συμβάσεις διαχείρισης ακινήτων που καλύπτουν συνεχόμενα ή συμπληρωματικά έργα και συμβάσεις έργων που περιλαμβάνουν υπηρεσίες απαραίτητες για την εκτέλεση των έργων). Η τροπολογία αυτή είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου [απόφαση «Gestion Hotelera» [1]].

Οι τροπολογίες 171-145 τροποποιούν το άρθρο 1 προκειμένου να προσδιορίσουν τις μικτές συμβάσεις έργων/υπηρεσιών και υπηρεσιών/έργων. Το άρθρο εξηγεί, ιδιαίτερα, υπό ποιους όρους μια σύμβαση υπηρεσιών διαχείρισης ακινήτων που συνεπάγεται έργα δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται σύμβαση δημοσίων έργων. Επιπλέον, προβλέπει μια διάταξη σχετικά με την τμηματική ή συνολική ανάθεση εργασιών/υπηρεσιών (κριτήρια της επιλογής της μεθόδου ανάθεσης και υποχρέωσης αιτιολόγησης της ολικής ανάθεσης) που ορίζεται στην τροπολογία 7. Οι περιπτώσεις στις οποίες μια σύμβαση παρουσιάζει ταυτοχρόνως υπηρεσίες και έργα επιλύνονται εφαρμόζοντας το κριτήριο του κύριου αντικειμένου της σύμβασης, όπως αναφέρεται στην πρόταση της Επιτροπής. Επιπλέον, η τροπολογία επεξηγεί τον κανόνα αυτό στη συγκεκριμένη περίπτωση των υπηρεσιών διαχείρισης ακινήτων που συνεπάγονται έργα· επομένως, η ουσία της ταιριάζει περισσότερο σε αιτιολογική θέση. Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειωθεί ότι ο περιορισμός στα «εκτελεστικά» και μόνο έργα δεν είναι δικαιολογημένος.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αναδιατυπώνει τις τροπολογίες 7, 142 και 171-145 σε μία μόνο αιτιολογική σκέψη:

«(10) Λαμβανομένης υπόψη της ποικιλίας που παρουσιάζουν οι συμβάσεις δημοσίων έργων, οι αναθέτουσες αρχές πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τόσο χωριστή όσο και κοινή ανάθεση των έργων και των υπηρεσιών σχεδιασμού. Σκοπός της οδηγίας δεν είναι να επιβάλλει τη χωριστή ή την κοινή ανάθεση. Η απόφαση σχετικά με τη χωριστή ή συνολική ανάθεση της σύμβασης πρέπει να βασίζεται σε ποιοτικά και οικονομικά κριτήρια τα οποία μπορούν να καθοριστούν από τις εθνικές νομοθεσίες.

Μια σύμβαση δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί σύμβαση δημοσίων έργων παρά μόνο εάν το αντικείμενό της αφορά ειδικώς την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παράρτημα I, αν και η σύμβαση μπορεί να περιλαμβάνει άλλες υπηρεσίες απαραίτητες για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων αυτών. Οι δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, κυρίως στον τομέα των υπηρεσιών διαχείρισης ιδιοκτησιών, μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να περιλαμβάνουν έργα· ωστόσο, εφόσον τα έργα αυτά γίνονται επικουρικώς και δεν είναι επομένως παρά μόνο συνεπακόλουθα ή συμπληρωματικά σε σχέση με το κύριο αντικείμενο της σύμβασης, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν το χαρακτηρισμό της σύμβασης ως σύμβασης δημοσίων έργων.»

Οι τροπολογίες 9 και 137 αφορούν τον ανταγωνιστικό διάλογο και η τροπολογία 138 μια νέα δυνατότητα αποκλειστικού διαλόγου.

Η τροπολογία 9 τροποποιεί την αιτιολογική σκέψη 18 για να διευκρινίσει ότι, στο πλαίσιο του ανταγωνιστικού διαλόγου, οι διαπραγματεύσεις λήγουν με την περάτωση των διαβουλεύσεων, χωρίς να καταρτίζεται (απαραιτήτως) οριστική συγγραφή υποχρεώσεων.

Η τροπολογία 137 αποσκοπεί κυρίως στα εξής:

1. να καταστήσει υποχρεωτικό το προσχέδιο λύσης. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους κύκλους, θεωρεί ότι η υποχρέωση να απαιτούνται προσχέδια λύσης θα αποτελούσε πηγή νομοθετικών επιπλοκών και κινδύνου «cherry picking» (πνευματικές «κλοπές» οι οποίες δεν μπορούν να προστατευτούν). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν δέχεται την υποχρέωση αυτή·

2. να ενισχύσει την εμπιστευτικότητα των στοιχείων που διαβιβάζουν οι οικονομικοί φορείς. Προκειμένου να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συννομοθετών, πρέπει να έχουν τη δυνατότητα οι αναθέτουσες αρχές να γνωστοποιούν στους λοιπούς συμμετέχοντες στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από ένα συμμετέχοντα, επιφυλάσσοντας τη δυνατότητα αυτή μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος συμμετέχων έχει δώσει τη συναίνεσή του για τη γνωστοποίηση αυτή·

3. να περιορίσει τις διαπραγματεύσεις κατά τη φάση του διαλόγου στις πτυχές πλην των οικονομικών. Στο μέτρο που η τροπολογία θα αποσκοπούσε πράγματι στο να περιορίσει τα θέματα που μπορούν να εξεταστούν κατά τη φάση του διαλόγου αποκλειστικά στις μη οικονομικές πτυχές, το μέρος αυτό της τροπολογίας δεν είναι αποδεκτό. Πράγματι, η άποψη της Επιτροπής είναι ότι, προκειμένου να είναι χρήσιμη, η διαδικασία πρέπει να επιτρέπει τη συζήτηση όλων των πτυχών του σχεδίου κατά τη φάση του διαλόγου·

[1] Απόφαση της 19ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση C-331/92, συλλογή 1994, σ. I-1329.

4. να διευρύνει τις ήδη προβλεπόμενες δυνατότητες ή να εισαγάγει νέες δυνατότητες για την αναθέτουσα αρχή να τροποποιεί τις απαιτήσεις της σύμβασης, τα κριτήρια ανάθεσης και τη στάθμισή τους· (όσον αφορά την τελευταία αυτή πτυχή, η τροπολογία είναι ασυνάρτητη, δεδομένου ότι αναφέρεται σαφώς τόσο στη στάθμιση όσο και σε μια απλή σειρά σπουδαιότητας των κριτηρίων). Η αρχική πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε τη δυνατότητα τροποποίησης των κριτηρίων ανάθεσης σε περίπτωση όπου δεν ανταποκρίνονται πλέον στην επιλεγείσα λύση στην οριστική συγγραφή υποχρεώσεων. Έχει ωστόσο αποδειχθεί ότι, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ευρέως διαδεδομένες ανησυχίες ως προς το «cherry picking» καθώς και να διευκολυνθεί η έγκριση από τους συννομοθέτες, πρέπει να εγκαταλειφθεί η ιδέα ότι η συγγραφή υποχρεώσεων μπορεί να καταρτιστεί οριστικά κατά την περάτωση της φάσης του διαλόγου, βάσει, ενδεχομένως, της ανάμειξης διαφόρων λύσεων. Ως εκ τούτου, η δυνατότητα τροποποίησης των κριτηρίων ανάθεσης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας θα δημιουργούσε σοβαρό κίνδυνο νοθείας·

5. να εισαγάγει μια υποχρεωτική αμοιβή (η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά το 15 % της προϋπολογιζόμενης αξίας της σύμβασης) των συμμετεχόντων. Η αρχή της υποχρεωτικής αμοιβής των συμμετεχόντων μπορεί να γίνει δεκτή, από τη στιγμή μάλιστα που το κόστος το σχετικό με τη διεξαγωγή του διαλόγου μπορεί να οδηγήσει τις αναθέτουσες αρχές να επιφυλάσσουν τη νέα αυτή διαδικασία στις ιδιαίτερα πολύπλοκες συμβάσεις. Απεναντίας, και για λόγους επικουρικότητας, δεν κρίνεται σκόπιμο να καθοριστούν νομοθετικώς τα προς καταβολή ποσά.

Η τροπολογία 138 εισάγει ένα νέο άρθρο 30 α το οποίο προβλέπει, για τις «συμβάσεις οι οποίες αποσκοπούν στη δημιουργία εταιρικής σχέσης ανάμεσα στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα», τη δυνατότητα διεξαγωγής ενός «αποκλειστικού διαλόγου» μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και του προσφέροντος που έχει υποβάλει την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, εφόσον ο διάλογος αυτός δεν μεταβάλλει ουσιαστικά θεμελιώδεις πτυχές της εν λόγω προσφοράς ούτε στρεβλώνει τον ανταγωνισμό. Αν και το κείμενο είναι διφορούμενο ως προς το σημείο αυτό, η τροπολογία φαίνεται να εισάγει τη δυνατότητα αυτή ανεξάρτητα από την επιλεγείσα διαδικασία ανάθεσης.

Εάν το μέρος της τροπολογίας αφορά όλες τις διαδικασίες και όχι μόνο την τελευταία φάση ενός ανταγωνιστικού διαλόγου, δεν είναι αποδεκτό. Πράγματι, η νέα διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου έχει εισαχθεί ακριβώς προκειμένου να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, ανάγκες από πλευράς ευελιξίας, οι οποίες μπορούν να σχετίζονται με τα σχέδια που συνεπάγονται τη δημιουργία εταιρικών σχέσεων μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Αντίθετα, η ιδέα στην οποία βασίζεται η τροπολογία αυτή, σύμφωνα με την οποία μπορεί να αποδειχθεί αναγκαίο να αποσαφηνιστούν ορισμένες πτυχές της προσφοράς που έχει εντοπιστεί ως η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη ή να επιβεβαιωθούν δεσμεύσεις που περιέχονται στην υπόψη προσφορά, μπορεί να γίνει δεκτή εφόσον περιέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις, κυρίως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τούτο δεν έχει ως συνέπεια να τροποποιεί θεμελιώδεις πτυχές της προσφοράς ή της σύμβασης όπως παρουσιάζεται στην προκήρυξη διαγωνισμού, να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ή να εισάγει διακρίσεις. Πρέπει επίσης να διασφαλιστεί ότι οι αποσαφηνίσεις αυτές δεν αφορούν προσφέροντες άλλους από εκείνον που έχει υποβάλει την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά. Στο μέτρο αυτό, η ιδέα της τροπολογίας μπορεί να γίνει δεκτή μέσω κατάλληλων διατυπώσεων τόσο στην αιτιολογική σκέψη (18) όσο και στο ίδιο το άρθρο 30.

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις τροπολογίες 9, 137 και 138, τις οποίες αναδιατυπώνει ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «(27) Ορισμένα εξαιρετικά πολύπλοκα σχέδια μπορεί να συνεπάγονται, για τις αναθέτουσες αρχές, αντικειμενική αδυναμία καθορισμού των μέσων που ενδέχεται να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους ή αξιολόγησης των δυνατοτήτων προσφοράς της σύμβασης από πλευράς τεχνικών ή/και χρηματοδοτικών ή νομικών λύσεων, χωρίς να είναι δυνατόν να καταλογιστεί στις εν λόγω αναθέτουσες αρχές καμία κριτική από την άποψη αυτή. Η κατάσταση αυτή μπορεί κυρίως να προκύψει για την υλοποίηση σημαντικών ολοκληρωμένων μεταφορικών υποδομών, την πραγματοποίηση μεγάλων δικτύων πληροφορικής ή την υλοποίηση σχεδίων που περιλαμβάνουν πολύπλοκη και διαρθρωμένη χρηματοδότηση, των οποίων οι χρηματοδοτικές και νομικές ρυθμίσεις δεν μπορούν να καθοριστούν εκ των προτέρων. Στο μέτρο όπου η προσφυγή σε ανοικτές ή κλειστές διαδικασίες δεν θα επέτρεπε την ανάθεση παρόμοιων συμβάσεων, πρέπει επομένως να προβλεφθεί μια ευέλικτη διαδικασία που να διαφυλάσσει ταυτόχρονα τον ανταγωνισμό μεταξύ οικονομικών φορέων και την ανάγκη των αναθετουσών αρχών να συζητούν με τον κάθε υποψήφιο όλες τις πτυχές της σύμβασης. Ωστόσο, η διαδικασία αυτή δεν πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τρόπο ώστε να περιορίζει ή να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό, ιδίως τροποποιώντας θεμελιώδη στοιχεία των προσφορών ή επιβάλλοντας νέα ουσιαστικά στοιχεία στον προσφέροντα που θα επιλεγεί ή εμπλέκοντας οποιοδήποτε άλλο προσφέροντα από εκείνον που έχει υποβάλει την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.»

«Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί που παρατίθενται στις παραγράφους 2 έως 12.

8. ...

Ο "ανταγωνιστικός διάλογος" είναι μια διαδικασία στην οποία μπορεί να ζητήσει να συμμετάσχει οποιοσδήποτε οικονομικός φορέας και στην οποία η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε διάλογο με τους υποψήφιους που έχουν γίνει δεκτοί στη διαδικασία αυτή, προκειμένου να αναπτύξουν μία ή περισσότερες λύσεις που ενδέχεται να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της και βάσει της οποίας ή των οποίων οι επιλεγέντες υποψήφιοι θα κληθούν να υποβάλουν προσφορά.

...»

«Άρθρο 30

Ανταγωνιστικός διάλογος

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η αναθέτουσα αρχή, στο μέτρο που κρίνει ότι η προσφυγή στην ανοικτή ή κλειστή διαδικασία δεν θα επιτρέψει την ανάθεση της σύμβασης, δύναται να προσφύγει στον ανταγωνιστικό διάλογο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου:

α) όταν δεν είναι αντικειμενικώς σε θέση να ορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο β), γ) ή δ), τα τεχνικά μέσα τα οποία μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της και στους στόχους της ή/και

β) όταν δεν είναι αντικειμενικώς σε θέση να καταρτίσει τις νομικές ή/και χρηματοδοτικές ρυθμίσεις ενός σχεδίου.

Η ανάθεση της δημόσιας σύμβασης πραγματοποιείται αποκλειστικά με βάση το κριτήριο ανάθεσης της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς.

2. Οι αναθέτουσες αρχές δημοσιεύουν μια προκήρυξη διαγωνισμού στην οποία γνωστοποιούν τις ανάγκες και τις απαιτήσεις τους, τις οποίες ορίζουν στην εν λόγω προκήρυξη ή/και σε ένα περιγραφικό έγγραφο.

3. Οι αναθέτουσες αρχές ξεκινούν με τους υποψήφιους που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 43 α έως 52 ένα διάλογο που έχει ως αντικείμενο τον εντοπισμό και τον ορισμό των κατάλληλων μέσων για την καλύτερη ικανοποίηση των αναγκών τους. Κατά τη διάρκεια του διαλόγου αυτού, μπορούν να συζητήσουν με τους επιλεγέντες υποψήφιους όλες τις πτυχές της σύμβασης.

Κατά το διάλογο, οι αναθέτουσες αρχές εξασφαλίζουν την ίση μεταχείριση όλων των προσφερόντων. Ιδιαίτερα, δεν παρέχουν, κατά τρόπο που να εισάγει διακρίσεις, πληροφορίες οι οποίες ενδέχεται να ευνοήσουν ορισμένους προσφέροντες σε σχέση με άλλους.

Οι αναθέτουσες αρχές δεν μπορούν να γνωστοποιήσουν στους λοιπούς συμμετέχοντες τις προτεινόμενες λύσεις ή άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες που έχουν διαβιβαστεί από ένα συμμετέχοντα στο διάλογο χωρίς τη συναίνεσή του.

4. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να προβλέψουν τη διεξαγωγή της διαδικασίας σε διαδοχικές φάσεις, ούτως ώστε να μειώνεται ο αριθμός των υπό εξέταση λύσεων κατά τη φάση του διαλόγου, με εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης που αναφέρονται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στο περιγραφικό έγγραφο. Η προσφυγή στη δυνατότητα αυτή αναγράφεται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στο περιγραφικό έγγραφο.

5. Η αναθέτουσα αρχή συνεχίζει το διάλογο έως ότου να είναι σε θέση να εντοπίσει τις λύσεις, εάν χρειαστεί αφού θα τις έχει ενδεχομένως συγκρίνει, οι οποίες ενδέχεται να ανταποκριθούν στις ανάγκες της.

6. Αφού κηρύξουν την περάτωση των διαλόγου και ενημερώσουν σχετικά τους συμμετέχοντες, οι αναθέτουσες αρχές τους καλούν να υποβάλουν την τελική τους προσφορά βάσει της ή των λύσεων που παρουσιάστηκαν ή καθορίστηκαν στη διάρκεια του διαλόγου. Οι προσφορές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα και απαραίτητα στοιχεία για την υλοποίηση του σχεδίου.

Κατόπιν αίτησης της αναθέτουσας αρχής, οι προσφορές αυτές μπορούν να αποσαφηνιστούν και να διευκρινιστούν. Εντούτοις, οι διευκρινίσεις, οι αποσαφηνίσεις ή τα συμπληρωματικά στοιχεία δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να τροποποιούν τις θεμελιώδεις πτυχές της προσφοράς ή της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, των οποίων η μεταβολή ενδέχεται να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό ή να εισαγάγει διακρίσεις.

7. Οι αναθέτουσες αρχές αξιολογούν τις προσφορές που υπεβλήθησαν σύμφωνα με τα κριτήρια ανάθεσης που καθορίστηκαν στην προκήρυξη διαγωνισμού και επιλέγουν την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά σύμφωνα με το άρθρο 53.

Εάν το ζητήσει η αναθέτουσα αρχή, ο προσφέρων που θεωρείται ότι έχει υποβάλει την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μπορεί να κληθεί να αποσαφηνίσει τις πτυχές της προσφοράς του ή να επιβεβαιώσει τις δεσμεύσεις που περιέχονται στην προσφορά του, εφόσον το γεγονός αυτό δεν έχει ως συνέπεια να τροποποιεί θεμελιώδη στοιχεία της προσφοράς ή της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ή να εισάγει διακρίσεις.

8. Οι αναθέτουσες αρχές προβλέπουν την απονομή βραβείων ή την καταβολή ποσών στους συμμετέχοντες στο διάλογο.»

Οι τροπολογίες 45, 46, 47-123 και 109 σχετίζονται με το άρθρο 24 το οποίο αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον ορισμό των έργων, των προμηθειών ή/και των υπηρεσιών που αναζητά η αναθέτουσα αρχή.

Η τροπολογία 45 εισάγει μια παραπομπή στα ευρωπαϊκά οικολογικά σήματα ως υποχρεωτική παραπομπή, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να γίνει δεκτό επειδή η κοινοτική πολιτική στον τομέα των οικολογικών σημάτων δεν εισάγει ιεραρχία μεταξύ των πολυεθνικών και εθνικών ευρωπαϊκών οικολογικών σημάτων.

Επιπλέον, προβλέπει ότι οι τεχνικές προδιαγραφές μπορούν να διατυπώνονται ως προς τις επιπτώσεις του προϊόντος στο περιβάλλον κατά τη διάρκεια της ζωής του. Η Επιτροπή συμμερίζεται την προσέγγιση αυτή.

Εξάλλου, εισάγει ένα νέο ορισμό, ήτοι του «ισοδύναμου πρότυπου», εκεί όπου, αντιθέτως, πρόκειται για μια προσφορά η οποία εξασφαλίζει ισοδύναμη λύση.

Η τροπολογία 46 τροποποιεί το άρθρο 24 για να αποσαφηνιστεί ότι η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να απορρίψει μια προσφορά από τη στιγμή που ο προσφέρων αποδεικνύει ότι η προσφορά του ικανοποιεί κατά ισοδύναμο τρόπο τις απαιτήσεις της σύμβασης, να εξασφαλιστεί ένα ευρύτερο φάσμα αποδεικτικών μέσων και να παρασχεθεί στον προσφέροντα εγγύηση ως προς τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τη μη συμμόρφωση της προσφοράς του. Το τελευταίο αυτό σημείο λαμβάνεται υπόψη ως γενικός κανόνας στο άρθρο 41, παράγραφος 2.

Οι τροπολογίες 47-123 αποσκοπούν στην αποφυγή των διακρίσεων διαμέσου προδιαγραφών που κάνουν μνεία συγκεκριμένων παραγωγών, προμηθευτών ή φορέων.

Η τροπολογία 109 εισάγει, στον ορισμό των τεχνικών προδιαγραφών που αναφέρονται στο παράρτημα VI, την περιβαλλοντική επίδοση και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις διαδικασίες ή τις μεθόδους παραγωγής.

Αυτό το μέρος της τροπολογίας διασαφηνίζει το κείμενο με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής [1] για τις δημόσιες συμβάσεις και το περιβάλλον και επομένως γίνεται δεκτό με αναδιατύπωση.

Αντίθετα, η συμβατότητα με το περιβάλλον δεν αποτελεί προδιαγραφή αυτή καθεαυτή· ωστόσο, μπορεί να οδηγήσει στον ορισμό τεχνικών προδιαγραφών από πλευράς περιβαλλοντικής επίδοσης. Το ίδιο ισχύει και για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Προβλέπει ακόμη την ενσωμάτωση της έννοιας για όλες τις χρήσεις, περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 45, 46, 47-123 και 109 στην αιτιολογική σκέψη 25 [πρώην (17)], στο άρθρο 24, στο άρθρο 41 (αναδιαρθρωμένο) και στο παράρτημα VI, τα οποία αναδιατυπώνονται ως εξής:

Αιτιολογική σκέψη: «(25) Οι τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζονται από τους αγοραστές του δημοσίου πρέπει να επιτρέπουν το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. Γι' αυτό το σκοπό, πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα υποβολής προσφορών που να αντικατοπτρίζουν την ποικιλία των τεχνικών λύσεων. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, αφενός, οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να μπορούν να ορίζονται ως προς τις επιδόσεις και τις λειτουργικές απαιτήσεις και, αφετέρου, σε περίπτωση αναφοράς στο ευρωπαϊκό πρότυπο — ή, ελλείψει αυτού, στο εθνικό πρότυπο — πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αναθέτουσες αρχές προσφορές βασιζόμενες σε άλλες ισοδύναμες λύσεις. Για την κατάδειξη της ισοδυναμίας, οι προσφέροντες πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιήσουν κάθε αποδεικτικό μέσο. Η αναθέτουσα αρχή πρέπει να μπορεί να αιτιολογήσει κάθε απόφαση που δεν δέχεται την ισοδυναμία.

Οι αναθέτουσες αρχές που επιθυμούν να προσδιορίσουν περιβαλλοντικές ανάγκες στις τεχνικές προδιαγραφές μιας συγκεκριμένης σύμβασης, μπορούν να καθορίσουν τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά ή/και τις ειδικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών. Μπορούν, αλλά δεν υποχρεούνται, να χρησιμοποιήσουν τις λεπτομερείς προδιαγραφές ή μέρη αυτών, που είναι κατάλληλες για τον ορισμό των ζητούμενων προμηθειών ή παροχών, οι οποίες προσδιορίζονται στα οικολογικά σήματα, όπως το ευρωπαϊκό οικολογικό σήμα, το (πολυ)εθνικό οικολογικό σήμα ή κάθε άλλο οικολογικό σήμα, εφόσον οι απαιτήσεις του σήματος αναπτύσσονται και εγκρίνονται βάσει επιστημονικών στοιχείων μέσω μιας διαδικασίας στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι κυβερνητικοί οργανισμοί, οι καταναλωτές, οι κατασκευαστές, οι διανομείς ή οι περιβαλλοντικές οργανώσεις και εφόσον το σήμα είναι προσιτό και διαθέσιμο για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.»

«Άρθρο 24

Οι τεχνικές προδιαγραφές

1. Οι τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες ορίζονται στο σημείο 1 του παραρτήματος VI, εμφαίνονται στα έγγραφα της σύμβασης, όπως είναι οι προκηρύξεις διαγωνισμού, η συγγραφή υποχρεώσεων ή τα συμπληρωματικά έγγραφα.

2. Οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να επιτρέπουν την πρόσβαση των προσφερόντων επί ίσοις όροις και να μην έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων φραγμών στο άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό.

3. Με την επιφύλαξη των νομικά δεσμευτικών τεχνικών κανόνων, στο μέτρο που συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία, οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να διατυπώνονται:

α) είτε παραπέμποντας στις προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα VI και κατά σειρά προτίμησης στα εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών προτύπων, στις ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, στις κοινές τεχνικές προδιαγραφές, στα διεθνή πρότυπα, στα άλλα τεχνικά πλαίσια αναφοράς που έχουν εκπονηθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή, όταν αυτά δεν υπάρχουν, στα εθνικά πρότυπα, στις εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή στις εθνικές τεχνικές προδιαγραφές όσον αφορά τη μελέτη, τον υπολογισμό και την υλοποίηση των έργων και τη χρησιμοποίηση των προϊόντων. Κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τη μνεία "ή ισοδύναμο"·

β) είτε ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις· αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά. Πρέπει ωστόσο να είναι αρκετά ακριβείς ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση·

γ) είτε ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζονται στο στοιχείο β), παραπέμποντας, ως τεκμήριο συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις ή τις επιδόσεις αυτές, στις προδιαγραφές που απαριθμούνται στο στοιχείο α)·

[1] «Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά το εφαρμοστέο κοινοτικό δίκαιο στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και τις δυνατότητες ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών παραγόντων στις δημόσιες συμβάσεις» (ΕΕ C 333 της 28.11.2001, σ. 13).

δ) είτε παραπέμποντας στις προδιαγραφές του στοιχείου α) για ορισμένα χαρακτηριστικά και στις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις του στοιχείου β) για άλλα χαρακτηριστικά.

4. Όταν οι αναθέτουσες αρχές κάνουν χρήση της δυνατότητας παραπομπής στις προδιαγραφές που ορίζονται στην παράγραφο 3, στοιχείο α), δεν μπορούν να απορρίψουν μια προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προσφέρονται δεν τηρούν τις προδιαγραφές στις οποίες έχουν κάνει αναφορά, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του κατά τρόπο που ικανοποιεί την αναθέτουσα αρχή, με κάθε κατάλληλο μέσο, ότι οι λύσεις που προτείνει ικανοποιούν ισοδύναμα τις απαιτήσεις που ορίζουν οι τεχνικές προδιαγραφές.

Κατάλληλο μέσο μπορεί να συνιστά ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

5. Όταν οι αναθέτουσες αρχές κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην παράγραφο 3, να ορίσουν ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν μπορούν να απορρίψουν μια προσφορά προϊόντων, υπηρεσιών ή έργων που τηρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μια ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μια κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο, ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εάν οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που έχουν καθοριστεί.

Στην προσφορά του, ο προσφέρων υποχρεούται να αποδείξει, κατά τρόπο που ικανοποιεί την αναθέτουσα αρχή και με κάθε κατάλληλο μέσο, ότι τα προϊόντα, οι υπηρεσίες ή τα έργα τα οποία είναι σύμφωνα με το πρότυπο, ικανοποιούν τις απαιτήσεις της αναθέτουσας αρχής ως προς τη λειτουργία ή τις επιδόσεις.

Κατάλληλο μέσο μπορεί να συνιστά ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

5 α) Όταν οι αναθέτουσες αρχές ορίζουν περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά ως προς τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3, στοιχείο β), μπορούν να χρησιμοποιούν τις λεπτομερείς προδιαγραφές ή, εάν χρειαστεί, μέρη αυτών, οι οποίες προσδιορίζονται στα ευρωπαϊκά ή (πολυ)εθνικά οικολογικά σήματα, ή σε κάθε άλλο οικολογικό σήμα, εφόσον είναι κατάλληλες για τον ορισμό των χαρακτηριστικών των προμηθειών ή των παροχών που αποτελούν αντικείμενο της σύμβασης, εφόσον οι απαιτήσεις του σήματος αναπτύσσονται βάσει επιστημονικών στοιχείων και τα οικολογικά σήματα εγκρίνονται μέσω μιας διαδικασίας στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι κυβερνητικοί οργανισμοί, οι καταναλωτές, οι κατασκευαστές, οι διανομείς και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις και εφόσον το σήμα είναι διαθέσιμο για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αναφέρουν ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που φέρουν οικολογικό σήμα θεωρείται ότι πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες ορίζονται στη συγγραφή υποχρεώσεων· πρέπει να δέχονται κάθε άλλο κατάλληλο αποδεικτικό μέσο, όπως ένας τεχνικός φάκελος του κατασκευαστή ή μια έκθεση δοκιμών που έχει συντάξει ένας αναγνωρισμένος οργανισμός.

6. Ως “αναγνωρισμένοι οργανισμοί”, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, νοούνται τα εργαστήρια δοκιμών και διαμέτρησης, οι οργανισμοί επιθεώρησης και πιστοποίησης που ακολουθούν τα εφαρμοστέα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Οι αναθέτουσες αρχές δέχονται πιστοποιητικά από οργανισμούς αναγνωρισμένους σε άλλα κράτη μέλη.

7. Εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, οι τεχνικές προδιαγραφές δεν μπορούν να περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής, ούτε και να αναφέρονται σε εμπορικό σήμα ή δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή τύπο ή συγκεκριμένη καταγωγή ή παραγωγή που θα είχαν ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία ή αναφορά επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει αρκούντως ακριβής και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή των παραγράφων 3 και 4· η εν λόγω μνεία ή αναφορά πρέπει να συνοδεύεται από τους όρους “ή ισοδύναμο”.»

«Άρθρο 41

Ενημέρωση των υποψηφίων και των προσφερόντων

1. Οι αναθέτουσες αρχές ενημερώνουν, το συντομότερο δυνατόν, τους υποψηφίους και τους προσφέροντες σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν για τη σύναψη μιας συμφωνίας-πλαισίου ή την ανάθεση της σύμβασης, περιλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους αποφάσισαν να ματαιώσουν τη σύναψη μιας συμφωνίας-πλαισίου ή μιας προκηρυχθείσας σύμβασης ή να επανακινήσουν τη σχετική διαδικασία, και γραπτώς εάν τους ζητηθεί.

2. Η αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί, το συντομότερο δυνατό, σε κάθε αποκλεισθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα που υποβάλλει σχετική αίτηση τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητάς του ή της προσφοράς του και, σε κάθε προσφέροντα που έχει υποβάλει παραδεκτή προσφορά, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου ή τα μέρη της συμφωνίας-πλαισίου. Οι εν λόγω προθεσμίες δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνουν τις δεκαπέντε ημέρες από την παραλαβή της γραπτής αίτησης.

Ωστόσο, οι αναθέτουσες αρχές δύνανται να αποφασίσουν να μην κοινοποιήσουν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την ανάθεση των συμβάσεων ή τη σύναψη των συμφωνιών-πλαισίων, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών ενδέχεται να εμποδίσει την εφαρμογή των νόμων, να είναι αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον ή να βλάψει τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα δημοσίων ή ιδιωτικών οικονομικών φορέων ή τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ αυτών.»

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI*

ΟΡΙΣΜΟΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. α) "τεχνική προδιαγραφή", όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών ή συμβάσεις δημοσίων προμηθειών: μια προδιαγραφή που εμφαίνεται σ' ένα έγγραφο το οποίο προσδιορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, όπως τα επίπεδα ποιότητας, την περιβαλλοντική επίδοση, την έννοια για όλες τις χρήσεις (περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες) και τα επίπεδα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, της απόδοσης, της χρήσης του προϊόντος, την ασφάλειά του ή τις διαστάσεις του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, τις οδηγίες χρήσης, τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης·

   β) "τεχνικές προδιαγραφές", όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων: όλες οι τεχνικές απαιτήσεις που περιέχονται ιδίως στις συγγραφές υποχρεώσεων και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός υλικού, ενός προϊόντος ή μιας προμήθειας ειδών και οι οποίες επιτρέπουν το χαρακτηρισμό αυτών κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στη χρήση για την οποία προορίζονται από την αναθέτουσα αρχή. Τα χαρακτηριστικά αυτά περιλαμβάνουν τα επίπεδα περιβαλλοντικής επίδοσης, την έννοια για όλες τις χρήσεις (περιλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες) και τα επίπεδα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, την απόδοση, την ασφάλεια ή τις διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών σχετικά με την εξασφάλιση της ποιότητας, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, καθώς και τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής. Περιλαμβάνουν επίσης τους κανόνες μελέτης και υπολογισμού του έργου, τους όρους δοκιμής, ελέγχου και παραλαβής των έργων, καθώς και τις κατασκευαστικές τεχνικές ή μεθόδους και κάθε άλλο όρο τεχνικού χαρακτήρα που η αναθέτουσα αρχή είναι σε θέση να καθορίσει, μέσω γενικών ή ειδικών κανονιστικών διατάξεων, σχετικά με τα ολοκληρωθέντα έργα, καθώς και με τα υλικά ή τα στοιχεία που αποτελούν τα έργα αυτά·

2. "πρότυπο": μια τεχνική προδιαγραφή που έχει εγκριθεί από κάποιον αναγνωρισμένο οργανισμό με τυποποιητική αρμοδιότητα, με σκοπό την επαναλαμβανόμενη ή συνεχή εφαρμογή, της οποίας όμως η τήρηση δεν είναι καταρχήν υποχρεωτική και εμπίπτει σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

   — διεθνές πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από διεθνή οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

   — ευρωπαϊκό πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

   — εθνικό πρότυπο: πρότυπο που έχει εκδοθεί από εθνικό οργανισμό τυποποίησης και έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού·

3. "ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση": η ευνοϊκή τεχνική αξιολόγηση της καταλληλότητας χρήσης ενός προϊόντος για ένα συγκεκριμένο σκοπό, με γνώμονα την ικανοποίηση των βασικών απαιτήσεων κατασκευής και με βάση τα εγγενή χαρακτηριστικά του προϊόντος και τους όρους εφαρμογής και χρήσης που έχουν τεθεί. Η ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση χορηγείται από τον οργανισμό που είναι αναγνωρισμένος για το σκοπό αυτό από το εκάστοτε κράτος μέλος·

4. "κοινή τεχνική προδιαγραφή": μια τεχνική προδιαγραφή που έχει εκπονηθεί σύμφωνα με διαδικασία αναγνωρισμένη από τα κράτη μέλη, και έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

5. "τεχνικό πλαίσιο αναφοράς": κάθε προϊόν το οποίο εκπονείται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης και είναι διαφορετικό από τα επίσημα πρότυπα, σύμφωνα με διαδικασίες προσαρμοσμένες στην εξέλιξη των αναγκών της αγοράς.»

Οι τροπολογίες 10 και 127 αφορούν τους όρους εκτέλεσης μιας σύμβασης.

Η τροπολογία 10 περιλαμβάνει τροποποιήσεις στην αιτιολογική σκέψη 22, προκειμένου να αποσαφηνιστεί περισσότερο ότι οι όροι εκτέλεσης μιας σύμβασης δεν πρέπει να συνιστούν διάκριση και ότι μπορούν να επιδιώκουν, μεταξύ άλλων, συγκεκριμένους περιβαλλοντικούς στόχους.

Το πρώτο μέρος της τροπολογίας τροποποιεί τη σύνταξη της Επιτροπής («δεν εισάγουν άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις») Η σύνταξη της Επιτροπής προέρχεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου [απόφαση «Beentjes» [1]] και ως εκ τούτου δεν πρέπει να τροποποιηθεί, από τη στιγμή μάλιστα που δεν έχει περιοριστικό αποτέλεσμα στη συνεκτίμηση περιβαλλοντικών παραγόντων, που αναφέρονται στο δεύτερο μέρος της τροπολογίας, της οποίας η αρχή είναι απολύτως αποδεκτή.

Η τροπολογία 127 επιδιώκει να ενισχυθεί περαιτέρω η τήρηση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της μη εισαγωγής διακρίσεων και της διαφάνειας όταν οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν ειδικούς όρους εκτέλεσης των δημόσιων συμβάσεων. Ουσιαστικά, η εν λόγω τροπολογία διευκρινίζει σε μια ειδική διάταξη ό,τι περιέχεται ήδη στη διάταξη του άρθρου 2, το οποίο έχει γενική ισχύ.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 10 και 127 με τα παρακάτω κείμενα, τα οποία λαμβάνουν επίσης υπόψη τη σκοπιμότητα του να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συννομοθετών.

([1]) Απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 1988, υπόθεση 31/87, συλλογή 1988, σ. 4635.

Αιτιολογική σκέψη: «(29) Οι όροι εκτέλεσης μιας σύμβασης συνάδουν με την οδηγία εφόσον δεν εισάγουν άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις και εφόσον αναγγέλλονται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων. Μπορούν να έχουν ως αντικείμενο την ενθάρρυνση της επιτόπιας επαγγελματικής κατάρτισης και της απασχόλησης των ατόμων που αντιμετωπίζουν ειδικές δυσκολίες ένταξης, την καταπολέμηση της ανεργίας ή την προστασία του περιβάλλοντος και να δημιουργούν υποχρεώσεις εφαρμοστέες στην εκτέλεση της σύμβασης, όπως μεταξύ άλλων η πρόσληψη ανέργων μακράς διάρκειας ή η υλοποίηση δράσεων κατάρτισης για τους ανέργους και τους νέους, η τήρηση ως προς την ουσία τους των διατάξεων των θεμελιωδών συμβάσεων της ΔΟΕ σε περίπτωση που οι εν λόγω διατάξεις δεν έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο, η πρόσληψη ενός αριθμού ατόμων με ειδικές ανάγκες που υπερβαίνει τον απαιτούμενο από την εθνική νομοθεσία αριθμό.»

«Άρθρο 26 α

Όροι εκτέλεσης της σύμβασης

Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτήσουν ειδικούς όρους σχετικά με την εκτέλεση της σύμβασης με την προϋπόθεση ότι οι όροι αυτοί θα συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο και θα αναφέρονται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων. Οι όροι υπό τους οποίους εκτελείται μια σύμβαση μπορούν, μεταξύ άλλων, να συνεκτιμούν κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες.»

Οι τροπολογίες 11 και 51 αφορούν την τήρηση διατάξεων στον τομέα της κοινωνικής προστασίας.

Η τροπολογία 11 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη, που υπενθυμίζει ότι εφαρμόζεται η οδηγία σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων (96/71/ΕΚ), η οποία ορίζει τους ελάχιστους όρους προστασίας της εργασίας που πρέπει να τηρούνται από τους προσφέροντες στη χώρα όπου εκτελείται το αντικείμενο της σύμβασης. Η τροπολογία αυτή συνάδει με τα όσα υπενθύμισε η ίδια η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κοινωνικές πτυχές των δημόσιων συμβάσεων [1]. Συμβάλλει στην ενημέρωση των προσφερόντων και ως εκ τούτου παρέχει μια προστιθέμενη αξία.

Η τροπολογία 51 αποσκοπεί να υποχρεώσει τους προσφέροντες να τηρούν την κοινωνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων, των δικαστικών αποφάσεων και των συλλογικών συμβάσεων που κρίνονται γενικώς δεσμευτικές. Οι υποχρεώσεις αυτές δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την εφαρμογή διατάξεων περί προστασίας της απασχόλησης καθώς και των συνθηκών εργασίας που είναι ευνοϊκότερες.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι επιχειρήσεις που υποβάλλουν προσφορά για δημόσιες συμβάσεις πρέπει να τηρούν την κοινωνική νομοθεσία που ισχύει στη χώρα εγκατάστασης και, κατά περίπτωση, στον τόπο εκτέλεσης της σύμβασης (βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κοινωνικές πτυχές των δημόσιων συμβάσεων). Η υπενθύμιση αυτή του εφαρμοστέου δικαίου θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο μιας αιτιολογικής σκέψης· ωστόσο, δεν θα πρέπει να περιέχεται στο διατακτικό επειδή οι οδηγίες σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις έχουν ως στόχο το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης των συμβάσεων και όχι την επιβολή ειδικών υποχρεώσεων όσον αφορά τις κοινωνικές ή άλλες νομοθετικές διατάξεις στις επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι λόγοι από τους οποίους πηγάζει η τροπολογία αυτή λαμβάνονται επαρκώς υπόψη από την προαναφερόμενη αιτιολογική σκέψη 29 και από την παρακάτω αιτιολογική σκέψη 30.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 11 και 51, προσθέτοντας την εξής αιτιολογική σκέψη:

«(30) Οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι συλλογικές συμβάσεις, τόσο εθνικές όσο και κοινοτικές, που ισχύουν στον κοινωνικό τομέα και στον τομέα της ασφάλειας, εφαρμόζονται κατά την εκτέλεση μιας δημόσιας σύμβασης, εφόσον οι εν λόγω κανόνες καθώς και η εφαρμογή τους συνάδουν προς το κοινοτικό δίκαιο. Στις διασυνοριακές περιπτώσεις, κατά τις οποίες εργαζόμενοι ενός κράτους μέλους παρέχουν υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος για την εκτέλεση μιας δημόσιας σύμβασης, η "οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών" [2] ορίζει τις ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται στη χώρα υποδοχής υπέρ αυτών των αποσπασμένων εργαζομένων. Η μη τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων μπορεί να θεωρηθεί, σε συνάρτηση με το εθνικό εφαρμοστέο δίκαιο, σοβαρό παράπτωμα ή αδίκημα που αφορά την επαγγελματική διαγωγή του οικονομικού φορέα.»

Οι τροπολογίες 15 και 100 αφορούν τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές.

Η τροπολογία 15, που σχετίζεται με την τροπολογία 100, εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη 31 α με στόχο να διευκρινιστεί ότι οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απορρίπτουν προσφορές οι οποίες είναι ασυνήθιστα χαμηλές λόγω της μη τήρησης του κοινωνικού δικαίου. Η ευχέρεια αυτή υπάρχει ήδη στο ισχύον δίκαιο, αρκεί επομένως να διευκρινιστεί επαρκώς.

Η τροπολογία 100 αποσκοπεί, στο πρώτο μέρος της, να διαγράψει τις λέξεις που διευκρινίζουν ότι οι προσφορές πρέπει να είναι ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο. Η απάλειψη των λέξεων «σε σχέση με το αντικείμενο», που προβλέπονται στις ισχύουσες οδηγίες, θα καταργούσε ένα κεντρικό στοιχείο της διάταξης. Κατά συνέπεια, το μέρος αυτό της τροπολογίας δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

---

[1] «Ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο περί δημοσίων συμβάσεων και τις δυνατότητες ένταξης κοινωνικών πτυχών στις συμβάσεις αυτές» (ΕΕ C 333 της 28.11.2001, σ. 27).

[2] ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.

Στο δεύτερο μέρος της, η τροπολογία 100 προσθέτει στις διευκρινίσεις (για την τιμή που φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή) τις οποίες πρέπει να λαμβάνει υπόψη η αναθέτουσα αρχή προκειμένου να προσδιορίσει εάν πρόκειται για ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά, την τήρηση των διατάξεων περί προστασίας της απασχόλησης και των συνθηκών εργασίας από τον προσφέροντα και τους υπεργολάβους του, συμπεριλαμβανομένης — στην περίπτωση προμηθείας προϊόντων και παροχής υπηρεσιών προερχομένων από τρίτες χώρες — και της συμμόρφωσης κατά την παραγωγή τους προς τα διεθνή πρότυπα που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧβ, που προτείνεται από την τροπολογία 116.

Οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να ενδιαφέρονται να ελέγξουν ότι η τιμή δεν είναι υπερβολικά χαμηλή λόγω της μη εφαρμογής του εργατικού δικαίου· για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία αυτή, διασαφηνίζοντας στο κείμενο ότι ο κατάλογος των διευκρινίσεων δεν είναι εξαντλητικός.

Όσον αφορά τις διεθνείς συμβάσεις στον τομέα του εργατικού δικαίου, πρέπει να σημειωθεί ότι η τήρηση των συμβάσεων αυτών δεν αποτελεί το αντικείμενο της οδηγίας για τις «δημόσιες συμβάσεις». Εντούτοις, όταν οι εν λόγω συμβάσεις έχουν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο, η τήρησή τους μπορεί να επαληθευτεί κατά την επιλογή των υποψηφίων ή των προσφερόντων.

Η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 15 και 100 ως εξής:

«Άρθρο 54

Οι ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές

1. Εάν, για δεδομένη σύμβαση, οι προσφορές εμφανίζονται ως ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενό της, η αναθέτουσα αρχή, πριν απορρίψει τις εν λόγω προσφορές, ζητεί γραπτώς τις διευκρινίσεις που θεωρεί χρήσιμες σε σχέση με τη σύνθεση της προσφοράς.

Οι εν λόγω διευκρινίσεις μπορούν να αφορούν κυρίως:

α) τον οικονομικό χαρακτήρα της μεθόδου κατασκευής των προϊόντων, της παροχής υπηρεσιών, της μεθόδου δομικής κατασκευής·

β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή/και τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την προμήθεια των προϊόντων, την παροχή των υπηρεσιών, ή την εκτέλεση των έργων·

γ) την πρωτοτυπία των προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων που προτείνονται από τον προσφέροντα·

γα) την τήρηση των διατάξεων σχετικά με την προστασία και τις συνθήκες εργασίας που ισχύουν στον τόπο εκτέλεσης του αντικειμένου·

δ) την ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα.

2. Η αναθέτουσα αρχή εξακριβώνει, συμβουλευόμενη τον προσφέροντα, αυτή τη σύνθεση λαμβάνοντας υπόψη τις δοθείσες διευκρινίσεις.

3. Η αναθέτουσα αρχή που διαπιστώνει ότι μια προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα δεν μπορεί να απορρίψει την εν λόγω προσφορά με την αιτιολογία αυτή παρά μόνον εφόσον διαβουλευθεί με τον προσφέροντα και εφόσον ο τελευταίος δεν είναι σε θέση να αποδείξει, εντός επαρκούς προθεσμίας την οποία ορίζει η αναθέτουσα αρχή, ότι η εν λόγω ενίσχυση έχει χορηγηθεί νομίμως. Η αναθέτουσα αρχή που απορρίπτει προσφορά υπό τους όρους αυτούς, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.»

Η τροπολογία 170 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη 33 α, η οποία ενσωματώνει τους λόγους που αιτιολογούν τον υποχρεωτικό αποκλεισμό των προσφερόντων που έχουν καταδικαστεί για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, για απάτη και δωροδοκία, και επεκτείνει τους λόγους αυτούς στις καταδίκες για οικολογικό αδίκημα και για μη τήρηση της κοινωνικής νομοθεσίας. Επεξηγεί επίσης ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και κυρώσεις για παράνομη συνεννόηση καθώς και τα σοβαρά επαγγελματικά παραπτώματα που μπορούν να αιτιολογήσουν έναν αποκλεισμό.

Χάρη στην τροπολογία αυτή είναι δυνατή η αιτιολόγηση των υποθετικών περιπτώσεων του άρθρου 46, παράγραφος 1 (υποχρεωτικοί αποκλεισμοί) με αιτιολογική σκέψη, έτσι όπως προτείνεται από την Επιτροπή· ωστόσο, προσθέτει ορισμένα άλλα στοιχεία τα οποία ταιριάζουν περισσότερο στις υποθετικές περιπτώσεις του άρθρου 46, παράγραφος 2 (προαιρετικοί αποκλεισμοί), στο μέτρο όπου καλύπτονται ήδη σιωπηρά από την παράγραφο αυτή.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία στην εξής αιτιολογική σκέψη:

«(39) Πρέπει να αποφεύγεται η ανάθεση δημόσιων συμβάσεων σε οικονομικούς φορείς που έχουν συμμετάσχει σε εγκληματική οργάνωση ή που έχουν διαπράξει αδίκημα δωροδοκίας ή απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Ο αποκλεισμός τέτοιων οικονομικών φορέων πρέπει να επεμβαίνει όταν ενημερώνεται η αναθέτουσα αρχή ότι έχουν καταδικαστεί για παρόμοια αδικήματα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και βάσει τελεσίδικης απόφασης.

Για το σκοπό αυτό, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ζητήσουν από τους υποψήφιους/προσφέροντες να προσκομίσουν τα κατάλληλα έγγραφα και, όταν έχουν αμφιβολίες σχετικά με την προσωπική κατάσταση αυτών των υποψηφίων/προσφερόντων, να ζητήσουν τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών του οικείου κράτους μέλους.

Εάν το εθνικό δίκαιο περιέχει διατάξεις προς το σκοπό αυτό, η μη τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας που έχει κριθεί με απόφαση η οποία έχει ισχύ δεδικασμένου, μια καταδίκη ή κύρωση για παράνομη συνεννόηση στις δημόσιες συμβάσεις μπορούν να θεωρηθούν αντίστοιχα αδίκημα που αφορά την επαγγελματική διαγωγή του οικονομικού φορέα ή σοβαρό παράπτωμα.»

Οι τροπολογίες 23, 54 και 65 αφορούν τις ηλεκτρονικές δημοπρασίες.

Η τροπολογία 23 παρέχει έναν ορισμό της αντίστροφης δημοπρασίας για την εισαγωγή των ηλεκτρονικών δημοπρασιών. Ο ορισμός αυτό περιορίζει τη χρήση των εν λόγω δημοπρασιών αποκλειστικά στις διαδικασίες σύναψης που προβλέπουν την ανάθεση της σύμβασης βάσει της χαμηλότερης τιμής.

Είναι σκόπιμο να γίνει δεκτή η εισαγωγή παρόμοιων δημοπρασιών με προοπτική την ενθάρρυνση των ηλεκτρονικών αγορών του δημοσίου, και ως εκ τούτου πρέπει να ενσωματωθεί και να αναδιατυπωθεί ένας ορισμός προκειμένου να ληφθούν περισσότερο υπόψη οι εργασίες του Συμβουλίου, στο πλαίσιο των οποίων οι δημοπρασίες επεκτείνονται και σε άλλες μεταβλητές εκτός από την τιμή.

Η τροπολογία 54 προτείνει τη δυνατότητα προσφυγής σε ηλεκτρονικές δημοπρασίες κατά την ανάθεση. Ωστόσο, η εισαγωγή των ηλεκτρονικών δημοπρασιών επιβάλλει μια αναδιατύπωση προκειμένου να προβλεφθεί η δυνατότητα δημοπρασίας και όταν η σύμβαση ανατίθεται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά και να καθιερωθούν οι απαραίτητες διαδικαστικές εγγυήσεις και τεχνικές.

Η τροπολογία 65 προτείνει τη δυνατότητα προσφυγής σε ηλεκτρονικές δημοπρασίες κατά την ανάθεση. Διοργανώνει ωστόσο τη δυνατότητα αυτή ως ξεχωριστή διαδικασία, πράγμα το οποίο αντίκειται στο σκοπό της απλούστευσης και της ευελιξίας που επιδιώκεται από την πρόταση της Επιτροπής.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 23, 54 και 65 προσαρμόζοντάς τις στα παρακάτω κείμενα.

«Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί που παρατίθενται στις παραγράφους 2 έως 12.

. . .

5 β) Η "ηλεκτρονική δημοπρασία" είναι μια επαναληπτική διαδικασία σύμφωνα με ηλεκτρονικό σύστημα υποβολής νέων τιμών αναθεωρημένων προς τα κάτω ή/και νέων αξιών που αφορούν ορισμένα στοιχεία των προσφορών, η οποία πραγματοποιείται μετά από μια πρώτη πλήρη αξιολόγηση των προσφορών και επιτρέπει την αυτόματη αξιολόγησή τους.

. . .»

«Άρθρο 53 α

Χρήση ηλεκτρονικών δημοπρασιών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα για τις αναθέτουσες αρχές να εφαρμόζουν ηλεκτρονικές δημοπρασίες.

2. Στις ανοικτές ή κλειστές διαδικασίες ή στις διαδικασίες με διαπραγμάτευση, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α), οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποφασίσουν ότι πριν από την ανάθεση δημόσιας σύμβασης θα προηγείται ηλεκτρονική δημοπρασία όταν η υπόψη σύμβαση αφορά έργα, προμήθειες ή υπηρεσίες, των οποίων οι προδιαγραφές είναι δυνατόν να καθοριστούν με επαρκή ακρίβεια. Η ηλεκτρονική δημοπρασία μπορεί να διεξαχθεί σε διάφορες διαδοχικές φάσεις.

Υπό τους ίδιους όρους, η ηλεκτρονική δημοπρασία μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά την εκ νέου προκήρυξη διαγωνισμού μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών μιας συμφωνίας-πλαισίου, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση.

3. Οι αναθέτουσες αρχές που αποφασίζουν να προσφύγουν σε ηλεκτρονική δημοπρασία αναφέρουν το γεγονός αυτό στην προκήρυξη διαγωνισμού. Η συγγραφή υποχρεώσεων περιέχει, μεταξύ άλλων, τις εξής πληροφορίες:

α) τα στοιχεία των οποίων οι αξίες θα αποτελέσουν το αντικείμενο της ηλεκτρονικής δημοπρασίας, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι ποσοτικοποιήσιμα, κατά τρόπο ώστε να εκφραστούν σε αριθμητικά στοιχεία ή σε ποσοστά·

β) τα όρια των αξιών που θα μπορούν να υποβληθούν, έτσι όπως προκύπτουν από το σύνολο των προδιαγραφών του αντικειμένου της σύμβασης·

γ) τις πληροφορίες που θα τίθενται στη διάθεση των προσφερόντων στη διάρκεια της ηλεκτρονικής δημοπρασίας και τη στιγμή κατά την οποία θα τεθούν στη διάθεσή τους·

δ) τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη διεξαγωγή της ηλεκτρονικής δημοπρασίας·

ε) τους όρους υπό τους οποίους οι προσφέροντες θα μπορούν να μειοδοτούν και ιδίως τις ελάχιστες διαφοροποιήσεις που θα απαιτούνται·

στ) τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με το χρησιμοποιούμενο ηλεκτρονικό σύστημα και με τους τρόπους και τις τεχνικές προδιαγραφές σύνδεσης.

4. Πριν από τη διεξαγωγή της ηλεκτρονικής δημοπρασίας, οι αναθέτουσες αρχές αξιολογούν τις προσφορές σύμφωνα με το ή τα κριτήρια ανάθεσης που έχουν επιλεγεί.

Η ηλεκτρονική δημοπρασία αφορά:

α) είτε αποκλειστικά τις τιμές όταν η σύμβαση ανατίθεται στη χαμηλότερη τιμή·

β) είτε τις τιμές ή/και τις νέες αξίες των στοιχείων των προσφορών που μνημονεύονται στη συγγραφή υποχρεώσεων όταν η σύμβαση ανατίθεται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

Όλοι οι προσφέροντες που έχουν υποβάλει αποδεκτή προσφορά προσκαλούνται ταυτοχρόνως και με ηλεκτρονικά μέσα να υποβάλουν νέες τιμές ή/και νέες αξίες· η πρόσκληση περιέχει κάθε απαραίτητη πληροφορία για τη σύνδεσή τους σε ατομική βάση με το χρησιμοποιούμενο ηλεκτρονικό σύστημα και προσδιορίζει την ημερομηνία και την ώρα της έναρξης της ηλεκτρονικής δημοπρασίας. Η ηλεκτρονική δημοπρασία δεν μπορεί να ξεκινήσει προτού παρέλθουν δύο εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία αποστολής των προσκλήσεων.

5. Όταν η ανάθεση γίνεται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, η πρόσκληση συνοδεύεται από το αποτέλεσμα της πλήρους αξιολόγησης της προσφοράς του παραλήπτη, η οποία έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη στάθμιση που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο.

Η πρόσκληση αναφέρει επίσης το μαθηματικό τύπο βάσει του οποίου θα καθορίζονται κατά την ηλεκτρονική δημοπρασία οι αυτόματες ανακατατάξεις σε συνάρτηση με τις νέες υποβαλλόμενες τιμές ή/και αξίες. Ο μαθηματικός αυτός τύπος εκφράζει τη σχετική στάθμιση του κάθε κριτηρίου που έχει επιλεγεί για τον καθορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, έτσι όπως αναφέρεται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων· ωστόσο, οι ενδεχόμενες ψαλίδες πρέπει να αντικαθίστανται από συγκεκριμένες αξίες.

Στην περίπτωση που επιτρέπονται εναλλακτικές προσφορές, πρέπει να προβλέπεται χωριστός μαθηματικός τύπος για την κάθε εναλλακτική προσφορά.

6. Κατά τη διάρκεια της κάθε φάσης της ηλεκτρονικής δημοπρασίας, οι αναθέτουσες αρχές κοινοποιούν συνεχώς και αμέσως σε όλους τους προσφέροντες τις πληροφορίες εκείνες τουλάχιστον που τους δίνουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν ανά πάσα στιγμή την αντίστοιχή κατάταξή τους. μπορούν επίσης να κοινοποιούν και άλλες πληροφορίες σχετικά με άλλες τιμές που υποβάλλονται, υπό τον όρο ότι αυτό επισημαίνεται στη συγγραφή υποχρεώσεων· μπορούν επίσης, ανά πάσα στιγμή, να ανακοινώνουν τον αριθμό των συμμετεχόντων στην κάθε φάση της δημοπρασίας· ωστόσο, σε καμία περίπτωση, δεν μπορούν να κοινοποιήσουν την ταυτότητα των προσφερόντων κατά τη διεξαγωγή των διαφόρων φάσεων της ηλεκτρονικής δημοπρασίας.

7. Οι αναθέτουσες αρχές περατώνουν την ηλεκτρονική δημοπρασία σύμφωνα με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τρόπους:

α) επισημαίνουν στην πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία την ημερομηνία και την ώρα που έχουν καθοριστεί εκ των προτέρων·

β) όταν δεν λαμβάνουν πλέον νέες τιμές που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις σχετικά με τις ελάχιστες διαφοροποιήσεις ή νέες αξίες. Στην περίπτωση αυτή, οι αναθέτουσες αρχές διευκρινίζουν στην πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία την προθεσμία που θα τηρήσουν από τη στιγμή της παραλαβής της τελευταίας υποβολής τιμών προτού περατώσουν την ηλεκτρονική δημοπρασία·

γ) όταν οι φάσεις της δημοπρασίας, όπως καθορίζονται στην πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία, έχουν όλες πραγματοποιηθεί.

Όταν οι αναθέτουσες αρχές αποφασίζουν να περατώσουν την ηλεκτρονική δημοπρασία σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο στοιχείο γ), ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα στο στοιχείο β), η πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία προσδιορίζει το χρονοδιάγραμμα της κάθε φάσης της δημοπρασίας.

8. Μετά την περάτωση της ηλεκτρονικής δημοπρασίας, οι αναθέτουσες αρχές αναθέτουν τη σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 53, σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της ηλεκτρονικής δημοπρασίας.

9. Οι αναθέτουσες αρχές δεν επιτρέπεται να προσφεύγουν στην ηλεκτρονική δημοπρασία καταχρηστικά ή κατά τρόπο που να εμποδίζει, να περιορίζει ή να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ή κατά τρόπο που να τροποποιεί το αντικείμενο της σύμβασης όπως περιγράφεται στην προκήρυξη διαγωνισμού που δημοσιεύθηκε και καθορίζεται στη συγγραφή υποχρεώσεων.»

Η τροπολογία 24 αποσκοπεί στην ευθυγράμμιση του ορισμού της συμφωνίας-πλαισίου με εκείνον της οδηγίας 93/38 για τους «τομείς». Ο ορισμός που περιέχεται στην τροπολογία μπορεί να γίνει δεκτός, με αναδιατύπωση όμως ούτως ώστε να είναι δυνατή η σύναψη της ίδιας σύμβασης-πλαισίου από πλείονες αναθέτουσες αρχές ταυτοχρόνως.

Επομένως, η τροπολογία ενσωματώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί που παρατίθενται στις παραγράφους 2 έως 12.

. . .

5. Η "συμφωνία-πλαίσιο" είναι μια συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ μίας ή περισσοτέρων αναθετουσών αρχών και ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων, η οποία αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων που θα διέπουν τις συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν στη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου, ιδίως όσον αφορά τις τιμές και, κατά περίπτωση, τις προβλεπόμενες ποσότητες.

. . .»

Οι τροπολογίες 30, 93 και 95 αφορούν τη χρηματοοικονομική ικανότητα και τις τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες.

Η τροπολογία 30 αποσκοπεί να επιτρέψει στους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν ως κοινοπραξία να επικαλεστούν τις ικανότητές τους κατά σωρευτικό τρόπο για τους σκοπούς της επιλογής, όσον αφορά: την άδεια άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας, τη χρηματοοικονομική ικανότητα και τις τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες. Ωστόσο, η διάρκεια της πείρας που ενδεχομένως ζητείται δεν μπορεί να υπολογιστεί κατά σωρευτικό τρόπο. Ακόμη, η τροπολογία προβλέπει ότι μπορούν να απαιτηθούν ελάχιστοι όροι από τον επικεφαλή της ομάδας.

Η τροπολογία είναι σύμφωνη με τη νομολογία. Ωστόσο, η άδεια άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας πρέπει να μπορεί να απαιτείται από κάθε συμμετέχοντα στην κοινοπραξία ανάλογα με τη δραστηριότητα που καλείται να ασκήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Όσον αφορά τους ελάχιστους όρους που μπορεί να απαιτήσει η αναθέτουσα αρχή από τον επικεφαλής της ομάδας, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η λέξη «ελάχιστοι» ερμηνεύεται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται στην αναθέτουσα αρχή ότι τουλάχιστον ένας συμμετέχων στην κοινοπραξία κατέχει την απαιτούμενη τεχνογνωσία για την εκτέλεση της σύμβασης.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι το πνεύμα της τροπολογίας πρέπει να ενσωματωθεί στα άρθρα 48 και 49, που αφορούν ειδικότερα τις χρηματοοικονομικές ικανότητες και τις τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες.

Η τροπολογία 93 προσθέτει, ως αποδεικτικά μέσα της τεχνικής/επαγγελματικής ικανότητας για υπηρεσίες, την υπόδειξη του τεχνικού προσωπικού ή των τεχνικών υπηρεσιών, που είναι υπεύθυνοι για την περιβαλλοντική διαχείριση και για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων.

Η τροπολογία 95 περιλαμβάνει, για τα έργα, την ίδια προσθήκη με εκείνη που προτείνει η τροπολογία 93 για τις υπηρεσίες.

Οι τροπολογίες 93 και 95 αποσκοπούν στην αξιολόγηση της τεχνικής ικανότητας ενός οικονομικού φορέα να παρέχει υπηρεσίες ή να εκτελεί έργα που να σέβονται το περιβάλλον και την υγεία και την προστασία των εργαζομένων. Τα στοιχεία αυτά αφορούν είτε την περιγραφή των προδιαγραφών της υπηρεσίας είτε την τήρηση της κοινωνικής ή περιβαλλοντικής νομοθεσίας, που εξετάζονται σε άλλες φάσεις της διαδικασίας ανάθεσης. Ωστόσο, σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, μια «περιβαλλοντική» τεχνική ικανότητα μπορεί να βεβαιώνεται με μέτρα «περιβαλλοντικής διαχείρισης».

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 30, 93 και 95 στα άρθρα 48 και 49, που τροποποιούνται ως εξής:

«Άρθρο 48

Χρηματοοικονομική ικανότητα

1. Η χρηματοοικονομική ικανότητα του οικονομικού φορέα είναι δυνατόν, κατά κανόνα, να αποδειχθεί με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) κατάλληλες τραπεζικές δηλώσεις ή, ενδεχομένως, πιστοποιητικό ασφαλιστικής κάλυψης επαγγελματικών κινδύνων·

β) ισολογισμούς ή αποσπάσματα ισολογισμών, στην περίπτωση που η δημοσίευση των ισολογισμών απαιτείται από τη νομοθεσία της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο οικονομικός φορέας·

γ) δήλωση περί του ολικού ύψους του κύκλου εργασιών και, ενδεχομένως, περί του κύκλου εργασιών του τομέα δραστηριοτήτων που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης για το πολύ τα τρία τελευταία διαθέσιμα οικονομικά έτη ανάλογα με την ημερομηνία ίδρυσης ή έναρξης των δραστηριοτήτων του οικονομικού φορέα, στο μέτρο κατά το οποίο οι πληροφορίες σχετικά με αυτούς τους κύκλους εργασιών είναι διαθέσιμες.

2. Ένας οικονομικός φορέας μπορεί, ενδεχομένως και για μια δεδομένη σύμβαση, να επικαλεστεί τις ικανότητες άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στην αναθέτουσα αρχή ότι θα διαθέτει τα απαραίτητα μέσα, π.χ. με την προσκόμιση σχετικών εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων.

2 α) Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στις κοινοπραξίες ή άλλων φορέων.

3. Οι αναθέτουσες αρχές ορίζουν στην προκήρυξη διαγωνισμού ή στην πρόσκληση υποβολής προσφορών ποιό ή ποιά από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 δικαιολογητικά επέλεξαν καθώς και ποια άλλα δικαιολογητικά, πρέπει να προσκομισθούν.

4. Αν ο οικονομικός φορέας, για βάσιμο λόγο, δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που ζητά η αναθέτουσα αρχή, μπορεί να αποδείξει τη χρηματοοικονομική ικανότητά του με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο το οποίο η αναθέτουσα αρχή κρίνει κατάλληλο.»

Αιτιολογική σκέψη: «(40) Στις κατάλληλες περιπτώσεις όπου η φύση των εργασιών ή/και των υπηρεσιών δικαιολογεί την εφαρμογή μέτρων ή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης, μπορεί να απαιτηθεί η εφαρμογή παρόμοιων μέτρων ή συστημάτων. Τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, ανεξάρτητα από την καταχώρισή τους σύμφωνα με τα κοινοτικά μέσα (κανονιστικές διατάξεις EMAS), μπορούν να αποδείξουν την τεχνική ικανότητα του οικονομικού φορέα να εκτελέσει τη σύμβαση. Εξάλλου, μια περιγραφή των μέτρων που εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας για να εξασφαλίσει το ίδιο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να γίνεται δεκτή ως εναλλακτικό αποδεικτικό μέσο στα καταχωρισμένα περιβαλλοντικά συστήματα διαχείρισης.»

«Άρθρο 49

Τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες

1. Οι τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες των οικονομικών φορέων αξιολογούνται και επαληθεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Οι τεχνικές ικανότητες των οικονομικών φορέων μπορούν να αποδειχθούν, ανάλογα με τη φύση, την έκταση ή τη σπουδαιότητα και το σκοπό των προς παροχή προμηθειών, υπηρεσιών ή έργων, με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέσα:

1. α) υποβολή του καταλόγου των εκτελεσθέντων έργων κατά την τελευταία πενταετία, ο οποίος πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικά ορθής εκτέλεσης των σημαντικότερων έργων. Τα εν λόγω πιστοποιητικά αναφέρουν την αξία, το χρόνο και τον τόπο εκτέλεσης των έργων και προσδιορίζουν αν τα έργα εκτελέσθησαν σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και αν περατώθηκαν κανονικά· αν είναι ανάγκη, η αρμόδια αρχή διαβιβάζει τα πιστοποιητικά αυτά απευθείας στην αναθέτουσα αρχή·

β) υποβολή καταλόγου των κυριότερων παραδόσεων που πραγματοποιήθηκαν ή των κυριότερων υπηρεσιών που παρασχέθηκαν κατά την προηγούμενη τριετία, με ένδειξη του αντίστοιχου ποσού, της ημερομηνίας και του παραλήπτη δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα. Οι παραδόσεις και οι παροχές υπηρεσιών αποδεικνύονται:

— όταν ο παραλήπτης ήταν αναθέτουσα αρχή, με πιστοποιητικά συντασσόμενα ή θεωρούμενα από την αρμόδια αρχή·

— όταν ο παραλήπτης ήταν ιδιωτικός αγοραστής, με πιστοποίηση του αγοραστή ή, εάν τούτο δεν είναι δυνατόν, με απλή δήλωση του οικονομικού φορέα·

2. υπόδειξη του τεχνικού προσωπικού ή των τεχνικών υπηρεσιών, είτε ανήκουν άμεσα στην επιχείρηση του οικονομικού φορέα είτε όχι, ιδίως δε των υπευθύνων για τον έλεγχο της ποιότητας και, όταν πρόκειται για συμβάσεις δημόσιων έργων, που θα διαθέσει ο εργολήπτης για την εκτέλεση του έργου·

3. περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού του προμηθευτή ή του παρόχου υπηρεσιών, των μέτρων που λαμβάνει για την εξασφάλιση της ποιότητας και των μέσων μελέτης και έρευνας της επιχείρησής του·

4. εάν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν είναι σύνθετα ή, κατ' εξαίρεση, πρέπει να ανταποκρίνονται σε κάποιον ιδιαίτερο σκοπό, δελτίο ελέγχου εκδιδόμενο από την αναθέτουσα αρχή ή, εξ ονόματός της, από αρμόδιο επίσημο οργανισμό της χώρας όπου εδρεύει ο προμηθευτής ή ο πάροχος υπηρεσιών, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του οργανισμού αυτού· ο έλεγχος αυτός αφορά το παραγωγικό δυναμικό του προμηθευτή ή την τεχνική ικανότητα του παρόχου υπηρεσιών και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, τα μέσα μελέτης και έρευνας που αυτός διαθέτει καθώς και τα μέτρα που λαμβάνει για τον έλεγχο της ποιότητας·

5. τους τίτλους σπουδών και επαγγελματικών προσόντων του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή/και των διευθυντικών στελεχών της επιχείρησης, ιδίως δε του ή των υπευθύνων για την παροχή των υπηρεσιών ή τη διεξαγωγή των εργασιών·

5 α) για τις συμβάσεις δημόσιων έργων και τις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, και σε ενδεδειγμένες μόνο περιπτώσεις, αναφορά των μέτρων περιβαλλοντικής διαχείρισης που ενδέχεται να εφαρμόσει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης·

6. δήλωση για το μέσο ετήσιο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη και για τον αριθμό των στελεχών της επιχείρησής του κατά την τελευταία τριετία·

7. δήλωση σχετικά με τα μηχανήματα, τις εγκαταστάσεις και τον τεχνικό εξοπλισμό που θα διαθέσει ο πάροχος υπηρεσιών ή ο εργολήπτης για την εκτέλεση της σύμβασης·

8. ένδειξη του τμήματος της σύμβασης που ο πάροχος υπηρεσιών προτίθεται ενδεχομένως να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους·

9. όσον αφορά τα προϊόντα που θα παρασχεθούν:

α) δείγματα, περιγραφή ή/και φωτογραφίες, η αυθεντικότητα των οποίων πρέπει να βεβαιώνεται εάν το ζητήσει η αναθέτουσα αρχή·

β) πιστοποιητικά εκδιδόμενα από επίσημα ινστιτούτα ή επίσημες υπηρεσίες ελέγχου της ποιότητας, αναγνωρισμένης αρμοδιότητας, με τα οποία βεβαιώνεται η συμμόρφωση των προϊόντων, που επαληθεύεται με παραπομπή σε ορισμένες προδιαγραφές ή πρότυπα.

3. Ένας οικονομικός φορέας μπορεί, ενδεχομένως και για μια δεδομένη σύμβαση, να επικαλεστεί τις ικανότητες άλλων φορέων, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ αυτού και των εν λόγω φορέων. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αποδείξει στην αναθέτουσα αρχή ότι θα διαθέτει, για την εκτέλεση της σύμβασης, τα απαραίτητα μέσα, π.χ. με την παρουσίαση εγγυήσεων εκ μέρους των εν λόγω φορέων ότι θα διαθέσουν στον οικονομικό φορέα τα απαραίτητα μέσα.

3 α) Υπό τους ίδιους όρους, μια κοινοπραξία οικονομικών φορέων, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, μπορεί να επικαλεστεί τις ικανότητες των συμμετεχόντων στις κοινοπραξίες ή άλλων φορέων.

4. Στο πλαίσιο των διαδικασιών σύναψης των δημοσίων συμβάσεων που έχουν ως αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών ή/και την εκτέλεση έργων, η ικανότητα των οικονομικών φορέων να παράσχουν αυτή την υπηρεσία ή να εκτελέσουν αυτό το έργο είναι δυνατόν να αξιολογηθεί ειδικότερα βάσει της τεχνογνωσίας τους, της αποτελεσματικότητας, της πείρας και της αξιοπιστίας τους.

5. Η αναθέτουσα αρχή ορίζει, στην προκήρυξη ή στην πρόσκληση υποβολής προσφορών, τα δικαιολογητικά μεταξύ των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 τα οποία πρέπει να προσκομισθούν.»

Η τροπολογία 31 αποσκοπεί στην ενίσχυση των υποχρεώσεων της αναθέτουσας αρχής σχετικά με την τήρηση της εμπιστευτικότητας των δεδομένων που διαβιβάζονται από τους οικονομικούς φορείς, ιδίως παρέχοντας τον κατάλογο των σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων και διευκρινίζοντας ότι η τήρηση των υποχρεώσεων αυτών επιβάλλεται τόσο κατά τη διάρκεια των διαδικασιών ανάθεσης όσο και μετά την ολοκλήρωσή τους.

Η κατάρτιση ενός καταλόγου πληροφοριών και εγγράφων, όπως προβλέπεται από την τροπολογία, φαίνεται υπερβολική, αλλά μπορεί να ενσωματωθεί με τη μορφή παραδειγμάτων. Όσον αφορά τις τεχνικές λύσεις που προτείνονται στον ανταγωνιστικό διάλογο, το άρθρο 30 ρυθμίζει ήδη το ζήτημα αυτό (παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο). Απεναντίας, ο απόλυτος χαρακτήρας της διάταξης «κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και μετά την ολοκλήρωσή της» θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του ανταγωνισμού: μόνον η επιχείρηση που έχει εκπονήσει ένα σχέδιο στο πλαίσιο μιας σύμβασης υπηρεσιών θα είναι σε θέση στη συνέχεια να υλοποιήσει το εν λόγω σχέδιο, εφόσον τα σχέδια δεν θα μπορούν να κοινοποιηθούν σε κανέναν άλλο υποψήφιο ή προσφέροντα. Εξάλλου, ενδέχεται να προκύψει μια αντίφαση μεταξύ των υποχρεώσεων διαφάνειας, παραδείγματος χάριν έναντι των οργάνων ελέγχου, και των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας.

Λαμβανομένης υπόψη της τροπολογίας 31, που αναγνωρίζει το δικαίωμα των οικονομικών φορέων να απαιτούν την τήρηση, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που παρέχουν, η Επιτροπή τροποποιεί το άρθρο 5 ως εξής:

«Άρθρο 5

Εχεμύθεια

Η παρούσα οδηγία δεν περιορίζει το δικαίωμα των οικονομικών φορέων να απαιτούν από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να σέβεται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που της παρέχουν· οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν ιδίως το τεχνικό ή εμπορικό απόρρητο και τις προσφορές.»

Η τροπολογία 147 εισάγει μια νέα διάταξη η οποία υπενθυμίζει ότι οι αρχές της συνθήκης εφαρμόζονται σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που βρίσκονται κάτω από τα κατώτατα όρια εφαρμογής της οδηγίας. Όσον αφορά την αρχή περί μη εισαγωγής διακρίσεων, η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι προϋποθέτει μια υποχρέωση διαφάνειας και ότι η διαφάνεια αυτή συνίσταται στη διασφάλιση ενός επαρκούς επιπέδου δημοσιότητας που να επιτρέπει το άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών στον ανταγωνισμό και την αμεροληψία των διαδικασιών ανάθεσης. Προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση της υποχρέωσης αυτής, τα κράτη μέλη οφείλουν να ανατρέξουν στις αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας.

Η υπενθύμιση της υποχρέωσης τήρησης των κανόνων της συνθήκης κατά τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων κάτω από τα κατώτατα όρια εφαρμογής της οδηγίας ευθυγραμμίζεται με το κοινοτικό δίκαιο και με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Ωστόσο, δεν θα ήταν με κανέναν τρόπο δικαιολογημένο να περιορίζονται οι συνέπειες που απορρέουν από την αρχή της διαφάνειας μόνο στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, όπως προτείνεται αντιθέτως στην τροπολογία.

Επίσης, δεν θα ήταν σκόπιμο να προβλέπεται ότι για την εφαρμογή της υποχρέωσης διαφάνειας τα κράτη μέλη οφείλουν να ανατρέξουν «στις αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας», πράγμα το οποίο, αφενός, θα δημιουργούσε ανασφάλεια δικαίου και, αφετέρου, θα υπερέβαινε την τήρηση των αρχών της συνθήκης. Οι αρχές αυτές, πράγματι, δεν συνεπάγονται υποχρεώσεις δημοσιότητας και διαδικασίας εξίσου ακριβείς όπως εκείνες που προβλέπονται από την οδηγία και δεν φαίνεται ούτε δικαιολογημένο ούτε σκόπιμο να υπόκεινται συμβάσεις οποιασδήποτε αξίας στους κανόνες αυτούς.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία αναδιατυπώνοντας την αιτιολογική σκέψη (2) της πρότασής της ως εξής:

«(2) Οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και οι εξ αυτών προκύπτουσες αρχές, όπως οι αρχές της ίσης μεταχείρισης, ιδιαίτερη έκφραση της οποίας αποτελεί η αρχή περί μη εισαγωγής διακρίσεων, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της αναλογικότητας και της διαφάνειας εφαρμόζονται στις συμβάσεις που συνάπτονται από τους φορείς που υπόκεινται στη συνθήκη ή εξ ονόματος και για λογαριασμό των εν λόγω φορέων. Οι αρχές αυτές εφαρμόζονται ανεξάρτητα από την αξία των συμβάσεων. Εντούτοις, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή τους για συμβάσεις σημαντικής αξίας, πρέπει να συντονιστούν στην παρούσα οδηγία οι εθνικές διαδικασίες ανάθεσης. Οι εν λόγω διατάξεις περί συντονισμού πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τους προαναφερόμενους κανόνες και αρχές καθώς και σε συμφωνία προς τους άλλους κανόνες της συνθήκης.»

Οι τροπολογίες 34 και 35 αφορούν τις μεθόδους υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας των συμβάσεων υπηρεσιών.

Η τροπολογία 34 αποσκοπεί, όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού των συμβάσεων ασφαλιστικών υπηρεσιών, να λαμβάνονται υπόψη οι άλλες μορφές αμοιβών που είναι συγκρίσιμες με το ασφάλιστρο.

Η τροπολογία αυτή δικαιολογείται από το είδος των παροχών και από τον τρόπο αμοιβής τους.

Η τροπολογία 35 ρυθμίζει ιδιαίτερα τον υπολογισμό του ποσού των συμβάσεων αορίστου χρόνου με ρήτρα σιωπηρής παράτασης.

Η τροπολογία αποσκοπεί στην αποτροπή των καταχρηστικών κατατμήσεων που αποβλέπουν στην αποφυγή των υποχρεώσεων οι οποίες επιβάλλονται στις συμβάσεις από την οδηγία: επομένως επιδιώκει έναν αξιέπαινο σκοπό. Ωστόσο, πρέπει να αποφεύγεται η προσφυγή στις ανανεώσεις που μειώνουν τον ανταγωνισμό.

Η Επιτροπή ενσωματώνει τις τροπολογίες 34 και 35, με μια αναδιατύπωση η οποία αποσκοπεί επίσης στην απλούστευση του κειμένου συγχωνεύοντας τα τέσσερα άρθρα σχετικά με τις μεθόδους υπολογισμού — άρθρο 10 για τις συμφωνίες-πλαίσια, άρθρο 11 για τις προμήθειες, άρθρο 12 για τις υπηρεσίες και άρθρο 13 για τα έργα, ως εξής:

«Άρθρο 10

Μέθοδοι υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας των συμβάσεων και των συμφωνιών-πλαισίων

1. Ο υπολογισμός της εκτιμώμενης αξίας μιας δημόσιας σύμβασης βασίζεται στο συνολικό πληρωτέο ποσό, εκτός ΦΠΑ, εκτιμώμενο από την αναθέτουσα αρχή. Ο υπολογισμός αυτός λαμβάνει υπόψη το εκτιμώμενο συνολικό ποσό, συμπεριλαμβανομένων τυχόν δικαιωμάτων προαιρέσεως και ενδεχόμενων σιωπηρών ανανεώσεων.

Στην περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή προβλέπει βραβεία ή την καταβολή ποσών στους υποψήφιους ή προσφέροντες, λαμβάνει τα ποσά αυτά υπόψη της κατά τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης.

2. Η εκτίμηση αυτή πρέπει να ισχύει τη στιγμή της αποστολής της προκήρυξης του διαγωνισμού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, ή, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν απαιτείται παρόμοια προκήρυξη, τη στιγμή κατά την οποία η αναθέτουσα αρχή ξεκινά τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης.

3. Κανένα σχέδιο έργου ούτε κανένα σχέδιο αγοράς με στόχο την απόκτηση συγκεκριμένης ποσότητας προμηθειών ή/και υπηρεσιών δεν μπορεί να κατατμηθεί με σκοπό να αποφευχθεί η επ' αυτού εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

4. Για τις συμβάσεις δημόσιων προμηθειών που έχουν ως αντικείμενο χρηματοδοτική μίσθωση, μίσθωση ή μίσθωση-πώληση προϊόντων, ως βάση για τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης πρέπει να λαμβάνεται:

α) στην υποθετική περίπτωση δημόσιων συμβάσεων ορισμένου χρόνου, εφόσον η διάρκειά τους είναι ίση με ή μικρότερη από δώδεκα μήνες, η συνολική εκτιμώμενη αξία για τη διάρκεια της σύμβασης ή, εφόσον η διάρκεια της σύμβασης είναι μεγαλύτερη από δώδεκα μήνες, η συνολική αξία της σύμβασης στην οποία συμπεριλαμβάνεται η εκτιμώμενη υπολειπόμενη αξία·

β) στην υποθετική περίπτωση δημόσιων συμβάσεων αορίστου χρόνου ή στην περίπτωση που η διάρκειά τους δεν μπορεί να καθοριστεί, η μηνιαία αξία πολλαπλασιαζόμενη επί 48.

5. Για τις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, ως βάση για τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης λαμβάνεται, κατά περίπτωση:

α) για τους εξής τύπους υπηρεσιών:

i) ασφαλιστικές υπηρεσίες: το καταβλητέο ασφάλιστρο και οι άλλοι τρόποι αμοιβής·

ii) τραπεζικές και άλλες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες: οι αμοιβές, οι προμήθειες, οι τόκοι και άλλοι τρόποι αμοιβής·

iii) συμβάσεις που περιλαμβάνουν την εκπόνηση μελέτης: αμοιβές, καταβλητέες προμήθειες και άλλοι τρόποι αμοιβής.

β) για τις συμβάσεις υπηρεσιών για τις οποίες δεν αναφέρεται συνολική τιμή:

i) στην υποθετική περίπτωση συμβάσεων ορισμένου χρόνου, με διάρκεια μέχρι και 48 μήνες: η συνολική εκτιμώμενη αξία για όλη τη διάρκειά τους·

ii) στην υποθετική περίπτωση συμβάσεων αορίστου χρόνου ή διάρκειας άνω των 48 μηνών: η μηνιαία αξία της σύμβασης πολλαπλασιασμένη επί 48.

6. Για τις συμβάσεις δημοσίων έργων, ο υπολογισμός της εκτιμώμενης αξίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη το ποσό των έργων καθώς και τη συνολική εκτιμώμενη αξία των προμηθειών που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση των έργων και τις οποίες θέτουν στη διάθεση του εργολήπτη οι αναθέτουσες αρχές.

7. α) Όταν ένα σχεδιαζόμενο έργο ή ένα σχέδιο αγοράς υπηρεσιών μπορεί να οδηγήσει σε ταυτόχρονη σύναψη χωριστών συμβάσεων κατά τμήματα, η εκτιμώμενη συνολική αξία όλων αυτών των τμημάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.

Όταν η σωρευτική αξία των τμημάτων ισούται με ή υπερβαίνει το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 8, η οδηγία εφαρμόζεται για τη σύναψη του κάθε τμήματος.

Ωστόσο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να παρεκκλίνουν από την εν λόγω εφαρμογή για τα τμήματα των οποίων η αξία, υπολογιζόμενη χωρίς το ΦΠΑ, είναι κατώτερη από 80 000 ευρώ για τις υπηρεσίες και από 1 εκατ. ευρώ για τα έργα, εφόσον το άθροισμα του ποσού των τμημάτων αυτών δεν υπερβαίνει το 20 % του αθροίσματος της αξίας όλων των τμημάτων.

β) Όταν ένα σχέδιο με σκοπό την απόκτηση ομοιογενών προμηθειών μπορεί να οδηγήσει σε ταυτόχρονη σύναψη χωριστών συμβάσεων κατά τμήματα, η εκτιμώμενη συνολική αξία αυτών των τμημάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 8, στοιχεία α) και β).

Όταν η σωρευτική αξία των τμημάτων ισούται με ή υπερβαίνει το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 8, η οδηγία εφαρμόζεται για τη σύναψη του κάθε τμήματος.

8. Όταν πρόκειται για συμβάσεις δημόσιων προμηθειών ή για δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών οι οποίες έχουν περιοδικό χαρακτήρα ή οι οποίες προβλέπεται να ανανεωθούν μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, πρέπει να λαμβάνεται ως βάση για τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης:

α) είτε η συνολική πραγματική αξία των διαδοχικών συμβάσεων του ιδίου τύπου οι οποίες συνήφθησαν κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο ή οικονομικό έτος, αναπροσαρμοσμένη, ει δυνατόν, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενες μεταβολές ως προς τις ποσότητες ή την αξία τους κατά τους δώδεκα μήνες που έπονται της αρχικής σύμβασης·

β) είτε η εκτιμώμενη συνολική αξία των διαδοχικών συμβάσεων που συνήφθησαν κατά το δωδεκάμηνο που έπεται της πρώτης παράδοσης ή καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, εφόσον αυτή υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

Η επιλογή της μεθόδου για τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας μιας δημόσιας σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται με πρόθεση την αποφυγή εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

9. Ο υπολογισμός της αξίας μιας συμφωνίας-πλαισίου βασίζεται στη μέγιστη εκτιμώμενη αξία εκτός ΦΠΑ του συνόλου των συμβάσεων που προβλέπονται για τη συνολική διάρκεια της συμφωνίας.»

Η τροπολογία 36 προβλέπει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να προσφέρουν την αποκλειστικότητα ορισμένων συμβάσεων σε προγράμματα προστατευόμενης απασχόλησης ή σε προστατευόμενα εργαστήρια.

Η τροπολογία αυτή μπορεί να γίνει δεκτή εάν τροποποιηθεί προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι η προσφορά της αποκλειστικότητας δεν συνεπάγεται απαλλαγή από την εφαρμογή όλων των άλλων διατάξεων της οδηγίας που εφαρμόζονται στις δημόσιες συμβάσεις.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία αυτή ως εξής:

«Άρθρο 19 β

Παραχωρούμενες συμβάσεις

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσφέρουν την αποκλειστικότητα της συμμετοχής σε διαδικασίες ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων σε προστατευόμενα εργαστήρια ή να επιτρέπουν την εκτέλεσή τους μόνο στο πλαίσιο προγραμμάτων προστατευμένων θέσεων απασχόλησης, όταν η πλειοψηφία των ενδιαφερόμενων εργαζομένων είναι άτομα με ειδικές ανάγκες τα οποία, λόγω της φύσης ή της βαρύτητας των αναπηριών τους, δεν μπορούν να ασκήσουν επαγγελματική δραστηριότητα υπό κανονικές συνθήκες.

Η προκήρυξη διαγωνισμού πρέπει να αναφέρει αυτή τη διάταξη.»

Η τροπολογία 121 τροποποιεί το άρθρο 18, στοιχείο β)· πηγάζει από τις διάφορες γλωσσικές εκδόσεις της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ για τις «υπηρεσίες» και υπογραμμίζει την ανάγκη για καλύτερη γλωσσική εναρμόνιση. Αυτό είναι χρήσιμο, αλλά απαιτεί την αναδιατύπωση του κειμένου της τροπολογίας προκειμένου να ερμηνευτεί σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία αυτή, που τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 18

Ειδικές εξαιρέσεις

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών:

. . .

β) με αντικείμενο την αγορά, την ανάπτυξη, την παραγωγή ή τη συμπαραγωγή προγραμμάτων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς καθώς και συμβάσεις για το χρόνο μετάδοσης εκπομπών. Η εξαίρεση αυτή δεν εφαρμόζεται στις προμήθειες του τεχνικού υλικού που είναι αναγκαίο για την παραγωγή, τη συμπαραγωγή και την εκπομπή των προγραμμάτων αυτών·

. . .»

Η τροπολογία 38 επεκτείνει στις συμβάσεις προμηθειών και έργων μια εξαίρεση η οποία αφορά μόνο τις συμβάσεις υπηρεσιών. Η επέκταση αυτή είναι απαράδεκτη, επειδή θα έθετε υπό αμφισβήτηση, χωρίς κατάλληλη αιτιολόγηση, το κοινοτικό κεκτημένο, αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας συμβάσεις οι οποίες υπόκεινται σήμερα στο πεδίο της.

Εξάλλου, η τροπολογία διευκρινίζει την έννοια του «φορέα που είναι ο ίδιος αναθέτουσα αρχή»: το μέρος αυτό είναι αποδεκτό, επειδή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το κοινοτικό κεκτημένο, αλλά, αντιθέτως, αποσαφηνίζει τη διάταξη.

Επομένως, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 38 ως εξής:

«Άρθρο 19

Συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται βάσει αποκλειστικού δικαιώματος

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που ανατίθενται από αναθέτουσα αρχή σε άλλη αναθέτουσα αρχή ή σε ένωση αναθετουσών αρχών βάσει αποκλειστικού δικαιώματος που τους παρέχεται δυνάμει δημοσιευμένων νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, εφόσον οι διατάξεις αυτές συνάδουν με τη συνθήκη.»

Η τροπολογία 40 εισάγει ένα νέο άρθρο που αποσκοπεί να αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τις συμβάσεις που συνάπτονται από μια αναθέτουσα αρχή με ένα φορέα ο οποίος υπάγεται πλήρως σ' αυτή ή με μια κοινοπραξία αποτελούμενη από την εν λόγω αναθέτουσα αρχή και άλλες αναθέτουσες αρχές.

Η τροπολογία αυτή ευθυγραμμίζεται με το πνεύμα της σημερινής νομολογίας (απόφαση «Teckal»). Απαιτείται μια αναδιατύπωση προκειμένου να ενταχθούν ακριβώς τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση, να προσαρμοστούν σε μια κοινοπραξία αναθετουσών αρχών και να ενσωματωθούν σε κατάλληλη θέση στην οδηγία.

«Άρθρο 19 α

Συμβάσεις συναπτόμενες με φορείς που ανήκουν σε μια αναθέτουσα αρχή

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις τις οποίες συνάπτει μια αναθέτουσα αρχή με ένα νομικώς διακριτό φορέα ο οποίος ανήκει αποκλειστικά στην εν λόγω αναθέτουσα αρχή, εφόσον:

— ο φορέας αυτός δεν χαίρει αυτονομίας λήψης αποφάσεων σε σχέση με την εν λόγω αναθέτουσα αρχή επειδή η τελευταία αυτή ασκεί επί του υπόψη φορέα έλεγχο ανάλογο προς εκείνον που ασκεί επί των ιδίων υπηρεσιών της·

— ο φορέας αυτός πραγματοποιεί το σύνολο της δραστηριότητάς τους με την αναθέτουσα αρχή στην οποία ανήκει.

2. Όταν ένας τέτοιος φορέας είναι ο ίδιος αναθέτουσα αρχή, οφείλει να τηρεί, προκειμένου να ανταποκριθεί στις ίδιες του τις ανάγκες, τους κανόνες σύναψης των συμβάσεων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία.

3. Όταν ένας τέτοιος φορέας δεν είναι αναθέτουσα αρχή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο υπόψη φορέας να εφαρμόζει, προκειμένου να ανταποκριθεί στις ίδιες του τις ανάγκες, τους κανόνες σύναψης των συμβάσεων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία.»

Η τροπολογία 57 αποσκοπεί στα εξής:

1. να εισαγάγει μια νέα δυνατότητα προσφυγής στη διαδικασία διαπραγμάτευσης με προηγούμενη δημοσιότητα για τις συμβάσεις προμηθειών

2. και να διευκρινίσει το γεγονός ότι εφαρμόζεται η σημερινή διάταξη στον τομέα των «πνευματικών» υπηρεσιών.

Το μέρος 1 της τροπολογίας είναι απαράδεκτο, επειδή θα έθετε υπό αμφισβήτηση το κοινοτικό κεκτημένο, επεκτείνοντας στις συμβάσεις προμηθειών, χωρίς κατάλληλη αιτιολόγηση, τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης των προσφορών. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, δυνάμει των δυνατοτήτων που παρέχονται από τον ορισμό των τεχνικών προδιαγραφών ως προς τις επιδόσεις και από τις εναλλακτικές προσφορές, οι αναθέτουσες αρχές είναι δυνατόν να μην είναι σε θέση να καθορίσουν με επαρκή ακρίβεια τις προμήθειες που αναζητούν μόνο στις περιπτώσεις που ορίζονται από τη διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου.

Απεναντίας, το μέρος 2 της τροπολογίας γίνεται δεκτό με την εξής αναδιατύπωση:

«Άρθρο 29

Περιπτώσεις όπου δικαιολογείται η προσφυγή στη διαδικασία διαπραγμάτευσης με δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού

Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάψουν τις δημόσιες συμβάσεις τους προσφεύγοντας σε διαδικασία με διαπραγμάτευση, αφού προηγηθεί δημοσίευση σχετικής προκήρυξης διαγωνισμού, στις παρακάτω περιπτώσεις:

. . .

γ) στον τομέα των υπηρεσιών, ιδίως κατά την έννοια της κατηγορίας 6 του παραρτήματος ΙΙ Α, και στην περίπτωση των πνευματικών εργασιών, όπως ο σχεδιασμός ενός έργου, στο μέτρο κατά το οποίο η φύση του προς παροχή έργου ή υπηρεσίας είναι τέτοια ώστε οι προδιαγραφές της σύμβασης δεν είναι δυνατόν να καθοριστούν με επαρκή ακρίβεια ώστε να επιτρέπεται η ανάθεση της σύμβασης αυτής με επιλογή της καλύτερης προσφοράς, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την ανοικτή διαδικασία ή την κλειστή διαδικασία·

. . .»

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή κρίνει χρήσιμο, προκειμένου να τηρηθεί το ιστορικό όσον αφορά τις ημερομηνίες έκδοσης των πρώτων οδηγιών, να τροποποιηθεί η σειρά «προμήθειες, υπηρεσίες και έργα» σε «έργα, προμήθειες και υπηρεσίες». Κατά συνέπεια, το παράρτημα Ι Α μετατρέπεται σε παράρτημα ΙΙ Α.

Η τροπολογία 150 αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι οι παραχωρούσες αρχές μπορούν να επικαλεστούν την προσφυγή στη διαδικασία διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού για να αναθέσουν άμεσα στον ανάδοχο της σύμβασης παραχωρήσεως τις συμπληρωματικές εργασίες που δεν περιλαμβάνονται στο αρχικό σχέδιο, οι οποίες όμως κατέστησαν αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων, σε περίπτωση που οι εργασίες αυτές δεν μπορούν, από τεχνική ή οικονομική άποψη, να διαχωριστούν από το κυρίως έργο χωρίς να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα ή σε περίπτωση που, μολονότι μπορούν να διαχωριστούν από την εκτέλεση του βασικού έργου, είναι απόλυτα αναγκαίες για την τελειοποίησή του.

Η τροπολογία αυτή μπορεί να γίνει δεκτή με την ακόλουθη μορφή:

«Άρθρο 73 α

Περιπτώσεις όπου δικαιολογείται η άμεση ανάθεση συμπληρωματικών συμβάσεων στον ανάδοχο σύμβασης παραχωρήσεως

Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αναθέσουν άμεσα στον ανάδοχο σύμβασης παραχωρήσεως δημόσιες συμβάσεις για τις συμπληρωματικές εργασίες που δεν περιλαμβάνονται στο αρχικά προβλεπόμενο σχέδιο της σύμβασης παραχωρήσεως ούτε στην αρχική σύμβαση και οι οποίες κατέστησαν αναγκαίες, λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων, για την εκτέλεση του έργου όπως περιγράφεται στην αρχική σύμβαση, υπό την προϋπόθεση ότι η ανάθεση γίνεται στον οικονομικό φορέα που εκτελεί την υπηρεσία αυτή ή το έργο αυτό:

— όταν αυτές οι συμπληρωματικές υπηρεσίες ή εργασίες δεν μπορούν, από τεχνική ή οικονομική άποψη, να διαχωριστούν από την αρχική σύμβαση χωρίς να δημιουργήσουν μείζονα προβλήματα για τις αναθέτουσες αρχές,

ή

— όταν αυτές οι υπηρεσίες ή εργασίες, μολονότι μπορούν να διαχωριστούν από την εκτέλεση της αρχικής σύμβασης, είναι απόλυτα αναγκαίες για την τελειοποίησή της.

Ωστόσο, το συνολικό ποσό των συναπτομένων συμβάσεων συμπληρωματικών εργασιών δεν πρέπει να υπερβαίνει το 50 % του ποσού του αρχικού έργου που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης παραχωρήσεως.»

Η τροπολογία 70 αποσκοπεί στα εξής:

1. να απλοποιήσει τις διατάξεις σχετικά με τις προθεσμίες που ισχύουν για τις διάφορες φάσεις των διαδικασιών ανάθεσης των συμβάσεων·

2. να καταργήσει τη συντόμευση των προθεσμιών σε περίπτωση δημοσίευσης μιας περιοδικής ενδεικτικής προκήρυξης·

3. να καταργήσει κάθε δυνατότητα συντόμευσης των προθεσμιών αυτών σε περίπτωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων.

Ως προς το σημείο 1: προκειμένου να αποφευχθεί το νομικό κενό όσον αφορά τις προθεσμίες παραλαβής των προσφορών στις κλειστές διαδικασίες, πρέπει να αναδιατυπωθεί η τροπολογία, της οποίας η αποδοχή συνεπάγεται την παράταση ορισμένων προθεσμιών κατά 3 ημέρες.

Ως προς το σημείο 2: η τροπολογία δεν είναι δικαιολογημένη επειδή θέτει ένα διττό πρόβλημα: αφενός, συνιστά αντίστροφη διάκριση κατά των ευρωπαϊκών αναθετουσών αρχών σε σχέση με τους ομολόγους τους από τις τρίτες χώρες που έχουν προσχωρήσει στη συμφωνία για τις δημόσιες συμβάσεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ και, αφετέρου, ενέχει τον κίνδυνο να στερήσει τις επιχειρήσεις από πληροφορίες σχετικά με τις προθέσεις των αναθετουσών αρχών.

Ως προς το σημείο 3: η κατάργηση των δυνατοτήτων συντόμευσης των προθεσμιών, που δεν αποβαίνουν καθόλου εις βάρος των επιχειρήσεων, θα ήταν αντίθετη προς το στόχο της ενθάρρυνσης των αγοραστών να χρησιμοποιούν τα ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με την επιθυμία του Συμβουλίου της Λισσαβώνας.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 70 ως εξής:

«Άρθρο 37

Προθεσμίες των αιτήσεων συμμετοχής και παραλαβή των προσφορών

1. Κατά τον καθορισμό των προθεσμιών παραλαβής των προσφορών και των αιτήσεων συμμετοχής, οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν ιδιαιτέρως υπόψη το πολύπλοκο της σύμβασης και το χρόνο που απαιτείται για την προετοιμασία των προσφορών, με την επιφύλαξη των ελάχιστων προθεσμιών που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Στις ανοικτές διαδικασίες, η ελάχιστη προθεσμία παραλαβής των προσφορών είναι 52 ημέρες από την ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης.

3. Στις οριζόμενες στο άρθρο 29 κλειστές διαδικασίες και διαδικασίες διαπραγμάτευσης με δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού καθώς και σε περίπτωση προσφυγής στον ανταγωνιστικό διάλογο:

α) η ελάχιστη προθεσμία παραλαβής των αιτήσεων συμμετοχής ανέρχεται σε 40 ημέρες από την ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης διαγωνισμού·

β) στις κλειστές διαδικασίες, η ελάχιστη προθεσμία παραλαβής των προσφορών ανέρχεται σε 40 ημέρες από την ημερομηνία αποστολής της πρόσκλησης.

4. Στις περιπτώσεις όπου οι αναθέτουσες αρχές έχουν δημοσιεύσει προκήρυξη προκαταρκτικής ενημέρωσης, η οριζόμενη στην παράγραφο 2 και στην παράγραφο 3, στοιχείο β) ελάχιστη προθεσμία παραλαβής των προσφορών μπορεί, κατά κανόνα, να περιοριστεί σε 36 ημέρες, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 22 ημερών.

Η προθεσμία αυτή αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης διαγωνισμού στις ανοικτές διαδικασίες και από την ημερομηνία αποστολής της πρόσκλησης υποβολής προσφοράς στις κλειστές διαδικασίες.

Η βραχύτερη προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι αποδεκτή υπό την προϋπόθεση ότι η προκήρυξη προκαταρκτικής ενημέρωσης έχει περιλάβει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται στο υπόδειγμα προκήρυξης που περιλαμβάνεται στο παράρτημα VII A, εφόσον υπάρχουν οι πληροφορίες αυτές κατά τη δημοσίευση της προκήρυξης, και έχει αποσταλεί προς δημοσίευση μεταξύ ενός ελάχιστου διαστήματος 52 ημερών έως ενός μέγιστου διαστήματος 12 μηνών πριν από την ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης διαγωνισμού.

5. Όταν οι προκηρύξεις καταρτίζονται και αποστέλλονται με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με το μορφότυπο και τις λεπτομέρειες διαβίβασης που προβλέπονται στο παράρτημα VIII, οι οριζόμενες στις παραγράφους 2 και 4 προθεσμίες παραλαβής των προσφορών στις ανοικτές διαδικασίες και η οριζόμενη στην παράγραφο 3, στοιχείο α) προθεσμία παραλαβής των αιτήσεων συμμετοχής στις κλειστές και με διαπραγμάτευση διαδικασίες καθώς και σε περίπτωση προσφυγής στον ανταγωνιστικό διάλογο μπορεί να συντμηθεί κατά 7 ημέρες.

6. Σύντμηση κατά πέντε ημέρες των προθεσμιών παραλαβής των προσφορών που ορίζονται στις παραπάνω παραγράφους 2 και 3, στοιχείο β), είναι δυνατή όταν η αναθέτουσα αρχή παρέχει, με ηλεκτρονικό μέσο και από την ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης σύμφωνα με το παράρτημα VIII, ελεύθερη, άμεση και πλήρη πρόσβαση στο κείμενο της συγγραφής υποχρεώσεων και σε όλα τα συμπληρωματικά έγγραφα, προσδιορίζοντας στο κείμενο της προκήρυξης τη διεύθυνση Διαδικτύου στην οποία διατίθεται η εν λόγω τεκμηρίωση.

Η σύντμηση αυτή μπορεί να σωρευθεί με τη σύντμηση που προβλέπεται στην παράγραφο 5.

7. Όταν, για οποιοδήποτε λόγο, η συγγραφή υποχρεώσεων και τα συμπληρωματικά έγγραφα ή πληροφορίες δεν παρασχέθηκαν εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 38 μολονότι ζητήθηκαν εμπρόθεσμα ή όταν οι προσφορές μπορούν να συνταχθούν μόνον έπειτα από επιτόπια επίσκεψη ή από επιτόπια εξέταση εγγράφων προσαρτημένων στη συγγραφή υποχρεώσεων, οι προθεσμίες παραλαβής των προσφορών πρέπει να παρατείνονται ούτως ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς να μπορούν να λάβουν γνώση όλων των αναγκαίων πληροφοριών για τη διατύπωση των προσφορών.

8. Στις οριζόμενες στο άρθρο 29 κλειστές και με διαπραγμάτευση διαδικασίες με δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού, όταν επείγοντες λόγοι καθιστούν αδύνατη την τήρηση των ελάχιστων προθεσμιών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ορίζουν:

α) μια προθεσμία για την παραλαβή των αιτήσεων συμμετοχής, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 15 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης διαγωνισμού, των 10 ημερών εάν η προκήρυξη απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με το μορφότυπο και τις λεπτομέρειες διαβίβασης που προβλέπονται στο παράρτημα VIII, παράγραφος 3·

β) και, στην περίπτωση των κλειστών διαδικασιών, μια προθεσμία παραλαβής των προσφορών, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 10 ημερών από την ημερομηνία αποστολής της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.»

Η τροπολογία 74 διευκρινίζει ότι η υποχρέωση του αγοραστή να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα των δεδομένων που του υποβάλλονται καλύπτει όλο το λειτουργικό κύκλο της διαδικασίας: αποθήκευση, επεξεργασία και διατήρηση.

Οι προτεινόμενες διευκρινίσεις ενσωματώνονται στις συναφείς διατάξεις του κειμένου μετά από αναδιατύπωση, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις των διαφόρων ειδών ηλεκτρονικής υποβολής.

Η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία 74, τροποποιώντας το άρθρο 42 της πρότασής της ως εξής:

«Άρθρο 42

Κανόνες που εφαρμόζονται στις επικοινωνίες

1. Όλες οι επικοινωνίες καθώς και όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο δύνανται, κατ' επιλογή της αναθέτουσας αρχής, να πραγματοποιούνται με επιστολή, με τηλεομοιοτυπία, με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, με το τηλέφωνο στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 6, ή με συνδυασμό των μέσων αυτών.

2. Τα επιλεγόμενα μέσα επικοινωνίας πρέπει να είναι γενικώς προσιτά και συνεπώς δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της πρόσβασης των οικονομικών φορέων στη διαδικασία ανάθεσης.

3. Κατά την επικοινωνία, την ανταλλαγή και την αποθήκευση πληροφοριών λαμβάνεται μέριμνα προκειμένου να διαφυλάσσονται η ακεραιότητα των δεδομένων και το απόρρητο των προσφορών και των αιτήσεων συμμετοχής και προκειμένου οι αναθέτουσες αρχές να λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου των προσφορών και των αιτήσεων συμμετοχής μόνο μετά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας για την υποβολή τους.

4. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τις επικοινωνίες με ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους, πρέπει να μη δημιουργούν διακρίσεις και να είναι ευλόγως προσιτά στο κοινό και συμβατά σε σχέση με τις γενικώς χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών.

5. Στους μηχανισμούς ηλεκτρονικής παραλαβής προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) οι πληροφορίες σχετικά με τις προδιαγραφές που πρέπει να πληρούνται για την ηλεκτρονική υποβολή προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής, συμπεριλαμβανομένης της κρυπτογράφησης, πρέπει να είναι προσιτές στους ενδιαφερόμενους. Επί πλέον, οι μηχανισμοί ηλεκτρονικής παραλαβής των προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος X·

β) τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώνουν ή να διατηρούν συστήματα εθελοντικής πιστοποίησης με σκοπό τη βελτίωση του επιπέδου των υπηρεσιών πιστοποίησης των εν λόγω μηχανισμών·

γ) οι προσφέροντες ή οι υποψήφιοι δεσμεύονται ώστε εάν τα έγγραφα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις ή δηλώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 46 έως 50 και στο άρθρο 52 δεν είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή, να υποβάλλονται πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή των προσφορών ή των αιτήσεων συμμετοχής.

6. Κανόνες που εφαρμόζονται για την υποβολή των αιτήσεων συμμετοχής:

α) οι αιτήσεις συμμετοχής στις διαδικασίες σύναψης των δημόσιων συμβάσεων μπορούν να υποβάλλονται γραπτώς ή τηλεφωνικά·

β) όταν οι αιτήσεις συμμετοχής υποβάλλονται τηλεφωνικά, πρέπει να αποστέλλεται γραπτή επιβεβαίωση πριν από τη λήξη της προθεσμίας που έχει οριστεί για την παραλαβή τους·

γ) οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν οι αιτήσεις συμμετοχής που υποβάλλονται με τηλεομοιοτυπία να επιβεβαιώνονται ταχυδρομικά ή με ηλεκτρονικά μέσα, στις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο ως νόμιμη απόδειξη. Η απαίτηση αυτή και η προθεσμία για την αποστολή της επιβεβαίωσης ταχυδρομικά ή με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να επισημαίνονται από την αναθέτουσα αρχή στην προκήρυξη διαγωνισμού.»

Οι τροπολογίες 77-132 αποσκοπούν στα εξής:

1. να αποσαφηνίσουν ότι οι απαιτήσεις σχετικά με την επιλογή των συμμετεχόντων πρέπει να είναι ανάλογες προς το αντικείμενο της σύμβασης·

2. να ενισχύσουν τις υποχρεώσεις της αναθέτουσας αρχής σχετικά με την τήρηση του απόρρητου των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τους οικονομικούς φορείς.

Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, οι τροπολογίες ακολουθούν τον προσανατολισμό της πρότασης και μπορούν να γίνουν δεκτές ως προς το πνεύμα τους. Αντιθέτως, η δεύτερη πτυχή είναι περιττή, επειδή καλύπτεται ήδη από την τροπολογία 31 σχετικά με το άρθρο 5.

Η Επιτροπή ενσωματώνει ως εξής τις τροπολογίες 77-132, αναδιατυπώνοντάς τις και συγχωνεύοντας τα άρθρα 44 και 45 με σκοπό την απλούστευση του κειμένου και τη διευκόλυνση της επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των συννομοθετών.

«Άρθρο 43 α

Έλεγχος της επάρκειας και επιλογή των συμμετεχόντων, ανάθεση των συμβάσεων

1. Οι συμβάσεις ανατίθενται βάσει των προβλεπόμενων στα άρθρα 53 και 54 κριτηρίων, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 25, αφού οι αναθέτουσες αρχές ελέγξουν την επάρκεια των οικονομικών φορέων που δεν έχουν αποκλειστεί δυνάμει των άρθρων 46 και 47, σύμφωνα με τα κριτήρια της χρηματοοικονομικής ικανότητας, των επαγγελματικών και τεχνικών γνώσεων ή ικανοτήτων που ορίζονται στα άρθρα 48 έως 52 και, ενδεχομένως, των αμερόληπτων κανόνων και κριτηρίων που ορίζονται στην παράγραφο 3.

2. Οι αναθέτουσες αρχές προσδιορίζουν στην προκήρυξη διαγωνισμού τα ελάχιστα επίπεδα ικανοτήτων, σύμφωνα με τα άρθρα 48, 49 και 50, τα οποία πρέπει να ικανοποιούν οι υποψήφιοι και οι προσφέροντες.

Η έκταση των οριζόμενων στα άρθρα 48 και 49 πληροφοριών καθώς και τα ελάχιστα επίπεδα των ικανοτήτων που απαιτούνται για μια συγκεκριμένη σύμβαση πρέπει να σχετίζονται με το αντικείμενο της σύμβασης και να είναι ανάλογα προς αυτό.

3. Στις κλειστές διαδικασίες, στις διαδικασίες διαπραγμάτευσης με δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού και στον ανταγωνιστικό διάλογο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να περιορίζουν τον αριθμό των κατάλληλων υποψηφίων που θα προσκαλέσουν να υποβάλουν προσφορά, να διαπραγματευθούν ή να συνομιλήσουν, υπό τον όρο να υπάρχει επαρκής αριθμός κατάλληλων υποψηφίων. Οι αναθέτουσες αρχές προσδιορίζουν κατά την προκήρυξη τα αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια ή κανόνες που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν, τον ελάχιστο αριθμό υποψηφίων που προβλέπουν να καλέσουν και, ενδεχομένως, το μέγιστο αριθμό.

4. Στην κλειστή διαδικασία, ο ελάχιστος αριθμός είναι πέντε. Στη διαδικασία διαπραγμάτευσης κατόπιν δημοσίευσης προκήρυξης και ανταγωνιστικού διαλόγου, ο ελάχιστος αριθμός είναι τρεις. Εν πάση περιπτώσει, ο αριθμός υποψηφίων που καλούνται πρέπει να είναι επαρκής για την εξασφάλιση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού.

Οι αναθέτουσες αρχές καλούν αριθμό υποψηφίων τουλάχιστον ίσο προς τον ελάχιστο αριθμό υποψηφίων που έχει καθοριστεί εκ των προτέρων. Όταν ο αριθμός των υποψηφίων που ικανοποιούν τα κριτήρια επιλογής και τα ελάχιστα επίπεδα είναι μικρότερος από το ελάχιστο όριο, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να προχωρήσει στα περαιτέρω στάδια της διαδικασίας καλώντας τον υποψήφιο ή τους υποψήφιους που κατέχουν τις απαιτούμενες ικανότητες. Στο πλαίσιο της ίδιας αυτής διαδικασίας, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να συμπεριλάβει άλλους οικονομικούς φορείς που δεν υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής ή υποψήφιους που δεν κατέχουν τις απαιτούμενες ικανότητες.

5. Όταν οι αναθέτουσες αρχές προσφεύγουν στη δυνατότητα περιορισμού του αριθμού των προς συζήτηση λύσεων ή των προς διαπραγμάτευση προσφορών, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 30, παράγραφος 4, και στο άρθρο 29, παράγραφος 4, πραγματοποιούν αυτόν τον περιορισμό με την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης που αναφέρονται στην προκήρυξη διαγωνισμού, στη συγγραφή υποχρεώσεων ή στο περιγραφικό έγγραφο. Στην τελική φάση, ο αριθμός αυτός πρέπει να επιτρέπει τη διασφάλιση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού, εφόσον υπάρχει επαρκής αριθμός κατάλληλων λύσεων ή υποψηφίων.»

Η τροπολογία 80 συμπληρώνει τους υποχρεωτικούς αποκλεισμούς που ορίζονται στο άρθρο 46, παράγραφος 1, προσθέτοντας το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1991.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των συννομοθετών, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία ως εξής:

«Άρθρο 46

Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος

1. Όταν η αναθέτουσα αρχή είναι ενήμερη για καταδίκη που απαγγέλθηκε με τελεσίδικη απόφαση για έναν ή περισσότερους από τους λόγους που απαριθμούνται κατωτέρω, αποκλείεται από τη συμμετοχή σε δημόσια σύμβαση ο εν λόγω υποψήφιος ή προσφέρων:

α) συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της κοινής δράσης της 21ης Δεκεμβρίου 1998,

β) δωροδοκία, όπως αυτή ορίζεται αντίστοιχα στο άρθρο 3 της πράξης του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1997 και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της κοινής δράσης της 22ας Δεκεμβρίου 1998,

γ) απάτη, κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που θεσπίστηκε με την πράξη του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1995.

δ) νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1991, για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες [1], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 2001 [2].

. . .»

Οι τροπολογίες 86, 87 και 89 τροποποιούν το άρθρο 46, παράγραφος 2.

Η τροπολογία 86 τροποποιεί το άρθρο 46, παράγραφος 2, στοιχείο δ), προβλέποντας τη δυνατότητα αποκλεισμού, για σοβαρό παράπτωμα, ενός οικονομικού φορέα ο οποίος έχει παραβιάσει διεθνείς συμβάσεις εργασίας και δεν έχει τηρήσει τη «θεμελιώδη» ευρωπαϊκή νομοθεσία σχετικά με την προστασία της απασχόλησης και τις συνθήκες εργασίας.

---

[1] ΕΕ L 166 της 28.6.1991, σ. 77.

[2] ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 76.

Η μη τήρηση του εργατικού δικαίου μπορεί να αιτιολογήσει δικαστικές αποφάσεις οι οποίες επιτρέπουν τον αποκλεισμό στο πλαίσιο των διατάξεων που πρότεινε η Επιτροπή, χωρίς να είναι απαραίτητη η ρητή αναφορά της υποθετικής αυτής περίπτωσης στο διατακτικό· μπορεί επίσης να αιτιολογήσει αποκλεισμούς για «σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα» κατά την έννοια του άρθρου 46, παράγραφος 2, έτσι όπως προτείνεται. Η Επιτροπή επεξήγησε στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κοινωνικές πτυχές των δημόσιων συμβάσεων, σε ποιο μέτρο οι υποθετικές αυτές περιπτώσεις καλύπτονται από το ισχύον δίκαιο. Αυτό ισχύει επίσης για την παρούσα πρόταση· ως εκ τούτου, έχει επεξηγηθεί από την Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη (30) που μνημονεύεται στην παραπάνω τροπολογία 51.

Η τροπολογία 87 εισάγει τη δυνατότητα αποκλεισμού ενός φορέα ο οποίος δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την προστασία των εργαζομένων του ούτε τις υποχρεώσεις του στον τομέα του εργατικού δικαίου έναντι των εκπροσώπων των εργαζομένων σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ή με τις ισχύουσες κοινωνικές συμβάσεις: η συγκεκριμένη παράβαση πρέπει να στοιχειοθετείται με απόφαση δικαστηρίου.

Η τροπολογία αυτή επεξηγεί τη δυνατότητα που παρέχεται ήδη από το άρθρο 46, παράγραφος 2, στοιχείο γ) της πρότασης, όσον αφορά τον αποκλεισμό ενός προσφέροντος που έχει καταδικαστεί για αδίκημα που θίγει την επαγγελματική του διαγωγή· η επεξήγηση αυτή παρέχεται στην προαναφερόμενη αιτιολογική σκέψη (30).

Η τροπολογία 89 εισάγει τη δυνατότητα αποκλεισμού για μη τήρηση της κοινωνικής νομοθεσίας, που έχει διαπιστωθεί με δικαστική απόφαση ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο.

Όπως και για τις τροπολογίες 86 και 87, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της την τροπολογία αυτή στην προαναφερόμενη αιτιολογική σκέψη (30).

Η τροπολογία 153 αποσκοπεί να παράσχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να αναθέσουν τον έλεγχο των όρων που ορίζονται στα άρθρα 46, 47, 48, 49, 50 και 50 α σε οργανισμούς πιστοποίησης ιδιωτικού δικαίου.

Προκειμένου να διευκολυνθεί ο έλεγχος των κριτηρίων αποκλεισμού και επιλογής, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να αναθέσουν το καθήκον αυτό σε οργανισμούς πιστοποίησης, είτε ανήκουν στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα. Η δυνατότητα αυτή δεν πρέπει ωστόσο να έχει ως συνέπεια να επιβάλλει την πιστοποίηση αποκλειστικά από τους εθνικούς οργανισμούς για τη συμμετοχή στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών σε ένα κράτος μέλος.

Η Επιτροπή ενσωματώνει και αναδιατυπώνει την τροπολογία αυτή ως εξής:

«Άρθρο 52

Επίσημοι κατάλογοι εγκεκριμένων οικονομικών φορέων και πιστοποίηση από οργανισμούς δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώσουν είτε επίσημους καταλόγους εγκεκριμένων εργοληπτών, προμηθευτών ή παρόχων υπηρεσιών είτε μια πιστοποίηση από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς πιστοποίησης.

Προσαρμόζουν τους όρους εγγραφής στους εν λόγω καταλόγους καθώς και τους όρους έκδοσης πιστοποιητικών από τους οργανισμούς πιστοποίησης στις διατάξεις του άρθρου 46, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α) έως δ) και ζ), των άρθρων 47, 48, παράγραφοι 1, 3 και 4, του άρθρου 49, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5 και των άρθρων 50 και 52 α.

Προσαρμόζουν επίσης τους όρους στις διατάξεις των άρθρων 48, παράγραφος 2, και 49, παράγραφος 3, για τις αιτήσεις εγγραφής που υποβάλλουν οικονομικοί φορείς οι οποίοι ανήκουν σε όμιλο και οι οποίοι επικαλούνται πόρους που τους διαθέτουν άλλες επιχειρήσεις του ομίλου. Αυτοί οι φορείς πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να αποδείξουν στην αρχή που συντάσσει τον επίσημο κατάλογο ότι θα διαθέτουν αυτούς τους πόρους καθ' όλη τη διάρκεια της ισχύος του πιστοποιητικού που πιστοποιεί την εγγραφή τους στον επίσημο κατάλογο.

2. Οι οικονομικοί φορείς που είναι εγγεγραμμένοι σε επίσημους καταλόγους ή έχουν πιστοποιητικό μπορούν, για την εκάστοτε σύμβαση, να προσκομίσουν στις αναθέτουσες αρχές πιστοποιητικό εγγραφής εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή ή το πιστοποιητικό το εκδιδόμενο από τον αρμόδιο οργανισμό πιστοποίησης. Στα πιστοποιητικά αυτά μνημονεύονται τα δικαιολογητικά βάσει των οποίων έγινε η εγγραφή στον κατάλογο καθώς και η σχετική κατάταξη.

3. Η εγγραφή στους επίσημους καταλόγους πιστοποιούμενη από τους αρμόδιους οργανισμούς ή το εκδιδόμενο από τον οργανισμό πιστοποίησης πιστοποιητικό συνιστά για τις αναθέτουσες αρχές των άλλων κρατών μελών τεκμήριο καταλληλότητας μόνο σε σχέση με το άρθρο 46, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχεία α) έως δ), και ζ), το άρθρο 47, το άρθρο 48, παράγραφος 1, σημεία β) και γ), και το άρθρο 49, παράγραφος 2, σημεία 1) α), 2), 5), 6) και 7) για τους εργολήπτες, παράγραφος 2, σημεία 1) β), 2), 3), 4) και 9) για τους προμηθευτές και παράγραφος 2, σημεία 1) β) και 3) έως 8) για τους παρόχους υπηρεσιών.

4. Οι πληροφορίες που μπορούν να συναχθούν από την εγγραφή στους επίσημους καταλόγους ή από την πιστοποίηση δεν είναι δυνατόν να τίθενται υπό αμφισβήτηση χωρίς αιτιολόγηση. Όσον αφορά την καταβολή των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και την πληρωμή των φόρων και τελών, είναι δυνατόν να απαιτηθεί, για την εκάστοτε σύμβαση, πρόσθετο πιστοποιητικό από κάθε οικονομικό φορέα.

Οι αναθέτουσες αρχές των άλλων κρατών μελών εφαρμόζουν τις διατάξεις της παραγράφου 3 και του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου μόνον προς όφελος των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στη χώρα στην οποία έχει καταρτιστεί ο επίσημος κατάλογος.

5. Για την εγγραφή των οικονομικών φορέων των άλλων κρατών μελών σε επίσημο κατάλογο ή για την πιστοποίησή τους από τους οργανισμούς που ορίζονται στην παράγραφο 1, είναι δυνατόν να απαιτηθούν μόνον εκείνες οι αποδείξεις και δηλώσεις που ζητούνται από τους εθνικούς οικονομικούς φορείς και, εν πάση περιπτώσει, μόνον εκείνες που προβλέπονται από τα άρθρα 46 έως 50 α.

Ωστόσο, μια τέτοια εγγραφή ή πιστοποίηση δεν μπορεί να επιβληθεί στους οικονομικούς φορείς των άλλων κρατών μελών προκειμένου να συμμετάσχουν σε μια δημόσια σύμβαση. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη μέλη. Αποδέχονται επίσης άλλα ισοδύναμα αποδεικτικά μέσα.

6. Οι οργανισμοί πιστοποίησης που ορίζονται στην παράγραφο 1 είναι οργανισμοί που ανταποκρίνονται στα ευρωπαϊκά πρότυπα στον τομέα της πιστοποίησης.

7. Τα κράτη μέλη που τηρούν επίσημους καταλόγους ή στα οποία υπάρχουν οι οριζόμενοι στην παράγραφο 1 οργανισμοί πιστοποίησης οφείλουν να ανακοινώνουν στα λοιπά κράτη μέλη τη διεύθυνση του οργανισμού στον οποίο μπορούν να υποβληθούν αιτήσεις.»

Η τροπολογία 104 διευκρινίζει ότι η υποχρέωση του αγοραστή να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα των δεδομένων που του υποβάλλονται καλύπτει εν μέρει το λειτουργικό κύκλο της διαδικασίας: αποθήκευση, επεξεργασία και διατήρηση.

Οι προτεινόμενες διευκρινίσεις αναδιατυπώνονται προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις των διαφόρων ειδών ηλεκτρονικής υποβολής και ενσωματώνονται ως εξής:

«Άρθρο 61

Μέσα επικοινωνίας

1. Σε κάθε επικοινωνία σχετικά με διαγωνισμούς εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 42, παράγραφοι 1, 2 και 4.

2. Οι κοινοποιήσεις, οι ανταλλαγές και η αποθήκευση πληροφοριών πραγματοποιούνται κατά τρόπο που να εξασφαλίζει ότι δεν θίγεται η ακεραιότητα και η εμπιστευτικότητα του συνόλου των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τους συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς και ότι η κριτική επιτροπή λαμβάνει γνώση του περιεχομένου των μελετών και σχεδίων μόνο μετά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή τους.

3. Εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες για τα συστήματα ηλεκτρονικής παραλαβής των μελετών και των σχεδίων:

α) οι πληροφορίες σχετικά με τις αναγκαίες προδιαγραφές για την παρουσίαση των μελετών και σχεδίων με ηλεκτρονικό τρόπο, καθώς και για την κρυπτογράφηση, πρέπει να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων. Επί πλέον, τα συστήματα ηλεκτρονικής παραλαβής των μελετών και σχεδίων πρέπει να είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος X·

β) τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώνουν ή να διατηρούν μηχανισμούς εθελοντικής πιστοποίησης με σκοπό τη βελτίωση του επιπέδου των υπηρεσιών πιστοποίησης που παρέχονται για αυτά τα συστήματα.»

Οι τροπολογίες 110 και 113 τροποποιούν το παράρτημα VII A όσον αφορά τις προκηρύξεις διαγωνισμού.

Η τροπολογία 110 επιβάλλει στις αναθέτουσες αρχές να αναφέρουν στην προκήρυξη προκαταρκτικής ενημέρωσης τον οργανισμό από τον οποίο μπορούν να ληφθούν πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία στο φορολογικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό τομέα. Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να έχουν λάβει γνώση όλων των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την κατάρτιση των προσφορών τους. Ορισμένα στοιχεία αφορούν την εθνική νομοθεσία όταν η σύμβαση έργων ή η παροχή υπηρεσιών πρόκειται να πραγματοποιηθεί στη χώρα της αναθέτουσας αρχής. Ως εκ τούτου, είναι εύλογο οι αναθέτουσες αρχές να είναι υποχρεωμένες να αναφέρουν από ποιον μπορούν να λάβουν τις εν λόγω πληροφορίες. Ωστόσο, η πληροφορία αυτή είναι πιο χρήσιμο να εμφαίνεται στην προκήρυξη διαγωνισμού.

Η τροπολογία 113 επιβάλλει στις αναθέτουσες αρχές να αναφέρουν στις προκηρύξεις διαγωνισμού την επωνυμία και διεύθυνση των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων.

Μια αυξημένη διαφάνεια είναι επιθυμητή στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή ενσωματώνει επομένως τις τροπολογίες 110 και 113 ως εξής:

«**ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ**

ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ:

1. Επωνυμία, διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονική διεύθυνση της αναθέτουσας αρχής.

1 α) Όταν πρόκειται για συμβάσεις δημοσίων έργων, προμηθειών που περιλαμβάνουν εργασίες τοποθέτησης και εγκατάστασης και υπηρεσιών: επωνυμία, διεύθυνση, αριθμοί τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονική διεύθυνση των υπηρεσιών από τις οποίες μπορούν να ληφθούν οι κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις διατάξεις που αφορούν τη φορολογία, την προστασία του περιβάλλοντος την προστασία της εργασίας και τις συνθήκες εργασίας, οι οποίες ισχύουν στον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστεί το αντικείμενο της σύμβασης.

. . .

23 α) Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.

. . .»

Η τροπολογία 114 επιβάλλει στις αναθέτουσες αρχές να αναφέρουν στις προκηρύξεις για τις συναφθείσες συμβάσεις την επωνυμία και διεύθυνση των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων.

Μια αυξημένη διαφάνεια είναι επιθυμητή στον τομέα αυτό. Επομένως, η Επιτροπή ενσωματώνει την τροπολογία αυτή ως εξής:

«**ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ**

. . .

12 α) Επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου οργάνου για τις διαδικασίες προσφυγής και, κατά περίπτωση, διαμεσολάβησης. Διευκρινίσεις όσον αφορά τις προθεσμίες υποβολής των προσφυγών.»

3.3. *Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 και 116)*

Η τροπολογία 162 εισάγει μια νέα αιτιολογική σκέψη 1 α στόχος της οποίας είναι να λαμβάνεται υπόψη, στις διαδικασίες σύναψης, η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.

Η τροπολογία αυτή είναι περιττή, επειδή βρίσκεται εκτός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας: επαναβεβαιώνει την εφαρμοσιμότητα μιας οδηγίας που επιβάλλει υποχρεώσεις στους ιδιωτικούς και δημόσιους τομείς πριν από την έναρξη κάθε σχεδίου και, επομένως, κάθε διαδικασίας ανάθεσης.

Η τροπολογία 8 συμπληρώνει την αιτιολογική σκέψη σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές, υπογραμμίζοντας ότι οι αναθέτουσες αρχές, ελλείψει ευρωπαϊκών προδιαγραφών, πρέπει να μπορούν να προκαθορίζουν ακριβή εθνικά κριτήρια και τούτο προκειμένου να τηρούνται όσο το δυνατόν χαμηλότερα τα έξοδα συντήρησης και επισκευής. Η τροπολογία αυτή πρέπει να εξεταστεί παράλληλα με την τροπολογία 45, η οποία παρέχει στην αναθέτουσα αρχή τη δυνατότητα να απορρίπτει μια ισοδύναμη λύση — ενδεχομένως εθνική — με την αιτιολόγηση ότι συνεπάγεται σημαντικότερα έξοδα. Δεδομένου ότι αυτό το μέρος της τροπολογίας 45 είναι απαράδεκτο επειδή αντίκειται στο άρθρο 28 της συνθήκης, η τροπολογία 8 πρέπει επίσης να κριθεί απαράδεκτη. Εξάλλου, δεν εναπόκειται στις αναθέτουσες αρχές να καθορίσουν εθνικά κριτήρια τα οποία έχουν γενική ισχύ. Όσον αφορά την παραπομπή σε ένα εθνικό πρότυπο, η αιτιολογική σκέψη της αρχικής πρότασης της Επιτροπής είναι ήδη ρητή.

Η τροπολογία 173 τροποποιεί το άρθρο 1 για να ορίσει τις ιδιαίτερα πολύπλοκες συμβάσεις που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο ανταγωνιστικού διαλόγου, στο άρθρο 1 αντί για το άρθρο 30, το οποίο αναφέρει τη διαδικασία λεπτομερώς, παρέχοντας ένα μη εξαντλητικό κατάλογο παραδειγμάτων. Στην πραγματικότητα, δεν πρόκειται τόσο για ορισμό όσο για απαρίθμηση των περιπτώσεων στις οποίες επιτρέπεται η προσφυγή σε έναν ανταγωνιστικό διάλογο, και συγκεκριμένα όταν οι αναθέτουσες αρχές δεν είναι σε θέση είτε να καθορίσουν τα τεχνικά ή άλλα μέσα ικανά να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους, είτε να προβλέψουν τις λύσεις τις οποίες μπορεί να προσφέρει η σύμβαση. Όσον αφορά την αδυναμία καθορισμού των μέσων, η εν λόγω αδυναμία δεν πρέπει να μπορεί να καταλογιστεί στην απουσία προηγούμενου διαγωνισμού μελετών ή στο γεγονός ότι θα μπορούσε να επαρκέσει μια σύμβαση με λειτουργικές προδιαγραφές.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η έννοια της πολύπλοκης σύμβασης δεν είναι αναγκαία και ότι είναι προτιμότερο να καθοριστούν — στο άρθρο 30 — οι αντικειμενικοί όροι υπό τους οποίους είναι δυνατόν να γίνει προσφυγή στον ανταγωνιστικό διάλογο.

Όσον αφορά τον όρο σύμφωνα με τον οποίο η διοργάνωση ενός προηγούμενου διαγωνισμού μελετών δεν θα είχε επιτρέψει στην αναθέτουσα αρχή να βρεθεί σε θέση να καθορίσει τα μέσα τα ικανά να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της, η τροπολογία είναι απαράδεκτη επειδή θέτει τα ίδια προβλήματα ως προς την επικουρικότητα με τις τροπολογίες 142, 7 και 171-145 με σκοπό την εισαγωγή ενός υποχρεωτικού διαχωρισμού μεταξύ μελέτης και εκτέλεσης έργων.

Η τροπολογία 25 ρυθμίζει συγκεκριμένα τις συμφωνίες-πλαίσια στον τομέα των υπηρεσιών μετάφρασης και διερμηνείας.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται η τροπολογία αυτή υπάγονται στο παράρτημα IB και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στο σύνολο των διαδικαστικών κανόνων της οδηγίας (προκήρυξη διαγωνισμού και λεπτομερείς κανόνες). Κατά συνέπεια, προβλέποντας ειδικούς κανόνες για τις συμφωνίες-πλαίσια, η τροπολογία θα καθιστούσε, χωρίς αιτιολόγηση, τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στις εν λόγω συμφωνίες πιο άκαμπτη από εκείνη που εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτονται στον ίδιο τομέα.

Η τροπολογία 29, με σκοπό να καταστήσει υποχρεωτική την απονομή βραβείων στους συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς μελετών, τροποποιεί τον ορισμό του «διαγωνισμού μελετών» περιορίζοντάς τον αποκλειστικά στους διαγωνισμούς μελετών με απονομή βραβείων.

Η αρχή του να καταστεί υποχρεωτική η απονομή βραβείων στους συμμετέχοντες μπορεί να δικαιολογηθεί όταν ο διαγωνισμός μελετών αφορά σχέδια τα οποία συνεπάγονται πραγματικά έξοδα, όπως οι διαγωνισμοί μελετών που διοργανώνονται για την εκτέλεση ενός έργου, ενός πολεοδομικού ή χωροταξικού σχεδίου. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι διαγωνισμοί μελετών μπορούν να διοργανωθούν σε άλλους τομείς όπου δεν δικαιολογείται αυτή η υποχρεωτική απονομή βραβείου. Επιπλέον, ο ορισμός που προτείνει η τροπολογία, που επιβάλλει την προσφυγή μόνο στους διαγωνισμούς μελετών με απονομή βραβείων, δεν φαίνεται κατάλληλος για την επίτευξη του στόχου αυτού. Πράγματι, ένας τέτοιος ορισμός δεν θα εμπόδιζε τη διοργάνωση διαγωνισμών μελετών χωρίς βραβεία, αλλά θα απέκλειε τους εν λόγω διαγωνισμούς από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η τροπολογία 32 προβλέπει την ανύψωση των κατώτατων ορίων που αναφέρονται στην πρόταση της Επιτροπής κατά 50 % περίπου.

Τα ισχύοντα κατώτατα όρια των οδηγιών είναι τέτοια ώστε οι κοινοτικές κανονιστικές διατάξεις καλύπτουν ήδη μόνο τις πλέον σημαντικές συμβάσεις ως προς τις αξίες. Η ανύψωση των κατώτατων ορίων της σύμβασης θα επέφερε μια αδικαιολόγητη μείωση των εγγυήσεων ανοίγματος των δημόσιων συμβάσεων που παρέχονται σήμερα στους οικονομικούς φορείς της Ένωσης. Σημειωτέον ότι η υποτιθέμενη πολυπλοκότητα των διαδικασιών που είναι σύμφωνες προς τις οδηγίες και το σχετικό διοικητικό κόστος δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ανύψωση αυτή: πράγματι, το κόστος αυτό είναι συγκρίσιμο με την πολυπλοκότητα και με το κόστος άλλων εθνικών διαδικασιών ανάθεσης που ισχύουν για τις συμβάσεις κάτω από τα κατώτατα όρια.

Επιπλέον, η μονομερής ανύψωση των κατώτατων ορίων εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ήταν ασύμβατη με τις διεθνείς υποχρεώσεις της στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Εξάλλου, μια ευρωπαϊκή αίτηση ανύψωσης των κατώτατων ορίων στο σημερινό πλαίσιο της αναθεώρησης της συμφωνίας για τις δημόσιες συμβάσεις θα είχε ως αποτέλεσμα μια σαφή απώλεια αξιοπιστίας για την Ευρώπη στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων των συναφών με την αναθεώρηση αυτή, όπου η εντολή διαπραγμάτευσης αναφέρει σαφώς το στόχο της διεύρυνσης της κάλυψης της συμφωνίας· επιπλέον, μια τέτοια αίτηση θα είχε ως συνέπεια, σε αντάλλαγμα, είτε μια αίτηση αντισταθμίσεων εκ μέρους των εταίρων μας είτε ένα αμοιβαίο κλείσιμο των διεθνών συμβάσεων.

Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι ο μηχανισμός αναθεώρησης των κατώτατων ορίων ανά διετία, που προβλέπεται για την προσαρμογή τους στις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει στις ισοτιμίες ευρωπαϊκών νομισμάτων/ΕΤΔ, μπορεί ήδη να καταλήξει σε αισθητή ανύψωση των κατώτατων ορίων, όπως συμβαίνει σήμερα όσον αφορά τα κατώτατα όρια που εφαρμόζονται για την περίοδο 2002-2004.

Η τροπολογία 37 προσθέτει έναν αποκλεισμό σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες για τη σύναψη δανείων που προορίζονται για επενδύσεις και για ταμειακές ανάγκες.

Ο αποκλεισμός αυτός θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτρέπει η χρηματοδότηση κάθε σχεδίου δημόσιας αρχής να είναι δυνατόν να συνάπτεται χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τούτο αντίκειται προς τους στόχους της απελευθέρωσης των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και δεν δικαιολογείται με το επιχείρημα της αστάθειας των επιτοκίων που προβάλλεται. Πράγματι, υπάρχουν αρκετά ευέλικτες διαδικασίες — όπως για παράδειγμα οι συμφωνίες-πλαίσια σε συνδυασμό με τα ηλεκτρονικά μέσα και ιδίως τις αντίστροφες δημοπρασίες — που επιτρέπουν να ληφθεί υπόψη η εν λόγω αστάθεια.

Η τροπολογία 159 αποσκοπεί στα εξής:

1. να εξασφαλίσει ότι η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να θέτει «ποσοτικούς περιορισμούς στην άσκηση, εκ μέρους των επιχειρήσεων, της ελευθερίας οργάνωσης των παραγωγικών της δεδομένων»·

2. να υποχρεώσει την αναθέτουσα αρχή να ζητεί από τον προσφέροντα να αναφέρει το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους καθώς και τους υπεργολάβους που έχει ορίσει·

3. να υποχρεώσει την αναθέτουσα αρχή να απαγορεύει την υπεργολαβία σε επιχειρήσεις που εμπίπτουν σε μία από τις υποθετικές περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 46 «είτε σε εκείνες που δεν πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 47, 48, 49»·

4. να απαγορεύσει την ανάθεση υπό μορφή υπεργολαβίας «των πνευματικών υπηρεσιών, με την εξαίρεση των υπηρεσιών μετάφρασης και διερμηνείας, καθώς και των υπηρεσιών διοίκησης επιχειρήσεων και των συναφών υπηρεσιών».

Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχτεί την τροπολογία αυτή για τους ακόλουθους λόγους:

1. εάν ένας οικονομικός φορέας μπορεί να αποδείξει ότι διαθέτει πράγματι τις ικανότητες άλλων φορέων, παραδείγματος χάριν, για μια σύμβαση υπεργολαβίας, έχει, σύμφωνα με τη νομολογία, το δικαίωμα να επικαλεστεί τις εν λόγω ικανότητες για την επιλογή. Απεναντίας, τίποτα στο σημερινό δίκαιο δεν εμποδίζει μια αναθέτουσα αρχή να απαγορεύσει την ανάθεση με υπεργολαβία του συνόλου ή μέρους της εκτέλεσης της σύμβασης.

2. διαμέσου της υποχρέωσης αυτής, οι προσφέροντες θα ήταν υποχρεωμένοι να παγιώνουν στην προσφορά τους τόσο το τμήμα που πρόκειται να ανατεθεί με υπεργολαβία όσο και την επιλογή των υπεργολάβων. Ο καθορισμός μιας τέτοιας υποχρέωσης σε κοινοτικό επίπεδο φαίνεται υπερβολικός, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο ανάδοχος της σύμβασης φέρει πάντα την ευθύνη της εκτέλεσής της. Λαμβανομένης υπόψη της αρχής της επικουρικότητας, εναπόκειται στα κράτη μέλη να προβλέψουν, ενδεχομένως, την υποχρέωση να ζητούνται τα ονόματα των υπεργολάβων.

3. η δυνατότητα αποκλεισμού υπεργολάβων φαίνεται εύλογη όσον αφορά επιχειρήσεις ή πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για ορισμένα αδικήματα (οργανωμένο έγκλημα/δωροδοκία/απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, βλ. άρθρο 46, παράγραφος 1) ή για άλλες υποθετικές περιπτώσεις (μη τήρηση του εργατικού δικαίου, βλ. άρθρο 46, παράγραφος 2)· θέτει ωστόσο δυσκολίες εφαρμογής. Πράγματι, η εν λόγω δυνατότητα συνεπάγεται τη γνώση (βλ. σημείο 2) και τον εκ των προτέρων έλεγχο των υπεργολάβων, πράγμα το οποίο θα παρέτεινε υπερβολικά τις διαδικασίες ανάθεσης. Εντούτοις, θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας (υποχρέωση που επιβάλλεται ενδεχομένως από τα κράτη μέλη).

Όσον αφορά τις πτυχές του σημείου 3 σχετικά με τις χρηματοοικονομικές, τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες, που αναφέρονται στα άρθρα 48 και 49, αυτό θα σήμαινε ότι οι υπεργολάβοι θα πρέπει να έχουν την ίδια ικανότητα με τον κύριο ανάδοχο, αποκλείοντας έτσι τις ΜΜΕ κατά τρόπο αδικαιολόγητο. Οι πτυχές αυτές δεν μπορούν, επομένως, να ληφθούν υπόψη.

Όσον αφορά το άρθρο 47, η τροπολογία προτείνει να εφαρμόζεται για τους υπεργολάβους ένα αυστηρότερο καθεστώς από εκείνο που προβλέπεται για τους υποψήφιους και τους προσφέροντες (για τους τελευταίους αυτούς, οι αναθέτουσες αρχές δεν είναι υποχρεωμένες να ζητούν πληροφορίες, ενώ για τους υπεργολάβους, θα πρέπει να ζητούνται συστηματικά πληροφορίες). Ωστόσο, η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 47 στους υπεργολάβους για τους σκοπούς της επιλογής υπάρχει ήδη εάν ο προσφέρων στηρίζεται σε μέσα τα οποία τίθενται στη διάθεσή του από υπεργολάβους [απόφαση «Holst Italia [1]»].

[1] Απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση C-176/98, συλλογή 1999, σ. I-8607.

4. Δεν φαίνεται δικαιολογημένη η θέσπιση μιας τέτοιας γενικευμένης απαγόρευσης: οι αναθέτουσες αρχές, που αποτελούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, μπορούν ήδη, εάν το επιθυμούν, να απαγορεύσουν την υπεργολαβία θέτοντας όρους εκτέλεσης της σύμβασης και τούτο για όλα τα είδη συμβάσεων και όχι μόνο για ορισμένες υπηρεσίες. Με την ίδια προοπτική, πρέπει να έχουν την ευχέρεια να αποδέχονται την υπεργολαβία.

Η τροπολογία 49 εισάγει στο άρθρο 26 ένα νέο εδάφιο το οποίο επιβάλλει στους υπεργολάβους τις ίδιες απαιτήσεις, όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές και κοινωνικές ικανότητες, με εκείνες που απαιτούνται από τους υποψήφιους ή τους προσφέροντες.

Για τους ίδιους λόγους με εκείνους που αναφέρονται στα σχόλια σχετικά με την τροπολογία 159 (σημείο 3, παράγραφοι 2 και 3), η τροπολογία 49 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Οι τροπολογίες 151, 68 και 78 αποσκοπούν ουσιαστικά στη θέσπιση συστημάτων προεπιλογής όπως εκείνα που προβλέπονται στην οδηγία 93/38/ΕΟΚ για τους «ειδικούς τομείς».

Η τροπολογία 151 προσθέτει μια νέα παράγραφο 2 α στο άρθρο 32 προκειμένου να εισαγάγει τη δυνατότητα για τις αναθέτουσες αρχές να θεσπίσουν ένα σύστημα προεπιλογής, το οποίο είναι αντικείμενο ετήσιας προκήρυξης όταν η διάρκεια του συστήματος υπερβαίνει τα 3 έτη και μοναδικής προκήρυξης στις λοιπές περιπτώσεις.

Η τροπολογία 68 εισάγει τη δυνατότητα να πραγματοποιείται η προκήρυξη διαγωνισμού μέσω ανακοίνωσης σχετικά με την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής.

Η τροπολογία 78 εισάγει κανόνες που εφαρμόζονται στα συστήματα προεπιλογής. Οι διατάξεις αυτές εμπνέονται σε μεγάλο βαθμό από ανάλογες διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας για τους ειδικούς τομείς, χωρίς ωστόσο η τροπολογία να ενσωματώνει τις διατάξεις που αφορούν τις υποχρεώσεις αιτιολόγησης των αποφάσεων που λαμβάνονται ως προς την προεπιλογή, ούτε τις διατάξεις που επιβάλλουν την αμοιβαία αναγνώριση και την ίση μεταχείριση στο πλαίσιο των συστημάτων προεπιλογής. Όσον αφορά την επιλογή των οικονομικών φορέων, η τροπολογία περιορίζεται στο να αναφέρει ότι το σύστημα λειτουργεί βάσει «αντικειμενικών κριτηρίων και κανόνων που θεσπίζει η αναθέτουσα αρχή», χωρίς καμία αναφορά στους γενικούς κανόνες σχετικά με την ποιοτική επιλογή.

Οι τροπολογίες 151, 68 και 78 (άρθρο 45 α) πρέπει να αναλυθούν παράλληλα. Έχουν ως αποτέλεσμα να εισάγουν το καθεστώς της οδηγίας για τους «ειδικούς τομείς» («Utilities Directive»), δηλαδή τη δυνατότητα να χρησιμοποιείται ένα σύστημα προεπιλογής — ειδικό για κάθε αναθέτουσα αρχή — ως μέσο προκήρυξης διαγωνισμού για περισσότερες μεμονωμένες συμβάσεις, που πρόκειται να συναφθούν κατά την περίοδο ισχύος του συστήματος. Με άλλα λόγια, αντί οι προκηρύξεις να ανέρχονται στον ίδιο αριθμό με τις διαδικασίες ανάθεσης, θα υπάρχει είτε μια ετήσια προκήρυξη διαγωνισμού για όλες τις συμβάσεις που καλύπτει το σύστημα κατά τη διάρκεια του έτους αυτού είτε, εάν το σύστημα έχει διάρκεια ισχύος μεγαλύτερη του ενός έτους, μια μοναδική προκήρυξη διαγωνισμού για όλες τις συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν στη διάρκεια της περιόδου αυτής. Θεωρητικά, το σύστημα προεπιλογής θα είναι ανοικτό ανά πάσα στιγμή. Στην πράξη, η δυνατότητα πρόσβασης στο σύστημα θα είναι πολύ αβέβαιη, επειδή θα προϋποθέτει ότι οι οικονομικοί φορείς λαμβάνουν γνώση της ίδιας της ύπαρξης του συστήματος μέσω ανακοίνωσης που έχει δημοσιευθεί μήνες αν όχι έτη νωρίτερα. Κάτι τέτοιο θα έβλαπτε τη διενέργεια διαγωνισμού για τις συμβάσεις καθώς και τις νεοϊδρυόμενες επιχειρήσεις. Η τροπολογία θα κατέληγε επομένως σε απαράδεκτη απώλεια διαφάνειας και θα ενείχε τον κίνδυνο να επιφυλάσσεται η αποκλειστικότητα ορισμένων συμβάσεων στις επιχειρήσεις που έχουν λάβει γνώση της αρχικής προκήρυξης. Η κατάσταση θα μπορούσε να είναι διαφορετική εάν τα συστήματα αυτά ή οι συμβάσεις που ανατίθενται βάσει των συστημάτων αυτών συνοδεύονταν από κατάλληλη προκήρυξη διαγωνισμού και διεξάγονταν με ηλεκτρονικά μέσα που θα επέτρεπαν τη διασφάλιση της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η θέσπιση συστημάτων προεπιλογής θα αντίκειτο προς τη συμφωνία για τις δημόσιες συμβάσεις (ΣΔΣ), στο μέτρο κατά το οποίο θα εφαρμόζονταν στις κεντρικές αναθέτουσες αρχές.

Η τροπολογία 63 αποσκοπεί στην απαγόρευση της εφαρμογής των συμφωνιών-πλαισίων στις πνευματικές υπηρεσίες και στη θέσπιση ειδικών κανόνων για τις υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας.

Το πρώτο μέρος της τροπολογίας είναι άκυρο, λόγω του ότι η τροπολογία σχετικά με το διαχωρισμό μεταξύ πνευματικών και λοιπών υπηρεσιών δεν ψηφίστηκε. Το δεύτερο μέρος της τροπολογίας πηγάζει από διάφορα προβλήματα, τα οποία έθιξαν οι μεταφραστικές υπηρεσίες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, ιδίως του Κοινοβουλίου, τα οποία εν τω μεταξύ επιλύθηκαν προς πλήρη ικανοποίηση των εν λόγω υπηρεσιών.

Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται η τροπολογία αυτή, που υπάγονται στο παράρτημα ΙΒ, δεν υπόκεινται στο σύνολο των διαδικαστικών κανόνων της οδηγίας (προκήρυξη διαγωνισμού και λεπτομερείς κανόνες). Κατά συνέπεια, προβλέποντας ειδικούς κανόνες για τις συμφωνίες-πλαίσια, η τροπολογία θα καθιστούσε, χωρίς αιτιολόγηση, τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στις εν λόγω συμφωνίες πιο άκαμπτη από εκείνη που εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτονται στον ίδιο τομέα.

Η τροπολογία 139 απαγορεύει τη χρήση των συμφωνιών-πλαισίων για τις συμβάσεις έργων.

Οι συμφωνίες-πλαίσια μπορεί να είναι χρήσιμες για τις συμβάσεις έργων, ιδίως για «τυποποιημένα» έργα, όπως είναι η ασφάλτωση ή η επισκευή των δρόμων. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο αποκλεισμός που προβλέπεται από την τροπολογία.

Η τροπολογία 66 τροποποιεί το άρθρο 33, προκειμένου να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της ειδικής διαδικασίας σχετικά με την κατασκευή οικισμών κοινωνικού χαρακτήρα σε όλα τα δημόσια έργα «που λόγω του μεγέθους τους, του σύνθετου χαρακτήρα τους, της διάρκειας ή/και της χρηματοδότησής τους, απαιτούν συνεργασία για το σχεδιασμό του έργου . . .».

Η τροπολογία αυτή είναι τελείως απαράδεκτη επειδή διευρύνει, και μάλιστα κατά τρόπο πολύ ασαφή, τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης των συμβάσεων. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 30 επιτρέπει ήδη την κάλυψη σημαντικού αριθμού των περιπτώσεων στις οποίες αναφέρεται η τροπολογία αυτή.

Η τροπολογία 69 προσθέτει, στο άρθρο 35, παράγραφος 1, εδάφιο 1, ρητή αναφορά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* για τη δημοσίευση των προκηρύξεων.

Η τροπολογία αυτή θα παγίωνε τις λεπτομέρειες δημοσίευσης και θα εμπόδιζε τη λήψη υπόψη της εξέλιξης των τεχνολογιών που ενδέχεται, στο μέλλον, να καταστήσουν καταλληλότερη τη δημοσίευση των προκηρύξεων με άλλα μέσα.

Η τροπολογία 161 διαγράφει τη διάταξη που προβλέπει ότι οι προθεσμίες παραλαβής των αιτήσεων συμμετοχής και υποβολής των προσφορών πρέπει να καθορίζονται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι παρέχεται πράγματι στους οικονομικούς φορείς ο απαραίτητος χρόνος.

Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αποσκοπεί να συμβάλει στη διασφάλιση καλύτερων και πραγματικών συνθηκών ανταγωνισμού για τις δημόσιες συμβάσεις, η τροπολογία δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 71 τροποποιεί το άρθρο 40 προκειμένου να διευκρινιστεί ότι οι ιδιαίτεροι όροι συμμετοχής δεν πρέπει να εισάγουν διακρίσεις έναντι ορισμένων συμμετεχόντων. Προσθέτει τη διευκρίνιση αυτή στους όρους που αναφέρονται στην πρόσκληση υποβολής προσφορών.

Ο σκοπός που επιδιώκεται από την τροπολογία αυτή ευθυγραμμίζεται με την πρόταση οδηγίας. Ωστόσο, η προσθήκη αυτή είναι περιττή, επειδή καλύπτεται ήδη από το άρθρο 2 σχετικά με τις θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να τηρούνται καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας σύναψης.

Η τροπολογία 72 περιορίζει τις δυνατότητες περάτωσης των διαδικασιών σύναψης πριν από την ανάθεση σε δύο περιπτώσεις: όταν δεν έχει υποβληθεί καμία προσφορά που να πληροί τα κριτήρια ανάθεσης και όταν υπάρχουν άλλοι σοβαροί λόγοι οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο πεδίο ευθύνης της αναθέτουσας αρχής.

Η τροπολογία αυτή είναι μεν αξιέπαινη ως προς τους στόχους της (αποφυγή ενδεχομένων καταχρηστικών πρακτικών και συμβολή στην ασφάλεια προγραμματισμού των επιχειρήσεων), είναι όμως απαράδεκτη ως προς τον τύπο, επειδή περιορίζει δραστικά, κατά τρόπο δυσανάλογο και ακατάλληλο τις δυνατότητες ματαίωσης της ανάθεσης μιας σύμβασης.

Οι λόγοι ματαίωσης δεν πρέπει να απαριθμούνται εξαντλητικά, επειδή οι αναθέτουσες αρχές ενεργούν ως αγοραστές και πρέπει, κατά συνέπεια, να έχουν στη διάθεσή τους δυνατότητες προσαρμοσμένες σε πολύ μεταβλητές περιστάσεις, τις οποίες δεν είναι δυνατόν να καθορίσει η οδηγία. Είναι σκόπιμο να σημειωθεί ότι στις δυνατότητες που θα απέκλειε η τροπολογία περιλαμβάνεται η πρόωρη περάτωση διαδικασίας για παράβαση του εφαρμοστέου κοινοτικού δικαίου, πράγμα που αντίκειται προς την οδηγία για τις «προσφυγές» [1].

Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειωθεί ότι η αναθέτουσα αρχή έχει ήδη την υποχρέωση να γνωστοποιήσει στους συμμετέχοντες τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να ματαιώσει την ανάθεση μιας σύμβασης. Η υποχρέωση αυτή αποσκοπεί ακριβώς στην αποφυγή των καταχρηστικών πρακτικών και παρέχει στους συμμετέχοντες τη δυνατότητα να ελέγξουν το βάσιμο της απόφασης της αναθέτουσας αρχής.

Η τροπολογία 131 αποσκοπεί να εμποδίσει την αναθέτουσα αρχή να έχει τη δυνατότητα επιλογής των μέσων με τα οποία η διαβίβαση των επικοινωνιών και οι ανταλλαγές πληροφοριών πρέπει να πραγματοποιούνται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας σύναψης.

Η τροπολογία αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα να υποχρεώσει τις αναθέτουσες αρχές να λαμβάνουν τις προσφορές με οποιοδήποτε μέσο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι δεν θα ήταν εξοπλισμένες για να τις λάβουν. Ως εκ τούτου, η τροπολογία πρέπει να απορριφθεί.

Η τροπολογία 73 επιβάλλει την απόρριψη των προσφορών που διαβιβάζονται ηλεκτρονικά εάν δεν φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια της οδηγίας 1999/93/ΕΚ και εάν δεν υπάρχει αξιόπιστη κρυπτογράφηση του περιεχομένου των προσφορών.

Η τροπολογία αυτή επαναλαμβάνει την κατάσταση που υπάρχει σήμερα όσον αφορά τις ηλεκτρονικές υπογραφές. Εντούτοις, ο τομέας αυτός σημειώνει ταχείες τεχνικές εξελίξεις. Η τροπολογία θα καθιστούσε υποχρεωτική την τροποποίηση της οδηγίας με την κάθε εξέλιξη. Οι εγγυήσεις όσον αφορά τις ηλεκτρονικές υπογραφές μπορούν να εξασφαλιστούν με παραπομπή στις εθνικές διατάξεις στον τομέα των ηλεκτρονικών υπογραφών (αποφεύγοντας έτσι τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του κειμένου εάν η κοινοτική νομοθεσία εξελιχθεί). Εξάλλου, η κρυπτογράφηση δεν είναι αναγκαία, διότι το απαραβίαστο των προσφορών μπορεί να εξασφαλιστεί με άλλα μέσα χωρίς να χρησιμοποιείται η κρυπτογράφηση. Επιπλέον, η υποχρεωτική κρυπτογράφηση συνεπάγεται πρόσθετο κόστος τόσο για τον αγοραστή όσο και για τους προσφέροντες. Η τροπολογία αυτή δεν μπορεί επομένως να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 75 αποσκοπεί να επιβάλει την προσφυγή σε τρίτο διαπιστευμένο οργανισμό για τη διασφάλιση του απορρήτου των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τους προσφέροντες.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ανέκαθεν η κοινοτική πολιτική έχει φροντίσει ακριβώς να μην καταστήσει ποτέ υποχρεωτικό κανένα μηχανισμό πιστοποίησης, λόγω των κινδύνων ανισορροπίας ή αύξησης των ανισοτήτων μεταξύ των κρατών μελών.

---

[1] Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 33), που τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992 για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1).

Η τροπολογία 76 προτείνει, στο πλαίσιο του καθορισμού ειδικών επιπέδων ικανοτήτων που απαιτούνται για μια δεδομένη σύμβαση, η έλλειψη πείρας να αντισταθμίζεται με την απόδειξη «ιδιαίτερων ικανοτήτων».

Από μόνες τους, ιδιαίτερες ικανότητες δεν θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν συγκεκριμένα την πείρα και να παράσχουν στην αναθέτουσα αρχή επαρκείς εγγυήσεις για την ορθή εκτέλεση της σύμβασης (η πρακτική εμπειρία δεν αντικαθίσταται από πιστοποιητικά σπουδών). Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη των κατώτατων ορίων, οι συμβάσεις που υπάγονται στις οδηγίες είναι σημαντικές συμβάσεις και απαιτούν, κατά συνέπεια, κατάλληλες εγγυήσεις. Εξάλλου, δεν καθορίζονται ούτε οι «ιδιαίτερες ικανότητες» για τις οποίες γίνεται μνεία στην τροπολογία ούτε τα σχετικά αποδεικτικά μέσα. Το γεγονός αυτό ενδέχεται να δημιουργήσει μια σημαντική πηγή διενέξεων για τις αναθέτουσες αρχές.

Η τροπολογία 81 συμπληρώνει το άρθρο 46, παράγραφος 1, προσθέτοντας «για απάτη ή αθέμιτο ανταγωνισμό στο πλαίσιο της ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων στην κοινή αγορά».

Δεν υπάρχει στο ισχύον κοινοτικό δίκαιο εναρμόνιση των ενοχοποιήσεων που σχετίζονται με αυτά τα φαινόμενα στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα ούτε καθεστώτα ποινικών κυρώσεων σε όλα τα κράτη μέλη. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο μηχανισμός που θεσπίζεται με την παράγραφο 1 του άρθρου 46 δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή.

Η τροπολογία 82 συμπληρώνει το άρθρο 46, παράγραφος 1, προσθέτοντας στους υποχρεωτικούς αποκλεισμούς τη μη τήρηση των συλλογικών συμβάσεων και άλλων διατάξεων εργατικού δικαίου και νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα στην οποία έχει την έδρα του ή σε μια άλλη εμπλεκόμενη χώρα.

Για τους ίδιους λόγους που ισχύουν για την προηγούμενη τροπολογία, δεδομένου ότι οι ενοχοποιήσεις/παραβιάσεις του εργατικού δικαίου δεν αποτελούν το αντικείμενο προσέγγισης σύμφωνα με πράξη του τρίτου πυλώνα, η τροπολογία απορρίπτεται.

Αντιθέτως, το άρθρο 46, παράγραφος 2, παρέχει ήδη τη δυνατότητα για τέτοιους αποκλεισμούς των οποίων η αρχή μπορεί να επεξηγηθεί σε μια αιτιολογική σκέψη (βλέπε τροπολογία 86).

Η τροπολογία 83 συμπληρώνει το άρθρο 46, παράγραφος 1, προσθέτοντας την παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών (Βιέννη, 19 Δεκεμβρίου 1988).

Δεν υπάρχει στο ισχύον κοινοτικό δίκαιο εναρμόνιση των ενοχοποιήσεων που σχετίζονται με αυτά τα φαινόμενα στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα ούτε καθεστώτα ποινικών κυρώσεων σε όλα τα κράτη μέλη. Υπό τις συνθήκες αυτές, το καθεστώς που θεσπίζεται με την παράγραφο 1 δεν μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή.

Η τροπολογία 84 αποσκοπεί στην κατάργηση της δυνατότητας που παρέχεται σήμερα στις αναθέτουσες αρχές να αποκλείουν από τη διαδικασία ανάθεσης τους προσφέροντες ή τους υποψήφιους που βρίσκονται υπό πτώχευση, εκκαθάριση, παύση δραστηριοτήτων, αναγκαστική διαχείριση ή πτωχευτικό συμβιβασμό ή σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση. Δυνάμει της τροπολογίας 90, η δυνατότητα αυτή μετατρέπεται σε υποχρέωση.

Η τροπολογία 90 προβλέπει τον υποχρεωτικό αποκλεισμό κάθε οικονομικού φορέα που βρίσκεται υπό πτώχευση, εκκαθάριση, παύση δραστηριοτήτων, αναγκαστική διαχείριση ή πτωχευτικό συμβιβασμό.

Οι τροπολογίες 84 και 90 θα είχαν ως αποτέλεσμα να απαγορεύουν σε κάθε αναθέτουσα αρχή στην ΕΕ να συνάψει σύμβαση, κατά περίπτωση, με επιχείρηση που βρίσκεται υπό πτωχευτικό συμβιβασμό, χωρίς να της παρέχεται οποιαδήποτε πιθανότητα αποκατάστασης και καταδικάζοντάς την έτσι αυτόματα να κλείσει. Για το λόγο αυτό κρίνεται πιο σκόπιμο να υπάρχει μια δυνατότητα αποκλεισμού που επαφίεται στην επιλογή του κάθε αγοραστή όσον αφορά τον αποκλεισμό των φορέων που βρίσκονται στην κατάσταση αυτή.

Η τροπολογία 92 προσθέτει, ως αποδεικτικό μέσο της τεχνικής ικανότητας για την παροχή προμηθειών, τα μέτρα που λαμβάνει ο προμηθευτής για την εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και της προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζόμενων, καθώς και την υπόδειξη του τεχνικού προσωπικού ή των οργανισμών των υπευθύνων για τη διαχείριση του περιβάλλοντος και για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζόμενων.

Σκοπός της τροπολογίας είναι να αξιολογήσει την τεχνική ικανότητα μιας επιχείρησης να παράσχει ένα προϊόν που να σέβεται το περιβάλλον, την υγεία και την προστασία των εργαζομένων. Τα στοιχεία αυτά αφορούν είτε την περιγραφή των προδιαγραφών του προϊόντος (με τον καθορισμό μιας λιγότερο ρυπογόνου διαδικασίας παραγωγής) είτε την τήρηση της κοινωνικής ή περιβαλλοντικής νομοθεσίας (με τον αποκλεισμό ενός προσφέροντος που την παραβιάζει), τα οποία εξετάζονται σε άλλα στάδια της διαδικασίας ανάθεσης.

Η τροπολογία 94 εισάγει την αξιοπιστία ως στοιχείο το οποίο προστίθεται παράλληλα στις τεχνικές/επαγγελματικές ικανότητες ενός εργολήπτη.

Δεδομένου ότι η αξιοπιστία αποτελεί ιδιαίτερα υποκειμενικό στοιχείο, δεν μπορεί να προστεθεί παράλληλα στις ικανότητες. Για το λόγο αυτό η τροπολογία δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Η τροπολογία 176, σχετικά με το κριτήριο ανάθεσης σύμφωνα με την «πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά», αποσκοπεί στα εξής:

1. εξάλειψη της διευκρίνισης σύμφωνα με την οποία πρόκειται για την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά «για τις αναθέτουσες αρχές»·

2. διευκρίνιση ότι τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά μπορούν να περιλαμβάνουν τις «μεθόδους παραγωγής»·

3. προσθήκη του κριτηρίου της «πολιτικής ίσης μεταχείρισης».

Ως προς το σημείο 1: η εξάλειψη των λέξεων «για τις αναθέτουσες αρχές» θα επέτρεπε να λαμβάνονται υπόψη ασαφή στοιχεία, τα οποία πολύ συχνά δεν είναι μετρήσιμα, σε σχέση με ένα ενδεχόμενο όφελος για την «κοινωνία» με την ευρεία έννοια. Παρόμοια κριτήρια ανάθεσης δεν θα πληρούσαν πλέον το ρόλο τους που συνίσταται στο να επιτρέπουν την αξιολόγηση των εγγενών πλεονεκτημάτων των προσφορών για να προσδιοριστεί εκείνη που προσφέρει την καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής για τον αγοραστή. Τούτο θα αποτελούσε αναστάτωση ως προς το στόχο που έχει ανατεθεί στις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις και θα είχε ως αποτέλεσμα τη χειραγώγηση της νομοθεσίας αυτής προς όφελος τομεακών πολιτικών, εισάγοντας επιπροσθέτως σοβαρούς κινδύνους ανισοτήτων μεταχείρισης.

Ως προς το σημείο 2: η ανάθεση της σύμβασης δεν αποτελεί την κατάλληλη φάση για την επιλογή μιας λιγότερο ρυπογόνου μεθόδου παραγωγής. Λιγότερο ρυπογόνες μέθοδοι παραγωγής μπορούν να απαιτηθούν ήδη κατά τον καθορισμό του αντικειμένου της σύμβασης στις τεχνικές προδιαγραφές όταν ο αγοραστής επιλέγει να αγοράσει ό,τι ρυπαίνει λιγότερο. Εάν επιθυμεί να συγκρίνει διάφορες λύσεις και να αξιολογήσει τα πλεονεκτήματα ως προς το κόστος λιγότερο ή περισσότερο ρυπογόνων λύσεων, μπορεί να επιτρέψει ή να επιβάλει την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.

Ως προς το σημείο 3: η έννοια της ίσης μεταχείρισης προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο των δημόσιων συμβάσεων (δηλαδή, να υφίστανται την ίδια μεταχείριση όλοι οι υποψήφιοι/προσφέροντες), ενώ η τροπολογία φαίνεται να αναφέρεται στη μη εισαγωγή διακρίσεων κατά την έννοια του άρθρου 13 της συνθήκης. Στο μέτρο όπου πρόκειται για ένα κριτήριο το οποίο αναφέρεται στην πολιτική της επιχείρησης και όχι στα πλεονεκτήματα μιας προσφοράς, δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο ανάθεσης. Η εισαγωγή κριτηρίων σχετικών με την επιχείρηση θα κατέληγε στο να προτιμούνται ορισμένες επιχειρήσεις σε συνάρτηση με στοιχεία μη μετρήσιμα, κατά τη φάση ανάθεσης, μολονότι η προσφορά τους δεν θα πρόσφερε την καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής για τον αγοραστή.

Η τροπολογία 99 καταργεί την υποχρέωση στάθμισης των κριτηρίων ανάθεσης, η οποία αντικαθίσταται από την απαρίθμηση των εν λόγω κριτηρίων κατά φθίνουσα σειρά σπουδαιότητας.

Η εισαγωγή διάταξης που επιβάλλει τη στάθμιση είναι σημαντικό στοιχείο της πρότασης για την αποφυγή καταχρηστικών πρακτικών που ευνοούν ορισμένους φορείς, οι οποίες συναντώνται στην πράξη, παρέχοντας τη δυνατότητα σε κάθε προσφέροντα να ενημερώνεται ευλόγως, σύμφωνα με τις αρχές που υπογράμμισε το Δικαστήριο στην απόφασή «SIAC» [1]. Η εκ των προτέρων αναφορά της στάθμισης των κριτηρίων είναι ουσιώδους σημασίας.

Η τροπολογία 102 καταργεί, στο άρθρο 61, παράγραφος 1, το τμήμα της φράσης που αναφέρει με σαφήνεια ότι εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή να επιλέξει τα μέσα επικοινωνίας που θα χρησιμοποιούνται κατά το διαγωνισμό μελετών.

Χωρίς αυτό το τμήμα της φράσης, το κείμενο θα έδινε στους συμμετέχοντες τη δυνατότητα να επιλέγουν οι ίδιοι το μέσο επικοινωνίας, με τις συνέπειες που αναφέρονται για την τροπολογία 131.

Η τροπολογία 103 εισάγει στο άρθρο 61 μια νέα παράγραφο 1α, η οποία επιβάλλει τη χρησιμοποίηση της προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής καθώς και μια αξιόπιστη κρυπτογράφηση όταν οι μελέτες ή τα σχέδια υποβάλλονται ηλεκτρονικά στο πλαίσιο των διαγωνισμών μελετών για υπηρεσίες.

Βλέπε αιτιολογήσεις της απόρριψης της τροπολογίας 73 και κείμενο του άρθρου 61 το οποίο αφορά η τροπολογία 104.

Η τροπολογία 107 καταργεί ορισμένες από τις αρμοδιότητες που είχαν ανατεθεί στην Επιτροπή χάρη στις οποίες είχε τη δυνατότητα, έπειτα από γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής δημόσιων συμβάσεων, να τροποποιεί ορισμένες πτυχές της οδηγίας οι οποίες είναι απαραίτητες για την ομαλή λειτουργία αυτής. Οι μεταβιβαζόμενες αυτές αρμοδιότητες αφορούν τις προσαρμογές των κατώτατων ορίων που απαιτούνται για να ληφθούν υπόψη οι διακυμάνσεις των ισοτιμιών ΕΤΔ/ευρώ, τις ενδεχόμενες τροποποιήσεις των όρων κατάρτισης, διαβίβασης και δημοσίευσης των προκηρύξεων και των στατιστικών εκθέσεων και τις τροποποιήσεις του παραρτήματος VIII για να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις καθώς και τις τροποποιήσεις των ονοματολογιών που περιέχονται στα παραρτήματα I και II.

Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η τροπολογία καταργεί ορισμένες αρμοδιότητες οι οποίες ανατίθενται ήδη στην Επιτροπή από την ισχύουσα νομοθεσία. Όσον αφορά τις νέες αρμοδιότητες, αυτές περιορίζονται στους τομείς στους οποίους η εξέλιξη των τεχνολογιών (χρήση των ηλεκτρονικών μέσων) είναι τέτοια ώστε η έλλειψη εφαρμογή της οδηγίας θα καθιστούσε την τελευταία αυτή γρήγορα απαρχαιωμένη, όπως και τη διαδικασία συναπόφασης λόγω της διάρκειάς της.

Η τροπολογία 108 εισάγει ένα νέο άρθρο με σκοπό να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να καθιερώσουν αποτελεσματικούς, ανοικτούς και διαφανείς μηχανισμούς προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή της οδηγίας. Διευκρινίζει στη συνέχεια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ιδρύσουν ανεξάρτητες υπηρεσίες δημοσίων συμβάσεων με σημαντικές εξουσίες, συμπεριλαμβανομένων της ακύρωσης και του εκ νέου ανοίγματος της διαδικασίας ανάθεσης μιας σύμβασης.

Η οδηγία 89/665/ΕΟΚ απαιτεί ήδη από τα κράτη μέλη να παρέχουν αποτελεσματικά μέσα προσφυγής σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την ανάθεση συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων ασφαλιστικών μέτρων, της εξουσίας ακύρωσης παράνομων αποφάσεων και της επιδίκασης αποζημίωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους αυτή είτε διασφαλίζοντας ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν τις εξουσίες αυτές είτε δημιουργώντας όργανα με τις κατάλληλες εξουσίες. Επομένως, η υποχρέωση που εισάγεται από την τροπολογία αποτελεί ήδη αντικείμενο ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας και δεν πρέπει να επαναληφθεί. Όσον αφορά τη δυνατότητα ίδρυσης ανεξάρτητων υπηρεσιών, η δυνατότητα αυτή προβλέπεται επίσης από την ισχύουσα νομοθεσία και τούτο υπενθυμίζεται ρητά στη νέα αιτιολογική σκέψη 30 α στην οποία αναφέρεται η τροπολογία 13, που αποδέχεται η Επιτροπή. Κατά συνέπεια η επανάληψη αυτή είναι περιττή.

[1] Απόφαση της 18 Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση C-19/00, συλλογή 2001, σ. I-7725.

Η τροπολογία 111 αποσκοπεί στην εισαγωγή της υποχρέωσης να αναφέρεται στις προκηρύξεις προκαταρκτικής ενημέρωσης η επωνυμία και διεύθυνση — συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής διεύθυνσης — των αρμόδιων οργάνων για τις διαδικασίες προσφυγής σχετικά με την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων.

Μολονότι είναι επιθυμητή η αύξηση της διαφάνειας σχετικά με τις προσφυγές, οι προκηρύξεις προκαταρκτικής ενημέρωσης δεν αποτελούν το κατάλληλο μέσο.

Η τροπολογία 115, σύμφωνα με τις περισσότερες γλωσσικές εκδοχές, επιβάλλει οι ιστοχώροι του δημόσιου τομέα που περιέχουν πληροφορίες για τις διαδικασίες ανάθεσης να είναι σύμφωνοι με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης περί πρόσβασης στο Διαδίκτυο. (Σημειωτέον ότι η γαλλική γλωσσική εκδοχή είναι ριζικά διαφορετική.)

Δεν υπάρχει κανένας λόγος να προβλεφθεί ένα ειδικό νομικό καθεστώς για αυτό το είδος ιστοχώρων. Ένα τέτοιο ζήτημα πρέπει να επαφίεται στις οριζόντιες νομοθεσίες και όχι να εναρμονίζεται μέσω της οδηγίας για τις «δημόσιες συμβάσεις».

Η τροπολογία 117 εισάγει ένα νέο παράρτημα με σκοπό να διασφαλιστεί ότι η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας για την υποβολή των προσφορών ή των αιτήσεων συμμετοχής πραγματοποιείται υπό συνθήκες που να εγγυώνται την εμπιστευτικότητά τους.

Αν και οι τροπολογίες αυτές βασίζονται σε εύλογη μέριμνα, το νέο παράρτημα δεν μπορεί ωστόσο να ενσωματωθεί εφόσον στο διατακτικό, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν υπάρχει καμία αναφορά σε ένα νέο παράρτημα. Κατά συνέπεια, το νομικό καθεστώς του εν λόγω παραρτήματος θα παρέμενε απροσδιόριστο.

Η τροπολογία 116 εισάγει ένα νέο παράρτημα το οποίο σχετίζεται με ένα νέο στοιχείο γα) του άρθρου 54, δεύτερο εδάφιο, που προτείνεται από την τροπολογία 100. Δεδομένου ότι η τροπολογία 100 δεν έγινε δεκτή, η παρούσα τροπολογία απορρίπτεται επίσης: βλέπε σχόλια σχετικά με την τροπολογία 100 ανωτέρω.

3.4. *Τροποποιημένη πρόταση*

Δυνάμει του άρθρου 250, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της όπως ορίζεται ανωτέρω.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί θεσπίσεως παραχωρήσεων υπό μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων προβλεπόμενων στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λετονία

(2002/C 203 E/32)

COM(2002) 227 τελικό — 2002/0103(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Ευρωπαϊκή Συμφωνία, με την οποία πραγματοποιείται η σύνδεση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λετονίας αφετέρου ([1]), προβλέπει κάποιες παραχωρήσεις για ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Λετονίας.

(2) Οι πρώτες βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με τη Λετονία προβλέφθηκαν στο πρωτόκολλο για την προσαρμογή εμπορικών παραμέτρων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λετονίας αφετέρου ώστε να ληφθούν υπόψη η προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η έκβαση των διαπραγματεύσεων για τη γεωργία στο πλαίσιο του Γύρου της Ουρουγουάης, περιλαμβανομένων βελτιώσεων στις υφιστάμενες προτιμησιακές ρυθμίσεις ([2]).

(3) Επίσης, προβλέφθηκαν βελτιώσεις των προτιμησιακών ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας με τη Λετονία, ως επακόλουθο ενός πρώτου γύρου διαπραγματεύσεων για την απελευθέρωση των γεωργικών εμπορικών συναλλαγών. Οι βελτιώσεις τέθηκαν σε εφαρμογή από την 1η Ιουλίου 2000 μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2341/2000 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως ορισμένων παραχωρήσεων υπό τη μορφή κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και περί προσαρμογής, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λετονία ([3]). Η δεύτερη προσαρμογή των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — η οποία θα περιδυθεί τη μορφή ενός ακόμη συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας — δεν έχει ακόμη τεθεί σε εφαρμογή.

(4) Έχουν διεξαχθεί οι διαπραγματεύσεις νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την ελευθέρωση των εμπορικών συναλλαγών γεωργικών προϊόντων.

(5) Ουσιαστικό μέρος των αποτελεσμάτων των διαπραγματεύσεων για τη συνομολόγηση νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τη Λετονία αποτελεί η εσπευσμένη υλοποίηση των προσαρμογών. Ως εκ τούτου ενδείκνυται να προβλεφθεί η προσαρμογή, ως αυτόνομου και μεταβατικού μέτρου, των γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία με τη Λετονία.

(6) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([4]), τα μέτρα αυτά πρέπει να θεσπίζονται με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης.

(7) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ([5]), κωδικοποιήθηκαν οι κανόνες διαχείρισης για δασμολογικές ποσοστώσεις σχεδιασμένες να χρησιμοποιούνται ακολουθώντας τη χρονολογική σειρά ημερομηνιών των τελωνειακών διασαφήσεων. Η διαχείριση συνεπώς των δασμολογικών ποσοστώσεων βάσει του κανονισμού αυτού πρέπει να ακολουθεί τους κανόνες αυτούς.

(8) Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2341/2000,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι προϋποθέσεις για εισαγωγές στην Κοινότητα, οι οποίες εφαρμόζονται σε ορισμένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Λετονίας, όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα Γ α) και στο Παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού, αντικαθιστούν τις διατάξεις του Παραρτήματος Να της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας περί συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας της Λετονίας αφετέρου, η οποία στη συνέχεια στο παρόν θα αναφέρεται ως η «Ευρωπαϊκή Συμφωνία».

([1]) ΕΕ L 26 της 2.2.1998, σ. 3.

([2]) ΕΕ L 317 της 10.12.1999, σ. 1.

([3]) ΕΕ L 271 της 24.10.2000, σ. 7.

([4]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

([5]) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2002 (ΕΕ L 68 της 12.3.2002, σ. 11).

2. Κατά την έναρξη της εφαρμογής του νέου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου με το οποίο προσαρμόζεται η Ευρωπαϊκή Συμφωνία ώστε να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μεταξύ των μερών σχετικά με νέες αμοιβαίες γεωργικές παραχωρήσεις, οι παραχωρήσεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο εκείνο αντικαθιστούν τις αναφερόμενες στο Παράρτημα Γ α) και στο Παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 2

1. Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων με αριθμό άνω του 09.5100 πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 308α), 308β) και 308γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93.

2. Οι ποσότητες εμπορευμάτων που υπάγονται σε δασμολογικές ποσοστώσεις και τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία από την 1η Ιουλίου 2002 στο πλαίσιο των παραχωρήσεων που προβλέπονται στο παράρτημα Α β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2341/2000 του Συμβουλίου υπολογίζονται εξ ολοκλήρου με τις ποσότητες που προβλέπονται στο Παράρτημα Γ β) του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση τις ποσότητες για τις οποίες έχουν εκδοθεί άδειες εισαγωγής πριν από την 1η Ιουλίου 2002.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή συνεπικουρείται από τη Διαχειριστική επιτροπή για τα σιτηρά, η οποία συγκροτείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 ([1]) του Συμβουλίου ή, ανάλογα με την περίπτωση, από την επιτροπή που συγκροτείται με τις σχετικές διατάξεις των υπόλοιπων κανονισμών για την οργάνωση των γεωργικών αγορών.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η απόφαση 1999/468/ΕΚ.

3. Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

Άρθρο 4

Με το παρόν καταργείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2341/2000.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

([1]) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ α)

Τα ακόλουθα προϊόντα καταγωγής Λετονίας απολαύουν προτιμησιακού μηδενικού δασμολογικού συντελεστή για απεριόριστες ποσότητες (εφαρμογή δασμολογικού συντελεστή 0 % του ΜΕΚ) όταν εισάγονται στην Κοινότητα.

Κωδικός ΣΟ ([1])	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
0101 10 90	0208 10 19	0210 99 80	0709 30 00	0710 80 85
0101 90 19	0208 20 00	0407 00 90	0709 40 00	0711 40 00
0101 90 30	0208 30 00	0410 00 00	0709 52 00	0711 59 00
0101 90 90	0208 40 10	0601 10	0709 59 00	0711 90 10
0104 20 10	0208 40 90	0601 20	0709 60	0711 90 50
0106 19 10	0208 90 10	0602	0709 70 00	0711 90 80
0106 39 10	0208 90 55	0603	0709 90 10	0711 90 90
0205	0208 90 60	0604	0709 90 20	0712 20 00
0206 80 91	0208 90 95	0701 10 00	0709 90 50	0712 32 00
0206 90 91	0210 91 00	0701 90 10	0709 90 70	0712 33 00
0207 13 91	0210 92 00	0703 10	0709 90 90	0712 39 00
0207 14 91	0210 93 00	0703 90 00	0710 29 00	0713 50 00
0207 26 91	0210 99 10	0707 00 90	0710 30 00	0713 90 10
0207 27 91	0210 99 31	0708 10 00	0710 80 51	0713 90 90
0207 35 91	0210 99 39	0708 90 00	0710 80 59	0802 11 90
0207 36 89	0210 99 59	0709 10 00	0710 80 69	0802 12 90
0208 10 11	0210 99 79	0709 20 00	0710 80 80	0802 21 00

Κωδικός ΣΟ (1)	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός ΣΟ
0802 22 00	0901 90 90	1602 31	2008 40 59	2008 99 99
0802 31 00	0902 10 00	1602 90 10	2008 40 71	2009 31 11
0802 32 00	0904 12 00	1602 90 31	2008 40 79	2009 39 31
0802 40 00	0904 20 10	1602 90 41	2008 40 91	2009 41 10
0802 90 50	0904 20 90	1602 90 72	2008 40 99	2009 49 30
0802 90 85	0907 00 00	1602 90 74	2008 50 11	2009 50 10
0806 20 11	0910 40 13	1602 90 76	2008 60 11	2009 50 90
0806 20 12	0910 40 19	1602 90 78	2008 60 31	2009 80 19
0806 20 91	0910 40 90	1602 90 98	2008 60 39	2009 80 38
0806 20 92	0910 91 90	1603 00 10	2008 60 51	2009 80 50
0806 20 98	0910 99 99	1704 90 10	2008 60 59	2009 80 63
0808 20 90	1106 10 00	2001 90 20	2008 60 61	2009 80 69
0809 40 90	1106 30	2001 90 70	2008 60 69	2009 80 71
0810 40 30	1208 10 00	2001 90 75	2008 60 71	2009 80 79
0810 40 50	1209	2001 90 85	2008 60 79	2009 80 89
0810 40 90	1210	2003 20 00	2008 60 91	2009 80 95
0811 90 39	1211 90 30	2003 90 00	2008 60 99	2009 80 96
0811 90 50	1212 10 10	2004 90 50	2008 80 11	2009 80 99
0811 90 75	1212 10 99	2004 90 91	2008 80 31	2009 90 19
0811 90 80	1214 90 10	2004 90 98	2008 80 39	2009 90 29
0811 90 85	1502 00 90	2005 10 00	2008 92 12	2009 90 39
0811 90 95	1503 00 19	2005 60 00	2008 92 14	2009 90 51
0812 10 00	1503 00 90	2005 90 10	2008 92 34	2009 90 59
0812 90 40	1504	2005 90 50	2008 92 38	2009 90 96
0812 90 50	1507	2006 00 99	2008 92 51	2009 90 97
0812 90 60	1508	2007 10 91	2008 92 59	2009 90 98
0812 90 99	1511	2007 10 99	2008 92 74	2204 30 10
0813 10 00	1512	2008 11 92	2008 92 78	2302 50 00
0813 20 00	1513	2008 11 94	2008 92 93	2306 90 19
0813 30 00	1514	2008 11 96	2008 92 96	2308 00 90
0813 40 10	1515	2008 11 98	2008 92 98	2309 10 51
0813 40 30	1516 10 10	2008 19 19	2008 99 28	2309 10 90
0813 40 95	1516 10 90	2008 19 93	2008 99 37	2309 90 10
0813 50 15	1516 20 91	2008 19 95	2008 99 40	2309 90 31
0813 50 19	1516 20 95	2008 19 99	2008 99 45	2309 90 41
0813 50 91	1516 20 96	2008 40 11	2008 99 49	2309 90 51
0813 50 99	1516 20 98	2008 40 21	2008 99 55	
0901 12 00	1518 00 31	2008 40 29	2008 99 68	
0901 21 00	1518 00 39	2008 40 39	2008 99 72	
0901 22 00	1522 00 91	2008 40 51	2008 99 78	

(1) Όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2031/2001 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2001, ο οποίος τροποποιεί το Παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 279 της 23.10.2001, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ β)

Οι εισαγωγές στην Κοινότητα των ακόλουθων προϊόντων καταγωγής Λετονίας υπάγονται στις παραχωρήσεις που αναφέρονται κατωτέρω (ΜΕΚ = δασμός Μάλλον Ευνοούμενου Κράτους).

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμός (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4598	0102 90 05	Βοοειδή ζωντανά οικόσιτων ειδών, με βάρος που δεν υπερβαίνει τα 80 kg	20	178 000 κεφαλές	0	(3)
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Βοοειδή ζωντανά οικόσιτων ειδών με βάρος που υπερβαίνει τα 80 kg αλλά δεν υπερβαίνει τα 300 kg	20	153 000 κεφαλές	0	(3)
09.4563	ex 0102 90	Μοσχίδες και αγελάδες, μη προοριζόμενες για σφαγή, των ακόλουθων ορεσίβιων φυλών: γκρίζα, φαιά, κίτρινη, με στίγματα Simmental και Pinzgau	6 % ad valorem	7 000 κεφαλές	0	(4)
09.4871	0201	Κρέατα βοοειδών, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	675	75	(8)
	0202	Κρέατα βοοειδών, κατεψυγμένα				
	0206 10 95	Παραπροϊόντα σφαγίων, βρώσιμα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0206 29 91	Παραπροϊόντα σφαγίων, βρώσιμα, κατεψυγμένα, άλλα, στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0210 20	Κρέατα βοοειδών, αλατισμένα, σε άλμη, αποξεραμένα ή καπνιστά				
	0210 99 51	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, βοοειδών				
	0210 99 90	Άλευρα και ζωοτροφές, βρώσιμα, από κρέατα ή παραπροϊόντα σφαγίων				
	1602 50	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων ή παραπροϊόντα σφαγίων, βοοειδών				
09.4540	ex 0203	Κρέας οικόσιτων χοιροειδών, νωπό, διατηρημένο με απλή ψύξη ή κατεψυγμένο, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	ατελώς	1 500	125	(5) (8)
	0104 10 30	Ζωντανά προβατοειδή, αρνιά μέχρις ενός έτους	ατελώς	απεριόριστη		(8)
	0104 10 80	Ζωντανά προβατοειδή, άλλα				
	0104 20 90	Ζωντανά αιγοειδή, άλλα				
	0204	Κρέατα προβατοειδών ή αιγοειδών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα				
	0210 99 21	Βρώσιμα κρέατα αιγοπροβάτων, με κόκαλο				
	0210 99 29	Βρώσιμα κρέατα αιγοπροβάτων, χωρίς κόκαλο				
	0210 99 60	Βρώσιμα παραπροϊόντα κρέατος αιγοπροβάτων				
09.6676	ex 0207	Κρέατα και παραπροϊόντα βρώσιμα, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, πουλερικών της κλάσης 0105: νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	ατελώς	755	65	(8)
09.4872	0401	Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα) που δεν είναι συμπυκνωμένα και χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών	ατελώς	200	20	(8)

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμός (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.4873	0402	Γάλα και κρέμα γάλακτος, συμπυκνωμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών	ατελώς	3 800	0	(8)
09.4874	0403 10 11-0403 10 39 0403 90 11-0403 90 69	Γιαούρτια, μη αρωματισμένα και χωρίς προσθήκη φρούτων, καρπών με κέλυφος ή κακάου Βουτυρόγαλα, πηγμένο γάλα και πηγμένη κρέμα, κεφίρ και άλλα γάλατα και κρέμες που έχουν υποστεί ζύμωση ή έχουν καταστεί όξινα, όχι αρωματισμένα ή με προσθήκη φρούτων ή κακάου	ατελώς	100	10	(8)
09.4551	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Βούτυρο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 %, σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου που δεν υπερβαίνει το 1 kg Βούτυρο, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 %, άλλα Βούτυρο που έχει ανασυσταθεί, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που δεν υπερβαίνει το 85 % Βούτυρο από ορό γάλακτος Βούτυρο, άλλα Πολτοί με αλοιφώδη υφή, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που υπερβαίνει το 75 % αλλά δεν υπερβαίνει το 80 % Άλλα λίπη και λάδια παραγόμενα από το γάλα	ατελώς	2 255	190	(8)
09.4552	0406	Τυριά και πηγμένο γάλα για τυρί	ατελώς	5 000	500	(8)
09.6677	0409 00 00	Φυσικό μέλι	ατελώς	100	10	(8)
09.6621	ex 0702 00 00	Ντομάτες, νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη, 15 Μαΐου-31 Οκτωβρίου	ατελώς	250	50	(7) (8)
09.6623	0703 20 00	Σκόρδα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	60	5	
09.6456	0704 90	Κράμβες, κουνουπίδια, κράμβες σγουρές, γογγυλοκράμβες και παρόμοια βρώσιμα προϊόντα του γένους brassicas, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, άλλα	ατελώς	550	50	
09.6457	ex 0706 10 00	Καρότα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	20	250	0	
09.6678	0706 90	Καρότα, γογγύλια, κοκκινογούλια για σαλάτα, λαγόχορτο (σκουλί), ραπανοσέλινα, ραπάνια και παρόμοιες βρώσιμες ρίζες, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, άλλα	ατελώς	200	20	
09.6679	0707 00 05	Αγγούρια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	500	50	(7)
09.6680	0709 40 00	Σέλινα άλλα από ραπανοσέλινα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη	ατελώς	50	5	
09.6458	0710 10 00	Πατάτες, κατεψυγμένες	20	250	0	
09.6681	0712 90 50 0712 90 90	Καρότα, ξερά, ολόκληρα, κομμένα σε τεμάχια, σε φέτες, τριμμένα ή σε σκόνη, αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα Άλλα λαχανικά και μίγματα λαχανικών, ξερά, ολόκληρα, κομμένα σε τεμάχια, σε φέτες, τριμμένα ή σε σκόνη, αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα	ατελώς	200	20	

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμός (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.6682	ex 0714 90 90	Αγκινάρες Ιερουσαλήμ, κατεψυγμένες ή ξερές	ατελώς	100	10	
	0806 10 10	Νωπά επιτραπέζια σταφύλια	ατελώς	απεριόριστη		(7)
09.6625	0808 10	Μήλα, νωπά	ατελώς	250	50	(7) (8)
	0808 20 50	Αχλάδια, νωπά (στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα αχλάδια για απίτη, χύμα, 1 Αυγούστου -31 Δεκεμβρίου)	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0809 20	Κεράσια, νωπά	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	0809 40 05	Δαμάσκηνα, νωπά	ατελώς	απεριόριστη		(7)
	ex 0810 10 00	Φράουλες, νωπές, 1 Αυγούστου-14 Ιουνίου	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0810 20	Σμέουρα, μαύρα ή βατόμουρα και μαύρα σμέουρα, νωπά	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0810 30	Φραγκοστάφυλα κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μαύρα, νωπά	ατελώς	απεριόριστη		(6)
09.6683	0811 10 11	Φράουλες κατεψυγμένες με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος	20	250	0	(6)
	0811 10 19	Φράουλες κατεψυγμένες με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, άλλες	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 19	Σμέουρα, μούρα ή βατόμουρα, μούρα-σμέουρα και φραγκοστάφυλα κάθε είδους, κατεψυγμένα, περιεκτικότητας σε ζάχαρα όχι ανώτερης του 13 % κατά βάρος	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 31	Άλλα κατεψυγμένα σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 39	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα μαύρα (cassis)	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 51	Άλλα κατεψυγμένα φραγκοστάφυλα κόκκινα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 59	Άλλα κατεψυγμένα μούρα ή βατόμουρα και μούρα-σμέουρα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
	0811 20 90	Άλλα, κατεψυγμένα	ατελώς	απεριόριστη		(6)
09.6684	1001 10 00 1001 90 10 1001 90 91 1001 90 99	Σιτάρι σκληρό Άλευρα που προορίζονται για σπορά Σιτάρι μαλακό και σμιγάδι που προορίζονται για σπορά Άλλα	ατελώς	26 000	2 600	(8)
09.6685	1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1103 11 10 1103 11 90 1103 20 60	Αλεύρι σιταριού σκληρού Αλεύρι σιταριού μαλακού και όλυρας Αλεύρι σμιγαδιού Πλιγούρια και σιμιγδάλια σιταριού σκληρού Πλιγούρια και σιμιγδάλια σιταριού μαλακού και όλυρας Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, σιταριού	ατελώς	9 000	900	(8)

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμός (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.6686	1002 00 00	Σίκαλη	ατελώς	3 750	375	(8)
09.6687	1102 10 00 1103 19 10 1103 20 10	Αλεύρι σίκαλης Πλιγούρια και σιμιγδάλια σίκαλης Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, σίκαλης	ατελώς	1 250	125	(8)
09.6688	1003 00	Κριθάρι	ατελώς	7 500	750	(8)
09.6689	1102 90 10 1103 19 30 1103 20 20	Αλεύρια κριθαριού Πλιγούρια και σιμιγδάλια κριθαριού Συσσωματώματα με μορφή σβόλων, κριθαριού	ατελώς	2 500	250	(8)
09.6690	1004 00 00	Βρώμη	ατελώς	2 250	225	(8)
09.6691	1102 90 30 1103 19 40 1103 20 30	Αλεύρι βρώμης Πλιγούρια και σιμιγδάλια βρώμης Συσσωματώματα με μορφή σβόλων βρώμης	ατελώς	750	75	(8)
09.6692	ex 1104	Σπόροι σιτηρών, αλλιώς επεξεργασμένοι, με εξαίρεση τα προϊόντα ΣΟ 1104 19 50 και ΣΟ 1104 23	ατελώς	900	90	
09.6473	1108 13 00	Άμυλο πατάτας	ατελώς	500	0	
09.4564	1601 00 1602 41 1602 42 1602 49	Λουκάνικα και παρόμοια προϊόντα, από κρέας, παραπροϊόντα σφαγίων ή αίμα· παρασκευάσματα διατροφής με βάση τα προϊόντα αυτά Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Χοιρομέρι (ζαμπόν) και τεμάχια αυτού Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Ωμοπλάτες και τεμάχια αυτών Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από χοιροειδή Άλλα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μείγματα	ατελώς	180	15	(8)
09.6693	1602 32-1602 39	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από πουλερικά της κλάσης 0105: πετεινοί του είδους Gallus domesticus Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων ή αίματος: από πουλερικά της κλάσης 0105: διαφορετικά από πετεινούς και κότες, και διαφορετικά από γαλοπούλες	ατελώς	120	10	(8)
	1703	Μελάσες που προκύπτουν από την εκχύλιση ή τον εξευγενισμό (ραφινάρισμα) της ζάχαρης	ατελώς	απεριόριστη		(8)
09.6694	ex 2001	Λαχανικά, καρποί και φρούτα και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών παρασκευασμένα ή διατηρημένα με ξίδι ή οξικό οξύ, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 και 2001 90 91	ατελώς	600	60	
09.6695	ex 2005	Άλλα λαχανικά, παρασκευασμένα ή διατηρημένα διαφορετικά απ'ό,τι με ξίδι ή οξικό οξύ, μη κατεψυγμένα, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 2005 20 10, 2005 70 και 2005 80 00	ατελώς	300	30	

Α/Α	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή (1)	Προς εφαρμογή δασμός (% του ΜΕΚ) (2)	Ετήσια ποσότητα από 1.7.2002 έως 30.6.2003 (τόνοι)	Ετήσια αύξηση από 1.7.2003 (τόνοι)	Ειδικοί όροι
09.6696	2009 71	Χυμός μήλου, αξίας Brix που δεν υπερβαίνει το 20	ατελώς	1 000	100	
09.6697	ex 2009 79	Χυμός μήλου, αξίας Brix που υπερβαίνει το 20, με εξαίρεση τα προϊόντα ΣΟ 2009 79 11 και 2009 79 91	ατελώς	1 000	100	

(1) Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, το κείμενο της περιγραφής εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει μόνον ενδεικτική αξία, δεδομένου ότι το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται ταυτόχρονα, στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, από το πεδίο εφαρμογής του κωδικού ΣΟ. Όταν των κωδικών ΣΟ προηγείται το «ex», το προτιμησιακό καθεστώς καθορίζεται από το περιεχόμενο του κωδικού ΣΟ και από αυτό της αντίστοιχης περιγραφής, σε συνδυασμό.

(2) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υφίσταται ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής ΜΕΚ, ο εφαρμοστέος ελάχιστος δασμολογικός συντελεστής είναι ίσος προς το γινόμενο του ελάχιστου δασμολογικού συντελεστή ΜΕΚ και του ποσοστού που δίδεται στην παρούσα στήλη.

(3) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Σε περίπτωση εισαγωγών στην Κοινότητα ζώντων κατοικίδιων βοοειδών που υπερβαίνουν τα 500 000 κεφάλια για οιοδήποτε δεδομένο έτος, η Κοινότητα μπορεί να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την προστασία της αγοράς, με επιφύλαξη όλων των άλλων δικαιωμάτων που παρέχει η συμφωνία.

(4) Η ποσόστωση αυτού του προϊόντος ανοίχθηκε για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία.

(5) Εκτός από τα φιλετάκια (filets mignons) που παρουσιάζονται μόνα τους.

(6) Υπόκειται σε διακανονισμούς ως προς την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο προσάρτημα του παρόντος παραρτήματος.

(7) Η μείωση εφαρμόζεται μόνο στο κατ' αξία μέρος του δασμού.

(8) Η παραχώρηση αυτή εφαρμόζεται μόνο για προϊόντα μη υπαγόμενα στο ευεργέτημα επιστροφών κατά την εξαγωγή.

Προσάρτημα στο Παράρτημα Γ β)

Ρυθμίσεις ελάχιστης τιμής εισαγωγής για ορισμένους μαλακούς καρπούς προοριζόμενους για μεταποίηση

1. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής καθορίζονται ως εξής για τα ακόλουθα προϊόντα προς μεταποίηση καταγωγής Λετονίας:

Κωδικοί ΣΟ	Περιγραφή	Ελάχιστη τιμή εισαγωγής (EUR/τ καθ. βάρους)
ex 0810 10	Φράουλες, νωπές, προοριζόμενες για μεταποίηση	514
ex 0810 30 10	Φραγκοστάφυλα μαύρα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	385
ex 0810 30 30	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, νωπά, προοριζόμενα για μεταποίηση	233
ex 0811 10 11	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληρες	750
ex 0811 10 11	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος: άλλες	576
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληρες	750
ex 0811 10 19	Φράουλες, κατεψυγμένες, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: άλλα	576
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληρες	750
ex 0811 10 90	Φράουλες, κατεψυγμένες, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλες	576
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: ολόκληρα	995
ex 0811 20 19	Σμέουρα, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, περιεκτικότητας σε ζάχαρα που δεν υπερβαίνει το 13 % κατά βάρος: άλλα	796
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: ολόκληρα	995
ex 0811 20 31	Σμέουρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	796
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς τον μίσχο	628
ex 0811 20 39	Φραγκοστάφυλα μαύρα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	448
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: χωρίς τον μίσχο	390
ex 0811 20 51	Φραγκοστάφυλα κόκκινα, κατεψυγμένα, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: άλλα	295

2. Οι ελάχιστες τιμές εισαγωγής, όπως παρατίθενται στο άρθρο 1, θα τηρούνται ανά αποστολή. Σε περίπτωση που η αξία της διασάφησης είναι χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής, θα επιβάλλεται αντισταθμιστικός δασμός ίσος προς τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής εισαγωγής και της αξίας της διασάφησης.

3. Εάν οι τιμές εισαγωγής δεδομένου προϊόντος που καλύπτεται από το παρόν προσάρτημα παρουσιάζουν τάση που υποδηλώνει ότι οι τιμές μπορεί να είναι κατώτερες του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής στο άμεσο μέλλον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα ενημερώνει τις λετονικές αρχές προκειμένου να επανορθώσουν την κατάσταση.

4. Κατόπιν αιτήσεως είτε της Κοινότητας είτε της Λετονίας, το Συμβούλιο σύνδεσης εξετάζει τη λειτουργία του συστήματος ή την αναθεώρηση του επιπέδου των ελάχιστων τιμών εισαγωγής. Όπου ενδείκνυται, Συμβούλιο σύνδεσης λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις.

5. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί και να προωθηθεί η ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών και προς αμοιβαίο όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών, είναι δυνατή η διοργάνωση συνάντησης για διαβουλεύσεις, τρεις μήνες πριν από την έναρξη κάθε έτους εμπορίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η εν λόγω συνάντηση για διαβουλεύσεις θα πραγματοποιείται μεταξύ αφενός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των ενδιαφερομένων οργανώσεων ευρωπαίων παραγωγών των οικείων προϊόντων και αφετέρου των οργανώσεων των αρχών, παραγωγών και εξαγωγέων όλων των συνδεδεμένων χωρών εξαγωγής.

   Κατά τη διάρκεια της εν λόγω συνάντησης για διαβουλεύσεις, θα συζητηθούν η κατάσταση της αγοράς μαλακών καρπών και ειδικότερα προβλέψεις για την παραγωγή, κατάσταση αποθεμάτων, εξέλιξη τιμών και πιθανή εξέλιξη αγοράς καθώς και οι δυνατότητες προσαρμογής της προσφοράς προς τη ζήτηση.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας στα πλαίσια του μεικτού συμβουλίου ΕΚ-Μεξικού όσον αφορά τον εσωτερικό κανονισμό των ειδικών επιτροπών

(2002/C 203 E/33)

COM(2002) 228 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 7 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 49 της συμφωνίας οικονομικής εταιρικής σχέσης, πολιτικού συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού, αφετέρου, ορίζει ότι το μεικτό συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να δημιουργήσει ειδικές επιτροπές που θα το επικουρούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

(2) Το άρθρο 17 της απόφασης αριθ. 2/2000 που εκδόθηκε στις 23 Μαρτίου 2000 από το μεικτό συμβούλιο ΕΚ-Μεξικού, στο εξής «απόφαση αριθ. 2/2000», εγκαθιδρύει ειδική επιτροπή τελωνειακής συνεργασίας και κανόνων καταγωγής.

(3) Το άρθρο 19 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή προτύπων και τεχνικών κανονισμών.

(4) Το άρθρο 20 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας.

(5) Το άρθρο 24 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή προϊόντων χάλυβα.

(6) Το άρθρο 32 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή για τις δημόσιες συμβάσεις.

(7) Το άρθρο 40 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή για τα θέματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

(8) Το άρθρο 23 της απόφασης αριθ. 2/2001 που εκδόθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2001 από το μεικτό συμβούλιο ΕΚ-Μεξικού, στο εξής «απόφαση αριθ. 2/2001», δημιουργεί ειδική επιτροπή για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

(9) Το άρθρο 49 της συμφωνίας ορίζει ότι το μεικτό συμβούλιο καθορίζει στον εσωτερικό κανονισμό του τις λεπτομέρειες λειτουργίας των ειδικών επιτροπών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Να εγκρίνει το συνημμένο σχέδιο απόφασης ως θέση της Κοινότητας στα πλαίσια του μεικτού συμβουλίου ΕΚ-Μεξικού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. .../2002 ΤΟΥ ΜΕΙΚΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ-ΜΕΞΙΚΟΥ

της ... 2002

που εγκαθιδρύθηκε με τη συμφωνία οικονομικής εταιρικής σχέσης, πολιτικού συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού, αφετέρου, της 8ης Δεκεμβρίου 1997

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΤΟ ΜΕΙΚΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συμφωνία οικονομικής εταιρικής σχέσης, πολιτικού συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού, αφετέρου, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 8 Δεκεμβρίου 1997, στο εξής η «συμφωνία» και ιδίως το άρθρο 49,

Εκτιμώντας τα εξής:

Το άρθρο 49 της συμφωνίας ορίζει ότι το μεικτό συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να δημιουργήσει ειδικές επιτροπές που θα το επικουρούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Το άρθρο 17 της απόφασης αριθ. 2/2000 που εκδόθηκε στις 23 Μαρτίου 2000 από το μεικτό συμβούλιο ΕΚ-Μεξικού, στο εξής «απόφαση αριθ. 2/2000», εγκαθιδρύει ειδική επιτροπή τελωνειακής συνεργασίας και κανόνων καταγωγής.

Το άρθρο 19 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή προτύπων και τεχνικών κανονισμών.

Το άρθρο 20 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή μέτρων υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας.

Το άρθρο 24 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή προϊόντων χάλυβα.

Το άρθρο 32 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή για τις δημόσιες συμβάσεις.

Το άρθρο 40 της απόφασης αριθ. 2/2000 δημιουργεί ειδική επιτροπή για τα θέματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

Το άρθρο 23 της απόφασης αριθ. 2/2001 που εκδόθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2001 από το μεικτό συμβούλιο ΕΚ-Μεξικού, στο εξής «απόφαση αριθ. 2/2001», δημιουργεί ειδική επιτροπή για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Το άρθρο 49 της συμφωνίας ορίζει ότι το μεικτό συμβούλιο καθορίζει στον εσωτερικό κανονισμό του τις λεπτομέρειες λειτουργίας των ειδικών επιτροπών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Ο εσωτερικός κανονισμός των ειδικών επιτροπών καταρτίζεται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας απόφασης, το οποίο θα αποτελέσει προσάρτημα του εσωτερικού κανονισμού του μεικτού συμβουλίου συνημμένο στην απόφαση αριθ. 1/2001 του μεικτού συμβουλίου ΕΚ-Μεξικού.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει στις ...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΚ-ΜΕΞΙΚΟΥ

Άρθρο 1

Προεδρία

Σε κάθε συνεδρίαση των ειδικών επιτροπών προεδρεύει εναλλάξ αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αντιπρόσωπος της κυβέρνησης του Μεξικού, κατά κανόνα σε επίπεδο ανώτατων κρατικών υπαλλήλων.

Άρθρο 2

Συνεδριάσεις

Οι ειδικές επιτροπές συνεδριάζουν όπως ορίζεται στα αντίστοιχα άρθρα της απόφασης αριθ. 2/2000 και της απόφασης αριθ. 2/2001 οι οποίες δημιουργούν κάθε επιτροπή.

Άρθρο 3

Αντιπροσωπείες

Πριν από κάθε συνεδρίαση, ο πρόεδρος των ειδικών επιτροπών ενημερώνεται σχετικά με την προβλεπόμενη σύνθεση και τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας κάθε μέρους.

Άρθρο 4

Γραμματεία

1. Ένας υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αφενός, και ένας υπάλληλος της κυβέρνησης του Μεξικού, αφετέρου, ασκούν από κοινού τα καθήκοντα γραμματέων της ειδικής επιτροπής.

2. Όλη η αλληλογραφία προς και από τον πρόεδρο των ειδικών επιτροπών, που προβλέπεται στον παρόντα εσωτερικό κανονισμό, διαβιβάζεται στους γραμματείς των ειδικών επιτροπών και στους γραμματείς και τον πρόεδρο της μεικτής επιτροπής και, όταν ενδείκνυται, στα μέλη της μεικτής επιτροπής.

Άρθρο 5

Έγγραφα

Σε περίπτωση που οι συσκέψεις των ειδικών επιτροπών βασίζονται σε δικαιολογητικά έγγραφα, τα έγγραφα αυτά αριθμούνται και κυκλοφορούν από τους δύο γραμματείς ως έγγραφα της ειδικής επιτροπής.

Άρθρο 6

Δημοσιότητα

Εκτός εάν ληφθεί αντίθετη απόφαση, οι συνεδριάσεις των ειδικών επιτροπών δεν είναι δημόσιες.

Άρθρο 7

Ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων

1. Οι γραμματείς των ειδικών επιτροπών συντάσσουν προσωρινή ημερήσια διάταξη για κάθε συνεδρίαση το αργότερο τριάντα ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, μαζί με τα δικαιολογητικά έγγραφα. Η ημερήσια διάταξη αποστέλλεται στον πρόεδρο, στους γραμματείς και στα μέλη της μεικτής επιτροπής το αργότερο δεκαπέντε ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης. το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αποστολής της προσωρινής ημερήσιας διάταξης. Η ημερήσια διάταξη εγκρίνεται από τις ειδικές επιτροπές κατά την έναρξη κάθε συνεδρίασης. Εφόσον συμφωνούν τα δύο μέρη, μπορούν να προστεθούν και θέματα που δεν περιλαμβάνονται στην προσωρινή ημερήσια διάταξη.

2. Με τη συμφωνία των μερών, είναι δυνατόν να μειώνονται τα χρονικά όρια που καθορίζονται στην παράγραφο 1, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης.

Άρθρο 8

Πρακτικά

Για κάθε συνεδρίαση συντάσσονται πρακτικά τα οποία βασίζονται στη συνοπτική παρουσίαση από τον πρόεδρο των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξαν οι ειδικές επιτροπές:

1. Τα μέρη συντάσσουν και συμφωνούν για μια πρώτη μορφή των πρακτικών αμέσως μετά τη συνεδρίαση των ειδικών επιτροπών.

2. Τα μέρη διαθέτουν στη συνέχεια 20 εργάσιμες ημέρες για να προωθήσουν τα πρακτικά στο εσωτερικό των υπηρεσιών τους και για να συγκρίνουν τα κείμενα που έχουν εγκριθεί σε εσωτερικό επίπεδο.

3. Τα πρακτικά, αφού εγκριθούν από τις ειδικές επιτροπές, υπογράφονται από τον πρόεδρο και τους γραμματείς εντός 10 εργάσιμων ημερών μετά το τέλος της διαδικασίας εσωτερικής έγκρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Αντίγραφο των πρακτικών αποστέλλεται στον πρόεδρο και τους γραμματείς της μεικτής επιτροπής.

Άρθρο 9

Συστάσεις

1. Στις περιπτώσεις στις οποίες εξουσιοδοτείται η ειδική επιτροπή να διατυπώνει συστάσεις σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 2/2000 ή την απόφαση αριθ. 2/2001, οι πράξεις αυτές φέρουν τον τίτλο «σύσταση», και ακολουθεί αύξων αριθμός, η ημερομηνία έκδοσής τους και περιγραφή του αντικειμένου τους.

2. Σε περίπτωση που η ειδική επιτροπή διατυπώνει σύσταση, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 της απόφασης αριθ. 1/2001 του μεικτού συμβουλίου που θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του μεικτού συμβουλίου.

3. Οι συστάσεις της ειδικής επιτροπής αποστέλλονται στους γραμματείς της μεικτής επιτροπής.

Άρθρο 10

Δαπάνες

1. Οι Ηνωμένες Πολιτείες του Μεξικού και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα καλύπτουν εκατέρωθεν τις αντίστοιχες δαπάνες τους λόγω της συμμετοχής τους στις συνεδριάσεις των ειδικών επιτροπών, τόσο όσον αφορά τα έξοδα προσωπικού και τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής, όσο και τα έξοδα για ταχυδρομικές υπηρεσίες και τηλεπικοινωνίες.

2. Τις δαπάνες για τη διοργάνωση των συνεδριάσεων, τη διερμηνεία κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, τη μετάφραση και την αναπαραγωγή εγγράφων φέρει το μέρος το οποίο φιλοξενεί τις συνεδριάσεις.

Άρθρο 11

Ετήσια έκθεση

Οι ειδικές επιτροπές υποβάλλουν ετησίως έκθεση στη μεικτή επιτροπή.

Άρθρο 12

Άλλη ειδική επιτροπή

Ο παρών εσωτερικός κανονισμός εφαρμόζεται σε κάθε άλλη ειδική επιτροπή ή ειδικό όργανο που δημιουργείται, σύμφωνα με το άρθρο 49 της συμφωνίας, για να επικουρεί το μεικτό συμβούλιο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας όσον αφορά τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής που πρόκειται να αποφασιστεί από το Συμβούλιο Σύνδεσης το οποίο ιδρύθηκε με την ευρωπαϊκή συμφωνία μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(2002/C 203 E/34)

COM(2002) 231 τελικό — 2002/0107(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 13 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ),

το άρθρο 300, (2), δεύτερο και τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1995 ([1]) όσον αφορά τη σύναψη της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 110 της εν λόγω ευρωπαϊκής συμφωνίας προβλέπει ότι το Συμβούλιο Σύνδεσης δύναται να αποφασίσει τη σύσταση κάθε άλλης ειδικής επιτροπής ή οργάνου που θα το επικουρεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

(2) Ο διάλογος και η συνεργασία μεταξύ των περιφερειακών και των τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην πλήρη εφαρμογή της ευρωπαϊκής συμφωνίας.

(3) Κρίνεται σκόπιμο να οργανωθεί η συνεργασία αυτή μεταξύ των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Βουλγαρικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Η θέση που θα υιοθετήσει η Κοινότητα στο πλαίσιο του Συμβουλίου Σύνδεσης, το οποίο συγκροτήθηκε με το άρθρο 110 της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, σχετικά με τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής, βασίζεται στο σχέδιο απόφασης του εν λόγω Συμβουλίου Σύνδεσης που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

([1]) ΕΕ L 358 της 31.12.1994, σ. 1.

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΑΡΙΘ. . . ./2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΗΣ

μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου,

για την τροποποίηση, μέσω της σύστασης μικτής συμβουλευτικής επιτροπής μεταξύ της Επιτροπής των Περιφερειών και της Βουλγαρικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, της απόφασης αριθ. 1/95 [1] για την έκδοση του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου Σύνδεσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη:

την ευρωπαϊκή συμφωνία σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου [2], και ιδίως το άρθρο 110,
Εκτιμώντας τα εξής:

Ο διάλογος και η συνεργασία των περιφερειακών και των τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη των σχέσεών τους και στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Κρίνεται σκόπιμο η συνεργασία αυτή να οργανωθεί στο επίπεδο της Επιτροπής των Περιφερειών, αφενός, και της Βουλγαρικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου, με τη σύσταση μικτής συμβουλευτικής επιτροπής.

Συνεπώς, πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο εσωτερικός κανονισμός του Συμβουλίου Σύνδεσης, ο οποίος εγκρίθηκε με την απόφαση αριθ. 1/95,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Τα ακόλουθα άρθρα προστίθενται στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου Σύνδεσης:

«*Άρθρο 15*

Συνίσταται μικτή συμβουλευτική επιτροπή (εφεξής η "επιτροπή") που έχει ως καθήκον να συνδράμει το Συμβούλιο Σύνδεσης στην προώθηση του διάλογου και της συνεργασίας μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας. Ο εν λόγω διάλογος και συνεργασία αποβλέπουν, ιδίως, στους ακόλουθους στόχους:

1. στην προετοιμασία των βουλγαρικών περιφερειών και τοπικών αρχών να λειτουργήσουν στο πλαίσιο της μελλοντικής προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

2. στην προετοιμασία των βουλγαρικών περιφερειών και τοπικών αρχών να συμμετάσχουν στις εργασίες της Επιτροπής των Περιφερειών, μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας·

3. στην ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα τρέχοντα θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, ιδίως για την πορεία της περιφερειακής πολιτικής της ΕΕ και της διαδικασίας της προσχώρησης, καθώς και για το βαθμό προετοιμασίας των βουλγαρικών περιφερειών και τοπικών αρχών για τις εν λόγω πολιτικές·

4. στην προώθηση πολυμερούς διαρθρωμένου διαλόγου μεταξύ α) των βουλγαρικών περιφερειών και τοπικών αρχών και β) των περιφερειών και τοπικών αρχών των κρατών μελών της ΕΕ, με τη δημιουργία δικτύων σε ειδικούς τομείς, όπου οι άμεσες επαφές και η συνεργασία μεταξύ των περιφερειών και τοπικών αρχών της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και των κρατών μελών της ΕΕ θα μπορούσαν να συμβάλουν αποτελεσματικότερα στην επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων·

5. στη διοργάνωση τακτικών ανταλλαγών πληροφοριών σχετικά με τη διαπεριφερειακή συνεργασία μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και των κρατών μελών·

6. στην ενθάρρυνση της ανταλλαγής εμπειριών και γνώσεων στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής και των διαρθρωτικών παρεμβάσεων μεταξύ α) των βουλγαρικών περιφερειών και τοπικών αρχών και β) των περιφερειών και τοπικών αρχών των κρατών μελών της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά την τεχνογνωσία και τις τεχνικές για την προετοιμασία περιφερειακών και τοπικών σχεδίων ή στρατηγικών ανάπτυξης και την αποτελεσματικότερη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων·

7. στην παροχή συνδρομής προς τις βουλγαρικές περιφερειακές και τοπικές αρχές, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών για την πρακτική εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας σε όλες τις πλευρές της ζωής, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο·

[1] ΕΕ L 255 της 25.10.1995, σ. 19.

[2] ΕΕ L 358 της 31.12.1994, σ. 3.

8. στην ενθάρρυνση της συζήτησης οποιουδήποτε άλλου σχετικού θέματος που θα προκύψει από το ένα ή το άλλο μέρος στο πλαίσιο της εφαρμογής της ευρωπαϊκής συμφωνίας και της προενταξιακής στρατηγικής.

Άρθρο 16

Η επιτροπή απαρτίζεται από οκτώ αντιπροσώπους της Επιτροπής των Περιφερειών, αφενός, και οκτώ αντιπροσώπους της Βουλγαρικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου. Θα διοριστεί ισοδύναμος αριθμός αναπληρωματικών μελών.

Η επιτροπή ασκεί τις δραστηριότητές της βάσει διαβουλεύσεων με το Συμβούλιο Σύνδεσης ή με δική της πρωτοβουλία όσον αφορά την προώθηση του διαλόγου μεταξύ των περιφερειακών και τοπικών αρχών.

Η επιτροπή μπορεί να προβεί σε συστάσεις προς το Συμβούλιο Σύνδεσης.

Η επιλογή των μελών πραγματοποιείται κατά τέτοιο τρόπο ώστε η επιτροπή να αντανακλά όσο το δυνατό πιο πιστά τα διάφορα επίπεδα των περιφερειακών και τοπικών αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας.

Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η επιτροπή συγκαλείται με τη συχνότητα που καθορίζεται στον εσωτερικό της κανονισμό.

Η προεδρία της επιτροπής ασκείται από κοινού από ένα μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και από ένα μέλος της Βουλγαρικής Επιτροπής Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 17

Η Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και η Βουλγαρική Επιτροπή Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών, αφετέρου, αναλαμβάνουν τις αντίστοιχες δαπάνες συμμετοχής τους στις συνεδριάσεις της επιτροπής, τόσο όσον αφορά τα έξοδα προσωπικού, ταξιδιού και παραμονής, όσο και τα ταχυδρομικά έξοδα και τα έξοδα τηλεπικοινωνιών.

Τα έξοδα διερμηνείας κατά τις συνεδριάσεις και τα έξοδα μετάφρασης και αναπαραγωγής εγγράφων επιβαρύνουν την Επιτροπή των Περιφερειών, με εξαίρεση τα έξοδα διερμηνείας ή μετάφρασης προς ή από τα βουλγαρικά, τα οποία επιβαρύνουν τη Βουλγαρική Επιτροπή Συνδέσμου για τη Συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών.

Οι λοιπές δαπάνες σχετικά με την υλική οργάνωση των συνεδριάσεων επιβαρύνουν το μέρος που φιλοξενεί τις συνεδριάσεις.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την ημερομηνία της έγκρισής της.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 69/208/ΕΟΚ περί εμπορίας σπόρων προς σπορά των ελαιούχων και κλωστικών φυτών

(2002/C 203 E/35)

COM(2002) 232 τελικό — 2002/0105(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 14 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Οι σπόροι συνδυασμών ποικιλιών ελαιούχων και κλωστικών φυτών πρέπει να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 69/208/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1]. Πρέπει επίσης να καθοριστούν οι όροι που πρέπει να πληρούνται από τους συνδυασμούς ποικιλιών όπως το χρώμα της επίσημης ετικέτας που απαιτείται για τις συσκευασίες πιστοποιημένων σπόρων συνδυασμών ποικιλιών.

(2) Λόγω της αυξανόμενης σημασίας τους στην Κοινότητα, οι σπόροι ποικιλιών υβριδίων ελαιούχων και κλωστικών φυτών πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται επιπλέον εκείνων των ηλιάνθων, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 69/208/ΕΟΚ.

(3) Η οδηγία αυτή λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της πρέπει να εφαρμοστεί από τις 30 Ιουνίου 2002. Δεδομένης της αυξανόμενης σημασίας των εν λόγω σπόρων στην Κοινότητα, η Επιτροπή εξέδωσε, το 1995, την απόφαση 95/232/ΕΚ της Επιτροπής [2] που έχει ως στόχο τον καθορισμό των όρων που πρέπει να πληρούνται από τους σπόρους υβριδίων και συνδυασμών ποικιλιών ελαιοκράμβης και γογγυλοκράμβης. Η απόφαση αυτή λήγει στις 30 Ιουνίου 2002.

(4) Συνεπώς, η οδηγία 69/208/ΕΟΚ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 69/208/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2, η ακόλουθη παράγραφος παρεμβάλλεται μετά την παράγραφο 1β:

«1γ. Οι τροποποιήσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν στην παράγραφο 1(Β) και (Βα) με σκοπό να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα υβρίδια των ελαιούχων και κλωστικών φυτών εκτός από τον ηλίανθο εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 20.»

2. Στο άρθρο 10 παράγραφος 1) στοιχείο α), η ακόλουθη πρόταση παρεμβάλλεται μετά τη δεύτερη πρόταση:

«Στην περίπτωση πιστοποιημένων σπόρων συνδυασμών ποικιλιών, η ετικέτα πρέπει να έχει μπλέ χρώμα και να φέρει διαγώνια πράσινη γραμμή.»

3. Στο άρθρο 14 παράγραφος 1, οι όροι «Οδηγία 70/457/ΕΟΚ» αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οδηγία 70/457/ΕΟΚ (*)

(*) ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/95/ΕΚ (ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 1)».

4. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 14β:

«*Άρθρο 14β*

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την εμπορία των σπόρων ελαιούχων και κλωστικών φυτών με τη μορφή συνδυασμών ποικιλιών.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

— ως "συνδυασμός ποικιλιών" νοείται ο συνδυασμός πιστοποιημένων σπόρων προς σπορά προσδιορισμένου υβριδίου που εξαρτάται από επικονιαστή που έχει γίνει επίσημα αποδεκτό σύμφωνα με την οδηγία 70/457/ΕΟΚ με πιστοποιημένο σπόρο προς σπορά ενός ή περισσοτέρων προσδιορισμένων επικονιαστών που έχουν επίσης γίνει αποδεκτοί και που έχουν συνδυαστεί με μηχανικό τρόπο σε αναλογίες που έχουν καθοριστεί από κοινού από τους υπεύθυνους για τη διατήρηση των συστατικών αυτών και ο συνδυασμός αυτός έχει ανακοινωθεί στην πιστοποιούσα αρχή,

— ως "υβρίδιο που εξαρτάται από επικονιαστή" νοείται το αρσενικό στείρο συστατικό στο "συνδυασμό ποικιλιών" (θηλυκό συστατικό),

— ως "επικονιαστής(ες)" νοείται το συστατικό που προκαλεί την επικονίαση μέσα στο "συνδυασμό ποικιλιών" (αρσενικό συστατικό),

[1] ΕΕ L 169 της 10.7.1969, σ. 3. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/96/ΕΚ (ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 27).

[2] ΕΕ L 154 της 5.7.1995, σ. 22. Απόφαση που έχει τροποποιηθεί τελευταία με την απόφαση της Επιτροπής 99/84/ΕΚ (ΕΕ L 27 της 2.2.1999, σ. 31).

3. Ο σπόρος του θηλυκού και του αρσενικού συστατικού επικαλύπτεται με τη χρήση διαφορετικά χρωματισμένων επικαλύψεων σπόρων.»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν τις 30 Ιουνίου 2002. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προθεσμίες διαβίβασης των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών των εθνικών λογαριασμών, τις παρεκκλίσεις σχετικά με τη διαβίβαση των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών των εθνικών λογαριασμών και τη διαβίβαση των δεδομένων περί απασχόλησης σε μονάδες «ωρών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν»

(2002/C 203 E/36)

COM(2002) 234 τελικό — 2002/0109(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 15 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 285,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας ότι:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1996 περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας [1] (ΕΣΟΛ 95), όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 995/2001 της Επιτροπής [2], περιέχει το πλαίσιο αναφοράς για τα κοινά πρότυπα, ορισμούς, ταξινομήσεις και λογιστικούς κανόνες σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη καταρτίζουν τους λογαριασμούς τους για τις στατιστικές ανάγκες της Κοινότητας, με σκοπό τη λήψη συγκρίσιμων αποτελεσμάτων μεταξύ κρατών μελών.

(2) Στην έκθεση της επιτροπής στατιστικών για θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισοζυγίου πληρωμών σχετικά με τις στατιστικές απαιτήσεις της ΟΝΕ, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ecofin στις 18 Ιανουαρίου 1999, υπογραμμιζόταν ότι για την ορθή λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) και της εσωτερικής αγοράς απαιτείται αποτελεσματική επίβλεψη και συντονισμός των οικονομικών πολιτικών, πράγμα που προϋποθέτει ένα περιεκτικό σύστημα στατιστικών πληροφοριών, που θα προσφέρει στους επιτελείς τα απαραίτητα δεδομένα βάσει των οποίων θα λαμβάνουν τις αποφάσεις τους. Στην εν λόγω έκθεση τονιζόταν ότι η διάθεση τέτοιων πληροφοριών στην Κοινότητα αποτελεί θέμα υψηλής προτεραιότητας, ιδίως για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στη ζώνη του ευρώ.

(3) Η έκθεση επισήμαινε ότι η σύγκριση των αγορών εργασίας των κρατών αποκτά ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

(4) Για τη συγκέντρωση τριμηνιαίων στατιστικών για τη ζώνη του ευρώ, η προθεσμία διαβίβασης των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών πρέπει να μειωθεί σε 70 ημέρες.

(5) Οι τριμηνιαίες και ετήσιες παρεκκλίσεις που έχουν χορηγηθεί στα κράτη μέλη και οι οποίες εμποδίζουν την επεξεργασία των κύριων μακροοικονομικών μεγεθών των εθνικών λογαριασμών για τη ζώνη του ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταργηθούν.

(6) Το σχέδιο δράσης σχετικά με τις στατιστικές απαιτήσεις της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης [3], που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ecofin στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, χαρακτηρίζει ως προτεραιότητα τη διαβίβαση των στοιχείων περί απασχόλησης των εθνικών λογαριασμών σε μονάδες «ωρών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν».

(7) Ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής στατιστικού προγράμματος και της επιτροπής στατιστικών για θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισοζυγίου πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ [4] και της απόφασης 91/115/ΕΟΚ του Συμβουλίου [5], αντιστοίχως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα Β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το κείμενο που έπεται του τίτλου «Πρόγραμμα διαβίβασης στοιχείων των εθνικών λογαριασμών» τροποποιείται ως ακολούθως:

   α) Το κείμενο της «Γενικής επισκόπησης των πινάκων» αντικαθίσταται από το κείμενο στο παράρτημα Ι.

   β) Το κείμενο του πίνακα 1 «Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη — τριμηνιαία και ετήσια στοιχεία» αντικαθίσταται από το κείμενο στο παράρτημα ΙΙ.

2. Το κείμενο που έπεται του τίτλου «Παρεκκλίσεις σχετικά με τους πίνακες που πρέπει να υποβληθούν στο πλαίσιο του ερωτηματολογίου ΕΣΟΛ 95 ανά χώρα» αντικαθίσταται από το κείμενο στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1.

[2] ΕΕ L 139 της 23.5.2001, σ. 3.

[3] Δημόσιο αρχείο εγγράφων του Συμβουλίου, 11655/2000, Σχέδιο δράσης σχετικά με τις στατιστικές απαιτήσεις της ΟΝΕ, 27.9.2001.

[4] ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

[5] ΕΕ L 59 της 6.3.1991, σ. 19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Τροποποιήσεις στον πίνακα «Γενική σύνοψη των πινάκων» του παραρτήματος Β — Πρόγραμμα διαβίβασης στοιχείων των εθνικών λογαριασμών — του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96, ΕΣΟΛ 95

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Γενική επισκόπηση των πινάκων

Πρώτη διαβίβαση	Υστέρηση t+μήνας (ημέρες όπου ορίζεται)	Διαβίβαση	Θέμα των πινάκων	Πίνακες αριθ.
2002	70 ημέρες	95-01	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη, ετήσια	1
2002	70 ημέρες	95-01	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη, τριμηνιαία	1
1999	8	95-98	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημόσιου τομέα	2
2001	3	97-00	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημόσιου τομέα	2
2001	3	97-00	Πίνακες κατά βιομηχανία	3
2000	9	95-99	Εξαγωγές και εισαγωγές από ΕΕ/τρίτες χώρες	4
2000	9	95-99	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	5
2000	9	95-99	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές), ενοποιημένοι και μη ενοποιημένοι	6
2000	9	95-99	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	7
2000	9	95-99	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά θεσμικό τομέα και υποτομέα	8
2000	12	95-99	Ανάλυση φορολογικών εσόδων κατά θεσμικό τομέα	9
2000	12	95-99	Πίνακες κατά κλάδο και κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	10
2000	24	95-98	Τρέχουσες δαπάνες δημοσίου κατά λειτουργική διάκριση	11
2001	12	95-00	Πίνακες κατά κλάδο και κατά περιφέρεια, NUTS III, A3	12
2001	24	95-99	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	13
2001	24	95-99	Πάγια στοιχεία του ενεργητικού (ή πάγια περιουσιακά στοιχεία) για το σύνολο της οικονομίας και κατά προϊόν (Pi3)	14
2001	24	95-99	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60	15
2002	36	95-99	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60 πενταετές	16
2002	36	95-99	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	17
2002	36	95 (*)	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	18
2002	36	95 (*)	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	19
2002	36	95 (*)	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	20
2003	36	00	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές	21
2003	36	00	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των ακαθάριστων παγίων κεφαλαίων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × P60, πενταετής	22
Βλέπε πίνακα	Βλέπε πίνακα	Βλέπε πίνακα	Υπολογισμοί πινάκων παρελθόντων ετών	23

t = περίοδος αναφοράς (έτος ή τρίμηνο).

(*) οι πενταετείς πίνακες για το 2000 πρέπει να υποβληθούν το 2003.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τροποποιήσεις στον πίνακα 1 — Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη (τριμηνιαία και ετήσια στοιχεία) — του παραρτήματος Β — Πρόγραμμα διαβίβασης στοιχείων των εθνικών λογαριασμών — του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96, ΕΣΟΛ 95

Πίνακας 1 — «**Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη — τριμηνιαία και ετήσια στοιχεία**»

Κωδικός	Κατάλογος μεταβλητών	Ανάλυση +	Τρέχουσες τιμές	Σταθερές τιμές
Προστιθέμενη αξία και ακαθάριστο εγχώριο προϊόν				
B.1g	1. Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε βασικές τιμές	A6	x	x
D.21-D.31	2. Φόροι μείον επιδοτήσεις προϊόντων		x	x
P.119	3. ΥΧΔΜΕ		x	x
B.1*g	4. Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς		x	x
Δαπάνες του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος				
P.3	5. Συνολική δαπάνη για τελική κατανάλωση		x	x
P.3	6. α) Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών (εγχώρια έννοια)		x	x
P.3	β) Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών (εθνική έννοια)		x	x
P.3	7. Δαπάνη για τελική κατανάλωση των ΜΚΙΕΝ		x	x
P.3	8. Δαπάνη για τελική κατανάλωση του δημοσίου τομέα		x	x
P.31	α) Δαπάνη για ιδιωτική κατανάλωση		x	x
P.32	β) Δαπάνη για συλλογική κατανάλωση		x	x
P.4	9. Πραγματική τελική κατανάλωση		x	x
P.41	α) Πραγματική ατομική κατανάλωση		x	x
P.5	10. Ακαθάριστος σχηματισμός κεφαλαίου		x	x
P.51	α) Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου	Pi6	x	x
P.52	β) Μεταβολές αποθεμάτων		x	x
P.53	γ) Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών		x	x
P.6	11. Εξαγωγές αγαθών (fob) και υπηρεσιών		x	x
P.7	12. Εισαγωγές αγαθών (fob) και υπηρεσιών		x	x
Εισόδημα, αποταμίευση και καθαρός δανεισμός				
B.5	13. Ισοζύγιο πρωτογενών εισοδημάτων σε σχέση με αλλοδαπή		x	x
B.5*g	14. Ακαθάριστο εθνικό εισόδημα σε τιμές αγοράς		x	(x)
K.1	15. Ανάλωση παγίου κεφαλαίου		x	x
B.5*n	16. Καθαρό εθνικό εισόδημα σε τιμές αγοράς		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Καθαρές τρέχουσες μεταβιβάσεις σε σχέση με την αλλοδαπή		x	

Κωδικός	Κατάλογος μεταβλητών	Ανάλυση +	Τρέχουσες τιμές	Σταθερές τιμές
B.6n	18. Διαθέσιμο εισόδημα, καθαρό		x	(x)
B.8n	19. Εθνική αποταμίευση, καθαρή		x	
D.9	20. Καθαρές μεταβιβάσεις κεφαλαίου σε σχέση με την αλλοδαπή		x	
B.9	21. Καθαρή χορήγηση ή καθαρή λήψη δανείων του έθνους		x	
Πληθυσμός, απασχόληση, εισόδημα εξαρτημένης εργασίας				
	22. Δεδομένα για τον πληθυσμό και την απασχόληση			
	α) Συνολικός πληθυσμός (1 000)			
	β) Άνεργοι (1 000)			
	γ) Απασχόληση σε παραγωγικές μονάδες μόνιμων κατοίκων (χιλιάδες απασχολουμένων και χιλιάδες ώρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν) και απασχόληση μόνιμων κατοίκων (χιλιάδες ατόμων)			
	— αυτοαπασχολούμενοι	A6 (*)		
	— μισθωτοί	A6 (*)		
D.1	23. Εισόδημα εξαρτημένης εργασίας ανταμοιβή εργαζομένων σε παραγωγικές μονάδες μόνιμων κατοίκων και ανταμοιβή υπαλλήλων οι οποίοι είναι μόνιμοι κάτοικοι	A6	x	
D.11	α) Ακαθάριστοι μισθοί και ημερομίσθια	A6	x	

\+ Αν δεν αναφέρεται ανάλυση, εννοείται το σύνολο της οικονομίας.

(*) A6 μόνο για αυτοαπασχολουμένους και μισθωτούς σε παραγωγικές μονάδες μόνιμων κατοίκων.

(x) σε πραγματικούς όρους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τροποποιήσεις στους πίνακες ανά χώρα του παραρτήματος Β — «Παρεκκλίσεις σχετικά με τους πίνακες που πρέπει να υποβληθούν στο πλαίσιο του ερωτηματολογίου ΕΣΟΛ 95 ανά χώρα» — του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96, ΕΣΟΛ 95

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΒΛΗΘΟΥΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ ΕΣΟΛ 95 ΑΝΑ ΧΩΡΑ

1. ΑΥΣΤΡΙΑ

1.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	υστέρηση: t+9 μήνες	1999
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+12 μήνες	1999
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 90-94	2005
12	Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3	πρώτη διαβίβαση 2002	2002
13	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
15	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60	πρώτη διαβίβαση 2003 και μόνο διετής	2003
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60 πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2003 και μόνο διετής	2003
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2003	2003
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2003	2003
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2003	2003

1.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3 8	Πίνακες κατά βιομηχανία Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία ή τομέα	πρώτη διαβίβαση 2002	2002
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Κατανομή εταιρειών κατά ιδιοκτήτη	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Κατανομή ιδιωτικών νοικοκυριών κατά ομάδες	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
16 18	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	πρώτη διαβίβαση 2003	2003

2. ΔΑΝΙΑ

2.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	υστέρηση: t+13 μήνες	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	υστέρηση: t+13 μήνες	2005
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

2.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Μισθοί και ημερομίσθια κατά βιομηχανία	όχι αναφορά	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Μεταβολές αποθεμάτων κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αυτοαπασχολούμενοι κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Μισθωτοί κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ώρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Εισόδημα εξαρτημένης εργασίας κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
9	Λεπτομερείς φόροι και κοινωνικές εισφορές	Γενικοί φόροι πωλήσεων ή κύκλου εργασιών (φόροι επί εισαγωγών) Γενικοί φόροι πωλήσεων ή κύκλου εργασιών (φόροι επί προϊόντων)	και οι δύο μεταβλητές μαζί	2005
9	Λεπτομερείς φόροι και κοινωνικές εισφορές	Ειδικοί φόροι κατανάλωσης (φόροι επί εισαγωγών) Ειδικοί φόροι κατανάλωσης (φόροι επί προϊόντων)	και οι δύο μεταβλητές μαζί	2005
9	Λεπτομερείς φόροι και κοινωνικές εισφορές	Φόροι επί ειδικών υπηρεσιών (φόροι επί εισαγωγών) Φόροι επί ειδικών υπηρεσιών (φόροι επί προϊόντων)	και οι δύο μεταβλητές μαζί	2005
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου, λειτουργικό πλεόνασμα, καθαρό	και οι δύο μεταβλητές μαζί σε P60	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές			

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Επενδύσεις παγίου κεφαλαίου	μόνο P31	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Απόθεμα παγίου κεφαλαίου	όχι αναφορά	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές	Τομέας: ιδιωτικά νοικοκυριά Τομέας: ΜΚΙΕΝ	και οι δύο τομείς μαζί	2005

3. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

3.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 91-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 91-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	t+9 μήνες μόνο A17, A31 μόνο με t+21 μήνες υστέρηση	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 91-94	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	εν μέρει μόνο μονοψήφιες θέσεις	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 91-94	2005
9	Λεπτομερείς φόροι και κοινωνικές εισφορές	όχι θέσεις γραμμάτων στο τέλος του κωδικού	2005
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	μόνο NUTS I και A6	2005
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 91-94	2005
12	Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3	υστέρηση: t+30 μήνες, μόνο διετής	2005
13	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	υστέρηση: t+30 μήνες, μόνο NUTS I	2005
15	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60	μόνο διετής	2005
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές	μόνο διετής	2005
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές	όχι σταθερές τιμές	2005

3.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών κατά βιομηχανία — Μεταβολές αποθεμάτων κατά βιομηχανία	και οι δύο μεταβλητές μαζί, όχι κατά βιομηχανία	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	Δημόσιος τομέας	S1311/S1312 και S1313 μόνο μαζί	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων			
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου	υστέρηση: t+30 μήνες	2005

4. ΕΛΛΑΔΑ

4.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	υστέρηση: t+9 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	πρώτη διαβίβαση: δεν υπάρχει σαφής απάντηση προς το παρόν	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	υστέρηση: δεν υπάρχει σαφής απάντηση προς το παρόν	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 80-89	2005
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

4.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ώρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν στη βιομηχανία	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Κατανομή επιχειρήσεων κατά ιδιοκτήτες	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Κατανομή νοικοκυριών κατά ομάδες	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

5. ΙΣΠΑΝΙΑ

5.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	υστέρηση: t+21 μήνες	2005

5.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών κατά βιομηχανία	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ώρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν κατά βιομηχανία	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
9	Λεπτομερείς φόροι και κοινωνικές εισφορές	Κατανομή τρεχόντων φόρων εισοδήματος, πλούτου, κτλ, φόροι και δασμοί επί εισαγωγών εκτός από ΦΠΑ και λοιποί φόροι επί της παραγωγής για τους υποτομείς διοίκηση ομόσπονδων κρατιδίων (S1312) και τοπική αυτοδιοίκηση (S1313)	υστέρηση: t+21 μήνες	2005
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία (A60)	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου (P60)	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Αποθέματα πάγιων περιουσιακών στοιχείων (P60)	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές			

6. ΓΑΛΛΙΑ

6.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
12	Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
13	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	υστέρηση: t+42 μήνες	2005

6.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	όλες οι μεταβλητές	υπολογισμός της κατανομής κατά κλάδο για ομοιογενείς κλάδους	2005
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17			
12	Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3			
15	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60			
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές			
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές			
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές			
22	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου κατα βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × P60, πενταετές			

7. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

7.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 85-94	2005
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη του Δημοσίου	Διαβίβαση σε t+3	2002
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 70-94	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 85-94	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 90-94	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 80-89	2005
15	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S.11, S12, S13, S14, S15), πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
22	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

7.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	P52 + P53 + K2	όχι υποβολή	2003

8. ΙΤΑΛΙΑ

8.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι υποβολή για τα έτη 70-94	2005
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 80-94 θα διατεθούν το Δεκεμβρίο 01	2001
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	υστέρηση: t+9 μήνες	2005
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	όχι υπολογισμός	2005
22	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × P60, πενταετές	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

8.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	ανάλυση A17, πρώτη διαβίβαση 2002	2002
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ανάλωση παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	ανάλυση A31, πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών κατά βιομηχανία	μαζί με τις μεταβολές αποθεμάτων	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών κατά βιομηχανία	μαζί με τις μεταβολές αποθεμάτων	2005

9. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

9.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 90-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 80-94	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 90-94	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 80-89	2005
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	όχι υπολογισμός	2005
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός για τα έτη 90-94	2005
12	Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3	όχι υπολογισμός	2005
13	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	όχι υπολογισμός	2005

9.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+36 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	S11, S12, S14+45, S211, S212	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
20	Διασταυρωμένη ταξινόμηση των παγίων περιουσιακών στοιχείων κατά βιομηχανία και κατά προϊόν, A31 × Pi3, πενταετές	Πίνακας σε προηγούμενες τιμές κόστους	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

10. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

10.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 86-94 θα διατεθούν τον Ιούλιο 01	2001
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 70-85 θα διατεθούν το Δεκέμβριο 01	2001
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη του Δημοσίου	Διαβίβαση σε t+3	2003
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 86-94 θα διατεθούν τον Ιούλιο 01	2001
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 70-85 θα διατεθούν το Δεκέμβριο 01	2001
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 86-94 θα διατεθούν το Ιούλιο 01	2001
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 80-85 θα διατεθούν το Δεκέμβριο 01	2001

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	υστέρηση: t+19 μήνες	2003
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 86-94 θα διατεθούν το Ιούλιο 01 τα έτη 80-85 θα διατεθούν το Δεκέμβριο 01	2001
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	υστέρηση: t+30 μήνες	2005
13	Λογαριασμοί νοικοκυριών κατά περιφέρεια, NUTS II	υστέρηση: t+36 μήνες	2005

10.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	Ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου κατά περιφέρεια	όχι υπολογισμός	2005
10 12	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17 Πίνακες κατά περιφερειακό, NUTS III, A3	Συνολική απασχόληση κατά περιφέρεια	όχι υπολογισμός	2005

11. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

11.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 77-94, υποβολή το Δεκεμβρίο 2000	2005/ 2000
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 77-94	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
5	Δαπάνη για τελική κατανάλωση νοικοκυριών κατά σκοπό	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: τα έτη 90-94 θα διατεθούν το Δεκεμβρίο 99	1999
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: όχι νέος υπολογισμός	2005

12. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

12.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 75-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 88-94	2005

12.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	όχι υπολογισμός	2005
15	Πίνακας προσφοράς σε βασικές τιμές, περιλαμβανομένης της μετατροπής αγοραστή, A60 × P60	Όλες/Όλοι	ανάλυση A31 και P31 μόνο σε τρέχουσες τιμές	2005
16	Πίνακας χρήσεων σε τιμές αγοραστή, A60 × P60, πενταετές	Όλες/Όλοι		
17	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Όλες/Όλοι		
18	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών της εγχώριας παραγωγής σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Όλες/Όλοι		
19	Συμμετρικός πίνακας εισροών-εκρροών των εισαγωγών σε βασικές τιμές, P60 × P60, πενταετές	Όλες/Όλοι		
21	Διασταυρωμένη ταξινόμηση του λογαριασμού παραγωγής κατά βιομηχανία και κατά τομέα, A60 × 5 τομείς (S11, S12, S13, S14, S15), πενταετές	Όλες/Όλοι	κατανομή A31	2005

13. ΣΟΥΗΔΙΑ

13.1. **Παρεκκλίσεις για πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 80-94	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αντίστροφοι υπολογισμοί πινάκων: νέος υπολογισμός μόνο για τα έτη 80-94	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
11	Κρατικές δαπάνες κατά λειτουργία	υστέρηση: t+16 μήνες	2005

13.2. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Κατανομή της δαπάνης για τελική κατανάλωση του δημόσιου τομέα σε ιδιωτική και συλλογική	υστέρηση: t+16 μήνες	2005
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Πραγματική τελική κατανάλωση	υστέρηση: t+16 μήνες	2005
2	Κύρια μακροοικονομικά μεγέθη δημοσίου τομέα	Πραγματική ατομική κατανάλωση	υστέρηση: t+16 μήνες	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	ανάλυση A31	υστέρηση: t+12 μήνες	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	πρώτη διαβίβαση 2005	2005

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Κατανομή της δαπάνης για τελική κατανάλωση του δημόσιου τομέα σε ιδιωτική και συλλογική	υστέρηση: t+16 μήνες	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Πραγματική τελική κατανάλωση	υστέρηση: t+16 μήνες	2005
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Πραγματική ατομική κατανάλωση	υστέρηση: t+16 μήνες	2005

14. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

14.1. **Παρεκκλίσεις για επί μέρους μεταβλητές/τομείς στους πίνακες**

Πίνακες αριθ.	Πίνακες	Μεταβλητή/τομέας	Παρεκκλίσεις	Έως
3	Πίνακες κατά βιομηχανία	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών	εκτός από τις συναλλαγές των ΝΧΟ σε χρυσό ως απόθεμα πλούτου	2005
4	Εξαγωγές και εισαγωγές από ΕΕ/τρίτες χώρες	Εξαγωγές και εισαγωγές από ΕΕ/τρίτες χώρες	εκτός από τις συναλλαγές των ΝΧΟ σε χρυσό ως απόθεμα πλούτου	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	Νομισματικός χρυσός και ΕΤΔ	συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών των ΝΧΟ σε χρυσό ως απόθεμα πλούτου	2005
6	Χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα (συναλλαγές)	Επικουρικοί χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί	συμπερίληψη στις μη χρηματοδοτικές εταιρείες	2002
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	Νομισματικός χρυσός και ΕΤΔ	συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών των ΝΧΟ σε χρυσό ως απόθεμα πλούτου	2005
7	Ισολογισμοί χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων	Επικουρικοί χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί	συμπερίληψη στις μη χρηματοδοτικές εταιρείες	2002
8	Μη χρηματοπιστωτικοί λογαριασμοί κατά τομέα	Αγορές μείον πωλήσεις τιμαλφών και εξαγωγές και εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	εκτός από τις συναλλαγές των ΝΧΟ σε χρυσό ως απόθεμα πλούτου	2005
10	Πίνακες κατά περιφέρεια, NUTS II, A17	ΑΕγχΠ	για το NUTS II μόνο A17	2001

Τροποποιημένη πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ για την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο κατά τη διάρκεια της εργασίας [1]

(2002/C 203 E/37)

COM(2002) 254 τελικό — 2001/0165(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 16 Μαΐου 2002)

[1] ΕΕ C 304 E της 30.10.2001, σ. 179.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,	Αμετάβλητο
Έχοντας υπόψη:	
τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 137, παράγραφος 2,	
την πρόταση της Επιτροπής η οποία καταρτίστηκε κατόπιν διαβουλεύσεως με τους κοινωνικούς εταίρους και τη Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την προστασία της Υγείας στον τόπο εργασίας,	
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	
τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,	
Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 251 της Συνθήκης [1],	
Εκτιμώντας ότι:	
(1) Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 1998 [2] σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο καλούν την Επιτροπή να παρουσιάσει προτάσεις τροποποίησης της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ [3], λαμβάνοντας υπόψη κυρίως το συμφέρον που υπάρχει να επικεντρωθούν τα μέτρα προστασίας στα άτομα τα οποία στο εξής εκτίθενται περισσότερο.	
(2) Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στη γνώμη της σχετικά με τον «αμίαντο» [4], ζητά από την Επιτροπή να λάβει νέα μέτρα για τη μείωση των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται οι εργαζόμενοι.	

[1] ΕΕ C 340 της 10.11.1997, σ. 1.

[2] ΕΕ C 142 της 7.5.1998, σ. 1.

[3] ΕΕ L 263 της 24.9.1983, σ. 25. Οδηγία που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από την οδηγία 98/24/ΕΚ (ΕΕ L 131 της 5.5.1998, σ. 11).

[4] ΕΕ C 138 της 18.5.1999, σ. 24.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	(3) Ενόψει των συμπερασμάτων του Συμβουλίου, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει προτάσεις για την τροποποίηση της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ σύμφωνα με την λεπτομερέστερη έρευνα σχετικά με τις οριακές τιμές έκθεσης στον χρυσότιλο και τις μεθόδους μέτρησης του αμίαντου που αιωρείται στον αέρα [έχοντας υπόψη τη μέθοδο που υιοθέτησε η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ)]. Παρόμοιες ενέργειες πρέπει να γίνουν όσον αφορά τις υποκατάστατες ίνες.
(3) Η απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης του χρυσοτίλη αμίαντου που εισάχθηκε με την οδηγία του Συμβουλίου76/769/ΕΟΚ [1], όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία της Επιτροπής 1999/77/ΕΚ [2], με εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2005, θα συμβάλει σε σημαντική μείωση της έκθεσης των εργαζομένων.	(4) Η απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης του χρυσοτίλη αμίαντου που εισάχθηκε με την οδηγία του Συμβουλίου76/769/ΕΟΚ [1], όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία της Επιτροπής 1999/77/ΕΚ [2], με εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2005, θα συμβάλει σε σημαντική μείωση της έκθεσης των εργαζομένων.
(4) Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να προστατεύονται από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο και κατά συνέπεια οι αποκλίσεις που προβλέπονται για τη ναυτιλία και την αεροπορία πρέπει να καταργηθούν·	(5) Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να προστατεύονται από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στον αμίαντο και κατά συνέπεια οι αποκλίσεις που προβλέπονται για τη ναυτιλία και την αεροπορία πρέπει να καταργηθούν·
(5) Για να εξασφαλισθεί η σαφήνεια στον ορισμό των ινών, αυτές πρέπει να οριστούν εκ νέου, είτε από ορυκτολογική άποψη είτε έχοντας υπόψη τον αριθμό της υπηρεσίας Chemical Abstract Service (CAS).	(6) Για να εξασφαλισθεί η σαφήνεια στον ορισμό των ινών, αυτές πρέπει να οριστούν εκ νέου, είτε από ορυκτολογική άποψη είτε έχοντας υπόψη τον αριθμό της υπηρεσίας Chemical Abstract Service (CAS).
(6) Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την εμποροποίηση και τη χρήση, ένας περιορισμός των δραστηριοτήτων που συνεπάγονται έκθεση στον αμίαντο θα διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο στην πρόληψη των ασθενειών που οφείλονται σ' αυτή την έκθεση.	(7) Με την επιφύλαξη της εφαρμογής άλλων κοινοτικών διατάξεων σχετικά με την εμποροποίηση και τη χρήση, ένας περιορισμός των δραστηριοτήτων που συνεπάγονται έκθεση στον αμίαντο θα διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο στην πρόληψη των ασθενειών που οφείλονται σ' αυτή την έκθεση.
(7) Το σύστημα κοινοποίησης των δραστηριοτήτων που συνεπάγονται έκθεση στον αμίαντο πρέπει να προσαρμοσθεί στις νέες καταστάσεις εργασίας.	(8) Το σύστημα κοινοποίησης των δραστηριοτήτων που συνεπάγονται έκθεση στον αμίαντο πρέπει να προσαρμοσθεί στις νέες καταστάσεις εργασίας.
(8) Λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων τεχνικών γνώσεων, πρέπει να οριοθεί καλύτερα η μεθοδολογία δειγματοληψίας για τη μέτρηση της περιεκτικότητας του αέρα σε αμίαντο καθώς και η μέθοδος μέτρησης των ινών·	(9) Λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων τεχνικών γνώσεων, πρέπει να οριοθεί καλύτερα η μεθοδολογία δειγματοληψίας για τη μέτρηση της περιεκτικότητας του αέρα σε αμίαντο καθώς και η μέθοδος μέτρησης των ινών·

(1) ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από την οδηγία 1999/77/ΕΚ (ΕΕ L 207 της 6.8.1999, σ. 18).

(2) ΕΕ L 207 της 6.8.1999, σ. 18.

(1) ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από την οδηγία 1999/77/ΕΚ (ΕΕ L 207 της 6.8.1999, σ. 18).

(2) ΕΕ L 207 της 6.8.1999, σ. 18.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(9) Έστω και αν ακόμη δεν μπόρεσε να καθορισθεί το κατώφλιο έκθεσης κάτω από το οποίο ο αμίαντος δεν συνεπάγεται κίνδυνο καρκίνου, είναι επιθυμητό να μειωθούν οι οριακές τιμές επαγγελματικής έκθεσης στον αμίαντο·

(10) Οι υπεύθυνοι για την ασφάλεια των κτιρίων πρέπει να προσδιορίζουν πριν από την έναρξη των εργασιών κατεδάφισης την παρουσία ή την τεκμαιρόμενη παρουσία αμίαντου στα κτίρια ή τις εγκαταστάσεις και να ανακοινώνουν την πληροφορία αυτή στους εργαζομένους που μπορεί να εκτίθενται με τη χρήση, τη συντήρηση, ή άλλες δραστηριότητες εντός αυτών των χώρων.

(11) Είναι απαραίτητο να υπάρξει μέριμνα ώστε οι εργασίες κατεδάφισης ή απομάκρυνσης αμίαντου να πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις που γνωρίζουν όλες τις ληπτέες προφυλάξεις με σκοπό την προστασία των εργαζομένων.

(12) Μια ειδική κατάρτιση των εργαζομένων που εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν στον αμίαντο θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση των κινδύνων που οφείλονται σ' αυτή την έκθεση.

(13) Είναι απαραίτητο να ευθυγραμμισθούν τα χαρακτηριστικά των καταχωρίσεων στους φακέλους έκθεσης και στους ιατρικούς φακέλους τα οποία προβλέπονται στην οδηγία 83/477/ΕΟΚ με εκείνα τα οποία περιλαμβάνονται στην οδηγία του Συμβουλίου 90/394/ΕΟΚ της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους σε καρκινογόνους παράγοντες κατά την εργασία· (Έκτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) [1].

(14) Είναι σκόπιμο να ενημερωθούν οι πρακτικές συστάσεις για την κλινική παρακολούθηση των εκτιθεμένων εργαζομένων, σύμφωνα με τις τελευταίες ιατρικές γνώσεις, με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση των ασθενειών που οφείλονται στον αμίαντο.

[1] ΕΕ L 196 της 26.7.1990, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/38/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 1.6.1999, σ. 66).

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(10) Έστω και αν ακόμη δεν μπόρεσε να καθορισθεί το κατώφλιο έκθεσης κάτω από το οποίο ο αμίαντος δεν συνεπάγεται κίνδυνο καρκίνου, είναι επιθυμητό να μειωθούν οι οριακές τιμές επαγγελματικής έκθεσης στον αμίαντο·

(11) Οι υπεύθυνοι για την ασφάλεια των κτιρίων πρέπει να προσδιορίζουν πριν από την έναρξη των εργασιών κατεδάφισης την παρουσία ή την τεκμαιρόμενη παρουσία αμίαντου στα κτίρια ή τις εγκαταστάσεις και να ανακοινώνουν την πληροφορία αυτή στους εργαζομένους που μπορεί να εκτίθενται με τη χρήση, τη συντήρηση, ή άλλες δραστηριότητες εντός αυτών των χώρων ή σε άμεση γειτνίαση με αυτούς.

(12) Είναι απαραίτητο να υπάρξει μέριμνα ώστε οι εργασίες κατεδάφισης ή απομάκρυνσης αμίαντου να πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις που γνωρίζουν όλες τις ληπτέες προφυλάξεις με σκοπό την προστασία των εργαζομένων.

(13) Μια ειδική κατάρτιση των εργαζομένων που εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν στον αμίαντο θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση των κινδύνων που οφείλονται σ' αυτή την έκθεση.

(14) Είναι απαραίτητο να ευθυγραμμισθούν τα χαρακτηριστικά των καταχωρίσεων στους φακέλους έκθεσης και στους ιατρικούς φακέλους τα οποία προβλέπονται στην οδηγία 83/477/ΕΟΚ με εκείνα τα οποία περιλαμβάνονται στην οδηγία του Συμβουλίου 90/394/ΕΟΚ της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους σε καρκινογόνους παράγοντες κατά την εργασία· (Έκτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) [1].

(15) Είναι σκόπιμο να ενημερωθούν οι πρακτικές συστάσεις για την κλινική παρακολούθηση των εκτιθεμένων εργαζομένων, σύμφωνα με τις τελευταίες ιατρικές γνώσεις, με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση των ασθενειών που οφείλονται στον αμίαντο.

[1] ΕΕ L 196 της 26.7.1990, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/38/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 1.6.1999, σ. 66).

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
(15) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας είναι απαραίτητο και σκόπιμο για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ να τροποποιηθεί αυτή όπως προτείνεται. Οι τροπολογίες αυτές δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκονται σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του άρθρου 5 της συνθήκης.	(16) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας είναι απαραίτητο και σκόπιμο για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ να τροποποιηθεί αυτή όπως προτείνεται. Οι τροπολογίες αυτές δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκονται σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του άρθρου 5 της συνθήκης.
(16) Οι τροπολογίες που εμφαίνονται στην παρούσα οδηγία αποτελούν συγκεκριμένο στοιχείο της υλοποίησης της κοινωνικής διάστασης της εσωτερικής αγοράς.	(17) Οι τροπολογίες που εμφαίνονται στην παρούσα οδηγία αποτελούν συγκεκριμένο στοιχείο της υλοποίησης της κοινωνικής διάστασης της εσωτερικής αγοράς.
(17) Οι τροπολογίες αυτές περιορίζονται στο ελάχιστο έτσι ώστε να μην επιβάλλουν μη αναγκαίο βάρος κατά την σύσταση και την ανάπτυξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.	(18) Οι τροπολογίες αυτές περιορίζονται στο ελάχιστο έτσι ώστε να μην επιβάλλουν μη αναγκαίο βάρος κατά την σύσταση και την ανάπτυξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.
(18) Σύμφωνα με την απόφαση 74/325/ΕΟΚ [1], η Επιτροπή πρέπει να διαβουλεύεται με τη Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την προστασία της Υγείας στο χώρο εργασίας με σκοπό την εκπόνηση προτάσεων σ' αυτόν τον τομέα·	(19) Σύμφωνα με την απόφαση 74/325/ΕΟΚ [1], η Επιτροπή πρέπει να διαβουλεύεται με τη Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ασφάλεια, την Υγιεινή και την προστασία της Υγείας στο χώρο εργασίας με σκοπό την εκπόνηση προτάσεων σ' αυτόν τον τομέα·
(19) Η οδηγία 83/477/ΕΟΚ πρέπει επομένως να τροποποιηθεί ανάλογα,	(20) Η οδηγία 83/477/ΕΟΚ πρέπει επομένως να τροποποιηθεί ανάλογα,
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:	Αμετάβλητο

Άρθρο 1

Η οδηγία 83/477/ΕΟΚ, τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1, παράγραφος 2 διαγράφεται.

2. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο* 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο όρος "αμίαντος" υποδηλώνει τα εξής ινώδη πυριτικά άλατα:

— τον ακτινολιθικό αμίαντο αριθ. CAS 77536-66-4 (*)

— το γρουνερίτη αμίαντο (αμοσίτη) αριθ. CAS 12172-73-5 (*),

— τον ανθοφυλλικό αμίαντο αριθ. CAS 77536-67-5 (*),

— τον χρυσοτίλη αριθ. CAS 12001-29-5 (*),

[1] ΕΕ L 185 της 9.7.1974, σ. 15. Απόφαση που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

[1] ΕΕ L 185 της 9.7.1974, σ. 15. Απόφαση που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
— τον κροκιδόλιθο αριθ. CAS 12001-28-4 (*),	
— τον τρεμολιθικό αμίαντο αριθ. CAS 77536-68-6 (*).	
(*) Αριθμός καταχώρισης στους καταλόγους της υπηρεσίας (CAS)»	
3. Το άρθρο 3, παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:	
«3. Δεδομένου ότι ο συνολικός χρόνος έκθεσης των εργαζομένων δεν πρέπει να υπερβαίνει τις δύο ώρες σε μια περίοδο επτά ημερών και είναι σαφές από την αξιολόγηση του κινδύνου που απαιτείται κατά την παράγραφο 2 ότι το όριο έκθεσης για τον αμίαντο πρέπει να τηρείται, τα άρθρα 4, 15 και 16 δεν εφαρμόζονται όταν η εργασία αφορά:	
α) επιστρώσεις με αμίαντο, μονώσεις με αμίαντο ή μονωτικές πλάκες με αμίαντο ή	
β) έλεγχο του αέρα, επιθεώρηση του καθαρισμού ή συλλογή χύδην δειγμάτων προκειμένου να διαπιστωθεί αν κάποια ουσία είναι αμίαντος.»	
4. Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:	
α) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:	
«2. Η κοινοποίηση πρέπει να γίνεται από τον εργοδότη προς την υπεύθυνη αρχή του κράτους μέλους, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις. Η κοινοποίηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει, το λιγότερο, μια συνοπτική περιγραφή:	
α) της τοποθεσίας του εργοταξίου,	
β) των χρησιμοποιούμενων ή χειριζόμενων τύπων και ποσοτήτων αμιάντου,	
γ) των δραστηριοτήτων και των μεθόδων που εφαρμόζονται.	γ) των δραστηριοτήτων και των μεθόδων που εφαρμόζονται συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την πρόληψη της ρύπανσης από αμίαντο εκτός της τοποθεσίας του εργοταξίου.
δ) των κατασκευαζόμενων προϊόντων.	Αμετάβλητο
	ε) της επιχείρησης και των εργαζομένων ή του νομικού προσώπου το οποίο είναι συμβεβλημένο για τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων που αφορούν τον αμίαντο.
Κατά την αποξήλωση αμίαντου, η κοινοποίηση πρέπει επίσης να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το σχέδιο αποξηλώσεις αμίαντου θα εκτελεσθεί πραγματικά και πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα τα οποία θα ληφθούν για τον περιορισμό της έκθεσης στον αμίαντο των εργαζομένων που συμμετέχουν. Η κοινοποίηση υποβάλλεται πριν από την έναρξη της εφαρμογής του σχεδίου αποξηλώσεις αμίαντου.»	Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
β) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:	
«4. Κάθε φορά που επέρχεται μια σημαντική μετατροπή στις συνθήκες εργασίας που ενδέχεται να συνεπάγεται μεταβολή της έκθεσης σε σκόνη που περιέχει αμίαντο πρέπει να γίνεται νέα κοινοποίηση.»	
5. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται ως εξής:	
«Άρθρο 6	
Για όλες τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1 η έκθεση των εργαζομένων σε σκόνη αμίαντου ή υλικά που περιέχουν αμίαντο στο χώρο εργασίας πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο και οπωσδήποτε κάτω από την οριακή τιμή που θεσπίζεται στο άρθρο 8, ιδιαίτερα μέσω των ακόλουθων μέτρων:	
1. Ο αριθμός των εργαζομένων που εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν σε σκόνη ή σε υλικά που περιέχουν αμίαντο πρέπει να περιορισθεί στο ελάχιστο δυνατόν μέγεθος.	
2. Οι εργασιακές διαδικασίες πρέπει, κατά κανόνα, να είναι σχεδιασμένες κατά τέτοιο τρόπω ώστε να να αποφεύγεται η έκλυση σκόνης αμίαντου στον αέρα.	2. Οι εργασιακές διαδικασίες πρέπει να είναι σχεδιασμένες κατά τέτοιο τρόπω ώστε να προλαμβάνουν την έκλυση σκόνης αμίαντου στον αέρα των εσωτερικών χώρων και στο περιβάλλον του χώρου εργασίας.
3. Όλες οι εγκαταστάσεις και οι εξοπλισμοί που χρησιμεύουν για την επεξεργασία του αμιάντου πρέπει να μπορούν να καθαρίζονται και να συντηρούνται αποτελεσματικά και τακτικά.	Αμετάβλητο
4. Αναλόγως με το μέγεθός τους, τα υλικά που απελευθερώνουν ίνες αμιάντου πρέπει να αποθηκεύονται και να μεταφέρονται σε κατάλληλες κλειστές συσκευασίες.	
5. Τα απόβλητα πρέπει να συλλέγονται και να απομακρύνονται από το χώρο εργασίας όσο το δυνατόν συντομότερα σε κατάλληλη σφραγισμένη συσκευασία με επισήμανση στην οποία να αναφέρεται ότι περιέχουν αμίαντο. Το μέτρο αυτό δεν ισχύει για τις εξορυκτικές δραστηριότητες.	
Η διαχείριση των αποβλήτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο πραγματοποιείται σύμφωνα με την οδηγία 91/689/ΕΟΚ (*).	
_____	
(*) ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20.»	
6. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:	
«Άρθρο 7	
1. Αναλόγως με τα αποτελέσματα της αρχικής εκτίμησης των κινδύνων και για να εξασφαλίζεται η τήρηση της οριακής τιμής που ορίζεται στο άρθρο 8, πραγματοποιείται μέτρηση της περιεκτικότητας του αέρα σε ίνες αμιάντου στο χώρο της εργασίας.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
2. Οι δειγματοληψίες πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικές της προσωπικής έκθεσης των εργαζομένων στη σκόνη αμιάντου ή υλικού που περιέχει αμίαντο.	
3. Οι δειγματοληψίες πραγματοποιούνται αφού ζητηθεί η γνώμη των εργαζομένων ή/και των εκπροσώπων τους στην επιχείρηση.	
4. Η συλλογή δειγμάτων πρέπει να διεξάγεται από προσωπικό που έχει τα απαιτούμενα προσόντα. Στη συνέχεια τα δείγματα αναλύονται σε εργαστήρια τα οποία έχουν τον κατάλληλο εξοπλισμό για να τα αναλύσουν και τις αναγκαίες γνώσεις για την εφαρμογή των απαραίτητων τεχνικών προσδιορισμού.	
5. Η διάρκεια των δειγματοληψιών είναι τόση, ώστε, είτε με μέτρηση είτε με υπολογισμό χρονικώς σταθμισμένο, να είναι δυνατό να προσδιοριστεί η αντιπροσωπευτική έκθεση για μια περίοδο αναφοράς 8 ωρών (μια βάρδια).	
6. Οι μετρήσεις των ινών πραγματοποιούνται κατά προτίμηση με PCM (μικροσκόπιο με διάταξη αντίθετης φάσης), σύμφωνα με τη μέθοδο που συνιστά από το 1997 η ΠΟΥ (Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας) [1]	6. Οι μετρήσεις των ινών πραγματοποιούνται κατά προτίμηση με PCM (μικροσκόπιο με διάταξη αντίθετης φάσης), σύμφωνα με τη μέθοδο που συνιστά από το 1997 η ΠΟΥ (Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας) [1] ή με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο που παρέχει ισοδύναμα αποτελέσματα.
Για τη μέτρηση του αμιάντου στον αέρα που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ίνες οι οποίες παρουσιάζουν μήκος τουλάχιστον 5 μm και αναλογία μήκους/πλάτους μεγαλύτερη του 3:1.»	Αμετάβλητο
7. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:	
«*Άρθρο 8*	
Οι εργοδότες μεριμνούν ώστε κανένας εργαζόμενος να μην εκτίθεται σε ατμόσφαιρα με περιεκτικότητα σε αμίαντο μεγαλύτερη των 0,1 ινών ανά cm³ ως χρονικώς σταθμισμένο μέσο όρο για 8 ώρες (TWA).»	
8. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 διαγράφεται.	

[1] Καθορισμός συγκέντρωσης ινών αμίαντου στον αέρα. Συνιστάται η μέθοδος αντίθετης φάσης οπτικής μικροσκόπησης (μέθοδος φίλτρου-μεμβράνης), ΠΟΥ, Γενεύη 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

[1] Καθορισμός συγκέντρωσης ινών αμίαντου στον αέρα. Συνιστάται η μέθοδος αντίθετης φάσης οπτικής μικροσκόπησης (μέθοδος φίλτρου-μεμβράνης), ΠΟΥ, Γενεύη 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
9. Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:	
α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 η αρχή της φράσης τροποποιείται ως εξής:	
«Σε περίπτωση υπέρβασης της οριακής τιμής που ορίζεται στο άρθρο 8 οι λόγοι για την υπέρβαση της οριακής τιμής πρέπει να προσδιορίζονται και κατάλληλα μέτρα πρέπει να λαμβάνονται όσο το δυνατόν συντομότερα για την διόρθωση της κατάστασης.»	
β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:	β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:
«3. Εφόσον η έκθεση δεν μπορεί να μειωθεί με άλλα μέσα και εφόσον οι οριακές τιμές των ατομικών εξοπλισμών αναπνευστικής προστασίας αποδεικνύονται απαραίτητες, η κατάσταση αυτή δεν πρέπει να είναι μόνιμη και να περιορίζεται στο αυστηρώς ελάχιστο για τον κάθε εργαζόμενο.»	«3. Εφόσον η έκθεση δεν μπορεί να μειωθεί με άλλα μέσα και εφόσον οι οριακές τιμές των ατομικών εξοπλισμών αναπνευστικής προστασίας αποδεικνύονται απαραίτητες, η κατάσταση αυτή δεν πρέπει να είναι μόνιμη και να περιορίζεται στο αυστηρώς ελάχιστο για τον κάθε εργαζόμενο. Στη διάρκεια περιόδων εργασίας οι οποίες απαιτούν τη χρήση ατομικού αναπνευστικού εξοπλισμού, πρέπει να προβλέπονται παύσεις ανάλογα με τις φυσικές και κλιματολογικές συνθήκες, κατόπιν διαβούλευσης με τους εργαζομένους και/ή τους εκπροσώπους τους.»
10. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 10α:	Αμετάβλητο
«Άρθρο 10α	
Πριν από την έναρξη εργασιών κατεδάφισης ή συντήρησης, οι εργοδότες που είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο των εγκαταστάσεων στο χώρο εργασίας και, αν κρίνεται σκόπιμο, ζητώντας πληροφορίες από τους ιδιοκτήτες, λαμβάνουν κάθε κατάλληλο μέτρο για να προσδιορίσουν τα υλικά που ενδέχεται να περιέχουν αμίαντο.	Πριν από την έναρξη εργασιών κατεδάφισης ή συντήρησης, οι εργοδότες που είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο των εγκαταστάσεων στο χώρο εργασίας και, αν κρίνεται σκόπιμο, ζητώντας πληροφορίες από τους ιδιοκτήτες, τις τοπικές αρχές, τις υπηρεσίες προστασίας των πολιτών, και άλλες αρχές, φορείς ή φυσικά πρόσωπα και από κάθε πρόσωπο το οποίο μπορεί να παράσχει, προσθέσει ή αναβαθμίσει τέτοιες πληροφορίες, λαμβάνουν κάθε κατάλληλο μέτρο για να προσδιορίσουν τα υλικά που ενδέχεται να περιέχουν αμίαντο.
Εάν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την παρουσία αμίαντου σε ένα υλικό ή μια κατασκευή, πρέπει να τηρούνται οι κανονισμοί και οι διαδικασίες των εργασιών αποξήλωσης αμίαντου.»	Αμετάβλητο
11. Στο άρθρο 11 η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:	
«1. Για ορισμένες δραστηριότητες, όπως κατεδάφιση, ή απομάκρυνση, κατά τις οποίες προβλέπεται υπέρβαση των οριακών τιμών που καθορίζονται στο άρθρο 8 παρά τη χρήση τεχνικών προληπτικών μέτρων για τον περιορισμό της συγκέντρωσης αμίαντου στον αέρα, ο εργοδότης καθορίζει τα μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της προστασίας των εργαζομένων όταν αυτοί αναλαμβάνουν τέτοιες δραστηριότητες, ιδιαίτερα:	«1. Για ορισμένες δραστηριότητες, όπως κατεδάφιση, απομάκρυνση, επισκευή και συντήρηση κατά τις οποίες προβλέπεται υπέρβαση των οριακών τιμών που καθορίζονται στο άρθρο 8 παρά τη χρήση τεχνικών προληπτικών μέτρων για τον περιορισμό της συγκέντρωσης αμίαντου στον αέρα, ο εργοδότης καθορίζει τα μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της προστασίας των εργαζομένων όταν αυτοί αναλαμβάνουν τέτοιες δραστηριότητες, ιδιαίτερα:
α) οι εργαζόμενοι λαμβάνουν κατάλληλο αναπνευστικό ή άλλο ατομικό εξοπλισμό προστασίας τον οποίο πρέπει να φορούν·	Αμετάβλητο
β) πρέπει να τοποθετούνται σήματα προειδοποίησης τα οποία να δείχνουν ότι είναι πιθανή η υπέρβαση της οριακής τιμής που καθορίζεται στο άρθρο 8·	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
γ) ο διασκορπισμός της σκόνης εκτός της εγκατάστασης/του χώρου στον οποίο πραγματοποιείται η εργασία πρέπει να αποφεύγεται.»	
12. Στο άρθρο 12, παράγραφος 2 τα δύο πρώτα εδάφια αντικαθίστανται ως εξής:	
«2. Το σχέδιο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να περιγράφει τα μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων στο χώρο εργασίας.	
Το σχέδιο πρέπει ιδιαίτερα να προσδιορίζει ότι:	
— ο αμίαντος και/ή τα προϊόντα που περιέχουν αμίαντο απομακρύνονται πριν να αρχίσουν να εφαρμόζονται οι τεχνικές κατεδάφισης,	
— ο ατομικός εξοπλισμός προστασίας που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, σημείο α) παρέχεται εφόσον είναι απαραίτητο.»	
13. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 12α:	
«Άρθρο 12α	
1. Ο εργοδότης μεριμνά για τη δωρεάν παρακολούθηση ενός προγράμματος κατάρτισης από όλους τους εργαζομένους που εκτίθενται, ή ενδέχεται να εκτεθούν, σε προϊόντα ή υλικά που περιέχουν αμίαντο. Οι εργαζόμενοι πρέπει να λαμβάνουν κατάρτιση πριν ή κατά την έναρξη άσκησης των καθηκόντων τους.	
2. Τα μαθήματα κατάρτισης πρέπει να είναι κατανοητά από τους εργαζόμενους και να τους παρέχουν πληροφορίες σχετικά με:	
α) τις ιδιότητες του αμίαντου και τις επιπτώσεις του στην υγεία, καθώς και τη συνεργειακή επίπτωση του καπνίσματος.	α) τους ειδικούς κινδύνους που έχουν σχέση με κάθε είδος αμίαντου και οι επιπτώσεις αυτού για την υγεία των επιμέρους εργαζομένων και των τρίτων, συμπεριλαμβανομένου του συνδυασμού του με τις πιθανές επιπτώσεις του καπνίσματος και/ή άλλων επικίνδυνων και εξίσου βλαβερών ουσιών που απαντώνται στο χώρο εργασίας,
β) τα είδη προϊόντων ή υλικών που είναι πιθανό να περιέχουν αμίαντο·	Αμετάβλητο
γ) τις εργασίες που ενδέχεται να συνεπάγονται έκθεση στον αμίαντο και τη σημασία των προληπτικών ελέγχων για την ελαχιστοποίηση της έκθεσης·	
δ) τις πρακτικές ασφάλειας στην εργασία, τους ελέγχους και τον εξοπλισμό προστασίας,	
ε) τον κατάλληλο ρόλο, την εκλογή, την επιλογή, τους περιορισμούς και την ορθή χρήση των αναπνευστικών συσκευών·	
στ) τις διαδικασίες έκτακτης ανάγκης·	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ζ) τις διαδικασίες απολύμανσης·	
η) τη διάθεση των αποβλήτων·	
θ) τις απαιτούμενες ιατρικές εξετάσεις,	θ) τις απαιτούμενες ιατρικές εξετάσεις, καθώς και τη συχνότητα τέτοιων εξετάσεων,
3. Πρέπει να αναπτυχθούν πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές για την κατάρτιση των εργαζομένων σχετικά με την αποξήλωση αμίαντου σε κοινοτικό επίπεδο.»	Αμετάβλητο
14. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 12β:	
«*Άρθρο 12β*	
Για να διεξαχθούν εργασίες κατεδάφισης ή απομάκρυνσης αμίαντου, οι εταιρίες πρέπει να παρέχουν αποδείξεις της ικανότητάς τους σ' αυτόν τον τομέα.»	
15. Στο άρθρο 14, παράγραφος 2, σημείο β) αντικαθίσταται ως εξής:	
«β) εάν τα αποτελέσματα υπερβαίνουν την οριακή τιμή που θεσπίζει το άρθρο 8 οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποι τους στην επιχείρηση ή την εγκατάσταση ενημερώνονται όσο το δυνατό συντομότερο σχετικά με το περιστατικό και την αιτία αυτού και οι εργαζόμενοι/εκπρόσωποί τους στην επιχείρηση ή την εγκατάσταση ερωτώνται σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν ή, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, ενημερώνονται σχετικά με τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί.»	
	16. Το άρθρο 15, παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:
	«3. Πρέπει να παρέχονται πληροφορίες και συμβουλές στους εργαζομένους όσον αφορά κάθε εκτίμηση της υγείας τους η οποία ενδέχεται να διεξαχθεί μετά το τέλος της έκθεσης.
	Ο εγκεκριμένος ιατρός ή οι εγκεκριμένες υπηρεσίες επαγγελματικής υγείας μπορούν να τονίσουν την ανάγκη για ιατρική παρακολούθηση η οποία πρέπει να εξακολουθήσει μετά την παύση της εργασίας εφόσον κρίνουν ότι είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της υγείας του συγκεκριμένου προσώπου.
	Μια τέτοια συνεχής παρακολούθηση θα πρέπει να διεξαχθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία και τις πρακτικές του κάθε κράτους μέλους.»
16. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:	17. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:
«2. Το μητρώο που αναφέρεται στο σημείο 1 και τα ιατρικά μητρώα που αναφέρονται στο σημείο 1 του άρθρου 15 πρέπει να τηρούνται τουλάχιστον επί 40 έτη μετά τη λήξη της έκθεσης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και/ή πρακτική.»	Αμετάβλητο
17. Στο άρθρο 16 προστίθεται μια νέα παράγραφος 3:	18. Στο άρθρο 16 προστίθεται μια νέα παράγραφος 3:
«3. Αν η επιχείρηση παύσει τη δραστηριότητά της, τα έγγραφα αυτά τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες ή/και πρακτικές.»	Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
18. Το παράρτημα I διαγράφεται.	19. Το παράρτημα I διαγράφεται.
19. Το σημείο 3 του παραρτήματος II τροποποιείται ως εξής:	20. Το σημείο 3 του παραρτήματος II τροποποιείται ως εξής:
«3. Η εξέταση της υγείας των εργαζομένων πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις αρχές και την πρακτική της ιατρικής της εργασίας. Πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα μέτρα: — κατάρτιση του ιατρικού και επαγγελματικού φακέλου του εργαζομένου, — προσωπική συνέντευξη, — γενική κλινική εξέταση του θώρακα, — εξέταση της αναπνευστικής λειτουργίας των πνευμόνων (όγκος και ρυθμός παροχής του αναπνεόμενου αέρα). Ο γιατρός ή/και η αρμόδια αρχή για την παρακολούθηση της υγείας αποφασίζει όσον αφορά τη διεξαγωγή περαιτέρω εξετάσεων, όπως κυτταρολογικές εξετάσεις των πτυέλων, ακτινολογική εξέταση του θώρακα ή αξονική τομογραφία, σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες γνώσεις στον τομέα της ιατρικής της εργασίας.»	Αμετάβλητο

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2004. Πληροφορούν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από μια τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

(2002/C 203 E/38)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 185 τελικό — 2002/0114(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 29 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 της 20ής Δεκεμβρίου 1992 θέσπισε ένα κοινοτικό σύστημα για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια [1]. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, το Συμβούλιο αποφασίζει, πριν την 31η Δεκεμβρίου 2002, για την πραγματοποίηση οποιωνδήποτε αναγκαίων προσαρμογών.

(2) Δεδομένου ότι πολλά ιχθυαποθέματα συνεχίζουν να μειώνονται, η Κοινή Αλιευτική Πολιτική πρέπει να βελτιωθεί προκειμένου να διασφαλίσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του τομέα της αλιείας μέσω της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων, η οποία θα στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές καθώς και στην αρχή της πρόληψης.

(3) Ο στόχος της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής θα πρέπει, ως εκ τούτου, να είναι η επίτευξη της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης, λαμβάνοντας υπόψη κατά ισόρροπο τρόπο τις περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές.

(4) Η διαχείριση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής πρέπει να διέπεται από την αρχή της ορθής διαχείρισης και τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιό της να είναι αμοιβαίως συμβατά και συνεκτικά με άλλες κοινοτικές πολιτικές.

(5) Ο στόχος της βιώσιμης εκμετάλλευσης θα επιτευχθεί αποτελεσματικότερα μέσω μιας πολυετούς προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας, η οποία θα περιλαμβάνει πολυετή σχέδια διαχείρισης των αποθεμάτων· για τα αποθέματα που θεωρούνται ότι βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων, η θέσπιση πολυετών σχεδίων διαχείρισης θα αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα. Σύμφωνα με τις επιστημονικές συμβουλές, δυνατόν να απαιτούνται σημαντικές μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας για τα αποθέματα αυτά.

(6) Τα εν λόγω πολυετή σχέδια διαχείρισης θα πρέπει να καθορίζουν στόχους για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων, θα πρέπει να προβλέπουν κανόνες αλίευσης που θα καθορίζουν τον τρόπο υπολογισμού των ορίων των ετήσιων αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας και θα πρέπει να προβλέπουν άλλα ειδικά μέτρα διαχείρισης, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την επίπτωσή τους σε άλλα είδη.

(7) Η βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων, για τα οποία δεν πρέπει να θεσπιστεί πολυετές σχέδιο διαχείρισης, θα πρέπει να διασφαλίζεται με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας.

(8) Θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τη λήψη επειγόντων μέτρων από τα κράτη μέλη, ή από την Επιτροπή, στην περίπτωση σοβαρής απειλής στη διατήρηση των πόρων ή του οικοσυστήματος, που προκύπτει από αλιευτικές δραστηριότητες και απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων.

(9) Στη θαλάσσια ζώνη τους των 12 μιλίων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, τα οποία να εφαρμόζονται σε όλα τα αλιευτικά σκάφη, υπό τον όρο ότι τα λαμβανόμενα μέτρα, στην περίπτωση που εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, να μην εισάγουν διακρίσεις και να τίθενται σε εφαρμογή μετά από προηγούμενη διαβούλευση, και υπό τον όρο ότι η Κοινότητα δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στην περιοχή αυτή.

(10) Ο κοινοτικός στόλος θα πρέπει να μειωθεί προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τους διαθέσιμους πόρους και θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού επιπέδων αναφοράς για την αλιευτική ικανότητα του στόλου, των οποίων δεν επιτρέπεται η υπέρβαση, καθώς και ενός ειδικού κοινοτικού μέσου για την προώθηση της διάλυσης των αλιευτικών σκαφών και εθνικών καθεστώτων εισόδου/εξόδου από το στόλο.

(11) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να τηρεί εθνικό μητρώο αλιευτικών σκαφών, ενώ τα στοιχεία που περιέχονται στο μητρώο θα πρέπει να διατίθενται στην Επιτροπή προκειμένου να επιτρέπουν την παρακολούθηση του μεγέθους των στόλων των κρατών μελών.

(12) Οι κανόνες που ισχύουν από το 1983 σχετικά με τον περιορισμό της πρόσβασης σε πόρους στις ζώνες των 12 ναυτικών μιλίων των κρατών μελών λειτούργησαν ικανοποιητικά και θα πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται σε μόνιμη βάση.

[1] ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1.

(13) Παρά το γεγονός ότι θα πρέπει να διατηρηθούν επί του παρόντος άλλοι περιορισμοί πρόσβασης που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία, οι εν λόγω περιορισμοί θα πρέπει να αναθεωρηθούν προκειμένου να αξιολογηθεί εάν είναι αναγκαίοι για τη διασφάλιση της βιώσιμης αλιείας.

(14) Ενόψει της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από την αλιεία, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω της κατανομής αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, η οποία θα στηρίζεται σε ένα προβλέψιμο μερίδιο των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.

(15) Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, το κοινοτικό σύστημα ελέγχου και εφαρμογής για την αλιεία θα πρέπει να ενισχυθεί και θα πρέπει περαιτέρω να αποσαφηνισθεί η κατανομή των ευθυνών μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και της Επιτροπής. Για το σκοπό αυτό, είναι σκόπιμο να εισαχθούν στον παρόντα κανονισμό οι βασικές διατάξεις που διέπουν τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την εφαρμογή των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, μέρος των οποίων περιλαμβάνεται ήδη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική. Ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να παραμείνει σε ισχύ μέχρις ότου εκδοθούν οι αναγκαίοι κανόνες εφαρμογής.

(16) Οι διατάξεις σχετικά με τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την εφαρμογή προβλέπουν, αφενός, τις υποχρεώσεις των πλοιάρχων των αλιευτικών σκαφών και των επιχειρηματιών στην εμπορική αλυσίδα και, αφετέρου, τις διάφορες ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής.

(17) Η Κοινότητα θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα απαίτησης αποζημίωσης από τα κράτη μέλη με τη μορφή μειώσεων ποσοστώσεων στην περίπτωση παράβασης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής που έχει ως αποτέλεσμα απώλεια κοινών πόρων. Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η μείωση ποσοστώσεων, η αποζημίωση πρέπει να λαμβάνει τη μορφή ισοδύναμης αξίας προς τη μείωση των ποσοστώσεων. Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι ένα άλλο κράτος μέλος υπέστη βλάβη από την παραβίαση των κανόνων, μέρος ή το σύνολο της αποκατάστασης ή της αποζημίωσης θα πρέπει να παρέχεται στο εν λόγω κράτος μέλος.

(18) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να λαμβάνουν άμεσα μέτρα για την παρεμπόδιση της συνέχισης σοβαρών παραβάσεων όπως ορίζονται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1447/1999 της 24ης Ιουνίου 1999 περί πίνακος ενεργειών που θίγουν σοβαρά τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής [1], οι οποίες διαπιστώθηκαν επ'αυτοφώρω. Επιπροσθέτως, υπάρχει ανάγκη διασφάλισης της επιβολής κυρώσεων της αυτής αποτελεσματικότητας απ'όλα τα κράτη μέλη.

(19) Η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει άμεσα μέτρα για την πρόληψη οποιασδήποτε παράλειψης συμμόρφωσης προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής η οποία έχει ως αποτέλεσμα βλάβη των έμβιων υδρόβιων πόρων.

(20) Η Επιτροπή θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλες εξουσίες προκειμένου να μπορεί να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της στον τομέα του ελέγχου και να αξιολογεί την εφαρμογή της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής από τα κράτη μέλη.

(21) Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η συνεργασία και ο συντονισμός μεταξύ όλων των αρμόδιων αρχών προκειμένου να επιτευχθεί συμμόρφωση προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, ιδίως μέσω της ανταλλαγής εθνικών επιθεωρητών καθώς και η απαίτηση για τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν την ίδια αποδεικτική αξία στις εκθέσεις επιθεώρησης που συντάσσονται από κοινοτικούς επιθεωρητές, επιθεωρητές ενός άλλου κράτους μέλους ή επιθεωρητές της Επιτροπής προς εκείνη των εκθέσεων των δικών τους επιθεωρητών.

(22) Θα πρέπει να θεσπιστεί απλοποιημένη διαδικασία για την εφαρμογή μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο διεθνών συμφωνιών, οι οποίες καθίστανται δεσμευτικές για την Κοινότητα και εφόσον η Κοινότητα δεν προβάλει ενστάσεις.

(23) Δεδομένου ότι τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα διαχείρισης ή γενικής φύσεως μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης του Συμβουλίου αριθ. 1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2], θα πρέπει να εκδοθούν με τη χρήση της διαδικασίας της διαχειριστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 4 ή της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.

(24) Για την επίτευξη των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, θα πρέπει να θεσπιστούν Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια προκειμένου να μπορέσει η Κοινή Αλιευτική Πολιτική να ωφεληθεί από τις γνώσεις και την εμπειρία των παραγόντων του τομέα της αλιείας και να λάβει υπόψη τις διάφορες συνθήκες που επικρατούν στα κοινοτικά ύδατα.

(25) Προκειμένου να μπορέσει η Κοινή Αλιευτική Πολιτική να επωφεληθεί από τις καλύτερες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές συμβουλές, η Επιτροπή θα πρέπει να επικουρείται από κατάλληλη επιτροπή.

[1] ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 5.

[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(26) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, είναι αναγκαίο και σκόπιμο για την επίτευξη του βασικού στόχου της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδρόβιων πόρων να θεσπιστούν κανόνες για τη διατήρηση και εκμετάλλευση των πόρων αυτών. Ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει διατάξεις πέραν εκείνων που είναι αναγκαίες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του άρθρου 5 της συνθήκης.

(27) Εξ αιτίας του αριθμού και της σπουδαιότητας των τροποποιήσεων που πρέπει να πραγματοποιηθούν, θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92. Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 101/76 της 19ης Ιανουαρίου 1976 περί θεσπίσεως κοινής διαρθρωτικής πολιτικής στον τομέα της αλιείας [1], θα πρέπει επίσης να καταργηθεί δεδομένου ότι καταργήθηκαν όλες οι σημαντικές διατάξεις του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική καλύπτει δραστηριότητες διατήρησης και εκμετάλλευσης που αφορούν τους έμβιους υδρόβιους πόρους καθώς και την υδατοκαλλιέργεια και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, στην περίπτωση που οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται στο έδαφος των κρατών μελών, ή στα ύδατα της Κοινότητας, ή από αλιευτικά σκάφη ή υπηκόους των κρατών μελών.

Στο πλαίσιο του εν λόγω πεδίου εφαρμογής, η Κοινή Αλιευτική Πολιτική προβλέπει συνεκτικά μέτρα που αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων υδρόβιων πόρων και τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της αλιείας, τους όρους πρόσβασης σε ύδατα και πόρους, τη διαρθρωτική πολιτική και τη διαχείριση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου, τον έλεγχο και την εφαρμογή, την υδατοκαλλιέργεια, την κοινή οργάνωση αγορών καθώς και τις διεθνείς σχέσεις.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική διασφαλίζει την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων που παρέχει βιώσιμες περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.

Για τον σκοπό αυτό, η Κοινότητα εφαρμόζει την αρχή της πρόληψης λαμβάνοντας μέτρα που έχουν ως στόχο την προστασία και διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων, τη λήψη μέτρων για τη βιώσιμη εκμετάλλευσή τους και την ελαχιστοποίηση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα. Η εν λόγω αρχή πρέπει να αποσκοπεί στη σταδιακή εφαρμογή μιας προσέγγισης όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας που θα στηρίζεται στο οικοσύστημα. Επιδιώκει την αποτελεσματικότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, παρέχοντας ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης σε όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών.

2. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική πρέπει να κατευθύνεται από τις ακόλουθες αρχές της ορθής διαχείρισης:

α) έναν σαφή ορισμό των ευθυνών σε κοινοτικό, εθνικό και τοπικό επίπεδο·

β) μία διαδικασία λήψης αποφάσεων που θα στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές και στην επίτευξη έγκαιρων αποτελεσμάτων·

γ) την ευρεία συμμετοχή των παραγόντων σε όλα τα στάδια της πολιτικής από τη σύλληψη έως την εφαρμογή της·

δ) τη συνεκτικότητα με άλλες κοινοτικές πολιτικές, ιδίως με περιβαλλοντικές, κοινωνικές, περιφερειακές, αναπτυξιακές πολιτικές και πολιτικές προστασίας της υγείας και του καταναλωτή.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) ως «κοινοτικά ύδατα» νοούνται τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών·

β) ως «αλιευτικό σκάφος» νοείται οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο είναι εξοπλισμένο και διαθέτει άδεια προκειμένου να ασκεί δραστηριότητες εκμετάλλευσης έμβιων υδρόβιων πόρων για εμπορικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της εξερευνητικής ή πειραματικής αλιείας·

γ) ως «κοινοτικό αλιευτικό σκάφος» νοείται αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Κοινότητα·

δ) ως «βιώσιμη εκμετάλλευση» σημαίνει την εκμετάλλευση ενός αποθέματος κατά τρόπον ώστε να είναι απίθανο τα μελλοντικά οφέλη από το απόθεμα να υποστούν βλάβη και ότι δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στα θαλάσσια οικοσυστήματα·

ε) ως «ποσοστό θνησιμότητας λόγω της αλιείας» νοούνται τα αλιεύματα ενός αποθέματος σε μία δεδομένη χρονική περίοδο σε σχέση προς το μέσο απόθεμα που διατίθεται για αλίευση κατά την περίοδο αυτή·

στ) ως «απόθεμα» νοείται ο έμβιος υδρόβιος πόρος που απαντάται σε μία δεδομένη περιοχή διαχείρισης·

[1] ΕΕ L 20 της 28.1.1976, σ. 19.

ζ) ως «αλιευτική προσπάθεια» νοείται το προϊόν της αλιευτικής ικανότητας και της δραστηριότητας ενός αλιευτικού σκάφους· για μία ομάδα σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας που ασκείται από κάθε σκάφος της ομάδας·

η) ως «ασφαλή βιολογικά όρια» νοούνται οι δείκτες της κατάστασης ενός αποθέματος ή της εκμετάλλευσής του, πάνω από τα οποία υπάρχει χαμηλός κίνδυνος υπέρβασης ορισμένων οριακών σημείων αναφοράς·

θ) ως «σημεία αναφοράς» νοούνται εκτιμώμενες τιμές που προκύπτουν μέσω μιας συμφωνημένης επιστημονικής διαδικασίας, τα οποία αντιστοιχούν στην κατάσταση του πόρου και του τύπου της αλιείας και τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως οδηγός για τη διαχείριση της αλιείας·

ι) ως «προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας» νοείται η διαχειριστική δράση που στηρίζεται στην αρχή βάσει της οποίας, η έλλειψη πλήρους επιστημονικής ενημέρωσης δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτούμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας καθώς και του περιβάλλοντός τους·

κ) ως «σημεία αναφοράς διατήρησης» νοούνται τα όρια τα οποία έχουν ως στόχο τον περιορισμό της αλιείας εντός ασφαλών βιολογικών ορίων·

λ) ως «όριο αλιευμάτων» νοείται ένα ποσοτικό όριο εκφορτώσεων ενός αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων σε μία δεδομένη χρονική περίοδο·

μ) ως «αλιευτική ικανότητα» νοείται η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT και η ισχύς της μηχανής του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2930/86. Για ορισμένους τύπους αλιευτικής δραστηριότητας, η αλιευτική ικανότητα μπορεί να καθορίζεται από τον αριθμό ή/και το μέγεθος των αλιευτικών εργαλείων ενός σκάφους·

ν) ως «έξοδος από το στόλο» νοείται η απομάκρυνση ενός σκάφους από το μητρώο αλιευτικών σκαφών ενός κράτους μέλους. Καθ'όσο χρόνο το σκάφος συνεχίζει να φέρει τη σημαία ενός κράτους μέλους, πρέπει να θεωρείται ότι δεν έχει εξέλθει από το στόλο·

ξ) ως «είσοδος στο στόλο» νοείται η καταχώρηση στο μητρώο αλιευτικών σκαφών κράτους μέλους ενός σκάφους το οποίο διαθέτει άδεια αλιείας για εμπορικούς σκοπούς·

ο) ως «αλιευτική δυνατότητα» νοείται ένα ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης·

π) ως «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» νοούνται οι αλιευτικές δυνατότητες που διατίθενται στην Κοινότητα σε κοινοτικά ύδατα, στις οποίες προστίθεται το σύνολο των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων εκτός κοινοτικών υδάτων, μείον τις κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται σε τρίτες χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ

Άρθρο 4

Τύπος μέτρων

1. Για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 2, το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικά μέτρα τα οποία διέπουν την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους καθώς και όρους βιώσιμης άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καταρτίζονται βάσει των διαθέσιμων επιστημονικών και τεχνικών συμβουλών και ιδίως των εκθέσεων που συντάσσονται από την επιτροπή που συγκροτείται βάσει του άρθρου 34. Τα μέτρα αυτά μπορούν ιδίως να περιλαμβάνουν μέτρα για κάθε απόθεμα για τον περιορισμό της θνησιμότητας λόγω της αλιείας και της περιβαλλοντικής επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω:

α) της θέσπισης πολυετών σχεδίων διαχείρισης βάσει του άρθρου 5·

β) του καθορισμού στόχων για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων·

γ) του περιορισμού των αλιευμάτων·

δ) του καθορισμού του αριθμού και του τύπου των αλιευτικών σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν·

ε) του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας·

στ) της θέσπισης τεχνικών μέτρων, τα οποία περιλαμβάνουν:

i) μέτρα σχετικά με τη δομή των αλιευτικών εργαλείων, τις μεθόδους χρήσης τους και τη σύνθεση των αλιευμάτων που μπορούν να διατηρούνται επί του σκάφους σε περίπτωση διεξαγωγής αλιευτικών δραστηριοτήτων με τα εργαλεία αυτά,

ii) ζώνες ή/και χρονικές περίοδοι κατά τις οποίες απαγορεύονται ή περιορίζονται οι αλιευτικές δραστηριότητες,

iii) το ελάχιστο μέγεθος των ατόμων ψαριών που μπορούν να διατηρούνται επί του σκάφους ή/και να εκφορτώνονται,

iv) ειδικά μέτρα για τη μείωση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα και στα είδη που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας·

ζ) της θέσπισης κινήτρων, συμπεριλαμβανομένων κινήτρων οικονομικής φύσεως, για την προαγωγή περισσότερο επιλεκτικών μεθόδων αλιείας.

Άρθρο 5

Πολυετή σχέδια διαχείρισης

1. Το Συμβούλιο θεσπίζει πολυετή σχέδια διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση αποθεμάτων και, κατά προτεραιότητα, των αποθεμάτων τα οποία εκτιμάται ότι βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων. Τα σχέδια αυτά λαμβάνουν υπόψη την επίπτωση της εκμετάλλευσης των αποθεμάτων αυτών σε άλλα είδη.

2. Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης πρέπει:

α) για αποθέματα που βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων, να διασφαλίζουν την ταχεία επιστροφή τους εντός των ορίων αυτών,

β) για αποθέματα τα οποία βρίσκονται εντός ασφαλών βιολογικών ορίων, να τα διατηρούν εντός των ορίων αυτών,

γ) όσον αφορά τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία α) και β), να διασφαλίζουν τη διατήρηση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα οικοσυστήματα σε επίπεδα συμβατά με τη βιωσιμότητα των εν λόγω οικοσυστημάτων.

3. Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης καταρτίζονται βάσει της προληπτικής προσέγγισης στη διαχείριση της αλιείας. Στηρίζονται στα σημεία αναφοράς όσον αφορά τη διατήρηση που συνιστώνται από τα αρμόδια επιστημονικά όργανα.

4. Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης περιλαμβάνουν στόχους βάσει των οποίων εκτιμάται η αποκατάσταση των αποθεμάτων εντός ασφαλών βιολογικών ορίων ή η διατήρηση των αποθεμάτων εντός των ορίων αυτών. Οι στόχοι εκφράζονται σε:

α) μέγεθος πληθυσμού ή/και

β) μακροπρόθεσμη απόδοση της αλιείας, ή/και

γ) ποσοστό θνησιμότητας λόγω της αλιείας ή/και

δ) σταθερότητα των αλιευμάτων.

Τα σχέδια προσδιορίζουν τις προτεραιότητες επίτευξης των στόχων αυτών και, κατά περίπτωση, μπορούν να περιλαμβάνουν στόχους σχετικά με άλλους έμβιους υδρόβιους πόρους καθώς και στόχους για τη διατήρηση ή βελτίωση της κατάστασης διατήρησης των οικοσυστημάτων.

5. Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης πρέπει να προβλέπουν κανόνες αλίευσης, οι οποίοι συνίστανται σε μία προκαθορισμένη δέσμη βιολογικών παραμέτρων που διέπουν τα όρια αλιευμάτων και μπορούν να περιλαμβάνουν οποιοδήποτε μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία β)-ζ).

6. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για την αποτελεσματικότητα του πολυετούς σχεδίου διαχείρισης όσον αφορά την επίτευξη των στόχων.

Άρθρο 6

Καθορισμός ορίων αλιευμάτων και αλιευτικής προσπάθειας

1. Για αποθέματα για τα οποία έχει εγκριθεί πολυετές σχέδιο διαχείρισης, το Συμβούλιο αποφασίζει για τα όρια αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας καθώς και για τους όρους που διέπουν τα όρια αυτά για το πρώτο έτος αλιείας βάσει του σχεδίου. Για τα επόμενα έτη, τα όρια αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας αποφασίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2, βάσει των κανόνων αλίευσης που καθορίζονται στο πολυετές σχέδιο διαχείρισης.

2. Για αποθέματα που δεν υπόκεινται σε πολυετές σχέδιο διαχείρισης το Συμβούλιο, ενεργώντας με ενισχυμένη πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει για τα όρια αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας καθώς και για τους όρους που διέπουν τα όρια αυτά.

Άρθρο 7

Επείγοντα μέτρα της Επιτροπής

1. Στην περίπτωση σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, η οποία απαιτεί άμεσες ενέργειες, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένης αίτησης ενός κράτους μέλους ή κατόπιν δικής της πρωτοβουλίας, μπορεί να αποφασίσει για τη λήψη επειγόντων μέτρων, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη του ενός έτους.

2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί την αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ταυτόχρονα στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη καθώς και στα οικεία Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια, τα οποία μπορούν να υποβάλουν τα γραπτά σχόλιά τους στην Επιτροπή εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης.

Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με το θέμα, οποτεδήποτε, εντός 15 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της τεκμηριωμένης αίτησης.

3. Τα επείγοντα μέτρα έχουν άμεση ισχύ. Κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα.

4. Τα σχετικά κράτη μέλη μπορούν να παραπέμπουν την απόφαση της Επιτροπής, η οποία αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, στο Συμβούλιο εντός 10 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

5. Το Συμβούλιο, ενεργώντας με ενισχυμένη πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός 20 εργάσιμων ημερών από την παραπομπή που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 8

Επείγοντα μέτρα κράτους μέλους

1. Σε περίπτωση σοβαρής και απρόβλεπτης απειλής για τη διατήρηση των πόρων ή για το οικοσύστημα, η οποία προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, σε ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία του, και σε περίπτωση που οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση θα μπορούσε να προκαλέσει ζημίες οι οποίες θα ήταν δύσκολο να αποκατασταθούν, το κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει επείγοντα μέτρα, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών.

2. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να λάβουν επείγοντα μέτρα, κοινοποιούν στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη καθώς και στα οικεία Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια την πρόθεσή τους διαβιβάζοντας σχέδιο των μέτρων αυτών μαζί με επεξηγηματικό σημείωμα, πριν από την έγκρισή τους.

3. Τα κράτη μέλη καθώς και τα οικεία Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια μπορούν να υποβάλουν εγγράφως τα σχόλια τους στην Επιτροπή εντός 5 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει το μέτρο ή απαιτεί την κατάργηση ή τροποποίησή του, οποτεδήποτε, εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης.

4. Η απόφαση κοινοποιείται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

5. Τα οικεία κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την απόφαση της Επιτροπής, η οποία αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3, στο Συμβούλιο εντός 10 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

6. Το Συμβούλιο, ενεργώντας με ενισχυμένη πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός 20 εργάσιμων ημερών από την παραπομπή που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

Άρθρο 9

Μέτρα των κρατών μελών εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις, για τη διατήρηση και διαχείριση αλιευτικών πόρων και για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων εντός 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης τους υπό τον όρο ότι η Κοινότητα δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στην περιοχή αυτή. Τα μέτρα αυτά των κρατών μελών πρέπει να είναι συμβατά προς τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2 και να μην είναι λιγότερο αυστηρά από εκείνα που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία.

Στην περίπτωση που τα μέτρα των κρατών μελών επηρεάζουν σκάφη ενός άλλου κράτους μέλους, μπορούν να λαμβάνονται μόνον κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τα οικεία Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια βάσει ενός σχεδίου των μέτρων, το οποίο συνοδεύεται από επεξηγηματικό σημείωμα.

2. Τα μέτρα που εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, υπόκεινται στις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 3 έως 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 10

Μείωση της αλιευτικής ικανότητας

1. Τα κράτη μέλη πρέπει να θέσουν σε εφαρμογή μέτρα μείωσης της αλιευτικής ικανότητας για τους στόλους τους προκειμένου να επιτύχουν σταθερή και διαρκή ισορροπία μεταξύ της εν λόγω αλιευτικής ικανότητας και των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα που λήφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την μη υπέρβαση των επιπέδων αναφοράς για την αλιευτική ικανότητα του στόλου που αναφέρεται στο άρθρο 11 και στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

3. Δεν επιτρέπεται καμία έξοδος από το στόλο με την χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης, εκτός εάν προηγείται απόσυρση της γενικής άδειας αλιείας που καθορίζεται στον κανονισμό αριθ. 3690/93 και, στην περίπτωση που προβλέπεται, των ειδικών αδειών αλιείας που καθορίζονται στους σχετικούς κανονισμούς. Η αλιευτική ικανότητα που αντιστοιχεί στη σχετική γενική άδεια αλιείας, και, κατά περίπτωση, στις σχετικές ειδικές άδειες αλιείας, δεν μπορεί να αντικατασταθεί.

4. Στην περίπτωση χορήγησης δημόσιας ενίσχυσης για απόσυρση αλιευτικής ικανότητας που υπερβαίνει τη μείωση της ικανότητας που είναι αναγκαία προκειμένου να τηρηθούν τα επίπεδα αναφοράς βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 1, ο όγκος της αποσυρόμενης αλιευτικής ικανότητας αφαιρείται αυτόματα από τα επίπεδα αναφοράς. Τα προκύπτοντα επίπεδα αναφοράς καθίστανται νέα επίπεδα αναφοράς.

Άρθρο 11

Επίπεδα αναφοράς για τους αλιευτικούς στόλους

1. Η Επιτροπή καθορίζει για κάθε κράτος μέλος επίπεδα αναφοράς για τη συνολική αλιευτική ικανότητα των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία του κράτους μέλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Τα επίπεδα αναφοράς θα είναι το άθροισμα των στόχων του Πολυετούς Προγράμματος Προσανατολισμού 1997-2002 (το οποίο στο εξής καλείται «ΠΠΠ IV») για κάθε τμήμα του στόλου που καθορίστηκαν για την 31η Δεκεμβρίου 2002 σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου αριθ. 97/413/ΕΚ.

2. Επίπεδα αναφοράς για την αλιευτική ικανότητα που εκφράζονται με άλλο τρόπο, εκτός από μονάδες kW και GT, μπορούν να καθοριστούν από το Συμβούλιο.

Άρθρο 12

Καθεστώς εισόδου/εξόδου

Προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε συνολική αύξηση της αλιευτικής ικανότητας, τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τις εισόδους και τις εξόδους από το στόλο κατά τρόπον ώστε, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, η συνολική αλιευτική ικανότητα των εισόδων να μην υπερβαίνει τη συνολική αλιευτική ικανότητα των εξόδων.

Άρθρο 13

Κανόνες εφαρμογής

Κανόνες για τον έλεγχο της εκτέλεσης των υποχρεώσεων βάσει των άρθρων 11 και 12 μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Ανταλλαγή πληροφοριών

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν πληροφορίες κατά τακτά χρονικά διαστήματα για την κατάσταση του στόλου και την εξέλιξή του ως προς τους στόχους και τα μέτρα που εκδόθηκαν βάσει του παρόντος κανονισμού. Οι λεπτομερείς κανόνες για τις ανταλλαγές αυτές θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 15

Μητρώα αλιευτικών σκαφών

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ένα μητρώο κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία του, το οποίο περιλαμβάνει τις ελάχιστες πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά και τη δραστηριότητα των σκαφών τα οποία είναι αναγκαία για τη διαχείριση των μέτρων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Κάθε κράτος μέλος θέτει στη διάθεση της Επιτροπής τις ελάχιστες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει κοινοτικό μητρώο αλιευτικών σκαφών το οποίο περιέχει τις πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει βάσει της παραγράφου 2 και το θέτει στη διάθεση των κρατών μελών.

4. Οι ελάχιστες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διαδικασίες για τη διαβίβασή τους που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Αναστολή των κοινοτικών συνεισφορών

Με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 4, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει την κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή βάσει των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 και (ΕΚ) αριθ. . . ./2002 για τη θέσπιση επείγοντος κοινοτικού μέτρου για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών, ή μπορεί να μειώσει την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων ή αλιευτικής προσπάθειας για το σχετικό κράτος μέλος καθ'όσο χρονικό διάστημα το κράτος μέλος παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 10, 12 και 15, ή παραλείπει να διαβιβάσει τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 και του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 366/2001.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΥΔΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΡΟΥΣ

Άρθρο 17

Γενικοί κανόνες

1. Τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη πρέπει να διαθέτουν ισότιμη πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα κοινοτικά ύδατα εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 υπό την επιφύλαξη των μέτρων που εκδίδονται βάσει του Κεφαλαίου ΙΙ.

2. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να απαγορεύουν την αλιεία σε ύδατα μέχρι 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν παραδοσιακά στα ύδατα αυτά από λιμένες παρακείμενων ακτών, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για κοινοτικά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο Παράρτημα Ι, που καθορίζουν για κάθε κράτος μέλος τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παρακτίων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν.

Άρθρο 18

Ιδιαίτεροι κανόνες (Shetland Box)

1. Στην περιοχή που καθορίζεται στο Παράρτημα ΙΙ, η αλιευτική δραστηριότητα των αλιευτικών σκαφών μήκους μεταξύ των καθέτων άνω των 26 μέτρων, τα οποία αλιεύουν βενθοπελαγικά είδη, εκτός από το σύκο της Νορβηγίας και το προσφυγάκι, διέπονται από σύστημα προηγούμενης άδειας σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και, ιδίως, στο Παράρτημα ΙΙ.

2. Λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής και διαδικασίες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου 1 είναι δυνατόν να θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Επανεξέταση των κανόνων πρόσβασης

1. Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή παρουσιάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τους κανόνες που αφορούν την πρόσβαση σε πόρους, οι οποίοι προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, αξιολογώντας την αιτιολόγηση των κανόνων αυτών από την άποψη των στόχων διατήρησης και βιώσιμης εκμετάλλευσης.

2. Βάσει της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και έχοντας υπόψη την αρχή που καθορίζεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1, το Συμβούλιο αποφασίζει, πριν την 31η Δεκεμβρίου 2004, για οποιεσδήποτε προσαρμογές των κανόνων αυτών.

Άρθρο 20

Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων και αλιευτική προσπάθεια

1. Το Συμβούλιο αποφασίζει για μία μέθοδο κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων για κάθε απόθεμα και διασφαλίζει για κάθε κράτος μέλος ένα μερίδιο των προς κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων ή/και της αλιευτικής προσπάθειας, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη διασφάλισης, για κάθε κράτος μέλος, μιας σχετικής σταθερότητας αλιευτικών δραστηριοτήτων.

2. Στην περίπτωση καθορισμού νέων αλιευτικών δυνατοτήτων από την Κοινότητα, το Συμβούλιο αποφασίζει για τη μέθοδο κατανομής των δυνατοτήτων αυτών λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

3. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει, για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, τη μέθοδο κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν διατεθεί στο εν λόγω κράτος μέλος. Ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.

4. Το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθεται σε τρίτες χώρες στα κοινοτικά ύδατα, και κατανέμει τις δυνατότητες αυτές σε κάθε τρίτη χώρα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται, μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάξουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 21

Στόχοι

Το κοινοτικό σύστημα ελέγχου και εφαρμογής διασφαλίζει τον έλεγχο της πρόσβασης σε ύδατα και πόρους, της άσκησης δραστηριοτήτων στο πεδίο εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής που καθορίζεται στο άρθρο 1 καθώς και της τήρησης των κανόνων.

Άρθρο 22

'Οροι πρόσβασης σε ύδατα και πόρους καθώς και όροι εμπορίας προϊόντων αλιείας

1. Απαγορεύεται η άσκηση δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής εφόσον δεν τηρούνται οι κάτωθι υποχρεώσεις:

α) τα σκάφη υποχρεούνται να διαθέτουν επ' αυτών γενική άδεια αλιείας και, εφόσον προβλέπεται, ειδικές άδειες αλιείας·

β) τα σκάφη πρέπει να διαθέτουν λειτουργικό σύστημα, το οποίο να επιτρέπει την ανίχνευση και αναγνώριση του σκάφους αυτού από συστήματα τηλεπαρακολούθησης·

γ) ο πλοίαρχος πρέπει να καταχωρεί και να διαβιβάζει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση πληροφορίες σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των εκφορτώσεων και μεταφορτώσεων, κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση των καταχωρήσεων αυτών. Αντίγραφα των καταχωρήσεων τίθενται στη διάθεση των αρχών·

δ) ο πλοίαρχος πρέπει να δέχεται επιθεωρητές επί του σκάφους και να συνεργάζεται με αυτούς· στην περίπτωση που εφαρμόζεται σύστημα παρατηρητών, ο πλοίαρχος πρέπει επίσης να δέχεται παρατηρητές επί του σκάφους και να συνεργάζεται με αυτούς.

ε) ο πλοίαρχος τηρεί τους όρους και περιορισμούς όσον αφορά τις εκφορτώσεις, μεταφορτώσεις, κοινές αλιευτικές δραστηριότητες, αλιευτικά εργαλεία, δίχτυα και σήμανση των σκαφών.

2. Η εμπορία προϊόντων αλιείας υπόκειται στις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) ο πλοίαρχος πωλεί προϊόντα αλιείας αποκλειστικά σε έναν εγκεκριμένο αγοραστή ή σε μία εγκεκριμένη ιχθυόσκαλα·

β) ο αγοραστής προϊόντων αλιείας είναι εγκεκριμένος από τις αρχές·

γ) ο αγοραστής προϊόντων αλιείας υποβάλει τιμολόγια ή δελτία πωλήσεων στις αρχές, εκτός εάν η πώληση λαμβάνει χώρα σε εγκεκριμένη ιχθυόσκαλα η οποία υποχρεούται να υποβάλει τιμολόγια ή δελτία πωλήσεων στις αρχές.

δ) όλα τα προϊόντα αλιείας που εκφορτώνονται ή εισάγονται στην Κοινότητα, για τα οποία δεν έχουν υποβληθεί στις αρχές τιμολόγια ή δελτία πωλήσεων, και τα οποία μεταφέρονται σε τόπο εκτός του τόπου εκφόρτωσης ή εισαγωγής πρέπει να συνοδεύονται από έγγραφο που συντάσσεται από τον μεταφορέα μέχρι την πραγματοποίηση της πρώτης πώλησης·

ε) τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για εγκαταστάσεις ή οχήματα μεταφοράς, δέχονται την επίσκεψη επιθεωρητών και συνεργάζονται με αυτούς·

στ) στην περίπτωση καθορισμού ελάχιστου μεγέθους για ένα συγκεκριμένο είδος, οι εμπορευόμενοι που είναι υπεύθυνοι για την πώληση, αποθήκευση ή μεταφορά, πρέπει να μπορούν να αποδεικνύουν τη γεωγραφική προέλευση των προϊόντων.

3. Για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, μπορούν να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Οι κανόνες αυτοί καλύπτουν, ιδίως, τις υποχρεώσεις τεκμηρίωσης, καταχώρησης, υποβολής εκθέσεων και ενημέρωσης των κρατών μελών, των πλοιάρχων και των νομικών και φυσικών προσώπων που ασχολούνται με δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Οι κανόνες μπορούν επίσης να προβλέπουν απαλλαγές από τις υποχρεώσεις για ορισμένες ομάδες σκαφών, στην περίπτωση που δικαιολογούνται από την αμελητέα επίπτωση της δραστηριότητας των σκαφών αυτών επί των έμβιων υδρόβιων πόρων ή το δυσανάλογο βάρος των υποχρεώσεων που δημιουργούν σε σύγκριση προς την οικονομική σημασία της δραστηριότητας των σκαφών.

Άρθρο 23

Ευθύνες των κρατών μελών

1. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά από το κοινοτικό δίκαιο, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν την εκτέλεση αποτελεσματικού ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

2. Τα κράτη μέλη πρέπει να ελέγχουν τις δραστηριότητες που διενεργούνται στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής στο έδαφός τους ή στα ύδατα που υπόκεινται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους. Ελέγχουν επίσης την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους καθώς και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκτός των κοινοτικών υδάτων από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους καθώς και των υπηκόων τους.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα μέτρα, κατανέμουν τους χρηματοδοτικούς και ανθρώπινους πόρους και συγκροτούν τη διοικητική και τεχνική δομή που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένων και δορυφορικών συστημάτων παρακολούθησης. Τα κράτη μέλη θέτουν επίσης σε εφαρμογή ένα μέσο τηλεπαρακολούθησης μέχρι το 2004. Σε κάθε κράτος μέλος, μία ενιαία αρχή πρέπει να είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο και την επαλήθευση πληροφοριών σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της τοποθέτησης παρατηρητών επί των αλιευτικών σκαφών και της λήψης κατάλληλων αποφάσεων, στις οποίες περιλαμβάνεται η απαγόρευση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, καθώς και για την υποβολή εκθέσεων και τη συνεργασία με την Επιτροπή.

4. Οποιαδήποτε απώλεια κοινών έμβιων υδρόβιων πόρων που προκύπτει από παράβαση των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η οποία οφείλεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα ή παράλειψη του κράτους μέλους, θα αποζημιώνεται από το κράτος μέλος. Η επανόρθωση πρέπει να λαμβάνει τη μορφή μείωσης της ποσόστωσης που κατανέμεται στο κράτος μέλος. Η μείωση αυτή πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια του έτους κατά το οποίο προκλήθηκε η βλάβη ή κατά το επόμενο έτος ή έτη. Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή μείωση ποσόστωσης, η Επιτροπή καθορίζει την αξία ισοδύναμης ποσόστωσης ως αποζημίωση από το κράτος μέλος.

Οι αποφάσεις λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει να συνοδεύονται τα μέτρα που επιβάλλονται στο κράτος μέλος από επανακατανομή της ποσόστωσης, ή της εν λόγω αξίας ισοδύναμης ποσόστωσης στα κράτη μέλη που διαπιστώθηκε ότι υπέστησαν βλάβη λόγω της απώλειας των κοινών πόρων. Τα εν λόγω κράτη μέλη χρησιμοποιούν την ποσόστωση ή την αξία ισοδύναμης ποσόστωσης που τους έχει κατανεμηθεί προς όφελος του τομέα της αλιείας που υπέστη βλάβη λόγω της απώλειας των κοινών πόρων που προκλήθηκαν από παράβαση των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Στην περίπτωση που δεν υπέστη βλάβη κανένα κράτος μέλος, η αξία ισοδύναμης ποσόστωσης θα αποτελέσει έσοδο της Κοινότητας βάσει του άρθρου 4 του Δημοσιονομικού Κανονισμού [1], το οποίο θα χρησιμοποιηθεί για την ενίσχυση των μέτρων ελέγχου και εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

5. Κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2, καθώς και για τη διαπίστευση από τα κράτη μέλη της αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 24

Επιθεώρηση και εφαρμογή

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα επιθεώρησης και εφαρμογής προκειμένου να διασφαλίσουν συνεπή συμμόρφωση προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής στο έδαφός τους ή στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους. Λαμβάνουν επίσης μέτρα εφαρμογής σχετικά με αλιευτικές δραστηριότητες εκτός κοινοτικών υδάτων των κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία τους καθώς και των υπηκόων τους.

Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν:

α) επιτόπιους ελέγχους και επιθεωρήσεις αλιευτικών σκαφών, κτιριακών εγκαταστάσεων επιχειρήσεων και άλλων οργανισμών οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον τομέα της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής·

β) παρατηρήσεις αλιευτικών σκαφών·

γ) έρευνα και νομική δίωξη παραβάσεων καθώς και κυρώσεις σύμφωνα με το 25·

δ) προληπτικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4.

Τα λαμβανόμενα μέτρα πρέπει να τεκμηριώνονται δεόντως. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αποτρεπτικά και ανάλογου επιπέδου προς την παράβαση.

Κανόνες εφαρμογής για τον παρόν άρθρο μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 3.

---

[1] Δημοσιονομικός κανονισμός της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε (ΕΕ L 356 της 31.12.1977, σ. 1).

Άρθρο 25

Δίωξη παραβάσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη λήψη κατάλληλων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων ή ποινικών διαδικασιών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιό τους, κατά των υπεύθυνων φυσικών ή νομικών προσώπων στην περίπτωση μη τήρησης των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

2. Οι διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου, να στερούν αποτελεσματικά από τους υπεύθυνους το οικονομικό όφελος των παραβάσεων και να παράγουν αποτελέσματα ανάλογα προς τη σοβαρότητα των εν λόγω παραβάσεων, αποθαρρύνοντας αποτελεσματικά περαιτέρω παραβάσεις παρόμοιου τύπου.

3. Οι κυρώσεις που απορρέουν από τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, περιλαμβάνουν, ιδίως, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης:

α) πρόστιμα·

β) κατάσχεση των απαγορευμένων αλιευτικών εργαλείων και αλιευμάτων·

γ) κατάσχεση του σκάφους·

δ) προσωρινή ακινητοποίηση του σκάφους·

ε) αναστολή της άδειας·

στ) απόσυρση της άδειας.

4. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, το Συμβούλιο αποφασίζει για το επίπεδο των κυρώσεων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη στην περίπτωση ενεργειών που συνιστούν σοβαρή παράβαση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/1999.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν άμεσα μέτρα για την παρεμπόδιση των δραστηριοτήτων των σκαφών, φυσικών ή νομικών προσώπων, τα οποία συνελήφθησαν επ'αυτοφώρω να διαπράττουν σοβαρή παράβαση, όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1447/1999.

Άρθρο 26

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

1. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής βάσει της συνθήκης, η Επιτροπή αξιολογεί και ελέγχει την εκτέλεση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής από τα κράτη μέλη και διευκολύνει το συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ τους.

2. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι υπάρχουν ενδείξεις μη τήρησης των κανόνων διατήρησης, ελέγχου, επιθεώρησης ή εφαρμογής βάσει της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και στην περίπτωση που το γεγονός αυτό ενδέχεται να έχει αρνητική επίπτωση στους έμβιους υδρόβιους πόρους ή την αποτελεσματική λειτουργία του κοινοτικού συστήματος ελέγχου και εφαρμογής και απαιτείται άμεση λήψη μέτρων, θέτει στο σχετικό κράτος μέλος ελάχιστη προθεσμία 10 εργασίμων ημερών προκειμένου το κράτος μέλος να αποδείξει συμμόρφωση και να εκφράσει τις παρατηρήσεις του.

3. Εάν, μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι παραμένουν αμφιβολίες σχετικά με τη συμμόρφωση, αναστέλλει, εν όλω ή εν μέρει, τις αλιευτικές δραστηριότητες ή εκφορτώσεις αλιευμάτων από ορισμένες κατηγορίες σκαφών ή σε ορισμένους λιμένες, περιφέρειες ή περιοχές. Η απόφαση πρέπει να είναι ανάλογη προς τον κίνδυνο που παρουσιάζει η μη συμμόρφωση για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων.

Η Επιτροπή προβαίνει στην άρση της αναστολής εντός 10 εργασίμων ημερών αφού το κράτος μέλος αποδείξει ότι δεν απομένουν πλέον αμφιβολίες ως προς τη συμμόρφωση.

4. Στην περίπτωση που θεωρείται ότι έχει εξαντληθεί η ποσόστωση ή το διαθέσιμο μερίδιο ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει άμεσα μέτρα.

5. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 23 παράγραφος 2, η Επιτροπή ελέγχει τις αλιευτικές δραστηριότητες σε κοινοτικά ύδατα σκαφών που φέρουν τη σημαία τρίτης χώρας, εφόσον αυτό προβλέπεται από το κοινοτικό δίκαιο. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή και τα οικεία κράτη μέλη συνεργάζονται και συντονίζουν τη δράση τους.

6. Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

Άρθρο 27

Αξιολόγηση και επιθεωρήσεις από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή δύναται, κατόπιν πρωτοβουλίας της και με δικά της μέσα, να κινήσει και να διενεργήσει ελέγχους, έρευνες, επαληθεύσεις και επιθεωρήσεις σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Ιδίως μπορεί να ελέγχει:

α) την εφαρμογή των κανόνων από τα κράτη μέλη και τις αρμόδιες αρχές τους·

β) τη συμφωνία προς τους κανόνες των εθνικών διοικητικών πρακτικών καθώς και των δραστηριοτήτων επιθεώρησης και εποπτείας·

γ) την ύπαρξη των απαιτούμενων εγγράφων και τη συμφωνία τους προς τους ισχύοντες κανόνες·

δ) τους όρους διενέργειας δραστηριοτήτων ελέγχου και εφαρμογής από τα κράτη μέλη.

Για τους σκοπούς αυτούς, η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί επιθεωρήσεις σε σκάφη καθώς επίσης και στις κτιριακές εγκαταστάσεις επιχειρήσεων και άλλων οργανισμών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και να έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες και έγγραφα που απαιτούνται για την άσκηση του ελέγχου.

Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή την αναγκαία συνδρομή προκειμένου να εκτελέσει τα καθήκοντα αυτά.

2. Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

3. Κάθε τρία έτη, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής από τα κράτη μέλη, η οποία υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 28

Συνεργασία και συντονισμός

1. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους καθώς και με τρίτες χώρες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη παρέχουν στα άλλα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες την αναγκαία συνδρομή για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους εν λόγω κανόνες.

2. Στην περίπτωση ελέγχου και επιθεώρησης όσον αφορά διασυνοριακές αλιευτικές δραστηριότητες, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον συντονισμό της δράσης τους βάσει του παρόντος κεφαλαίου. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν επιθεωρητές.

3. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούν σε αμοιβαία βάση επιθεωρητές, σκάφη επιθεώρησης και αεροσκάφη επιθεώρησης προκειμένου να διενεργήσουν επιθεωρήσεις σύμφωνα με τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής όσον αφορά αλιευτικές δραστηριότητες στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, καθώς και σε διεθνή ύδατα, σε κοινοτικά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους.

4. Βάσει των διορισμών που της κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2, κατάλογο κοινοτικών επιθεωρητών, σκαφών επιθεώρησης και αεροσκαφών επιθεώρησης που επιτρέπεται να διενεργούν επιθεωρήσεις βάσει του παρόντος κεφαλαίου σε κοινοτικά ύδατα καθώς και σε κοινοτικά αλιευτικά σκάφη.

5. Οι εκθέσεις επιθεώρησης και εποπτείας που συντάσσονται από κοινοτικούς επιθεωρητές, ή επιθεωρητές ενός άλλου κράτους μέλους, ή επιθεωρητές της Επιτροπής, συνιστούν αποδεκτά μαρτυρικά στοιχεία σε διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες οποιουδήποτε κράτους μέλους. Έχουν την ίδια αξία για την απόδειξη γεγονότων με τις εκθέσεις επιθεώρησης και εποπτείας των κρατών μελών.

6. Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Άρθρο 29

Διαδικασία λήψης αποφάσεων

Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό το Συμβούλιο ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 37 της Συνθήκης.

Άρθρο 30

Διεθνείς σχέσεις

Τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί βάσει διεθνών συμφωνιών, των οποίων η Κοινότητα είναι μέρος, και τα οποία καθίστανται δεσμευτικά για την Κοινότητα ενσωματώνονται στο κοινοτικό δίκαιο σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 3.

Στην περίπτωση που τα μέτρα αυτά αφορούν την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων, το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται μετά την έγκριση των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 20 εκ μέρους του Συμβουλίου.

Άρθρο 31

Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (η οποία στο εξής καλείται «επιτροπή»).

2. Στην περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ [1]. Η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε 20 εργάσιμες ημέρες.

3. Στην περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης αριθ. 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε 60 εργάσιμες ημέρες.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Άρθρο 32

Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια

1. Τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια ιδρύονται με σκοπό να συνεισφέρουν στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 2 παράγραφος 1 και ιδίως να παρέχουν συμβουλές στην Επιτροπή για θέματα διαχείρισης της αλιείας όσον αφορά ορισμένες θαλάσσιες περιοχές και αλιευτικές ζώνες.

2. Τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια συνίστανται από αντιπροσώπους του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, εκπροσώπους στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και των καταναλωτών, εθνικών ή/και περιφερειακών διοικήσεων και επιστημονικών εμπειρογνωμόνων από όλα τα κράτη μέλη, των οποίων τα αλιευτικά σκάφη ασκούν δραστηριότητες στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή αλιευτική ζώνη. Η Επιτροπή μπορεί να παρίσταται κατά τις συνεδριάσεις των.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητεί συμβουλές από τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια όσον αφορά προτάσεις για τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν βάσει του άρθρου 37 της συνθήκης, τα οποία πρόκειται να υποβάλει και τα οποία αφορούν ειδικότερα ιχθυαποθέματα της σχετικής περιοχής. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν συμβουλές από τα συμβούλια αυτά όσον αφορά άλλα μέτρα.

4. Τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια μπορούν:

α) να υποβάλουν προτάσεις και συστάσεις, κατόπιν δικής τους πρωτοβουλίας ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής ή κράτους μέλους, όσον αφορά θέματα διαχείρισης της αλιείας στην Επιτροπή ή στο οικείο κράτος μέλος·

β) να ενημερώνουν την Επιτροπή ή το οικείο κράτος μέλος σχετικά με προβλήματα που αφορούν την εφαρμογή κοινοτικών κανόνων στην περιοχή που καλύπτουν και να υποβάλουν συστάσεις και προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων αυτών στην Επιτροπή και στο οικείο κράτος μέλος·

γ) να ασκούν οποιεσδήποτε άλλες δραστηριότητες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 33

Διαδικασία ίδρυσης Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων

Το Συμβούλιο αποφασίζει για την ίδρυση Περιφερειακού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου. Το Περιφερειακό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο καλύπτει θαλάσσιες περιοχές που υπάγονται στη δικαιοδοσία δύο τουλάχιστον κρατών μελών.

Άρθρο 34

Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας

1. Ιδρύεται Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ). Η ΕΤΟΕΑ ερωτάται, εφόσον καθίσταται ανάγκη, για θέματα που αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων υδρόβιων πόρων, συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και τεχνικών θεμάτων.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις συμβουλές της ΕΤΟΕΑ κατά την υποβολή προτάσεων για τη διαχείριση της αλιείας βάσει του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Καταργήσεις

1. Καταργούνται οι κανονισμοί του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 101/76.

2. Οι παραπομπές προς τις διατάξεις των καταργούμενων κανονισμών βάσει της παραγράφου 1 θεωρούνται ως παραπομπές στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 36

Επανεξέταση

Οι διατάξεις των κεφαλαίων II και III επανεξετάζονται πριν το τέλος του έτους 2008.

Άρθρο 37

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I ([1])

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Berwick-upon-Tweed east Coquet Island east	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Flamborough Head east Spurn Head east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. Lowestoft east Lymle Regis south	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
4. Lyme Regis south Eddystone south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Eddystone south Longships south-west	Βενθοπελαγικά Χτένια St Jacques Αστακοί Καραβίδες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
6. Longships south-west Hartland Point north-west	Βενθοπελαγικά Καραβίδες Αστακοί	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
7. Από το Hartland Point μέχρι τη γραμμή που αρχίζει βορείως των νήσων Lundy	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
8. Γραμμή όλο δυτικά από τις νήσους Lundy μέχρι το Cardigan Harbour	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
9. Point Lynas North Morecambe Light Vessel east	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
10. County Down	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
11. New Island north-east ([1]) Sanda Island south-west	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
12. Port Stewart north Barra Head west	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
13. Γεωγραφικό πλάτος 57°40' Β Butt of Lewis west	Όλα τα είδη εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα
14. St Kilda, Flannan Islands	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
15. Γραμμή όλο δυτικά από το Butt of Lewis lighthouse στο σημείο 59°30' Β, 5°45' Δ	Όλα τα είδη	Απεριόριστα

([1]) Διορθώθηκε στην ΕΕ L 73 της 19.3.1983, σ. 42.

([1]) Όλα τα όρια υπολογίζονται από τις γραμμές βάσης όπως αυτές υφίσταντο όταν εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 170/83 και, για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα μετά την ημερομηνία αυτή, κατά το χρόνο της προσχώρησής τους.

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Point Lynas north Mull of Galloway south	Βενθοπελαγικά Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα Απεριόριστα
2. Mull of Oa west Barra Head west	Βενθοπελαγικά Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά της νήσου Shetlands και Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιοανατολικά του Sumbrugh Head lighthouse προς τα βορειοανατολικά του Skroo lighthouse και προς τα νοτιοδυτικά του Skadan lighthouse	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Berwick-upon-Tweed east Whitby High lighthouse east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. North Foreland lighthouse east Dungeness new lighthouse south	Ρέγγες	Απεριόριστα
4. Ζώνη γύρω από το St Kilda	Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα
5. Butt of Lewis lighthouse west μέχρι τη γραμμή που συνδέει το Butt of Lewis lighthouse με το 59°30' Β, 5°45' Δ	Ρέγγες	Απεριόριστα
6. Ζώνη γύρω από το North Rona και Sulisker(Sulasgeir)	Ρέγγες	Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Ανατολικά της Shetlands και του Fair Isle μεταξύ των γραμμών που χαράσσονται προς τα νοτιανατολικά του Sumburgh Head lighthouse,προς τα βορειοανατολικά του Skroo lighthouse και προς τα νοτιοδυτικά του Skadan lighthouse	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Berwick upon Tweed east Flamborough Head east	Ρέγγες	Απεριόριστα
3. North Foreland east Dungeness new lighthouse south	Ρέγγες	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ηνωμένου Βασιλείου (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Berwick upon Tweed east Coquer Island east	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Cromer north North Foreland east	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
3. North Foreland east Dungeness new lighthouse south	Βενθοπελαγικά Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα
4. Dungeness new lighthouse south Selsey Bill south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
5. Straight Point south-east South Bishop north-west	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

2. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ**

Α. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Erris Head north-west Sybil Point west	Βενθοπελαγικά Μικροί αστακοί Νορβηγίας	Απεριόριστα Απεριόριστα
2. Mizen Head south Stags south	Βενθοπελαγικά Μικροί αστακοί Νορβηγίας Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
3. Stags south Cork south	Βενθοπελαγικά Μικροί αστακοί Νορβηγίας Σκουμπριά Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
4. Cork south Carnsore Point south	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
5. Carnsore Point south Haulbowline south-east	Όλα τα είδη, εκτός των οστρακοφόρων και μαλακίων	Απεριόριστα

Β. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Mine Head south Hook Point	Βενθοπελαγικά Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
2. Hook Point Carlingford Lough	Βενθοπελαγικά Ρέγγες Σκουμπριά Μικροί αστακοί Νορβηγίας Χτένια St Jacques	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα

Γ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Stags south Carnsore Point south	Ρέγγες Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα

Δ. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Old Head of Kinsale south Carnsore Point south	Ρέγγες	Απεριόριστα
2. Cork south Carnsore Point south	Σκουμπριά	Απεριόριστα

Ε. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Γεωγραφική περιοχή	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ιρλανδική ακτή (6-12 ναυτικά μίλια)		
1. Cork south Carnsore Point south	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
2. Wicklow Head east Carlingford Lough south-east	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

3. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
6-12 ναυτικά μίλια	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Γαλλία	Ρέγγες	Απεριόριστα

4. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτές της Βόρειας Θάλασσας (6-12 ναυτικά μίλια) Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Hanstholm			
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το Blåvands Huk	Γερμανία	Πλατύψαρα Γαρίδες	Απεριόριστα Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Πλατύψαρα Κυπρίνοι	Απεριόριστα Απεριόριστα
Από το Blåvands Huk μέχρι το Bovbjerk	Βέλγιο	Γάδοι	Απεριόριστα (μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο)
		Καλαρίες	Απεριόριστα (μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο)
	Γερμανία	Πλατύψαρα	Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Ευρωπ. χωματίδα Γλώσσα	Απεριόριστα Απεριόριστα
Thyborøron to Hanstholm	Βέλγιο	Νταούκι του Ατλαντικού Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα (μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο) Απεριόριστα (μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο)
	Γερμανία	Πλατύψαρα Σαρδελόρεγγα Γάδοι Μαύρος μπακαλιάρος Καλαρίες Σκουμπριά Ρέγγες Νταούκι του Ατλαντικού	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Γάδοι Ευρωπ. χωματίδα Γλώσσα	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
Skagerrak (Hanstholm to Skagen) (4-12 ναυτικά μίλια)	Βέλγιο	Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα (μόνο κατά τον Ιούνιο και Ιούλιο)
	Γερμανία	Πλατύψαρα Σαρδελόρεγγες Γάδοι Μαύρα γλωσσ. Καλαρίες Σκουμπριά Ρέγγες Γάδοι	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Γάδοι Ευρωπ. χωματίδα Γλώσσα	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
Kattegat	Γερμανία	Γάδοι Πλατύψαρα Μικροί αστακοί Νορβηγίας Ρέγγες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
Βαλτική Θάλασσα (συμπεριλαμβανομένων Belts, Sound, Bornholm) (3-12 ναυτικά μίλια)	Γερμανία	Πλατύψαρα Γάδοι Ρέγγες Σαρδελόρεγγες Χέλια Σολομοί Γάδοι Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα

5. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Βόρεια Θάλασσα (3-12 ναυτικά μίλια) Όλες οι ακτές	Δανία	Βενθοπελαγικά Σαρδελόρεγγες Αμμοδύτες	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Βενθοπελαγικά Γαρίδες	Απεριόριστα Απεριόριστα
Σύνορα Δανίας/Γερμανίας μέχρι το ακραίο σημείο του Amrum σε 54°43' Β	Δανία	Γαρίδες	Απεριόριστα
Ζώνη γύρω από τη Helgoland	Ηνωμένο Βασίλειο	Γάδοι Ευρωπ. χωματίδα	Απεριόριστα Απεριόριστα
Ακτή Βαλτικής	Δανία	Γάδοι Ευρωπ. χωματίδα Ρέγγες Σαρδελόρεγγες Χέλια Γάδοι Σκουμπριά	Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα Απεριόριστα

6. ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή του βορειοανατολικού Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι το ανατολικό τμήμα της Μάγχης (Vire-Grandcamp les Bains estuary 49 °23'30'' N, 1 °2' ΔΝΝΕ)	Βέλγιο	Βενθοπελαγικά Χτένια St Jacques	Απεριόριστα Απεριόριστα
	Κάτω Χώρες	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Dunkerque (2°20' Α) μέχρι το Cap d'Antifer (0°10' Α)	Γερμανία	Ρέγγες	Απεριόριστα μόνο από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο
Σύνορα Βελγίου/Γαλλίας μέχρι το Cap d'Alprech west (50°42'30'' N, 1°33'30'' Ε)	Ηνωμένο Βασίλειο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Ακτή Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Γαλλίας μέχρι 46°08' Β	Ισπανία	Αντσούγιες	— Κατευθυνόμενη αλιεία, Απεριόριστα μόνο από 1ης Μαρτίου έως 30 Ιουνίου — Αλιεία ζώντος δολώματος μόνο από 1ης Ιουλίου έως 31 Οκτωβρίου
		Σαρδέλες	— Απεριόριστα μόνο από 1ης Ιανουαρίου έως 28 Φεβρουαρίου και από 1ης Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου — Επιπλέον, οι δραστηριότητες που αφορούν τα είδη που απαριθμούνται κατωτέρω ασκούνται σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος 1984
Ακτή Μεσογείου (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Ισπανίας/Ακρωτήριο Leucate	Ισπανία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα ([1])

([1]) Πράξη Προσχώρησης του 1985.

7. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
Ακτή Ατλαντικού (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Ισπανίας μέχρι το φάρο του ακρωτηρίου Mayor (3 °47' Δ)	Γαλλία	Πελαγικά	Απεριόριστα σύμφωνα και στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων κατά το έτος 1984
Ακτή Μεσογείου (6-12 ναυτικά μίλια)			
Σύνορα Γαλλίας/Cap Creus	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα (1)

(1) Πράξη Προσχώρησης του 1985.

8. **ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ**

Γεωγραφική περιοχή	Κράτος μέλος	Είδη	Μέγεθος ή ιδιαίτερα χαρακτηριστικά
(3-12 ναυτικά μίλια) όλη η ακτή	Βέλγιο	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
	Δανία	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα
		Σαρδελόρεγγες	Απεριόριστα
		Αμμοδύτες	Απεριόριστα
		Σαυρίδια	Απεριόριστα
	Γερμανία	Γάδοι	Απεριόριστα
		Γαρίδες	Απεριόριστα
(6-12 ναυτικά μίλια) ολόκληρη η ακτή	Γαλλία	Όλα τα είδη	Απεριόριστα
Νότιο σημείο του Texel, δυτικά μέχρι τα σύνορα Κάτω Χωρών/σύνορα Γερμανίας	Ηνωμένο Βασίλειο	Βενθοπελαγικά	Απεριόριστα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

SHETLAND BOX

A. **Γεωγραφικά όρια**

Από το σημείο στη δυτική ακτή της Σκωτίας σε γεωγραφικό πλάτος 58 °30' Β έως 59 °30' Β, 6 °15' Δ		
Από 58 °30' Β, 6 °15' Δ	έως	59 °30' Β, 5 °45' Δ
Από 59 °30' Β, 5 °45' Δ	έως	59 °30' Β, 3 °45' Δ
		κατά τη γραμμή των 12 ναυτικών μιλίων βόρεια των Orkneys
Από 59 °30' Β, 3 °00' Δ	έως	61 °00' Β, 3 °00' Δ
Από 61 °00' Β, 3 °00' Δ	έως	61 °00' Β, 0 °00' Δ
		κατά τη γραμμή των 12 ναυτικών μιλίων βόρεια των Shetlands
Από 61 °00' Β, 0 °00' Δ	έως	59 °30' Β, 0 °00' Δ
Από 59 °30' Β, 0 °00' Δ	έως	59 °30' Β, 1 °00' Δ
Από 59 °30' Β, 1 °00' Δ	έως	59 °00' Β, 1 °00' Δ
Από 59 °00' Β, 1 °00' Δ	έως	59 °00' Β, 2 °00' Δ
Από 59 °00' Β, 2 °00' Δ	έως	58 °30' Β, 2 °00' Δ
Από 58 °30' Β, 2 °00' Δ	έως	58 °30' Β, 3 °00' Δ
Από 58 °30' Β, 3 °00' Δ	έως	την ανατολική ακτή της Σκωτίας σε γεωγραφικό πλάτος 58 °30' Β.

B. **Επιτρεπόμενη αλιευτική προσπάθεια**

Ανώτατος αριθμός επιτρεπόμενων σκαφών, των οποίων το μήκος μεταξύ των καθέτων να είναι μεγαλύτερο ή ίσο προς 26 μέτρα [1], για την αλίευση βενθοπελαγικών ειδών, εκτός από το σύκο της Νορβηγίας και το προσφυγάκι [2]:

Κράτος μέλος	Αριθμός επιτρεπόμενων αλιευτικών σκαφών
Γαλλία	52
Ηνωμένο Βασίλειο	62
Γερμανία	12
Βέλγιο	2

[1] Το μήκος μεταξύ των καθέτων, όπως καθορίζεται στον κανονισμό της Επιτροπής (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 (ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1).

[2] Τα σκάφη που αλιεύουν σύκο της Νορβηγίας και προσφυγάκι υπόκεινται σε ειδικά μέτρα ελέγχου όσον αφορά την κατοχή επί του σκάφους αλιευτικών εργαλείων και ειδών εκτός από εκείνα που αναφέρονται ανωτέρω.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας

(2002/C 203 E/39)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 187 τελικό — 2002/0116(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 29 Μαΐου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 της 17 Δεκεμβρίου 1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας [1], περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού τομέα της αλιείας.

(2) Η περίοδος εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου 97/413/ΕΚ, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση του κοινοτικού τομέα της αλιείας για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους [2] παρατάθηκε και θα λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(3) Θα πρέπει να θεσπιστούν κατάλληλες διατάξεις για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003.

(4) Πρέπει να διασφαλιστεί η συνεκτικότητα μεταξύ της πολιτικής για την αναδιάρθρωση του τομέα της αλιείας και των άλλων πτυχών της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, ιδίως του στόχου για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας για την επίτευξη σταθερής και διαρκούς ισορροπίας μεταξύ της αλιευτικής ικανότητας των αλιευτικών στόλων και των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους διατίθενται σε κοινοτικά ύδατα και εκτός κοινοτικών υδάτων.

(5) Δεδομένου ότι η ισορροπία αυτή μπορεί να επιτευχθεί μόνο με απόσυρση αλιευτικής ικανότητας, η κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη στον τομέα της αλιείας μέσω του Χρηματοδοτικού Μέσου Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ) θα πρέπει να επικεντρωθεί στη διάλυση αλιευτικών σκαφών και δεν θα πρέπει πλέον να επιτρέπεται η χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης για την ανανέωση του στόλου.

(6) Για τον ίδιο λόγο, τα μέτρα για τον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό αλιευτικών σκαφών θα πρέπει να περιορίζονται είτε σε μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας, της ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας, ή στην αύξηση της επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων, καθώς και για το σκοπό της μείωσης των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων και των επιπτώσεων στο περιβάλλον. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για στήριξη του ΧΜΠΑ υπό τον όρο ότι δεν οδηγούν σε αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας.

(7) Η στήριξη του ΧΜΠΑ σε μέτρα για τη στήριξη της παράκτιας αλιείας περιορισμένης κλίμακας θα πρέπει να χορηγείται υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά δεν συμβάλλουν στην αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας σε ευαίσθητα παράκτια θαλάσσια οικοσυστήματα, ή συμβάλλουν στη μείωση της επίπτωσης των συρόμενων εργαλείων στη χλωρίδα και πανίδα του βυθού.

(8) Οι μεταφορές κοινοτικών αλιευτικών σκαφών σε τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης που αφορά ίδρυση κοινών επιχειρήσεων, δεν συμβάλλει στην ενίσχυση της βιώσιμης αλιείας εκτός των κοινοτικών υδάτων και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει πλέον να επιτρέπεται η χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης για τις εν λόγω μεταφορές.

(9) Τα κοινωνικοοικονομικά μέτρα αποσκοπούν στη στήριξη του επαγγελματικού επαναπροσανατολισμού των αλιέων προκειμένου να μπορέσουν να αναλάβουν επαγγελματικές δραστηριότητες πλήρους απασχόλησης εκτός της θαλάσσιας αλιείας. Τα μέτρα αυτά μπορούν επίσης να αποσκοπούν στη στήριξη της διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων των αλιέων εκτός της θαλάσσιας αλιείας, επιτρέποντάς τους, κατά τον τρόπο αυτό, να συνεχίσουν τις αλιευτικές δραστηριότητες υπό καθεστώς μερικής απασχόλησης, υπό τον όρο ότι αυτό συμβάλλει σε μείωση της αλιευτικής προσπάθειας των δικαιούχων.

(10) Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν λεπτομερείς κανόνες για τη χορήγηση αντιστάθμισης καθώς και για τα χρονικά όριά της στην περίπτωση απόφασης πολυετούς σχεδίου διαχείρισης από το Συμβούλιο ή στην περίπτωση απόφασης επειγόντων μέτρων από την Επιτροπή ή από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

(11) Τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη στον τομέα της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Εντούτοις, προκειμένου να επισπευσθεί η επιστροφή εκ μέρους της Επιτροπής των κεφαλαίων που προκαταβάλλονται από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να θεσπισθεί εξαίρεση από την ανωτέρω αρχή για τις υποχρεωτικές χρηματοδοτικές συμμετοχές των κρατών μελών σε μέτρα που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα και προβλέπονται βάσει των αναπτυξιακών σχεδίων που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, της 21ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία [3].

---

[1] ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10. Κανονισμός που τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 179/2002 (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 25).

[2] ΕΕ L 175 της 3.7.1997, σ. 27. Απόφαση που τροποποιήθηκε από την απόφαση 2002/70/ΕΚ (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 77).

[3] ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/2001 (ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 1).

(12) Για διαδικαστικούς λόγους, όλα τα μέτρα που αφορούν δημόσια χρηματοδότηση πέραν των διατάξεων που αφορούν τις υποχρεωτικές χρηματοδοτικές συνεισφορές που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 ή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [. . .] για τη θέσπιση επείγοντος κοινοτικού μέτρου για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών, θα πρέπει να εξετάζονται συνολικά βάσει των άρθρων 87, 88 και 89 της Συνθήκης.

(13) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 θα πρέπει, ως εκ τούτου, να υποστεί σχετική τροποποίηση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 τροποποιείται ως εξής:

1. Η ακόλουθη παράγραφος προστίθεται στο άρθρο 1:

«3. Τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν θα πρέπει να αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια».

2. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο άρθρο:

«*Άρθρο 2*

Μέσα

Το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας, αποκαλούμενο εφεξής "ΧΜΠΑ", μπορεί, υπό τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό να παράσχει συνδρομή στα μέτρα που καθορίζονται στους τίτλους II, III και IV και στους τομείς που καλύπτει η Κοινή Αλιευτική Πολιτική, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [. . .] (για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής), και με την επιφύλαξη των άρθρων 16 και 23 παράγραφος 4 αυτού του κανονισμού.»

3. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο προγραμματισμός, ο οποίος προσδιορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, είναι σύμφωνος προς τους στόχους της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και ιδίως προς τις διατάξεις του κεφαλαίου III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [. . .] για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Για το σκοπό αυτό, ο προγραμματισμός αναθεωρείται, εφόσον είναι αναγκαίο, και, ιδίως, σύμφωνα με τα όρια της αλιευτικής προσπάθειας που αποφασίζονται βάσει των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [. . .] για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Ο προγραμματισμός καλύπτει όλους τους τομείς που αναφέρονται στους τίτλους II, III και IV του παρόντος κανονισμού.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα αναπτυξιακά σχέδια, τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 9, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, πρέπει να καταδεικνύουν ότι, οι δημόσιες ενισχύσεις είναι αναγκαίες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, και, ιδίως ότι, χωρίς δημόσιες ενισχύσεις, δεν θα ήταν δυνατό να εκσυγχρονισθούν τα αλιευτικά σκάφη και ότι τα προβλεπόμενα μέτρα δεν θίγουν τη βιωσιμότητα της αλιείας.

Το περιεχόμενο των σχεδίων καθορίζεται στο παράρτημα I.»

γ) Η παράγραφος 4 διαγράφεται.

4. Τα άρθρα 4 και 5 διαγράφονται.

5. Ο τίτλος II αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΤΙΤΛΟΣ II

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ»

6. Το άρθρο 6 διαγράφεται.

7. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα για τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του κεφαλαίου III του κανονισμού αριθ. [. . .] για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Εφόσον απαιτείται, αυτό επιτυγχάνεται είτε με την οριστική διακοπή των αλιευτικών δραστηριοτήτων των αλιευτικών σκαφών σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του παραρτήματος III ή με τον περιορισμό τους, ή με συνδυασμό των δύο μέτρων.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η οριστική διακοπή των αλιευτικών δραστηριοτήτων των αλιευτικών σκαφών μπορεί να επιτυγχάνεται με τη διάλυση των σκαφών.»

γ) Η παράγραφος 4 διαγράφεται.

δ) Στην παράγραφο 5, τα στοιχεία β), γ) και δ) διαγράφονται.

ε) Οι παράγραφοι 6 και 7 διαγράφονται.

8. Το άρθρο 8 διαγράφεται.

9. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 9*

Δημόσια ενίσχυση για τον εξοπλισμό ή τον εκσυγχρονισμό αλιευτικών σκαφών

1. Δημόσια ενίσχυση μπορεί να χορηγείται για τον εξοπλισμό αλιευτικών σκαφών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσεως περισσότερο επιλεκτικών αλιευτικών τεχνικών, ή του εκσυγχρονισμού αλιευτικών σκαφών, υπό τον όρο ότι:

α) η ενίσχυση δεν αφορά αλιευτική ικανότητα από απόψεως χωρητικότητας ή ισχύος μηχανών,

β) η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην αύξηση της αποτελεσματικότητας των αλιευτικών εργαλείων,

γ) το περιεχόμενο του σχεδίου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 συμφωνεί με το παράρτημα I,

δ) τηρούνται οι όροι του παραρτήματος III.

2. Η επίπτωση της χορήγησης δημόσιας ενίσχυσης υπολογίζεται στην ετήσια έκθεση εκτέλεσης που αναφέρεται στο άρθρο 21.

3. Οι δαπάνες που είναι επιλέξιμες για δημόσια ενίσχυση για τον εξοπλισμό ή τον εκσυγχρονισμό αλιευτικών σκαφών δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα ποσά που καθορίζονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος IV.»

10. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 10*

Κοινές διατάξεις σχετικά με τους αλιευτικούς στόλους

Η δημόσια ενίσχυση για εκσυγχρονισμό και εξοπλισμό βάσει του παρόντος κανονισμού επιστρέφεται pro rata temporis όταν το σχετικό αλιευτικό σκάφος διαγράφεται από το μητρώο αλιευτικών σκαφών της Κοινότητας εντός πέντε ετών από τις εργασίες εκσυγχρονισμού.»

11. Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, με τον όρο "παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας" νοείται η αλιεία που διεξάγεται από σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία.»

β) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, τα ακόλουθα σχέδια, μεταξύ άλλων, μπορούν να θεωρούνται ως ολοκληρωμένα συλλογικά σχέδια:

— εξοπλισμός ασφάλειας επί του σκάφους και βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και εργασίας,

— τεχνολογικές καινοτομίες (περισσότερο επιλεκτικές αλιευτικές τεχνικές), οι οποίες δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια,

— οργάνωση της αλυσίδας παραγωγής και της αλυσίδας μεταποίησης και διάθεσης στην αγορά (προώθηση και προστιθέμενη αξία των προϊόντων),

— επαγγελματικός αναπροσανατολισμός ή κατάρτιση.»

12. Το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 3, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) χορήγηση μη ανανεώσιμων ατομικών αντισταθμιστικών πληρωμών στους αλιείς που προσκομίζουν στοιχεία ότι έχουν ασκήσει επί πέντε τουλάχιστον έτη το επάγγελμα του αλιέα προκειμένου να:

i) προβούν σε επαγγελματικό επαναπροσανατολισμό εκτός του επαγγέλματος της θαλάσσιας αλιείας, στο πλαίσιο ατομικού ή συλλογικού κοινωνικού σχεδίου, με βάση ένα επιλέξιμο κόστος που περιορίζεται σε 50 000 ευρώ για κάθε δικαιούχο· η διαχειριστική αρχή καθορίζει το ατομικό ποσό της αντιστάθμισης ανάλογα με την έκταση του σχεδίου του επαγγελματικού επαναπροσανατολισμού και της χρηματοδοτικής συμμετοχής του δικαιούχου·

ii) να διαφοροποιήσουν τις δραστηριότητες τους εκτός του επαγγέλματος της θαλάσσιας αλιείας, στο πλαίσιο ατομικού ή συλλογικού κοινωνικού σχεδίου, με βάση ένα επιλέξιμο κόστος που περιορίζεται σε 20 000 ευρώ για κάθε δικαιούχο· η διαχειριστική αρχή καθορίζει το ατομικό ποσό της αντιστάθμισης ανάλογα με την έκταση του σχεδίου διαφοροποίησης και ανάλογα με τη χρηματοδοτική συμμετοχή του δικαιούχου·»

β) Στην παράγραφο 4, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) η αντιστάθμιση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο γ) i) για τον επαγγελματικό επαναπροσανατολισμό, επιστρέφεται pro rata temporis στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος αρχίζει εκ νέου την άσκηση του αλιευτικού επαγγέλματος, εντός πέντε ετών από την καταβολή σε αυτόν της αντιστάθμισης και ότι η αντιστάθμιση για διαφοροποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο γ) ii) συμβάλλει στη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας των αλιευτικών σκαφών στα οποία εργάζονται οι δικαιούχοι·»

γ) Η παράγραφος 6 διαγράφεται.

13. Το άρθρο 16 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) Το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) σε περίπτωση μη προβλέψιμων περιστάσεων, ιδίως αυτών που προκαλούνται από βιολογικά αίτια, η μέγιστη διάρκεια χορήγησης αντιστάθμισης ανέρχεται σε τρεις διαδοχικούς μήνες, ή σε έξι μήνες, για ολόκληρη την περίοδο 2000-2006. Η διαχειριστική αρχή διαβιβάζει εκ των προτέρων στην Επιτροπή τα κατάλληλα επιστημονικά δικαιολογητικά στοιχεία των περιστάσεων αυτών.»

ii) Το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) στην περίπτωση έγκρισης πολυετούς σχεδίου διαχείρισης από το Συμβούλιο, ή στην περίπτωση απόφασης επειγόντων μέτρων από την Επιτροπή ή από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη· η χορήγηση της αντιστάθμισης από το κράτος μέλος μπορεί να διαρκέσει μέχρι ένα έτος.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η χρηματοδοτική συνδρομή του ΧΜΠΑ στα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, ανά κράτος μέλος και για το σύνολο της περιόδου 2000-2006, δεν μπορεί να υπερβαίνει το υψηλότερο των εξής δύο κατώτατων ορίων: 1 εκατομμύριο ευρώ ή το 4 % της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής που παρέχεται στον τομέα αλιείας του οικείου κράτους μέλους.

Ωστόσο, στην περίπτωση πολυετούς σχεδίου διαχείρισης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο, ή επειγόντων μέτρων που έχουν αποφασισθεί από την Επιτροπή, μπορεί να σημειωθεί υπέρβαση των κατώτατων αυτών ορίων υπό τον όρο ότι το μέτρο περιλαμβάνει καθεστώς διακοπής των αλιευτικών δραστηριοτήτων με στόχο την απόσυρση, εντός δύο ετών από την έγκριση του μέτρου, ενός αριθμού αλιευτικών σκαφών που διαθέτουν αλιευτική προσπάθεια ίση τουλάχιστον προς την προσπάθεια των αλιευτικών σκαφών, των οποίων οι αλιευτικές δραστηριότητες αναστέλλονται λόγω του σχεδίου ή επείγοντος μέτρου.

Για τη λήψη έγκρισης της Επιτροπής για χρηματοδοτική συνδρομή του ΧΜΠΑ, το κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιήσει στην Επιτροπή το μέτρο και να υποβάλλει λεπτομερή υπολογισμό των πριμοδοτήσεων. Το μέτρο αρχίζει να ισχύει μετά τη χορήγηση της έγκρισης της Επιτροπής στο κράτος μέλος.

Η διαχειριστική αρχή καθορίζει το ποσό των προβλεπόμενων στις παραγράφους 1 και 2 αντισταθμίσεων, οι οποίες πρέπει να καταβάλλονται σε κάθε περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη κατάλληλες παραμέτρους, όπως, επί παραδείγματι, την προκύψασα πραγματική βλάβη, την έκταση των προσπαθειών μετατροπής, την έκταση του σχεδίου αποκατάστασης ή τις προσπάθειες τεχνικής προσαρμογής.»

γ) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η περιοδική εποχική αναστολή της αλιευτικής δραστηριότητας δεν είναι επιλέξιμη για αντιστάθμιση βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3.»

14. Το άρθρο 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

Συμμόρφωση προς τους όρους που διέπουν τη συνδρομή

Η διαχειριστική αρχή διασφαλίζει τη συμμόρφωση των ειδικών όρων που διέπουν τη συνδρομή που προσδιορίζονται στο παράρτημα III.

Ελέγχει επίσης την τεχνική ικανότητα των δικαιούχων και την οικονομική βιωσιμότητα των επιχειρήσεων καθώς επίσης και την τήρηση, εκ μέρους αυτών όλων των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής πριν από την χορήγηση της ενίσχυσης. Εάν κατά τη διάρκεια της περιόδου της ενίσχυσης διαπιστωθεί ότι ο δικαιούχος δεν συμμορφούται προς τους κανόνες της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η ενίσχυση επιστρέφεται.

Λεπτομέρειες της εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2.»

15. Το άρθρο 19 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 19

Υποχρεωτικές χρηματοδοτικές συμμετοχές και κρατική ενίσχυση

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης εφαρμόζονται σε ενισχύσεις που χορηγούνται από κράτη μέλη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

2. Τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται σε υποχρεωτικές χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών μελών σε μέτρα που συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα και προβλέπονται βάσει των αναπτυξιακών σχεδίων που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού και καθορίζονται στο άρθρο 9 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ή βάσει του άρθρου [. . .] του κανονισμού αριθ. [. . .] για τη θέσπιση κοινοτικού μέτρου για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών.

3. Μέτρα τα οποία προβλέπουν δημόσια χρηματοδότηση πέραν των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή του κανονισμού αριθ. [. . .] για τη θέσπιση κοινοτικού μέτρου για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών όσον αφορά υποχρεωτικές χρηματοδοτικές συνεισφορές, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου 2, εξετάζονται συνολικά βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

16. Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 22

Διαδικασία επιτροπής

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στα άρθρα 4, 5, 6, 8, 10, 15, 18 και 21 θεσπίζονται σύμφωνα με την διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.»

17. Το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) για το σκοπό της εφαρμογής των άρθρων 8, 15, 18 και 21 από την επιτροπή διαρθρώσεων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η οποία έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 51 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1260/1999· και»

Άρθρο 2

Τα παραρτήματα I έως IV τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Το παράρτημα I τροποποιείται ως εξής:

α) Το στοιχείο 1 γ) αντικαθίσταται από τα εξής:

«γ) απαιτήσεις του τομέα.»

β) Το στοιχείο 2 δ) i) αντικαθίσταται από τα εξής:

«i) δείκτες που αφορούν την εξέλιξη του στόλου σε σχέση προς τους στόχους πολυετών σχεδίων διαχείρισης·»

2. Το παράρτημα II διαγράφεται.

3. Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

α) Ο τίτλος του στοιχείου 1 αντικαθίσταται από τα εξής:

«1. **Εφαρμογή μέτρων για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας (Τίτλος II)**»

β) Το στοιχείο 1.0 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1.0 *Ηλικία σκαφών*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως ηλικία ενός σκάφους θεωρείται ο ακέραιος αριθμός που καθορίζεται από τη διαφορά μεταξύ του έτους της απόφασης της διαχειριστικής αρχής για τη χορήγηση πριμοδότησης ή ενίσχυσης και του έτους έναρξης πλόων του σκάφους, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 της 22ας Σεπτεμβρίου 1986 για τον καθορισμό των χαρακτηριστικών των αλιευτικών σκαφών [1].»

γ) Το στοιχείο 1.1 β) iv) διαγράφεται.

δ) Τα στοιχεία 1.1 γ) και δ) διαγράφονται.

ε) Τα στοιχεία 1.2 και 1.3 διαγράφονται.

στ) Ο τίτλος του στοιχείου 1.4 αντικαθίσταται από τα εξής:

«1.4 *Εκσυγχρονισμός αλιευτικών σκαφών (άρθρο 9)*»

ζ) Το στοιχείο 1.4 β) i) διαγράφεται.

η) Το στοιχείο 1.4 β) ii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ii) τη βελτίωση της ποιότητας και ασφάλειας των αλιευόμενων και συντηρούμενων επί του σκάφους προϊόντων, τη χρήση περισσότερο επιλεκτικών αλιευτικών μεθόδων και καλύτερων μεθόδων διατήρησης και την εφαρμογή νομικών και κανονιστικών υγειονομικών διατάξεων, ή/και»

ι) Προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο 1.5:

«1.5 *Κοινωνικοοικονομικά μέτρα (Άρθρο 12)*

Μέτρα για τη στήριξη της επαγγελματικής κατάρτισης των αλιέων ή τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων τους εκτός του τομέα της θαλάσσιας αλιείας πρέπει να συμβάλλουν σε μείωση της αλιευτικής προσπάθειας των δικαιούχων, έστω και αν αυτοί συνεχίζουν να απασχολούνται υπό καθεστώς μερικής απασχόλησης στον τομέα της αλιείας.»

θ) Το στοιχείο 2.5 β) διαγράφεται.

[1] ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3259/1994 της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 339 της 29.12.1994, σ. 11).

4. Στο παράρτημα IV, στοιχείο 2, το κείμενο που προηγείται του πίνακα 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. **Ποσοστά χρηματοδοτικής συμμετοχής**

α) Για όλες τις ενέργειες που αναφέρονται στους τίτλους II, III και IV, τα όρια της κοινοτικής χρηματοδοτικής συμμετοχής (Α), του συνόλου δημόσιων χρηματοδοτικών συμμετοχών (εθνικών, περιφερειακών και άλλων) του οικείου κράτους μέλους (Β) και, ενδεχομένως, της χρηματοδοτικής συμμετοχής των ιδιωτών δικαιούχων (Γ), υπόκεινται στους εξής όρους που εκφράζονται σε ποσοστό επιλέξιμων δαπανών.

Ομάδα 1:

Πριμοδοτήσεις οριστικής διακοπής δραστηριοτήτων (Άρθρο 7), παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας (Άρθρο 11), μέτρα κοινωνικοοικονομικού χαρακτήρα (Άρθρο 12), προστασία και ανάπτυξη των υδρόβιων πόρων [Άρθρο 13 στοιχείο 1 α)], εξοπλισμός αλιευτικών λιμένων χωρίς χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ)], μέτρα για την έρευνα και προώθηση νέων αγορών χωρίς τη χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων (Άρθρο 14), ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από επαγγελματίες του κλάδου χωρίς τη χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων (Άρθρο 15), πριμοδοτήσεις προσωρινής παύσης της δραστηριότητας και άλλες χρηματοδοτικές αντισταθμίσεις (Άρθρο 16), καινοτόμα μέτρα και τεχνική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένων των πρότυπων πειραματικών έργων που εκτελούνται από δημόσιους φορείς (Άρθρο 17).

Ομάδα 2:

Εκσυγχρονισμός αλιευτικών σκαφών (Άρθρο 9).

Ομάδα 3:

Υδατοκαλλιέργεια [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β)], εξοπλισμός αλιευτικών λιμένων με τη χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ)], μεταποίηση και εμπορία [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο δ)], αλιεία εσωτερικών υδάτων [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο ε)], μέτρα για την έρευνα και προώθηση νέων αγορών με τη χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων (Άρθρο 14), ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από επαγγελματίες του κλάδου με τη χρηματοδοτική συμμετοχή ιδιωτών δικαιούχων (Άρθρο 15 παράγραφος 2).

Ομάδα 4:

Πρότυπα πειραματικά έργα εκτός εκείνων που εκτελούνται από δημόσιους φορείς (Άρθρο 17).

β) Όσον αφορά τις ενέργειες για την προστασία και την ανάπτυξη των υδρόβιων πόρων [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α)], τον εξοπλισμό αλιευτικών λιμένων [Άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ)], τα μέτρα για την έρευνα και την ανάπτυξη νέων αγορών (Άρθρο 14) και τις ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από τους επαγγελματίες του κλάδου(Άρθρο 15), η διαχειριστική αρχή καθορίζει εάν υπάγονται στην ομάδα 1 ή στην ομάδα 3, βάσει ιδίως των εξής κριτηρίων:

— συλλογικό συμφέρον έναντι ατομικού συμφέροντος,

— συλλογικό συμφέρον έναντι συμφέροντος μεμονωμένου δικαιούχου (οργανώσεις παραγωγών, οργανώσεις που εκπροσωπούν τον κλάδο),

— δημόσια πρόσβαση στα αποτελέσματα της ενέργειας έναντι ιδιωτικής κυριότητας και ελέγχου,

— χρηματοδοτική συμμετοχή συλλογικών φορέων, ιδρυμάτων ερευνών.»